

«پيشه‌كى» بۇ گوتارى «بەركوتىكى خەرمانى كوردناسى لە ئەوروپا»

مەسعود محەمەد

ژيان لە نووكيەو ە كېشە و گرى و گال و تەنگوچە لەمەيە. بەر لە ژيان، بوون و سروشەت بە تېكرايى، لە يەكتر خشان و بەيەكدا هاتن و تېكەلقزان و يەكتر خستن و كارى ئەوتۆيە... بە داخەو.

لەم دەريا بى سەروبن و پايانەى ئەرك و سەختى و دژايەتى و بينىركى و دەستەوپەخە بوونى ژيان و بووندا، بە پيى كەم و زورى چەكى لەسەرەخۆ كوردنەو و ەلمەت بردن، ەلەوست زۆرتر وەيا كەمتر زەحمەتى تېدا دەبى: كە بەرەنگارى دىرندەيىك بوويت و چەكى خۆپاراستن و راو كىردنت دەست و ددانەكانت بوون رەنگە خۆت بېتە نېچىر، خۆ ئەگەر تېروكەمانىك وەيا شىر و رىمىكت پى بوو ئەوسا تەرازووى بەخت روو لە گۆران دەكات، كە دەستت گەيشتە دەمانچە وەيا تەفەنگ وەيا نارنجوك ئىتر دەبېتە راوكەرى راستەفېنە.

گەلانىش، وەك تاكە مرۆفەكان، لە ەنگامەى بەيەكەو ە ژيان و خۆ سەپاندن و ماملەتى ژين و ژباردا خۆيان لەم ەلەوستە پى ترس و لەرزەى «خوران و رەسەن» دەبېنەو. ەەرچەند شتىكى بەرچاوه كەوا پى بە پيى تېپەلكشانى ئادەمى لە پلەى شارستانەتى و زۆر بوونى پەيوەندى و پەرەسەندى رۇشنىرى و داھانتى مەيدانى تازە بە تازەى ھارىكارى - بە كورتىي لەگەل پېشكەوتنى تېكرايى ئادەمىدا، بارى تېكگەيشتن و رېككەوتن و گونجانى بەرژەو ەند و تەبايى گشتىي وردە وردە پىتر خۆ دېنېتە بەر ەستى ەستىار و سەر پەرى ەستانى بوون و ژين، بەلام ەپشان گەلېكى بە بەرەو ە ماو ە تا ئەو كاتەى پېويست نامېنى بە ئەندېشەى خۆپاراستن و لەسەرەخۆ كوردنەو. بە نىسبەت منەو ە كە تاكىكى كوردم و وتووېژم لەگەل ئەو، چەندى بە قسەكانم رېنى ئامادە بوونى كورد خۆش كەم بۇ بەھىز بوون و پەيدا كىردنى چەكى لەسەرەخۆ كوردنەو، ناگەم بە سنوورى تۆھمە و تاوانى ستەمخووزى و دەستىرېزىي چونكە گەلى كورد لە بارىكدا نىيە چاوەنواری ستەم و دەستىرېزىي لى بىرېت، ەتا پەل بىكوتى و تېلا بوەشېنى دەست و كوتەكى لە سنوورى ماله كاو لەكەى خۆى تېپەر ناكات. كەسېك بىكەوېتە بەر كوتەكى كورد ديارە بە پيى خۆى ھاتۆتە بەر ئەو كوتەكە و ەەر خۆى دەستىرېزى كوردو ە لە سنوور و مال و ژيانى كورد.

بېنگومان گەلى بېدەسەلات پىتر حەز بە خۆشى و براپەتىي و داد و ئاسايش و ەمنى دەكات، چونكە ەەر لەو مەيدانەدا ئومېدېكى بە سوود و بەختيارى ەيە... ئەگەر رېم ەبى لېم بە عەيب نەگىرې دەلېم ەموو ئەو گيانلەبەرانەى گۆشتيان دەخورى ئامادەن مەزبەتەى حەرام كىردنى كوشتن و پىرېن و گۆشت خواردن مۆر بىكەن، مەرج ئەو ەيە شېر و پلېنگ و گورگ ئىقناع بن و گۆشت حەرام كىردن بسەلمېن. گيانلەبەرى بېدەسەلاتى گۆشتنەخورى گۆشتخورا و ەەر بە جارى قرانى دېت كە ھات و لە خۆى غافل بوو و كەمتەرخەمى كىرد لە خۆ بەھىز كىردن.

گەلى كورد، وەك گەلېكى نمونەيى لە بەرەنگار بوونى ەرەشەى سەخت بە دەسەلاتى كەمەو، خۆى لە بارىكدا دەبېنى ئەويش بارىكى نمونەيى بە پېويست بوونى پارسەنگ كىردنى لايەنى كەم و كورى و بېھىزىي، بەو چەكانەى كە دەستى پېيان دەگا و پېيان بەھىز دەبى و دەسەلاتى لەسەرەخۆ كوردنەو ەى فرازوو دەبى. بېنگومان لە ەموو چەكان نېزىكەدەستىر و لەگەل نېزىكەدەستىدا بەكجارىش كارىگەر، چەكى زانست و رۇشنىرىيە بە تايەتى ئەو زانست و رۇشنىرىيانە كە وا پەكيان لەسەر «مختبر و تطبيقات» نەكەوتوو ە خۆيان و ئەرك و مەسرفەى قورسىانەو ە كە وا رەنگە بە كورد ەلنەستى. ەەر ئەم لايەنەى زەحمەت و

ئەركى «مختبر و تطبیقات» ە ھۆى كەم بوونى پىسپورى كورد لەو زانستانەى بەندن بە دامودەزگای ئاقى كوردنەو ە بەكارھێنانى «مختبر» و كەرسى گرانپەھا... كوردىك بىھوى لەو زانستانە بىتە پىسپور دەبى خۆى لە گۆشەرىكى يەكك لە ولاتە دەولەمەندەكان قايم بكا و دەست بگرى بە دامەنى دەسەلات و داراىى ئەو ولاتەو ە بۆ بەردەوام بوونى لەسەر رەوتى پر ئەرك و خەرجى زانستى «تطبیقى».

تا ئىستا شەقامىكى بەرفرەوان لەبەر پى و ھەنگاوى كورددا ھەبىت كە گەشتى رۆشنىيرانەى تېدا بكا شەقامى زانستى «نظرى» يە بە تايبەتى بابەتى ئەدەب و زمان. داھاتى رۆشنىيرانى كورد لە مېژوو و جوغرافىاى كورد و كوردستان، تا ئىستا، لەچاو خەرمانى ئەدەب و زمانى كوردى ەك «بەركوت» واىە. ديارە مېژوو و جوغرافىا، ھەرچەند زانستى «تطبیقى» ش نىن بەلام ھىندەى ئەدەب و زمان نىزىكە دەست نىن. كەرسى لىدوان و لەسەر نووسىن و تۆزىنەو ەى ئەدەب و زمان لەبەر دەستى ھەموو رۆشنىيرىك و نووسەرىك داىە، خۆ ئەو ەى راستى بى بە نىسبەت ئەدەبەو ە نووسەر بۆ خۆى دەتوانى تېدا بىتە سەرچاو ە، لەو رەو ە كە كاتىك خۆى گەياندە پاىە «نووسەرىى ەيا بوئىى» نووسىن و ھەلبەستەكانى دەبنە بابەتى لىكۆلىنەو ە بۆ غەبرى خۆى. وا ھەىە نووسەر ەيا بوئى بەھوى بەكارھێنانى شىوازىكى رەمزى ھىماىى پر لە رستە و وشە و تەعبىرى سەپر و قەت كەس نەبىستوو و كەس تىنەگەبىشتوو، بۆتە سەرە باسى رۆژانەى نووسەران لە گۆفار و رۆژنامە و نامپلكە و كتېباندا.

بارى زمانىش تا رادەبىك ەك بارى ئەدەب واىە: كەرسىكەى ھەمىشە لەبەردەمانداىە، بە كوردى با بلىن ئاوى بىرى زمان «دەست ھەلنچە» و بىوستى بەو ە نىبە شرىت و دەولكەى بۆ بەكار بىت، چونكە خەرىك بوونى مروف بە زمانەو ە خەرىك بوونە بە جوزىك لە زاتى خۆى، بەو ماناىە كە زمان و وتووئى مادەرزاد بەشىكى بنجىبە لە سروشتى مروف.

كە بمانەوى دەتوانىن لىستەرىكى ئەو زانستانەى «نظرى» بگرىن كە لە جغزى دەسەلاتى پتو ە خەرىك بوونى كورددا ھەىە و ھەمووشىان لە نىكەو ە خزمەتى راستەوخۆى كورد بكن. بەلام لىرەدا رپى دوور كورت دەكەمەو ە و دەلكىم بە ھۆى نووسىنى ئەم پىشەكىبەو ە كە ناو ەروكى سى و تارى ناو ئەم كتېبەن. بابەتى وتارەكان، ھەرچەند زوربەى ئەو بابەتە نووسىنى بىگانانە لەسەر كورد، بەقەدەر ھەر بابەتىكى پاتەوپاتى كوردپاتى لەگەل بەرژو ەندى كورد خەرىكە و پىكھىنەرى سوودە بۆ كورد. پى بە پىى نووسىنم لە رووپەرەكانى لىرە بە دواو ەدا مەبەسم روون دەبىتەو ە. بەدەم روون بوونەو ەى مەبەسىشەو ە بىر و باو ەرىكم، كە لە ناو ەروكى گوتارەكانەو ە ھەلدەقولى، ئەوبىش دەخەمە بەر چاوى خوئەر.

من لە گۆشەى نىگای سوودى مىللەتى كوردەو ە سەبرى ئەم نووسىنانە و زانستانە دەكەم ئنجا بە تەرازووى راستى و بىفلىلى ھەلىاندەكېشم. بىگومان ھەموو زانستىك و رۆشنىيرىك باىخى خۆى ھەىە، بەلام بۆ مىللەتىكى پارچە كراوى ماف خوراوى ەك مىللەتى كورد ئەو نووسىنانە و زانستانە و راستىبانەى كە راستەوخۆ پەىو ەندىيان بە كوردەو ە ھەىە و دەوروبەرى تارىك و نەزانراوى رۆشن دەكەنەو ە و چەكىكى لەسەر خۆ كوردنەو ە دەدەنە دەستى پەكجار بەكەلكتر و بىوستترن لە زانست و راستىكى سادە و دوورەپەرىز لە سوودى كۆمەلاىەتى و رامىارى و ئابوورى... ەيا ھەر لایەتىكى ژىن و ژىار بى، تا بلىنى ەز دەكەم بزائم لە زوھرەدا ژىان ھەىە يان نىبە، كەى گىانلەبەر بالى گرت، چۆن بوو بە دوو كەرتى لەپەكتر جوداى ئازەل و رو ەك، ناو ەروكى ئاتۆم چ ھەرا و سەداى تېداىە، مېروولە چۆن رىگەدەر دەكا بۆ سەر خواردەمەنى، با ھەر لەو ە گەرىم كە چەند تىنووم بۆ زانىنى نھىبە زلەكانى ئەم جىھانە كە زانا و فەىلەسووفە گەورەكان تېدا سەرسامن.

لەگەل ئەمەشدا ھەموو ئەم پرسىارانە و و ەرامەكانىان ھىندەى ئەم تاكە پرسىارە و و ەرامەكەى دلەم نابزوتىن. ئايا كەى بۆ يەكەم جار لە مېژوو ەدا وشەى «كوردستان» كەوتە سەر زاران. زانىنى و ەرامى پرسىارەكانى پىشووتر بۆ كورد و غەبرى كورد يەك بابەتە و ھەمان نرخ و باىخى ھەىە، بەلام دۆزىنەو ەى سەرەتای داھاتى زاراو ەى «كوردستان» پەىو ەندى راستەوخۆى

له گهل ژين و بوون و چاره نووسی کوردا ههيه سه ره راي نه وه که نه ویش وهک هه موو بابه ټيکی تر خوئی له خویدا داه ټيکی رو شنبیری و زانسته.

هه رچهنه رو شنبیران و زانایان و نه دیبانی کورد له بار ټکدا نین بتوانن نامانچ بو هه ر په کيک له خویمان دانین تاکوو به پئی پو بیستی و گرینگی بابه ته کان تین و توانی می شک و خامه یان ناراسته بکه ن و له «گرینگتر» هوه بو «گرینگ» هه نگاو هه لینن. به لام له گهل نه مه شدا، که له خووه و بی پلان دانان و نه خشه کیشان نه مه مه بستی ده ست پیکردن به «گرینگتر» له به ره هه میکی رو شنبیرییدا هاته دی، ریکه و ټيکی خو ش و پیروزی تیدا ره چاو ده که یین که وا هیندهی «به ره هه می به پئی پلان» سوود و بایه خی هه یه. چه فرقیک نییه له وه دا نیچیر به ریکه وت بکه وته ده ست یا خود ته له ت بو دانایته وه و هه رگیز نیچیری «ریکه وت» له بازاری نرخدا که متر نییه و نه بووه له نیچیری بهر ته له که وتوو.

بابه تی نه مه کو مه له وتاره که لیره دا کوئی زانباری کورد له شیوه ی کتیدا ده بخاته به رچاوی خوینه رانه وه، بیگومان، په کيکه له و بابه ته رو شنبیرییه ی که په یوه ندی هه یه له گهل سوودی راسته وخو و پاته و پاتی گه لی کورد. له په که م وشه ی په که م وتاریه وه تا دوا وشه ی وتاری کو تایی، وتوویر و لیکولینه وه و دوان و ره خنه گرتی له راسته شه قامی ماف و به رزه وه ندی کورده وه سه ر هه لده دا.

به پئی باوه ری بی لایه نگیری خو م، سه ره به ری نووسی نه کانی ناو نه م وتارانه له پرووی سوودی کوردا په تییه وه وهک نه و ته رزه میوه یه وایه که توپکل و دهنکی نه بی و هه مووی هه ر خو راک بی نه گه ر ناوناوه ییک په کيک له نووسه ران خوئی تیدا خویند پتته وه زیده شانازی کوردن به کوردا په تیئی وای لی کرده وهک دلیر و سوار چاکانی کوئینه که هه لسور و داسوری شاربان به شیر و یرم ده کړد له مهیدانی موباره زه دا، نه ویش خامه هه لکیشی له پرووی ناحه زانی کورد و هه ره شه ی توله سه ند نه وه یان لی بکا بو کورد. له مه شدا سه یروسه مه ره نییه. دیاره رو له ی میلیله تی زور لیکراو و ماف خوراو به هه ستتر و گوئی قوتتره بو تیر و توانچ.

خوناسین په کيکه له که رسته و چه کی به رگری. دوزینه وه ی هیز و بی هیز و چاکه و خراپه و که م و زوری و پله ی پیشکوتن و دایران و هه موو سه ربه ریکي گهل، یارمه تی نه و گه له ده دا بو نه وه بتوانی هه لوهستی راست و بی هه له و ته له زگه بوهستی له کوئی ژین و بووندا. کوردی گوته ریکي هه یه ده لی «چهنه ده خوا و چهنه ده به زی» نه م گوته یه بو گهل پو بیستتره له تاک هه رچهنه له بنه رته دا په نده که بو تاک هه لبه ستراوه. که م وا هه یه، یا خود راستتر نه وه یه بلین هه ر مومکین نییه، مرو ف له خووه بی ماموستا و رابه ر وه یا بی ره خنه گر و ناحه ز بتوانی لایه نی راسته قینه ی «په سه ند و ناپه سه ند» له خویدا هه ست پی بکا و به ته وای، وه یا نیوه چلی، بزانی چهنه ده خوا و چهنه ده به زی. مرو ف زور به ناسانی و ناسایی له عاست خویدا به سه هوو ده چی هه م له پرووی نه وه وه که هه ست کردنی به لایه نی چاکه ی خوئی چهنه جارن له پایه ی راسته قینه پتر ده بی و بایه خی گه لیک زیاد به و چاکه په ده دا و هه م له پرووی نه وه وه که چاوی له زوربه ی خراپه و عیب و که م و که سری خوئی هه لده نگوی و نایان بینی.

به دوا نه م راستییه دا راستیکی تری وهک نه و هه یه که به یه که وه هه ردوویان مه وزوعی «به سه هو چوون» ته و او ده که ن. مرو ف چهنه کویره له عاست عیپی خوئی هینده زه رره بینه له عیپی خه لفا، له م خوه شدا ده گاته راده ی «به عیب گیرانی شنی بی عیب». له په ند و فولکلوری میلیله تان نه م له خو و له خه لقی به سه هو چوونه باره ها و جاره ها پروون کراوه ته وه و چی من لیره دا ده یلیم دووباره کردنه وه ی ته جره به ی له خو م به پیشه وه یه.

له کولانه ی نه م راستییه نه وه سه یریکي ناوه روکی نه م کتیه ده که م و نرخ ی پی ده ده م. له ناوینه ی بیگانه دا قه د و قه لافه تی کورد ده بینم و به چاوی نه وان تیوه ی راده میتم و هیچ وه ته نگ ناییم له و ره خنه و پلار و توانجانه ی به سه هو چوون وه یا ده ستر ژیبان تیدا په. چهنه ټيکی له کورد

به سه‌هو چووبن و به قسه لڙيان داشكاندې، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر خه‌رمانی ټيكرایي نووسینه‌كانیان ده‌مښته‌وه سامانتيكه بو كورد كه نه‌گه‌ر له‌وانه‌وه نه‌بوايه هه‌رگيز كو نه‌ده‌كرايه‌وه.

له‌گه‌ل مندا بنواړه لاپه‌ره 43 قسه شپږ و ډيره‌كانی دوكتور هيرتزفيلد بخوښنه‌وه^(*) هه‌رچه‌ند هه‌زم ده‌كرد قسه‌ی خوښتر و به ئينسافترى كړدبا ده‌رباره‌ی كورد، به‌لام كه ئه‌مه‌ی نه‌كردوه له لای خوښه‌وه مه‌منوونى هه‌موو كاره‌كه‌ی ئه‌وم ته‌نانه‌ت جنپوه‌كانيشى. به راستى پيوسته خاوه‌نمال شتومه‌كى ميوان نه‌كولتته‌وه، ميوانيش هه‌قى هه‌يه وه‌ته‌نگ بى له دست ټپوه‌ردانى كه‌لوپه‌له‌كه‌ی به تايپه‌تى گه‌ر ئه‌و شتومه‌كه كه‌رسته‌ی ديراسه‌ی ټاركايلوچى بى. تو بلې نه‌گه‌ر له‌و ساله پر ترس و له‌رزه‌ی 1914 دا پسپورتيكى كورد بو ليكولپه‌وه‌ی زمان و ميژووى ئه‌لمان چووبايه بافاري و خاوه‌نماله ئه‌لمانه‌كه‌ی كاغه‌زه‌كانى لى دراندبا و هيا نه‌قشى نووسينه‌كانى لى سربيايه‌وه و هيا ورده ئامرازى كارى ټاركايلوچى لى ټيكله‌لپه‌ل كړدبا ده‌بوا ئه‌و پسپوره به كام زمانى مه‌رحه‌با و په‌زامه‌ندى باسى خانه‌خوښه‌كه‌ی كړدبا؟ ئيمه‌ی كوردى ئيمروش به چ چاويك سه‌يرى له‌خوښوردينى پسپوره كورده‌كه و نانكوپرى ئه‌لمانه‌كه‌مان كړدبا؟

من لږه‌دا قسه زياده‌كانى هيرتزفيلد نارازيمه‌وه، له ميواندارى كورده‌كش داناله‌نگيم. من ده‌مه‌وى به چاويكى واقيعين سه‌يرى خوښ و بيگانه و چاكه و خراپه بكم. ناخو نه‌گه‌ر ئه‌م «هيرتزفيلد» ه بهر له 60 سال نه‌چووبا ناوچه‌ی «زه‌ردى ناو» و نووسراوه‌كانى دې «په‌يكولى» نه‌خوښدبايه‌وه كام روژه‌ه‌لاتى، با نه‌لږم كام كورد، زه‌حمه‌تى وه‌هاى به خه‌رج ده‌دا بو پاراستنى ئه‌م نووسينه‌انه؟ له‌وانه بوو نه‌ك هه‌ر شتومه‌ك، به‌لكو گيانيشى ده‌ست ټپوه‌ردابا ئه‌م دكتور هيرتزفيلده!

خومان باشى ده‌زانين پيشه‌ى ټيكدان و شكاندنى شوښنه‌وارى ميژووبى پيشه‌يىكى كوښينه‌ى كورد و هه‌موو مسلمانانه به فه‌خر و شانازييه‌وه. له‌ناوبردنى دروشمى «كافران» پته و كړدى بيروباوه‌رى موسلمانته‌يى بووه به دريژايى زياتر له هه‌زار سالى رابردوو... تا ئيستاش له‌ناو خه‌لقى ده‌شتوده‌ر و به‌شيكي زور له دانيشتووى شاره‌كانمان به‌و په‌يكه‌ر و نه‌قش و شووره و ويرانگه‌ى قه‌لاى كوڼ ده‌لږن «گاوبار»، هه‌ر له گوپره‌ى ناوه ناحه‌زه‌كشيان په‌فناريان له‌گه‌لدا ده‌كړت.

له نووسينى هه‌ندېك له‌و نووسه‌ره ئه‌ورويپانه‌ى لږه‌دا ناويان دپت زمانى كوردى به له‌هجه‌يىكى فارسى له قه‌لم دراوه. بيگومان ئه‌م رايه‌يان ناراحه‌تمان ده‌كات، به‌ولاى ناراحه‌ت كړدى ئيمه‌شه‌وه، گه‌لږك له راستى دور ده‌كه‌وپته‌وه. به‌لام ده‌بى دوو ټيپينى گرېنگ بگرينه به‌چاو له‌باره‌ى سه‌رحومله‌ى ئه‌م نووسينه غه‌له‌تانه‌وه.

په‌كه‌م: نووسه‌ره‌كان چ مه‌به‌ستىكى ناپه‌سه‌ندى دژايه‌تېى كورد و ميژوو و راستنيان نه‌بووه، به ناروزه‌و و ئانقه‌ستيش ئه‌و غه‌له‌ته‌يان نه‌كردوو. كه بيانزانيا رايه‌كه‌يان هه‌له‌يه هه‌ر نه‌بى له‌بهر خاترى خويان و ناو و شوړه‌تى زانستيان له هه‌له‌ دوور ده‌كه‌وته‌نه‌وه. دياره به پيى ټيگه‌يشتنى خويان بو مه‌وزووعه‌كه روښتوون و دووچارى هه‌له‌ بوون.

دوهم: نه‌وسا، كه ئه‌و نووسه‌رانه خه‌ريكى توژينه‌وه بوون له باره‌ى زمانى كوردييه‌وه و له توژينه‌وه‌ياندا هه‌له‌يان ده‌كرد هپشتان تاكيك له گه‌لى كورد پيټيكي نه‌نووسى بوو له باره‌ى زمانى كوردى و نه‌سل و ره‌چه‌له‌كيه‌وه. له‌و دوايپانه‌شدا كه زمانزانى كورد گه‌يشتنه‌ پايه‌ى توژينه‌وه و پشكنينه‌وه‌ى فيلوچى و سوودىكى باشيان وه‌رگرت له ديراسه‌ى ئه‌و ماموستايه به‌هه‌له‌ چوانه‌ى نه‌وروپا.

به‌سه‌هو چوونى بيگانه له عاست خزمايه‌تى زمانى كوردى و فارسى تا ئه‌و راده‌يه كه كوردى به له‌هجه‌يىكى فارسى بزاني رووداويكى په‌كجار ناسايى و چاوه‌پروان كراوه، چونكه له‌په‌كچوونى هه‌ردوو زمان ديمه‌تيكى به‌رچاوه و له هه‌ست پيكر او به‌ولاتره. كوردى له‌هجه‌يىكى فارسى بى و هيا فارسى شيوه كوردييىكى په‌سمنى و پيشكه‌وتووى كوردى بى، وه‌ك له‌هجه‌ى

سولایمانی که شیوه ناخاوتنژیکی پیشکەوتووێ کوردییە، برۆالەتیکە رەشکەوپییشکە بە چاوی بینەر دەکا.

دۆزینەوێ رەسەن بوونی هەردوو زمانیش کاریکە پێر ئەرک. ئەوێ راستیی بی تا ئیستاش لەو رۆوێ دەمەتەقە لە میانێ شارەزایانی زمان هەر بەردەوامە. بە نموونە سەبزیکی گوتاری مامۆستا توفیق وەهیبی بکە کە لە بەشی دوهمی ژمارە دووی گۆفاری کۆری زانیاری کورددا بڵاوکراوەتەوێ لە ژێر ناوینشانێ «أصل الاكراد ولغتهم» لەم گوتارەدا وینەییکی دەستەوێخەبوونی ناوخیوی زمانزان و میژووناسان دەبینی لەسەر ساغ کردنەوێ کوردبوون و نەبوونی لەهجە و لاتیکێ بەرفەرەوانی باشووری رۆژاواکێ ئیرانی ئیستاکە.

ئەگەر لە بیر خۆمانی نەبەینەوێ، تا ئەو دواپانە کە راپەرینی رۆشنییری کورد چاوی خەلقی کردەوێ بۆ دیننی راستی لەو مەسەلانە پەپوێندیان هەبە بە کوردایەتی و ماف و میژوو و ولات... و هەموو شتیکی کوردەوێ، بەشیکی زۆر لەو کوردانە بە ناو سالان کەوتبوون و فرچکیان بە ژێردەستی و خۆ بەکەم گرتن گرتبوو زمانێ کوردییان بە لاوێ زمانیکێ دواکەوتوو بوو، تەنانەت حیسابی مەسرەفی رۆژانەیان بە فارسی دەنووسی. لە نووسینیکی ئایندەمدا دەخوینیتەوێ کە وا لە سالێ 1205⁽¹⁾ ی کۆچیدا مەلای «ئینو ئادەم» ئەو کوردانە عەبیدار دەکا کە رەخنەیان لێ گرتوو لەوێدا دیباچە نامێلکەییکی بە کوردی نووسیوێ... حاجی قادر لە چەندیی چێگە ئەو کەسانە دەشکێنیتەوێ کە دژی نووسینی کوردین، بە توورەییەوێ باسی یەکیک⁽²⁾ دەکات کە نارازی بووێ لەو کاک ئەحمەدی شیخ دەرسی بە کوردی گوتۆتەوێ. بێگومان ئەمە ئەنجامیکێ ئاسایی ئەو بارەبە کە بۆ ماوێ هەزاران سال کورد خۆی تێدا دیوێ. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا دەبێ دان بەوێدا بنیین کە کورد لە عاست زمان و میژووی خۆی ئەم هەلوێستە هەبێ و ئیمە عوزری بێننەوێ، رێی ئەوێمان نامینی داوا لە بێگانە بکەین بێتە پارێزەر «مخامی» بۆ کورد و کوردی. هەر هێندەمان رێی گلەیی بەسەر بێگانەوێ هەبە کە وا بە ئانقەست دژایەتیمان بکا و چاوی لەو راستییانە بپۆشی سوودی کوردی تێدا. کە ئەمە دەلێم یەک زەریرەش لە نرخی ئەو لەسەر کردنەوێ بەکەم ناکەمەوێ کە رۆلەییکی کورد بۆ میللەتەکە بە گیانبازی و سۆزەوێ دەیکا و لەم مەیدانەدا قسە ناخەزان وەیا بەسەهوجووان بە درۆ دەخاتەوێ.

لەم تێبینیانەدا جاریکێ تریش سوودی خۆ دیتنەوێ لە ئاوتنە باوێر و دل و دەروونی بێگانەدا لە بەرچاوان نوێ دەبێتەوێ. هەرۆک دەشی ناریکێ ئاوتنە کە بووینتە هۆی ناریکێ وینە، دەشی عەیبی خاوەن وینە کە خۆی لە ئاوتنەدا دەر کەوتبێ و ئاوتنە چ سوچیکێ نەبێ لە دژی نواندنی وینە.

من تا ئیستا لایەنی «سلبی» و نەپاری ئەو نووسینانەم کردوێ بە سەرچاوەی سوود و کەلک بۆ میللەتی کورد، کە لە راستیشدا هەرچەند برۆالەتی «سلب» و نەپاریش بن سوودی بی خەوشن. کە بێین و لایەنی «موجب» و باری نووسینەکان بۆ کورد بەخەینە بەر چاوی، ئیتر پێی ناوی من و یەکیکی تر واتای چاکە لێ بدۆزیتەوێ وەیا تەئویلی ئینسافکارانە بۆ لێداتەوێ. زوربەکی نووسینی ئەوروپییەکان لەگەڵ راستی جووت دەرۆن و شان بە شانێ بەرژەوێندی کورد جموجۆلیانە، لەوێشدا چ نیازیکێ تاییەتی «زاتی»یان مەبەس نەبووێ ئەو مەبەسە نەبێ کە لە راستیی لانەدەن ئەو راستییەش لە خۆوێ و بی لایەنگیری لەگەڵ سوودی کورددا ریک هاتیت. کە بۆیان روون بووینتەوێ زمانێ کوردی کەرت و لەهجەکی زمانیکێ تر نییە و لەسەر رەگ و بنجی خۆی رۆاوێ و بەولای سەر بەخۆیی و رەسەنیشیەوێ پەرە لە جوانی و ریک و دەولەمەندی چ توهمەییکی لایەنگیری و مەبەسی شەخسی مومکین نییە لەو ریکەوێتە سەر هەلدا.

بێگومان بەرەنگار بوونی دۆزینەوێ و سەپاندنی رەسەنی و سەر بەخۆیی زمانێ کوردی ئەرکیکێ یەکجار قورس دەخاتە سەر شانێ ئەو نووسەرانە و زانایانە ئەوروپا. ئەگەر چاومان لێلایی دانەهاتبێ لە دیننی ئەم وینەیمان لەناو نووسینی بێگانەدا، دەبێ وەک مروفی مەردی

ملکه چ بۆ حەق و راستی، خێرا و ئازایانە ئەم ئەرکە لەسەر شانی ئەوان هەلەنگیۆین بۆ سەر شانی خۆمان یاخود هەر نەبێ ئیمەش شانی خۆمان بەدەینە سەر بەشتیکی ئەو ئەرکە. حەیفە، ئەگەر نەلێم عەیبە، بێگانە بە مێژوو و زمانمانەووە خەریک بێت و خۆمان لە خۆمان غافل بین.

گەلانی ش وەک تاکە مرووف هەر لە تەمەنی مندالی و هەرزەکارییدا نوستنی ناو کۆش و باوەشی خەلقى لێ بە عەیب ناگیرئ و پارووی دەستی خێرەومەندانی پێ پڕەوایە، کە هەستی بە خۆی کرد و چەپ و راستی خۆی زانی و گەیشتە پایە رەخنە گرتن و لێزازی بوون و بە راست گیران و بە درۆ خستنهووە، زۆر لێی ناشیرنە چاو چرکاتەووە لە دەست و خامە ییگانە ئاخۆ کە و چەند و چۆن و چی دەلێ دەربارە مێژوو و زمان و ئەدەب و هەموو شتیکی.

جگە لە لایەنی عەیب و بێ عەیبیشەووە لایەنێکی بەرژەووەندی «مادی» هەیه لەوێدا کە کورد خۆی خەریکی خۆی بێت، چونکە بە راستی زانای بێگانە هەرگیز ناتوانئ وەک کورد لەو شتانە کورد بگات کە پەيوەندیان بە زمان و ئەدەب و هونەر و بیر و باوەر و تێکرای لایەنی نامادییەووە هەیه.

گوتەییکی مەشهور هەیه دەلێ پیاوێکی ئەوروپایی لە بەلەدەکە کوردی پرسێووە ئەم ئاواپیه ناوی چیه؟ و بەلەدەکەش گوتووەتی «نازانم» و لە خەریتان ناوی پرسیووە بە دێی «نازانم»! ئەم گوتەیه ئەگەر راستیش نەبێ پەنجە بۆ راستییکی بێفیل درێژ دەکات. هەر وەک کوردێک لە واتای ئاشکرا و هێمایێ گوتە و کردە و بردە کوردی تێدەگا هەرگیز ئیمکان نییه زاناییکی بێگانە کە لە نووسین و خویندنهووەرا کوردی فێر بوو بەو شیوێیە و تا ئەو پراوێیە تێی بگا. بە نمونە دەلێم لە زۆر ناوچە خاوەن کشتوکێلی کوردستان کە گوترا فلانەکەس ملکانە ی زەویەکانی «دوو زەکات» وەردەگرئ مەبەس لەم «دوو زەکات» ە پێنجیکە، کەمیش وایە خەلقەکە وشە ی پێنجیکیان لە بیر بێ یا بەسەر زمانیاندا بێت. دەوجا مرووفیکی بێگانە کە دەچێتە ناو ناوهرۆکی وشە ی ئەوتویی کە بە ئەسل لەسەر بنەرەتییکی ئابینی و «زکاة» ی ئیسلامەتی هەلچەقیووە لەو روووەکە زەکاتی دەغل و دان دەبێک بێ. ئەوێش بزانه لەو ناوچانە هەرگیز زاراوێ «دوو زەکات» بۆ شیناوردی وەک تووتن بەکار نایەت هەرچەند خاوەن زەویەکە پێنجیکێ ئەو تووتنەش وەرگرئ کە لێی بەرھەم دێت، چونکە زەکات لە تووتن وەرئەگیراوە تاکوو «دوو زەکات» ی بۆ بەکار بێت.

لێرەدا نمونە ی بەسەھوو چوونی نووسەرێک بۆ دینمەووە کە لە ئەنجامی نەشارەزایی تووشی هاتوو بەلام لە مەیدانی ئابین نەک زمان.

رەئیف خوری، نووسەرێکی بەناوبانگی مارکسیستی دیانی عەرەب، لە گێرانەووە ی سەرگوزەشتیکی مێژوویی کۆندا وا پراوێ نوێی کە «حسینی کوری ئیمامی عەلی» ئافرەتییکی تەلاق دراوی مارە کردووە و لای خۆی هێشتیووە بێ ئەو سەر جێی بکا تا ئەو کاتە کۆنە مێردەکە ی پەشیمان بۆتەووە لەو کارە نامەردانە ی کە کردبووی ئیتر «حوسین» ئافرەتەکە ی تەلاق داو و ئافرەت چۆتەووە لای کۆنە مێردەکە ی. رەئیف خوری کە ئاگاداری شەرعیەتی ئیسلام نییه نازانی ئافرەتی تەلاق دراو بۆ مێردی پێشووی حەلال نایتەووە ئەگەر مێردی دووھمی نەچوێتە لای. زەوقی حیکایەت گێرانەووە و نەزانینی یاسای ئیسلام وەھای لێ خوش هێناووە کە دەوری «حوسین» لە بەسەرھاتە کەدا تەنھا دەوری جوانمەردیی و پارێزگاریی بێت، ئافرەتەکەش وەک بوخچە ی نەکراپەووە و گۆلی نەژاکا و بۆ لای هەمسەری راستەقینە ی خۆی چووێتەووە.

لەم بابەتە بەسەھوو چوونە بەھۆی کەم شارەزاییووە گەلێک جارن گوتە و نووسین دینە بەر گۆی و چاو. بێگومان بابەتی ئابینی بێ وەیا مێژوویی وەیا هەرچی دەبێ با بێی هەموویان جێگە ی تەلەزگە و لێ هەلخلیسکانن بۆ مرووفی نابەلەد. هەلبەت من نامەوئ بلێم پسپۆر و زاناییکی ئەوروپایی هێندە ی رەئیف خوری نابەلەد دەبێ، ئەوێ مەبەستی منە شتیکی ترە.

من ده لیم به له دیکي نه وروپایي له زمانې کوردې و میژووی کورد و نهریت و ئاداب و ئایینی کورد هرگیز ناگاته پایه به له دیکي کورد له و مهیداناندا. له وهش بترازی، به له دی نه وروپایي چی ده بی با بی، تازه به له دی کورد گه یوه ته نه و ته مه نه رۆشنییرییه که به رپرسی زمان و میژوو و نه ده بی میلیه ته که بی. پی ناوی بشلیم خه ریک بوونی کورد به خویه وه چ ریان له خه لقی ییگانه ناگری، به پچه وانه هاریکاری هر دوو لا فرمانی زور سهختی پروون کردنه وه میژوو و زمانې کورد بو هه موان ئاسانتر ده کا.

نووسینه کانی زانایانی جیهان ده رباره ی کورد که بکه به ناوینه و خۆمانی تیدا بینین، ده توانین تیبگه یین به تیبهرینی کات ناخو زیادمان کردوه یا که م؟ گه وره تر بووین یا چووکت له باریکدا وه ستاوین نه زیاد ده که یین نه که م! چونکه گومان نییه له وه دا تا کوو له زیاد کردن بین نووسینی ییگانان له بارمانه وه نه ویش زیاد ده کا. میلیه تی داوه ستاو و بی جموجول و که م یرشت ته نها له رووی نه وه وه له سه ری ده نووسری که پاشماوه ی په کیکه له گه لان و خلته ییکی میژوو. میلیه تیک له ئیستا که ییدا هه لمه ت و به ره م و پشکه و تنی نه بی وه ک نه و کیله به رده سه یری ده کری که به سه ر قه بری مردوه وه هه لچه قیوه، ئیشاره بو زیان تیکی له مه و پش ده کا...

له هر روپکه وه سه یری نه نووسینه به که ییت و به هر ته رازویک هه لیانسه نگینی، له چاکه ی کورد به ولاره تیباندا نابینیت. وه ی کاشکی سه رله به ری نووسینی نه وروپاییه کان که له ناوه رۆکی نه م سی و تاره دا ناویان هاتوو وه رده گیردانه سه ر کوردی و کتیبخانه ی کورد ناسیمانی پی ده وله مه ندر ده بوو.

له نووسینی و تاره کاند هه سستی ته وژمی خوینی نووسه ره کانمان ده که ییت له وه ی ده نیووسن. هه لمه تیان دژی نه و هیرشانه ی بو سه ر کورد هاتوو چ هیرشی نه شاره زایانه بی چ هیرشی ئانقه ست، هه لمه تی سه ر بازارنه و مه جزویانه به لام بی نه وه ی شیوازی مه وزووعی خویان دۆراندی. به نمونه سه یری لاپه ره حه قده و هه زده بکه و سرنج له لایه نی گیانی کورد په روه رانه ی خاوه ن نووسین بگره. من له گه ل نه م باسه ی له سه رخو کردنه وه و ناحه ز به دروخسته وه دا و توو پزیکي دوور و دریز و پان و به رفره وانم هه یه، له به ره و دوا ی نه م پشکه یه دا کورته ییکی لی ده نووسم.

بابه تی نه م کتیبه وه ک لیره به پشکه وه گوتم له جه رگه ی سوودی کوردایه تییه وه هه لده ستی له و روه وه که خه ریکی چستی نه و توپه په یوه ندی «عضوی» به کورده وه هه یه، نه م په یوه ندیه یار بی وه یا نه یار بی فه رقیکی چه ندان ناکا، ته نانه ت نه وه ی نه یاره نه گه ر راستیش کا له ره خنه و هیرشی بو سه ر کورد هر نه بی وه ک نه شته ر هوشیارمان ده کاته وه بو دینتی که م و کورنی و عیب و عاریک که مومکین نییه چ میلیه تیک لیمان ره ها بووی و خو لی دوور خسته وه شیان تا بلپی پووسته. میلیه ت به تیکرای، سه ره رای عه بیی تاکه کانی، دوو چاری چه ندین عه بیی کومه لایه تی دیت که هی وایان تیدایه عه بیی کوشنده ن و له میژوودا وا بووه فه لاکه تی بی سامانی به سه ر هیناوه.

زور په ی خه لق، به تایبه تی گه نجان، چه ز به وه ده که ن باس کردنی گه ل شریته ییکی پندا هه لگوتن و هه لدانه وه و تارایش دان ییت ته نانه ت، به زوری، نووسه ران و بوپزان و هونه رمه ندانیش له هافرکی «مسابقه» ی په کتر به جز پشسته وه ن له مه یدانی گوته وه ی سروشت و ره وشته پاکه کانی گه ل وه ک نه وه ی گه ل کومه لیک فرشته و په ری ییت. تاره زوی وه ها ساده و پیوریتانی هه رچه ند له ته نکاویکی پروون و ییگره دی چاکه خوازی و گه لدوستیه وه دیت په لام له هه مان کاتدا ره تل بردنیکي ده به ننگانه یه به سه ر هه رچی ده رد و ده رمانی کومه له.

چاو که عیب و نه خویشی و ناته واوی گه لی نه دیت دیاره به دوا ده رمان کردن و چاره سه ر کردنیدا ناگه رییت. که به دواشدا بگه ری ییگومان خه یالیکي چه وت بو ده رمان تیکی هه له ی ده با. وا هه یه نووسه ر دانی به عه بیی گه ل داناه به لام ده رله حه که لکی دانپیدانانکه ی یریوه چونکه

هۆی عهیه که ی داوه ته پال مه لا و شیخ و دهره به گ و بازرگان... ههر ده لپی ئهم کومه له خه لقه ی که وا به لای نه وه وه هۆی عه یی گهلن له لاهه، وهک تاعون، هاتوون بو ناو گهل. دیوو مه یه کبک نووسیوه تی تا قمیگ فیلباز گهل گیل و نهزان ده کهن، له مه وه وا دهره که وه ی به لای نه وه وه له بنه ره تا گهل هه مووی نه ره ستو و لو قمان بوو به لام فیلبازیکی وهک ئیمامی شافیعی و عه بدولقادی گه یلانی هات و گیلی کرد...

خالیکی تری به سه هوو چوون که نه ویش هینده ی «هه لدانه وه ی بی بنج» مه ترسی لی ده کری، تاوانبار کردن و ناشیرن کردنی نه و لایه نه یه که به ناحه ز داده نریت. تاوانبار کردنی لایه نی ناحه ز بووه به فه رمازیکی ئایینی و له وه دهره چوو هه مه ته قه ی له سه ر بکری وه یا ره خنه ی لی بگیری. لایه نی ناحه ز که مندالیکی له خنکان پرزگار کرد وه یا برسیتیکی تیر کرد وه یا چاوی کویریکی پروناک کرده وه، بو نیازی به د و گلاوی خو ی ئهم کارانه ده کات. لایه نی دۆستیش که به فه مچی ئاگر له پشتی خه لق هه لستینی بو سوودی نه و خه لقه قه مچیکاری ده کات. ئهم تیبینیانه ده مگه بنی به شی کردنه وه ی نه و ئیشاره یه که نه ختیکی له مه وه به به سه ریدا تبه ریم و به لئیم دا کورته ییکی لی بنووسم.

له خو رازی بوون، به خو دا هه لگوتن، له عه یی خو یی ده نگ بوون، ره وا دیتنی چاکه بو خو و هه موو خو و پره فتاریکی نه وتویی له لاییکه وه، له لاییکی تریشه وه گومان له خه لق کردن، دیتنی عه یی ئاشکرا و نه یینیان، نه سه لماندنی مافیان، دانته هینان وه یا ئینکار کردنی چاکه یان، رق هه لگرتن لیان... خو لاسه سه یر کردنیان به پچه وانه ی سه یری خو کردن، ئا ئهم دوو خو ه له مرو فدا دیمه نیکی به رچاوه بو چاویکی عه یه کی ره نگ لی دراوی به سه ره وه بی.

چ سه ریچی له وه دا ناکری که ئهم خو ه دوو لاییه ی له خو رازی بوون و له خه لق هه لسه نگرانه وه، له بنه ره تا داها تی سه روشتی مرو فن، به ر له مرو ف هه رچی گیانله به ریش هه یه به ره ک و ئازه لیه وه «خوویستن و په له ی ژیان» ی تیدا به دی ده کری. سه یری مندالی یه ک دوو سالی بکه ده یینی تا بو ی بکری شتیکی به ده ستی مندالی تره وه ناهیلی، ته نانه ت رازی نابی برا و خوشکی له خو گچکه تری مه مکی دایکی بمژی.

به لی، «خوویستنی و خو سه پاندن» (انانیة و تأکید الذات) له مرو فدا هه یه وه ک گوشت و خوین و ده مار و میشک، له وانه یه بو ترم بلیم هه ر ئهم لایه نه ی خو په رستی له مرو فدا به پچه وانه دهر ده که وتیه وه و ده بیته بیگانه نه ویستی. من ئهمه به راست ده زانم و له گهل ئهمه شدا که چه زی لی ناکه م لی وه ته نگ نایه م چونکه به شیکی پیکه یه ری مرو فی ئاسایه. وا ده زانم تا تیره چی وام نه گوته یی خوینه رم لی نارازی بکا و به ده نگی یینی چونکه له و بابه ته قسه یه ی بیستوه و گوپی پی راهاتوه. به لام شتیکی ترم ماوه ده یخه مه سه ر قسه کانم ره نگه ئاشنا نه بی له به ر گو ی و چاوان.

من ده لیم سه ره رای نه وه که وا مرو ف وه ک هه موو گیانله به ریک به هۆی «په له ی ژیان» ه وه سوود و چاکه و خوشیی بو خو ی ده وی و له گهل غه یری خو ی ده جه نگی، جاریکی تر سه ره له نو ی باری کومه لایه تی، که تایه تی مرو فه، وای لی کردوه زیاتر له گیانله به رانی تر هۆی بیگانه نه ویستنی بو په یدا بی، واته هه ر وه ک له سه روشتا په له ی ژیان شه ر به مرو ف و گیانله به ران ده کا بو وه ده ست هینانی هۆی ژیان و مانه وه، کومه لایه تی شه ریکی تایه تی به مرو ف ده کا له گهل مرو فی هاو جینسی خو ی که ئهم شه ره له نیوان جانه وه رانی تر دا نییه و نابی. ئهم گوته یه به به ریوه هه یه له کتییکی سه ره به خو دا شی بکریته وه، من لیره دا هه ر نه وه نده ی له سه ر دهرۆم که یه کبک له مونسه به کانی بابه تیکی ناوه روکی هینایه به ر سو زی خامه.

کومه لایه تی و گوران و پیشکوتن و وه ستان و دواکه وتنی به هه موو ناوه روکه له نه زمار به دهر و له یه کتر نه چوو ه کانیه وه ئاده میزادی له باریکدا داناوه لی ده وه شپته وه «بارام» له هه له یچه هه لوه ستیک بوه ستی به لای خو ی و دراوسیکانیه وه زور شیرن به لکوو پیروز بی، که چی

به‌لای «کریشن» ییکی هیند و «جورج» ییکی نه‌وروپا و «تاناکا» ییکی ژاپون‌هوه سزای ئیعدام کردنی پی ره‌وا بی.

ئهمه‌ی لهم سئ چوار دیره‌دا گوتم شتیک نییه ده‌مه‌ته‌قه هه‌لگرئ مه‌گه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ته‌قه‌یه‌ی که بو شه‌ره دندوکئ و نه‌سه‌لماندن بی. ئا لهم کاته‌دا ئه‌گه‌ر خیزانی کابراییکی دی هئرو له پشده‌ردا جلکی وه‌ک کیزیکی کولجی ئوکسفوردی له‌به‌ر کرد، بیگومان ده‌رحال سه‌ری ده‌یرئ، پیاویکی فره‌نسه‌ییش نه‌گه‌ر لئی ناشکرا بوو سئ ژنی ماره کردوه دادگه‌ی فره‌نسه بی سئ و دوو ده‌بخاته به‌ندیخانه‌وه. پی ناوئ من نمونان بینمه‌وه، کومه‌لایه‌تی سه‌رله‌به‌ری زنجیره‌ییکه له‌و جوره نمونانه.

لهم لیکدانه‌وه‌م، که نه‌گه‌ر مه‌ودا هه‌با ده‌بوا ته‌واویک له شی کردنه‌وه‌ی خه‌ریک بم، ده‌گه‌م به‌م نه‌نجامه. مروف که خاوه‌نی کومه‌لایه‌تییه و کومه‌لایه‌تیش به هه‌موو باریکیه‌وه له جینگه‌ییکه‌وه بو جینگه‌ییک و له پله‌ییکه‌وه بو پله‌ییک و له سه‌رده‌میکه‌وه بو سه‌رده‌میک و له میلله‌تیکه‌وه بو میلله‌تیک ده‌گورئ تا راده‌ی دژایه‌تی و پیچه‌وانه‌یی، ئا ئه‌م مروفه زیاد له هه‌موو گیانله‌به‌ران هئنده له‌یه‌کتر جودا و بیگانه و دژ و ناحه‌ز و دوشمن ده‌بی و هوئ دژایه‌تی و له‌یه‌کتر بیگانه بوونی هئنده زور ده‌بی لزوم به‌ په‌له‌ی ژیان و خوویستی نه‌هئیلی، نه‌خیر به‌ر له‌وه په‌له‌ی ژیان ده‌خلیکی هه‌بی، له‌یه‌کتر نه‌چوون و له‌گه‌ل په‌کتر دژ بوون به‌ گز په‌کتر یاندا دینی. مروف که نه‌ختیک له مروفه‌که‌ی تر دوور که‌وته‌وه باری کومه‌لایه‌تی هه‌ردوویان ئه‌وه‌نده‌یان له‌یه‌کتر ده‌ترازینی بو په‌کتر یان ده‌کا به‌ گیانله‌به‌ری نامه‌فه‌وممی نامه‌عقول، جیاوازی زمان، دین، نه‌ریت و عاده‌ت، جلوه‌به‌رگ، خواره‌مه‌نی، جورئ نووستن و خانوو و ژنه‌پنان و مندال به‌خپو کردن بگره جوت لئخورین و ره‌ز بیرین و هه‌زاران جیاوازی تر وا ده‌کا له کابراییکی نه‌فغانی که رازی نه‌بی له هه‌رچی کابراییکی هوله‌نده‌بی ده‌یکا.

به‌راستی بیگانه به‌ لای مروفه‌وه نامه‌فه‌وممه کرده‌وه و ره‌وشتیشی نا جایه‌زه. کوردیکی شاره‌زور له لایه‌ن فه‌للاخیکی چینی ده‌وربه‌ری په‌کینه‌وه بانگه‌پشتن بکری له‌وانه‌یه خوارده‌که‌ی بو نه‌خورئ یا نه‌گه‌ر خواردی بیه‌پینه‌وه، گوپی خوی به‌ په‌مو بئاخنی نه‌وه‌ک ئه‌و ئاوازه ناخوشانه بیسی که گورانییژیکی پشکه‌وتوی چینی له شه‌ره‌فی ئه‌و ده‌یان چری. بیگومان هه‌موو مه‌رحه‌پا و به‌خیره‌ئینه‌کانیسی به‌لاوه کاری سه‌رسوره‌ئین. ره‌نگه له ره‌فتاری فه‌للاحه‌که به‌رامبه‌ر مال و منالی خوی هه‌ر به‌ جارئ نراحت بی. با میسالیکی ترت بو بینمه‌وه.

سه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر فه‌للاخیکی کورد نانی له مالی ئاغا وه‌پا کوپخای گوند ده‌خوارد، بانگه‌پشتنیسی ده‌کردن له مونسه‌به‌ی ژنه‌پناندا بو ماله‌که‌ی خوی. چ مانعیکی نه‌بوو کچی خوی بدا به‌ کوری ئاغا و کوپخا، مه‌مونیش ده‌بوو ئاغا کچی خوی به‌ کوره‌که‌ی دابا. به‌لام هه‌مان فه‌للاخی کورد ده‌سکوژی فه‌للاخیکی روسی نه‌ده‌خوارد، بگره گوشتی له فه‌للاخیکی دیان نه‌ده‌کری نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر ده‌سکوژ نه‌خواردن به‌لکوو له‌به‌ر ترسی ئه‌وه که ره‌نگه‌هی به‌راز بی. که ده‌سکوژ و گوشتی فه‌للاخیکی روسی نه‌ده‌خوارد بشیان کوشتا کچی خوی نه‌ده‌دا به‌ کوره‌که‌ی کچیشی لی نه‌ده‌خواست بو کوری خوی.

دیتت نیزیکی و هاوئایینی چه‌وسینه‌ره‌وه‌ی ده‌کرد به‌ ئاشنای چه‌وسایه‌وه که‌چی له‌یه‌کتر دووری و جوداوازی ئاین دیواریکی هئند بلند و مه‌حکه‌می له میانی دوو چه‌وسایه‌وه هه‌لده‌نا که وا نه‌یرمی و نه‌که‌سی لی سه‌رکه‌وی. ئه‌مانه‌راستی و به‌دیپین با من وه‌پا تو وه‌پا چینه‌روه‌ریک و نیشتمانپه‌روه‌ریک حزیشی لی نه‌کا.

جاران که ده‌گوترا «دین دوشمن» هه‌رچی په‌یوه‌ندی و له‌یه‌کتر نزیک بوونه‌وه و دؤستایه‌تی هه‌یه له خوه‌وه ده‌چراو ده‌بوه دوشمنایه‌تی... سه‌ر و مال و ناموسی «دین دوشمن» بی دوودلی و لیکدانه‌وه‌هه‌لال بوو، چه‌ندین که‌س ناوی جه‌وانمه‌ردیان ده‌رده‌کرد له‌ری کوشتنی «دین دوشمنان» هه‌وه. سه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر مروف به‌ پیاو کوشتن و دزی کردن و

جەردەیی حەيای نەدەچوو، بەلام دوو فېرى عەرەق خواردابايەو لە جینگەيێكى وەك چوارتادا ناوى دەزرا تا ئەو رادەيە كە بى ئايرو دەبوو.

يېڭومان جوداوازيەكانى كۆمەلايەتى خەلقى ئەوەندە لەيەكتر جودا دەكردهووە كە سنوورى نەبى. تۆ لەو بە سەھوو مەچۆ كەوا ئيمپرو لەسەر دەمى فېرۆك و گەرۆك و راديو و ميللەتانى يەكگرتوو و دەيان و سەدان ھۆى لەيەكتر نزيك بوونەووە و يەكتر ناسين ئەو نامەفھومىيە و ناجايەزيە بەرەو كەم بوون چوو، بېرى خۆت بۆ ئەو سەردەمە بگېرەووە كە پەيرەوى مەزھەيێكى ئايىنى واى دەزانى پەيرەوى مەزھەيێكى تر كلكى راستەقېنەى ھەيە. كە سرنج بگري لە رۆژگارى ئېستاكەشماندا نموونەى بى ئەزمار دەبينى و دەبيەى لەو تەرزە دزايەتيەى كە لە سەرچاوەيێكى جياوازي كۆمەلايەتيەى ھەلدەفولئى نەك لە جياوازي بەرژەووەندى مادبيەو.

لە شوئيێكى وەك «قېرس» دا جياوازي زمان و ئايىن دانىشتوانى ولانەكەى گردەپر كردهو بە دوو كەرتى جوداى لەگەل يەكتر دوشمەن. نە بەرژەووەندى گشتيى نە ھى چيناپەتيى نە ھى مەرفايەتيى نە ھەرچى ھۆى دۆستايەتيى ميانى ئادەمىزاد ھەيە توانيوەتى ئەم دوو جوداوازيەى زمان و ئايىن كە ھىچ كامپىكان ماددى نين بوەستينى. سەرلەبەرى توركە موسلمانەكانى قېرس لە شەردان لەگەل سەرلەبەرى يۆنانىە ديانەكانى قېرس بە وەرزيير و عەمەلە و قوتابىي و كاسبكار و رۆشنىبىر و چاك و خراپى ھەر دوو لايانەو.

ئەو بانگەوازيەى كە وا دلېرانە دەنگ ھەلدېنى و دەلئى سەرلەبەرى ئادەمىزاد وەك يەكن، ھەرچەند بانگەوازيێكى تا بلئى خۆش و پەسەند و بەشەرەفە بەلام داخەكەم لە ھەموو ھەنگاويك و ھەموو لەجزەيێكدا لە عاست حەقيقەتدا كورت دېنى و لە تەجرەبەى رۆژانەدا چەندىن جار ھەموو رۆژيێك بە درۆ دەخريئەووە و دووچارى دلشكەستەيى دەيئت.

من لەو باوھەردام خۆ گيل كردن بەرامبەر واقع ھەرچەند لە روالەتدا دلسوژانەش بى ئەنجاميێكى خراپى ھەيە دزى سوودى تېكراى ئادەمىزاد. ئيمە دەبى دان بە راستيى و واقىعدا يېنين و دەردەكانمان چارەسەر بكەين لەبەر تيشكى ئەو راستيە. نەك سافيلكانە خۆمان باويئە سەر باوھەرى خۆشكەلەى لە سەر زار و زمانان شيرن. من كە لە كۆلانەى ئەو راستييانەو سەيرى ھەلوەستى ئەو نووسەرانەى ئەوروپا دەكەم كە ھەلوەستەكەيان بە دلئى ئيمە نيبە لېم روون و ناشكرا دەبى كە ھۆى لەيەكتر رازى نەبوونمان ئەم نامەفھومىيە يېنگانەيە نەك دزايەتيى و دوشمناپەتيى ئانقەست. بۆ گۆرينى ھەلوەستيشيان بەرامبەرمان دەبى وا بکەين تيمان بگەن و بەلايانەو مەفھوم بين. يېڭومان داوا دەكرئ لە مەرفى زانا كە وا لە خۆو لە خەلق بگا بەلام وا ديارە ئەم تېگەبشتنە ھيئە ئاسان نيبە وەك بۆ ھەوھل نيگا دەردەكەوئ.

پيوستە ئيمەش لەوان بگەين و لېيان شارەزا بين. دەبى عوزريان لئى بسەلمېنين كە عوزريان ھەبى. ئيمە و ئەوان و ھەموو جيھان دەبى يېنە سەر ھەست بە عەيىبى خۆ كردن و چاكەى يېنگانە ديتن. كە ئەمە نەكەين و ئەو گوتە پەرەسەندويە بلئینەووە كە وا رادەنوئىنى ھۆى دزايەتيى و ناحەزيى و تېكنەگەبشتن لە ميانى گەلاندا سوچى دەربەگ و خوئىمژ و كۆنەپەرستانە بە مەدا خۆمان بە رايەك خەرىك دەكەين لە تەنكاويكى رۆشنىبىرى ئەوتوو ھەلدەفولئى رەواپە پيى بگوتري نەخوئىندەوارىي.

پيش ماوہيێك موحەمەد عەلى كلاى لە يېروت لەميانى قسەكانى كە بۆ رۆژنامەنووسىيى دەكرد گوتى ھەرگيز لەگەل ئافرەتى سپى جووت نابم، نە تيم دەگا و نە تىي دەگەم. من رەش و ئەو سپى رېك ناكەوين.

من دزى بەردەوام بوونى ئەو حالەم كە پياويكى رەش گوماناوى دەكا لە ئافرەتى سپى، بەلام دەزانم كلاى لەو قسانەيدا دەروونى خۆى روون دەكاتەووە و بەرتيلى لە كۆنەپەرستان وەرەنگرتوو بۆ ئەم گوتانە. كە بمانەوئ دلئى كلاى پاك كەينەو بەرامبەر ئافرەتى سپى نابى

مستیکی له بهردهمی بدهین و بلین ناماقولیت کرد، هو خزمه تکاری کونه پهرست و چهوسینه ران.

که بیین و بهراوردی چاره سهر کردنی نهو جوداوازیانه بکهین که گه لان لهیه کتر دوور ده خاته وه ده بیین نووسین له هه موو شتیک پتر ده توانی خهلق بهیه کتر بناسینی و له یه کترین حالی بکا. گه لان ناتوانن گه شتی دوور و بهرده وام بکهن بو تیگه یشتن و لی پراهاتنی یه کتر به لام ده توانن به خویندنه وه لهیه کتر بگهن. زور حه یف و مه خابنه نه م تا که هویه ی یه کتر ناسینی نیو گه لان به پیچه وانهی مه بهس به کار بییت و نه سیابی دژایه تییان پتر بکا. ئاده میزاد له ریی چار کردنی هویه کانی تیکنه گه یشتنی وه به ره و برایه تی ده روا نه ک ئینکار کردنیان.

1- پهراویزی مه لای ئینو ئاده م به سه ر نامیلکه ی شه رحی «عویسه ابن مالک» که دوا ئالقه ی زنجیره باسیکی ناو کتیبه که ی ئینو ئاده م خویه تی به ناوی (جواهر المنقول)

-2

واقیعا دهرسه کانی بو خوایه
چ ده بوو گهر به کوردی نه بوایه

گوتم ئیسته ش له سه ر که ریی ماوی
چا بو مستم نه دا له نیو چاوی

مه سعوود محمه د
وه شانی یه که م: گو قاری «کوری زانیاری کورد» سالی 1974
وه شانی دووم: سایتی www.mamosta.net سالی 2009

«...»

تیبینی سایتی ماموستا. نیت: ئەم گو تاره ی «پیشه کی» ماموستا مه سعوود محمه د له کتیبیکی کوری زانیاری کورد له سالی 1974 دا بلا وکراوه ته وه، پیش گوته یه که بو سی گو تاره ی نیو کتیبی «به رکوتیکی خه رمانی کوردناسی له ئه وروپا».

پیشینان بی ئه وه خو باوینه ژیر باری زیده خه سستی گه یشتن به دوزینه وه ی هویه نه نیه کانی هه لکه وت و پروودا، بایی ئه وه ی رواله تی به سه ر هات لپی بوه شپته وه په ندی کومه لایه تپیان لی وهرگرتوه و به یاساکانی ئه و په ندانه ش رازی بوون، یه کپک له و په ندانه ی پریاری رواله تی به سه رهات سه پاندوه تی گوته ی یه کچار په ره سه ندوی بی ده مه ته قه ی به خت و تالعه. من وه ک پیشینان له م گو تاره مدا په یه وه ی رواله ت ده که م و ده لیم به خت و تالعه بو ی هه یه، ئه گهر بو ی نه با چون ره وای هه قه پینج خسته کییه یه کچار نر خداره پیروژه ئاگرینه کری «مه لا حه سه نی قازی هه له بجه» که سه رده میک له پایه ی مارسیلیزی کوردی بوو به م شکله بنبوو بکری و پشتگو ی بخری وه ک هه ر روژه ک له روژان له بهر گوپی گه لی کوردا نه زرینگا بیته وه:

ئهی گه لی کوردی سته م دیده یی مظلومی سیه هچار
وه ی میلله تی معصومه یی به ده ختی گرفتار
تا که ی له خه وان نیوه و دوزمن هه موو بی دار
تا چه ن هه ر ئه بی مه ست بن و خه لقی هه موو وشیار
خوتان ده که نه مضحکه یی مه حره م و ئه غیار

عالم هه موو مه شغولی ته لاش و وهس و پرده
هه میلله ته بو خویه خه ریکی زه د و خورده
هه ره کهس له بو خوی حاکمی خویه وه کو مه رده
مه حرومی هه موو حق و حقوق میلله تی کورده
ماته م زه ده وو سووک و په ریشان و گرفتار

له م نه فسی گهرم و هوندنه وهی شاعیرانه و هه ست و سۆزی کوردایه تی وه چوارده یرگه ی
پینچ مصره عی ده خوینیته وه که هه موویان نموونه ی نه ده بی پیشکه وتوو ی نه وسای و ئیستا و
هه موو روژگار یکن. له هه ندی شوینیش هینده به رز بوته وه و سه ره ووژور تی هه لکشاهه، تاک
تاکه نه بی، دهستی هونه رکار و نه دیبی ناگاتی. هه ره له بیرمه له قوناغی سه ره تاییمدا، که
مندال بووم و تازه به تازه گروگالی کوردایه تیم ده کرد له گه ل هاوریکانی نه وسام، سه رگه رمی
خویندنه وه و گوته وهی نه شید و هه لبه ستی نیشتمان په ره رانه بووم و گه لیک جار له
خویندنه وه یاندا خوم و هاوریکانم جووش و خرۆشی ساف و بی گهردی کوردایه تی په پتاپه پتا
موچرکه به له شه ساواکانماندا ده هینا، تا له و کاته پر جه زبه و عیشقی کورد و کوردستاندا نه م
پینچ خشته کییه له نیوان ئالقه ی جه زبه گرتوانی کورد په ره ردا وه ک بو مبابی ئاتوم ته قییه وه و
چه ند جار له تین و تاوی جه زبه ی کوئی خه لقه که ی زیاد کرد و نه شید و هه لبه سته کانی له
خوی به پیشه وهی خسته نزمایی و تاریکییه وه. به راستی کورد له و کاته دا که تازه برینی
کاره ساتی کوردستانی باکوور که وتیوه دلپه وه پیوستی به هه لبه ستیکی بورکانی بوو هاوتای
بورکانی نه و نه گه تییه و هینده ی نه و که فوکول و هه ست په رووش و رق و خه فته و به زه یی
هه لپژئی. له و ماته مه زله ی میلله تی کورد نووزانه وه و لاوانه وهی نه رمه گریان و سینه کوتانی
کلاسیکی گونچکه ی شیوه نگیر، که گه لی کورده، نه ی ده بیست. ده بوو ده نگیکه ی وه ک فرته نه و
بله رزه باوکه رو و رو له رووی کوری شه هیدان هه لگه پرتیه وه به نرکه و نه عره ته ی کول نه دان بو بهر
گونچکه ی ئاده میزاد و میژوو.

پینچ خشته کییه که ی «مه لا حه سه ن» له و ده مه دا نه و فره ته نه یه بوو کروژنی شیوه ن و لفته ی
غه زه ب و چریکه ی هان دانی کرده یه ک سیمفونی قهومی پر له هامونی میژووی:

بهس طالبی تالانی یه ک و کوشتنی یه ک بن
بهس جاهیدی بی دهستی و ده ست به ستنی یه ک بن
بهس مائیلی فه وتانی یه ک و مردنی یه ک بن
مه شغولی برایی یه ک و یه ک خستنی یه ک بن
تا کومه ل و یه ک دهسته و یه ک بن وه کو نه غیار

هه لسن له خه وی خزمه ده م و چاوئ بشورن
چاوئکی هه لپن له چه پ و راسته بنورن
پرسیکی له یه ک که ن له چه نه حوال و چه شورن
نه م عالمه بوچ عاجز و بی که یف و سرورن
بوچی ده که ن نه م کورده فه قیره هه موو هاوار

نه م ده نگ و هه را و ناله و شینه له چه لایه
نه م ناھی جگه رسوز و گرینه له چه لایه
نه م گشت جه زه ع و کوشت و یرینه له چه لایه
سه رچاوه یی نه م چه شمه یی خوینه له چه لایه
چی بی نه بی له م شورش و غه و غایه له نه قطار
نه م ده نگه هه موو ناله یی کوردانه له ده ست غه یر
نه م شوره صه دای شیوه نی کوردانه له ده ست غه یر
نه م نرکه هه موو سوزشی کوردانه له ده ست غه یر

ئەم خوڭنە گەشە خوڭنە شەھیدانە لە دەست غەیر
ئەم نەعرە ھەموو نەعرەیی کوردانە لەسەر دار

لەمانەدا شاعیر ھەلبەستەکەیی بەبەر قەلافەتی خوڭناوی ئەنجن ئەنجن کراوی ئەوسای
گەلی کورد یربۆوە کەیلی ھەلبەستیشی ئوستادانە چین چین ھەلناو و پێ بە پێ بەرەو پۆپی
پەیکەری درامای بردووە تا کوو لەگەڵ تەرمی شەھیدانی کورد بەسەر دارەو ھاوشانی کردووە.

ئەگەر پەندی کۆننەیی بێ تال و بەختی لەم ئاگرستانە بەراست نەگەراپێ بو دەبێ ناویکی
نەپری و دەنگیکی نەببستری و چ زمانیک نەیلێتەو و چ چاویک نەیی خوڭنێتەو. بەشەر مەو
دەلێم ناوانو نووسەرێکمان زەنگیکی موژدە و خوڭسیمان بو لێ دەدا و بەلێنی بلاو کردنەو
گەنجینەییکی ئەدەبی شارایەو ھەمان پێ دەدا، واش دەبێ نووسەرێکی تر گوتار بلاو دەکاتەو،
و ھەک ئەم گۆتارەیی من، شیعر و شاعیرێکی پێ ھەل دەداتەو ھەچە ئێوەی دێتە ناو کەشکۆلی
تەوقەمانەو شتیک دەردەچێ ئەگەر لەبەر ناچاری دەورێشانەمان نەبێ ئێوە نییە چ
کەشکۆلیک بەخوڭیەو بەگری.

پێی ناوی من بلێم ھەرچی کێش و قافیەیی ھەبوو مەرج نییە شیعر بێ، ھەموو شیعرێکی
ھی ھەل دەنەو نییە، تەنەت کۆبوونەو ھە دانا و کێش و قافیەشی نایێتە شیعر ئەگەر
مۆسیقاکی خوڭشی نەبێ و ھەیا ھیزی بزافنەو ھە گیانی گۆیگری نەبێ و ھەیا دەرشتنەکی
ھونەرکارانە نەبێ:

تا دوڭمن بژی لە نێو ولاتان
ھەر ژیر دەست دەبین نابێ نەجاتان

نە شیعرە و نە ھێج. ئاخو چ فەرۆیکی دەکرد ئەگەر بگوترا:

تا دوڭمن بژی لە نێو ولاتمان
ھەر دوڭمن دەژی لە نێو ولاتمان

یاخود یەکی بێ و بلێ دوڭنێ شەو تا بەیانی پرۆژ ھەل نەھات و ھەیا من بلێم بە درێژایی
نووستنم خەوم لێ کەوتبوو. ژیر دەستبوون و نەجات نەبوون بەیەکەو ھەیان ھەندیک و کەرتیک
لە ئەنجامە پان و قوولەکی ژیانی دوڭمن لە ولاتدا.

پێی ناوی من یەخەیی ئەم بەینە بەستە زمانە بگرم و بەری نەدەم چونکە گەلیک جار
ھەلبەست و پەخشانی ھاوتای ئەم پێیدا ھەل دەگوتری و نوقلی شاباشی بەسەردا ھەل
دەدری. مەبەسیشم لێرەدا ئەو نییە دەست لەسەر بەرھەمی ئەم و ئەو داڭم و بیکەمە
بەلگەیی گوتەکانم ھەر چەند ھەندیک لەو بەرھەمانەیی مەدح دەکرین و ھەک «نان و بەفرەکە» ی
«مەلای مەشوور» وایە کە خەلق پەسەندیان نەکردووە ئێویش گوتی «ئەو ھە راستی بێ بو
خوڭشم رام لێی نییە»، چونکە گومانم نییە لەو ھەدا بەرھەمی بیکەلک کەسیش لە دژی
نەو ھەستی لە خوڭ دەمری کەواتە پێویست نییە نووسینی من یا یەکی تر خێرای بکا لە
مردنی.

لەگەڵ ئەم راستییەشدا مرۆف پەرۆشیەتی بەرھەمی کز و لاواز لە مافی خوڭ زیاتری پێ
بدریت، لەو ھەر گەری بەر لەو مافە زیادە، لەسەر تەو، خەلقیکی زۆری بە خوڭیەو خەریک
کردووە و پروپەرەیی گۆفار و پرۆژنامانی داگیر کردووە و کریکار و فەنییەکانی چاپخانەیی عەوقاندووە و
لە ئەنجامدا پەنجەییکی دەخاتە گیرفانی خوڭیەو و باجی خوڭ لێ دەستین.

وہک گوتم سەر له بهری پینج خشته کیه یه 14 پرگه یه، واته جگه لهو شه شهی به نمونه هاتنه ناو ئەم نووسینه وه ههشتی تری ماوه ئەوانیش لهم پرێکار و هیز و نهوژمه دان. به لام نه موپست پروویوی زوری پی گرمه وه له پرووپه ره کانی «به یان» بویه نه م هینانه ناو نووسینه که م، لیره شدا کۆتایی به گوتار دینم به 3 مصرعی یه کیک له پرگه کان و ده یانکه م به سکالای تایبه تی خۆم و گولاو پزانی پرووی خۆینه ران:

واچاکه هه موو متحد و یه ک دل و چابین
بو یه ک نه کو وه ک ده سته برا عه ینی برابین
مه ردا نه له بو مقصدی یه ک پشت و په نابین

مه سعود محه مه د

وه شانی یه که م: گو فاری «به یان» ژماره 21، کانونی دوهمی 1975
وه شانی دووم: سایتی www.mamosta.net سالی 2010

فۆنه تیک چیمان بو بکا؟

ھەرچەند باھەتى «فۇنەتېك» م نەکردوھ بە مەيدانى چالاکى خۇم، بەلام بە بۇنەى ئەوھوھە کہ فۇنەتېک يەكېکە لە باسەکانى سەر بە ناخاوتنەوھ، بايى ئەوھەندەم ماف پېئەوھەھەپە لە گۆشەى نىگای زمانى کوردىيەوھ سەپرىكى بکەم وەيا دەستىكى پەخنە ھەلپىم لەو بېرورايانەى کہ لەگەل راستە حسابى زمانى کوردى و سروشتى دەنگەکان و بزوينەکان و پىرگەکانى ناگونچىن، پىرى ئەوھەشم لى کوپىرناپتەوھە داوا بکەم لە فۇنەتېکانى کورد کہوا خۇيان پىرگار کەن لە تەسلىم بوون بۇ بېروراي زاناکانى پىگانە کہ «تصور» يان بەرانبەر دەستور و پىرازەکانى فۇنەتېک و جۇرى دەنگ دەپىرىنى پىرگەو وشەو پىستە... لە زمانى ئەوتوھە پەيدا بووھە کہ سروشت و تايپەتپەکانى لە ھى زمانى کوردى دوورن، وەيا ھەر نەپى ھەموو جارن لە گەلدا پىرک ناپەن. ناواناھ دەپپەين و دەخوئىنەوھە، يەكېک لەوانەى باسى فۇنەتېک دەکەن وەھامان لەگەلدا دەدوئ وەک ئەوھى پىرار و بېروراي زاناکانى فۇنەتېكى ئەوروپا بوپتە زانستى «تطبيقى - مختبرى» و قسەکانيان لەم مەيدانەدا پەخنە و دەمەتەقە ھەلنەگرېت.

ئەم گوتەپە ھەرچەند پىر پىنئى خۇ ھەلداھەى خاوەنەكەى لپوھ دئ لەو پوھوھە کہ وا رادەگەپەنپت خۇى بوپتە مېراتگرى فۇنەتېک و زانستى زاناکانى فۇنەتېک و چ مافى من و توى بەسەرەوھ نەماپت، لەگەل ئەمەشدا بۇ مەبەستى کورت کردنەوھى دەمەتەقە گوتەكە بەراست دەگىرىن و ھىچ پەخنەپىكى لى ناگرن، ئەوھش لەپىر خۇمان دەبەپنەوھە کہ زاناکانى فۇنەتېک تائىستاش لەسەر شتىكى يەكجارەكى پىرک نەكەوتوون، ئالەم حالەشدا پىم ھەپە بلىم؛ ئەى فۇنەتېکانى کوردى تۇ لە خوئىندەوھى كىتپەکانى فۇنەتېک ھەر دەستورە گىشتپەکانى «زانست» ى فۇنەتېک فېرپوويت، جارئ يەك ھەنگاوت نەھاوېشتوھ بۇ ناو گىروگرت و كېشە و پىنەوېرەى سروشت و تايپەتپەکانى دەنگ و پىرگە و وشە و پىستە و گوتە و گرتن و پەھا کردن و دياردان و ژېرلپوختى ناخاوتنى کوردىيەوھە ھەر وەك خوئىندى كىتپەکانى پىزمانى پىگانە لەوھەندەت زانائىر ناکا کہ پىت بلى فلانە شت Verb ە و ئەوېترېش Noun ە کہ بەمەدا يەك مېلمەتر ناپتە ناو زمانى کوردىيەوھە و لەوانە دەپت بە «ظرف» ى بلى «صفە» و بە «ضمير» ى کوردى بلى «حرف ربط»، ھەرەوھە خوئىندى كىتپەکانى فۇنەتېک بە عەرەبى وەيا ئىنگلىزى وەيا... ژاپونى لە خۇوھ ناکەن بە زاناي فۇنەتېكى کوردى و دىسانەوھ لەوانە دەپت دواى ئەزبەر کردنى ئەو كىتپانە چى ھەلەوھەلەت و پەلەتە ئەوھ بەكەپت بە دەستورى فۇنەتېک لە کوردپدا با صەد جارنپش ھەرەشەمان لى بەكەپت بە قسەى وەك «زانايان واپان گوتوھە». من بە گوپى خۇم بېستومە لە خاوەن شەھادەى دکتورا لە «زمان» گوتوپەتى «سووتا، پىزا، پىما، پىسا، پىزا» ئەمانە ھەموپان فعلى «مبنى للمجهول» ن شەھادەى بەستەزمان لەخۇوھ ناپئ ھەلەى خاوەنەكەى راستکاتەوھە وەيا لپى بېتە مامۇستا و سەرلەنوئ فەرقى زىوانى «مبنى للمعلوم و مبنى للمجهول» ى بۇ شەرح کات...

گرېمان زاناي «قواعد اللغة - رېزمان» بە باشپش لە دەستورەکانى گەپشتى مەرج نپە بېتە «زاناي زمان» ھەرەك زاناي زانستى «عروض» مەرج نپە بېتە شاعىر وەيا زاناي «مقام» بېتە گۇرانبېت. بەو پىپە دەتوانىن بلىن، راستپش دەكەين کہ دەلپن، زاناي زانستى فۇنەتېک مەرج نپە بېتە شارەزا و پىپور لە سروشت و تايپەتپەکانى دەنگەکانى ناخاوتنى مادەرزادى خۇى. فۇنەتېکان، سەرپراى زانپنى فۇنەتېک و لەوېش زياتر پىوېستى بە وردپنى و قولپوونەوھەھەپە، لەگەل ئەم وردپنى و قولپوونەوھەپەشدا دەپئ سەلپقەى راست و زپهنى تپز و ھەست و نەستى کارا پال پشتى لى بەكەن و چراى بۇ ھەلکەن تاكوو تارىكى ناو تەركىبى پىس و تەونى ناخاوتنى بۇ روون کەنەوھە.

ئەم مەرجانە ھەر بۇ فۇنەتېک پىوېست نپن، لە راستپدا ھەموو زانستى پىوېستى پىيان ھەپە. مروف کہ نىگای لپل بوو ھەرچى زانستى جپھان ھەپە ناپکا بە پىپور لە ھىچ مەيدانپکدا. بە نموونە دەلپم، کہ تۇ سەلپقەى شىعرت نەبوو ھەموو دپوانى کائىنات لەبەرکەپت ناپئ بە شاعىرپكى ھەلکەوتوى زپندوو وەيا کہ زپهنى «رياضى» ت نەبوو ھەرچى دەستورى «رياضيات» ھەپە لە مپشكى خۇندا کۇمەل بەكەپت ناپئ بە بلمەت لەم زانستەدا. لى ھاتوپى و بلمەتى و نامادەپپش نە بە قسەى من و غەپرى من پىک دپن و نە

دەشسپرنەو، بەلام هەند ئاشکران هیچ چاویکیان لێ بە سەهو ناچێ. من دیتومە و تۆش دیتوتە نەخویندەوارێکی دل ھۆشیار مامەلە یەزاران دیناری کردووە بە کرین و فرۆشتن و قەرز و سەلم بێ ئەوەی یەک ھەلە بێدا کردبێ، کەچی قوتابییکی زەین کوێری پریازیات نەیزانیووە ئەو قەرزە بۆ باوکی وەردەگریتەووە لە کام خانە دەفتەری دووکانەکە تۆمار بکات و بیخاتە بەر کام یەکیک لە چوار «عملیە» ی حیسابەووە ھەر لە بیرمە کاتێک لە پۆلی پینجەمی سەرەتایی دەستمان کرد بە خویندنی «قەواعدی عەرەبی» قوتابی وەھامان تێدابوو دەیگوت «کتب» ئیسمی موراھێ، ھی وەھاشمان ھەبوو ھەلە مامۆستای راست دەکردووە لە خویندەووەدا. مەلاکانی کورد لە زۆری عەرەبەکان پتر شارەزای «قواعد اللغة العربية» و صرف و نحوی عەرەبیین و تێیاندا ھەبە کتیبی داناو لەسەر ئەو «قواعد» بەلام رەنگە یەکیکیان نەتوانی ھەنگاوێک باوێژی بۆ ناو ریزمان وەیا فۆنەتیکێ کوردی ھەرچەند زیرەکیش بێ چونکە جاری خۆی نەداووە وەردیونەووە لە تاییەتیەکانی زمانی کوردی.

ھیچ دوور مەبێنە یەکیک لەوانە خۆ بە زانی فۆنەتیک دادەزێن و لە بارەووە دەنووسن، ئەویش لەتەک سروشت و تاییەتیەکانی دەنگەکانی کوردی وەک ئەو مەلایە وای و بەقەدەر ئەو تێیدا کوێرەوار بێ بەلام پشت ئەستورە بەووە کە زانستی فۆنەتیک جاری لە زۆر کورداندا زۆر باوی نەستاندووە و کتیبەکانی سەر بە فۆنەتیک بە زۆریاندا بلاو نەبووتەو، جا ئەگەر قەلەندەرێکی دلسۆز بۆ زمانی کوردی لێی بە دەنگ ھات و گوتی فلانە فەرموودەت لەگەڵ زمانی کوردی یەک ناکەوێ لێی سوورھەلگەرێ و بلی تۆ و فۆنەتیک کوجا مەرحەبا! چۆرانی فلانە پروفیسۆر و فیسار دکتۆر لەبارە ی فۆنەتیکەووە چییان گوتووە؟ خۆ ئەوەی راستی بێ رەنگە چ رەخنە یەک نەیتە سەر گوتە ی ئەوان پسیۆر و پروفیسۆرانە، بەلام راست کردنی ئەوان لەخۆو نایێتە شەفاعەتکار بۆ ھەلە ی فۆنەتیکزانان لە باسی فۆنەتیکێ کوردیدا.

ئەوان زانیانە ھەرچی دەبن بابین، پایە ی وان نایێتە لەمپەر لەپیش من وەیا قوتابییکی تری کورد لەووەدا کە بزانیان فلانە دەستوری فۆنەتیک بە ھەلە بەسەر فلانە دەنگ و یرگە ی ئاخاوتنی کوردیدا «تطبیق» کراوە ھەرۆک ھۆشمان بە دەستورەکانی ریزمان دەشکێ و دەزانیان ئاخو بیرورای زانیکی رۆژاوا وەیا رۆژھەلات لەبارە ی بەشەکانی ئاخاوتنەووە بۆ زمانی کوردی دەست دەدا یا دەست نادا، ھەرۆھاش ھۆشمان بە قسە ی پسیۆرەکانی فۆنەتیک دەشکێ و لێمان دەووەشیتەووە تێ بگەین ئایا قسەکانیان لەگەڵ راستیدا دەگونجێن یاخود پیبوستیان بە راست کردنەووە ھەبە، کە راستیش بوون ئایا فۆنەتیکزانێکی کورد بە دروستی بە کاریان دینی وەیا نابەدلانە.

من لەووەش زیاتر دەتوانم لەسەر رەخنە گرتن و بە جواب ھاتنی خۆم و ھی وەک خۆم بکەمەووە؛

یەک پروفیسۆر و پسیۆر ی بگنە نییە بە قەدەر کوردێکی وەک من لە سروشتی دەنگەکانی ئاخاوتنی کوردی بگات و لە تەریکیی ناوھەکیی زمانی کوردی شارەزا بێ. فۆنەتیکزانێکی زیرەکی کورد دەتوانی گەورەترین زانی رۆژاوا بە سەھوو بیا لە عاست سروشت و تاییەتیەکانی فۆنەتیک وەیا چەند و چۆنی ریزمانی کوردی بەلام ناتوانی بە ئاسانی من وەیا قوتابییکی کوردی وەک من ھەلفریوتنی بەتعلیلی چەوت و چوێر. کێ دەلی من وەیا یەکیکی تری وەک من ناتوانی فۆنەتیکزانێکی کورد بەھەلە بیا لە گەلێک چۆنیەتی ئاخاوتنی لەھجە ی ناوچەیی چەندین ھۆزی کورد کە ئەو فۆنەتیکزانە نەدیتوونی نەبیتوونی؟

ھەموو خویندەوارێک دەتوانی لە ماوھەییکی مناسیدا بزانی مەبەست چێ لە «مورفیم و فونیم و سینتاکس و فونەتیک و... ھتاد» بەلام زانیکی ئەورووپا یە کجار درەنگ دەزانی ھۆزی مەنگور لامی قەلەو چەند جار ھیندی ھی سلیمانی قەلەو دەر دەیرێ کەچی خەلقی شەقلاوہ لامە قەلەوہکە ی «عبد اللہ، و اللہ» دەکەن بەلامە لاوازە عادەتیەکە ی «لۆکە، ملوانکە»، ھۆزی ئەوتۆش ھەبە لە زۆنی رانیە و رەواندزدا کە سویندی «نفی» دەخوا لە جیاتی «ناواللہ» دەلی «ناوہی» ھەر ھەتا خۆی لە لامە قەلەوہکە ی «اللہ» بدزیتەووە.

خوینەر با لیم به سه هوو نه چی له وهی لهم گوتاره دا ده لیم دهر باره ی سوودی فونه تیک؛ من نالیم زانستی فونه تیک پتویست نییه بو زانای فونه تیک که ده یه وی توژی نه وه له و مهیدانه دا بکات ههروهک نالیم زانینی ریزمان پتویست نییه بو زانای ریزمان و لیکولینه وه کانی. من دهمه وی بلیم زانستی فونه تیک بهس نییه بو زانینی سروشت و چونه تی و تاییه تی دهنگه کانی ئاخوتن، له کوردی بیت یا له زمانیکی تر. یه کیک که زانستی فونه تیکی زانی، جارئ، ههه فونه تیک ده زانی و بهس. کهس به تنها زانینی ده ستوو و زاراهه کانی زانستی فونه تیک ناچیته ناو رایه له کانی ئاخوتن وه یا شاره زای پیکدا تپه رینی تاروپوه کانی بیت. خزمایه تی و دژایه تی نیوان دهنگه کانی ئاخوتن کاریکه تابلایی جودایه له و مهعلوماته بیته ره فه ساردوسیره که له زانستی فونه تیکه وه پهیدا ده بی.

فونه تیک زانیک که دئ و پیمان ده لئ دهنگی «د» له فلانه شوینی پووکه وه به هاوکاری زمان پهیدا ده بی، به مه دا قسه ییکی کردوه گه لیک له پینش نه ودا گوتراوه، نه گه نه شی گوتبا له خو مانه وه ده مان توانی بیزانین، که ده شی زانین هیچ سوودیکمان له وه دا وهر نه گرتوه دهنگی «د» یش به خو و و هه موو جو ره کانی هه ره نه وه ده بی که هه یه با فونه تیک زان بلی له مه لاشوه وه وه یا له لوته وه وه یا له دووکه لیکشی سه ماوه ره وه دهر دیت. به لئ ده بی بزانی دهنگه کان له کوپوه دهر دین و چون دهر دین، ره نکه له مه شدا زانای «وظائف الأعضاء» له فونه تیک زان باشتر سه ره دهری بکات و نیشان بیکی، به لام زانینه که خو له خویدا نه مرانیکی بیته ره ف (محاید) ه تا ده که ویته دهستی به له دیک زیره کی شاره زا به په ناوپه سیوه کانی ئاخوتنی سه ره له به ری میله تیک، وه یا به شی زوری له هجه کانی. که پیم گوترا دهنگی «د» له فلانه شوین و به فلانه چونه تی دهر دهری، چاوه نو ره که م پینشم بگوتری دهنگی «د» ی کوردی وه که هی ئینگلیزی نییه و کورد نه م دهنگه وه که عه ره ب دهر دهری با عه ره ب سامیش بن و ئینگلیزیش ئاری. به دوا نه م راستیه سه ره تاییه دا دهمه وی هه موو نه و تاییه تیانه شم پی بگوتری له باره ی دهنگی «د» ی کوردیه وه که له جیکه ی خویدا نه م گوترا ره لیه وه ده وی. فونه تیک زانیکی کورد که هات و گوتی «د» له فلانه شوینه وه دهر دهری له سه ره تی بلی نه م راستیه م (نه گه راست بی) له فلانه سه ره چاوه و فلانه کتیه وه وهر گرتوه تاکوو گومانی خودپه سندی و ده ست به سه ر شتدا گرتنی لئ نه کرئ ره نکه دوا ی نه مانه هه موویان نه و ئیحتیماله هه ره بمینته وه که وا هه ندیک وه یا به شیکی زور له و بیرو رایانه ش هه له بن. سه یری، ئیمه له باسی دهنگی «د» جارئ هه ره به لای شیوه «د» ه که ی سلیمانی نه چین که چه ند له نه سله «د» ی ئاسایی کوردی لاداوه و چون به پیی دراوسیه تی له گه ل دهنگی تر دا نه ویش دهنگه که ی ده گورت وه که نه وه ی که به دوا دهنگی «ن» دا بیت وه یا خود که ده گورت به دهنگی «گ» و هو ی نه م گورانه چیه و نه جامی چیه!!

فونه تیک زان ده بی پیم بلی دهنگی نه و تو هه یه ده شی له دوو شوینی جوداوه دهر بیرت وه که دهنگی «خ» که هه لده گرت به ره ژووو بیرت بو لای قورگ، ده شتوانری له لیوان نزیک خرینه وه بو لای مه لاشو، واته له هه ردوو لای شوینی دهنگی «ق» ه وه دهر بیرت. که نه مه شی گوت پتویسته به دوا نه جامی نه م تاییه تی دهنگی «خ» بکه وی به لکوو له ری نه مه وه بگاته تعلیلی هه ندیک له و گورانه ی که به سه ره به شیکی له وشه کانی کوریدا دیت له له هجه ییکه وه بو له هجیکی تر، وه یا هه ره دیارده ییکی تر بی که له نه جامی لیکولینه وه دا پیی ده گات.

فونه تیک زانیکی کورد دوا ی نه وه ی به هه موو ده ست خاوی نییه که وه شوینی دهر یینی دهنگه کانی ئاخوتنی (به تاییه تی هی کوردی) باس کرد و سه ره چاوه کانی باسه که ی به ده سته وه دا، ده بی بزانی له م کاره یدا، به رانه ره هه موو دهنگه کان نه ک تنها هی «د، خ» جارئ زانستیکی سه ره تاییه به خه لق راگه یاندوو وه که «امر واقع» وایه که نه گه ر لیشی بیده نگ بووبا کاره که ی په کی نه ده که وت. کوردیک وه یا عه ره ییک که قسه ده کا وه یا ده نووسی له سه ره نه وه راناوه ستن فونه تیک زانیک پیی بلی هو کابرا نه م دهنگی «م» که درکانت وه یا نووسیت له لووته وه ی دهر یینه نه ک له لیو، چونکه کابرا له خووه بی ماموستا دهنگی «م» دهر دهری. زانستی فونه تیکیش چ سوودیکی گه وره ی پیناگات به وه دا که بگوتری دهنگی «ه» له ژوووی دهنگی «ح» ه وه دهر دیت ره نکه چ زه ره ریکیش روو نه دا نه گه ره هه له بگوتری «ح» له ژوووی «ه»

هه وه دهر دیت، خو دهرانین زمان ههیه دهنگی «ح» ی تیدا نییه هی واش ههیه «ه» ی تیدا نییه، زمانی تریش ههیه ههردوو دهنگی «ح، ه» ی تیدا نییه تا کوو جینگه ی راست وهیا چهوت بو دهرهاتنی نهو دهنگانه ی تیدا دیار بخریت. مه بهستم نهوهیه بلیم هه رچه ند دهست نیشان کردنی جینگه ی راسته قینه ی دهنگه کان یه کیکه له فهرانه کان ی فونه تیک، به لام نه م دوزینه وه و دهست نیشان کردنه خو ی له خویدا سوودی ناپی نه گهر زانینی تری لی نه که ویتته وه، وه ک نه وه ی وینه ی پینه کان ی «ابجدیه» بنووسری به لام وشه و رسته ی پی ریک نه خری... رهنه گه فونه تیکزان هه بی بلی زانستی فونه تیک به نده به دیار خستنی جینگه ی نهو دهنگانه، به لام نه وه ی لیمان مه علومه نه وهیه که نیمه ده توانین له گوته ی فونه تیکزان و باسه کان ی فونه تیک بگه ی بی نه وه ی پیمان بگوتری دهنگی «ق» له عهره بیدا به حهر فیک ی «قلقله» ده ژمیردی، وه یا دهنگی «ح» له هه ندی زماندا ده کری به «ها» وه یا رووسه کان دهنگی «ث» ده کن به «ف». سه ره رای نه م که مایه خیه ی دیار کردنی جینگه ی دهریرینی دهنگه کان ده بی نه وه ش بزانی فونه تیکزانی نه وتو ههیه نه وه نده به سه هوو ده چی له باوهره کان ی دهر باره ی شوینی دهریرینی دهنگه کان، باشتر نه وهیه هه ر لیان به ده نگ نه بی چونکه رهنه گه به قه دهر کوله وار ی ک تیباند به هه له بچی، دوا ی به هه له چوونیشی نه وه نده له خو ی بیخه بهر بی به قه دهر پیغه مبه ریک شانازی به خو ی و هه له کان ی بکات. من نووسه ری نه وتوم دیوه گوته تی فلانه دهنگی ناویستا هه ر خو یه تی که نیستا له کوردیدا به کاردیت نه ک له فارسی. له مه دا وا دهر ده که وی نهو نووسه ره به ریکوردهر دهنگه که ی له ناویستا وه بو به چی ماوه نه گینا چون ده شی له سه ره به ردی ره قی پی به لگه و نیسپاته وه نه م داوایه پر جورته ته وا به ناسانی دهر بیردیت؟ که داوای بی به لگه بو کوردیک لوا بوچی بو فارسیک نه لوئی؟ کی ده توانی مه نعی فارسیک بکا له وه دا که بلی هه مان دهنگی ناویستا خو یه تی بوته فلانه دهنگی فارسی نه ک کوردی؟ نه م وشکه مه له یه له ناو حه وزی پر ده عوا ی بی به لگه دا بو هه موو که سیک وه ک یه که؛ وشکه مه له یه و بهس، نه هیچی تی ده چی نه هیچی لی پیک دیت.

له م تیبینییه وه راده گم به م پریاره، هه ر یه کیک له نیمه خه ریکی تو زینه وه بی له باره ی کورده وه چ له رووی فونه تیکی کوردیه وه بیت چ له رووی فهرانه گه وه چ له رووی ریزمانه وه چ له رووی میژوو و نه ده ب و فولکلوره وه بی، پیوستیکی نه خلاق ی به سه ره شان وهیه له و خه ریک بوونه پدا که ده بی ملکه چ کا بو راستی. ناشی به هیچ کلوجیک ناره زووی خو ی به خه بهر پینی و تیکه ل به تو زینه وه که ی بکا. ده بی نمایشت و خو هه لدانه وه به لاره بنی به و پییه ده بی چاومان بو هه موو راستییک بکه ینه وه، هه ر کاتیکیش هه له ییکی خو مان دوزیه وه وه یا خود یه کیک به خیری خو ی بو مان ی دوزیه وه دهر حال لپی به سه لمینین نه ک کورده غیره تی بمانگری، چونکه نه گهر وا نه که یین و سوورین له سه ره هه له نه جامی زور ناقولای لی ده که ویتته وه وه ک نه وه ی که نیگامان لیل ده کا نه ک هه ر له و با به ته هه له یه ی که له سه ری سوور بووین به لکوو له هه موو نه و باسانه ی که به وه وه به سترانه وه.

دوو مه بینه پی داگرتن و کورده غیره تی بمان با بو نه خو شی نه فسی نه وتو چ پیوه ندی به رو شنبیری و خوینده واری و فونه تیک و زانسته وه نه بی. خوو گرتن به سوور بوون له سه ره هه له له نه جامدا وامان به و خوه رادینئ که ههستی به خو نازینی تیدا بکه یین و ورده ورده ده ماری مانیای (خو به گه وره زانین Megalomania) مان لی نه ستوو بکا. من له مونا قه شه دا که سی وه هام دیوه به پی به رده وام بوونی له سه ره هه له رووی گه شتر و چاوی پر شنگداتر بوه تا کوو وای لی هاتوه گه یشتوته راده ی خو له بیر کردن، نیتر بی په روا له نکاویک دهستی به سه ره رایه راسته که دا گرتوه و گوته شیته ی بزانی بیرو باوهره که ی من چه ند راسته!! له خوینده وه ی روژانه شمدا دیتومه چ جوره دلگه رمی به کار هاتوه له لایه ن نه وه ی ره خنه ی لی گیراوه. ده بی نیمه له و حالانه دا به خو مان بویرین.

به نیسبه ت تو پینه وه له با به ته کان ی کوردیه وه، خه ته ری سوور بوون له سه ره هه له له وه وه دیت که وا کوردی هه ژار تا نیستا چی وای بو ساغ نه کراوه ته وه قه واره ییکی نه وتوی هه بی به ناسانی بیته مانعی په ره سه ندنی هه له له بیرو راپاندا؛ نیمه له سه ره تا ی هه موو با به تیکی رو شنبیری کوردین، وه ک میلیله تانی تر نین خه رمانی رو شنبیری راست و پوختمان ده ستووراتی

ئەوئەندە پتەو و ھېژاي بۇ پەيدا كوردىن كە ھەلەى من و تۆ نەتوانى بەرانبەريان بوەستى وەيا دەستورنىكى ھەلەيان تى بترنجىنى.

مامۇستايەكى عەرەب وەيا ئىنگلىز كە لە نووسىندا ھەلەيىكى رېزمانى وەيا مېژوويى كىرد چەندىن كىتېب و نووسراوى كۆن و نوى لېنى بە دەنگ دېن و راستى دەكەنەوہ. دەتوانم بلىم لە نېو مىللەتېكى پېشكەوتودا نووسەر ناوېرى ھەلە بكات لە ترسى رېسوابوون. بارى رۇشنىبىرى كورد وەھا نىيە: لە زۆرىەى مەيدانەكانى رۇشنىبىرى كوردىدا، ئەگەر نووسەر لغاويك نەخاتە زارى خامەى كە لە ساتمە و ھەلانى بپارېرى، دەتوانى بە كەيفى خۇى شتى غەلەت بنووسى و كەسپىش لېنى بەدەنگ نەيى. بە نمونە دەلېم چەند مانگېك لېرە بە پېشەوہ كورته باسېكى قوت و قوندىلەم لە بارەى «ئەمىن ئاغا- ئەختەر» خويندەوہ ورنەى وەھا سەيرى تېدا بوو ھەر دەتگوت نووسەرەكەى ھۆش و گۆشى خەلقى پى تاقي دەكاتەوہ: نووسرابوو لە مەجلىسى ئەمىن ئاغادا شاعىرى وەك قادر و كەيفى و شېخ رەزا و نالى ئامادە دەبوون! كەس نەھات بلى كاتېك نالى كوردستانى عېراقى بەرەو حەج و شام و ئەستەمبۇل جى ھېشت جارى ئەمىن ئاغا مندالېكى چەند سالى بوہ، ھەر ناشى ئەمىن ئاغا چاوى بە نالى كەوتېنى. من كە نووسىنەكەم خويندەوہ بە دەست خۆم نەبوو گوتم دەبوو نووسەر «أبو نواس» پىش بۇ مەجلىسەكە بخوازىتەوہ دوو سى قسەى خۇشى تېدا بكات.

ئەم تەرزە گوتەيەى بى سەر و پى لە نېو مىللەتى پېشكەوتودا جى ناپېتەوہ. نەك ھەر جى ناپېتەوہ و بەس، ئەوہى راستى بى نووسەرى وەھا پيادە و ھەرزەكار يەك گۆشەى رۇژنامە و گۆفارى دەست ناكەوئ ھەلەق مەلەقى تېدا بنووسى. چ خاوەن رۇژنامە و گۆفارىك ئامادە نىيە بە بەرتىلېش ناوى خۇى و رۇژنامەكەى بزېنى بە بلاو كردنەوہى بابەتى وەھا بى نرخ و قىپۇك. لە نېو ئېمەدا كە ئىمكان ھەيە شتى وەھا سادە و بەسەزمان بلاو بكرتەوہ لەوہوہ دى كە ھىچ سەرچاوەى لى سەلمېتراو نىيە بە يەكتر نەگەيشتن و يەكتر نەدېتنى ئەختەر و نالى سەپاندېنى. تۆزىنەوہ لە ناپەتى زىانى ئەختەر و نالى، يا ھى تېكراى رۇژگارىان، زەرف و زەمانى راستەقىنەى ھىچ كامېكىانى ساغ نەكردۇتەوہ تاكوو نووسەران لە خۇيانەوہ چاپوولى كۆ كردنەوہيان بە يەكەوہ لە جىگە و زەمانىكدا ناوېرن. يروا دەكەم خوينەرى عادەتى كەيفىشى بەو تەرزە مەجلىسە گەرم و گورەى حاجى و نالى و شېخ رەزا و كەيفى بى، چ مانىعېكىشى نەبى لەوہدا شاعىرى دىكەش تەشريف بېننە ناو مەجلىسەكە و كۆرى ئەدەب و نوكتە و لەتيفە گەرمتر بكەن.

دىسانەوہ بە نمونەى روون كردنەوہى مەبەست دەلېم، من كە لە نېو چار ديوارەى ژوورى خۇمدا گوتم مەنگورابەتى بۇ كاتى ئابندە (مضارع) رېژەى وەھا و وەھا بەكار دېن ھىچ سەرچاوەىيىكى نووسراو نىيە گوتەكەم رەت كاتەوہ و ھەلەكەم ئاشكرا كات، كەسپىش ئەو ئەركە نادانە بەر خۇى بچېتە نېو مەنگوران و راستى و ھەلەيى گوتەكەى من پى بكەوئ. گرېمان شارەزايېكى لەھجەى مەنگوران غەلەتەكەى منى ئاشكرا كرد، ئەوساش دەتوانم پى داگرم لەسەر ھەلوہەستى خۆم و بلىم من راستم و ئەو ھەلە، ھەرچى پېشم باوہر ناكە بە پروا و بېئوئ - وەك گوتەكەى مەلای مەشور.

بە دوور مەزانە ھەلەيىكى كە من و تۆ ئەمرو بىخەينە ناو نووسىنەوہ سبەى رۇژ بېتە سەرچاوەى لېكۆلېنەوہ چونكە رەنگە ئەو نووسىنە بە نىسبەت دوارۇژىكى نىكەوہ تاكە سەرچاوە بى لەو مەيدانەدا. چ شەرمى ناوى، وشەى «بەروار» كە لە لايەن زۆر كەسەوہ لە جياتى «تارىخ» كى كاغەز و نووسراو بەكار دېت لە ھەلەيىكى يەكجار سەيرەوہ پەيدا بوہ، كە ئەمە رووداوەكەيەتى: پياويك لە دى «بەروارى» يەوہ كاغەزىك بۇ يەككى تر دەنووسى، لە كۆتاي قسەكانىدا ناوى شوئنەكەى خۇى «بەروارى» و رۇژى كاغەزنووسىنەكەى بەسەرىبەكەوہ دەنووسى بەم جورەى وا لېرەدا بوئى دووبارە دەكەمەوہ:

ئىمزا
بەروارى 19/6/9 - فلان

ئىتر ئەم «بەروارى» يە بوو بە «بەروار» چونكە وا زانرا پىتى «ى» كۆتايى وشەى «بەروارى» ئەمرانى «اضافە» يە و تاكە وشەى «بەروار» بە واتاى «تارىخ» ە. دوور نابىنم ھەر بەم شىوہەش چووپتە ناو ھەندىك لە فەرھەنگەكانى كوردى.

ئەمە نموونەى ئاسانى و تەردەستى سەپاندنى ھەلەپە بەسەر خويئندەوارى كوردپدا. لەوانەيشە قسەكەى كە من لېرەدا بۆتم كرد خۆى نەگرئ لەبەر تىن و تاوى ئەو ھەلەپەى كە بوە بە مېژوو وەيا بەچكەى مېژوو. دەوجا كە ھەلە بوو بە سەرچاوە بۆ خۆت لېك دەوہ چەند ئەرك و عەزابى دەوى تا ھەلەبوونى ساغ دەكرتتەوہ و ئەو باپەخەى پىى دراوہ لە نووسىن و توژىنەوہدا دەسپرتتەوہ.

زانايانى ئەم سەردەمە دەتوانن خۆ بپاريزن لە ھەلە كردن لە خويئندەوہى نووسراوئىكى ئاركايالوجى كۆن چونكە نووسىنە كۆنەكە ھەر ئەوہەپە كە زانراوہ و وپنەكەى ئاشنا بوە لەبەر چاوى مېژووناسان و چ بەرگىكى تر لەبەر ناكا، بەلام ئەو زانايانە ناتوانن خويان بپاريزن لە ھەلەپىك كە نووسەرئىكى ئەمروى كورد پىيان دەكات. ئەو زانايانە پىيان نىيە ھەموو ھەلەپىك لە نووسىنەكانماندا بدۆزنەوہ چونكە زۆرەپەى ئەو شتانە كە ھەلەپان تېدا دەكرئ دەستورائى قەراردادەى بلاقراوہيان نىيە تاكوو ھەلە و راستى پى بناسرپتتەوہ. خۆت دەزانى و دەبىنى زاناي ئەورووپايى لە خۆت و كەسانى وەك خۆت پرسىاران دەكا و وەرمان وەردەگرپتتەوہ، چش دەپپەت ئەو چشتە دەنووسپتتەوہ، دواترپش كە نووسىنەكەى دەخويئتتەوہ ھەمان گوتەى غەلەت و راستى كە بىستتەوتى دپنەوہ بەرچاوت.

من مەبەستم ئەوہ نىيە بەم گوتەپەم داوا بكەم لە نووسەران واز بپنن لە نووسىن، لېرەش بە پىشەوہ لە نووسىنى دىكەمدا گوتومە نابى ترسى ھەلە كردن و بە سەھوو چوون لە نووسىنمان بوەستپنئى، ئەوہى لېرەدا مەبەسەمە شتپىكى ترە و ھەقى تەواوېشم تپپدا ھەپە: نابى پىياك بپن لە ھەلە كردن، وەيا كە ھەلەمان كرد سووك بە سەرىدا تپپەپىن و چاوى لى بنوقپنن. پىوېستە لەتەك راستىدا خۆمان لە بىركەپن بە تاپەتەى كە ئەو راستىپە پتتەندى بە رۆشنىپىرى سەر بە كوردىپەوہ ھەبى، باخسوس ئەو جۆرە رۆشنىپىرىپەى ھپشنا ئاشنا و پەرەسەندوو نەبوہ لە تپو خويئەراندا چونكە لەوتدا ھەلە كردن يەكجار درەنگ چاوى سرنج بۆ خۆى رادەكپشى و پەنجە و خامەى راست كردنەوہ بۆ لای خۆى دەبا.

دەبىنى، خويئەرى بەرپىز، نوپىى و تازەپى خەرىك بوونمان بە باسى رۆشنىپىرىپەوہ چۆن لە ئەسلى باسەكەم لادەدا بۆ ناو رەخنە و نارەزايى، لە حالپكدا من دەمەوى چراپىك ھەلكەم لەبەر ھەنگاوى ئەو كەسانەى خويان بە فۆنەتپكى كوردىپەوہ خەرىك دەكەن. لەگەل ئەم عوزرەش، دەبى ئەوہ بلىم رەخنە و نارەزايى دلسۆزانەش كزەشەوقپك ھەر داوئىزن بۆ دەوروشپتى خويان ھەرچەند دوورپش نەروا ئەو شەوقە. ئەوہى راستى بى مەبەسم لەم نووسىنەدا، سەرەراى چەند تپپىنى گشتى و رەخنەى كە لېرە بە پىشەوہ دەورىان ھەلاتم يا لېرە بەدواوہ پپنە بەر خشكەى قەلەم، دوو تپپىنى ترى يەكجار بنجىپە كە ناشى لە توژىنەوہى فۆنەتپكى كوردپدا لە بىر بكرپن وەيا پشت گوپ بخرپن. تپپىنى يەكەمیان ئاموژگارىپە ھى دوہمیان لە جەرگەى فۆنەتپكى كوردىپەوہ ھەل دەستى.

ئاموژگارىپەكەم بۆ فۆنەتپكزانى كورد ئەوہەپە كە ناشى لەناو چاردىوارەى ژوورپكى بەغدادا پىيار بدرئ فلانە عەشپىرەتى دەوروبەرى سنە وەيا دانپشتوانى فلانە شارى كوردستانى توركيا وەھا و وەھا دەئاخپون و دەنگەكان بەم شپوہەپە دەرەپىن. كارى فۆنەتپكزانى كورد لە دياردانى جۆرى دەنگ و پىرگەى ئاخاوتنى كوردى وەك ھى «شامپلپون» نىيە كە لە فپرەنسەوہ بەسەرىنەكەى «بەردى رەشىد» ەوہ كورك بوو بۆ ماوہى 20 سال و بى ئەوہى «مصر» وەيا «رشىد» بىنى نووسىنى ھىروگلىفى لپكداپەوہ و ھەلى ھپنا. شامپلپون لە فەرەنسە با وەيا لە طنطا و قاھىرە و دىماط با فەرقتپكى نەدەكرد چونكە ئەو بە ديار نووسىنپكەوہ چەقى بوو كە بەسەر بەردەوہەپە نەك وتووئپك كە لە دەمى خەلقى ئەمروى مصرەوہ دەرديت.

فۆنەتیکزانى كورد كه به تېكرایى قسه له دەنگ و یرگه بكا وهك ئەوه نیهه باسى شیوه ناخاوتنى هۆزی زهنگه نه بكا. تېردنى تايهه تی له هجه ییک له ناو تېكرای باسه كانى فۆنەتیکدا فۆلیك له زانسته كه دهكرى و به سه هوو بردنكى ئەو كه سانه بيشه كه ده پانه وى به وردى له زمانى كوردى و له هجه جورجوره كانى بگهن، با ئەوه هه نه لیم كه له دووره وه باس كردنى شتیک وهك ئەوهى كه له نزيكه وه پشكینه وهى تېدا كرابى، پانواندنكى هه ند هه رزانه له هه چ مروؤفیکى به ریز ناوه شیتته وه چ جایی له زانایان. به چاوى خۆمان ده بینین زاناکانى زمان، هه ندی جاریش قوتابى فیرگه كانى زمان، له ئەورووپا وه به ئەرك و خه رچى خۆیان سه فه ر ده كه ن بۆ ناوجه رگه ی دهشت و كۆوى كه م ناوه دانى بى ئوتیل و موئیلی كوردستان تا بتوانن به گوئى خۆیان بییه ن و به چاوى خۆیان بینن.

ئیمه ی كورد كه له مالى خۆمانین و خه رىكى زمان و روؤشنیری كوردین، ده بى چه ند هه ندی ئەورووپایى ماندوو بین له هاتوچو كردن و به دوا گه راندا. چ ره وا نابینم فۆنەتیکزان داوا بكا نموونه ی ناخاوتنى هه موو له هجه ییکى كوردى به پى پى خۆى بینه به ر ده میه وه له ژووره كوؤندیشن-داره كه ی تاكوو له پشت میزه پان و مه خمه لیه كه یه وه مه هاره ت و پسپورى خۆى لى به كار بینه، ئەگه ر چ مه هاره ت و پسپورىكى هه بى. كه ئەم گه شت و گه رانه نه كرى و تى خزانی ناو چاردیواره ی ژوورى به غدا بنكه ی كار كردن بى، ده بى زانای فۆنەتیک هه ر به چارى هه موو مه یلیكى خۆه لدانه وه دانى و زور به «تواضع» وه خواهشتى چاوپوشین بكا له خوینه رى كورد به رانه ر ئەم هه موو كه م و كه س ریه ی كه وا بیگومان، له كارى دووره په ریزدا په پيدا ده بى.

به لى ده زانم بۆ هه موو كه س نالوى كه شكۆلى ده روپشانه له مل كات و دى به دى به شوین كو كردنه وه ی نموونه ی ناخاوتندا بگه رى، به لام نه لوانى ئەم حاله جى عوزر هینانه وه و به خۆدا شكانه وه یه نه ك خۆه لدانه وه، به تايهه تی كه هانا بیرته به ر گه شت و گه رانى بیگانه.

من نالیم سوود وه رنه گیرى له و كتیپانه ی كه بیگانه بومانى به ره هم دین له مه يدانى «كوردو لوجى» دا چونكه ئەمه زه ره ر له خۆدانیکه چى له جیگه شین نایته وه، هه ندی جارانی هه ر جى پى نایته وه چونكه هه ر ئەو به ره همانه هه ن كه له و كتیپانه دا چه نگ ده كه ون، به لام سوود و زه ره ر ئەم راستیه ناگۆرن كه وا عه یبه بۆ كورد ئەركى به دوا دا گه ران له بابته ی كورده وارى به جى به یلى بۆ ئەورووپایى، خۆشى هه لگرتى بۆ ئەو ده مه ی به ره همى ئەرك و عه زابى ئەورووپایه كه به حازرى بینه به ر ده ستانى.

ئەگه ر سنوورى ئەده بم نه به زاندى، ده لیم جى شه رمه بۆ كوردیک له به غدا وه باسى شیوه ناخاوتنى هۆزه كانى كورد بكا، سه رچاوه ی باسه كه شى كتیپى بیگانه بى. پى ناوى چى تر من به دواى ئەم تیبینییه بكه وم، هه موو خوینه رىكى كورد ده توانى له خۆوه به دواى بكه وى و راگه یاندنه كانى لى وه رگرتى.

تیبینییه كه ی دیکه م كه پۆه ندی «موضوعى» به فۆنەتیکى كوردیه وه هه یه ئەمه یه: وهك من له ئەنجامى لیکدانه وه ی تايهه تی خۆم بۆ ده چم، گرنگترین لایه نى توئینه وه له تايهه تیهه كانى فۆنەتیکى كوردى دۆزینه وه ی هه ز له یه كتر كردن و له یه كتر دژبوونى ده نگه كانى ناخاوتنى كوردیه به و شیوه ی كه له زار و زمانى قسه كه رى كورده وه ده ردىن. ده مه وى لیره به دوا وه ئەم راستیه بۆ خوینه رى كورد روون كه مه وه و بیه كه مه تكا و پاران وه ش له فۆنەتیکزانى كورد كه له توئینه وه كانى خۆیاندا چاوه دپرى بكه ن چونكه ئەگه ر نه یكه ن هه رگیزا وه رگیز ناتوانن بچه ناو ته ركیبى زمانى كوردیه وه و وهك ئەو كه سه ده بن كه له ده ره وه ی په رزینی باغیكه وه باسى دار و دره خت و میوه و گول و گیای باغه كه بكات وه یا له زارى خه لقه وه ده نگ و باسى باغه كه بگيرته وه.

به لام به رله وه بچه ناو باسه كه وه ده بى ئەوه ت پى بلیم تا ئیستا هه چ كه س بۆ ئەم باسه نه چه وه، ره نگه وهك رووى «مانگ» وابى كه وا به رله چه ند سالیک هیشتا شوین پى هه چ

ئادەمیزادىك و گيانلەبەرىكى تېدا نەبۇە ئەم تازەبىيەى باسەكە لەوانەبە بېتە ھۆى بەھەند ھەل نەگرتنى لەلايەن خوينەرى عادەتتەبە چۈنكە ئەغلب وا دەبى چاۋ لە شتى نەدېتراۋ و نەبېستراۋ ھەلدەبەزىتەۋە، زۆر جارائىش شتى بەكچار بېسايىقە بەكەندەردوۋ رەفز دەكرى ۋەك لە ئايىندا ئەۋەى پىي دەگوترى «بدعة» ياساغ دەكرى. بەلام من قسەم لېرەدا لەگەل فۆنەتېكزانە، لە پلەى بەكەمدا، ئەۋجا لەگەل خوينەرى عادەتى. ئەۋ قسەبەى دەشېكەم لە غەببەۋە نايېئىم و بەرھەمى خەياللات و لېكدانەۋەى پرووت نىبە، بەلكوۋ لېرەۋى^[1] ئاخاۋتنى كوردبە، فركەى دەمارەكانىبەتى. بەۋپەرى باۋەر بەخۇ كوردنەۋە، بى خۇھەلدانەۋە و بايى بوون، بە فۆنەتېكزانى كورد دەلېم ئەم دياردەبەى لېرەدا باسى دەكەم، ھەرچەند بەرچاۋبىشى نەكەۋتېئى ۋەيا سەرنجى لى نەگرتبى، بەردى بناغەى فۆنەتېكى كوردبە. من لېرە بە پېشەۋە چەند جارېك ئېشارەم بۇى كردوۋ، لە كۆرەكەى شەقلاۋەش لە ھاۋىنى 1973 گىرا بە شېۋەبىكى سەرەتايى و لە گۆشەى نىگاي رېنوۋسى كوردبەۋە ھەندېكى لى دوام بەلام نە لېدوانى لېرە بە پېشەۋە و نە ئەۋەى لېرەدا دەى خوينەتەۋە، تېكرايان، لە پېشەكەكى كورت تېپەر ناكەن لەچاۋ گرنگى باسەكە و پاىەى لە فۆنەتېكى كوردى دا. ئەم دياردەبە بەنېسبەت زمانى كوردبەۋە ۋەك ئەۋرشتە «عضى» يانە ۋايە كە بە ھەموۋ لەشدا بلاۋ دەبنەۋە، بابلىن ۋەك جھازى «خون» و دەمارەكانىبەتى كە ھېچ شوپىكى لەشى زىندوۋ نىبە تېدا نەبى ۋەيا پېۋەندى پېۋە نەبى.

من لېرەدا چەند ھەنگاۋېكت بۇ ناۋ باسەكە دەبەم و بەك دوۋ لايەنىت بۇ پروون دەكەمەۋە، لەۋە بەۋلاۋە كە ھاتى و كەۋتېتە سەر بارى بايەخ پېدان، تۆش ۋەك من و غەبرى من كەنە لە باسەكە بەك و وردە وردە نەپنىبەكانى ئاشرا بەك و دۆزىنەۋەكانت بەخە سەر خوانى زانبارى كوردى، بە گشتى، و ھى فۆنەتېكى كوردى بە تايبەتى. لەگەل مندا سرنج بەدە سروسشتى بەكېك لە دەنگەكانى ئاخاۋتنى كوردى لە پروۋى گونجان و نەگونجانىبەۋە لەگەل دەنگەكانى تردا. بەنموۋنە، دەنگى «ر» ى لاۋاز بەكەن بە دۆخى لېكۆلىنەۋە. سەبىرىكى جۆرى دەرىپىنى دەنگى «ر» بەكە لەم وشانەى خوارەۋەدا:

- كەرت، كورت، مارت، زمانى گرت.
- گەرد، گورد، مېرد، سارد، ھەلگورد.
- گەرم، كرم، شەرم.
- كەم و كەسر، قەسر «قصر».

بە وردى وشەكان لەگەل خۇتدا بلېۋە دەبىنى كە دەنگى «ر» بە ۋەستاۋى، ۋاتا بە «سكون»، دەكەۋتېتە پېش دەنگى «ت» ى ۋەستاۋەۋە، ھېچ جۆرە قورس كوردن و Stress يك قېۋول ناكە و بە تەۋاۋى ساكن دەبى. وشەكانى «كورت، شەرت، مارت، خەرت، كەرت، پەرت، نورت و نوئ... ھتاد» ھەموۋيان بەك پىرگەن چۈنكە دەنگەكەى «ر» بە سكونى تەۋاۋەۋە دېتە سەر «ت» ى كۆتايى وشەكانەۋە كە ئەۋبىش ھەر ۋەستاۋە (پىي ناۋى من بلېم، لە خۇۋە ديارە ھەموۋ دەنگىكى Consonant لە كۆتايى وشەدا بە ناچارى دەۋەستېندىرئ ۋاتە ئەۋ ھالەى دەبى كە لە ەرەببىدا پىي دەگوترى - سكون). ئەم دەنگەى «ر» كە بە سكون دەكەۋتېتە پېش دەنگى «د» ىشەۋە ھەر بە تەۋاۋى دەۋەستېندىرئ و ھېچ قورس كوردن و ددان لى گىر كوردېك قېۋول ناكە.

ۋشەكانى «مەرد، مېرد، گورد، سارد، بەرد، كورد، ورد، گەرد، ۋەرد... ھتاد» ئەۋانېش ھەموۋيان ھەر لەبەر ئەم ھۆبەبە بەك پىرگەن، ۋشەى «ھەلگورد» كە بۇتە دوۋ پىرگە ۋاتە «ھەل - گورد» ئەگەر لەبەر ئەم تايبەتەبەى دەنگى «ر» نەبا دەبوۋ بە سى پىرگە ۋاتە «ھەل - گو - رد». بۇ پروون كوردنەۋە ۋشەى «ھەلگورد» ھەردوۋ جۆرى بە پىتى لاتىنى دەنوۋسم، لە جېگەى قورس كوردنېش نېشانەى «i» دادەتېم. «ھەلگورد» ى دوۋ پىرگەبەى بە لاتىنى ۋەھا دەنوۋسرى «Hel-gord» ھى سى پىرگەبىش ۋەھاي لى دى «Hel-go-rid». تۇ لە خۇتەۋە

ههست بهوه دهكەيت به ئانقەست نەبێ ناشی وشەكە بكری به سی یرگه چونکی له نژیوان دوو دەنگهكەى «ر، د» دا جیپی هیچ قورس کردنیک و ددان لی گیر کردنیک پەیدا نابێ. سەلیقەى کورد پێی تحمل ناکرێ دەنگی «ر» قورس بکات که له پێش دەنگی «د» هوه دیت. ههروهها ئەم سەلیقەیه ناتوانی «ر» هکه له پێش «ت» شدا قورس بکات.

لێرهدا داخوازیکی یه کجار گرنگی ئەم سروشتهی دەنگی «ر» ی لاوازت بۆ روون دهکهمهوه که ئەگەر روون نەکرێتهوه زۆر به زهحمەت دیتە بهر سەرنجی خوێنەرەوه. ئەوهی راستی بی لهوانهیه بپرای بپرای به بیراندا نهیهت هەر چەند دیاردەییکه له چاوان دەچەقی. داخوازیکه بریتیه لهمه، بهلام بۆ تیگەیشتنی دهبی سەرەتاییکی مەعلوماتی پرێزمانی یارمهتیت بدات.

تۆ دهزانی، وهیا به ئاسانی دهتوانی بزانی، له نژیوان ههموو دهنگه Consonant هکانی کوردیدا تهها دوو دهنگی «ت، د» له پێش نوونی چاوگهوه دین وهک «کردن، گرتن، بهستن، مردن، پهستاوتن، بردن، چاندن داشتن، گهستن... هتاد». که ورد بینهوه دهبینی ئەو پیتەى کهوا پێش یه کێک لهو دوو دهنگهى «ت، د» دا دیت خوێ لهوانهیه به سکونی تهواوهوه دهکهوتتە پێش «ت، د». لهم نموونانهی سەرەوه ئەوهی که له پێش «ت، د» دا هاتوو دهنگهکانی «ر، و، س، ن، ش» ن. سەیرکه دهنگی «س، ش» هەر له پێش دەنگی «ت» هوه دین و ناکهونه پێش دهنگی «د» هوه وهک «بهستن، گهستن، رستن، خواستن - مشتت، رشتت، کوشتت، ماشتن، هاویشتن... هتاد» چونکه ههردووکیان که بینه پێش «د» هوه دهبی قورس بکرن. به نیهت «ش» هوه هۆیکی تریش ههیه بۆ مهنعی هاتنی له پێش «د» هوه: هۆیهكەش ئەوهیه دهنگی «ش» که كهوته پێش «د» هوه دهبی به «ژ»، هەر بۆیه ناوی «پشت دەر» که پیتەكەى «ت» ی دهقرتی دهکرێته «پژدەر- نهک پشدهر» هەر چەند له نووسینیشدا به شکلی «پشدهر» بنوسری.

به نیهت دهنگی «ر» هوه هاتنی له پێش ههردوو دهنگی «ت، د» دا شتیکی ئاشکرا و چاوهروان کراوه، چونکه نهختیک پێشتر باسمان کرد و گوتمان دهنگی «ر» به سکونی تهواوهوه له پێش دوو دهنگی «ت، د» هوه دین تهها لێرهدا دیاردەییکی نوێ لهم تایهتیهی «ر» دیتە بهرچاو ئەویش کهم بوونی هاتنی «ت» ه و زۆربوونی «د». له ههندی ناوچهی دهوروپهری کۆیه و شوینی لهوان نزیکهوه گهلیک لهو «د» انه دهکەن به «ت» و دهلین «کرتم» له جیاتی «کردم» که من ئەمه به لادان دهزانم له راسته شهقامی زمانهکه، لهگهڵ ئەمهشدا ئیره جپی لهسەر روشتنی نایتهوه. لێرهدا هەر ئەوه دهلیم وا پێ دهچێ دهنگی «ر» پتر چهز له «د» دهکات، به هۆی ئەوهیشهوه که دهنگی «ت» زۆر نزیکه له «د»، بۆیهیه وا به ئاسانی لهو شوینهدا دهنگی «د» دیت و دهنگهكەى «ر» بۆ خوێ دهزێتهوه. ئەمه له کوردیدا وایه کهچی له ئینگلیزیدا فەرۆیک بهدی ناکرێ له نژیوانیدا. دهبی ئەوهندهش بخرمه سەر قسهکانم کهوا چهز پیکردنی دهنگی «ر» و ئەم دهنگانه، تایهتی «ر» ی لاوازه و بهس «ر» ی قهلهو که له رپنوسى کۆر بهشکلی «ر [جوکلهی لهسەر]» دهنووسری، لێرهش به پێشهوه وا دهبوو چوکهکه دهخرايه ژپیرهوه وهیا به دوو (رر) دهنووسرا، ئا ئەم دهنگه تیکهلی حیسابهکه نابێ.

له میسالهکاندا هاتنی «ن» بۆ پێش «د» هکه دهدیترێ. ئەم دهنگهش لهوانهیه زۆر چهز به «د» دهکات. ئەویش لهبهر ههمان سهبهب به زۆری دهکهوتتە پێش «د» هوه نهک «ت» بهلام راستیکی تر ههیه له دهنگی «ن» دا که دهیته هۆی یه کێک له دیارده زۆر بهرچاوهکانی فۆنەتیکی ناوچهیپ له جیگهییکی وهک سلیمانی دا: دهنگی «ن» پتر چهز به دهنگی «گ» دهکات، بۆیهیه خهلقى سلیمانی له وتووێژدا «د» ی دواى «ن» دهکەن به «گ» نهک «گ» هکه بکەن به «د» و به «دهرپهند» دهلین «دهرپهنگ» و به «ئهفهندی» دهلین «ئهفهنگی» بهلام به «بهنگ» نالین «بهند». هۆی ئەم زێده چهز کردنهى «ن» له دهنگی «گ» درێژهی ههیه و لێرهدا جپی نایتهوه، رهنگه باسیش بکری به ئاسانی خوینەر ئیقناع نهکات چونکه بهنده به لیکدانهوهییکی زیهنی پتر لهوهی راستهوخۆ له سروشتی دهنگهکانهوه زههه بکات و بیته دیاردهییکی ماددی بی دهمتهقه.

له میساله کاندایا چا وگی «گوتن» هه یه که واکورته بزوینی «و» هاتوته پیش «ت» هکه. قسه مان لیره دا له گه ل دهنگی Consonant ه نهک بزوین، میساله کهش هه ر بویه بوو سه رنج بو هاتنی دهنگی «و» رابکیشی. دهنگی «و» ههروهک به بزوین دیت به شکلی Consonant یش هه ر دیت وهک چا وگه کانی «کهوتن، پالوتن، په سناوتن، بزاون...».

لیره دا شتیک سه رنج بو خوی راده کیشی ئه ویش گورانی هه ندی له و «و» انه یه به «ف» وهک که دهگوتری «پالافتن، کهفتن». من وا دهزانم گورانه که له «ف» هوه بوه بو «و» نهک له «و» هوه بو «ف». ئه م رایه له دوو سه رچاوه وه هه ل دهستی: یه که میان ئه وه یه گونجانی «ت» له گه ل «و» دا ئاشکراتره تا هی «ف»، بویه ده بی به سه لیه له ری ئاسان کردنه وه «ف» هکه ت گوری بی به «و» تا کوو له گه ل «ت» دا باشتر بگونجین. دوه میان ئه مه یه که زوربه ی ئه و چا وگانه له شیوه ی بادینیدا تا ئیستاش هه ر دهنگی «ف» ی تیدا به کار دیت، له مه وه دیار ده که وئ به ئه صل دهنگه که «ف» ه و له شیوه ئاخاوتنی سورانیدا کراوه به «و». تعلیلی ئه م گورانهش له «ف» هوه بو «و» لیره دا جیی ناپینه وه، سه ره رای ئه مه که ئه ویش له وانیه به درهنگه وه سه له مینری وه یاخود هه ر نه سه له مینری.

دیتمان دهنگی «ر» ی لاواز چوون له گه ل دهنگی «د، ت» دا دهگونجی و حه زیان لی دهکا. به پیچه وانیه ئه م گونجانه ی له گه ل «ت، د» دا، دهنگی «ر» ی لاواز که به وه ستاوی که وته پیش دهنگه کانی «م، س، ش» هوه به ناچاری ده بی قورس بکری ئه گینا به زه حمه ت وشه که تلفظی پی ده کری، بویه یه وشه کانی «گهرم، کرم، عومر، که سر، قه سر، حه شر» هه موویان له زاری کورددا دوو یرگه ن. که به پیتی لاتینی بیان نووسین و یرگه کان جودا که یه وه وه ها ده نووسرین:

ge-rim, ki-rim, û-mir, ke-sir, qe-sir

دهم و شه ویله ی کورد وا له قالب دراوه ئه م ره فواره له گه ل دهنگی «ر» دا بکات، له وانیه هه مان دهنگ له زار و زمانی میلله تیکی تر دا مامه له تیکی تری له گه لدا بکری. به نمونه ده لیم، ئه وه ی به وردیی گوئ بداته قورئان وه یا بیخوینته وه ده زانی له ئایه تی «واللیل اذا یسری» دا دهنگی «ی» که ی کو تایی «یسری» فر تیراوه، واته نه ده نووسری و نه ده شویندریته وه، ئایه ته کهش ده بیته «واللیل اذا یسر» بو ئه وه به پی ده ستووری «تجوید» دوو دهنگه که ی «س، ر» به سکونی ته واوه به دوا یه کتر دا یین، که چی دیتمان له کوردیدا هه رگیز «س» ی وه ستا و ئایه ته پیش «ر» ی وه ستاوه وه، واته ده بی «س» هکه قورس بکری ت.

دهنگی «ر» هه رگیزا وهه رگیز به سکونی ته واوه وه یا ناته واو ناکه ویتته پیش دهنگی «ل، ل» هوه له یهک وشه دا، ئه گه ر وشه ی وا هه بی من نه مدیوه. خو هیچ گومان له وه دا نییه که دوو دهنگی «ل، ل» به هیچ کلوجیک هه ل ناگرن بخریته پیش دهنگی «ر» ی لاواز وه یا قه له وه وه. ته نانه ت له گه پی مه ته ل و قسه ی ئه سته مدا ئه م مه ته له داده هینری «مه ری مل پرووت»، زوریه ی خه لقه کهش لیمان غه له ت ده بوو و ده کرایه «مه ری مر لووت» هه رچه ند وشه ی «مل» جودا و سه ره خویشه، واته له گه ل «پرووت» دا یهک وشه ی پیک نه هیناوه ئه گینا گوتنی مه ته له که زه حمه تریش ده بوو.

دهنگی «ل، ل» حه ز به «ت» ده کات، وه هاشی له گه لدا تیکه ل ده بی «ل» هکه و «ت» هکه هه ر دوویان قه له وه ده کرین وهک که ده لین «خلت، شه پلته، سه لته، گالته». دهنگه که ی «ت» له م وشانه دا وهک «ط» ی عه ره بی تلفظ ده کری، من هه ر به شکلی «ت» م نووسی. ئه مه له گه ل «ت» دا که چی له گه ل «م» دا زور خزم نین. له وشه ی وهک «شیلیم، گولیم، کولیم، به لم» دا به ناچاری دهنگه که ی «ل، ل» ده بی قورس بکری، که چی ئینگلیزه کان که ده لین Film دهنگه که ی «ل» به ته واوی ده وه ستین و هیچ قورسای بی ناخه نه سه ری، به لام کورد که دی ئه م وشه یه ی Film له ئاخاوتنی کوردیدا به کار دینی جیگورکی به بزویته که ی «i» ده کات بو ئه وه خوی رزگار کا له زه حمه تی هینانی «م» به دوا ی «ل» دا و وشه که ده بیته «فلیم» که به ئینگلیزی بی نووسین ئه مه درده چی «flim» به لام دهنگه که ی «i» دریزتره

لهوهی که هر قورسای عاده تی بی وهک هی وشه ی «کرم، kirim» به واتای «دود» ی عه ره بی.

هر لهم چینگه یه دا تایه تیکی فونه تیکی کوردیمان دپته پش ده بی بایه خی خوی پی بدین. لهم وشه یه ی Film ی ئینگلیزیدا نه گهر «i» له پیش «ل» ه که وه نه هاتبا، کورد مه جبوور نه ده بوو بزوی پیکی ته او بخاته نیوانی «ل، م» ه که وه و بلئی «فلیم». دیارده پیکی سه یر لیره دا هه یه: له و وشانه دا که دهنگی وه ستاو له پیش دهنگی وه ستاودا دیت، زمانی کورد وای پی خوشه ههردوو دهنگه وه ستاوه که بهدوای Consonant دا یین نهک بهدوای Vowel دا، که هه Vowel پش هات حز له کورته Vowel دهکات نهک هی دریز. به نمونه ده لیم تو که گوت «دنک» ده توانی دهنگه که ی «ن» به ته وایی بوه ستینی هه وهک ده توانی قورسایش بخته سه ری، به لام که ده لپی «رانک» چارت نامینی ده بی «ن» ه که قورس بکیت و وشه که بکیته دوو یرگه «را- نک». وشه ی Film نه گهر بزوی نه که ی تیدا نه با، که ده زانین بزوی نه و قورس کورد نیبه، کورد نه ی ده کرد به «فلیم» چونکه له وشه پیکی کوردی وهک نه ودا مه جبوور نه بوو بزوی نه بخاته نیوانی دوو دهنگه که ی «ل، م» ه وه؛ کورد ده لپی «چلم» و مه جبوور نیبه بلئی «چلم» وهک مه جبووره بلئی «فلیم». نه م دیارده یه لیکولینه وه و بهدوا که وتنی گه لیک پتر ده وی به لام من لیره دا ریم نیبه چی تر بهدوای بکه وم چونکه من خه ریک نیم فونه تیکی کوردی ساغ که مه وه.

دیارده پیکی تری زور گرنگی نه م گونجانی ناو خویی دهنگه کان نه وه یه که وشه ی چه ند یرگه یی له کوردیدا به حوکمی گونجان و نه گونجانه که شوینی یرگه کانی دیار ده که وی. سه یرکی نه م نمونانه بکه: «بلند، گرنک، برنج، قه لشت».

دهنگی «ن» حز به دهنگی «د، گ، ج» ده کا بویه یه ده که وپته ناو نه و یرگه یه وه که نه وانی تیدا بن و ناشی لپان دابیری، له بهر نه مه یرگه کان وه هایان لی دئ «ب- لند، گ- رنک، ب- رنج، قه- لشت»، که به لاتینی و به یرگه ی جودا کرایه وه بنووسرین وه ها ده نووسرین: qe-lisht, bi-ring, gi-ring, bi-lind. هه رگیز ناشی بگوتری «بل – ند bil-nid, گر- نگ gir-nig, بر- نج bir-nij, قه-ل شت qel-shit».

به لام که ویستت وشه ی «فرچک» بلپیت به ناچاری یرگه کان وه ها لی ده که یه: فر- چک «fir-chik». ههروه اش وشه ی «گرتک» ده کری به دوو یرگه: گر- تک. gir-tik. وشه ی «تلویک» ده بی بکریته سی یرگه: ت- لو – پک ti-lo-pik.

لهم گوتاره دا مه ودا نیبه تاک تاکی دهنگه کان له گه ل هه موو دهنگه کانی تر دا تاقی بکریته وه تاکوو بزانی خزمایه تی و دزایه تی نیوان دهنگه کان چه نده و چونه، نه و ده رفه ته ش نیبه بهدوا نه نیجامه کانی نه م دیارده یه بکه وین له زمانه که ماندا چ له پرووی جو ری ترکیبی وشه وه بی چ له لایه ن حوکمی دیارده که وه بی به سه ر شیوه ی رینووسدا چ له هه ر لایه پیکی تره وه بی له لایه نه کانی بی نه ژماری ناخاوتندا. تیکرای نه م کارانه ده بی به چی به لری^[2] بو لیکدانه وه و لیکولینه وه ی پشوودریز و له سه ره خو که هه موو زمانه که و دهنگه کانی ناخاوتن بگریته وه بو مه به ستی پرووی کوردیکی فونه تیکی گشتی. به نمونه پروون کورده وه ی حوکمی دیارده که له سه ر ده ستووری رینووس (املاء) ی کوردی نه م میساله ت بو دینمه وه.

وشه ی «کاور» به شیوه ی هاتنه ده ری له زاری کورده وه دوو یرگه ی ئاشکرایه «کا- ور» که به لاتینی بنووسری وا ده بی ka-wur. نه م وشه یه له کیشی شیعریشدا چینگه ی دوو یرگه ده گریته وه. «کاورم ناوی له گه ل دایکی نه چینه ناو په ریز» Kawurim nawê....

هه ر نه م وشه یه که بزوی نی به دوا دا هات قورسای له سه ر دهنگه که ی «و» هه ل ده ستی و خویندنه وه ی ده گوری، له شیعریشدا مه ودا پیکی نوی پیک دینی.

«كاوره كه م بۇ يېنە نەختى سەيرى كاوپژى بكەم» kawrekem bo bêne...

دەبىنى لە نووسىنى لاتىنىدا بزوينەكەى u كه لە دوا w هە دەهات لزومى نەما، ئەگەر بزوينەكە نووسرابا كېشى شيعرەكە نەدەما.

بەمەدا، بە ھەزاران نمونەى تىرىشدا، بۆت دەردەكەوى گەلېك لەو قورس كردنەنە كه لە ناخوتنى كوردیدا ھەن و زۆر لە نووسەران ھەميشە نيشانەى بۇ دادەنېن وەك ئەوھى گەنجينەيىكى شراپەوھى ئەوتۆيان دۆزيبەتتەوھە ھەر بەوان دۆزرايەتتەوھە، ئا ئەو قورس كردنەنە نيشان و پىتى كه بۆيان دادەنرئ بەشېكى ئەصلى و پېكەپنەرى وشەكە نين بەلكوو ناچارى ھېنانوى بۇ ئەوھە بتوانرئ وشەكە تلفظى پئ بكرئ لە وشەى «كاور ka- wur» دا قورس كردنەكەى سەر «و» كه لە لاتىنىدا پىتى «u» كى بۇ بەكار ھات وەك دەنگەكانى تى وشەكە «ك، ا، و، ڤ» نىيە كه لە دارشتنى ئەصلیدا بەشدارى بووبئ و ھىچ كامىكان لەوانە نين تېچن. ئەم قورس كردنە كه وەك كورتەبزوين خۇ دەنوئى و پىتى u كى بۇ بەكار ھات بەرھەمى كوتومتى ھاتنى «و» كى وەستاوھە لە پېش «ڤ» كى وەستاودا، چ دەخلىكېشى نىيە بەسەر تركىيى ئەصلى وشەكەوھە واتە كه ھاتى ئەو دەنگانە بزمېرئت كه وشەى «كاور» يان پېك ھېناوھە نابئ ئەم قورس كردنە بزمېرئت، چونكە دەنگىكى رەسەن و پېك ھېنەرى وشەكە نىيە، وەك ئەوھى يەكېك دەستى دەشكى و دەرخەنە ناو شەپكەوھە نابئ شەپكەكە بە ئەندامىكى كەسەكە وەيا بەشېكى دەستەكە بزمېرئت چونكە ھەر كاڤېك دەستەكە چاك بۆوھە شەپكەكە لادەچئ. بزوينە كه پېك ھېنەرى وشە بۇ ئەوئيش وەك دەنگەكانى تر ھەميشەيى دەبئ. لە وشەى «پەنجەرە» دا ھەرسئ بزوينى كورتى «ە» بە درېژايى عومرى وشەكە بەردەوام دەبن.

قورس كردنەكەى «و» لە وشەى «لاور» دا وەك شەپكە وایە پئويستىكى كاتى ھېناوھەتى، كه دەنگەكەى «ڤ» بزوينى دراىئ قورس كردنەكەى «و» كە وەك شەپكەى دەستى شكاو فرئ دەدرئت.

حوكمى ئەم دياردەيە بەسەر رېنووسەوھە لەوھەوھە دېت كەوا دەبئ رېنووسىك يېتە كايەوھە فەرقى دەنگى رەسەن بكات لەگەل دەنگى ناچارى و وەفتى. ناشئ رېنووسى كوردى ئەو وشانەى كه قورس كردنى ناچارىيان تېدايە بە دوو شېوھە نووسين بخاتە ناو فەرھەنگەوھە چونكە مومكىن نىيە لەبنەرەتدا وشە بە دوو شېوھە ھاتبئ كه دەزانين يەكېكان شېوھى ناچارى و وەقتىيە، وەك بەفرى بەھار كه لەبەر تيشكى بەتىنى رۆژ زوو دەچېتەوھە، ئەوئيش لەگەل نەمانى ناچارىيەكە لە خۆوھە دەرەوئتەوھە.

حوكمى ئەم دياردەيە لېرە بەدواوھە پرووتريش دەبېتتەوھە چونكە وەك بۆت باس دەكەم گەلېك وشە ھەل دەگرئ دەنگىكى تېدا قورس بكرئ وەيا قورس نەكرئ بئ ئەوھە بزوين لە كۆتايى وشەدا چاوەنۆر بكرئ. وشەى «كلك» يەكېكە لەو وشانەى دەتوانرئ بكرتتە يەك پىرگەى بئ قورس كردن «kik» و دەشتوانرئ «ل» كەى تېدا قورس بكرتتە دوو پىرگە «ك-ك-lik» جا ئېمە كه دېين رېنووس بۇ كوردى قەرار دادە دەكەپن دەبئ ئەم راستىيە يەكجار ئاشكرا و بنجىيەمان لەبەر چاوبئ و بەمەدا خۆمان لە ھەلەى تئ نەخويندەوھەى سروشتى دەنگەكانى كوردى رزگاركەبن.

پئويستە زوو خۆمان تەسليم نەكەين بۇرۆالەتى «شت» ئەو شتە ھەرچى دەبئ بابئ. لەم تاپەتەيە دەنگەكانى كوردیدا نابئ ھاتنى قورسايى بۇ سەر يەكېك لە دەنگەكانى وشە خېرا فېلمان لئ بكا و شانازيش بەوھە بكەين قورساييمان دۆزيتتەوھە لە وشەدا كەچى دەبوو لە جياتى دۆزینەوھى «قورسايى» ھۆى قورسايىيەكە بدۆزینەوھە و لە بايەخى خۆى پتر پئ نەدەين. ھەست كردن بەوھە كه لە وشەى «كاور» و وشەى وەك ئەودا قورسايى لەسەر دەنگىكدا ھەيە ھەستىكى بدېھى و ئاشكرا و سەرەتايى و ساوايانە و بئ ئەرک و زەحمەت، كوردى گوتەنى، كوئېرئيش لېى بە سەھوو ناچئ. گرنگ لېرەدا ئەوھە ھۆى پووج كردنەوھى قورسايىيەكە

بدۆزیتتهوه، وهك دۆزیمانتهوه، له ڕێی ناسینهوهی سروشتی دهنگهكان و پلهی گونجان و نهگونجانیان لهگهڵ پهكتردا.

فۆنه تیکزانی کورد دهتوانی گهورهترین فیل له فهیله سووفیکی فۆنه تیکزانی ئهورووپایی بکا لهم باسهی قورس کردن و ڤرهها کردنی دهنگ له وشهه کوردییدا لهو فیلهدا دهتوانی قسه سارد و سپرهکانی «زمانی هیند و ئهورووپایی - کوردی زمانیکی «إلصاقی» په نهک «أشتقاقی» وهیا به «پنچهوانهوه...» و چهندين قسهه تری بی دهخلی وهک ئهمه بداته پال فیله که په وه تاکوو کابرای ئهورووپایی به جارئ سهر شیواو دهکات له ئاست زمانی کوردی و تایبه تیبه رهسهن و بنجیههکانی، کهچی ئهگهه راستی حال بخاته بهرچاوی زاناکهه ئهورووپایی لهوانه په ئه راستیهه بو ئه و بیته کلیلی ده رگهه گه لیک لهو نه پنیانهه که تا ئیستا بۆ نه کراوه ته وه له توپزینه وه ده بارهه زمانی گهکانی «هیندی - ئهورووپایی».

ئه وهه بۆ من ڤوون بوو بیته وه له خزمایه تی و دژایه تی ناوخویی دهنگهکانی ئاخوتنی کوردییدا چوار پلهه تهواوه که زۆر به ئاشکرایه ههستهی پی دهکرت. بهلام ده بی ئه وه بلیم نیه سه تهه هه ندیک دهنگ له گه ل هه ندیکی تر دا وهک ئه وه په که به عه ره بی پی ده گوتری «منزله بین المنزلتين». دواي باس کردنی هه ر چوار پله ده گه ریمه وه بۆ ئه میان.

پلهی په کهم: گونجانی تهواو

ئه م گونجانه له ئیوان هه ندیک دهنگهکاندا ئه وه نده ریک دیت ناشی هه چ قورساییه ک بخرته سهر دهنگه وه ستاوه که ی پشه وه وهک له م نموونانه دا دیار ده که ویت:

- رد: کورد Kurd، بهرد Berd، کێرد Kerd.
- رت: کورت Kurt، مارت Mart، کهرت Kert.
- ست^[3]: بهست Best، بیست Bist، ماست Mast.
- ش ت: گهشت Gesht، گوشت Gosht، یرشت Birisht، قه لشت Qelisht.
- ن گ: دهنگ Deng، جانگ Jang، پوونگ Poong.
- ن د: بهند Bend، چاند Chand، سویند Swênd، پند Pind، ره وهند Rewend.
- ن ج: بهنج، رهنج Renz، سرنج Sirinj، مالنچ کولنج Kolinj.

یئگومان دهنگی تریش هه ن، بی له مانه ی سه ره وه، هه ز به په کتر ده که ن لێره دا یئویست نابینم به دوايان کهوم.

پلهی دوهم: گونجان

ئه م پله په خزمایه تی یئوئتری تیدایه له هی پشه وو. له م پله په دا ده شی دهنگیک به سکونی تهواوه وه له پشه یه کیکیترا بیته، ده شی قورسیش بکری:

- ن ک: دهنگ Denk، ده- نک Denik
- که په نک Kepenk، که په- نک Kepenik
- ر گ: بهرگ Berg، به- رگ Werig
- ورگ Wurg، و- رگ Wurig

- رگ: قورگ Qurg، قو- رگ Qurig
- رک: دهرک Derk، ده- رک Derik
- کورک Kurk، کو- رک Kurik

پلهی سږیهم: نهگونجان

لهم پلهیهدا دهنگیک به وهستاویبی ناکه ویتنه پښ دهنگیکی تری وهستاوهوه، واته دهبی دهنگه کهی پښهوه قورس کری:

- ن م: گه- نم Genim، خا- نم Khanim، دو- نم Donim
- پ ر: که- پر Kepir
- پ ل: ته- پل Tepil، س- پل Sipil

- دهنگی «ک» له گهل زوربهی دهنگهکاندا ناگونجی وهک:
- شه- کر Shekir، مه- کس Mekis، مه- کر Mekir... هتاد. ههروهه هاش دهنگی «ب».

پلهی چوارهم: دژایه تی

لهم پلهیهدا هاتنی دهنگیک به وهستاویبی له پښ دهنگیکی ترهوه مومکین نییه. لیره به پښهوه دوو دهنگی «ل، ر» مان باس کرد، لیره دا، ده لیم دهنگی «ق، ک» نه وانیش وان. دهنگی «ب» ش ناچیتنه پښ «م» هوه. لهم بابه ته دهنگی تر زورن.

من «نظریه» ییکی تایه تی خوم ههیه له باره ی تهئسیری «پښگانه بوون» له پرووی دروست کردنی هوی تیک نه گه یشتن و به یه کتر پرازیی نه بوون و عیب له یه کتر گرتن و شتی نه و توپیه وه له نیوانی مروقد، رایه کهم به شیوه ییکی کورت له پښه کهی کتیه کهی «به رکوتیک له خه رمانی کوردناسی» که له بلاوکراوه کانی کوری زانیاری کورده، بلاو کرایه وه. لیره دا نموونه ییکی تازه له فونه تیکیش دیته بهر دهست کهوا چون له یه کتر دوور کهوتنه وهی مروقد نهک هه ر زمان ده گوری و بهس، به لکوو چوری دهریرینی دهنگیش ده گوری. دیتت کورد دهنگی «ر» له پښ «ل» هوه ناهینئ، کهچی نه لمانه کان ناویکی زور باویان وشه ی «کارل» ه که له جیی تر ده پیتنه «شارل - شارلمان». جگه ره ییکی به ناوبانگی پروژناوا «مارلبوره» یه. سموره «سکویرل» ه. ناوم دیوه «میلروز»... هتاد.

ده گه پښه وه بو نه و پلهیهی که گوتم له نیوان دوو پلان دایه. سه رنج بگره له دوو دهنگی «ر، ج» وهک له وشه ی «مه رچ، گورج، به رچ» دا تلفطیان پی ده کری. نه م خزمایه تیه ی نیوانیان که متره له هی «رد، رت» به لام پتره له هی «رک، رگ». وا ده زانم هوی نه م جوداییه بریتیه له مه:

دهنگه کانی «د، ت» هه ردوویان له بهر ده می شوینی «ر» هوه به لای پوکه وه دهر دین، واته له و شوینه وه دهر دین که به نیسبه ت دهنگی «ر» هوه دهر گه ی ناسایی هاتنه دهره وهی ناخاوتنه چونکه ده زانین ناخاوتنی مروقد له نه ندامه کانی «نطق» هوه بو دهره وهی دهم ده جوولی و ده بزوی. به لام دهنگی «ج» ده که ویتنه پاش جیگه ی دهنگی «ر» هوه هه ر چند جیگه ی دهریرینیشیان به یه که وه نووساون، له بهر نه مه تو که له دهنگی «ر» هوه به ره و دهنگی «ج» یرویت به ره و دواوه ده گه پښه وه که نه مه نه ختیک دژی داخوازیی ناخاوتنه که هه ز ده کا دهریئ، بویی خزمایه تی «ج» له گهل «ر» دا که متره له خزمایه تی «د، ت»، به لام پتره له

خزماپه تی «ک» چونکه جینگه ی دهنگی «ک» دوورتر ده که ویتته وه له جینگه ی دهنگی «ر»، واته به ولای جینگه ی «ج» وه به ره و قورگ له جینگه ی «ر» دوور ده که ویتته وه.

له م بابه ته هه لسه نگاندن و لیکۆلینه وه یه هه تا به دوا ی که وین و بو ی تی هه لکشین لئی نابینه وه چونکه فۆنه تیکی کوردی تا ئیستا هیچی نه وتۆی تیدا نه گوتراوه و نه دۆزراوه ته وه که به تایبه تی هی دهنگه کانی کوردی بی، هه رچی کراوه یا سه ره تا و به دیهیه ی نه وتۆیه بو هه موو چاویکی نه ختیکی وردبین ئاشکرایه، یا خود شتی گشتی نه وتۆیه، وه ک هه وا و تیشکی رۆژ، تیکرای جیهان تیباند به ژداره. من به ته واوی و له هه موو پروویکه وه دژی کوتانه وه ی گوته ی لیره به پیشه وه گوتراو و شتی وه ک بدیهیه م، هه ر نه بی له به ر پیزنان له خوینهر، چونکه خوینهریک بدیهیه و شتی گوتراوی بو دووباره ده کریتته وه که له پله ی سه ره تایه ی خویندن و زانیندا بی. کاتیکی هینانه وه ی بابه تی گوتراوه و ئاسان ره وا ده بی که بو مه به سستی دۆزینه وه ییکی نو ی وه یا به ده سته وه دانی سوودیکی گرنگ وه یا بنیاد نانی فکری تازه... بی. من باسی ئه م دیارده یه ی گونجان و نه گونجانی دهنگه کانی ئاخوتنی کوردیم نه ده کرد ئه گه ر لیره به پیشه وه که س له سه ری دوا، باسیشم کردبا بو مه به سستی خستنه سه ر وه یا راست کردنه وه وه یا ره خنه ده بوو.

ئه وه ی راستی بی ئه م تایبه تیه ی فۆنه تیکی کوردی هینده بنجی و گرنگه له زمانه که ماندا و به جۆریک تیکه لی رایه ل و تانویۆی داریشتنی وشه و به یه که وه به ستنه وه یان بووه و خو ی زال کردوه به سه ر به شتیکی به رچاوی رینووس و ریزمانی کوردی، لیمان داوا ده کا زۆر به پسپۆری نه خشه ییکی سه ره ل به ری هه موو دهنگه کان ریک بخره ی له پرووی دیارخستنی پله ی گونجان و نه گونجانیان له گه ل په کتردا. هه ره که نه خشه ی ولاتیکی شکی گشتی ولاته که و بهرز و نرمی و تهر و وشکی و پان و دریزی و پرنگه بان و دارستان و پرووته ن و پاوان و بیابان و هه موار و هه لدر و هه موو سه ره به ریکی ولاته که ت نیشان ده دات و فکریکی پرووت له باره یه وه بو پیک دینیت، هه ره ها ئه م نه خشه یه ی گونجان و نه گونجانی دهنگه کان له گه ل په کتردا لئی ده وه شیتته وه بکری به ئاوینه و «وشه» ی کوردی تیدا عه کس بکریته وه له حالی ساده یی و لیکدراوی و به ستنه وه ی به ئه مرز و پیتی په یوه ندیی و سوان و لئ قرتان و هاته سه ر و ئالوگۆری دهنگ به یه کتر و په کتر ده ر کردن و په کتر داخاویزی کردن و هه موو حالیکی تریدا، ئه گه ر وشه که ش «کار» بوو به چاوک و شیوه ی داریشتنی له رابردوو و ئاینده و فه رمان و قیوول کردنی پیشگر و پاشگر و سوان و نه سوانیان و هاتنی شتی تر بو کاره که و... هتاده وه، بو نه وه بزانی ئه م دیارده یه «گونجان و نه گونجان» چ ته ئیسیریکی بوه له مه ره فه تاره ی که قسه که ری کورد له گه ل ئاخوتنی کوردییدا کردوه تی. ئه م نه خشه یه ی باس لئ کراو وه ک جوگه له ی نرخی پیته کانی «أیجد هوز» وایه که له «حساب الجمل» دا به کار دیت و له لیکدانه وه ی هه موو «میژوو» په ک پویستمان پیی ده بی. لیره دا بو مه به سستی پروون کردنه وه ی چه ند نموونه په ک دینمه وه:

1- مه کینه ی «کساره» که بو هه موار کردنی رینگه بانان به کار دیت له نیو هۆزه کانی کورددا بوه به «که ستاره». ده زانین کورد چه ز له «شده» ناکات بوئی گرتنه که ی دهنگی «س» ی له وشه که دا نه هیشتوه، له جیاتی ئه و، دهنگی «ت» ی هیناوه. ئه م دهنگه ی «ت» به ریکه وت نه هاتوه به لکوو به حوکمی ئه و گونجانه ته واوه ی دهنگی «س» ی ساکن هاتوه که ده که ویتته پیش «ت» وه، وه ک گوتمان هه رگیز دهنگی «س» ی ساکن قورس کردن قیوول ناکات له پیش دهنگی «ت» دا. لیره دا دیارده ی «گونجان و نه گونجان» دهنگی «ت» ی به سه ر «کساره» دا سه پاند. سه ر له وه دایه ئه م چه ز کردنه ی دهنگی «س» له دهنگی «ت» وای کردوه نه خوینده واری کورد بلئ «قه ستم به خوا».

2- وشه ی «هه له وه ستان» که له دوو که رتی «هه ل» و «وه ستان» په یدا بوه ده کریتته «هه لستان، هه لسان، هه ستان» ده بینی له هه موو حالاندا دهنگی «س» به رده وامه که چی دوو دهنگی «ل، ت» قرتانیان به سه ر دادیت. وا ده زانم ئه م قرتان و به رده وام بوونه ش هه ر ده گه ریتته وه بو حوکمی گونجان و نه گونجانه که، به لام ئه م جاره یان نه ختیکی به فره وانتری، له و

روهوه که لیره‌دا گونجان و نه‌گونجانی تیگرای ده‌نگه‌کان، نه‌ک ته‌نھا دوو ده‌نگ، به‌شدار بوه له داهینانی شیوه تازه‌کانی «هه‌لوه‌ستان» که بریتین له «هه‌لستان، هه‌لسان. هه‌ستان». جگه له‌مه‌عامیلی تریش ده‌وری دیتوه، وه‌ک قابلیه‌تی سوانی «ت»، به‌لام ناتوانم له‌سه‌ری یروم.

که بمانه‌وی به‌دوا نمونه‌ی تر بکه‌وین پریگه‌مان زور دریز ده‌بیته‌وه: کورته و پوخته‌ی پرایه‌که‌م ئه‌وه‌یه ده‌بی ئه‌م نه‌خشه‌یه به‌وردی و به‌راستی پریک بخری و وه‌ک «جدول الضرب» له‌به‌ر ده‌ستی فونه‌تیکزان - راستیه‌که‌ی زمانزانی کورد - بی و سوودی لی وهرگری، له‌دروست کردنی وشه‌ی تازه‌شدا ده‌بی ئه‌م گونجان و نه‌گونجانه تی بخویندریته‌وه.

بی گومان بوونی ئه‌م نه‌خشه‌یه شتیکی پنیسته و سه‌ربه‌خویشه، به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزاین که پیوه‌ندی به‌شتی تریشه‌وه هه‌یه، به‌لکوو په‌کی له‌سه‌ر شتی تریش که‌وتوه بو ئه‌مه‌ی سوود لی وهر گرتنی به‌ته‌واوی بی و وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌بی بزاین هه‌ر ده‌نگه له‌چ جیگه‌ییکی قورگ و زار و لیوه‌وه (ئهنده‌امه‌کانی ناخوتن به‌گشتی) ده‌ر دیت و کامی له‌مه‌خره‌جی کامیه‌وه یزیکه و کامیان به‌نیسه‌ت ئه‌وی تره‌وه له‌ده‌مه‌وه یزیکتره... هتاد. دیار خستنی جیگه‌ی ده‌ریرینی ده‌نگه‌کان له‌حالی وه‌هادا سوودی ده‌بیت نه‌ک وه‌ک مؤمیا له‌موزه‌خانه‌ی فونه‌تیکدا دانری و توژیینه‌وه‌ی شتی تری له‌سه‌ر نه‌کری.

نه‌ک هه‌ر ئه‌مه و به‌س، به‌لای منه‌وه ده‌بی تین و تاوی دراوسییه‌تی کورد له‌گه‌ل میلیله‌تانی تر بو سه‌ر زمانه‌که‌ی و داهینانی ده‌نگی تازه له‌کوردیدا و هه‌موو سه‌روه‌ریکی ئه‌م لایه‌نه‌ش به‌چاکی لی بکولرینه‌وه و دوزینه‌وه‌کانی ئه‌م مه‌یدانه‌ش بینه‌یارمه‌تیده‌ری په‌لی گونجان و نه‌گونجانی ناوخوی ده‌نگه‌کانی کوردی.

به‌کورتی پنیسته ئه‌م دبارده‌یه که خوی له‌خویدا شتیکی سه‌ربه‌خوی له‌ناو په‌راویزی تیگرای «ناخوتن» دا به‌گه‌ر بی و ئه‌نجامه‌کانی دیار بخری، له‌م کاره‌شدا نابی په‌کمان به‌وه بکه‌وی فونه‌تیک بکهل ده‌بی له‌گه‌ل فونولوجی وه‌یا سینتاکس وه‌یا ئه‌ده‌ب وه‌یا پریزمان وه‌یا میژوو وه‌یا هه‌ر زانستیکی تر بی. ئیمه ده‌مانه‌وی نه‌ینی زمانی کوردی بدوزینه‌وه نه‌ک خه‌ریکی وهرزشی «یوگا» بین بو مه‌به‌ستی خو‌ره‌نج دان، له‌ناو به‌ندیخانه‌ی تاکه‌یه‌ک لایه‌نی توژیینه‌وه‌ی زمانی هه‌ناسه له‌خومان بیرین.

ئه‌وه‌ی راستی بی بو زمانزانی کورد که خه‌ریک بی له‌باره‌ی زمانی کوردیه‌وه بتوژیته‌وه جار یه‌کجار زوو بو داهاتنی په‌لی «تخصص». زمانی کوردی نه‌له‌لایه‌ن دیراسه‌ی میژوویی یه‌وه نه‌له‌لایه‌ن Linguistic ه‌وه به‌تیگرایی، هه‌چ باریکی به‌ته‌واویی، بگره‌نیوه‌چلیش، ساغ نه‌بوته‌وه تاکوو لزوم نه‌بی فونه‌تیک به‌فونولوجیه‌وه به‌ستریته‌وه و هه‌ریه‌ک له‌مه‌یدانانه‌چاپوکسواری خوی هه‌بی و هینده‌تیدا مه‌علان بی سنووران نه‌به‌زینی.

تو بلی ده‌بی میلیله‌تی کورد چه‌ند سالی تر چاوه‌روانی په‌یدا بوونی «متخصص» ی خوته‌رخان کردوو بو تاک تاکی ئه‌و مه‌یدانانه‌بکا، به‌دوا په‌یدا بوونیشیان چه‌ندی تر به‌دیار بلاو بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیانه‌وه ده‌ست له‌ئه‌ژنو وهرینی، ئه‌وساش چاو چر کاته‌وه به‌چکه پیغه‌مبه‌ریک بی و سوودی هه‌موو جوگه‌له‌کانی فونه‌تیک و فونولوجی و سینتاکس و توژیته‌وه‌ی میژوویی بکاته‌یه‌ک پروباری شه‌پولاویی کوردناسی و کپلگه وشکبه‌کانی روشنبیری کوردی پی ئاو بدات؟ ره‌نگه ئه‌و روژه یه‌کجار دووربی، گریمان یزیکیش بوو نابی ده‌ستی خومان به‌ستینه‌وه و میشکی خومان داخه‌ین به‌دیار ئه‌و «نه‌روژ»ه تازه‌یه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م وه‌یا بیست و په‌که‌می کورد. ئه‌گه‌ر زاناکانی زمانی عه‌ره‌بی 1200 سال پیش ئه‌مرو بیرورایه‌کی وه‌هایان به‌دلدا چووبا یه‌ک هه‌نگاویان بو نه‌ده‌هاویرا چونکه یه‌که‌م هه‌نگاو به‌ند ده‌بوو به‌«تخصص» ه‌وه که ده‌زانین له‌سه‌ره‌تاوه وه‌ک «مستحیل» وابوو.

ئیمه خه‌ریک نین ئه‌م باسانه به‌«مجرد» ی و له‌مه‌یدانی «مطلق» ی زمان و ناخوتن باس بکه‌ین: ئیمه خه‌ریکی زمانیکی تایه‌تین که لیکولینه‌وه‌ی تیدا نه‌کراوه. زور سه‌یره بگوتری، وه‌ک

دەگوترى، زانين و ناسينهوهى زمانى كوردى پيوستى به زانينى زمانه بنجيهكانى بهرهى «هيندى ئورووپايى» ههيه بهلام باسى فونەتيكى كوردى دەخلى بهسەر فونولوجى كورديهوه نيه.

لهكوتاپى گوتاردا زور به كورتى باسيكى «دەنگە بزوين» هكان دەكەم تا بيته سەرەتاي ليكدانهوه لهو بارهوه كه من بوى چووم.

هانا بردنه بهر رينووسى لاتينى وهك له ئينگليزى و فرەنسيدا بهكار هاتوه ئەرکيكي بيسووده چونكه لهو رينووساندا پيتى تايهتې بۆ تاكه دەنگى بزوين Vowel پهيدا نابى. فرموو سهيرى پيتى A بکه كه لهوانهيه هەندیک بلین بۆ دەنگى «ا» دانراوه:

- And: لێره دا بوه به «ئه» كه دوو دەنگى «ئ-همزهى عەرهبى» و كورتەبزوينى «ه-فتحى عەرهبى» يه.
- Oar: لێره دا يا نرخى نيه يا بوه به دەنگى «ؤ».
- Wraught: ئەم وشهيه يەك پرگه و حەوت پیتە، بۆ خۆت نرخى پیتەكەى «A» تیدا بدۆزهوه، به من نادۆزرتەوه.
- Care: لێره دا جى «ئى» گرتۆتهوه.
- هەندى جار پیتى «i» له وهش سهيرتره: «I»؛ به واتاي «من، أنا» دەخويندريتەوه «ئاي» كه بریتيه له «3» دەنگى تهواو. هەر ئەم «ئاي» ه به واتاي «چاو» دەكرتە Eye.
- له وشهى Ear دا پیتى e بوه به دەنگى «ئ-همزهى عەرهبى». له وشهى Beer دا بوه به «بى» درێژ، له Bear دا بوه به «ئى» ه پەل، له وشهى Here دا جارتيكان بوه به «يه» جارتيكان هەر تى چوه و نرخى نيه وهك دەنگ.

ئەمە دەلیم تاكوو خوینەرى كورد له تۆزینەوهى دەنگەكان خۆى له ئينگليزى و فرەنسهى نەگەيەنئى چونكه له رينووسى ئەو زماناندا دەنگە بزوينەكانى شكلى «هیرۆگلیفی» يان ههيه نهك پيتى تايهتې.

بزوينەكان له كوردیدا، وهك دەنگ، دەبنه دوو بهشى جودا:

يهكەم: كورتەبزوين كه شكلى «ه، و، ئى» يان بۆ دانراوه، له عەرهبیدا پیتان دەگوتري «حرکه» و ناوى «فتحة، ضمة، كسرة» يان ههيه.

كورتەبزوين بوونى سەر بهخۆى نيه، واته تهنه تلفظى پى ناکرى، بهدوا دەنگى تردا دەر دکهوئت. ئەم راسهتیه كه م ناکا بهوه دا كه له لاتینى بۆ هەر بزوينيكي كورت پيتيكي سەر له بهر و تهواوى وهك پیتەكانى ترى بۆ دانراوه. ئیمه قسه مان له گەل دەنگه نهك وینەى دەنگ كه «پیت» ه. تۆ حەز دەكەى له جياتى «ه - فتحة» مله حوشتر دانئى، ئەو بۆخۆى هەر بهدوا دەنگى تردا دیت له ئاخوتن. عەرهب له كۆنەوه كه بۆ كورتەبزوين زاراوهى «حرکه» يان داناوه و له نووسینیدا «فتحة، ضمة، كسرة» يان كردۆته نیشان، له خۆراپى وایان نه كردوه، دياره ئەم لایه نه گرنگهى نه بوونى وجودى سەر بهخۆيان له كورتەبزويندا تى خویندۆتهوه.

كورتەبزوين يەك جوران ههيه، واته يەك جور «ه، ئى، و» به واتاي «فتحة، ضمة، كسرة» له زارهوه دیتە دەرئى.

دوهم: بزوينى دريژ «ا، وو، و، ي، ئ» ه.

وهك دابيني دهنگى «ا» يهك جوړى ههيه، بهلام دوو دهنگهكه ي تر ههريهكهيان دوو جوړيان ههيه، كه ئه مه يه كيكه لهو دياردانه ي دهنگى «ا» لهوانى تر جودا دهكاته وه، ديارده و تايه تى تريش هه يه لپيانى جودا كاته وه لپره به دواوه باسيان دهكه ين.

سپيهم: واپاوه له ناو فونه تيكزان و تيكراى زمانزانان كه وا دهنگه بزوينه كانى دريژ هه يه كه يان به قه ده ر دوو كورته بزوينه، هه ر بويه ش بو واوى دريژيان به دوو واو ده نووسى و يپى دريژيشيان به دوو يپى ده نووسى.

من وا ده زانم «واو و يپى» ي دريژى تيز راسته كه هه ر يه كه يان بايى دوو كورته بزوين دريژن، بهلام دهنگى «ا» دوو «فتحة» نييه. بهلاى باوه رى منه وه دهنگى «ا» له تايه تى كيكه يه كچار بنچيدا خو ي له دهنگى كورته بزوينى «فتحة» ه «جودا دهكاته وه؛ هه لستانه وه ي دهنگى «ا» هه لستانه وه يپكى ستوونى يه كسره يه، بهلام هه لستانه وه ي دهنگى «فتحة» له چاو ه ي «ا» دا وهك هه لستانه وه ي «وتر القائم» وايه واته له نيوانى ستوونى و ئاسويى دايه. تو كه يپى دهنگى «ا» له وشه ي «دار» دا كورت كه يته وه وشه كه نايپته «دهر»، دهنگه كه ي «ه» ش له وشه ي «دهر» دا دريژ كه يته وه نايكاته «دار».

چواره م: - دهنگى «و» و «ي» چ بزوين بى وهك «دوور، دو ل» «ژپى، ژى» چ Consonant بى وهك «يار، دايك، هاى»، «وار، باوك، راو» هه ر خو يه تى ئه م قابليت ه هه يه. له مه شدا گوړانى شكلى دهنگه كان له رپنووسى لاتينيدا چ بايه خپكى نييه. به لگه ي يه كبوونى ئه م دهنگانه زوره، جگه له بديه يه كه ده زاننى هه موويان يه كيكن، لپره دا يهك دوه كان دپنمه وه:

1. بو دهنگى «و»

- كه گوت «بهرد و دار» لپره دا «و» ه كه عطف بزوينه، بهلام كه گوت «چرا و نهفت» واوه كه ي عطف بوه Consonant.
- له فيعلى «نووست» واوه كه بزوينه. كه فيعله كه ت گوړى بو ئاينده ده يپته «دهنوئ» لپره دا واوه كه بووه Consonant.
- له گه ل خو تدا دهنگى واوى وشه ي «باو» دريژ كه وه ده بينى ده يپته واويكى بزوينى تيزى دريژ.

2. بو دهنگى «ي».

- كه ده لپت «بهردى بهست» يپيه كه ي «اضافة» بزوينه بهلام كه گوت «براى من» هه مان يپى «اضافة» بووه به Consonant.
- كه ده لپ «گرتى» ئه م يپيه «راناوى كه سى سپيه مى تاك» بزوينه بهلام كه گوت «كيلاي» يپيه كه ده يپته Consonant.
- له گه ل خو تدا دهنگى يپى وشه ي «چاى» دريژ كه وه ده بينى ده يپته يپيه كى بزوينى تيزى دريژ.

جگه له مانه به لگه هه ن من نا يان هپنمه وه ناو نووسينه وه.

پینجهم: دهنگی «ا» لهم چهند پروهوه خۆی له دوو دهنگی «و، ی» جودا دهکاتهوه:

1. لهوهدا که یهک جوړ «ا» ههیه.
2. لهوهدا که بریتی نییه له دوو کورتهبزوینی «ه - فتحة».
3. لهوهدا که ئهویش وهک کورتهبزوینهکانی به تهنه تلفظی پئی ناگرئ واته ههر بهدوا دهنگی تردا خو دهنوینی. ههر بویهیه نه له پیشهوهی وشهوه دیت نه لهناوهپرست و کوئایی وشهدا دهگرئ به Consonant.

من لهمهدا ههرگیز باوهر بهو گوتهیه زور مهشورهی کوئینه ناکهم که دهلی «همزة» بریتییه له دهنگی «ا» که تلفظی پئی کرایی به سهربهخویی. عهربهکان له کوئنهوه «همزة» و «الف» یان به یهک پیت «دهنگ» داناوه ههر بویهپشه ژماره «حروف الهجاء» له عهربهیدا «28» ه. بهلی راسته وا دهبی دهنگی «همزة» خۆی لهناو دهبا بو دهنگی ئهلف وهک ئهوهی که له جیاتی «دهئاخوئی» دهگوترئ «داخوئی» بهلام ئهم تاییهتییه «همزة» لهگه «ی» شدا ههر وایه. تو دهلی «دهئیشی» دهشتوانی بلپی «دیشی» بهمهدا دیار دهبی ههمزه قابلیهتی تیچوونی ههیه نهک له ئهلفهوه هاتوه.

ئهم بیرورایانهی لیرهدا خوینهر و فونهتیکزانی کورد دهیان خویننهوه سهرهتایکی نوئی باسیکی دریزهدار و بنجین له زمانهکهماندا. بهههله چوونی من له ههندی لایهنهکانی باسهکه له بایهخ و گرنگی باسهکه خۆی کهم ناکاتهوه. ههروهها خهریک نهبوونی زمانان و فونهتیکزانی کورد و غهیری کوردیش پیهوه، سوچیکی من و باسهکهی تیدا نییه. وادهزانم سوژ بو راستی به گشتی، بو زمانی کوردی به تاییهتی، داوا له ههموو کوردیک دهکا به گیانیکی «موضوعی» سهیری باسهکه بگرئ نهک له گوشه «من من و تو تو» وه که پیشهییکه زور ریبازان کویر دهکاتهوه.

یهک دوو تیبینی کورتیلهم ماوه بیان کهم به کوئایی گوتار:

دهبوو بلیم هاتنی ههموو دهنگیک له پیشهوهی وشهوه، که بزوینی ئاشکرای بهدوادا نهییت به ناچاری دهنگهکه قورس دهکات. ههر لهبهر ئهم ناچاریهیه دهنگی «س» که له وشهه وهک «ستاندن، ستران» دا له پیش دهنگی «ت» هوه دیت دهبی قورس بکریت ئهگینا تلفظی پئی ناگرئ. لهم شوینانهشدا وادهبی حوکمی خزمایهتی و گونجانی دوو دهنگی «س،ت» خو بهدیار دهخا به وهدا که وشه «ستاندن» دهکرته «نهستاندن» بو ئهوه ئیمکان ههبی سینهکه به تهواویی بوهستینرئ، وشه «ئهستهه» یش ههر لهمریگهیهوه له «ستهه» هوه وهرگیراوه. نووسینی هندی وشه ناو باسهکه که بو مهبهستی روون کردنهوه به لاتینی نووسراوه چ رینووسیکی قهراردادهی تیدا رهچاو نهکراوه، تهنه ویستوومه بیرورایه که بخهمه قالییکی مهفهوموه.

داوای چاو پۆشیش دهکهم له ههر شتیکی ئهوتو که جیگهی چاو لی پۆشین ییت.

وہشانی یہ کہم: گوڤاری «کۆری زانیاری کورد»، بەرگی سڤیہم / بەشی یہ کہم سالی 1975
وہشانی دووہم: سائتی www.mamosta.net پاییزی 2009

«..»

[1]

[1] - لیزهو: تيار، Current

[2]

[2] - له وشه‌ی «بویلری» ده‌نگی «ل» هاتوته پیش «ر» هوه. ئەم هاتنه ده‌ستووره‌که‌ی لیره به پیشه‌وه باس لی کراومان هه‌ل ناوه‌شینی. به پی‌ی ئەو ده‌ستووره ده‌نگی «ل، ر» له ترکیبی بنچینه‌یی په‌ک وشه‌دا به‌یه‌که‌وه ناپه‌ن، لیره‌دا ده‌نگی «ر» بو صیغه‌ی «بناء للمجهول» هاتوو. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا زور که‌س ده‌لین «بویلدری» تا‌کوو له قورسای‌ی هاتنی «ر» له‌دوا «ل» هوه رزگار بن.

[3]

[3] تېبىنى: لە شىعدا بۇراست كوردنەوہى «كېش» قورسايى خراوہتە سەر «س»
ەكە پېش «ت» ەوہ وەك لەم بەپتەى «نالى» دا دەدېترى:

راستی صهيقهلييه تيغي زماني نالي
نهرم و توند ناوي گهلووگيره قسهي پي ده پري

وشهي «راستي» دهنگه كه ي «س» ي تيذا قورس كراوه، نه گهر به لاتيني بنووسري
واي لي دي Rasitee كه چي وشهي «راست، راستي» ههر دوويان له دهره وهي
شيعر Rast-Rastee ده گوتري. دياره پيويستي شيعر له ههموو شوينيكا و له گهل
ههموو دهنگيكا كاري خوي ده كا نهك ههر له گهل دهنگي «س» دا.

هلدانه وهي چند روويه ريكي زماني كوردي

- بهشي يه كه م - ديارده ريكي فونه تيكي
- بهشي دووهم - ناخافتنی عاده تي و شيوازی نه ده بي
- بهشي سپيهم - دهنگه كاني ناخاوتن: «يهك راستيي بزرگراو»

به‌شی به‌کهم - دیارده‌ییکی فۆنه‌تیکى

ده‌زانين له كوردیدا له‌هه‌جەى ئاخوتن له جیگه‌ییکه‌وه بو جیگه‌ییکى تر شیوه‌گۆرى ده‌كات تا ئه‌و راده‌یه‌ی، وا ده‌بێ، له‌یه‌كتر گه‌یيشتن وه‌زه‌حمەت ده‌كه‌وێت، ئەمەش دیارده‌ییکه له‌هه‌موو زمانان دێته به‌رچاو وه‌ك كه ده‌بینین شیوه ئاخوتنى دانیشتوانى توونس نائاشنا و نامه‌ئووسه له‌به‌ر گوپی خه‌لكى قاهیره وه‌یا به‌غدا وه‌یا حه‌لب و خه‌رتووم كه هه‌مووشیان هه‌ر عه‌ره‌بن. شیوه ئاخوتنى ئەوانیش له‌به‌ر گوپی عه‌ره‌بى غه‌ریرى خۆیان ییگانه ده‌نوێت و پۆیستی به‌ ته‌رجومان ده‌بێت...

ئەم جوداوازییه‌ی ئاخوتن كه تێكرای زمانى وتووێژ ده‌گرێته‌وه، هه‌ر له وشه هه‌تا جوړى تێكبه‌ستنى وشه و پرسته... هه‌تا ده‌ریزى ئه‌و هه‌سته‌ی كه مه‌به‌ستى ئاخۆه‌ره له قسه كردندا وه‌ك: تووره‌یى، نا‌ره‌زامه‌ندى، رالیبون، شكاندنه‌وه، ئافه‌رىن لێکردن، خۆشویستن، رفلایوونه‌وه... هه‌تا، ئا ئەم جوداوازییه به‌ر‌ه‌وانه خورد ده‌كرێته‌وه بو جوداوازیی ده‌ریزى تاكه ده‌نگ له وشه‌دا وه‌ك كه كۆپى لامى قه‌له‌و ده‌كهن به «ر» ی لاواز كه‌چى مه‌نگورایه‌تى چه‌ند جار هینده‌ی لامه قه‌له‌وه‌كه‌ی سلیمانى قه‌له‌وتى ده‌كهن، وه‌یا ده‌نگى «د» له شیوه ئاخوتنى سلیمانىدا به‌زوړى تێده‌بردرى و ده‌نگى تاییه‌تى ده‌خړته جییه‌وه كه له نووسیندا پیتی بو دانه‌ندراوه، واش ده‌بێ هه‌ر به ته‌واوى له ناوده‌چیت بێ ئه‌وه‌ی هه‌یچى له جیگه‌دا دانبریت وه‌ك كه «قه‌رده‌اغ» ده‌یته «قه‌رده‌اغ - خ».

هه‌ندى جوړى ده‌ریزى «ده‌نگ» له ئاخوتندا روو له ئەنتیکه‌یى ده‌كات کاتى كه دوو ده‌نگ له ته‌ك یه‌كتریدا تاو بو یه‌كتر ده‌هینن و گۆران له یه‌كتریدا په‌یدا ده‌كهن. نموونه‌ی ئەم بابته ئەگه‌ر زۆر نه‌بێ كه‌میش نییه، به‌لام به هۆی له‌یه‌كتر دايران و یه‌كتر نه‌بیستن و تێكدا نه‌گه‌رانى میلیله‌ته‌كه‌مان كه‌م وا ده‌بێ خه‌لكه‌كه گوپیستی هه‌موو ده‌نگه سه‌یره‌كان بێ: ئەدیپ و نووسه‌رى كورد، له سلیمانى بیته یا له هه‌ولێر و یا له كه‌ركوك و هه‌ر شوپنێكى ترى كوردزمان بیته به‌ده‌گه‌من نه‌بیته گه‌شت و گه‌ران له ده‌شتوده‌ر و هه‌له‌ت و په‌له‌تى ولاته‌كه‌ی ناكات، ناوناویك نه‌بیته كه به سه‌ردان وه‌یا له گه‌شتى هاوینه‌دا چه‌ند شوپنێك ده‌بینیت، ئەویش په‌ په‌له و ته‌نھا، ئەو شوپنانه‌ش كه رێگه‌ی گه‌رۆکیان پى گه‌یشتووه. یه‌ك بستی خاك و ئاوى ولاته‌كه‌ی نابینیت و گوئى له یه‌ك وشه‌ی هه‌یچ یه‌كێك له شیوه ئاخوتنى جوړاوجوړى كوردستانى پان و به‌رىن ناییت.

ئا له‌م ده‌رفه‌ته یه‌كجار به‌رته‌سكه‌ی گوپیستیبونی له‌هه‌جە‌كانى كوردیدا، یه‌ك دوو تیبینى هه‌ن كه هه‌ر به‌جاری ده‌رفه‌ته‌كه ده‌كانه‌وه به كوونى سووژن. تیبینى یه‌كهم ئه‌وه‌یه كه كوردی عیراق^[1] بوئى رێك ناكه‌وێت به كوردستانى ده‌ره‌وه‌ی عیراقدى بگه‌ریت، جا ئەگه‌ر هه‌یچ جوړه «ده‌نگ» یێكى مه‌یله‌و سه‌یر و ئەنتیکه له‌و شیوانه‌دا هه‌بیته ناكه‌وێته به‌رگوپی، مه‌گه‌ر ئەو ده‌نگه به پێی خۆی به‌ره‌و پیریوه بیته.

تیبینى دووهم ئه‌وه‌یه كه له‌و حاله‌ته زۆر كه‌مه‌شدا كه بو‌رۆشنبیر و ئەدیپ و نووسه‌رى كوردی عیراق رێك ده‌كه‌وێت گه‌شتى هاوینه بكات، هه‌ر گوپی له وتووێژى ئه‌و خه‌لكه ده‌بیته كه له ئۆتێله‌كاندا تووشیان دیت. دانیشتوانى ناوچه‌كه توانای سه‌ردانى ئۆتێله‌كانیان نییه تاكوو گه‌شته‌وه‌ره‌كه وتووێژیان بیستیت. له‌مه‌ش بترازى، كه‌م وا ده‌بێ گه‌شته‌وه‌ر و سه‌فه‌ر كرددو مه‌راقى چۆنیه‌تى ده‌مودوى خه‌لك و جوړى هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌نگه‌كانى ئاخوتنى هه‌بیته تاكوو له بۆیان هه‌زاران قسه و ده‌نگى عاده‌تیدا یه‌ك دووانیكى ئەنتیکه ده‌ستبژار بكات و لای خۆی هه‌لیان بگرت بۆ باس لێکردن و له‌سه‌ر دوان و به‌راورد كردن و كاری ئەوتویى زمانه‌وانانه.

به‌راستى ئەم گوپیست نه‌بوونه‌ی له‌هه‌جە‌كانى زمانى كوردیه‌یه وا ده‌كات نووسه‌ر پتر له پۆیست و به‌رزه‌وه‌ند پى له‌سه‌ر له‌هه‌جە‌ی شار و گه‌ره‌ك و ده‌ربوونه‌ی خۆی دا‌بگرت و هه‌موو له‌هه‌جە‌كانى تر به هه‌له‌ بزمی‌ریت. مرۆف ئاشناى نه‌فسى خۆی و ئەو كه‌سانه‌یشه كه وه‌ك خۆی وان، چ له ئاخوتن بیته، چ له داب و ده‌ستوور و نه‌رىت بیته و چ له جوړى خۆراك و پۆشاك و بیر و باوه‌ر و نر‌خاندنى كۆمه‌لایه‌تى و هه‌موو سه‌ره‌به‌رێكى ژيان بیته... له‌به‌ر ئەمه ئەگه‌ر به چاوى «ییگانه» سه‌یرى ئەو كه‌سانه بكه‌ین كه وه‌ك «خۆمان» نین، لایان گوئى قوتاخ و

سەیرپېڭھاتوو دەبین، ئاگاشمان لەو دەپیرئ کە ئیمەش بۆ ئو «پېڭانە» یە ھۆی گوئ قوتابخوون و سەیرپېڭھاتن دەبین.

یە کۆک لەو دەنگە سەیرانە ی کە لە بەیەک گەبشتنەوہی دوو دەنگ پەیدا دەپیت ئو منگە و «غە» یە کە لە زاری سلېمانیدا لە بەیەک گەبشتنەوہی «ن، گ - ن، د»، بەتایبەتی لە کۆتایی وشەدا، دیتە بەرگوئی بیسەرەوہ. کەم وادەبئ یە کۆک خۆی خەلکی سلېمانی نەبئ وەیا بە مندالی تپیدا نەزایپیت و گەورە نەبوو پیت بتوانئ وەک ئەوان منگە زېوان ئو دوو دەنگانە دەرپېریت. ھەر ئەمەیشە پېویست ناھیلئ بە دانانی نیشانە ی تاپبەتی لەو تەرزە شوئبەدا، چونکە دپارە ئو دەنگە ی کە بە مامۆستاش فۆری نەبم، نیشانە ی کە رولالی بەستە زمان ناتوانئ فۆرمی بکات. بەلای خەلکی سلېمانیشەوہ دەنگە کە بە نیشانە و بئ نیشانە وەک پېویستە وەھا دەر دەپریت، ئیتر نیشانە ی بۆچیە؟

وشە پیک تریش ھە یە ھەرچەند دەنگە کانئ «ن، گ» تپدا نەکەوتۆتە کۆتایبەوہ تەنانەت نوونە کەشی بە وەستاوی تەواوہوہ نەکەوتۆتە پېش گافە کە یەوہ، ھەمیسان نەمتوانیوہ وەک خەلکی سلېمانی دەری بېرم، وشە کەش «کنگر» ە، کە لە زۆر شوئبئ دیکە پپئ دەلپن «کەنگر». خەلکی سلېمانی ئەم نوونە وەھا دەسوئبن و سووک بەسەریدا تپپەر دەبن بۆ گافە کە ھەر دەلپئ زبیرایی زمان و مەلاشووش لە بەیەک گەبشتنەوہ یاندا سوواون و لووس بوون.

لە ئیوان ھۆزی بلباسەتپئ ھەر ئیمی «رانیە» دا، گوئم لئ بووہ وشە ی «زپل» - بە واتای «زپل» - وەھا دەر دەپرن ھەر دەلپئ دەنگە کانئ «پ، ل» تپکەل بە یە کتر بوونەتەوہ. تەنانەت چارپکیان یەک لە بەرە ی «ھۆرمزپار» ی سەربە بلباسەتی ئەم وشە یە «زپل» ی وەھا بە قەلەوی و خپرایئ دەر پەراند من و ئەوانە ی لە گەلمدا بوون بە ناچاری کەوتینە پیکە نین، بەلام نەک پیکە نین گالته پئ کردن بەلکوو ھئ سەیرپېڭھاتن و بە ئەتیکە زانینیکئ ئەوتۆ کە لە ئاستیدا پپدەسەلات بوون. تائپستاش ناوہ ناوہ کە بەو کەسە دەگەمەوہ داوای لئ دەکەم ئو وشە یە بۆ بلپتەوہ.

ئەم دیاردە یە تپکە لپوونئ دوو دەنگئ Consonant لە کوردیدا ناوتیکئ بۆ دیاری نەکراوہ، وا بزائم لە ولاتە پپشکەوتووە کانپش ھەر بۆ تپکە لپوونئ دەنگئ Vowel زاراوہ یان داناوہ، وەک کە بە تپکە لپوونئ دوو دەلپن Diphthong. بەلای منەوہ چ مەرج نییە دەنگە تپکە لە کان Vowel بن، ھەموو تپکە لپوونئ دەبئ بەر زاراوہ کە بکەوئت.

بە ھەمەحال ئەم باسە دەنگئ تپکەل و شپوہ ی دەرپیرینی تاپبەتپئ ھەندیک لە دەنگە کان ھەرچەند باسی گرنگ و وردپشن، لپرەدا یە کەم مەبەستئ گوتارە کە نین. چئ گوترا پپشەکی و دەر بوونە یە کە بەرە و باسپکی تری سەربە یە کۆک لە گوئشە تاریکە کانئ «دەنگئ زمانی کوردئ» کەوا ھەتا ئپستا ھپچ نیگایەکی بۆ خۆی نەکپشاوہ، تەنانەت خۆپشم بەو دواپیە سرنجم بۆی کشا. وەک ھەر ئپستاش بۆت پروون دەپتەوہ چ گلە یی ناپتە سەر خەلکی ئو چپگایانە ی دیاردە کە لە شپوہ ی ئاخاوتنی ئەواندا پەیدا نییە، ئەگەر چ گلە یی ھەپیت لە من و ئو کەسانە دەکرت کە ھەست بە بوونئ ناکەن لە لە ھجە کانپاندا.

پپشەکی گوتارە کە باسی دەنگئ وەھای کرد کە تاپبەتی ناوچە پیک و شپوہ ئاخاوتپیکە. ئەم دیاردە یە کە خەریکم بەرە و پروون کردنەوہ ی پروم داپرازپکی ناوچە پیە لە دەستوو رپکی گشتی فۆنەتیکئ کوردئ.

رەنگە کەس نەماپئ نەزانئ دوو دەنگئ «ک و گ» لە کوردیدا دوو شپوہ یان ھە یە: یە کپکیان شپوہ ی عادەتی دەنگە کان وەک کە لە وشە ی: «گرد، بەگ، دەرگا - تاک، کورد، شەکر» دا بەدی دەکرت. ئەوہ ی دیکە شیان ئو دەنگە یە کە لە وشە کانئ «گیرە، سەنگین، گوئ، گوئز - کپل، شلکپنە، مشکئ، کوئر، کوئن» ... دا دەبیسرئ. رەنگە ئەمەش یە کۆک بئ لەو تاپبەتیانە ی کە «دەنگ» ی کوردئ لە «دەنگ» ی زمانە کانئ تر جودا دەکەنەوہ (فارسی و تورکی تا رادە پیک بەر ئەم گوئتە یە ناکەون)...

وہا رپویشتووہ لە ئیوان ئەونە ی خەریکی زمانە وانین کەوا ھەمیشە کات ئەم دوو دەنگە ی «گ، ک» ی کوردئ کە ھات و «ی، ی، و، و» یان کەوتۆتە دواوہ کلۆر دەکرتن. لەمەشدا بە

بیری که سدا نه هاتووہ جینگہ بۆ ئیحتیمالی تر بکاتہوہ، خویشم یہ کیک بووم له وانہی وایان دہزانی ہموو ئہ و کاف و گافانہ بی «استثناء» کلور دہ کرتن.

کہچی ئہم «ہمیشہی» یہ له ہموو له ہجہ ییکدا بہ راست ناگہری. من لیرہدا قسم لهو له ہجانہیہ کہ دہیانہیہم نہک دہیانخوینمہوہ، چونکہ مہسہلہ کہ بہ نندہ بہ دہنگ و بیستہوہ نہک بہ پیت و دبتنہوہ. لہبہر ئہمہ ناتوانم حوکوم بہسہر ئہو له ہجانہدا بدہم کہ له کوردستانہکانی دہرہوہی عیراقدہ و توو یزیان پی دہ کرت، مہگہر له ہجہ ییکی وہک موکریانی کہ بہ ہوی ہاتوچوی بہردہوامی نیوان دانیشتونانی ہہردوو دیوی سنوور، بوٹہوہ بہ له ہجہ ییکی باو بیستراو له کوردستانی عیراقدہ.

له زوربہی له ہجہکانی سوران کہ نیوان دوو زبی بادینان و کوپہ دہ گرتنہوہ حالہتی وہا ہہیہ ئہم کاف و گافہ «وی، وی» یان بہدوادا دبت و کلوریش ناکرتن. وہک له وشہی «حالہت» پش دہفامرتنہوہ وشہکان له بنہرہتدا «ی، ی» یان له کوتاییدا نییہ بہ لکوو پیداوہستی ریزمان و رستہسازی دہیہنیت. لهو له ہجانہشدا ئہگہر وشہکہ خوئی ئہم «وی، وی» یہیان تیدا بوو کاف و گافہکہی بہراییان کلور دہ کرت.

دہتوانین ئہم دیاردہیہی کلور نہ کردنی «ک، گ» لہم حالہتانہدا بخہینہ بہر دہستوری ژیرا:

ئہو وشانہی له کوتایاندا دوو دہنگی «گو، گو، گو، کو، کو» ہہیہ و پیداوہستیہک قاوولی «ی، ی» یان بہ دوادا دہیہنیت، گاف و کافہکہیان کلور ناکرت.

لیرہدا نمونہ دہتوانی مہبہستی دہستورہکہ بہ باشی پروون بکاتہوہ. وشہی «پشکووتن» له ناندہدا دہیہنیت:

- دہپشکووم
- دہپشکووبن
- دہپشکوویت
- دہپشکوون
- دہپشکوئی (یت)
- دہپشکوون

دہبینی ریزہی نایندہی «پشکووتن» بۆ کہسی سییہمی تاک دہیہنیت «دہپشکوئی - یت». وشہکہ نہ له رابردوودا نہ له نایندہی کہسہکانی غہیری سییہمی تاکدا دہنگی «ی» ی نییہ، وہک کہ دہبینین له حالہتی کہسی سییہمی تاکدا کارہکہ دہیہنیت «دہپشکوئی - یت» و قاوولی «ی» دہکہویتہ دواوی دوو دہنگی «کو» وہ.

تا لہم حالہتہدا بہشی زوری دانیشتونانی سوران کافہکہ کلور ناکن وہک ئہو کافہی دہردہیرن کہ له کاری «دہپشکنی» دا ہہیہ. ئہگہر گوئی بگرت له یہ کیکی کوپی وہیا ہہولیری کہ ئہم نیوہ بہیتہ دہخوینیتہوہ:

دل چونکہ میسلی خونچہیہ بوپہ دہپشکوئی

دہبیہیت ئہم کافہی «دہپشکوئی» ی وہک حالہتی خوئی کہ له رابردوو و ریزہکانی تری نایندہدا دہردہیری، ہہرہوہا دہمیہنیتہوہ.

له بارہی دہنگی «گ» ہوہ:

وشہی «نہنگوتن» ئہویش وہک «پشکووتن» له حالہتی نایندہی کہسی سییہمی تاکدا دہنگی «ی» دہکہویتہ کوتایہوہ و دہیہنیت: «دہنہنگوی - یت». لیرہشدا دہنگہکہی «گ» کلور ناکرت و وہک خوئی دہمیہنیتہوہ.

وشہ ییکی وہک «سہکو» کہ له حالہتی «معمولیہ» لهو له ہجانہدا دہنگی «ی» ی بہ دوادا دبت کافہکہی کلور ناکرت. ہہرچہند بہ زوری لهو له ہجانہدا دہگوتری «دہچمہ سہر سہکوئی» و لہم حالہتہدا دہستورہکہ جینگہی باس کردنی نامینی چونکہ دہنگیکی «ی» ی

کۆنسوانت که وتۆته زیوان کافه که و «ئ» کهی «معمولیة»، به لام زۆر جار ان خه لکه که ده لێن «چومه سهر سه کوئ». ئا له م حالته دا کافه که ده که و پته پش «وئ» وه و کلوریش ناکریت. خوینه ب مبه خشیت له وه دا که نموونه ییکی ناخۆش، به لام مه شوور، ده که م به پروونا که ره وه ی مه به ست:

که به کیک زۆر له سنووری خۆی تپه پراند و قسه ی ناچه یه زی کرد پتی ده لێن: «گوویه کی گهره ی خوارده». لیره شدا گافه که به پته وی ده م پته وه و کلور ناکریت.

نموونه له م بابه ته زۆرن که مه به ست پروون بکه نه وه، چه ند تپینییه کیش هه ن به ده وری باسه که وه، کۆتایی پی ده هین:

1. ئه م حالته به نده به وه ی «ئ» به دوا «کو، کۆ، گو، گۆ» دا پت، که هاتوو که وته دوا ی «ک، گ» ئه وه هه میشه کلوریان ده کات وه ک که وشه کانی «سووک، په لک، دارک. به گ، پۆرگ، دره نگ» ده نگ ی «ی، ئ» له لاهه پته کۆتاییانه وه کافه که و گافه که کلور ده کات.

- سووکیک هه لستایه سه ریپیان
- په لکی داره که م وه راند
- به گی جافان
- دره نگیان به سه ردا هات

2. له م حالته تانه و هه موو حاله تیکی تری وه ک ئه وانیشدا کافه که و گافه که کلور ده کرین. دانیشتوانی ئه و ناوچانه که دین ناوی ولاتی «کویت» ده هین کافه که ی کلور ناکه ن و وه ک عهره ب و ئینگلیز ده ری ده پرن، چونکه له زمانی ئه و خه لکه ی که ناوه که ی بو ئه و ولاته داناوه کافه که کلور نییه. به لام که ده لێن «ئه سه په کویت» و «ماینه کویت» کافه که کلور ده که ن چونکه «ئ» ی پاش «کو» له وشه ی «کویت» ی کوردیدا ئه سلپیه و له لاهه نه هاتوه. هه ر به م جۆره پش که وشه ی Quick ده خویندرته وه کافه که به پته وی ده رده پرن.

ئه وه ی سه رنجی له قسان گرتیت ده زانی ناخپوه ری سلیمانی زۆر جار ان له ئاخوتنی عهره پیدا کاف ی ناو وشه ی عهره بی کلور ده کات چونکه ئه و پتر له دانیشتوانی سووان زاری راهاتوو له کلور کردنی کاف ی ناو وشه ی کوردی. خه لکی سلیمانی چون له ئاخوتنی کوردیدا ولاتی «کویت» وه ک وشه ی «کویت» ی کوردی ده لێنه وه، گه لێک جار ان «لکن» ی ناو ئاخوتنی عهره پش به شیوه کوردی ده رده پرن، یاخود دین له وشه ی Queen ی ئینگلیزیدا وه ک «کوین» ی کوردی کافه که کلور ده که ن.

3. پئویسته له نوخته نیگای فۆنه تیکه وه ئاگادری ئه م راستیه بین: که هاتوو ده نگ ی «ی» له سه ره تای وشه ییکی سه ره خۆدا بوو، ته ئسیر له کاف و گافی کۆتایی وشه ی پش خۆی ناکات. به نموونه، که ده لێی «به رگیان له به ر کرد» چونکه ئه م «یان» ه وشه ییکه وجودی ده ره خۆی نییه و هه میشه به دوا وشه ی تر دا دیت، گافه که ی «به رگ» کلور ده کات. به لام که گوته «داوا ده که م یان چه ک یان به رگ یان خواردم بو په ida بکهیت» له م حالته «یان» ی دوا ی «چه ک، به رگ» ته ئسیر له کافه که و گافه که ناکات چونکه خۆی وشه ییکه وجودی سه ره خۆی هه یه هه رچه ند له پرووی واتاوه هینده ناو کار و ناوه لئاو و ناوه لکار... سه ره خۆ نییه.

له کتیه که ی «رێزمانی ئاخوتنی کوردی به پتی لیکۆلینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی» سه یری لاپه ره کانی 465 و به ره و دواتر بکه یت ده بینیت باسی وشه ی سه ره خۆ و به ستراو کراوه. له و باسه دا راناوی لکاو (بنواره لاپه ره 467 ی کتیه که) و ئامرازی «عطف» پش به «وشه ی به ستراو» دانراون که له ئیوانیدا «یا، یان، یاخو، یاخود...» له ژماره 7 ی زنجیره ی وشه کان له لاپه ره 334 ی کتیه که به وشه ی به ستراو دانراوه. به م پیه «یان» ی راناوی لکاو و «یان» ی په یوه ندی (عطف) هه ردوویان وشه ی به ستراون به لام جوداوازییه کی گرنگ هه یه له

ئېوانياندا ئەوېش لە پرووی «سەر بەخۆی هەبوون» هەو، چونکە راناو هە کە پەکی و جوودی لەسەر وشە پێکی تر کە وتوو هە کە خۆی پێو بەند بکات کە چى - وشە کە ی پەيوەندى لە «جوود» دا پەکی لەسەر وشەى تر نە کە وتوو هە چونکە دەشى بەر لە وشەو هە پێت هەر وە ک دەشى بە جوړیکى سەر بەخۆ دواى وشە بکەوێت: «يان من دەبم يان تۆ»...

ئەم راستیە بەو هەدا بە درۆ ناخریتەو هە کە هەندێک لە وشەکانى «عطف» ناتوانن بکەو نە بەرايى وشانەو هە و هەمیشە دەبێ بە دوا وشەدا پێن وە ک کە دەبینن «و» هەرگیز ناتوانى لە سەر ووی رستەو هە پێت، چونکە مەبەست لە و جوودی سەر بەخۆ جیگەى وشە کە نییە، سروشت و تاپەتییە کە پەتەى لە مەشدا چ گوماژیک نییە کە هەموو ئامرازەکانى «عطف» وشە بە وشەو هە دەبەستەو هە نە ک خۆيان بە وشەو هە دەبەسترنەو هە. هەر چۆنیک بى ئېره جیگەى ئەم کێشە یە نییە، چى تازە گۆتم بايى ئەو هە بوو کە لە خوێنەرى تازە پێگە ییشتوو ی کورد بگە یە نەم بوچى «يان» ی راناو کاف و گافى پێش خۆى کلۆر دەکات و «يان» ی پەيوەندى کلۆريان ناکات.

بهشی دووهم - ناخافتنی عادهتی و شیوازی ئهدهبی

گه لێک له نووسهران و له ئه دبیانی کورد ده لێن و ده شنوو سن گۆبا لایه نێکی په سه ندی نووسینی کوردی به شیوازی ئه ده بی له وه دایه که فره قی نییه له گه ل ناخاوتنی عاده تی، له بهر ئه مه نووسه ری کورد دوو چاری زه حمه تی فێربوونی شیوازی ئه ده بی نایه ت، وه ک که نووسه ری عه ره ب ناچاره فێری «صرف» و «نحو» ه قورسه هه ناسه پیره که بی ت، ئه وسا ده ست بکات به نووسین.

ئهم بیرو رایه زۆری به به ره وه هه به و گه لێک ده مه ته قه هه لده گریت، به لام به شیوه یێکی کورت له هه ندیک لایه نی راست و چه وتی ده دویم هه ر به نیازی ئه وه ی له خاوه نه کانی ئهم بیرو رایه بگه په نم که چه ند پێویسته به ر له ده رپینی پیروا، ورد بوونه و هه لسه نگاندن و به راورد کردن و به په کتر گرتن به کار بی ت چونکه زۆر جار ان رواله تی شتان تا بلێی به هه له به ره و چ په یوه ندی به واقیعه وه نییه...

به لێ راسته ریزمانی کوردی هێنده ی عه ره بی ئالۆسکاوی «اعراب» نییه، له وه یوه ناخپوه ر و نووسه ری کورد مه چبوور نییه خه ریکی دۆزینه وه ی حاله تی وشه بی ت تا کوو «اعراب» ی ئه و حاله ته ی بداتی، به لام ئهم راستیه به نیسه ت زۆرینه زمانانی جیهان راسته نه ک هه ر زمانی کوردی، ته نه ات ده توانم بلێم له کوردیدا چاوه دێری هه ندی حاله ت ده کری که له زمانێکی وه ک فارسی وه یا ئینگلیزی وه یا تورکیدا نا کریت.

به نمونه، وشه کانی: شهو، رۆژ، بههار، زستان و هه موو ئه و وشانه ی که ناوی کاتن له حاله تێکدا بوون به «ظرف» شیوه یێکی «اعراب» وه رده گرن. وشه کان که له حاله تی «عاملیه» دا بن «اعراب» ه که هه لئاگرن وه ک ئیعرابه که له مرستانه دا به دی ده کری ت که به نمونه ی «ظرفیه» هاتوونه وه:

- به هاری ده چمه سه فه ر
- شه وێ زوو ده نووم
- عه صرێ به ری ده که وم
- سه به نیی دیمه لات

له م حاله تانه دا وشه کان نیشانه ی «ظرفیه» یان پێوه لکا. ئه گه ر وشه کان له حاله تی «عاملیه» دا بانه ده گوترا:

- به هار کزێکی خوشه
- شه و به سه ر چوو
- عه صر له رۆژاوا گه رمتره
- سه به نه به عاده ت کزه بای هه به

تا که په ک وشه م به بیردا دیت ئه ویش ناوی کاته به لام له حاله تی «ظرفیه» دا «ی» به خۆیه وه ده گریت نه ک «ئ». وشه که وشه ی «به یانی» په، که له «به یان» وه هاتووه. ده لێ: «به یانی کاروانه که تپه ری».

جا ئه گه ر په کێک چاوه دێری ده ستووری «ظرفیه» ی ئهم وشانه ی نه کرد وه ک ئه و عه ره به ده بی ت که بلێ: «اکلت خبز»، «آتیک غد» هه رچه ند هه ستیش به هه له ی خۆی نه کات. تۆ که گوتت «شه وێ هات» مه به ستیش ت «جاء الیل» بوو، فره قت نییه له گه ل ئه و عه ره به ی بلێ «جاء الیل» مه به ستیشی «شه و داها ت» بی ت. هه ر به و پێه ش که گوتت «شه و هاتم» له واقیعه دا هه له یێکی ریزمانیت کردووه چونکه ده بی بلێی «شه وێ هاتم» چ عوزریش ت به ده سه ته وه نابێ له وه دا که بلێی شیوه ناخاوتنی ناوچه یی خۆم وه هایه چونکه تۆ عوزری ئه وتویی له غه یری خۆت ناسه لمینی.

تۆ سەيرى، كە گوت «شە و ھات» چارت نىيە دەبى مەبەستت «چاء اليل» بىت، كە ويستت بلىي «چاء ليلاً» دەبى بچىتەو سەر دەستورەكەي «ظرفية» و بلىي «شەو ھات». لە رستەي «شە و ھاتم» ھەرچەند ھەلەبشە، راناوھ لكاوھكەي كۆتايى «ھاتم» لە سەرشىوايت رزگار دەكات. بەلام چونكە لە رستەي «شە و ھات» دا راناويك نىيە فيعلەكە بۇ خۆي دايرىت، ھەر دەبى «شەو» فاعيل بىت. نالى دەلى:

فەرموتە كە بانگم كە شەو ڧىمە كنارت

«شەو» بە تەواوى واتاي «بە شەو» دەگرىتەو، ھەرۋەھاش ئەوانى تر.

وشەكانى ناوى جىگە دەكرىن بە دوو بەشەو:

بەشېكان ۋەك «سەر، خوار، ژوور، دەر...» كە سروشت و واتايان بە لاي «ظرفية» ي راسستەقىنەيان دەبات نەك «ناوى جىگە» دەبى ماملەتېكى پسپورانەيان لەگەلدا بكرىت. دەگوتى:

- چوومە دەرى
- ھاتمە سەرى
- ئەم بەرەبەم خستە خوارى
- ۋەرە ژوورى

ديارە لەم حالەتەدا وشەكانى زەرفى تەواون و بە زاراۋەي عەرەبى «معمول» يشن. ئىستە وردبوونەۋەيىكى بە ئەندىشە پىويستە:

كە ويسترا وشەكان لە حالەتى «عاملية» دا بەكار بھىنرىن ناشى بە سادەيى بخرىنە ناو رستەو، دەبى بلىين:

- دەرەو، سەرەو، ژوورەو، خوارەو...
ئىمە ئەگەر دەستورەكانى رىزمانى كوردى بچەسپىنين پتر دووچارى حالەتى ئەوتۆ دەبين ھەلەي تېدا بکەين. نەبوونى دەستورى قەراردادە ۋەك نەبوونى سنوورە بە دەورى زەوى كىلگەو، كەس نازانى جووتيارى زەويەكە سنوورى بەزاندوۋە. بەو پىيە ئەگەر پىيار درا «دەرى، سەرى...» بۇ حالەتى «معمولية، ظرفية» بىت و «دەرەو، سەرەو...» ش بۇ حالەتى «عاملية» بىت ئەوسا ئەگەر يەكېك گوتى: «دەرى خۆشە»، «سەرى بەر بەرەلاترە» ۋەيا گوتى «چوومە سەرەو» «ھاتمە دەرەو» لە ھەردوو حالەتدا ھەلەي كردو و دەستورى رىزمانى بەزاندوۋە و ۋەك كە سنوورى دياركرامى كىلگەي بەزاندېت چونكە لە رستەي «دەرى خۆشە»، «سەرى بەر بەرەلاترە» دا دوو وشەي «دەر، سەر» لە حالەتى «مبتدا» دان كە ۋەك حالەتى «فاعلية» ە.

لە رستەي «چوومە سەرەو»، «ھاتمە دەرەو» ش دا وشەكان لە حالەتى «معمولية» دان. ئەم رستانە لەم شىۋەبەدا حالەتى «فاعلية» و «مفعولية» ي وشەكانى بەيەكتر گۆريۋەتەو. بەلام ناگوتى ھەلەن چونكە چارى دەستورى «فاعلية»، «مفعولية» و «ظرفية» بۇ ئەو وشانە قەراردادە نەكرائە. ھىچ سەيرىكېش لەو دەدا نىيە ئەگەر بىين قىاسى «سەر، دەر، ژېر...» لە وشەكانى ناوى كات «شەو، رۆژ، عصر» بکەين و ۋەك ئەوان حالەتى «فاعلية» و «مفعولية» يان لە يەكتر جودا بکەينەو. ھەر ۋەك «عصرى، شەو، بەھارى...» بۇ «معمولية»، «مفعولية» و «ظرفية» ن با «دەرى، سەرى، ژوورى...» يش بەر ئەو حالەتە بېرىن.

بەشى دووھەيان ناوى جىگەي تەواو، بەلام لەویشدا دابەش كردىك ھەيە وشەكان لە يەكتر جودا دەكاتەو:

1. ناوى جىگەي عادەتېي ۋەك حەوشە، بان، كۆلان، دۆل، بازار، مزگەوت...
 2. ناوى جىگەي تايەتېي (اسم علم) ۋەك: زاخو، سەفين، زەلم، بىتوین...
- ماملەت كردن لەگەل ئەم تەرزە وشانە جودايە لەوھى لەگەل «ظرف» ەكاندا كرا، بە نموونە تۆ ناتوانى بلىي: زەلمى پروبارىكى تىژە، بىتوینى دەشتە – ۋەك كە دەتوانى بلىي: شەو

چوومه لات، سبهینی دەرۆم، به هاری دهبیکلم. وشه ی «شهوی» لیره دا بووه به «معمول» هه رچهند کاره که ی «چوون» تپه پریش نییه، ههروه ها له پپشه وه ی پرسته هاتوو و جیگه ی کارا (فاعل) ی گرتوو.

ئهم ئاماده ییه ی وشه ی «ظرف» بو «معمولیه» تا ئیستا له لایهن زمانانانی کورده وه باسی نه کراوه، هه رنه بی من نه مبیستوو به باس کرابی. له پریمانی عه ره بیدا باسه که نه جن نه جن کراوه. لیره دا قسه ییکی «سه عدی ته فتازانی» م به بیر دپته وه له باره ی ئاماده یی «ظرف» بو ئه وه ی بی به «معمول» که ده لی «والظرف تکفیه رائحه الفعل...» به نموونه له پرسته ی «هو فوق الشبهات» دا وشه ی «فوق» حاله تی «نصب» ی وه رگرت هه رچهند چ فیعلیکیش نییه له پرسته که دا بیکات به «مفعول - معمول» به لام له واتادا تارمایی فیعل هه یه وه ک ئه وه ی پرسته که «هو واقع فوق الشبهات» بی. دیاره وشه ی «واقع» یش لیره دا که «اسم فاعل» ی ده وری «فعل» ی بینوه.

له کوردیشدا ئهم دیاره یه دپته به رچاو وه ک ئه وه ی یه کیک بلی «سه ری خۆشه» مه به ستی ئه وه بی بلی «بوون» یاخود «دانیشتن» یاخود «نووستن» له سه ری خۆشه. به لام ناشی بگوتری «سه ری بلنده» چونکه له مرسته یه دا وشه ی «سه ر» خۆی «عامل» ه، له بهر ئه مه ده بی بگوتری «سه ره وه بلنده»...

ئهم به شه ی دووه می ناوی جیگه درپژه ی زوره، لیره به دواوه له هه ندیکی ئه و درپژیه ده دویم. به هه محال ئهم کپشه یه تا ئیستا یه خه گیری نووسه ر و ئاخپه ری کورد نه بووه چونکه ده ستوو ره کانی قه رارداده نه کراون. له گه ل ئه مه شدا ئاخوتتی کوردی له به شی هه ره زوری کوردستاندا حاله تی تری وه های تیدا یه داخواری مامله تی ئه وتو ده کات که له «اعراب» ی عه ره بی ده چپت.

هه رچهند ئهم حاله ته شیان به نده به «معمولیه» وه به لام پتر له حاله تی پپشو و ردبوونه وه و زمانپاراستنی ده وی چونکه له مه یاندا ئیرایه تی و میایه تیش ده ور ده بینن. له و شیوه ئاخوتنانه که حاله ته که یان تیدا ده رده که ویته گه ر «معمول» ه که ئیرینه بوو «ی» ی به دواوا دپت، ئه گه ر مپینه بوو «ئ» ی به دواوا دپت. ده لپن:

- نه حمه دی ده بینم
- فاتمئ ده بینم

لیره به پپشه وه زور جارن گوتراوه، له کرمانجیی سه روو به تیکرایی و له به شیکی کرمانجیی خوارووشدا فه رقی ئیرومی له کاتی بانگه پپشتندا ده کری وه ک که ده گوتری:

- هو پووری
- هو شوانه

دیاره هه مان «ئ» ی مپینه ی حاله تی «معمولیه» ه و له کاتی بانگه پپشتندا به دوا وشه ی «پوور» دا ده رده که ویته و ده یکاته «پووری». ئهم فه رق کردنه ی ئیوان ئیر و می له م حاله ته دا وه ها ئاسان نییه وه ک که له کو بوونه وه ی «نه حمه د، فاتم - پوور، شوان» ده رده که ویته چونکه هه موو جارن وشه ی کوردی ئیرایه تی و میایه تیی خۆی به ئاشکراییی نانوئیت. زه حمه تی فه رق کردن به لایه نی «ئیر، می» له وشه ی کوردیدا له وه وه دپت که زوریه ی زورینه ی وشه کان له رپی بیستنه وه به ئیر وه یا می دانراون بی ئه وه ی نیشانه ی تایبه تی وه یا جووری وشه وه یا واتاکه ی بیکات به ئیر یان می.

له و شیوه ئاخوتنانه دا که فه رقی ئیرومی له حاله تی «معمولیه» دا ده کات ده بی بزانی تاک تاکی وشه کان ئیرن یان مپن، هه رچهند ناوانه ده شی ده ستوو ریکی گشتی ره چاو بکریته وه ک هه ر ئیستا که بوئی پروون ده که مه وه:

سه یریکی ئهم پرستانه ی خواره وه بکه:

- ده چمه شاری
- ده چمه ده شتی
- هاتمه بانی
- هاتمه هوشی

هاتمه ژووری	-	•
هاتمه بیلایی	-	•
هاتمه هه یوانی	-	•
خانووچکۆله ده کهم به خۆلی	خانووچکۆله ده کهم به بهردی	•
خانووچکۆله ده کهم به قوری	خانووچکۆله ده کهم به گلی	•
چوومه ناو ئاوی	چوومه سه ر دیواری	•
به نیسکی تیرم کرد	به گه نمی تیرم کرد	•
به نۆکی تیرم کرد	به برنجی تیرم کرد	•
چوومه هه ولیری	چوومه قه ندیلی	•
چوومه کهرکووکی	چوومه هه لگوردی	•
چوومه سابلایغی	چوومه سه فینی	•
چوومه به غدای	چوومه کارۆخی	•

لهم نموونانه وه دهرده که ویت، به شیککی وشه کان بی هۆبه کی ئاشکرا له خۆوه بێرن یان مین: گل و بهرد و دیوار و گه نم و برنج... تیرن. خۆل و قور و ئاو و نسک و نۆک... یش مین. نموونهی ئەم تهرزه وشهیهی که وا بی هۆی ئاشکرا ده کړین به می وه یا تیر یه کجار زۆرن هه مووشیان ده بی له پری بیستنه وه بزانی. به لام وهک له سه ره وه دهرده که ویت ناوی هه موو شار و ئاوییه که میه، هی هه موو شاخیکیش تیره. سه یر له وه دایه دوو وشه «شار» و «گوند» خۆیان بێرن که چی ناوی شار و گوندیش مین.

لیره شدا یه ک تیبینی ورد پئویسته:

گوتمان ناوی «ئافرهت و شار و ئاوی» میه و هی شاخیش تیره، له مه شدا گومان نیه، به لام که هاتوو ناویکی به ئەسل له به ره ی تیر حساب کرایت و مامله تی وشه ی تیری له گه لدا کرایت و دواتر بو مینه به کارهاتیت و جارێ له بیران نه چوو بیته وه که به ئەسل تیر بووه، هه مامله تی کۆتینه ی له گه لدا ده کړیت و نیشانه ی مەعمولییه تی تیری پتوه ده لکی.

به نموونه، وشه «بنار» له به ره ی وشه ی تیرینه یه، به و پیه ده گوتری: «له ده شتی پراوم ده کرد دواتر چوومه بناری» ناگوتری: «چوومه بناری». جا که کیزیک ناوی نرا «بنار» خه لکه که هه ر وهک جاران مامله ت له گه ل وشه که ده که ن:

- به فاتی ده لیم
- به گه لاویزی ده لیم
- به بناری ده لیم

وا ده زانم دواي کۆبوونی له کار هینانی ناوه که، ئەویش وهک ناوی مینه ی لی به سه ر دیت، به لام له و حاله تانه دا که یه ک ناو بو تیریش و بو مین له کار بیت زه حمه تیکی ناخۆش په یدا ده بیت چونکه ئاخپوه زانانی وشه که بو کام لایان بپاته وه: ره نگه هه ر جاره به پیکه وت له کاری به پیت، به نموونه ناوی «نیشتمان» بو کوریش و بو کچیش رویشتوووه. به لای منه وه له م تهرزه هه لکه وته دا ده بی یان فره ی به کاره بنانه که بکری یانیش هه ردوویان مامله تی وشه ی تیرینه یان له گه لدا بکړت. له پزماندا وشه به ئەسل وینه ییکی هه یه بو هه موان، که ویسترا حاله تی تایه تی بدرتی شتیکی بو ره چاو ده کړت، دياره مپایه تیش حاله تیکه به سه ر وشه دا دیت هه ر وهک «معمولیه» یش هه ر حاله ته.

لهم بهینه دا وشه ی وه ها هه یه ناتوانم پیرایکی بو بدهم:

«هه وره مان» – له سه ره تاوه ناوی ئاوی بووه و دواتر شاخه که ش به وه وه ناو نراوه. که ئەمه وایی وشه که له پریزی ناوی شار و گونداندا ده بیته می، له پریزی ناوی شاخانی شدا ده بیته تیر. تو بلی له حالی «معمولیه» دا نیشانه ی تیری بدرتی یاخود نیشانه ی می؟ ئایه بگوتری «هه وره مانئ ده بینم» یاخود «هه وره مانئ ده بینم»؟

له وهرامدا نموونه پيكي كؤنم به دهسته وه ههيه، تيشكېك بو سهر پرسياره كه دههاويزت: حاجي مهلا عهبدولا، له وهرامی نامه پيكي شديخ عومهری بياره دا، به يتيكي گوتوه ناوی «هه وره مان» ی تېدا هاتووه. هه رچه ند له وهرامه كه دا ئاشكرا نييه ناخو مه به ست شاخی هه وره مانه ياخود ئاوايي هه وره مانه، به لام نامه كه ی شديخ عومهر بانگه پيشتنی حاجي مهلا عهبدولا ده كات: «بچيته كيوي هه ورامانی پر نور» له مه وه ده رده كه وي مه به ست له به يته كه شاخی هه وره مانه. من لېره دا به يته كه به رينووسی ئيستاكه ی كوردی ده نووسمه وه، به و شيوه يه ی كه له زاری جيلي پيش خوّمم بيستووه. دياره له و كاته كه به يته كه ی تېدا هوئراوه ته وه نيشانه به سهر پيته كانه وه نه بووه، نيشانه پيكي من بيخه مه سهر پيته كانه وه كاری نه مړوكه يه. به يته كه نه مه يه:

به قوربان هه وره مانې چؤن پينم
زه ر و زوورم نييه شافاو هه لېنم

پېده چي سه ليقه ی زمانشناسی وای كردووه شاعير وشه ی «هه وره مان» بداته وه به و سه رچاوه يه ی كه ليوه ی هه لقوليوه، نه ویش ئاوايي نه ك كيو، بويه وشه كه ی له به رهی ميينه حيساب كردووه. جا نه گهر نه م نموونه يه بكه ين به به ره وانی پرسياره كه ده بي له م ته رزه حاله تانه دا نيرايه تی و مييايه تي وشه بدهينه وه به يه كه م شيوه ی له كارهيان، چ بو می بوو ييت و چ بو نير.

نه م لايه نه به ته وای له حاله تی «مضاف اليه» شدا ده رده كه وي ت:

• كراسی بارامی
• كراسی فاتمى

حاله تی تريش هه يه له م بابه ته.

خوينه ده بيینی نه م جوداوازيه ی نيوان وشه ی نير و وشه ی می، له و شيوه ئاخوتانه دا كه بايه خ به زايه ندی^[2] وشه له حاله تی «معمولیه» ده دن، چ فهرق نييه له گه ل جودا كرده وه ی «قال، قالت» ی عه ربه ی و her, his ی ئينگليزی، هه له تېدا كرده يشی وه ك نه وه له يه يه كه له زايه ندی وشه ی عه ربه ی و ئينگليزی بكرت.

له شيوه ئاخوتنی سلېمانی نه م بينه وه به ريه ی حاله تی «مه عموليه ت و زايه ند» به سهر چووه و چ نيشانه ييک به «معلمول» وه نانووسيت تاكوو خه يال بو نه وه پروا ئايه نيشانه ی وشه ی نير چؤن له ه ی می جودا بكرته وه، به مه شدا به شيكي سه ختی و زه حمه تيی ئاخوتن له يه خه ی نه و شيوه ئاخوتنه بوته وه. به لام دوو تبيینی بنجی له وه دا ده كريت:

تبيینی يه كه م نه وه يه، كه نه مانى ديارده ييكي ريزمانی له شيوه ئاخوتنيكدا ناتوانی پرياری نه بوونی ديارده كه ده رچوونيت، بگره ناتوانی هه له بوونی ديارده كه ش بسه پينيت، به پيچه وانه: له پرووی بوون و نه بوون و هه له و راستيه وه نه و ديارده ييه ی كه له به شی هه ره زوري ئاخوتنی زمانيكدا به رچاوه، نه وه يان بنجيه، كه بنجيش ييت راستيشه [پيی ناوی بلیم «هه يه» چونكه هه بوونه كه ی به ولاي به ديهييه وه يه] به تايه تی كه نه مانى ديارده كه له له هجه پيكي زمانه كه دا به هو ی لېسوان و لېقرتانه وه ييت ده شزانين زمانى كوردی گه ليك ناماده يه بو لېكورت كرده وه و لېپرينه وه. نه و له هجه يه ی كه ده ستوور يكي زمانه دا بكه كه ی لی كورت كراوه ته وه هه ر نه وه نده ريگه يه ی له به ره كه بلی نه مانى ده ستووره كه نيشانه ی به ره وپيش چوونی له هجه كه يه نه ك هه له بوونی ده ستووره كه.

تبيینی دووه م نه وه يه، نه گهر سه لم اندمان لېسوان و كورتيوونه وه به لگه ی به ره وپيش چوونی زمانه، ده بي بشسه لم يين كه هه موو نه و تايه تiane ی كه له شيوه ی ئاخوتنی سلېمانيدا هه يه و له له هجه كانی ديكه ی كورديدا نين به لگه ی به ره وپيش چوونی نه و له هجه ان چونكه نه بوونیان بوته هو ی كورتيوونه وه و ئاسانبوون. نه مه ش قسه ييکه بو هه ر لاييكي حيساب

بكهيت تابلېت سافيلكه په چونكه په سه ندى و ناپه سه ندى ده ستورواتى زمان به تاكه پارسه ننگى «كورتى و ناسانى» هه لئاكيشرېت. رهنكه حاله تى وه ها زور بى كه «كورتبوونه وه و لېسوان» سه ربكيشېته وه بو هه ژارى نهك ده وله مه ندى زمانه كه چونكه له وانه په سوانه كه كه ره سته تى ته عبىرى له كيس دايت.

به نموونه ي پروون كردنه وهى مه به ست ده لېم، هه بوونى راناوى زېر و مى بو كه سى سېيم له شپوه ئاخواتنى كرمانجىي سه روودا يارنده ي كورت كردنه وهى ئه و رستانه ده دات كه پېوستن بو ده رخستنى لايه نى مياپه تى و نراپه تى كه سه كه سى سېيم. چىروكېكى عه ره بى ئه م عىنونه ي به سه ره وه بو: «په واه و ته واه» سه بىرى بوونى نيشانه و راناوى تايه تى بو زېر و مى چهنه رېگه ي له بهر هه نگاوى نو سه ردا كورت كردو ته وه. ئه م عىنونه له كرمانجىي سه روودا به ناسانى و به كورتى نيشانه ي ده رپىرى هه يه كه چى له كرمانجىي خواروودا به هېچ جورېك مومكىن نه...

ئه م نموونه و نمايشتانه به شى ئه وه ده كه ن بىرمان به ره و بوونى «اعراب» له كورديدا بچېت، خو ئه گه ر خه ربكى هه موو گوشه يېكى زمانه كه مان بىن ده بىنېن گه لېك ورده ده ستورى وه هاى تېدايه، رهنكه به ولاى ئىعرايه وه بېت له لايه ن رېپېردن و هه له تېدا نه كردنه وه. گه ر بگه رېته وه بو كېبىي «چهنه حه شارگه يېكى رېزمانى كوردى» (نووسىنى مه سه وود محمه د، له چاپكراوه كانى كورى زانىارى كورد 1976) باسېكى ده خو بىته وه به ناوى «فىعلى انتقالى پېچه وانه» كه ووتو ته نېوان لاپه ره كانى 61-77 له و كېتېه دا. نه ختېك سه رنج له و باسه بگريت ده بىنېت هېنده ي باپه ته هه ره سه خته كانى رېزمانى عه ره بى ئه وېش سه خته، بگه ره سه ختېرېشه و ره نكه به لاي بېگانه ي زمانى كوردييه وه له مه ته ل داخراوتر بېت. جارې تېبىنى تر زور ماون نادروستىي ئه و گوته په مان بو به ديار ده خات كه ده لى وه كيه كى بوونى قسه كردن و شپوه ي نووسىنى ئه ده بى له زمانى كورديدا ديارده يېكى په سه نده، به لام من لېره به دواوه ته نها له چهنه خالېكى ئه و تېبىنېانه ده دوئم:

خالى په كه م

هېچ زمانېك نېيه له سه ر پرووى زهوى شپوه ئه ده بېيه كه ي و قسه و گفتوگو عاده تيه كه ي وه ك يه ك بن. ئه و نووسىنانه ي كه برىتن له راگو بىزتنى قسه ي عاده تى بو سه ر پرووى كاغز ناگاته ئه و پله يه ي پى ده لېن شپوه ي ئه ده بى. ئه م قسه يه ش به ر له من زور كه س كردو ويانه، هېنده ش راسه ت و پروونه هه ر ده لى به لگه نه ويسته چونكه ناچېته هېچ حىسا بىكى به رېو خېيوه زمانى مامه له ت كردنى نرخى ته ماته ي بازار وه ك ئه و زمانه پېت كه له پرسىاره سه خت و ورد و قووله كانى فه لسه فى و ئه ده بى و هونه رى ... و هتاد ده كؤلېته وه.

بابايه كى ته ماته كړ و په نىر فروش خه ربكى كارېكن هه ر به قه ده ر خه ربكى بوونى قه له بازه له به دزىنى په نىره وه و وردبوونه وه و قوولبوونه وه پى ده وېت ئېتر چو ن ده شى زمانى ده مه ته قه كردنى كړيار و فروشىار له سه ر نرخى په نىر و ته ماته وه ك ئه و زمانه پېت كه گروگال و ورېنه قوول و ته ماوييه كانى ناخى ده روونى شاعىر و فه يله سووف و هونه ركار ده لېته وه.

زور جارن خه يالى هېنده كىوى و وشت و قوتاخ له ئاسوى پىر وه هم و ورېنه ي فه يله سووف و شاعىر شه به ننگ ده به ستى هه رچى فه ره ننگى ئه ده ب و زانست و ته كنىك هه يه ناتوان ته عبىرى لى بده نه وه چ جايى زمانه سافيلكه كه ي «كاهه رؤژباش و براله گيان خوش...»!

ده بى ئه وه شمان له بىر بى، تېهه لكشانى ئاخپوه رى ئه دىب و زانا له شپوه ي ئاخواتن چ كه مايه تيه ك ناخاته سه ر زمانى بازارى. هه ر وه ك گه بىشتنى «دارا» به پله ي گه نجايه تى چ ساوايان عه بىدار ناكات له وه دا كه جارې ساوان. هه ر كه سه و هه ر شته و هه ربايه ته جى و رى و كات و قوئاغى خو ي هه يه و هىچيان جىي ئه وى تر ناگرنه وه هه رچهنه يه كىكان له وى تر هه لكشاوتر و وه يا جوانتر و رېكو بىكتر بېت.

خالی دووهم

باو بوونی نووسینی ئەو شتانهی له دەمهوه دەر دین لەسەر شکلی خۆیان بی ئەوهی بخوینە سەر قالبی ئەدەبییهوه دەردی هەرە کوشندهی زمانی نەتەواپەتی و ژبانی رووشنیری گشتیی میللهته: تا ئەو روژهی نووسەرانی میللهتیک دەگەن بەو پلەیهی که زوربەیان بە شیوه ئەدەبییهکی وەها دەنووسن جودا بیت له لههجهکانی ناوچهیی و ناخاوتنی عادهتی، ناتوانن بلین که وتووینەته سەر ریبازی راست و دروستی رووشنیری و گەشه پیکردنی زمان و ئەدەب و زانست و هونەر و ... هتادی نژاده که مان.

هەر زمانیکی پیشکەووی ئەم دنیا به کهیت به نمونە به راورد کردن، دەبینی شیوه ئەدەبییه که جودایه له هه موو له هجهکانی ناخاوتنی. نەک هەر ئەمەندە و بەس، له نێوان ئەو میللهتانهی که زانست و تهکنیک پێیاندا رهگی داکوتاوه و هەر بابەته زانست و تهکنیکه قالمی تایبەتی خۆی بو خۆی هه لئاوه دیارده ییکی نه ورهس سهری هه لئاوه که بریتیه له وهی هەر بابەته زمانیکی سەر به خۆی خۆی پیک هیناوه و زور پیکانه یه له زمانی بابەته که تر.

دەتوانم بلیم ئەم دیارده به له نێوان رووشنیرانی میللهته پیشکەوتوو هکاندا خه ریکه شیوهی «ملویه سامراء» وه برگریت له و رووه وه که به ره و پێش چوونیان چەندین نهومی یه که له سەر یه کی شیوهی ته عبیری دروست کردوه که له ویدا باسی وه که یه کیوونی زمانی ئەدەبی و ناخاوتنی بازاری نەک یه ک جار بگره ده جارانی ئیفلایسی کردوه.

تیمه ی کورد له مەیدانه شدا پتر له میللهتانی پرووی زهوی که مبه هره بووین چونکه مێژوو دەرگه ی ئەو به هه شته ی له پروومان داخست که شیوه ییکی ئەدەبیان هه بی (وه که عه ره بی و ئینگیزی و فارسی و فرهنسه یی...) هه موو کورد زمان تپی بگات...

خالی سێهه

له یه که م و دووهم سه یرتیه. ئەو که سانه ی وا به ره های ی و به و په یری دلنیا ییه وه شانازی ده که ن به یه کیوونی شیوه ناخاوتن و نووسینی کوردی هیچ له وه ناگادارن به که قسه که پان ته نها له ناست خودی خۆیان به راست ده گه یرت چونکه به ریکه وت شیوه ناخاوتنی سلیمانی له کوردستانی عیراقدا بووه به شیوه نووسینی ئەدەبی کوردی عیراق، له بهر ئەمه ده شی بگوترت شیوهی نووسین و ناخاوتن به نیه بهت خه لقی سلیمانییه وه، تا راده ییک، له یه کتر نرین له وه به ولاره نووسه رانی دهره وه ی سلیمانی به شیوه ییک ده نووسن که قسه ی پی ناگه ن، به شیکی زوری کورد زمانیش نەک هەر قسه ی پی ناگه ن بگره پێشی ناگه ن، هەر وه که نووسه رانی سلیمانی له نووسینی کورده کانی سو فیه ت ناگه ن. ئەگه ر ئەو که سانه ناچار بوویان به شیوهی کرمانجی سەر و وه یا هه وره مان بنووسن هه رگیز به دلپاندا نه ده هات بلین تیمه ئەوه ده نووسین که به زمان دهری ده یرن.

ئەم خاله ی سێهه مه، دەرگه به پرووی وتووێژی کورتیله ده کاته وه: په ره سه ندنی نووسین به و شیوه یه که له سلیمانییه وه سهری هه لئاوه نەک هەر دیارده ییکی سازگاره و بهس، به لکوو تاکه ریبازی په سه ند و دروستیشه له بهر ره وتی رووشنیری کوردیدا چونکه ئەگه ر ئەم شیوه یه په ره نه ستینئ ده که وینه سەر چار شه قامیک که نازانین بو کویمان ده بن. ئەم راستیه، به دوا خاله کانی سه ره وه دا، دوو داخوایی له نووسه رانی کورد ده کات:

داخوایی یه که م هه ولدانه بو ده وله مه ندرت کردنی ئەو شیوه یه به و بزۆ و که ره سه ته یه که له شیوه ناخاوتنه کانی دیکه ی کوردیدا هه یه و له له هجه ی سلیمانیدا نییه چونکه ئەگه ر ئەم هه وله نه درت شیوه ئەدەبییه که مان خۆی داده یرت له دایکی خۆی یاخود با بلیم بهر له کاتی خۆی ده م له مه مکی دایکی هه لده گرت.

لێره دا نمونه ییکی چۆنیه تی ده وله مه ند بوونی زمانی ئەدەبی به هۆی وه رگرتنی خوراک له پیکرای زمانه دایکه که ده خه مه م بهر چاوی خوینه ری کورد، نمونه کهش له زمانی فارسییه وه ده هینمه وه که یه کیکه له و خیزانه زمانه ی کوردیش ده گرتیه وه:

له کۆتایی لاپه‌ره 251 و چه‌ند دێرێکی سه‌ره‌تای لاپه‌ره 252 ی به‌رگی یه‌که‌می کتێبی «مجموعه‌ مقالات» ی «ماهیار نوابی» ماموستا و سه‌رۆکی «مؤسسه‌ آسیایی» له‌ دانشگهی شیراز، ئه‌م‌راستییه‌ ده‌خوێنته‌وه‌:

«درست است که زبان فارسی دری اصلا زبان فارس یعنی گویش ایرانی جنوب غربی است، اما نباید فراموش کرد که گویشهای دیگر ایرانی، از همان آغاز، در غنایی آن سهم بسزائی داشته‌اند. این زبان بواسطه رسمی بودن و بکار و فتنش در مدت هیجده نوزده قرن در تمام ایران و در دربارهای موخلف شاهنشاهان و پادشاهان محلی، از دیگر گویشهای ایرانی واژه‌ها و تعبیرها و اصطلاحاتی گرفته و غنیر شده‌است».

«نویسنده و شاعر بلخی و خوارزمی و مروزی و سغدی و پیشاوری و هریوی و طوسی و نیشاپوری و سگزی و رازی و شیروانی و گنجه‌ای و اسفهان‌ی و خوزی و کرمانی و بلوچی و دیگر شهرهای ایران همه از واژه‌ها و اصطلاحات گویش محلی خود مشتق شده‌اند و انرا بیش از پیش غنی ساخته‌اند».

ئهمه‌ش وه‌رگێرانی نووسینه‌ فارسییه‌ که‌یه‌ بۆ سه‌ر کوردی:

«پراسته‌ زمانی فارسیی ده‌ری له‌ بنجدا زمانی فارس واته‌ گوته‌ی ئێرانی باشووری رۆژاوايه، به‌لام نابئ له‌بیر که‌ین که‌ گوته‌کانی تری ئێرانیش، له‌ سه‌ره‌تاوه‌، له‌ ده‌وله‌مه‌ند کردنی ئه‌ودا پشکێکی نرخداریان هه‌بوو. ئه‌م‌ زمانه‌ [مه‌به‌ست: زمانی فارسی ده‌ری - مه‌سه‌عود محه‌مه‌د] به‌ هۆی ره‌سه‌میوون و به‌کار هێنانی له‌ ماوه‌ی هه‌ژده‌ نۆزده‌ سه‌ده‌دا له‌ سه‌رانسه‌ی ئێران و له‌ ده‌رباره‌ جوداکانی شاهنشاهه‌کان و پادشاکانی ناوچه‌یی، له‌ گوته‌کانی تری ئێرانی وشه‌ و ته‌عبیر و زاراوه‌ی وه‌رگرتوو و ده‌وله‌مه‌ند بووه‌».

«نووسه‌ر و شاعیری به‌لخی و خوارزمی و مه‌روزی (مه‌روی) و سوغدی و پیشاوه‌ری و هریوی (هیراتی) و توسی و نیشاپوری و سه‌گزی و رازی (خه‌لقى ره‌ی) و شیروانی و گنجه‌یی و ئیسه‌فه‌هانی و خوزی و کرمانی و بلووچی و شاره‌کانی تری ئێران هه‌ر یه‌که‌یان له‌ بێژه‌ و زاراوه‌ و گوته‌ی ناوچه‌ی خۆیان مستیکیان خستۆته‌ سه‌ر ئه‌و و پتر له‌ جاران ده‌وله‌مه‌ندیان کردوو».

که‌ چاوێک به‌ به‌رگی چواره‌می کۆر، 1976 دا، بگێریته‌وه‌ ده‌بینیت له‌ ژێر سه‌ره‌باسی «رێنووسی کۆر» به‌ په‌راویژ له‌ لاپه‌ره 241 تا لاپه‌ره 249 بۆ خوێنه‌ری کوردم‌ روون کردۆته‌وه‌ که‌ ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی بۆ زمانه‌ پێشکه‌وتوو و ته‌وه‌کان پێککه‌وت له‌وه‌دا که‌ شیوه‌ ئه‌ده‌بیه‌ که‌یان خۆی ده‌وله‌مه‌ند کرد به‌ بژێوی و که‌ره‌سه‌ی هه‌موو له‌هجه‌کانی ئاخوتنی ناوچه‌یان، ئه‌م‌ ده‌رفه‌ته‌ بۆ زمانی کوردی رێک نه‌که‌وت و شیوه‌ی نووسینی ئه‌ده‌بیمان له‌ کوردستانی عیراق له‌سه‌ر تاکه‌ شه‌تلی له‌هجه‌ی سلێمانی هه‌لی داوه‌ بئ ئه‌وه‌ی توانیبیتی وه‌یا بۆی رێک که‌وتیبت له‌ هه‌یج یه‌کێک له‌ له‌هجه‌کانی تری کوردی خۆراکێکی ده‌ره‌وه‌ی هه‌ناوی خۆی وه‌رگرت.

چاری ئه‌م‌ ناته‌واوییه‌ به‌وه‌ ده‌کرێت که‌ نووسه‌رانی کورد، به‌تایبه‌تی خه‌لقى سلێمانی، گوێبستی هه‌موو شیوه‌ ئاخوتنێک ببن و چی تیاپاندا په‌سه‌نده‌ له‌ وشه‌ و زاراوه‌ و جوۆری ته‌عبیر موتوربه‌ی بکه‌ن له‌ شیوه‌ نووسینی ئه‌ده‌بیمان خۆ دیاریشه‌ گوێبستیوون کارێکی ئاسان نییه‌ له‌به‌ر ئه‌مه‌ پێویسته‌ خۆشامه‌دی بکری له‌ بلاو کردنه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و فۆلکلۆری به‌و له‌هجان، نه‌ک به‌ نیازی جئ له‌ق کردن به‌ شیوه‌ ئه‌ده‌بیه‌ رسکاوه‌که‌مان به‌لکوو بۆ ئه‌وه‌ی نووسه‌رانی کورد بزانی چ سامانێک له‌ تیکرای زمانی کوردیدا هه‌یه‌ و بتوانن شیوازیان پێ ده‌وله‌مه‌ندتر بکه‌ن. هه‌ر ده‌نگ و سه‌دايه‌کیش پێچه‌وانه‌ی ئه‌م‌ هه‌وله‌ به‌رز پێته‌وه‌، به‌لای باوه‌ری منه‌وه‌ یا له‌به‌ر «تعصب» یه‌ یا له‌به‌ر کورده‌غیره‌تیه‌ یا له‌به‌ر نه‌زانیه‌ یا به‌ نیازی دوشمناپه‌تی کردنه‌ له‌گه‌ل زمانی کوردیدا.

دهبئى ئەدبىي كورد ئەو بەزى، شادەمارەكانى ئاخوتنى كوردى پلەي خوار و ژور و بەرەوپىش چوون و وەستانيان ئەوئەندە فەرقەي نىيە يەكپىكان بىكانە «سۆجەر» و ئەوئىرشىيان «لېقى» خەلقىش كە واز لە لەھجەي ناوچەي خۆي دېئىت و ئەركى راھاتن بە شىوئەيىكى تر ھەلدەگىت بۇ بەرەوپىشچوونى سەقافەتى نەتەوايەتى و پتەوتر كوردنى زەووبى ژېر پىي مىللەتەكەي ئەو لەخۆبووردنە دەكات نەك لەبەر دانھېنان بە پەستبوونى لەھجەئاخوتنى خۆي لەچاو لەھجەيىكى تر. نابئى ھەرگىزاو ھەرگىز ئەو تەرزە گىانەي بەرتەسكى ناوچەپەرسىتى لە پەرەپىسەندنى لەھجەي ئەدەبىي يەكگرتوومان بەكار پىت.

كوردېك كە ھات خۆي ھەلداتەو بەسەر كوردى دىكەدا بەوھى كە لەھجەي ئاخوتنى ئەو بەگزادەترە ھەر بەجارى پى گلەيى كوردن لە ستەمى پىگانە بەرووي خۆيدا دادەخات، لە ھەمان كاتىشدا بانگەپىشتنى كوردەكەي تر دەكات كە ددان چىر كاتەو بە شىوئەي ئاخوتنى خۆيدا چونكە لەو ماملەتەي واز ھېنان لە لەھجەي دايكزا بۇ لەھجەيىكى دىكە، كاپراي وازھېناو، بەتەمايە ئافەرىنى لى بىكرىت، دەنا پەندە مەشورەكەي فارسىي بەدەنگ دىت كە دەلى: «سنگىن نشوم سىك چرا» - «كە گران نەبم بۆچى سووك بىم».

وېراي پىوئىستبوونى ئەم دەولەمەند كوردەي شىوئەي نووسىنى سلىمانى بەو خۆراكە زمانىيەي كە لە لەھجەكانى دىكەي كوردىدا ھەيە، دەبئى ئاگادارى لايەتتىكى تىرى يەكجار گرىنگ بىن كە ئەوئىش ھەر برىتپىيە لە ھەولدان بۇ بەرەوپىش بردنى شىوئەي ئاخوتن و نووسىنى ئەدەبىمان بەلام ئەمجارەيان لى زياد كوردن نىيە، بە پىچەوانەو، مشتومالدىن و ھەلپەرداوتنە:

ھەموو شىوئەي ئاخوتنىكى ناوچەي ھەندىك تايبەتپى خۆي ھەيە كە لە شىوئەيكانى دىكەي زمانەكەدا نابىستىت. وا دەبئى بەشىكى كەم يان زۆرى ئەو تايبەتپانە لە ئاكامى ھەلە تىكەوتن و ھەيا دوور كەوتنەو لە دەستوورى زمانە دايكەكە پەيدا بوو. لەم حالەتانەدا پىوئىستە ھەول بدرىت بۇ پاك كوردەوھى شىوئەي ئەدەبىي لەوھى ھەلەيە و ھەيا دوور كەوتنەوھەي لە دەستوورى راست و دروستى زمانەكە بە تىكرايى.

ھەلپەت كە شىوئەي ئاخوتنى سلىمانى بوو بە بنەماي زمانى ئەدەبىمان دەبئى خەرىك بىن قەلەمەكانمان رايىنن بە خۆدزىنەو لە نووسىنى ئەو شتانەي كە لە شىوئەي سلىمانىدا، دژى دەستوورى پەسەنى زمانى كوردى، خۆيان سەپاندوو.

پىگومان دەستنىشان كوردنى ئەو شتانەي كە لە شىوئەي سلىمانىدا پىشت لە دەستوورى زمانى كوردىن خۆ خەرىك كوردنىكى باشى دەوئىت لە لاپەن دەستەيىكى لىزانەوھە. دواي ئەو دەستنىشان كوردەش دەبئى بزاندري كام «چىگر» راستە بۇ ئەوھى ئەويان بخرىتە چىگەي ھەلەكەوھە. ناوانوھە وا دەبئى زوربەي لەھجەكانى دەرەوھى سلىمانى يەك جۆر بەكارھېنانيان ھەيە لە چىگەي ئەو ھەلەپەدا. لەم حالەتەدا پىوئىستە بەكسە ئەو بەكارھېنانە گىشتىيە بىتە «چىگر». ئەگەر ئەو چىگرە گىشتىيەش دەست نەكەوت دەبئى راستىن بەكار ھېنانىكى ناوچەيى بىكرى بە «چىگر»، ئىتر ھى ھەركونك دەبئى با بىي.

لېرەدا چەند نمونەيىك دەھىنمەوھە لەوانەي پىوئىستە نووسەران خۆيانى لى بدزەنەو:

- تىا: ئەمە كورتكراوھى «تېدا» يە، لەوھەش ھاتوھە كە خەلقى سلىمانى دەنگى «د» لەو تەرزە شوئەدا دەسووتىن. ديارە وشە پەسەنەكە راستە و پەسەندترىشە، زوربەي كوردەوارىش بەكارى دەھىن.
- پىا: ئەمىش كورتكراوھى «پىدا» يە و چى لەبارەي «تىا» نووسرا لەبارەي ئەمىش ھەر راستە.
- تىايا: ئەمىان لە برى «تېدا» بەكار دىت و يەكجار لە بنجى خۆي دوور كەوتتەوھە. تەنانەت بەسەر دەستوورە ناوچەيەكەي سلىمانىش ناكەوئى كە دەنگى «د» دەسووتىن چونكە پروالەتى وشەكە وا پەدەگەيەنى كە لە «تېدادا» و ھاتىت، دەشزانىن شتى و ھەا بە زارى كورددا نەھاتوھە.
- لە منا: مەبەست «لە مندا» يە، ھەرەھاش «لە ئەوا، لە ئەوانا...» دا دەنگى «د» سوواوھە. ئەم بەكار ھېنانە جگە لەوھى لە تەك بەكارھېنانى دروستى كوردىدا لاسەنگە، ھەر لە شىوئەي سلىمانىشدا لاسەنگبوونى دەرەكەوئى كە ھاتىت وشەكەت خستە

ریزی هاوه له کانی خوږه وه: دوو راناوی «ئیمه، ئیوه» به بزوینی «ه» کوټایان دیت و ناهیلن داله کهی «دا» یان لی بسوویت. ده لپی: «له ئیوه دا، له ئیمه دا» هرگیز ناکرئ بگوترئ «له ئیوه، له ئیمه»... هر وه هاش راناوی «تو» به بزوینی «و» کوټایي هاتوو ه وپش داواي مانه وهی داله کهی ده کات و ده گوترئ «له تودا» راناوی «نه و» کوټایي به دهنگی «و» هاتوو به لام له ویدا واوه که بزوین نییه و Consonant ه بویه مومکینه بگوترئ «له نه و».

قرتانی هم «د» ه له ناخوتندا چ ئیعتیازی لی ناگیرت هر وه هاش که کیشی شیعر داخوایی قرتانه کهی کرد، له وه به ولاره قرتانه که ده ریته ده ستور شیواندن. په کیکی وهک نالی له شیعر دا «تیا» و «نه ودا» ی به کار هیناوه:

په چه پی په رچه می و پرچی سیا
 هر ده لپی مانگه شه وه کولمی «تیا»
 ته به سسوم ده رده خا حوققه ی ده می چه وه هر له نیو «نه ودا»
 به لی مسقاله زهره زاهیره جلوه ی له پرته ودا

حاجی قادری کوپی «له میرغوزارا» و «له شه و» ی به کار هیناوه له جیاتی «له میرغوزاردا» و «له شه ودا»

بیرگز له «میروغوزارا» ده زانی به چی ده چی
 بنواړه ناسمان «له شه و» عه نیه ی نه وه

هر چی دالیکي له شیوه ناخوتنی سلیمانی بقرتی ده بی له نووسینی نه ده بیماندا بگه ریته وه شوینی خو، چونکه هم دالانه له زوربه ی ناوچه کانی کوردستاندا ماون و پاشماوه پیکی زیندوو و شهرعی زمانه که مانه.

- ده ربه نگ، نه فه نگی، یانگزه، دوانگزه: ده نگی گافی «ده ربه نگ، نه فه نگی» له داله وه هاتوو، هی «دوانگزه، یانگزه» ش هه له پیکه له قورقوراگی نه و که سانه وه هه لقولیه که به کاریان ده هینن و چ په یوه ندیان به زمان و ده ستوره کانپانه وه نییه. گورینی هم ده نگانه شتیک نییه به هیچ کلوچیک پشتگیری لی بکری. واز لی هینانیشی خاترا نه ی تیدا نییه چونکه واز هیناوه له هه له پیکی بی پیچ و په نا.
 - نوستبوومایه: هم ریژه یه شیوه ی «ئینشائی» په ده که وینه به رانه ر رابردووی دووری خه به ری «نوستبووم». له زورینه ی ناوچه کانی ده ره وه ی سلیمانی [به شی کرمانجی خواروو] ده لپن: «نوستبووام» دپاره ریژه که له دوو کهرت پیک هاتوو:
 - کهرتی فیعلی بنجی «نوستن»
 - کهرت فیعلی یاریده ده ر له شیوه ی ئینشائی «بوون»
- به شی هره زوری کوردی هم شیوه یه ی ئینشائی فیعلی «بوون» ده که نه «بووبا» نه ک «بووپایه». له بهر هم ریژه ی ره سه ن و ریزمانی رابردووی دووری ئینشائی له «نوستن» ده ریته «نوستبووام».

هم بوچونه له باره ی فیعلی تیپه ریښه وه هر راسته. په نمونه: له سلیمانی ده لپن «گرتبوومایه» له ناوچه کانی تر دا ده لپن «گرتبووام» به لام واده بی جیگورکی به راناوه لکاوه که ده که ن و ده لپن «بمگرتبووبا» له مه شدا مه به ستیکی تایه تی قسه که ر ده که وینه ناو وه شه که [ده شگوترئ: «گرتبام»، «بمگرتبا»].

هم موو نه و ریژه فیعلانه ی که له به رته دا فیعلی یاریده ری «بوون» یان تیدا په ده بی به پیی ده ستووری ریزمان ده نگه که ی «ب» تپاندا پاریریت. جا ته گه ر به لای نووسه ری سلیمانی وه هم کاره زه حمه ت بی دپاره به لای نووسه ری شوینی دیکه شه وه شیوه که ی سلیمانی زه حمه ته، سه ره رای زه حمه تیش له ده ستووریشی لاداوه. له بهر هم ده بی هه رنه بی هه ر دوو شیوه به راست داندی نه ک نه وه ی ره سه نه تیبردریت [ته ماشای لاپه ره کانی 185-199 ی کتبی «ریزمانی ناخوتنی کوردی به پیی لیکولینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی» - چاپکراوی کور 1976 بکه].

• بلژیه: ئەمە لەحیاتی «بلژیه» یە. کەس نازانی ئەم دەنگی «ر» ی لاواز لە کوئیه پەریوەتە نێوان فێلەکە و پاشگرەکە «هوه» وە. هەرچی فێلێکی تری وەک ئەمیش هەبە لە شێوە ئاخوتنی سلێمانیدا ڕێبەکی لاوازی تێدەترنجیت. دەستووری وەرگرتنی ڕێژە (امر) بریتییە لە گۆرینی «د» ی نیشانە ی ئاینده بە «ب» ی نیشانە ی فرمان و هەندیک دەسکاری وەک:

-	دەلی	بلی
-	دەچی	بچۆ
-	دەروا	برۆ
-	دەکا	بکە ... هتاد

ئێتر بۆ دەبی لە کاتی بەکارهێنانی پاشگری «وه»، «هوه» لەگەڵ فێلی فرماندا ڕێبەکی لاوازی بێتە ناوهوه لە حالێکدا نە لە ڕێژە ی ئاینده و نە لە ڕێژە ی رابردوودا ئەم ڕێبە دەرناکەوی؟

-	گۆتمهوه	دەلیمهوه
-	چوومهوه	دەچمهوه
-	ڕۆیمهوه	دەڕۆمهوه
-	کردمهوه	دەکهمهوه

کوردێکی دەرهوهی سلێمانی بە فێربوون و لاسایی کردنەوه نەبی بە دلیدا نایەت لەلاوه ڕێبەکی لاواز بخوازێتەوه بۆ ڕێژە ی فرمانی ئەو فێلەنە. وایزانم پێویستە نووسەری سلێمانی خۆی ڕایبێت بەوهی کە بەسەر زاری زوربە ی ئاخپوهری کوردییەوه بە.

• چوومهوه وانی، مالهوه وانی: ئەم «وانی» یەش لە هەموو حالاندا شتیکی زیادە یە و تاییەتی ناوچەییکی بەرتەسکی ئاخوتنی کوردییە، ناشی بکێتە سەر بار لە شێوهی ئەدەبیان.

من لەم نووسینەدا بەم نمونانە واز دەهێنم لە درێژە پێدان، بەلام دەبی لێرەدا شتیکی یە کجار گرنگ بە خوێنەری کورد بلیم کە تا ئیستا هیچ ئیشارەتیکی بۆ نەکراوه، هەرچەند یەکیشە لە تاییەتیە هەرە بنجییەکانی زمانی کوردی.

بەشی هەرە زۆری چۆنیەتی نووسینی ئەدەبی لە زمانە پێشکەوتووکاندا تەنھا یە ک شێوهی راستی لێ پەیدا دەبێت، کە لەوەت لادا دەکەوتنە هەلەوه. زمانی کوردی ئەم خاسییەتە ی «تاکرێباز» ی تێدا نییە چونکە گەلێک جار لە دەریزینی واتادا، پتر لە ڕێگەییکی راست و دروست لە کوردیدا پەیدا یە. بە نمونە: ڕێژە ی کاری کارابزر (صغة الفعل المبني للمجهول) دوو ڕێبازی سەر بەخۆی دروستی هەیه، یەکیکیان هی کرمانجیی سەروو، ئەوی دیکەش هی بەشەکانی تری کوردستان. کەس ناتوانی بلی رستە ی «هاته کوشتنی» هەلەیه و هەر «کوژرا» راستە. کە بییت و بەراوردی رستەکان بکەیت لەگەڵ زمانەکانی دیکەدا دەبینی «هاته کوشتنی» لەگەڵ He was killed ی ئینگلیزی و «کشته شد» ی فارسی هاو دەستوورترە لە «کوژرا». لەرووهوه هەر سێ شێوه کرمانجیی سەروو، ئینگلیزی، فارسی) بە هۆی فێلی یاریدەرەوه پێک هاتوون کەچی «کوژرا» لەگەڵ «قَتَلَ» ی عەرەبی «اولدرلدی» ی تورکی لە رووی دەرشتنەوه ئاشناترە چونکە ڕێژە ی کارابزر (مبني للمجهول) ی هەر سێ زمان (کرمانجیی خواروو، عەرەبی، تورکی) لە تەنھا ماددە ی فێلە بنجییەکەوه وەرگیراوه. لەوهش بەلاوه ڕێژەکە ی کرمانجیی سەروو ناوانە هەر لە کۆنەوه و تا ئیستاش لە شێوه ئاخوتنی خواروودا بەکار هاتووه و بەکار دیت، وەک ئەوهی کە شاعیر بەر لە پەنجا سال دەلی

قەتعی مومکینە تاکە هەودایی
ئەمما کە زۆر بوو لە پچران نایی

ئەم ېرستەي «لە پچران نايئ» شېۋەي مەنغى «دېتە پچرانئ» يە. گەلېك جاران گوپت لئ دەبئ يەكېك دەلئ «فلان مەسەلە نايەتە گوتئ، فلان شت لە كېرېن نايئ - لە كېرېن دئ...» ئەمانە ھەمووي بەكارھېنانئ ېرئژەي كارابزرى كرمانجىي سەرۋوہ. نموونەيئكى ديكە لەم بابەتە:

- دەگوترئ: دەيانديتم، دەمديتن، دەمانديتي، دەتديتین.
- لە بەرەو باشووری كەرکووک دەلئ: دەميان ديت، دەيانم ديت، دەتمان ديت، دەمانت ديت.

ئەم دوو شېۋە ئاخوتنە، لە باری ئېستاكەياندا، لەسەر دەستووری ېرئزمانئ تايبەتیی خۇيان ھەلستان و ھەر يەكەيان بە كېشى و تەرازووی خۇي راست و دروستە.

- دەگوترئ: ېنم گوتن، ېت گوتم، ېيان گوتین...
- دەشگوترئ: ېتانم گوت - ېيانم گوت (چونكە «ېمگوتن» بۇ كۆي كەسى دووہم و كۆي كەسى سېيەميش بەكار دئت)، ېت گوت، ېمانيان گوت...

دەبيني ھەردوو جۆرە ېرستەكان لەباودان و بەپېي دەستووری خۇيان ېراستيشن، تەنانەت شېۋە ئاخوتنى خوارووی كەرکووک توانئ بليئ «ېتانم گوت، ېيانم گوت» كەچئ شېۋە ئاخوتنى سلېمانئ و سۇران و موكریان بۇ ھەردوو ېرئژە ھەر دەلئ: «ېنم گوتن» و ناتوانئ كەسى دووہم و سېيەم لەيەكتر جودا بكانتەوہ. لە ېرستەي «ېنم گوت» دا كەسى سېيەمئ تاك بەركارە بەلام ديارنەكەوتوہ كەچئ لە شېۋە ئاخوتنى خوارووی كەرکووكدا دەگوترئ: «ېنم گوت» و ېرانووي كەسى سېيەمئ تاك ديارە.

كورتەقسە لېرەدا ئەوہيە پتر لە شېۋەيئكى ئاخوتن بەر دەستووری راست و دروستئ زمان دەكەوتت. زۇر جارائيش شېۋە ئەدەبىيەكەي پەرەسەندووي ئەمپروژانەي كوردئ ھەرە پەسەندەكەي نبيە.

به‌شی سږیهم – دهنګه‌کانی ناخوتن: «په‌ک راستی بزرکراو»

مه‌به‌ست له دهنګه‌کانی ناخوتن نه‌وانه‌ن که له رښووسدا نه‌لفوبی و قاف و شینیان بو کراوه به نیشانه. نه‌وانه‌ی له بری وشه‌ی «ده‌نگ» وشه‌ی «پیت» به‌کار ده‌هینن که‌رسته‌ی گفټوگو ټیکه‌ل به که‌رسته‌ی نووسین ده‌که‌ن چونکه نه‌وه‌ی له زاره‌وه ده‌ردیت دهنګه نه‌ک پیت.

گریمان نووسین له به‌یندا نه‌پیت و پیت و رښووس جارې په‌پیدا نه‌بوو پیت، خو خه‌لقه‌که قسان ده‌که‌ن و په‌کیان به سهر شکلی نه‌لفوبی Alphabet ناکه‌وو پت. په‌کیکی نه‌خوینده‌وار که ده‌ناخوئی ناگای له‌وه نیبه نووسه‌ران چون قسه‌کانی بو ده‌که‌ن به نووسین، من و توش که قسه ده‌که‌ین و به نمونه ده‌لین «به‌رد» چند دهنګیک له زارمانه‌وه ده‌ردیت وشه‌که پیک ده‌هینیت نه‌ک شکلی «ب، ه، ر، د».

عهره‌به‌کان له کوڼدا فهرقی نیوان دهنګ و پیتیان نه‌کر دووه و بو ههر دوویان وشه‌ی «حرف» یان به‌کار هیناوه، بگره نه‌م وشه‌یان بو «حروف القواعد» یش گوئزراوه‌ته‌وه و گوتوویانه «حرف العطف، حرف الجر... الخ».

به‌هه‌مه‌حال نه‌م چند دیره به نیازی ره‌واندنه‌وه‌ی گوما نیک بوون که له‌وانه‌یه به ده‌وری واتای «ده‌نگ» ه‌وه ره‌شکه‌وپه‌شکه به چاوی خیرا خوین بکات چونکه نووسینه‌که‌م لیره‌دا باسی دهنګ ده‌کات و زور جاران وشه‌که ده‌هینیتته ناوه‌وه بو په پیوستم زانی که له پيشه‌وه بلیم مه‌به‌ست له دهنګ «ده‌نگی زمانی – صوت لغوی» چیه تاکوو له ههر شوینیک وشه‌که هاته ناو نووسینه‌وه زه‌ینی خوینر بو نه‌و واتایه بیاته‌وه نه‌ک دهنګی با و ناو و تیر و ناژهل و فیکه و لرخه‌ی سینګ و... هتاد.

تا نیستا نه‌وه‌ی خویندیریتمه‌وه له باره‌ی «ده‌نگ» به ټیکرای وای رانواندوه که هه‌موو دهنګیکی زمانی به هوئی هاتنه‌ده‌ری هه‌ناسه له سیبه‌کانه‌وه، له پیکي قورگه‌وه به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی زار دیت و به هاریکاری زمان و پوک و مه‌لاشو و ددان... شکلی خوئی وه‌رده‌گریت، نیر په‌کیکیان ده‌پیته‌ لویوی - لووتی، نه‌وی تریان زمانی - مه‌لاشووی، سږیه‌میان لویوی - ددانی... هتاد. که نه‌مه پتر په‌یوه‌ندی به فه‌سله‌جه‌وه هه‌په نه‌ک زمانه‌وانی.

زانستی زمان پاش دیاری کردنی شوینی ده‌ریرینی دهنګه‌کان له لایه‌ن زانای «وظائف الأعضاء» ه‌وه ده‌ست ده‌کات به لیکولینه‌وه له ته‌سیری نیکبوون و له‌یه‌کتر دووربوونی نه‌و شوینانه له نوقته‌نیگای ناخوتن و پیکه‌ننای وشه و ټیکه‌لکیشرانیان... ره‌نگه زور له راستی دوور نه‌که‌وتیتمه‌وه نه‌گر بلیم قه‌ساب له زمانان باشتر شاره‌زایه له خزماپه‌تی و نریکی و دووری نه‌ندامه‌کانی ناخوتن و قورگ و سپه‌لاک و بوریه‌ی هه‌وا...

به‌هه‌مه‌حال، هه‌له کردن له دوزینه‌وه‌ی شوینی ده‌ریرینی دهنګه‌کان په‌کی قسه‌که‌ر نایه‌خیت چونکه مروف بی ماموستا له خووه فیری ناخوتن ده‌پیت، ته‌سیری نه‌و هه‌له‌یه له حاله‌ټیکدا ده‌بی که نریکی و دووری جینگه‌ی لیده‌رچوونی دهنګیک له په‌کیکی تر په‌یوه‌ندی هه‌بی به په‌کتر گورینه‌وه‌یان وه‌یا په‌کتر کز کردنیان وه‌یا په‌کتر له‌ناوبردنیان چونکه ره‌نگه له‌و حاله‌ته‌دا ده‌ستووریک داندرابی بو نالوگور و کزبوون و ټیچوونی دهنګه‌کان نیر به هوئی نه‌و هه‌له‌وه بینین ناکامی ده‌ستوره‌که نه‌په‌ته‌جی وه‌ک نه‌وه‌ی به هه‌له‌ بگوتری فلانه دهنګ و فلانه دهنګ شوینیان له په‌کتر نریکه به‌و پیه‌ده‌بی له گوریندا په‌کیان به‌وی تر بگودریتته‌وه که‌چی له واقیعدا گورینه‌که له‌گه‌ل دهنګی سږیه‌مدا بکرت.

من لیره‌دا نه‌م نمونه‌یه‌م به مه‌به‌ستی روون کردنه‌وه هیناپه‌وه نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له په‌کتر نریکی شوینی ده‌ریرینی دوو دهنګ هه‌میشه‌وا ده‌کات په‌کیکیان به‌وی دیکه بگودریتته‌وه.

من له باره‌ی نه‌وه‌ی که ده‌گوتری دهنګی زمانی به هوئی ده‌ره‌اتنی هه‌وا‌ی هه‌ناسه له پیکي قورگ (حجره) هه‌وه بو ده‌ره‌وه‌ی زار و به هاریکاری نه‌ندامه‌کانی ناخوتن په‌پیدا ده‌بی دوو ره‌خه‌ی زلم هه‌یه.

1- تەدەخولى پىكى قورگ (حجره) لە پىكھاتنى دەنگى زمانى برىتتېھ لەوھى كە «ئاوازە» پەيدا دەكات نەك سەرلەبەرى دەنگەكە. «ئاوازە» ش وەك من بزائەم لە سى حالەتدا دەردەكەوئت:

- حالەتى ھەموو بزوينەكان [دواتر دەگەرئەمەوھ سەرى].
- حالەتى دەنگە ئاوازدارەكان، وەك: د، ز، ب، گ، ل، پ، ژ، ف، ر، ن، غ...
- حالەتى قورس كردنى دەنگ، وەك كە لە وشەى «گەنم» دا دەنگى «ن» بە ناچارى قورس كردنىكى بەسەردا دىت بۇ ئەوھى بتوانرئ بەدوا ئەودا دەنگەكەى «م» تەلەفوزى پى بكرئت.

ئەم حالەتەى قورس كردنى دەنگ رىژەى زۆرە، لىرە بەپىشەوھ لە بەشىكى گرنكى داوم [پروانە گوتارى «فۇنەتىك چىمان بۇ بكا؟» - بەشى يەكەمى بەرگى سىيەمى گوڤارى كۆرى زانىارى كورد، 1975 - بەتايپەتى لە لاپەرە 603 بەرەو دواوھ].

لە نموونەى وشەى «گەنم» دەنگى «ن» كە قورس كرا بۇ خوئى ئاوازەدارە، قورسئش نەكرابايە ھەر دەبوو ئاوازەى ھەبئ، بەلام دەنگى «چ» لە وشەى «پچر» دا قورس نەكرئت ئاوازەى نايئت. بە نموونە وشەى «گەچ» لەگەل خوئدا بلپوھ و لەسەر «چ» كە بەوھستە و قورسى مەكە، دەبىنى ھىچ «ئاوازە»ى تىدا نىيە.

من لە لىكدانەوھى خوئدا ئەم قورس كردنەم بە «بزوين» دانەناوھ چونكە بە وردبوونە دەردەكەوئت ناچارى و پەك كەوتن بۇ دەنگەكانى ناو وشەى دەھىنئ نەك لە بنەرەتدا بەشىكى وشەكانە چونكە ھەر لزوومت پى ئەما دەرەوئتەوھ. تۆ ناتوانى، وھيا زۆر بە زەحمەت پىت دەكرئ، لە وشەى «پچر» دا سكوونى تەواو بەخەپتە سەر دوو دەنگى «چ-ر» كەچى زۆر بە ئاسانى دوو دەنگى «س-ت» لە وشەى «مست، راست، بست، خەست» دا دەوھستئت، ھەر دەبئ بشپان وەشىنئت، ھەر وھاش دوو دەنگى «ر-د، ر-ت» لە وشەكانى «كورد، بەرد، پرد، ھەلگورد - كەرت، جرت، فرت» بە سكوونى تەواوھە دىن. لىرەدا دەبئ بلئم ھەموو دەنگىكى سەرەتاي وشە ئەگەر بزوينى بەدوادا نەپەت دەبئ قورس بكرئ. ھەموو دەنگىكى كوئايى وشەش دەبئ بوھستئندرى ئەگەر ئەوئش ھىچى دىكەى پپوھ نەلكابئ. ئەو دەنگەش كە بە ناچارى لە پىش دەنگىكى ترەوھ بە قورسكراوى دىت ھەر كاتىك دەنگەكەى دواوھى بزوينى دراپئ وھيا قورس كرا بۇ خوئى قورسايپەكەى لەسەر ھەلدەستئت مەگەر قسەكەر بە خواھشتى خوئى قورسايپەكە بھلئتەوھ. بە نموونە كە گوئت «گەنمەكە» پپوئست نامئنى دەنگەكەى «ن» قورس بكرئت چونكە ميمەكە بزواترا وھياخود كە گوئت «گەنم كرى» ديسان قورسايپى سەر نوونەكە لزوومى نامئنى چونكە ميمەكەى دواوھى قورس كرا.

لە عەرەبىدا ئەم قورس كردنە پى دەگوئرى «كسرة مختلصة» بەلام من ھەر وەك رازى نيم لە كوردیدا پى بگوئرى بزوين رازىش نيم پى بگوئرى «كسرة...» چونكە ئەگەر بزوينى «كسرة» بايە دەبوو كە خرايە سەر دەنگى «ك، گ» لە كوردیدا ھەردووكان كلور بكات لەو پرووھە كە دەزانين دەنگى «كسرة» كورته بزوينى «ى» يە. جا ئەگەر «ى» بەدوا كاف و گافدا پىت كلورىان دەكات. ھەرچەند نموونەى وھيا لە كوردیدا نىپە «كسرة» بەدوا كاف و گافدا ھاتپت، بەلام بۇ تاقى كردنەوھ دەتوانين لەبەر خوئمانەوھ بلئين: «گرد، كىرد» كە بە رىنووسى كوردىى ئىستاكە «گىرد، كىرد» دەنووسرئ، ديارىشە گاف و كافەكە كلور دەكرئ. لە وشەى وھكوو «سەگرمە، شەكر» دا گاف و كافەكە قورس دەكرئ، بەلام قورس كردنەكە كلورىان ناكات لەبەر ئەمە وا دەزانم ھەقم ھەپە بلئم ناشئ بە ھىچ جوئرىك ناوى «كسرة» لەو قورس كردنە بندرئت...

لەم سى حالەتەدا ئاوازە لە پىكى قورگەوھ دەبىسترى، لەوھ بەولاوھ پىكى قورگ تىكەل بە پەيدا كردنى «دەنگ» نايئت. بەو پىپە ھەموو دەنگە كپەكانى وەك: پ، ت، چ، ح، خ، س، ش، ف، ھ لە حالەتى وەستانى تەواودا پەيوھندىيان بە پىكى قورگەوھ نىيە. ھەر لەو شوئنە پەيدا دەبن و بەسەر دەچئن كە شوئنى دەرىزىيانە^[3].

بزوينەكان، چ كورت بن چ درىژ، سەرەراى ئەوھى كە لە حالەتى بزوينىدا ئاوازەيان دەبىسترى، كە دەشكرئ بە كوئسنانت ھەر بە ئاوازەدارى دەمئنەوھ. كە دەلپى «شىك،

شېت، پېس، پېست، پېست، كووپ، كووش، كوشت» بزوينه كانى «يى، كى، و، و، و»
ئاوازهى ناو وشه كان پېك دههين دةنا دةنگه كانى «ش، ك، پ، ك، ت» هيچ كامپكان
ئاوازه دار نين.

له وشه «واك» كه دةنگى «و» تېدا كوئسانته، بهر له وهى بزوينى «ا» بدركىندرى
واوه كه ئاوازهى خوئ دةردە پېت. هه وره هاش له وشه كانى «هاو، باوك...» و هى وهك
ئەوانيشدا واوه كه هه ميشه ئاوازه داره. دةنگى «ى» ش به بزوينى و به كوئسانتى هه
ئاوازه داره وهك: «يار، ياي، دايك...».

دەبئ لېرەدا ئېشارەتېك بۇ ئەوہ بەكم كه بزوينى «ا» حالەتى كوئسانت تەحەممول ناكات
و ئەوہى دەگوترى گۇيا دةنگى «ئ» ئەلفى كوئسانتە زۇر له راستى دوور كه وتوتەوہ [له
گوتارە كهى «فونەتيك چيمان بۇ بكا» نەختېك لەم باسە دواوم].

2- رەخنەى دووہەم ئەوہىە كهوا بەلاى باوهرى منەوہ هەواى هەناسە تەنھا سەرلەبرى
دەنگى «ه» دروست دەكات، لەوہ بەولاوہ پېپە پېى دوور كه وتتەوہى شوپنى دەنگ له
بۇرىەى هەناسەوہ بەشدارىى هەواى هەناسە له پېك هينانى دةنگە كان كه م دەپتەوہ
هەتا دەگاتە دةنگى وهك «ف، پ، ت، س، ش...» كه هيچ پەيوەنديان به هەواى
هەناسەوہ نامېنيت و به تەواوى لەو شوپنەدا پېك دین كه پېى دەلین «مخرج» ى
دەنگە كان.
ئەم پېنج دەنگەى سەرەوہ هەواى ناو دەم بەكار دەهين و هەر ساتەش بايى ئەوہى له
دەرپېنى دەنگە كان هەوا بەخەرج دەدرى هيتەر له بۇشايى بەينى دوو ريزە ددانى سەرەوہ
و خوارەوہ دپتەوہ ناو دەم. بەلام هەر لەو كاتەدا هەواى هەناسە بە عادەتى خوئ له
سپەوہ دەردپت وهك كه قسانيش نەكەيت هەر دەردپت.
دەنگى «ف» لەوانەپە بە بردنەوہ ناوى هەواش پەيدا پېت نەك هەر بە هانتە دەرەوہى. تۇ
لېو و ددانەكانت بخە بارېك كه دەتەوئ دةنگى «ف» بدركىنيت ئينجا لەجياتى ئەوہى
هەواى ناو زار بە ناو ددانەكانتدا بۇ دەرەوہ بەرئ بەكەيت هەوا له دەرەوہ بە ناوباندا بۇ
ژوورەوہ بپە، دەبينى دةنگى «ف» لەم حالەتەشدا پەيدا دەبئ.
ئەم خاسپەتەى پەيدا بوونى دةنگى وهك «ف» بەهوى بردنەوہ ژوورى هەواى دەرەوہى
دەم، بە جارېك پېپەيوەندى هەواى هەناسە بەو تەرزە دةنگانەوہ ئيسپات دەكات. بەلام
لېرەدا دەبئ ئاگادارى ئەوہ بين كه نەبوونى پەيوەندى هەواى هەناسە بە پەيدا بوونى
«دەنگ» دەخلىكى نيپە بەسەر پەيوەندى و پېپەيوەندى پىكى قورگ بە دةنگەوہ. هەرچى
پىكى قورگە بەشدارە لەو ئاوازهى كه خاسپەتى دةنگە ئاوازارەكانە وهك «ئ، ج، د، ر، پ،
ز، ع، غ، ف، گ، ل، ل، م، ن». دةنگى ئاوازار دەخلى بەسەر هەواى هەناسەوہ
هەپت و نەپت بەناچارى ئاوازه كهى له پىكى قورگ پەيدا دەپت و لەوئە دەبېسرى كه
هاتوو پىكى قورگ له دەرپېنى ئەو دةنگانە بەشدار نەبوو (وهك ئەوہى كه دةنگ
دەنووسى، وەيا بە فسكە فسە دەكرئ).
دەمپېتەوہ ئەو لەرە و لەرزە بئ ئاوازهى كه ددان و زمان و لېو و پووك و مەلاشوو پەيداي
دەكەن، ئەوساش هەموو دةنگە ئاوازارەكان وهك دةنگە كپەكانيان لئ دپت. تەنانت
دەنگى «ف» فەرقى لەگەل دةنگى «ف» نامېنيت. دةنگى داليش يەكجار له دةنگى تئ
زىك دەپتەوہ. هەروەهاش «گ» بەروہ «ك» دەروات.

ئەمەى لەم چەند پروپەرەپەدا خستەم بەر نيگاي زانايانى فونەتيك و فونولوجىي كوردزمان،
سەرەتايە كه بەبەرەوہ هەپە رېگە بۇ ناوهرۆكى قوولايى ئەو باسانە هەموارتر بكات. له
وتووئيشدا سرنجى ئەموئەوم بوى پراكېشاوہ. گەلېك جارانش له نووسينمدا رامگەباندووہ كه
ناشئ ئېمە گوئقوت بين بۇ ئەوہى له زاناکانى پېگانەوہ پېمان دەگات وەيا بە هەموو عومرمان
چاو چر بەكەينەوہ لەو زانايانەى كه له نووكى قەلەمى ئەوانەوہ دەتكېن.

ههلبهت من مه به ستم ئه وه نيه بليم نابي نووسيني بيگانه بخوينينه وه چونكه دياره منداليش ده زاني ئه و سامانه زانستيهي له زاناي ميلله ته پيشكه وتوووه كانه وه هه لده رزي، هه ر خويه تي ده يته چراي بهر ههنگاومان و هوكي ژيانمان و بهره و پيش چوونمان. من ده ليم له گه ل خو روون كردنه وه مان به زانستي ميلله ته پيشكه وتوووه كاندا، ئه وه نده جور ئه ته شمان هه ييت به شيوه ي سه ربه خو و نازاد و باوه ربه خو كردوو بو يرين له و باسانه بدوين كه هوش و گوشمان پيان ده شكيت به تايبه تيهي باسي سه ر به و با به تانه ي په يوه نديه به و جوودمانه وه هه يه و بو ئيمه ش وه ك ده سه لنيج بن وايه.

«...»

په راوښ

په سه ردا چوونه وه

ئەم گوتارەى مامۇستا قزلىجى كە بە عىنوانى «لە بارەى ھېندى لە نۆپىنەكانى رېزمانى كوردى» بۇ «گۆقارى كۆر» ھاتوۋە، دەنگ دانەۋەيىكى نرخداز و دلسۆزانەيە لەۋەۋە بەرانبەر يەكېك لە بەرھەمە رېزمانىيەكانى كۆرى زانىبارى كورد، رېنگە رووناككەرەۋەى رېيازىكى زمانى كوردىشە. گوتارەكە لەۋروپەرەنەى ژوررا، بى دەستكارى و لى سېرپنەۋە و لى گۆرىن، بلاو كرايەۋە، ناۋناۋەيىك نەبى كە بە ناچارى شېۋەى رېنووسەكەى لەگەل شېۋە رېنووسى كۆر گونجېندرا بۇ ئەۋەى، تا رادەى لوان، لەگەل چاپكراۋەكانى ترى كۆردا لە رووى رېنووسەۋە يەك ئاھەنگ يېت.

بەعادەت گوتار لەلايەن نرخبەنرەۋە تەماشاشا دەكرىت و ئەو تېبىنىيەنەى ھەيىت بۇ خاۋەنى گوتار دەچىتەۋە تاكوو سەر لە نوئ لەبەر تىشكى ئەو تېبىنىيەنەدا بە گوتارەكەيدا يېتەۋە و چى بە راستيان دەزانىت بە ھەنديان ھەلبىگرىت و لە دووبارە پېدا چۈنەۋەدا جېگەيان بۇ بىكاتەۋە. ئەۋەى رېك كەوتىشى لەسەر نەيىت دەخرىتە بەر چاۋى ئەنجومەنى كۆر و ئەو پىيار لە بارەيەۋە دەدات.

ئەم جارەيان لەبەر دوورىيى نشىمەنى خاۋەن گوتار و بە نيازى كورت كوردنەۋەى كاتى پېۋىست بۇ ئەم شېۋە «دووبارخانە» يەى^[1] درېزخايىن، ئەنجومەنى كۆر لېمى سەلمانە كەۋا تېبىنىيەكانم لە شېۋەى گوتاردا يەكسەر بەدۋا ئەو گوتارەدا چاپ بىرېن بى ئەۋەى لە پېشەۋە بخرىتە بەر نىگاي خاۋەن گوتارەۋە، لەمەشدا نە زىانېك پەيدا دەيىت، نە راستى و زانستېش ۋەتەنگ دېن. مامۇستا قزلىجى، ۋەك لە بەرفرەۋانېي لىكۆلىنەۋەكانى و سەرەژور تى ھەلكشانى بەرەۋ مېژۋەۋە دەردەكەۋىت، لە گەلېك جېگە و گوتەدا بۇى رېك كەۋتەۋە پارېز بىاتە رايەكانم و بە تىرى رەخنە بىانېكېت، بەلام وىستويەتى جوانمەردى خۇيان لى بەكار بوېنىت و بەشى زورىان جەب بدات. من ھەر چەند ھەست بە چاكە كوردنم تىزىش يېت و بە چاۋى «خېلەۋە»^[2] سەپرى چاكە بىكەم، دەشى كەم، ھەرگىز ۋە تەنگ نايەم لەۋەى نەشتەرى پىسپورى دۆست و دلسۆز لەشى ھەموو بەرھەمىكم كوناك كوناك بىكات. حاجى قادر گوتەنى:

«پېم خۆشە غەزەل فەرشى قدومى عوقەلابى»

ھەر ئەم تېبىنى كوردنەى باخەل فەراخى دۆستېكى زاناي ۋەك مامۇستا قزلىجىيە ۋا رېنگەم پى دەدا لە ۋەرامى رەخنەدا، ۋەيا لە تەك دەرنەزەر خستنى ئەۋەى بە «پوختتر» ى دەزانم پەرواى دوۋدى كوردن و زمان گرتن لە بىر خۆم بىەمەۋە بى خوتخوتەى دل شكستە كوردن و كۆمەى دۆست رەنجاندن مەشقى خامەرانى بىكەم. بە دۋا گوتارەكەى مامۇستادا، ئىستا پېنەپى و جېبەجې تېبىنى تېدا كوردن، چى لام ھەيىت، لەۋانەى خزمەتى باسەكە دەكەن، بە زنجىرە دەخرىتە بەر چاۋى خوينەرەنەۋە. ۋاش بوە ترسى درېژەى لە حەدبەدەر قسەى لى كورت كوردومەتەۋە، ۋەيا ھەر بەجارى بى قسەى كوردوم. ۋەك بزەنم تازەيى ئەو باسانە داخۋازى شى كوردنەۋەى نەفەس درېژ دەكات.

-1-

بەپېى ئەۋەى لە لاپەرەى 113-114 ى گۆقاردا نووسراۋە ۋا دەفامرىتەۋە كە من لە نووسىنەكەى ناو «چەند حەشارگەيىكى رېزمانى كوردى» دا لەۋ مەبەستانە دۋاوم كە لە

[1]1- دووبارەخانە: كارۋانچى كاتىك ژمارەى بارەكانى لە ژمارەى ۋلاغەكانى پتر بوو ھەموو ۋلاغەكانى بار دەكات و بەرەكان تا نىۋەى رېگەى قۇناغ دەبات و دەگەرىتەۋە بۇ سەر ئەو بارانەى بەجى مابوون ئەۋانىش دەباتە لاي بارەكانى تر. ھەر بەۋ پېشە بە شەكەى ترى رېگا بە شېۋەى «دووبارخانە» دەپرىت.

[2]2- مەشۋورە، دەگوترى خىل يەك بە دوو دەيىنى.

کوتایى لاپه‌ره 113 و سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی دواتردا ریزیان به‌ستوه. لیره‌دا ناوی ئه‌و سه‌ره‌باسانه ده‌نوسم که له «حه‌شارگه...» دا لئیان کۆلراوه‌ته‌وه:

- 1) حه‌شارگه‌ی «راناو»
 - 2) حه‌شارگه‌ی پاشگه‌کانی «کار» که بریتین له «ا، کا، را»
 - 3) حه‌شارگه‌ی «فعلى انتقالی و انتقالی پېچه‌وانه»
 - 4) حه‌شارگه‌ی «ناوگر»
- دواى ئەمانه، به‌زیاده‌وه و بئ‌ئوه‌ی ژماره‌ی بۆ دابنریت، له پرا‌ناو‌بوون و پرا‌ناو‌نه‌بوونی ئه‌و «ت» ه‌ دواوم که له کاری ئاینده‌دا ده‌که‌وێته کۆتایى پێژیه‌ی له مه‌ر که‌سى سێیه‌مى تاکه‌وه، وه‌ک: ده‌روات، ده‌چیت...
- له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وێت من له «حه‌شارگه...» دا باسی پاشگری «ره، وه، انی» م نه‌کردوه که له گوتاره‌که‌دا لئیان کۆلراوه‌ته‌وه. ئەم ئیشاره‌ته‌ش به‌هیچ جۆرێک ده‌خلى به‌سه‌ر نرخ و ناوه‌پروکی گوتاره‌که‌وه نیه‌ چونکه نه‌ دوانی من له‌و شتانه‌ نرخان له‌ گوتاره‌که‌دا دانا‌شکێنیت، له سه‌نگی‌شى که‌م ناکاته‌وه.

-2-

له لاپه‌ره 114 ی گۆفاردای که له ده‌سنووسی مامۆستا قزلجییه‌وه به‌ چاپ گه‌یشتوه نووسراوه‌ فیعلی «برگشتن» تێپه‌ره. نه‌مویست نووسینه‌که‌ی مامۆستا ده‌ست لئ‌ بدەم هه‌رچه‌نده‌ ده‌زانم که مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه بلی «تینه‌په‌ره»، که ئەمه‌ش راستی فیعله‌که‌یه، چونکه له قسه‌کانی دواتریدا که ده‌لئ «برگردانیدن» تێپه‌ری عام و «برگشتن» تێپه‌ری خاص بوه دپاره ده‌بئ به‌لای ئه‌ویشه‌وه «برگشتن» تینه‌په‌ر بیت.

-3-

له لاپه‌ره 115 دا فعلی «سوون، جوون» هاتوون، گۆیا له‌وانه‌وه دوو فیعلی «ساوین، جاوین» به‌ لئ‌ زیاد کردنی ئه‌لفێک له‌ هه‌ر یه‌کیان په‌یدا بوون.

له پێشه‌وه ده‌بئ بلێن ئەگه‌ر سه‌لماندمان «ساوین، جاوین» له «سوون، جوون» هه‌وه هاتوون پێویسته بشسه‌لمێنین که نه‌ک ته‌نزا «ئه‌لف»، به‌لکوو «ئ‌» یه‌ش به‌ زیاده‌وه هاتوه، به‌و پێیه ئه‌لفێک له‌ ده‌ره‌وه هاتۆته به‌رایى «واوه‌که‌ و یئ» یه‌کیش هاتۆته دوايه‌وه، که ئەمه شیوه‌پیکى نه‌دیتراره له‌ په‌یدا‌بوونی ناوگر له‌ فیعلی کوردیدا.

من وا ده‌زانم فیعله‌کان له‌ بنه‌ره‌تدا «ساوین، جاوین» بوون و به‌ تێپه‌رینی کات و گۆرانی ئاخوتن به‌ره‌و سوکی و کورتی شیوه‌ی کورتتر و سووکترین لئ‌ که‌وتۆته‌وه. ئه‌وه‌ی له‌ ئاخوتنی ناوچه جودا‌کانی کوردستاندا دێته به‌ر گوێ ئەم سئ شیوه‌یه‌یه:

- ساوین: ساویم، ده‌ساوم
- سوین: سویم، ده‌سووم
- سوون: سووم، ده‌سووم

فیعلی «جاوین» یه‌ش دوو شیوه‌ی «جوین، جوون» ی لئ‌ ده‌بیسرئ و هه‌ر سئ شیوه‌ش له باودان.

دپاره ئەم فیعلانه هه‌وه‌ل جار ئه‌لفه‌که‌یان قرتاوه و بوونه‌ته «سوین، جوین» دواتر کورتتر کراونه‌ته‌وه بۆ «سوون، جوون».

من له‌ گوتاری ترمدا نووسیومه‌ چۆن وشه‌ی «دژنیو – به‌واتای دشنامی فارسی» ئەم گۆرانه‌ی به‌سه‌ردا هاتوه: دژنیو – جنیو – جوین – جوون.

«ساوین و جاوین» یه‌ش نه‌ختیکى رینگه‌ی «دژنیو – جوون» یان کوتاوه‌ته‌وه و بوونه‌ته «سوون، جوون». ئەم باوه‌ره له‌ رینگه‌پیکى تریشه‌وه پته‌و ده‌بیت، ئه‌ویش ئه‌و راستییه‌یه که هاتنی ناوگر بۆ ناو وشه‌ گۆران به‌سه‌ر واتایدا ده‌هێنیت که‌چی ده‌زانین «جاوین – جوون» «ساوین – سوون» واتایان نه‌گۆراوه، که‌واته ده‌بئ وشه‌کان له‌ ریی لئ‌ سووان و لئ‌ قرتانه‌وه شیوه‌یان گۆراییت

چونکه بهمه‌دا واتای وشه ناگۆریت وهک که وشه‌ی «هه‌ستام، هه‌لستام» و چه‌ندین وشه‌ی تری کورت کراوه‌ی کوردی واتا گۆرانیان تیدا په‌یدا نه‌بوه. ئەم لیکدانه‌وه‌یه ته‌ن‌ها له حالیکدا هه‌ل ده‌وه‌شیتته‌وه که به توێژینه‌وه‌ی میژووپی بسه‌لمیندری، له کۆندا وشه‌کان «سوون، جوون» بوون دوا‌یی لێیان زیادکراو بوون به «ساوین، جاوین».

-4-

له لاپه‌ره 116 دا وشه‌ی «بووردن، بواردن» هاتوه: من له «حه‌شارگه...» دا باسی ئەمه‌م کردوه، به‌لام لێره‌دا ده‌بی بلیم «بووردن» که کاریکی تینه‌په‌ره به واتای «به‌خشین» ی پاته‌وپات نایه‌ت چونکه «به‌خشین» کاریکی تیه‌په‌ره، دیاره تیه‌په‌ر و تینه‌په‌ریش پیکه‌ل نابن. ئەوی به واتای «به‌خشین» ی ته‌واو دیت وشه‌ی «لێبووردن» ه که تیه‌په‌ری به واسی‌طه‌یه. ده‌بی بگۆتری «من له تۆ بووردم» ناشی بگۆتری «من ئەتۆم بوورد». ئەوه‌ی به‌سه‌ر زاران‌ه‌وه‌یه ده‌گۆتری «بمبوره» ته‌واوینک له ده‌ستووری لاداوه و راستیه‌که‌ی «لیم ببوره» یه. ده‌گۆتری «دارام بوارد، دارا منی بوارد، بمبوره...» چونکه «بواردن» کاریکی تیه‌په‌ره و جێی خۆیه‌تی به‌رکاری بی واسی‌طه‌ی هه‌ییت...

به‌دا «بووردن – بواردن» دا من له‌گه‌ل‌رای «مامۆستا قزلجی» دام که ده‌لی دوو وشه‌ی «ئه‌نگوتن – ئەنگاوتن» تینه‌په‌ر و تیه‌په‌ری یه‌ک کارن هه‌رچه‌ند له‌گه‌ل‌یک شیوه‌ ناخاوتندا «ئه‌نگوتن» به واتای «بزووتن» [گه‌لاویژ ئەنگوتن]، «هه‌لکردن» [نه‌سیم ئەنگوتن]... و واتای ئەو تو‌بی تریش به‌زۆری له‌ کاردیت. من له «حه‌شارگه...» دا ئەم دوو وشه‌یه‌م هه‌لبوارد چونکه هه‌ندی براده‌ری زمانزان لێیان نه‌سه‌لماندم واتای تیه‌په‌ر و تینه‌په‌ری یه‌ک کار هینده‌ی «ئه‌نگوتن، ئەنگاوتن» له‌ یه‌کتر دوور بکه‌وتته‌وه، ئەو براده‌رانه‌ش نه‌پانیستیوو کاره‌کان به‌و واتایه‌ دین که مامۆستا قزلجی باسی کردوه [به واتای پیکران، ئەنگیوران].

به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی مامۆستا له‌ باره‌ی «هه‌ل ئەنگاوتن» ی گوتوه که گۆبا ئەو کاره‌ وجودی نییه، له‌ زۆر ناوچه‌ی کورده‌واری دیوی کوردستانی عیراقددا ده‌گۆتری «لووله‌ی تهنه‌گه‌که‌م هه‌ل ئەنگاوت ده‌نا کابرام ده‌کوشت – جوگا‌که‌م نه‌ختیک هه‌ل ئەنگاوت و ئاوه‌که‌م به‌سه‌ر نه‌رز کرد...».

-5-

له‌ باره‌ی کاره‌کانی «شردن [بوویته‌ شاردن]، ژمردن [بوویته‌ ژماردن]، بژردن [بوویته‌ بژاردن]». من وا ده‌زانم ئەسلی ئەم فیعلانه «شران، ژمران، بژران» ه که له‌ جۆری فیعلی مطاوعی وه‌ک «سووتان، پیمان، پسان» ن. ئەمانه‌ به‌هۆی ناوگر ده‌بنه «شاردن [هوه]، ژماردن، بژاردن» رێژه‌ی «مبنی للمجهول» یشیان تا ئیستا به‌ پێی ده‌ستووری گشتی له‌ ناخاوتندا هه‌ر ماوه‌ و ده‌گۆتری «ده‌ژمێردری، ده‌شاردریتته‌وه، ده‌بژێردری» که‌واته‌ ده‌شی بلین له‌ پرووی به‌راورد کردنه‌وه ئەم لیسته‌یه پیک دیت:

تینه‌په‌ر	تیه‌ر	مبنی للمجهول
• پسا	پساندی	پساندرا [پسیندرا]
• پسا	پساندی	پساندرا [پسیندرا]
• شرایه‌وه	شاردرایه‌وه	شاردرایه‌وه
• ژمرا	ژماردی	ژماردرا [ژمێردرا]
• بژرا	بژاردی	بژاردرا [بژێردرا]

لێره‌دا ئەو ره‌خنه‌یه‌م لێ ناگیرێ که بگۆتری «سووتا، پسا» به‌ هۆی «اند» هوه‌ بوونه‌ته تیه‌په‌ر که‌چی «شرا، ژمرا، بژرا» له‌ رینگه‌ییکی تره‌وه‌ بوونه «تی»، چونکه‌ مه‌رج نییه‌ هه‌موو فیعله‌کان به‌ یه‌ک رینگه‌دا به‌ره‌و تیه‌په‌ری پرون: به‌ نموونه، فیعلی «ئه‌نگوا – به‌ واتای پیکرا» به‌ هۆی «اند» نا‌کریتته‌ تیه‌په‌ر و نایته «ئه‌نگواندی» به‌لکوو ده‌یته «ئه‌نگاوتی» که هه‌ر خۆی رێژه‌ی تیه‌په‌ری «ئه‌نگوتن» یشه.

ئەگەر ئەم بۆجۈنەم ىراستىيى كارى «سپاردن» ىش ھەمان چۆر ھاتنى لە «سپران» ەو ە چىي باو ەپى كىردن دەبى. ەك لە «حەشارگە...» دا گوتومە «سپرا، دەسپرى» لە نىوان خىلەكانى بەشكى ھەرىمى رانى ە قەلادزە و كۆپەدا دەبىستى. ئەگەر بشلىين «ژمرا، شراپەو، بژرا، سپرا» رىژەى «مبنى للمجهول» ن دەبى بسەلمىين كورتكراو ەى «ژماردرا، شاردراپەو، بژاردرا، سپاردرا» ن. رەنگە توئىنەو ەى مژوووى بەلايىكاندا ساغ بكاتەو ە.

ئەو ەى مامۇستا قىلجى لە بارەى «ژماردن» ى گوتو ە كە گۇيا لە «شمردن» ەو ە بە ئەلفىكى زيادەو ە ھاتو ە (كۆتايى لاپەرە 117) ناوگرمان بە دەستەو ە نادات چونكە «ژماردن» ى كوردى بەرانبەر و پىكەلپىكى «شمردن» ى فارسىيە و ھەردوويان تىپەرن. وا بزائم نابى بلين «ژماردن» لە «شمردن» ەو ە ھاتو ە بەلكوو ھەر ئەو ەندە رىگەپەمان ھەپە كە بلين لە كوردىدا ژماردن بە واتاى «شمردن» ى فارسىيە ھەر ەك «پى» ى كوردى بەرانبەر «پا» ى فارسىيە.

-6-

منپش ەك مامۇستا قىلجى (لاپەرە 118)، لە «حەشارگە...» دا گوتوومە «بزوتن» بە ھوى ناوگرەو ە لە تىنەپەرەو ە بۆتە «بزوتن» كە تىپەرە... لىرەدا ھەر ئەو ەندە دەلىم لە ھەندى شوينى كوردستانى عىراقدا لە جياتى «بزىو» وشەى «بزۆز» بەكار دەھىن، واش پى دەچى رىژەپىك پىت لەوانەى تائىستا بەر حىسابان نەكەوتون، ھەقالىشى ھەن ەك لەم نوونانەو ە دەردەكەو ىت: «بزۆز، كلۆل، گلۆل، فۆس...»

-7-

«رۆنشتن و دانشتن» ویا «دانیشن» له یهک واتادان و زۆریش باون، بهلام که به هۆی «اند» بکریته تێپەر دهیته «دانیشن» - رۆنیشناندن، دياره که به هۆی ناوگری «ا» بکریته تێپەر دهیته «ناشتن» و تهواویک له واتاکه دهگۆریت، ئەمەش مافی بی دەمهتهقهی ناوگره: پاشگری «اند» هەر ئهوهنده دهکات که له تێپهپهروه، تێپه دروست دهکات بی ئهوهی واتای بگۆریت.

-8-

له لاپهره 120 دا وا راگهياندراوه که وشه «پهساردن - ههلهساردن» له «سپاردن» هوه هاتوه و واتاکه ی گۆراوه. وا دهزانم بهلگه یێک نییه ئەمه بسه پێنی، پتریش لهگه ل باوهردا دهگونجی بگوتری ههردوو یان وشه ی سه رهخۆن و له بنه رتهدا له یه کتر جودان وه کو هه موو دوو وشه ی تری له یه کتر جودا. گه لێگ وشه هه ن له کور دیدا وه ک ئەم دوو وشه یه حه رفه کانیا ن (دهنگه کانیا ن) هاوچه شنن به لام به دوا به کتردا هاتنی دهنگه کان و واتای وشه کان جودان وه ک: «گه رم، مه رگ - ده رز، زه رد - زێر، رێز...» چ به لگه یێکیشم به ده ست که سه وه نه دیتوه ئیسه پاتی ئه وه بکات که یه کێکیان له وی تره وه وه رگه یراوه.

-9-

له بابته وشه ی «خوردن [خوهردن]، خورتن [خوهرتن]، خو [خوه]...» هوه که له لاپه ره 121 باس کراوه دوو تێبینیم هه یه:

یه که م: له م وشانه وه که سه رچاوه ی «خواردن» ی ئیسه تاکه ی کوردی به ده سه ته وه ده دن ده زانی ک بۆچی ئەم وشه یه له تصریفدا وه ک ئەو کۆمه له وشانه نییه که هاوکێشن و بهر یه ک ده ستووری بی که له بهر و بی ریزه پیری تصریف ده که ون وه ک:

•	بواردم	•	ده بوێرم
•	هه ناردم	•	ده هه نێرم
•	ژماردم	•	ده ژمێرم
•	بژاردم	•	ده بژێرم
•	سپاردم	•	ده سپێرم

فیعلی «خواردم» ده بوو به پێی ئەم ده ستووره له ئاینده دا پێته «ده خوێرم» که چی ده یته «ده خۆم» ناوناوه یێکیش لێره وله وی ده گوتری «ده خۆرم». به لام که زانرا به ئەصل «خواردن» نه بوه چ گله یی له وه دا نامی نی که رێژه ی ئاینده ی بچینه وه به ره و رێژه ی ئەو سه رچاوه یه ی که لێیه وه هه لقولیه.

دووه م: که زانیمان دهنگی «ا» ی ناو وشه ی «خواردن» له دهنگی فه تحه «ه» وه هاتوه نابێ بلێن ناوگره و له لاوه هاتوه بۆ ناو وشه که به لکوو ئاشکرایه که له ئاکامی گۆرانه وه په یدا بوه، گۆرانی ش باسی که زۆر جودا له باسی «ناوگر».

-10-

له باره ی وشه ی «بریشکه» وه که ئه ویش له لاپه ره 121 دا باس کراوه من هه ر وا ده زانم به هۆی ناوگری «ئ» له «برژان» ی کور دیه وه په یدا بوه نه ک له «وریزیتک» هوه، به لگه شم وشه یێکی تره که ئه ویش، هه مان جۆر، ئەم دهنگه ی «ئ» تێیدا به ناوگر هاتوه، وشه که ش «نانبریشک» هه که خه لق کردویانه ته «ناوبریشک». وا ده زانم زۆر زه حمه ته زمانی کوردی له وشه ی «وریزیتک» هوه رێژه ی «بریشک» ی بۆ وشه ی «نانبریشک - ناوبریشک» خواسته یته وه به تاییه تی که له کۆنه وه وشه یێکی وه ک «نانبریزیتک» نه بوویت بیکه ین به بنه مای وشه که ی ئیسه تای کوردی.

-11-

له وشه کانی «برنج، ناسه وار - لاپهړه 122، کومهل - لاپهړه 123، دروینه» بئ سئ و دوو لئ کردن هاتمه سهر رایه که ی ماموستا قزلجی، له دوو وشه ی «ناسه وار، کومهل» یش ویرای قه ناعه ت هینان، پروون بوونه وه یئکی زمانناسانه شم پئ گه ییشت به تایه تی له وشه ی «ناسه وار» هوه. به لام وا ده زانم دهنگی «ئ» ی ناو وشه ی «دروینه» له «دروین» هوه گوراوه نه ک «دروان» چونکه ئه مه ی دواپی تینه پهړه «دروون، دروین» یش تپهړه. «سوان، یران» یش ههر دوویان تینه پهړن «سوین، یرین» یش تپهړن...

-12-

وشه ی «پیزه» ناشئ له «پیزان» ی «خشت پیزان» هوه هاتپت که وا له لاپهړه 312 باس کراوه چونکه واتای «پیزه» له وشه ی «رپزه و پیزه» دا بلاو بوونه وه یه نه ک که وتنه وه سهر یه ک و رپک که وتن. بلاو بوونه وه ش بو «پزان» ده چپته وه. به داخه وه له ده سنو سه که ی ماموستا قزلجی دوو وشه هاتوون. نیشانه یئک به سهر پینئکی ههر به کپک له و دوو وشانه وه هه یه به لام نازانرئ هی کام پیته. وشه کان «گیره، گیران» ن، له چاپ کردندا بوون به «گیره، گیران» دیاریشه نابئ وا بن.

-13-

وشه کانی «خارشت، شه به ق، ناراو. لاپهړه 123»، ره مانه «لاپهړه 124» ده مه ته قه ههل ده گرن، رهنگه لیشیان به کوتایی نه گه ین، نه وهنده ش گرن گ نین زوریان پتوه ماندوو بین، له بهر ئه مه به سهر یاندا نه رویشتمه وه.

-14-

له باره ی خالی دووه م که له کوتایی لاپهړه 124 به ره و دواوه باسی «ت» ی کوتایی هیندی فیعل ده کات، ماموستا له وه دا له گه لم گونجاوه که ده لیم نه و «تئ» یانه ی کوتایی فیعلی «که سی دووه م و سییه می تاک»، وه ک «ده خویت، ده که بیت - ده بات، ده چپت...» راناو نین، نموونه ی وشه ی کونی دهری و ناو پستاشی هیناوه که له وانده وه ک له په هله ویدا، [به پئی نووسینی ناو گوتاره که] نه م تپانه به کار هاتوون. به لام له گوشه نیگای ریزمانه وه، وا ده زانم، نه و به لگانه ی من له «حه شارگه...» دا هینابوم بو راناو نه بوونی نه و «تئ» یانه [به تایه تی هی که سی سییه می تاک] پتر ئیسپاتی مه به ست ده که ن له وه ی که بزاندري له کونه وه تئ له و شوپنانه دا به کارهاتوون چونکه نه و که سه ی بلئ «تئ» یه کانی ئیمرو راناو ده توانئ بلئ له کونیشه وه راناو بوون، بگره پتریش به رده وام ده بئ له سهر بیرورای خوئ که ده زانئ بهر له دوو هزار سال زیاتر نه م جوړه «تئ» یه به کار هاتون، به لام که به لگه ی پته و ئیسپاتی راناو نه بوونیانی کرد چ بایه خپک نامینئ له وه دا ئایا کونن یان تازه. من له «حه شارگه...» دا دوو به لگه م هینابووه (پروانه لاپهړه کانی 88 - 91 «حه شارگه...») بو راناو به بوونی «تئ» یه که ی که سی سییه می تاک یه کپکیان له وه دا که نه گهر راناو بووبایه ده بوو وه ک نه وانی تر مومکین بئ له رسته دا بیته «مه فعول». راناوه کانی رپزه ی ئاینده نه مانه ن:

•	دهرؤم	«م»
•	دهرؤین	«ین»
•	دهرؤیت	«یت، ی»
•	دهرؤن	«ن»
•	دهروات	(گويا «ت» یاخود «ات» راناوه)
•	دهرؤن	«ن»

ئیسنا نه م راناوانه - نه گهر راناوین - ده خه یه رسته ی نه وتووه تپیدا بین به مه فعول:

•	ده یانبردم	«م»
•	ده یانبردین	«ین»
•	ده یانبردیت	«یت، ی»

- دهیانبرد « - »
- دهیانبردن «ن»

ئه‌گەر «ات» وه‌یا «ت» له‌ کۆتایی «ده‌روات» دا‌ راناو بو‌یایه‌ ده‌بوو ئه‌ویش وه‌ک ئه‌وانی تر بو‌ویایه‌ «مه‌فعول» و بگوترا‌بایه‌: «ده‌یانبردت» وه‌یا «ده‌یانبردیت» (ئه‌گەر نموونه‌که‌ له‌ «کوشتن» ه‌وه‌ هاتبا ده‌بوو بگوتری «ده‌یانکوشتیت»).

به‌لگه‌ی دووهم، که‌ به‌هیزتریشه‌ له‌ هی یه‌که‌م، له‌وه‌دایه‌ که‌ وا به‌ پپی باوه‌ری ئه‌و زمانشناسانه‌ی «تی» یه‌که‌ی که‌سی سه‌یه‌می تاک به‌ راناو داده‌زین ده‌بی ئه‌م «تی» یه‌ی کۆتایی فیعلی وه‌ک «بوویت، چوویت...» راناو بی. جا ئه‌گەر ئه‌مه‌ راست بی که‌ «تی» یه‌که‌ راناوه‌ ده‌بی سه‌لم‌نین له‌ فیعله‌کانی وه‌ک «چوویتم، چوویتین، چوویتیت...» دا‌ دوو راناو هه‌ییت یه‌ک‌کیان هی که‌سی سه‌یه‌می تاک و ئه‌وی تریشیان هی که‌سه‌کانی تر. له‌ فیعلی ژیه‌ردا وه‌ک «گوتیتمان، کیتلاییتان، کردیتت...» که‌وا هه‌میشان دوو راناوی «فاعیل» له‌ یه‌ک فیعلدا کۆده‌بنه‌وه‌ یه‌ک‌کیان هی که‌سی سه‌یه‌می تاک و ئه‌وی تریان هی که‌سه‌کانی تر، ده‌بی له‌ «گوتیتتی، کیتلاییتتی، کردیتتی» دا‌ دوو راناوی که‌سی سه‌یه‌می تاک هه‌بی «ت، ی» ئه‌مه‌ش شتی‌ک نیه‌ هیچ لی‌کدانه‌وه‌ی‌کی به‌ رنجی مه‌رحه‌بای لی بکات.

له‌به‌ر ئه‌مه‌ وا ده‌زانم مامۆستا قزلجی له‌ پپووست که‌متر سه‌رنجی کشاوه‌ بو ئه‌م باسه‌ و به‌ چاوی ک‌ریاریش سه‌یری هه‌موو به‌لگه‌کانی ناو «حه‌شارگه‌...» ی نه‌کردوه‌. به‌ نموونه‌، ئه‌گەر رپی هه‌با پتر خۆی به‌و باسانه‌ و به‌لگه‌کانی ناو «حه‌شارگه‌...» وه‌ خه‌ریک کردبا ده‌بوو هه‌له‌وه‌ستیکی له‌ ئاست لی‌کدانه‌وه‌ ده‌رباره‌ی راناوی لکاوی به‌هیز و بپه‌یز (لاپه‌ره 13 - 17) بکردبا‌یه‌ وه‌با ناویکی فیعلی «انتقالی و انتقالی پچه‌وانه‌ لاپه‌ره 51 - 77» ی به‌ینابایه‌...

-15-

له‌ باره‌ی وشه‌ی «نبردت، نبردین» [نه‌په‌ردیت، نه‌په‌ردیتن] که‌ له‌ سه‌ره‌تای لاپه‌ره 127 دا هاتوون چ زیانی‌ک په‌یدا نابی له‌وه‌دا که‌ بلیم ره‌نگ بی وشه‌ی «نبرد- نه‌به‌رد» له‌وانه‌وه‌ که‌وتیینه‌وه‌.

هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا مامۆستا قزلجی وشه‌ی «ره» ی به‌ پپشگر داناوه‌ و ده‌لی بو واتای «له‌یه». لیره‌دا تینیم هه‌یه:

ناشی «ره» به‌ پپشگر دابندریت چونکه‌ خۆی وشه‌ی‌یکه‌ له‌و به‌شه‌ ئاخاوتنه‌ی پپی ده‌لین Preposition و له‌ عه‌ره‌بیدا پپی ده‌لین «حرف جر». ده‌وری «پپشگر» له‌ پیک هینانی وشه‌دایه‌، ده‌وری پ‌پپوزیشنیش له‌ رسته‌دایه‌. پپشگر و پاشگر و ناوگر خۆیان هه‌میشه‌ ده‌بنه‌ که‌رتیکی وشه‌، هه‌ر ئه‌م تاییه‌تییه‌شه‌ له‌ وشه‌ی دیکه‌یان جودا ده‌کاته‌وه‌، به‌لام ئه‌م راستییه‌ مه‌نعی ئه‌وه‌ ناکات پ‌پپوزیشن وه‌ک هه‌موو وشه‌ی‌یکی تر ناوناوه‌ وشه‌ی لی‌کدراو وه‌یا دا‌رزاوه‌ دروست بکات وه‌ک که‌ بلین (پیاوی «بیدین» چ په‌روای نیه‌... وه‌یا (پیاوی «به‌دین» ده‌ست ده‌پارژی...)). له‌م نموونه‌دا «به‌دین، بیدین» بوونه‌ته‌ وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی هه‌روه‌ک ده‌شی وشه‌ی «ده‌ستکورت» یش به‌ واتای هه‌زاری بخریته‌ ناو فه‌ره‌ه‌نگه‌وه‌، به‌لام که‌ گوتمان «ئه‌م دنیا‌یه‌ بی دین راناوه‌ستی - کابرا به‌ پاره‌ چاره‌ی کاره‌که‌ی کرد...» دوو وشه‌ی «بی، به» له‌ رسته‌دا ده‌وریان دیت و وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگیان دروست نه‌کرد چونکه‌ نه‌بوون به‌ که‌رتی وشه‌ی‌یکی تر وه‌ک که‌ «هه‌ل، دا، تی، را...» له‌ وشه‌کانی «هه‌لگرتن، داگرتن، تی سه‌ره‌واندن، راهاتن...» هه‌میشه‌ که‌رتیکیان و ناتوانن لی‌یان بپه‌رینه‌وه‌ بو ئه‌وه‌ی سه‌ره‌خۆ له‌ ناو رسته‌دا ده‌ور بینن. له‌ شیوه‌ی وه‌ک «هه‌لم گرت، داتان شکاند، تییان هه‌لسوو، رای ده‌په‌رین...» دا پپشگره‌کان هه‌ر پپشگرن و به‌شیکی فیعله‌کان هه‌رچه‌ند راناویک که‌وتۆته‌ ژێوانیانه‌وه‌.

له‌ وشه‌ی وه‌ک «ره‌دووکه‌وتن» دا ئه‌م «ره» یه‌ پپه‌ندی به‌ وشه‌ی «دوو» وه‌ هه‌یه‌ وه‌ک پ‌پپوزیشن نه‌ک پپشگر، چونکه‌ له‌ویدا «دوو» زه‌رفه‌ نه‌ک فیعل.

له‌ باره‌ی «رای» په‌هله‌وی و «را» ی ده‌ریشدا (لاپه‌ره 127) هه‌رچه‌ند نه‌شتوانم بيم نه‌ به‌ره‌وان له‌و دوو زمانه‌دا به‌لام جوداوازی ژێوان واتا‌که‌یان هینده‌ ئاشکرایه‌ ری به‌خۆم ده‌ده‌م بلیم ئه‌م دوو وشه‌یه‌ ده‌خلیان به‌سه‌ر یه‌ک‌تره‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ «رای» په‌هله‌وی پ‌پپوزیشن «را» ی ده‌ریش نیشانه‌ی «مفعولیه» ه‌ چ به‌واسیته‌ و چ بی واسیته‌. هه‌ر وه‌ک «رای» ناشی پپشگر یت

ههروهه «را» ش ناشی پاشگر بیت ههچهند له دواى وشهوه بیت چونکه باریتته کهرتیکی وشه و چ مهعنايان له ناوهپرۆکی وشاندا زیاد و کهم ناکات. له باره ی پاشگری «وه» وه (لاپه ره 127) قسه زۆرن، من بهوپهیری لی کورت کردنهوهوه خۆمی لی بزگار دهکه م:

أ- نموونهکانی مامۆستا قزلجی «بچۆرهوه، بلیرهوه، بمدهروه، بکهروه» هه موویان له ریژهی فهрман هاتوون، باشتر ئهوهیه «چۆوه (چۆوهوه)، گوتیهوه، دابهوه، کردیهوه» به سادهیی و بی لی زیاد کردنی ئه م «ر» ه ی ریژه فهرمانی به شیک له له هجهکانی کوردی بخرینه به سه رنجهوه.

ب- وهک بۆ سه رنجی بینه ر ده رده که ویت پاشگری «وه» که له هه ندی له هجه ی کوردیدا ده ریته پیتشگری «وه، فه» نهک ته نه ا بۆ دووپاته کردنهوه به لکوو بۆ گه لیک مه به سستی تر له گه ل فیعلدا به کار ده هیندری، له وانه:

- دووپاته کردنهوه.
- خۆی به شیک بنجیه له فیعلدا که بی ئه و فیعله که واتای دروست نادات وهک «رازانه وه، گواستنه وه، شار دنه وه...» له م فیعلانه دا پاشگری «وه - وه» نه واتای دووباره کردنه وه ی تیدا به نه، بی ئه و فیعله کان واتایان دروست ده بی.
- خۆی به شیک بنجیه له فیعلدا به لام که لپی قرتا فیعله که واتایه کی تر ده دات و له هه یچیشیان دووپاته کردنه وه په یدا نییه وهک «ئاو خوار دنه وه، پاره بردنه وه، ده رگا کردنه وه، مه ر کوشتنه وه...». ئه م فیعلانه ئه گه ر به واتای «شرب، کسب، فتح، ذبح» بن له و دووپاته کردنه وه دا ده بی بگوتری «جاریکی تر وه یا خود دووباره خوار دنه وه، دووباره بردنه وه، دووباره کردنه وه - جاریکی تر بردمه وه، دووباره ده رگه که م کرده وه، سه رله نوی خوار دنه وه... هتد». مامۆستا قزلجیش له به ره و کۆتایی (لاپه ره 128) دا گوتیه تی (پاشگری «وه» له فیعلی «بخۆره وه» دا جگه له مه به سستی «اعاده»، بۆ جیاوازی نیوان «اکل» و «شرب» ه). به لام ده بوو بلی فیعلی تریش له م جۆره ی «خواردن» زۆرن.

-16-

له فیعلهکانی ئه و نموونانه ی مامۆستا قزلجی له (لاپه ره 812) دا هینا و نییه وه «ئو گایه ی کریووته که جووت ناکا بیفرۆشه ره وه...» وهک مامۆستا خۆی ده لیت سه رنج گرتیکی ورد پیوسته: چ له م نموونانه بیت و چ له نموونه ی تری وهک «که وتم و هه لستامه وه، چوم و هاتمه وه، که پرم کرد و تیکم دابه وه...» بیت، دیارده ییکی گشتی له هه موواندا هه یه هه رچه ند دیارده که به پیی سروشتی «فیعل» جلوه گۆریش بکات. له به شیک زۆری ئه و فیعلانه دا فیعله که ی دوا یی که پاشگری «وه - وه» ی پیوه یه به رده وام بوون وه یا دووباره کردنه وه ییکی پیچه وانه پی فیعلی به که م راده گه به نیت له هه مووانیشدا ئه گه ر فیعلی به که م نه بیت هی دوه م نابیت:

- چوم و هاتمه وه - هاتنه وه که به رده وام بوونیک ی پیچه وانه یی چوونه.
- که وتم و هه لستامه وه - هه لستانه وه که پیچه وانه ی که وتنه و له وه وه په یدا بۆته وه.
- کردم و تیکم دابه وه - تیک دانه وه پیچه وانه کردنی کردنه که یه و له وه وه هاتوه.
- گایه که ده فرۆشمه وه - دیاره له مه و پیتش کریومه ده نا ده مگوت «ده فرۆشم»، ئه م فرۆشتنه وه یه پیچه وانه ی کرینه وه یه.

له فیعلی «کوشتنه وه» دا وهک گوتم پاشگری «وه - وه» بۆ دووباره کردنه وه نییه به لکوو خۆی ده وری بنجی وانا گۆری دیتوه وهک که له «پاره بردنه وه، ده رگه کردنه وه...» دا ده وری بنجی دیتوه بی «اعاده». ئه گه ر تیکم ش وهک مامۆستا قزلجی بلین کوزرانه وه ی به رخ له لایه ن خه لقی تره وه سه به به بۆ ئه وه ی واتای دووباره کردنه وه ی تیدا «تصور» بکرت، پرو به پرو ی دوو به ره له سستی گه و ره ده بین: په کیکیان ئه وه یه که ده بوو په که م «کوشتنه وه» پیی بگوتری «کوشتن» تا کوو دووه م و سییه م و... هه زاره م دووباره کراوه ی ئه وین. به ره له سستی دوه م ئه وه یه که ئه گه ر له کوشتنه وه دا ری هه بی کار ی لیره به پیتشه وه ی خه لقی بیته «مبهر» بۆ ئه وه ی هی

من و تو به شکلی دوباره کراو دهر پیردیت، ئەوسا دەبوو هەموو کارێکی تێپەر نەک هەر «کوشتن، کوشتنهوه» هەمان شکلی دوباره کراو وەرگرن چونکە هەر وەک بەر لە بەرخەکی من و تو بەرخی تر سەریراون بەر لە جگەرەکی من و تۆش جگەرەکی تر داگیرسینراون، ئەوساش دەبوو بلیم «جگەرەییکم داگیرساندەوه...» هەر وەهاش بلیم «دەم و چاوم شوشتەوه، زەویەکم کێلایەوه [بە واتای کێلام]، صەگە که پشیلەکی خنکاندەوه... هتاد» چونکە لێرە بە پێشەوه دەم و چاویش شۆراون و زەویش کێلراون و پشیلەش خنکینراون. [باسە که پتر بەدواکەوتن هەل دەگریت].

-17-

لە بارەکی ئەوهی مامۆستا قزلجی لە کۆتایی لاپەرە 128 دا پێی دەلی پاشگری «انی»: راست کردنەوه یێکی بچووکی لە سەرەتای لاپەرە 129 دا پێویستە بکریت. نووسراوه («کردتانی» و «کردمانی» و «کردشانی» صیغە زۆر کۆنی زمانی دەرین که لە جیاتی هەوێل کەس و دوهم کەس و سێیم کەسی کۆی رابردو...) وا دەزانم دەبی وشە «کردمانی» لە پێشەوه یێت بو ئەوهی لە خورد کردنەوه کەسی دواتر دا بەرانبەر کەسی یەکمەم راولەستیت، ئەوساش «کردتانی» دەکەوتن بەرانبەر کەسی دوهمەوه... که سەرنج راکریت دەبینیت دواتر لە دێری چوارەمی لاپەرە کەدا فیعلەکان ریزی راست و دروستیان بەستوه. بە دوا ئەمەدا که مامۆستا دەلی «دەچمەوانی، دەچیتەوانی» لەمەوه پەیدا بوە باشتر ئەوه بوو بیگوتبايه «چومەوانی، چووینەوانی» تاکوو ئەوانیش وەک نمونەکانی ناو کتێبەکی «بەهار» رێژەکی رابردویان هەبوايه. ئیستا دەبی سەرنج بو شتیکی گرنج رابکیشم لە مەسەلەکی «انی - هوانی» دا: لە شیوه ئاخوتنی سلیمانی ئەم پاشکۆیه وەنیه هەر لەگەل فیعلدا یێت بەلکوو بەدوای ناویشدا دیت و دەگوتری «لە مالهوانی...». رەنگە بگوتری ئەم «هوانی» یەش هەر هی دواکی فیعلە پەریوەتەوه بو کۆتایی ناو، بەلام ئەم هیندە گوتهیه راستی دیارده کەمان بو پروون ناکاتەوه چونکە هەر نەبی، بۆرە دەستووریک رەچاو بکریت وەک ئەوهی که من خۆم لە کۆتایی لاپەرە 229 و 230 ی کتێبی «چەپکێک لە گولزاری نالی» دا گوتزانەوهی هەندێ دەنگ و ئامرازم لە شوینیکەوه بو شوینیکێ تر لە نمونەکانی ناو ئەو لاپەرەدا داوەتەوه بە داخواری کیش وەیا قافیەکی شیعر^[3]. لێرەدا دەبی ئەو تێبینیهش بکریت، هاتنی ئەم «هوانی» یە بە دوا غەیری فیعلدا لە شوینی تاییه تیدا دەبی، ژمارەکی ئەو شوینانەش زۆر نین، وشەکەش دەبی لە حالەتی غەیری «فاعلیه و وصفیه» دا یێت، بە کورتی دەبی لەو حالەتەدا یێت که عەرەب پێی دەلێت «معمول» ئیتر «مفعول» بی وەیا «زەرف» وەیا هەرشتیکێ تری وەک ئەوان. بە نمونە دەلێم کەس نەیبیستوه بگوتری «مەحموودەوانی کوریکێ زیرەکه، ئەم رۆوبارەوانی ئاوه کە خوره، خانوه کەم خۆشه وانییه، مەلێکی جوانه وانییم گرت...».

بەهەمەحال ئەم باسە گەلێک پتر لی وردبوونەوهی دەوێت لەوهی مامۆستا قزلجی کردویهتی وەیا من لێرەدا کردوومه. بەلای باوەری منیشەوه بەکارهینانی ئەم شیوه «رسته سارییه» بەبابەتی «زمانی ئەدەبی یە کگرتوو» نییه بەلکوو بەکارهینانێکی ناوچهییه، تەنانەت هینانی ئەو «ر» ە نەرمەش لە رێژەکی فەرماندا وەک «بنووسەرەوه، بلێرەوه، بچۆرەوه...» که هەندیک لە نووسەرانی بەشیکێ وەک «نون الوقایه» ی^[4] دادەزین بو پاراستنی بزوینی سەرەتای «هوه» ئەویش رەفتاریکی ناوچهییه و ناشی بەسەر هەموو نووسینی کوردیدا بهیندری.

[3]3- وا دەزانم ئەوهی لەو جیگایه «چەپک» دا گوتراوه یە کەم ئیشارهیه بو ئەو تەرزە جی گۆرکییه لە ئاخوتنی کوردی. ئەم جارەشیان دوهم ئیشارهیه.

[4]4- بەلای هەندێ زمانه وانییه ئەم پاشگره «هوه» یە نەک «هوه» چونکە لە هەر جیگایه کی مومکین یێت بزوینە کە یێشەوهی پیاوێریت پارێزراوه، بەلگە یێکیش بو ئەم باوەرە له وەدا دەهیننەوه که لە رێژەکی فەرمان «فعل امر» ی کوردیدا لەبەر ئەوهی کۆتایی ئەو رێژەیه هەمیشە هەر بزوینە، بەشیک لە کوردەکان ئەم «ر» ە لاوازه بە نیازی پاراستنی بزوینە کە ی سەرەتای «هوه» دەهیننە ناو رێژەکی فەرمان چونکە دیاره بزوین بە بزوینەوه نالکی: تو ناتوانی تلفظ بکە ی «وهره هوه - بکه هوه - بخو هوه - بی هوه...» تا

كۆنسنانتيك ديت و بزويته كه به خويه وه ده گريته... ئه وهى راستى بى من تا ئىستا نه مگوتوه «وه» يا خود «هوه» پاشگره هه رچهند له بيرو ورا و ليكدانه ودا به لاي «هوه» دا ده چمه وه چونكه ئه م بزويته ليتره و له شويته تريشدا زور به رچاوه و ده وريكي گه وري هه يه له ئاخاوتنى كورديدا، دياره ناي ئه م هه موو سه ره تا تكه يه له لايه ن بزويته «ه» وه خورايى بيت، ده رنه كه وتنيشى له هه ندى حال و باردا نه بيته ره سه ن نه بوونى چونكه به شيكى زور له ده نگه كانى ناو وشه ي زمانى كوردى تى ده بردين و ديتنه وه كه سيش رى نيه بلى تى بردنه كه به لگه ي نار سه نيه:

چووم - ده چم - ليتره دا واوه كه تى بردرا

- هاتم - ديم - هى نه ما
- شوو شتم - ده شو م - «شت» ون بوو
- خواردت - ده خوى - «ارد» رويى
- به ره لالا - له به ره لدا وه هاتوه...

هه ر به و جو ره ش بزويته ييش نيشانه ي ته عريف «ه كه» له زور شيوه ئاخاوتندا كه كه وته دواى بزويته وه تى ده برديت وه ك:

- په نجه ره - په نجه ره كه - نه گوترا و ناگوتري «په نجه ره - ه كه»
- برا - برا كه - نه گوترا و ناگوتري «برا - ه كه»

واش ده بيت كونسنانت ديت و ئه م بزويته ده پاريزت و ده گوتري «برا يه كه».

له هه ندى له هه جده پاشكوى «اسم الاشارة» كه بزويته «ه» يه، كاتيک به دواى وشه ي وه هادا هات كه به «ه» كوتايى ديت تى ده چيت وه ك:

- په نجه ره - ئه م په نجه ره. له شيوه ي تر دا ده گوتري «ئه م په نجه ره يه...».

ده رنه كه تنى بزويته «ه» له به رايى «هوه» كه ده بيته پيشگر، شتيكى ناچار يه چونكه له و حاله ته دا چ كونسنانت له پيشه وه نيه خوى پيوه بگريته، له بهر ئه مه نايته به لگه ي نار سه نى بزويته كه. كورته ي قسه م له مه دا ئه وه يه كه وا به ئاسانى ناتوانين بليين ئه م پاشگره، كه ده شبيتته وه پيشگر «هوه» يه نه ك «هوه». ئه و نووسه رانه ي ده لين هاتنى ئه و بزويته له به رايى «وه» وه يا له كوتايى وشه كاندا بو ئاسان كردنى ده برينى بيژه كانه قسه ييكي بيچى ده كه ن چونكه چ قورسايى له وه دا په يدا نيه كه له جياتى «چومه وه» بگوتري «چوموه» له حالى كندا ناوى جيگه و ئاوايى هه يه له كوردستاندا وه ك «په سوه، بيژوه...» كوتايى يان به «وه» ديت و كه س ليسان وه تى نه هاتوه: به لى مومكينه بگوتري «په سوئ، بيژوى» به لام زوريش به جو ره كه ي ترى ده رده برن به تاييه تى له رسته دا كه ده لين «فلانه كه س خه لقى بيژويه و خه لقى په سويه...». له مه ش بترازى. يه كيك له ريژه كانى رابردووى كوردى هه ميشه كوتايى به «هوه» ديت وه ك: دارا نووستوه، ئه مه م بردوه، كيت ديتوه؟ چه ندين رسته ش هه ن وه ك: ناوم برزوه، دا يكي ژن خه سوه، دواى ژماره يه ك ژماره دوه... كه هه موويان كوتايان به «وه» ديت.

ليتره دا پيوسته بليين، ماده م ماموستا قز لجي له ماده ي پيشگرى «ك» دا به زور لا ياندا قسه رانى كردوه، ده بو له باره ي «وه، هوه» هه ش بخاته سه ر قسه كانى كه بيژه ي «هوه» ده بيته پاشكوى به شيك له پريپوزيشنه كان و به دوا ئه و ناوانه دا ديت كه له بهر تاوى پريپوزيشنه كه دان وه ك:

- له هه وليتره وه بو سته.
- به باب و باپيريشيه وه راي ناكه وى.
- له من و تووه خه لقى فيربوون.
- له من و تووه را خه لقى فيربوون.

له باره‌ی پاشگری «ک» هوه:

ئهوه‌ی له لاپه‌ره 129 و 130 و 131 دا نووسراوه له ژیر عینوانی [4 - پاشگری «ک»، «تا»] دا ته‌واویک له مه‌به‌ستی ناو «حه‌شارگه...» ی لاداوه، چونکه له‌ویدا باسی پاشگری «کا» کراوه که به دوا فیعلدا دیت و له ناینده‌دا ده‌یته «کئ - بزکا، ده‌بزرکئ» که‌چی له گوتاره‌که‌دا کۆمه‌لێک مه‌به‌ستی له یه‌کتر جودا له ژیر ئه‌و عینوانه‌دا کۆکراونه‌ته‌وه که زۆر تیبینی هه‌لده‌گرن من له‌م چه‌ند خاله‌ی ژیره‌وه‌دا کورته‌ییکیان ده‌نووسم:

أ- کافی «بندک، دستک» که بوونه‌ته «به‌نده، ده‌سته» له هیچ پروییکه‌وه له‌گه‌ل ناسینه‌که‌ی مندا یه‌کتر ناگرنه‌وه، ته‌نانه‌ت وشه‌ییکه‌ی وه‌ک «کو‌تک - کته‌ک» که له فیعلی «کو‌تان» هوه هاتوه ئه‌ویش له په‌راویزی قسه‌کانی من به‌ده‌ره چونکه «کو‌تک» و کافه‌که‌ی گه‌ردان نا‌کریت وه‌ک ئه‌و فعلا‌نه‌ی له «حه‌شارگه» دا به‌نموونه هاتوونه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر گوترا‌بایه «کو‌تکا، ده‌کو‌تکئ، ده‌کو‌تکینم، ده‌کو‌تکاند...» ئه‌وسا ده‌مانگوت ئه‌م کافه که بو‌په‌یدا کردنی ناوی «نامیر» ه پاشگریکی فیعله.

ب- کافی «بچوو‌ک کردنه‌وه» که ئه‌ویش له باسی ناو «حه‌شارگه...» به‌ده‌ره، ده‌شی پئی بگوتری «پاشگر» چونکه گۆرینیکی له واتای وشه بچوو‌ک کراوه‌که په‌یدا ده‌کات، به‌لام دیاره پیوه‌ندی به فیعله‌وه نییه.

ج- نیشانه‌ی «عه‌د و تعریف - لاپه‌ره 130 ی گۆفار» که مامۆستا خستۆتیه ژیر سه‌ره‌باسی پاشگری «ک»، له هیچ پروییکه‌وه به‌ر ئه‌و سه‌ره‌باسه نا‌که‌ویت:

پاشگری «ک» له وشه‌ی وه‌ک «کو‌تک، کو‌چک، کو‌تک، لانک...» دا بو‌هر مه‌به‌ستیکی ییت ته‌نزا ده‌نگی کافه، که‌چی نیشانه‌ی «تعریف» سی ده‌نگی سه‌ره‌له‌به‌ری «ه‌که» یه.

ئه‌گه‌ر جایه‌ز ییت «ه‌که» به پاشگری «ک» بژمیردیت ده‌بی «وک» ش له وشه‌ی وه‌ک «جلۆکه، مه‌رۆکه، بزۆکه...» به پاشگری «ک» له قه‌له‌م بدریت، هه‌روه‌هاش هه‌موو پاشگریکی تری ده‌نگی «ک» ی تیدا ییت.

گوتم نیشانه‌ی «عه‌د و تعریف» و نه‌م گوت پاشگری «عه‌د و تعریف»، له‌مه‌شدا به ئانقه‌ست ئه‌م «ه‌که - الف لام‌التعریف» ه‌م له مه‌فهومی ناو گوتاره‌که‌ دزیه‌وه چونکه هه‌ر وه‌ک نه‌شیا بخریته ژیر عینوانی پاشگری «ک» هه‌روه‌هاش ناشی پئی بگوتری پاشگر: واتای پاشگر هه‌ر ئه‌وه نا‌گه‌یه‌نی که له کۆتایی وشه‌وه ییت.

هه‌لکه‌وته‌نی وشه و که‌رتی وشه له پێشه‌وه و له دواوه شتیکی رواله‌تییه و خۆی به ته‌نزا نایته هۆی به‌شدار بوون له ییک هینانی وشه‌ی تازه‌دا، پێشگر و پاشگر و ناوگر وشه‌ی تازه داده‌هینن، واته «تدخل» له شیرازه‌ی وشه ده‌که‌ن و ده‌بن به که‌رتیکی ییک هینر و واتا به‌خشی وشه تازه‌که. هه‌ر بۆیه‌به که کورده‌واری ناوی «عمر» ده‌کات به «عومبه‌ر» و ده‌نگی «ب» ده‌خاته ناو کلێشه‌ی وشه‌که‌وه چ ناو گری له‌وه‌دا به‌کار نه‌هیناوه چونکه «عمر» و «عومبه‌ر» یه‌ک شتن و جودا‌وازیان له نێواندا نییه: ئه‌م «ب» ه‌ی ناو «عومبه‌ر» زیادینیکی فۆنه‌تیکییه ده‌م و راویزی به‌شیکی کورده‌واری له‌و شوینه‌دا چه‌زی لی ده‌کات هه‌ر وه‌ک «که‌مه‌ر» ده‌که‌ن به «که‌مه‌ر» وه‌یا به مه‌کینه‌ی «کساره» ده‌لێن «که‌ستاره» وه‌یا وشه‌ی «تسویه» ده‌که‌ن به «توسیه».

له وشه‌ی «عومبه‌ر» دا ده‌نگی «ب» چۆته ناو کلێشه‌ی وشه‌که‌وه به‌مه‌شدا به‌شیکی ریگه‌ی پریوه به‌ره‌وه ناوگری، به‌لام چونکه هیچ واتای نه‌گۆریوه و چ وشه‌ی تازه‌ی دانه‌هیناوه له ناوگری ده‌شۆریت و ده‌یته زیادینیکی فۆنه‌تیکی. هه‌روه‌هاش «که‌مه‌ر» له‌ته‌ک «که‌مه» دا.

له بابته‌ی «ه‌که» ی ته‌عریف نیشانه‌ی تر هه‌ن وه‌ک «ان» ی کۆ [پیاوان، دره‌ختان] و پاشکۆی ناوی ئیشاره‌ت [ئه‌م پیاوه - ئه‌م پیاوانه] که ئه‌وانیش نابن به که‌رتی وشه و ناشی پینان بگوتری پاشگر. بو‌ ئه‌م ته‌رزه بیژانه زاراوه‌ی «نیشانه» به‌کار دیت که مامله‌تیکی په‌سه‌نده له‌گه‌ل وشه و ریزماندا. هه‌ندیکی زمانه‌وان هه‌ن «ده» ی «ده‌رۆم، ده‌خوین...» و «ب» ی «پرو، بخۆم...» و

«نە» ى «نەرۇى، نەخۇين...» و «مە» ى «مەرۇن، مەخۇن...» ىش بە نىشانە دادەنن. ئەو لىژنەيەى «زمان و زانستەكانى» كە من تپيدا ئەندام و دەمراستم تا ئىستا لە لىكۆلپنەوہەكانى خۇيدا نەگەپشتۆتە باسى ئەو وشانەى لە زىمنى «وشەى بەستراو» دا بەر تاقمى «نىشانە» دەكەون، بەلام ھەر جارە كە پپويستى توپژنەوہە رووبەرۈى ناوھپنانى تاك تاكەى وشەكانمان بكات زاراوہى «نىشانە» يان بۇ بەكار دەھننن. دەنگى «ك» لە ئاخوتنى كورديدا يەكپكە لە دەنگە ھەرە چالاكەكان كە دەورى جۇراوچۇر دەبين لە دروست كردنى وشە و لە پپكەوہ بەستنەوہى رستان.. مامۇستا قزلجى لە بەشپىكان دواوہ، خۇشم لپرە بە پپشەوہ باسى گرنكى دەورى «ك» م كردوہ، نووسەرى ديكەش بە گشتى (نەك بە تايپەتى) لە نمووناندا ئەم «ك» ە يان باس كردوہ، بەلام تپكراى ئەو بۇچوونانە بخرنەوہ سەريەك ھەر بايى سەرەتايىكى باسەكە دەكەن.

لپرەدا دوو نموونەى عەنتىكە لە بەكارھپنانى دەنگى «ك» دەخەمە بەرچاوى خوپنەر. يەكپك لەو دووانە، بەر لە ئىستا، كەوتۆتە ناو نووسىنەوہ، ئەوى ديكەيان يەكەم جارە لپرەدا باس دەكرپت. نموونە باس كراوہكە ناوى يارى «دايە مەمدۆرەكپنە» يە كە لە كۆپى و شوپنى نزيك بەو پپى دەلپن («دونگ لە مەرئ» رەنگە «گورگ لە مەرئ» بوويىت و گۇرايىت چونكە يەكپك لەو گەمەيەدا دەورى گورگ دەبيىت و خۇى لە مەر دەدات»)،

ديارە وشەكە بەپپى دەستوورى زمان و پپزمانى كوردى «دايە مەمدۆرپنە» بوہ و ناوگرى «ەك» خراوہتە ناو كلپشەى پاشگرى «اند» كە لە پپژەى فەرماندا دەپپتە «پنە - دۇراندت، دەدۇرپنيت، بدۇرپنە». بۇيەش پپى دەلپم ناوگرى «ەك» چونكە:

- 1- چۆتە ناو كلپشەى بەشپكى وشەوہ
- 2- ناوتكى تازەى داھپناوہ بۇ جۇرىك لە يارى و گەپ.

نموونە باس نەكراوہكە فيعلى «راوہستەكى» يە كە لە دەوروبەرى خۇمم بە زۇرى بيستووہ. لەم فيعلەدا دوو رەفتارى بەرچاوى كراوہ:

- 1- فيعلى «راوہستە» گپردراوہتەوہ بۇ سەر بنجى خۇى كە لە بنەرەندا «وہستا، دەوہستى، بوہستى» يە.
- 2- ناوگرى «ەك» خراوہتە نپوان دوو دەنگى كۇتايى وشەكە.

ديارە گۇرانپكىش لەو بەكارھپنانەدا بەسەر واتاى «راوہستە، راوہستى» ى عادەتپدا ھاتوہ چونكە كە دەگوترى «راوہستەكى» مەبەست ھەر «راوہستان» ى عادەتى نپپە بەلكوو ئەو راوہستانەيە كە وردبوونەوہ وەيا گلەيى كردن وەيا مەبەستپكى تايپەتى بەدوادا دپت. لە وشەى «دايە مەمدۆرەكپنە» بپر بۇ وشەكانى وەك «شلكپنە، نپسكپنە، زەردپنە، ماشپنە، ترخپنە، جگپنە، قرقپنە، وەردپنە...» دەروات، بەلام لە پرووى پپزمان و وشەسازپپەوہ قياسى ئەو لەوان ناكرى چونكە «پنە» ى كۇتايى «مەمدۆرپنە» شپوہى پاشگرى «اند» ە لە پپژەى فەرماندا و پاشگرپكى لە مەر فيعلە، كەچى «پنە» ى دواى وشەكانى تر پاشگرى بەرەى ناوہ و سەربەخۇپشە چونكە لە شتپكى ديكەوہ نەھاتوہ وەك «پنە» كەى تر كە لە «اند» ەوہ ھاتبوو.

د- لە بارەى «شەوہكى، بەيانەكى، راستەكى، چەپەكى، لاوہكى...» يەوہ:
 لە گوتارەكەدا (لاپەرە 130، خالى 6 – 7) ئەم پاشگرەى «ەكى» ش ھەر لە ژپر عىنوانى پاشگرى «ك» دا باسكراوہ. ديارە لە شكلا «ك» و «ەكى» ھەر ھپندە يەكدى دەگرنەوہ كە لە ھەردووياندا دەنگى كاف ھەيە، لەوہ بەولاوہ نە بەشكلى و نە بە واتا و نە بە جۇرى لە كارھپنان خزمەتپپان لە نپواندا پەيدا نابى. لپرە بە پپشەوہ ئەم «ەكى» يە لە لاپەن لپزنەى زاراوہ زانستپپەكانى سەر بە كۇرى زانپارى كورد، كە خۇم دەمراستى بوم، نەختپك بە پپى پپويستى فەرمانى زاراوہ دانان لپى كۇلراوہتەوہ (لاپەرە 439 – بەرگى چوارەمى گۇقارى كۇرى زانپارى كورد 1976) و لە داھپنانى زاراوہدا بەكارپش ھاتوہ (لاپەرە 442 – 475 ى ھەمان گۇقاردا).

لهو شوئینانه دا لیژنه ئەم پاشگره‌ی «ه‌کی» به ئەداتی ن‌سبەت داناوە وه‌ک که «ی» له کۆتایی به‌شێکی وشە‌ی کوردیدا دەوری ن‌سبەت دەبینێت. ئەمە‌ی خوارەوه سەرەتای قسەکانی لیژنە‌یە له باره‌ی ئەم پاشگره‌ و به‌کاره‌ینانی له‌ دا‌رشتنی وشە و زاراوه‌ی تازه‌دا:

(لەم کاره‌ی دا‌ه‌ینانی زاراوه‌ که‌وا گه‌لێک جار پ‌رژه‌ی ن‌سبەتی تێدا به‌کار د‌یت لیژنه‌ خۆی له «ی» ته‌قلیدی د‌زیه‌وه‌ بۆ پاشگره‌ی تر که‌ ئەو‌ب‌ش ه‌هر بۆ ن‌سبەته‌ و زۆریش له‌ تاکه‌ ده‌نگی «ی» له‌ بارتره‌ بۆ ه‌اتن له‌ د‌وای زوربه‌ی وشانه‌وه‌. له‌ کوردیدا ده‌گوترێ «لاوه‌کی، ده‌ره‌کی، ناوه‌کی، سەرزاره‌کی، شه‌وه‌کی، به‌یانه‌کی، پ‌رۆژه‌کی، پ‌یشه‌کی، پ‌اشه‌کی، پ‌ه‌مه‌کی...» که‌ ه‌ه‌موویان پ‌رژه‌ی ن‌سبەتن و گونجاوتریشن له‌وه‌ی به‌هۆی «ی» پ‌یک ه‌اتیان. ئەوی پ‌راستی ب‌ی پاشگره‌ی «ی» ن‌سبەت له‌ بنه‌رتدا بۆ ده‌رپ‌رینی ن‌سبەت له‌گه‌ل ش‌ار و ولات و عه‌شره‌ت و گه‌ل و شتی ئەوتۆیدا به‌کاره‌اتوو، ئ‌ب‌ستا نووسه‌ران خه‌ریکن له‌گه‌ل وشه‌ی وه‌های به‌کار‌بین که‌ ه‌هرگیز کورد له‌گه‌لیاندا به‌کاری نه‌ه‌یناوه‌ وه‌ک وشه‌ی ناوه‌لناوی عاده‌تی «جوان، ئازا، سور، زه‌رد، ت‌یر... ه‌تا». ئەم وشانه‌ که‌ پاشگره‌ی «ی» یان چ‌وو‌ه‌ د‌واوه‌ ده‌بنه‌ ئەب‌ستراکت ه‌هرچه‌ند پ‌یشه‌گره‌که‌ له‌ ه‌ه‌مان کاتدا بۆ ن‌سبەت‌یش به‌کار د‌یت. لیژنه‌ وای پ‌ه‌سه‌ندکرد له‌ جیاتی پاشگره‌ی «ی» له‌م شوئینانه‌ و شوئینی وه‌ک ئەواندا پاشگره‌ی «ه‌کی» به‌کار‌بینێت).

[«جوانه‌کی، ئازایه‌کی، سووره‌کی، زه‌رده‌کی...» به‌ واتای «جمالی، اقدامی، احمری، اصفری...»، ناوه‌ ئەب‌ستراکته‌که‌شیان ده‌یته‌ «جوانه‌کیه‌تی - جمالیه‌، ئازایه‌کی - اقدامیه‌، سووره‌کیه‌تی - الاحمریه‌، زه‌رده‌کیه‌تی - الاصفریه‌...» (بنوا‌ره‌ لاپه‌ره‌ی 439 ی گۆفاره‌که‌، د‌واتریش له‌ لیسته‌ی زاراوه‌کاندا ئەو وشانه‌ ده‌بینیت که‌ به‌ تازه‌ی پاشگره‌ی «ه‌کی» له‌ گه‌لیاندا به‌کاره‌اتوو).]

ئەم بۆچوونه‌ی لیژنه‌، وا ده‌زانم، بۆچوونێکی پ‌راست و دروسته‌، ته‌نا‌ه‌ت ئەگه‌ر پ‌یشن‌یازه‌که‌شی وه‌رنه‌گیرێ له‌ دا‌ه‌ینانی وشه‌ی تازه‌دا له‌وه‌دا ن‌یشانی پ‌یکاوه‌ که‌ ده‌لێ پاشگره‌ی «ه‌کی» بۆ ن‌سبەته‌.

به‌ پ‌یی بیروباوه‌ری ناو گوتاره‌که‌ی مامۆستا قز‌لجی پاشگره‌ی «ه‌کی» بۆ دیاری کردنی:

- 1- کات و زه‌مان «به‌یان - به‌یانه‌کی، شه‌و - شه‌وه‌کی».
 - 2- لا «جه‌ة» «لا- لاه‌کی، پ‌راست - پ‌راسته‌کی، چه‌پ - چه‌په‌کی».
- نه‌خت‌یک وردبوونه‌وه‌ به‌ چ‌اوی مامله‌ت ده‌ری ده‌خات که‌ په‌یدا‌بوونی واتای «کات، لا» له‌م وشانه‌دا شت‌یک ن‌ییه‌ پاشگره‌که‌ پ‌یکی ه‌ینا‌پ‌یت چونکه‌ ئاشکرایه‌ واتای کات له‌ وشه‌کانی «به‌یان، شه‌و» د‌ایه‌ واتای «جه‌ة» ی‌ش له‌ وشه‌کانی «لا، پ‌راست، چه‌پ» د‌ایه‌. ئەگه‌ر ه‌اتبا پاشگره‌که‌ له‌ وشه‌ی وه‌ک «به‌رد، دار، ئاو، ه‌هنج‌یر، کارس، چ‌وتله‌که‌...» واتای «کات» وه‌یا «لا» ی په‌یدا‌کردبا ده‌مانگوت دیاره‌ ئەم پاشگره‌ بۆ دا‌ه‌ینانی «کات، لا» له‌ وشاندا به‌کار د‌یت. فه‌رموو سه‌یری وشه‌ی «سەرزاره‌کی، س‌ی‌ج‌رت‌ه‌کی، پ‌ه‌مه‌کی...» بکه‌، کوا واتای «کات، لا»؟ پ‌راستی مه‌سه‌له‌که‌ ئەوه‌یه‌ که‌ لیژنه‌ بۆی چ‌وه‌: ئەم پاشگره‌ له‌ کوردیدا به‌دوا کۆمه‌لێک وشه‌دا ه‌اتوو بۆ ده‌رپ‌رینی واتای ن‌سبەت له‌و وشانه‌دا ئ‌ب‌تر کاتیان ت‌یدا ب‌یت یا شت‌یکی تر، ه‌ینده‌ ه‌یه‌ ه‌ه‌ست به‌وه‌ ده‌ک‌ر‌یت که‌ وشه‌کان به‌زۆری واتا‌پ‌یکی «ظرفیه‌» ده‌دن به‌لام وانیه‌ پاشگره‌ی «ه‌کی» «ظرفیه‌» ه‌که‌ی په‌یدا کرد‌یت. واتای «کات، لا» ش له‌و وشانه‌دا له‌وه‌وه‌ د‌یت که‌ «ظرف» به‌ واتای ته‌قلیدی یا «ظرف زمان» ه‌ یا «ظرف مکان» ه‌. به‌پ‌یی ده‌ستوره‌کانی ر‌یزمانی کوردی چ‌ گرفت له‌وه‌دا ن‌ییه‌ بگوترێ «سەر‌ه‌و‌ژ‌یره‌کی ت‌ین‌شت‌ین».

-19-

له‌ باره‌ی خالی نۆیهم که‌ له‌ لاپه‌ره‌ 131 باس کراوه‌:

قز‌لجی بۆ ئەوه‌ چ‌وو‌ه‌ که‌ ده‌نگی «ک» له‌ ف‌ی‌عه‌کانی وه‌ک ب‌ز‌رکان، دامرکان، نووسکانه‌وه‌، ه‌ه‌ل‌ت‌روشکان...» دا پاشگره‌ و ئەو «ا» به‌ش که‌ له‌ د‌وايه‌وه‌ د‌یت ن‌یشانه‌ی «مصدریه‌» ه‌ وه‌ک که‌ له‌ وشه‌کانی «خورا، کرا، برا...» دا ن‌یشانه‌ی «مصدریه‌» ه‌.

له‌ پ‌یشه‌وه‌ ده‌ب‌ی ئەوه‌ ب‌ل‌یم ف‌ی‌عه‌کانی «خورا، برا، کرا» پ‌رژه‌ی «مبنی للمجهول» ن که‌ له‌و‌دا پاشگره‌ی «پ‌را» ه‌یه‌ نه‌ک ته‌ن‌ها «ا». من له‌ کت‌ب‌بۆلکه‌ی «حه‌شارگه‌...» دا به‌ در‌ژ‌ی باسی ئەم پاشگره‌م کردوه‌ و ناب‌ی ل‌یره‌دا پ‌یدا ب‌یمه‌وه‌. به‌لام ه‌ه‌ل‌یکم بۆ ه‌ه‌لکه‌وتوه‌ که‌ قسە‌ی‌یکی خۆم له‌باره‌یه‌وه‌ پ‌راست بکه‌مه‌وه‌: له‌ سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ 29 ی ئەو کت‌ب‌بۆلکه‌دا گوتومه‌، له‌مه‌وبه‌ر ه‌یچ

كەس لە زمانناسان باسی ئەم پاشگرەى نەكردووە كەچى دواتر كۆتایی رێزمانى يەكێك لە پۆلهكانى قوتابخانەى ناوەندىم كەوتە بەرچاو كە لەوێدا لە نێوان پاشگرەكاندا باسى «را» كراوە. من ئەگەر زووتر ئەمەم دیتبا هەرگیز پشت گویم نەدەخست بەلگەشم ئەوێهە كە ئێستا لە خۆمەووە ئەو سەهەوەم راست دەكەمەووە. بەلام لەو كۆتیبەدا لە بارەى «را» وە هەلەيێكى بەرچاو كراوە كە دیت و دەلێت بۆ فيعلى ئابندەى «مبنى مجهول» پاشگرى «رى» بەكار دیت كەچى زۆر ئاشكرایە هەر پاشگرى «را» ى رابردووە لە ئابندەدا دەبێتەووە «رى» ئەمەش ماملەتيكى «تصريفى» يە وەك چەندىن ماملەتى تر كە لەگەل فيعلى كوردیدا دەكرێت. بە نموونە دەلێم ئەم دەنگەى «ا» لە كۆتایی سى جۆرە فيعلدا دەبن بە «ئى» كاتێك كە رێژەى ئابندەيان پى دەدرێت:

1	ترس	ترسام	دەترسێم
2	بزرگان	بزرگام	دەبزرکێم
3	ديتران	ديترام	دەديترێم

جگە لەمانە فيعلى دیکەش هەن كە دەنگى «ئەلف» يان لە ئابندەدا دەبێتە «ئى»

هەرچەند «ئەلف» هەكەشيان لە كۆتایی وشەكانیانەووە نایەت:

1	برماندن:	برماندم	دەبرمێم
2	بزاوتن:	بزاوتم	دەبزیۆم
3	سپاردن:	سپاردم	دەسپێرم
4	قەلاشتن:	قەلاشتم	دەقەلێشم
5	پاراستن:	پاراستم	دەپارێزم

هەموو ئەم فيعلانەش لە «تصريف» دا بەپێى دەستپور لە رابردووەووە بۆ ئابندە و بۆ فرمان دەگۆرێن، كە ئێرە جێگەى كوتانەووەى ئەم باسە بەربلاووەى تێدا نایبێتەووە.

دەگەرئێمەووە سەر گوتارەكەى مامۆستا قزلجى.

بەلای منەووە لە فيعلى «بزرگان، هەلتروشكان، ئالۆزكان، پەشوكان...» و هى ترى وەك ئەواندا سەر لە بەرى «كا» نەك تەنھا دەنگى «ك» پاشگرە. بەشێك لەو فيعلانە هەل دەگرن تەنھا «ا» يان بەدوادا بێت وەك «ئالۆز – ئالۆزا – ئالۆزكا» كە ئەمە راستيێكە زۆر بە روونى و ئاشكرابى بەلگەى ئەو بەدەستەووە دەدات كەوا جارێكىيان پاشگرى «ا» فيعلەكەى دروست كردووە جارێكىشيان پاشگرى «كا». بۆرەواندەووەى ئەو بۆچوونەى كە دەشلى ئەلفى ئەو فيعلانە نیشانەى «مصدرية» ن بەلگەى زۆر بەهێز هەن:

1- وشەى وەك «ترس، نهخش، قەلش، سور، خول...» خۆيان «اسم مصدر» ن و واتای تەواويان هەيە، ديارە ئەلفيێكى پاشگر دیت و دەيانكاتە فيعل «ترسا، نهخشا، قەلشا، سورا، خولايەووە...». سەلفيەى زمانناسانە پێمان دەلى دەورى ئەو ئەلفە لەو فيعلانەدا هەر ئەو نيبە كە نیشانەى «مصدرية» ە بەلكوو وپراى نیشانە بوون دەورى پێك هينانى فيعليشى ديتووە. ئەم راستيێكە جارێكى تريش لە خالى دوهمدا دەردەكەوتتەووە.

ئەلفى فيعلى «ترسا، سووتا، ئالۆزا» جارێكى تريش بەوهدا مەعلوم دەبى كە بەشێكى بنجى فيعلەكانە نەك تەنھا نیشانەى «مصدر» ە كە لە ئابندەدا بە شكلى «ئى» دېتەووە و تى ناچېت. (پێش ماوەيێكى كەم نموونەم لى هیناوە). فيعلى دیکە هەن كۆتايیەكەيان بە «ا» دیت بەلام لە ئابندەدا تى دەچېت لەبەر ئەمە دەبى جودايى نێوان ئەمانە لەگەل ئەوانى تردا دەربخستى وەك لەم نموونانەدا روون دەبێتەووە:

- كێلان كێلام دەكێلم
- وپران وپرام دەوپرم
- هەلستان هەلستام هەل دەستم
- راولەستان راولەستام راولە دەستم

وشەى «هەلستان – هەل وەستان – راولەستان» كە تێنەپەرە ئەگەر بە واتای پەككەوتن بويایە دەبوو بگوترى: وەستام، دەووستێم چونكە يەكێك لە تايبەتيەكانى ئەو فيعلانەى كە ئەلفەكەى

كۆتايى يان له ئايندهدا ده يېتته «ئ» ئه وه يه كه لهو جوړه فيعلانهن له چاو غه يري خوياندا بېھېزن چونكه فاعيله كانيان خوايشت و ئيراده يان نيه له وهى رووده دات هەر بويهش بو من له سالى 1973 له گوتارى «دهورى «ى» له رېزمانى كوردى» دا بهو فيعلانهى وهك «سووتام، برژام، رامام – ده سووتېم، ده برژېم، ده رمېم» كه ئه لفه كه يان له ئايندهدا ده يېتته وه «ئ» گوتم «فيعلى روودان – افعال الوقوع». له رووى هېزه وه فيعلى كوردى 3 جوړه:

1- تېپەر.

2- تېنەپەرى عاده تى.

3- تېنەپەرى بېھېز.

ئەم بەشە بى هېزه 3 لكى لى ده يېتته وه:

1- لكى فيعلى وهك: سوان، برژان، برژان.

2- لكى فيعلى وهك: ئالوزكان، بزرگان، پەشوكان.

3- لكى فيعلى «مبنى للمجهول» وهك: كوژران، ديتران، خوران.

ئەم قسانە زوربان بە بەرە وه يه، من لېيان دەيرمه وه.

كه ده لېم له «بزرگا، پەشوگا...» دا سەرله بەرى «كا» پاشگره نهك ته نها «ك» ئەو راستيەم ره چاو كردوه كه وشه كان بهر له وهى بين به فيعل، دهنگى «ك» يان له كۆتاييه وه نه هاتوه تاكوو له حاله تى فيعليه تيشدا هەر بو وشه ئەصليه كهى حساب بكه ين: كهس نه بيبستوه گوترا بى «بزرگ، پەشوگ، ترووشك...» تاكوو فيعله كانى «بزرگا، پەشوگا، ترووشكا...» به تاكه دهنگى «ا» بوويته فيعل «نووزايه وه، نووسكايه وه» ئەوانيش كه له «نووزه» وه وهرگيراون به پاشگرى «ا، كا» بوونه ته فيعل.

به لاي باوهرى منه وه ئيشكال كه هەبى له فيعلى وهك «داچله كين» دا هەيه، كه به دوو جوړ تصريف ده كرى بو رېژهى ئاينده:

داچله كين، داچله كيم، داده چله كم / داده چله كيم

له شيوه يه كه مدا ئەو «ئ» هى دواى كافه كه له ئايندهدا تېده چىت «داده چله كم»، له شيوه يه دوهمدا تېنا چىت و هەر ده لېى له فيعلى «داچله كان» ه وه هاتوه، كه به پى ده ستوور ده يېتته «داده چله كيم». ئەگەر بسەلمېنين «داده چله كيم» له «داچله كيم» ه وه هاتوه ده بى بسەلمېنين كه «ى» له وشه ي «داچله كين» دا بوته «ئ» له «داده چله كيم» دا: «داچله كيم، داده چله كيم».

كه چى وهك ده زانين هەموو ئەو فيعلانهى له پيش نوونى چاوگيانه وه «ى» هەيه له ئايندهدا لېيان ده قرتيت:

▪	خزبن	خزيم	ده خزم
▪	نووسبن	نووسيم	ده نووسم
▪	فربن	فريم	ده فرم

من له نووسبنى لېره به پيشه وه مدا گوتومه، ئەو دهنگه ي «ى» كه گەلېك جاران فيعلى له وشه ي تره وه دروست كردوه وهك «لەرز، لەرزى...» بويه پى نالېم پاشگر چونكه له رېژه ي ئايندهدا تى ده چىت: لەرزيم، ده لەرزيم. ئەگەر تى نه چووبايه چى خوى بوو به ويش گوترا بيه پاشگر چونكه دياره به دوا «اسم المصدر» دا هات و كردييه «فيعل». وا ده زانم تېچونى دهنگى «ت» له فيعله كانى كه سى دوهم و سېيه مى تاكدا وهك «دهرۆى» (له جياتى دهرويت)، «دهخوا» (له جياتى دهخوات) به لگه يه بو راناو نه بوونى دهنگه كهى «ت» لهو شوئانه دا.

-20-

له لاپه ره 131، له ژېر عينوانى «5- هاتنى راناوى لكاو...» دا ماموستا قزلجى چەند بيرورايه كى ده رپروه هەندېك تېينى هەلده گرن:

أ- له لاپه ره 20 گوتە يىكى ماموستا وا راده گه يه نى كه من گوتېتم نابى توژينه وهى مېزووى بكرىت بو دوزينه وهى بنەماى وشه ي كوردى... ئەوهى راستى بى من لهو كتيپۆلكه ي «حەشارگه...» دا هەر ئەوه ندهم گوتوه كه ده بى نرخاندنى وشه ي كوردى له شيوه ي ئېستاكه پدا يىت نهك له شيوه ي كۆنيدا بهو مانابه كه ناشى ئاخاوتنى ئېستاكه مان به هى

کۆنى بەر لە هەزاران سال بگۆرینهوه هەرچەند بشتوانین شیوهی ئەو کۆنە ئاخوتنە لە هەناوی مێژوو دەرکێشینەوه. وادەزانم لەمەدا چ گەرفتێک پەیدا نابێ مامۆستا قزلجیش هەر لەو باوەرەدا بەلام وادیارە قسەکانم ئەوەندە روون نەبوون کە گومانى داخوازی مەنە کردنى تۆزینەوهی مێژوویی لى نەکرێ. بەلای منەوه ئەم جۆرە تۆزینەوهیە نەک هەر پرەوايە بەلکۆو لە پێویست پێویست ترە چ لە زمان بێت چ لە مێژوو بێت چ لە هەر شتیکی تری سەر بە کۆمەلایەتی کوردەوارییەوه بێت چونکە ئێمە هیچ گۆشەبێکی بوونمان ڕووناک نییە. ڕووناکیش نابێ بە تۆزینەوهی مێژویی نەبێت. من لەم لایەنەوه هێندە بە پەرۆشم تاکوو جارێکیان نووسیم، ئەوهی پێوەندی زمانی ئیستا کەمان بە هی سەردەمی ئاویستا و کۆنترەوه دەریخت دەبێ پەیکەری زیڕی بۆ دروست بکەیت و بە قارەمانی کوردایەتی بژمێریت...

ب- لە شیوهی ئاخوتنی کرمانجی سەرودا ئەوهی لە پێش فیعلی تێپەرەوه دیت «راناوی لکاو» نییە هەرۆک لە ئینگلیزیدا کە دەگوترێت:

I came
He said
You go

ئەم ((I, You, He))ی راناوی لکاو نین.

وێک من بۆی دەچم لە کرمانجی سەرودا لە فیعلی ڕابردووی تێپەر و لە هەموو ئایندەبێکدا راناوی نەلکاو و لکاو دین. بەلگەى ئەم بۆچوونە، جگە لە سەلیقە، لەوهوهش دیت کە راناوی «من» لە هەموو کرمانجی خوارودا راناوی نەلکاو. هەرۆهه راناوی «ئێمە - مە، ئەوان - وان، تۆ - تە، ئێوه - وه» هەموویان نەلکاون و لەیەک سەرچاوهشەوه هاتون. لەگەڵ ئەمەشدا بۆچوونەکەى مامۆستا قزلجی سەرنج ڕادەکێشیت لێکدانەوهش هەلدەگریت.

ج- پێشکەوتنی راناوی لکاو لە فیعل، وێک کە مامۆستا قزلجی نموونەکانی «نەمگرت، نەتگرت، نەمانگرت...» ی لە تاکە وێنەى نەفیهوه بۆ هێناوهتەوه دیاردەبێکە لە زمانی کوردیدا دەگەرێتەوه بۆ طەبیعیەتی راناوی لکاو کە جیگۆرکێ دەکات لە ڕستەدا. ئەم دیاردەیه هەر لە نەفیدا بەدی ناکریت بەلکۆو لە زۆر باری تردا بەرچاو دەکەوێت. ئەو فیعلە تێپەرانی کە پێشگریان پێوهیه هەمیشە لە ڕابردووا راناوه لکاوکانیان دەکەوێتە پێشەوه:

- هەلمانگرت
- دامکرد
- وەرتانگرت

چەندیکیش بەرکار دیار بێت لە ڕێژەى ڕابردووا راناوی لکاو بەدوادا دیت و راناوهکە دەکەوێتە بەرایى فیعلەکە:

- گۆشتم خوارد
- مالمان ماشت
- ماستى فرۆشت
- دارتان سوتاند

تا مومکین بێت راناوی لکاو بە یەکەم کەرتی فیعلەکەوه دەنووسیت:

- دەمکرد
- نەمدەکرد
- هەلم نەدەکرد
- ڕوژنیکم هەل نەدەکرد

هەر ئەم جۆرە بزۆزییە و چالاکییەى راناوی لکاو بوو وای کرد من پێشنیار بکەم پێى بگوترێ «راناوی چالاک».

کەواتە پێشکەوتنەوهی «راناوی چالاک» لە فیعل، بەپێى ئەو دەستوورانەى کە ئیستا شیوه ئاخوتنی کرمانجی خواروو دەخەنە گەر دیاردەبێکە لە مەر راناوی چالاک و خاسیەتەکانى.

د- وادەزانم نموونەکانى لاپەرە 133 ی گۆفار کە دواتر بە نموونەى شیعیرى شیوهی هەورامى دەرخواستراون «وێم، ویت، ویش، ویمان، ویتان، ویشان» بریتین لە راناو و وشەبێکی تری بەواتای «خۆ» بەو پێیە دەبنە «خۆم، خۆت...». کە ئەمە وابێ، بەلای منەوه، وشەکان لەوه

دەشۆرپن پېيان بگوتري «راناو» وشەيېكى داپرېژراو دروست دەكەن كە بەپېي واتاكەي داخووزى دەستوورى لەكارهېنان دەكات. لە گوتاريكى خۆم باسى «سوورېكى خامە بە دەورى راناودا» نەختېك بەدرېژى لەم «خۆ» بە دواوم.

«...»

لە كۆتايى ئەم بەسەرچونەووەيەدا هەر ئەوئەندە دەلېم، چەندېكى بە ناوى وەرآمدانەووە وەيا پروون كەردنەووە وەيا لى نەسەلماندن خەريكى گوتارەكەي مامۆستا قزلجى بم، نرخی گوتارەكە گەلېك لەووەي پتر بە بەرەووە دەمېنېتەووە كە ئەو تەرزە پېووە خەريكيوونە لە منەووە يا لە يەكېكى ترەووە بە گوتارەكەووە ديار پېت.

مەسعوود محەمەد

وەشانى يەكەم: «گۆفارى كۆرى زانپارى كورد» بەرگى 5، سالى 1977
وەشانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2010

«...»

رەواندەنەووەي دوو رەخنە

لە ژمارە 76 ي «رۆشنپېرى نوئ» ي ئەيلوولى 1979 گوتارەكەي د. ئاورەحمانى حاجى مارق بە ناوئېشانى «با رېژى لېكۆلېنەووەي زانستى بگرين» گەلېك بېروراي ئەوتۆي تېدا هەن كە نووسەران و خاوەن پرايان بخەنە سەر لېكدانەووە و لېكۆلېنەووە و ئەندېشەش. لېرەدا من بە پېي بۆچوونى خۆم و لە پروانگەي پرووناك كەردنەووەو، دوو خالى ئەو گوتارە سوودبەخشە دەدەمە بەر لېدوان، ئەوئەندەي بشتوانم پېرەوى ئامۆزگارپەكەي نووسەر دەكەم لەووەدا كە دەپې لېكۆلېنەووە بە رېتازى پراست و رەوانى زانستكارانەدا پروات، هەر نەبې بايى ئەوئەندەي كە دلگەرمى و عاتېفەي تېدا بەكار نەيەت.

خالى يەكەم ئەوئەيە كە لە لاپەرە 11 ي گۆفارهكە لە بارەي وشەي «انعدام» ي عەرەببېهەووە هاتووە كە گۆيا كاتى خۆي كۆنە ئەنجومەنى كۆنە كۆرى زانپارى كورد بە هەلە وشەي «نەمان» ي بۆ پېشنپار كەردووە.

وشەي «انعدام» ئەووە دەگەيەنئ كە نەبوون بەسەر بوونەووەرېكدا پېت ئېتر مادى بئى ئەو بوونەووەرە يا مەعنەوى، وەك كە دەگوتري «انعدام الوزن» ديارە «وزن» لەسەر زەوى هەيە و هەبوە بەلام لە دوورايى هېندە كېلۆمەترە «انعدام» دەكات كە ئەمە پاتەوپات «نەمان» دەگەيەنئ. ئەوئەي ئاشكرايە لە «فقه اللغه» ئەوئەي كە فيعل لېي زياد كرا پتر بەرەو تەئكيدى «پروودان» دەپروات و لە ئېحتيمالى واتاي «مطلق» دوورتر دەكەوئتەووە. فيعلى «انعدام» يش كە «مطواع» ي فيعلى «عدم» ە درەنگتر خۆ بەدەست ئەو واتا مۆتلەقەووە دەدات كە لە وشەي «عدم» وەرەدەگيرېت. ديارە لە كورديشدا «نەمان» پتر خزمە لەگەل پروودان هەرچەند فيعلەكەش لېي زياد نەكراو، بۆيە «نەمان» رېكتر دېت بۆ «انعدام» وەك كە «نەبوون» بۆ «عدم» دەست دەدات.

وشەي «نەبوونى» ەش هەر ئەو واتايەي «فقر»، «عوز» ي هەيە كە د. ئاورەحمان بۆي چووە، وشەكەش لە رېي پراستە دەستوورائى وشەسازبېهەووە پەيدا نەپووە بەلكوو داپرشتتېكى رەمەكېيە كە هاتووە «ى» ي ئەمرازى ئەبستراكتى خستۆتە پال «نەبوون» ەووە كە ئەوئېش هەر ئەبستراكتە. ئەم داپرشتنە رېزپەر (شاذ) ە ناشئ بېتە بنەماي دەستوورى زاراوەسازى، سەد وشەي وەككو «نەخوئندنى، نەچوونى، نەبېستنى...» دەهاتە ناو ئاخاوتن و نووسېنى

كوردى و زمانه كەى دەشيواند. وشەى ريزيپر له كوردى و غەيرى كورديدا زاوژى ناكات، ئەگەر بكات زۆل دەهيئيت.

له بارەى «نەبوونى» يەو ئەو ئەو ئەو بەس، بگره جارى هۆى هەرە گەرەى دەست نەدانى له برى «انعدام» ماوه پروون بكرتەو: وشەى «نەبوونى» له فيعلى «بوون» به واتاى «وجود» هوه نەهاتوه بەلكوو له «هەبوون» ى به واتاى «تملك» هوه وەرگيراوه. «هەبوون» به واتاى «تملك» چونكه تپپەرە، له گەرداندا خۆى له «هەبوون» ى به واتاى «وجود» جودا دەكاتەو پراواى تپپەريش له گەل خۆيدا دەهيئيت. له پيشەو لىستەى گەردانى «هەبوونى» ى به واتاى «وجود» دەنووسم:

- من هەم - من هەبووم
- تۆ هەيت - تۆ هەبوويت
- ئەو هەيه - ئەو هەبوو
- ئيمه هەين - ئيمه هەبووين
- ئيوه هەن - ئيوه هەبوون
- ئەوان هەن - ئەوان هەبوون

ئينجا لىستەى «هەبوون» كەى «تملك»:

- من هەمه، هەيه تم - من هەمبوو
- تۆ هەته، هەيه تت - تۆ هەتبوو
- ئەو هەيه تى - ئەو هەيبوو
- ئيمه هەمانه، هەيه تمان - ئيمه هەمانبوو
- ئيوه هەتانه، هەيه تتان - ئيوه هەتانبوو

ئەم پرژەيهى «هەمه، هەيه تم...» ى «تملك» كپشەى زۆر بەدوادا دپت به نموونه كە دەلپت «هەيه تم» مەبەستت كاتى ئيستاكەيه كە چى پرژەكەى وەكوو «خواردوتم، كردوتم» كە جۆرپكە له پرابدوو. ديسان «هەمبوو، هەتانبوو...» كە پرژەى پرابدوو جودا بوتهو له پرژەى پرابدووى تپپەرى عادەتى كە دەلپت «خواردبوومان، كردبوومان...» هەر بۆيه ئەو هەى تازە كوردى فېر دەبى دەلپت «هەبوومان...». ئنجا موزاريعى «هەبوون» يش به هەردوو واتا كپشە هەلدەگرئ كە دپت پرژەى موزاريعى «بوون» ى سادە وەردەگرئ: من هەم - من دەبم.

له موزاريعى «هەمه، هەيه تم» دا كپشەكە گەرەتر دەبى كە دپت و پرژەى «انتقالى پپچەوانه» وەردەگرئ ئەم «انتقالى پپچەوانه» يە له كپشەكەى «چەند حەشارگەيهك...» دا بۆ يەكەم جار باس كراوه، بەلام زۆر پپويستى به شەرح و پروون كردنەو هەيه، ئپرەش جپگەى نپه.

وا دەزانم كەرتى «هە» له وشەى «هەبوون» ى به واتاى «تملك» خزمى avoir ى فەرەنسى و have ى ئینگليزى، بهو پپه پەنگە له كۇندا «هەف بوون» بوويت. به واتاى «وجود» يش له «هست» فارسى و est ى فەرەنسى و is ى ئینگليزى هوه نپكه. له هجه هەيه له كورديدا له جياتى «هەيه» دەلپت «هەسه».

بەهەمه حال «نەبوونى» له بنەرەتا «نە هەبوونى» بوه و لپى سواوه، ئپستاش دەگوترئ «هەبوونى و نەبوونى- كابرأ بابايەكى هەبووه...».

لەمەوه دەردەكەوئ كە بههچ كلؤجپك ناشى «هەبوونى» بۆ لای «وجود» بپرتەوه، ئەم روالەته چاوغەلەبئەى له يەك چوونى دوو وشەكەش ناشى تەلەزگە به بپرمان بكات و لاتر بزەمان پپ بپستى بۆ دەرهو هەى راستە پپگەى زمانناسى و زاراوه سازى.

خالى دووهم ئەو هەيه كە له لاپەرە 14 ى گۆفاره كەدا وا پراونپراوه كە «ن» ى چاوك به كۆتاپى فيعلى وەك «کردن، پستن» هوه نانووسپت، گۆيا كورته بزوپنپكى ورد دپتە نپوان كۆتاپى فيعلەكان و نپشانەى چاوكەيانەوه بەلام له پپنووسى كوردى كە به پپتى عەرەبى

دەنوووسرى بزوڭنەكە وڭنەى بۇ دانەندراوھ ئېتر زمانناسان ھەلەى تېدا دەكەن، يانى ئەگەر كوردى بە پىتى لاتىنى بنوووسرى نىشانە بۇ بزوڭنەكە بەكار دېت و ھەلەى تېدا ناكرى.

با لەپېشەوھ ئەوھ بلېم، نووسىنى لاتىنىش وا دەبى سەر لە نووسەر و لېكۆلەرەوھى كورد دەشېوڭنېت وەك كە دېت لە برى «ئا، ئۆ، ئى...» تەنھا يەك پىت دەنووسىت و كەچى ھەرىكەيان برىتېپە لە دوو دەنگى سەر بەخۆى تەواو و چ فەر قېك نىپە لە ئېوان «دا، دۆ، دى» و «ئا، ئۆ، ئى» لە پرووى ژمارەى دەنگەكانىپەوھ، نووسىنى لاتىنى كە باپەخى بە دەنگى «ھەمزە» نەداوھ و لەوھشدا سەھوئىكى زلى كردوھ، كېشەى بۇ ئېمەش ناوھتەوھ كە بەشېكى بەرچاوى لېكۆلەرەوھى كورد بە شوڭن ھەنگاوى ئەو سەھوھدا دەرۆن و دەمەتەقە لەسەر باپەخى دەنگى «ھەمزە» ھەلدەستېن و دانەنانى نىشانە بۇ ھەمزە لە نووسىنى كوردىدا بە راست دەزانن كەچى دەنگىكى زىدە پەسەن و كوڭنى زمانەكەمانە، ھەر ئەوھندە ھەپە لە ئاخاوتنى ئېستاكەماندا ھەمزە لە ناوتوڭزى وشەدا نەماوھ و بە زۆرى لە بەراپى وشەوھ دېت، تەنھا لە رېژەى موزارىع و ئەم نەبى وەك دەئاخوڭى، دەئەنجى، بناخوڭە، بئەنگوھ، دەتتەزموم..

لە كوردىدا دەنگى لامى قەلەوېش لە بەراپى وشەوھ ناپەت كەسېش نالې با نىشانەى بۇ دانەنرېت. دەنگى «ه» ش دەگمەن لە ناوتوڭزى وشەدا «دەبىستىر» [نھۆم، نھۆ..]. پەنگە لە ئاخاوتنى ئېستاكەماندا ھەرگىز نەچېتە كوڭتاپى وشەوھ. مەشوورترىن وشەى كوڭمان «دناك» ھەمزەى لە ھەناوفا ھەپە.

نووسىنى لاتىنى كە نىشانەى بۇ ئەو دەنگە كز و بېھېزەى ئېوان فىعل و «ن» ى چاووگ داناوھ سەر لە نوڭ واى كردوھ باپەخېكى لە رادەبەدەر بەو دەنگە بدرىت، رەنگ بوو ئەگەر نووسىنى لاتىنى لېى بېدەنگ باپە ئەوېش وەك «ھەمزە» پىش گوڭ خراباپە. ھەرچوڭىك بى ئەم دەمەتەقەپە لەسەر «تاوانى رېنووس» مەبەستى ئېرەكانە نىپە، ئەوھى من بە چاوى خۆمەوھ گرتوھ لېرەدا شىتېكى دىكەپە: ئايا ئەو دەنگە كزەى كە لە ئېوان «ت، ن» و «د، ن» ى دوو فىعل «بەستن، كردن» داپە ئەوېش وەك دەنگەكانى دىكەى فىعلەكان «ب، ه، س، ت، ك، ر، د» بەشېكى بنجى پېك ھېنەرى وشەپە ياخود شىتېكى دىكەپە؟ ھەلپەت ھەموو كەس ھەست بەو دەنگە كزە دەكات لەو شوڭنە و لە گەلېك شوڭنى ترىشدا، كەواتە بابەتى لېكۆلېنەوھ بوون و نەبوونى دياردەكە نىپە بەلكوو «ماھىة» دياردەكەپە: پرسىارمان لېرەدا «ئايا ھەپە؟» نىپە بەلكوو «ئايا چىپە؟» پە.

بە نيازى خۆ پروون كردنەوھ و گوئار كورت كردنەوھ وشەى نمونان كە بەپىتى لاتىنى بنوووسم لە برى ئەو بزوڭنە بېھېزە «ا» ى بى نوختە دادەنېم، بۇ كورتە بزوڭنى «ى- كەسەرەى عەرەبى» ش پىتى «ا» ى نوختەدار دەداهەنېم، لە جىاتى كورتە بزوڭنى فەتەش «e» دەنووسم بۇ «ى» ى درېزىش، لە ھەر كوڭپەك بېت «y» دەنووسم، لە جىاتى «كورتە بزوڭنى بېھېز» ىش تەنھا وشەى «بېھېز» بەكار دەھېنم، ھەر جارەش بەرپى پېوېست پرگەى وشان لە يەكدى جودا دەكەمەوھ تاكوو دەورى ئەو «بېھېز» ە لە پېك ھېنانى پرگە و كەرت كردنى وشە ئاشكراتر بېت. لە چاوگى «رستن، كردن» دا ئەگەر بلېن ئەو بېھېزەى پېش «ن» ى چاوگەكان بەشېكى پېك ھېنەرى وشەكانە ئايا دەبى بە «ن» ى چاوگى بدەن يا بەقەدى فىعلەكە؟ ديارە ئەو بېھېزە ھى قەدى فىعل نىپە چونكە لە چاوگى تېنەپەردا بە لادانى «ن» ى چاوگ قەدى فىعلەكە دەمېنېنەوھ بى ئەوھى ھىچى بېھېز و بەھېزى بە دواوھ بېت وەك:

- مردن Mird - mir-din
- رۆيىشتن Ro-yisht - ro-yish-tin

نموونەى تېپەرم نەھېنا چونكە بە لادانى نوونى چاوگ راناوى فاعىل دېت و مەسەلەكە پروون ناپېتەوھ. كەواتە دەمېنېنەوھ «ن» ى چاوگ بېھېزەكەى لە قەبەل بكەى. ساغ كردنەوھى ئەم لاپەنە نەختىك پشووى درېزى دەوڭ.

«ن» ى چاوگ ھەر لە دواى «د، ت» وە ناپەت، بە دواى «ا، و، ى» شدا دېت وەك «فەرموون، زانېن، كېلان». لېرەشدا ئاشكراپە، ھاتنى ئەو بېھېزە لە دواى بزوڭنەكانى «و، ى، ا» موستەحىلە چونكە بزوڭن ھەر كوڭسنانتى بە دواى دېت، بېھېزەكەش كوڭسنانت نىپە. كەواتە

دەرکهوتنی ئەو بێهێزە لە چاوغاندا هەر لە چاوگێ دال و تێ مومکینە. ئیستا قەدی فیعل دەدەینە پارانوی لکاوی کەسی یەکەمی کو و دەلێن: «kir- di-man, کردمان» دەبینین هەمان بێ هێز لە بەرای پارانووە کەشدا هات وەک لە پێش «ن» ی چاوغدا هات، ئیتر هەمان پرسیار هەلەدەستێ لەوەدا ئایە ئەو بێهێزە بەشیکێ پارانووە کە یە؟ خو زانیمان ناشی بەشیکێ فیعلە کە پیت؟ یەک لا کردنی پرسیارە کە لە ئاست پارانووا کاریکێ ئاسانە چونکە دەتوانین جینگۆرکی بە راناو بکەین و بزاین بێهێزە کە چی لێ بەسەر دیت.

باینین پێشگری «هەل» بخەینە سەر فیعلە کە کە بو ئەوەی پارانووە کە لێ بستینێ: دەلێن «هەلمان کرد، hel-man kird». لێرەدا هیچ بەهێزو بێهێز لە بەرای پارانووە کە دەرئەکەوت، کەواتە بێهێزە کە بەشیکێ ئەویش نییە ئەدی چیه؟

راستی مەسەلە کە ئەوەیە کە ئەم بێهێزە پێداویستیکێ فۆنەتیکێ ناچاریه کە لە هەندێ وشەدا دینە دوا یەک لە دەنگەکانی وشە بو ئەوەی بتوانرێ تلفظی پی بکری، کە پێویستیش نەما بێهێزە کە لە خووە دەرئەوتنەوه. ئیمە دیتمان لە فیعلی «kir-di-man» دا بێهێزە کە هاتە دوا قەدی فیعل و بوو بە بەشی یەک لە پرگەکانی، بەلام لەگەڵ پێشگری «هەل» ئەو ناچاری و پێویستیه نەما چونکە بە پیتی داخواری دەنگسازی کوردی وشە ی وەک «هەل» لە بەرای و شاندا پێویستی بەو بێهێزە لکێنەرە نییە بەلام کە تاکە یەک دەنگی بەدوادا هات پێویستە کە پەیدا دەبێ. تو سەیری وشە «بەد» هەرچەند وەک فیعلی «کرد» بە «د» کوئای دیت چونکە لە کێشی «هەل» ه پێویستی بەو بێهێزە نییە لە بەرای پارانووە کەدا وەک کە دەلێی «بەدمان کرد bed-man-kird» بەلام کە هاتی یەک تاکە دەنگت بەدوا «هەل، بەد» دا هینا ناچاریت بەو بێهێزە لکێنەرە لە یەکیدان ئاشنا بکەیت وەک:

- هەلم گرت He-lim-girt
- بەدم کرد Be-dim-kird

تەنانەت حوکمی ئەو دەستوورە دەنگسازییە وای کردووە بەشیکێ وشە «هەل، بەد» لەگەڵ پارانووە کەدا بێهێزە و لە بەشی سەرەتای وشەکان جودا بێهێزە.

یەک لە دەستووری هەرە بەرچاوەکانی فۆنەتیکێ کوردی ئەوەیە کە ئەگەر بزۆین بە دوا ئەو دەنگەدا هات کە بێهێزە کە لە پێشدا یە بێهێزە کە تێ دەچیت وەک لەم نمونەنەدا دەرئەکەوت: وشە «گەنم، ge-nim» بە ناچاری ئەو بێهێزە تێدا هاتووە تا مومکین بێ «م» کە بە دوا «ن» هەکا دا پیت، بەلام کە هاتی بزۆینت خستە دوا «م» هەکا ئەو بێهێزە دەرئەوتنەوه کە دەلێی:

- گەنمە کە gen-meke
- هەرۆهە وشە «کرم» یش کە بوو بە «کرمان» بێهێزە کە ی پاش «ر» هەکا تێ دەچیت.
- Kir-man - ki-rim

هەرچەندە ئیمە ناتوانین جینگۆرکی بە «ن» ی چاوگ بکەین بەلام دەتوانین وەک کاریکێ بەدیهی چی لە پارانووەکانی و وشەکانی دیکە بە دیاری دا، بو «ن» ی چاوگ بکەین بە دەستوور چونکە ئەویش دەنگیکە وەک ئەوان.

بەلام لەگەڵ ئەوەشدا کە جینگۆرکی بو «ن» ی چاوگ مومکین نییە، دەتوانین بیخەینە بەر دەستووری هاتی بزۆین بو دوا یەوه چونکە، خوا و تالع، پاشگری هەیه ئەم کارەمان بو بکات: دوو فیعلی «رستن»، «کردن» کە پاشگری «هوه» یان بەدوادا هات باری ئەو بێهێزەیان شلوق دەبێ چونکە ئەوسا دەتوانی تێی بیهیت و بلێت: Kird-newe / Best-newe

وەک هەست دەکەیت تێ بردنی بێهێزە کە لە «بەستنهوه» دا خوشتەر، کە ئەمەش هەر پیریاری خزمایەتی نێوان دەنگەکانی کوردیه، خو ئەگەر «ن» هەکا بە دوا «و» ی کۆنسناندا هاتبا یە تێبردنی ئەو بێهێزە دەبوو بە کاریکێ ناچاری وەک لەم نمونەیهدا دەدیترێ: وشە ی

«كهون، ke- win» كه بېهېزه كهى تېدايه له تهركييى خواره وه دا به تهواوى دهى دۆرئيت: Kew-
.ne zam

فيعلى «فرۆشتن» له هه ندى به كار هېناندا ده بېته «فرۆتن» ههروهك كرۆشتن ده بېته «كرۆتن»
- له شيعرى مصطفى به گى كوردى هاتوه - جا ئه گهر بزوينيان به خينه كو تاييه وه تېبردنى
بېهېزه كه له «فرۆتن، كرۆتن» دا له بارتزه تا «فرۆشتن، كرۆشتن» دياره ههست كردينش بهم
راستيهه كارى سه ليقه يه:

Fi- rot- ne- ke ▪
Ki- rot- ne- ke ▪

وشهى «تووتن» كه ئه وپيش وهك «پرستن» دهنگى «ت» كه كهى كه وتوته پيش «ن» كه كه يه وه و
ئو بېهېزه شيان له نيواندايه، بېنه بزوينى بدهيى و سهيرى بكه چو بېهېزه كهى ده ره وپته وه:

Toot-ne- kem / too- tin

من له نووسينى لېره به پيشه وهى خو مدا ناوى ئه و بېهېزه م ناوه «قورس كردن- قورسايى»
چونكه نه بزوينى درېزه و نه كورته [واته نه ئه لفه و نه واو، نه يى و نه كه سره و نه فتحه و نه
بو] نه ده شته وى بزوين له و شوينه دا به كار به نيت: ناچاره كهى ده رپينى دهنگى بېزوينه له
حاله تى تاييه تيدا ئه م قورس كردنه له گه ل خويدا ده هينى و هه ر كه ناچاره كهش نه ما
قورساييه كه تېده چى، وهك ئه وهى پاسه وانى شه وانى خانوو له گه ل گزنگى خو ر بو
ده رده چىت و هه رگيز به به شيكى خانوه كه حيساب ناكرى، يا خود ساردى و گهرمى ئاو و هه وا
به شيكى پىك هپهريان نين وهك كه ئوكسوچين به شيكيانه.

ئه م ديارده يهى قورس كردنى دهنگ و تېبردنى له زمانى كورديدا تا بلېى به كيشه يه به لام كورد
هه ستى پى ناكات چونكه به سه ليقه ي زگماك ده زانى له كوئ دهنگه كان قورس بكات و
چونيان ره ها بكات كه چى بېگومان غه يرى كورد زه حمه تى تيدا ده كيشيت و رهنگه هه ر تېى پى
نه كات. له گوتارىكى خو مدا «فونه تيك چيمان بو بكا؟» كه له به شى يه كه مى به رگى سېيه مى
«گوڤارى كورى زانبارى كورد- 1975» دا بلاو كرايه وه مه يله و به درېزى ئه م ديارده يه م باس
كردوه. له و نووسينه دا پروونم كردوته وه كه دهنگه كانى زمانى كوردى له پرووى گونجان و هه ز له
يه كدى كردنه وه چوار پله يان هه يه، وا لېره دا به كورتى باسيان ده كه مه وه:

پله ي يه كه م: گونجانى ته واو. له م پله يه دا دهنگه كان به دوا يه كديدا دىن، قورس كردن هه لئاگرن
وهك كه «د» به دوا «ر» دا دىت وه يا «ت» ده كه وپته پاش «س» و هى تريفش:

Gu-ling, deng, shest, mast, merd, kurd, rend, mend, khurt, kert, khu- risht, gesht.

پله ي دووه م: گونجان. لېره دا ده شى قورس كردن هه بېت و ده شى نه بېت وهك دهنگه كانى «ر»،
«گ» «ن»، «ك»:

Be-rig, berg «به رگ» ▪
De-nik, denk «ده نك» ▪

پله ي سېيه م: نه گونجان، برىتبه له وهى كه پيوسته قورسايى بخريته سه ر دهنگى پيشه وه
وهك:

Ke-sir ▪
He-le-din ▪
Che-shin ▪

پلهی چوارهم: دزایه تی. ئەویش نەهاتنی دەنگیکە بەدوا دەنگیکە دیکە مەگەر بزوینی ناشکراییان لە ئێواندا پێت وەک «ر، ل» و «ل، ر» بە هەردوو شیوەی لاواز و قەلەویانەوه وەک «ق-ک، ک-ق» و «س-ز، ز-س، ش-ر و...» [تەنھا وشە «سز» م بەبیردا دیت کە «س» تێیدا هاتۆتە پێش «ز» ی خزمی «ش»]

زمانەوان و دەنگناسی کوردی لەسەر بەتەم بەدەیانە بەهەند هەلبەگرتی وەک کە دیت دەستوورە ناسراوەکانی پێزمان و فۆنەتیک ئەزبەر دەکات و دەیانلێتەوه. هیچ لە بایەخی ئەم دیاردە گرنگەش کەم نایتەوه بەوهدا کە جاری بیری لێکۆلەرەوهی کوردی بۆ نەچو، ئنجا کە ئێمە بێین ئەم دەستوورانە و دەستوورەکانی دیکە «دەنگ» ی کوردی بەسەر پێک هاتنی چاوگی وەک «پرستن، کردن» دا بەپێین و یەکیک لە دەستوورەکانی وشەسازیشی بەدەینه پال دەبینین لەبەر سێ هۆی زۆر بنجی رێگە نییە بۆ تێبەردنی ئەو قورساییهی سەر «ت، د» ی پێش «ن» ی چاوگ:

- یەكەم: «ن» ی چاوگ لە لاوه دیتە کۆتایی وشەکان، بە پێی ئەوهی کە لە کوردیشدا دەنگی لاوهکی بە عادتە داخواری قورس کردن لە دەنگی پێش خۆیەوه دەکات، ناچارین دەبێ ئەو «ت، د» ه قورس بکەین، ئەم دەستوورەش هێندە بەهێزە خۆی زال دەکات بەسەر دەستووری «پلهی گونجانی تەواو» دا. بەنموونە وشە «س» بەدە بە کەسی دوهمی تاک، کە «ت» ه، دەبینی پێویستە قورساییی بخەیتە سەر «س» ه کە هەرچەند دەنگی لەپێش «ت» دا قورساییی قبول ناکات: ke-sit وەک لە پرستە «من کەسم نەدیتو، تۆ کەست دیتو؟» دا هەست بە قورس کردن دەکەیت لەو «س» ه ی پێش «ت» دا بەلام کە هاتی «ت» ه کەت بزوات خێرا قورساییه کە هەلدەستی وەک kes-tan «کەستان چۆتە شار؟».

ئەم دەستوورە بۆ خۆی بەسە بۆ ئەوهی «ن» ی چاوگ بەهۆی ئەو قورس کردنە لە دەنگی پێش خۆی دابیریت، بەلام دوو دەستووری دیکەش پالپشتی لێ دەکەن کە دەبنە هۆی دوهم و سێیەم.

- دوهم: «ن» ی چاوگ بۆ خۆی لە پلهی نەگونجاندایە لەگەڵ هەردوو دەنگی «ت، د». گونجانی «ن، د» لەو حالەتەدا دەبێ کە «ن» ه کە لە پێشەوه پێت لێرەدا «د» ه کە لە پێشەوهیە، هەرۆهە بە نەسبەت «ت، ن» ی شەوه. گونجانی «س، ت» و «ن، گ» و «ر، ت» ی شەمووی هەر وهایە. کە چێگە دەنگەکانت گۆری گونجانیان نامێنێ. بەو پێیە ئەگەر «ن» ی چاوگ لە لاوهش نەهاتبایە و بەشیکی پێک هێنەری ئەسلی وشە کە بایە هەر داخواری ئەو پێشەوهی دەکرد بۆ دەنگی پێش خۆی.

- سێیەم: ئەو دەنگانە لە فیعلی کوردیدا دەکەونە پێش «ت، د» ی کۆتایی فیعلەکانەوه هەموویان لە پلهی گونجانی تەواو دان لەگەڵ «ت، د» دا. دەنگی «د» ی چاوگ تەنھا دوو دەنگی «ر، ن» لە پێشەوه دێن وەک:

کردن، بردن، خواردن- ستاندن، کەندن، خۆبندن... هتد. دەنگی «ت» ی چاوگیش دەنگەکانی «ر، س، ش، ف، و» لە پێشەوه دێن وەک «گرتن، بەستن، مشتت، گلوڤتن، کەوتن- مەبەست [و] ی کۆنسانتە». دەنگەکانی «س، ش، ر» گونجانیان لەگەڵیدا تەواوه. دوو دەنگی «و، ف» ی شەوه تەواو وهان [شەرحی ئەمە لێرەدا جێی نایتەوه بە هەمەحال گونجانیان لەگەڵ «ت» دا زۆر بەهێزترە لە «ن» لەگەڵیدا].

ئنجا کە حال وهە بێ، ئەو «ن» ه چاوگییە کە لەلاوه بۆ وشە کەش نەگونجیت چۆن دەتوانی گونجانی تەواوی پێش خۆی هەلوەشینییت؟ بە سەرنج گرتن لە «وشە کوردی» دەر دەکەوی ئەم دیاردەیهی گونجان و نەگونجانی «دەنگەکانی کوردی» لەگەڵ یە کەیدا هەر وەک کاری کردۆتە سەر نەبوونی وشە وەک «کارل، میلرۆز...» دەخلی زۆریشی بوە بەسەر شیوه و شکلی گەلێک لە وشەکانی کوردی، بە نموونە وشە پلنگ. Pi-ling بلند bi-lind هەرگیز نەدەشیا bil-nid, pil-nig بن چونکە خزمایەتی نێوان «ن، گ» و «ن، د» ی نادات قورساییه کە بچیتە سەر «ن» ه کە، کەچی وشە فرتک، fir-tik ئەو شیوهیهی وهەرگرتووە کە پلنگ، بلند وهریان نەگرت چونکە دەنگی «ر» لە پێش «ت» دا قورساییی هەلناگرتی لەبەر ئەمە پێت ناگرتی

بلایی fi-ritk وشه‌کانی فرشته fi-rish-te, که‌رسته, ke-ris-te ش ناشی بکریته ker-si-te... fir-shi-te چونکه گونجانی نیوان ده‌نگه‌کانی «ش، ت-س، ت» ناهیلئی لهو شوینده‌دا قورسای بیچته سهر «ش، س». له وشه‌ی «پرشت، bi- risht» دا سهره‌رای نه‌وه‌ی که «ش، ت» له لاوه هاتوه بو وشه‌که، گونجانی‌شیان له‌گه‌ل یه‌کدیدا ته‌واوه که ناهیلئی به قورس کردن له یه‌کدی داپرین، نجا «ر، ش» یش له پله‌ی نه‌گونجاندان... که‌واته نه‌م وشه‌یه ههر ده‌بی نه‌م شکله‌ی هه‌بی.

به‌راستی نه‌م دیارده‌یه له کوردیدا کاربکی وه‌های کردوه که له هه‌ندی زمانی دیکه‌دا نه‌یکردوه. له عه‌ره‌بیدا ههر به‌جاری هیچ بایه‌خیک به‌و قورس کردنه نه‌دراوه ناشکری پیی بدری، چونکه سهرله‌به‌ری دپرشتن و «صرف» و ده‌نگساری عه‌ره‌بی له سهر تینه‌خویندنه‌وه‌ی نه‌و قورس کردنه هه‌لستاوه. ته‌نانه‌ت له عه‌ره‌بیدا کورته بزوینی «فتحه، ضمه، کسره» ش بایه‌خی ده‌نگه‌کانی دیکه‌یان نیبه چونکه، به‌تایه‌تی له فیعلدا، نه‌و کورته بزوینانه له «تصریف و اشتقاق» دا دین و ده‌رون و تیده‌چن و ده‌گورین وه‌ک «قتل، قاتل، استقتل، یقتل، مقاتلة» نه‌وه‌ی ناگوری و تیناچی ههر ده‌نگه کونسنانته‌کانی «ف، ت، ل» ه. بزوینه دریزه‌کانیش به‌قه‌ده‌ر کونسنانته‌هه‌میشه‌یی و نه‌گوراو نین بو‌یه پیمان گوتون «حروف‌العله» له وشه‌ی وه‌ک «علم» که چاوگه نه‌و قورساییه‌ی سهر «ل» ه‌که زخی نیبه چونکه وشه‌که ده‌بی حه‌ره‌که‌ی بدریتی یا به‌فته‌ه یا به‌که‌سره یا به «ضمة» ههر که حه‌ره‌که‌شی درایه قورساییه‌که نامینئ.

ناخپوه‌ری عه‌ره‌بی له ولاتی‌که‌وه بو ولاتی‌ک، مامله‌تگوری له‌گه‌ل نه‌و قورس کردنه‌دا ده‌که‌ن. میسریه‌کان، به‌ پیچه‌وانه‌ی عیراقیه‌کان له حه‌ده‌ده‌ر دزی قورس کردن، به‌ نموونه له وشه‌ی «قلب - ئەلب، شمس» دا هیچ قورساییه‌ی ناخه‌نه سهر «ل، م» وه‌یاخود دین ناوی «جیمس بو‌ند» ده‌که‌نه «جیمسی بو‌ند» تا‌کوو «م» ی «جیمس» له‌م قورس کردنه ره‌ها بکه‌ن، که‌چی عیراقی ده‌لین «ده‌رووب، گه‌لووب» له جیاتی «قلب، درب» ته‌نانه‌ت له قسه‌کردندا «ر» ی پینش «د» یش قورس ده‌که‌ن به‌ پیچه‌وانه‌ی کورد، وه‌ک که ده‌لین «لئلیت الفرد - ليلة الفرد - fe-rid». «فرید‌الاطرش» چونکه به‌ئسه‌ل میسری نیبه له گورانی «احلی همسه» دا ده‌نگی «ش» له وشه‌ی «اشجان» وه‌ها قورس ده‌کات به‌دریزای نه‌لفیکی ته‌واو له «ج» ه‌که‌ی داده‌یری، ههر هو‌ی نه‌وتویش بوو وای کرد جارکیان «عه‌بدول وه‌هاب» بلئی «فرید ناتوانی خوی له شامیه‌تی رزگار بکات».

له کورده‌واریشدا مامله‌تگوری له شوینیکه‌وه بو شوینیکی دیکه له‌گه‌ل ده‌نگه‌کاندا ده‌کری. له به‌ری بادیناندا هه‌ندی وشه‌هه‌ن به‌ سکونی ته‌واو ده‌ست پیی ده‌که‌ن، واته بی قورس کردن، که نه‌مه له سوران و باباندا مومکین نیبه. ده‌وروبه‌ری هه‌ولیر پتر حه‌ز له قورس کردن ده‌که‌ن تا ولاتی کو‌یه و سلیمان‌ی و یرانیه و سا‌بلاغ. ته‌نانه‌ت نه‌سه‌له هه‌ولیری وشه‌یه‌کی وه‌ک «چی» ده‌که‌ن به «ج» ی قورس کراو.

له ئینگلیزیدا نه‌م قورس کردنه بایه‌خی پیی نه‌دراوه، له نووسینیشدا ده‌رناکه‌وی هه‌رچه‌ند به‌ پیتی لاتینیش ده‌نووسن. به‌ نموونه وشه‌ی film نه‌گه‌ر به‌پیی نه‌و داخوایه بنووسریت که بو «پرستن، کردن» کراوه ده‌بی «fi- lim» بنووسریت، به‌لام دیاره لزوم نیبه به‌و قورس کردنه چونکه که‌گوت filming قورساییه‌که هه‌لده‌ستی، خو ناشکری یه‌ک وشه‌ به‌ دوو جور بنووسریت، نه‌خو هه‌رچی رینووس هه‌یه ده‌شیوئ. سه‌یریکی رینووسی ئینگلیزی بکه‌ین له‌ویدا نه‌و پیپه‌زه له وشه‌ی وه‌ک sparrow, drill, try, snow, clean یشدا ده‌رناکه‌وی هه‌رچه‌ند هه‌موو ده‌نگه‌کانی پینشه‌وه‌شیان که‌وتوونه‌ته پینش کونسنانته‌، خو دیاریشه ده‌نگی سهره‌تای وشه، که بزوینی ناشکرای به‌دوادا نه‌هات، به‌ ناچاری قورس ده‌کری. هیچ وشه‌یه‌کی ئینگلیزی نیبه له‌م جوره‌ بی‌ت و نیشانه‌ی قورس کردنی تیدا بنووسریت.

له فارسیدا کیشه‌ی قورس کردنی ده‌نگی پینش «ن» ی چاوگ به‌وه‌دا هه‌لستاوه که فه‌تجه‌ی خراوته سهری وه‌ک: ره‌فته‌ن، که‌رده‌ن، نامووخته‌ن.. ته‌نانه‌ت نه‌م فه‌تجه‌یه له وشه‌ی ئیزافه‌کراو بو هه‌ندی راناویش ههر به‌کاردیت وه‌ک: ده‌سنه‌ت، نامه‌ش، پده‌ره‌م... جا نه‌گه‌ر بلین له کوردیدا قورساییه‌که پاشماوه‌ی نه‌م بزوینه‌یه ههر دادمان نادات چونکه ههر که بزوین نه‌ما ده‌ستوره‌کانی ده‌نگساری و وشه‌سازی خویان ده‌سه‌پین چ له‌م کیشه‌یه‌دا بی‌ت و چ له شتیکی دیکه‌ی سهر به‌ناخاوتندا بی.

ئەم باسە گەلئىكى بەبەرەوہیە، ھەم لە تەركیبي ناوہكى وشە و رستەى كوردى و ھەم لە پرووى لئكۆلئەوہى بەراوردى ئىوان زمانەوہ، بەتایبەتى چونكە ھەر دەنگىك لە دەنگەكانى كوردى وەك ئەوہى لە زارى كوردەوہ دئە دەرى، نەك لە زارى يەكئىكى دىكە، خاسیەتى خۆى ھەيە و بەپىئى ئەو خاسیەتەش حوكمى تايبەتى لە وشەسازى و دەنگسازى كوردى دەكات.

لە كۆتای ئەم گۆتارە ناتەواوہدا دەلئیم: قورس كردنى كۆنسائنتى پئیش «ن» ى چاوگ بەشئىكى بنچینەى وشە نییە، نە ھى فיעل و نەھى «ن» ەكە، ناچارىیەكى فۆنەتىكى دەیخاتە كۆتایى فיעلەكانەوہ وەك كە دەیخاتە شوئنىكى دىكە لە ھەزاران وشەى كوردیدا. ھەر كە ناچاربەكەش نەما قورسایبەكە یا دەشى ھەلستى یان دەبئ ھەلستى لەبەر ئەمە پئویست نییە لە چئگەى وەك «رستن، كردن» دا نیشانەى بۆ دابندرى چونكە نە لە واتدا و نە لە شوئنى دىكەدا بەردەوام نییە و نەمانى بەسەردا دئت. خۆ جایەزبیش نییە نیشانە بۆ دەنگى نەبووى دابندرى.

ھەرچۆنئىك بئ دەبئ لە نەمانیدا نیشانەكەى لادبرىت نەخۆ ئاخوتنى كوردى دواى بەئىئىك گۆرائئىكى گەورەى ناپرەواى بەسەردا دئت چونكە لەم سەردەمەدا «زمان» بە دائىمى دەخوئندرىتەوہ ئىتر چۆنى بنووسى وەھای لئ دئت بەتایبەتى چونكە لە سەدى نەوہد و پئنجى منالان دەچنە مەكتەب و «نووسین» دەخوئن و دەلئەوہ. مامۆستاكانىشان ھەر 10-15 سالئىك دەتوانن لە گۆتەوہدا ھەلەى ناو نووسینەكە راست بكەنەوہ، وردە وردە مامۆستا و قوتابى دەنووسن و دەلئەن «Se-ri-man / si-pi-lim / bes-ti-ne-we» بەستەنەوہ، سپلم، سەرمان»...

تكا و ئامۆزگارى: ئەگەر خوئنەرىك بە بىرىدا ھات پرەخنە بگرئ لەوانەى گوتووومن، وەك ئەوہى لە وشەى «برىندار، بەدكار، بەرچنە، بەرگر...» دا دوا پئىتى «برین، بەد، بەر...» قورس نەكران ھەرچەند لە لاوہش «...دار، كار، چنە، گر...» پئیانەوہ نووساون با خبئرابى نەكا لە پرباردان لەسەر ھەلە بوونى ئەو دەستوورانەى دەنگسازى و وشەسازى كە لەم گۆتارەدا باسیان كراوہ چونكە باوہرم ھەيە بەشى زۆرى پرەخنەكان وەرامى رئكۆپئىكان ھەيئت، بەداخەوہ ئەم گۆتارە بەشى ئەوہى نەكرد كە بەشى زۆرى ئبئینى و بىروراكانى خوشم بگرئتەوہ.

مەسعوود محەمەد

وہشانى يەكەم: گۆقارى «رۆشنبرى نوى» ژمارە 80 ى مايسى سالى 1980
وہشانى دووہم: سايتى www.mamosta.net پاپىزى سالى 2009

«...»

سلاوئىك لە شىعرى نوؤبابەتى كوردى

تېبىيەتتىكى سەرەتايى ھەيە لەبارەى ئەو ئامپىرانەى مرۇف تەعبىريان پىئ لە شتان دەداتەو ھە دەشى بېتە تىشك بە دەوروبەرى «شيعر - ئامپىرى تەعبىر» دا، نەختىك چەشمەندازى بېنەر پروون بىكاتەو:

مرۇف بە دوو جۇرە ئامپىرى پراگەيەنەر نىيازەكانى خۇى دەردەيرى: يەكەمىان ھونەرە جوانەكان. ئەوى دىكەيان، ئاخوتن كە دەشىتەو نووسىن. لېرەدا پرەمز و ئىشارەت و برۇ ھەلتەكاندن و تەلپالى و شتى ئەوتۇيى نايەنە ناو حىسابى ئەم وتووئۇرە چونكە نە دەچنە رىزى ھونەر و ئاخوتن و نەدەشگەنە مەيدانى ئەوان ھەرچەند بە جۇرىك لە جۇران، تا ماوۋەبەك، تواناى تەعبىريان ھەيە. خۇ ئەگەر بايەخ بەو چەشەنە ھۇيانەى تەعبىر بەدەين دەبى نىشانەكانى ھاموشۇى سەر شەقامانىش بېنېتە رىزى ھونەر و ئاخوتن، ئىجا فىكەى شوان و دەرگە لېدان و ئىم و نازانم چىش... نەك ھەر ئەمانە، بگرە وشەى وەك «ھەچە، وشە، چغە،...» ش ھەر نايەنە ناو لىستەى ئامپىرەكانى تەعبىر ھەرچەند لە شىوہى «دەنگى زمان» ىش لە زارەو دەردېن. قسەم لېرەدا لەگەل ھونەر و ئاخوتنە.

بەر لەوہى بچمە قولايى لېكدانەوہو، تايەتتەكى زېدە جوداكرەوہى ئاخوتن لە ھۇبەكانى دىكەى تەعبىر دەدەمە بەر نىگاكى خۇينەر. ئاخوتن تاكە ئامپىرە كە بە مادە و واتايەو زادەى ھەناوى مرۇف بن، ھونەرەكان ھەر لايەنى واتايان بەچكەى مرۇفە لەوہ بەولاولە رەنگ و زەيت و بەرد و قوماش و فرچە و ريشە و ژى و گەچ... و ... ھەموو ئەو كەرەستانەى كە لە بەرھەمى ھونەرىدا بەشدارن لە مرۇف بېگانەن.

ئاخوتن لە ھەموو پروويەكەوہ و بە ھەموو وجوديەوہ زەنەى ھەست و ھۇشى مرۇفە، تەنانت مرۇف دروستكەر و داھىنەرى ئاخوتنە پتر لەوہى ھى مندالەكەى يىت، بگرە لە گەرماپى لەشىشى لېى نىكتەرە چونكە مندال و گەرماپى لە مادەى بە پۇز و بەرھەستى دەردەوہى وجودى مرۇف بەدەر دەدەنەوہ كەچى «وشە» لە خودى مرۇفەكە دەزىتەوہ بەلام زانەوہى مەعنەوى نەك مادى. رەنگە بىر بۇ ئەوہ پروا كە «وشە» ش لە مادەوہ وجود پەيدا دەكات، گۇپا «دەنگ» كە قالبى وشەى واتادارە پېوہەندى بە ھەواوہ ھەيە ھەواش مادەيە. ئەم بۇچونە پروالەتى و سەراويە چونكە مرۇف دەتوانى لە دەروونى خۇيدا وتووئۇر بىئ ئەوہى بە زمان دەريان بېرىت. خۇ زۇر كەسى بېزمان ھەيە ھەموو شتان تېدەگات و ھەموو شتانىش بە دل و مېشكى خۇيدا تېدەپەرىنېت و يەك وشەشى لىئ دەرنايەت.. ھەر نەيسە. با بگەرپمەوہ بۇ سەر رچەى مەبەستى ئەم نووسىنە.

ھونەر، تېكرايان، كە لە پرووى شىوہ و جۇرى «تېگەياندن - پراگەياندن» ەوہ لەگەل ئاخوتندا بەراورد بىرېن دەچنەوہ بۇ لاي «تجرىد» و ھېماكارى، واتە بەر لەوہى ھونەركار بىەوئ ھېچ بەرگى نامۇپى لەبەر ھونەرەكەى بىكات، ھونەر وەك خۇى ھەيە بە جۇرىكى تەجرىدى واتا دەبەخشى و فەرھەنگى قەراردادە و نووسراوى نىە واتاكانى لېك بداتەوہ وەك كە زمان فەرھەنگى ھەيە، ھەلبەت بۇيە ھونەر پېويستى بە «وەرگىران» نىيە لە مىللەتتەكەوہ بۇ مىللەتتەكى تر وەپا راستتر ئەوہيە بلېن وەرگىران ھەلناگرى وە كە زمان ھەلى دەگرى و داخوازىشى دەكات، بە نمونە كە گوتت «توورەيى» ەرەبىك تېتتاگا تا بۇى نەكەيتە «غضب» بەلام كە بە وېنەكېشى تەعبىرت لە «توورەيى - غضب - fury...» داوہ ھەموو بىنەرىك لە واتاكەى دەكات رەنگە كوردېك و ژاپونىيەكېش ھەردوويان بە جۇرىكى لە يەكترى نىك تەعبىر لە «توورەيى» بەدەنەوہ، ئەگەر جوداوازيەكېش لە نېوانىندا ھەبېت لەوانەيە ھەر بەقەدەر جوداوازي نېوان دوو وېنەكېشى كورد وەپا ژاپونى يىت. ئەوہى راستىش بىئ تەعبىردانەوہى تەجرىدى لە واتا بە ناچارى جوداوازي دەخاتە نېوان بەرھەمى ھونەركارانەوہ چونكە مومكىن نىە خورپەى دل و تاسەى دەروون و پەنگىنى پەنجەى دوو كەس وەك دوو نوسخەى يەك شت بن كە ئەم بزوپنەرانەش لە مرۇفكەوہ بۇ يەكېكى دىكە گۇران ھەلبەت بەرھەمىشان دەگۇرى.

پره‌نگه راست بی بگوتری ره‌سم له پله‌ی پیشه‌وه و سه‌ره‌تای «تجرید» دا بی‌ت مؤسیقاش له دوایین پله‌دا، واته ره‌سم له هونه‌ره‌کانی دیکه مه‌فهومتر بی و مؤسیقاش له همومان زانیتر و ده‌روونتر بی هه‌ر نه‌بی له‌بهر نه‌وه‌ی که نامرزی ته‌عبیر له هونه‌ری مؤسیقادا، که ده‌نگ و ناوازه، له خووه خزمتره له‌گه‌ل مه‌عنا و خه‌یال و خوولیا‌دا و به‌ئ‌رک و بلیمه‌تی مؤسیقا هه‌ر نه‌بی ناتوانی وه‌با هه‌لناگری ته‌عبیر له شتی ره‌ق و زه‌ق و به‌ره‌ه‌ستی وه‌ک به‌رد و دار و په‌نگ و بی‌ن و بینراو و به‌ره‌ه‌ست و چیژراوانه‌یه، ئنجا ده‌شتوانی به‌هۆی وینه‌ی گول ته‌عبیر له «بی‌ن» بداته‌وه وه‌یا به‌هۆی که‌مانی ناو باوه‌شی مروؤیک واتای «ناواز» به‌خشی...

به‌هه‌ر حال ئەم خاسیه‌ته‌ی به‌کاره‌ینانی «تجرید» و ریگه ته‌عبیری ته‌ماوی و پشت په‌رده له هونه‌ردا، بۆی بوه به‌قه‌لخان و به‌دریژی میژوو له زۆر به‌لای ناگه‌هانی ئەم جیهانه‌ی پر کیشه‌یه‌ی پاراسته‌ سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که «هونه‌ر» له بنه‌ره‌تدا مه‌خلووقی ئاراییشت و جوانکارییه. تا ئیستا که‌ش هونه‌ردۆستی هه‌موو جیهان مه‌رحه‌با له به‌ره‌می هونه‌ریک ده‌که‌ن که له پرووی هونه‌ری پرووته‌وه بی‌عه‌یب بی دواتر سه‌ر له ناوه‌پروکی خوار ده‌که‌نه‌وه، په‌نگه هه‌ر گویشی نه‌ده‌نی. هونه‌ر خو‌ی له خو‌دا که‌ره‌سته‌یه‌کی مام سه‌لامه‌تۆکه‌ی ته‌عبیره، زۆر به‌دنه‌نگه‌وه خاوه‌نه‌که‌ی ده‌هاوئێژته‌ نا‌راحه‌تییه‌وه. ئەمه‌ راستیه‌که هونه‌ر له چارچیوه‌ی په‌روای خویدا داده‌نی‌ت، له نرخ‌ی که‌م نا‌کاته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی که هه‌نجیر و هه‌نگوین و تری و گۆره‌ویش نرخیان به‌وه‌دا نادۆرین که له لوله‌ی تفه‌نگه‌وه ده‌رنایه‌ن...

له‌تاقمی نامیره‌ زمانیه‌کان، که په‌خشان و هۆنراوه، په‌خشانیش به‌سه‌ر زۆر له ئەزماره‌کانی ئەده‌ب و زانست، ئنجا گوتار و کتێب، ئنجا چیروک و شانۆگه‌ری.. دابه‌ش ده‌بی. بیگومان نامیره‌ هه‌ره به‌هیز و پیز و به‌یرشت و ده‌نگ و سه‌داکه‌ی ته‌عبیر له نیوان به‌ره‌ی ئاخوتن و نووسیندا گوتاری سیاسی و نووسینی سه‌ر به‌سیاسه‌ت و باوه‌ر که راسته‌وخۆ و به‌کسه‌ر، بی ته‌ئویل و زمانگرتن و «پیچی ده‌وه‌نی» نشته‌ر له دوومه‌ل ده‌دات چیروک و شانۆگه‌ری، به‌عاده‌ت، له ناو هه‌له‌سه‌ست و پرووداوی ناو سه‌رگورشته‌که‌یان «بیرورا» ده‌رده‌پرن و له‌وانه‌یه‌ گوته‌ هه‌ره به‌ جوهره‌ته‌کانیان له‌سه‌ر «نووسه‌ر، ده‌ره‌ینه‌ر» حساب نه‌کری چونکه به‌سه‌ر زمانی غه‌یری خویدا ده‌ریان ده‌په‌رینی و ری‌ی نه‌وه‌ی ده‌مینێ په‌نا بباته‌وه به‌ر سایه‌بانه‌ زۆر مه‌شوره‌که‌ی «ناقل الکفر لیس بکافر». نه‌وه‌ی مه‌ترسی و به‌لا بو نووسه‌ری چیروک و شانۆگه‌ری ده‌نیته‌وه، په‌نگه چیروکه‌که نه‌بیته‌ به‌لکو ئینتیما‌ی نووسه‌ره‌که‌ بیته‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌مان قسه‌ و هه‌له‌سه‌ستی ناو چیروکه‌که له نووسه‌ریکی دیکه که ئینتیما‌ی نییه‌ وه‌یا جودایه‌ به‌ داوئوه‌ نه‌کری. ئاوریک له میژوو بده‌وه‌ ده‌بینی له ولاتی مسلماندا هه‌میشه‌ مسلمانه‌تی بوته‌ شه‌فاعه‌تکاری نه‌وانه‌ی قسه‌ی به‌ جوهره‌تی پشت له‌عه‌قیده‌یان کردوه، نه‌ک له چیروک و به‌س، بگره‌ له هه‌موو مه‌یدا‌ئیکدا. هه‌له‌ت له نیوان مه‌سیحیانیشدا هه‌مان دیارده‌ی خاله‌به‌خش کردنی مروؤقی مه‌سیحی له‌چاو هی کافر باو بوه هه‌روه‌هاش له نیوان باوه‌ره‌ جودا جودا‌کانی دیکه‌ی ئەم جیهانه‌دا.

که‌ بی‌ن و له‌روانگه‌ی مه‌ترسی و سه‌لامه‌تی ته‌عبیره‌وه سه‌یری «ئاخپوه‌ر، ئاخوتن» بکه‌ین ده‌بینن له‌کۆنه‌وه‌ شیعر نامیریکی سه‌لامه‌ت و بیخه‌ته‌ر بوه له‌چاو په‌خشان. هه‌مو نه‌و قسه‌ بی‌په‌روا و بی‌په‌ردانه‌ی که ئەگه‌ر نووسه‌ر بیانکاته په‌خشان هه‌رای بو ده‌نیته‌وه له شیعردا به‌ دریژیاری روژگار چاوی لی پۆشراوه و به‌ قسه‌ی جوان و نه‌قل و بابه‌تی ئاراییشت له‌قه‌لم دراوه. سه‌یری شیعه‌ره‌کانی ئیو «ئه‌لف لیله» بکه‌ و بزانه‌ چی تیدا گوتراوه «ئه‌لف لیله به‌ شیعر و په‌خشانیه‌وه ئەم بی‌په‌رده‌یه‌ی تیدا به‌دی ده‌کری به‌لام شیعه‌ره‌کانی که به‌ نمونه‌ دینه‌وه زه‌قترن له پرووی جوهره‌تی زایه‌ندییه‌وه (زایه‌ند - جنس - sex). ئنجا گوئ بگره‌ خه‌یام چۆن ناوانه‌ ده‌گاته‌ پایه‌ی «ابن‌الروان‌دی» و هه‌ر به‌ خواناس و حه‌کیمیش ناوی ده‌بری. له‌کۆنی هه‌ره‌ کۆنه‌وه هه‌له‌سه‌ست به‌ تیکرایه‌ی په‌کجار که‌متر له قسه‌ی عاده‌تی، چ جایی نووسین، حیسابی جدیه‌تی بو کراوه، ئیستاش هه‌ر وه‌هایه. نالی که ده‌لی:

شیقه‌ی فه‌له‌کولئه‌تله‌س و نه‌ستونه‌یی زپیرین
بی بیکه به‌تارایی سه‌ر و سرکه‌یی والا

له جياتى ئەوۋى يېنى بلىين مامە نالى چۇن دەكرى ئاسمان و پەلكەزىرېنە بدەينە دەمى مەقسە و نووكى دەررى، ھەزار ئافەرىن لە خەيالە بلندپەرۋازەكەى و دارشتنە سىحراۋپەكەى دەكەپن، جا ئەگەر بەكېكى عادەتى، ياخود نالى خۇى، بچىتە بازارى قوماش و جلدروان و، مامەلەى ئەو تەرەزە بابەتە و دروومانە بكات دەبى چ وەررامىك وەرگرتتەو!

كام نووسەر وپراۋەتى لە پەخشاندا شتىكى وەك «ھەتىۋى بولغار و يەھودى بەچە» ى شىخ پەزا و شەۋە زۇر مەشورەكەى ئەدەب «مصباح الديوان» بە قەلەمى خۇيدا تېپەرېنى؟ مەسەلەى حىساب لەگەل نەكردن و لى بە داۋبە نەكردن بە زيادەوۋە لە ھەلبەستى فۇلكلۇرى سەپاۋ و دەقگرتتوۋ بوە، واتە شايرە و گۇرانبىز و بەيتخوين و بالۇرەبىز پترىش لە شاعىر بەرەو تەعبىرى بېپەردە و وېنەى شەرمۇپنەوۋە دەرۇن بى ئەوۋەى كۇ لە جەزا و چاوسوور كوردنەوۋە بكنە چونكە دەزانن كەس لىيان زویر نابى. لە زۇر بەستەى شاپى و گۇرانى مىللى، حەز كردن پروو لە ئافرەتى شوو كردوۋ دەكات وەك كە ھەموو جارن شايرە دەلى «مېردە گوۋەى بمرى...» وەپا «... ناۋېرم بېنم ناۋى، لەپەر مېردى گلاۋى» وەپا گۇرانى «لانكۇلى» ھەموۋى ھەر خەرىكى ژېر كوردنەوۋەى مندالە بۇ پەيدا كردنى دەرۋەتى ژوانى دەمەو بەيان، لەوۋە ھەر گەرې كە گەلېك جارن لە پەشەلەكدا باسى لەشى ئافرەت بەو شېۋەپە دەكرى كە لەۋپدا نەبى جايرە نىيە... بە تېكرابى، شىعر لەچاۋ فۇلكلۇر، پتر زمان دەكرى لە ئاست ئەو وشە و تەعبىرانەى بىرى بيسەر بۇ لای زايند دەبەنەوۋە ھەرچەند گەلېك پتر لە پەخشان رېتى تەعبىرى پەھەى بەرەو زايند بە خۇى دەدات و لېشى دەسەلمىندرى...

بە ھەر حال، شىعر بە زۇر ناكەۋى لەسەر شاعىر، ئەمەش راستىيەكە لە خۇۋە ئاشكرايە ھەرچەند باسىشى ناكىت و ھىچ حىسايېكىشى لەسەر ھەلنەستاۋە، خۇ ئەۋەى راستى بى منىش لە مامەلە كوردن ھەرگىز ئەو سەلامەتپەى شاعىرم تېنەخوئىدوتتەوۋە و تېشى ناخوئىمەۋە لە نووسىنىشدا ئەۋەندەى باسى شاعىرى كوردم بە تەقدىسەۋە كردوۋە پەخشاننوۋسى كوردم باس نەكردوۋە، لېزەشدا كە ئەم راستىيە بەفراۋانى دەدەمە بەر لېدوان پېش ھەموو شېك مەپەسم پروونكردنەۋەپەكى شوپن ھەنگاۋى شاعىرى نوپخۋازى كوردە جا ئەگەر بۇچوۋنەكانم ھەلبىگرى، پەنگە بە سوۋدى خۇى تەۋاۋ بى، خۇ ئەگەر گوئىشى نەدامى چ زەرەرىكى نەكردوۋە، تەننەت ئەگەر لە خۇشمى زوپر بكم دۇستى لە من بەردەۋامتر و رېزلىنەرتى چەنگ ناكەۋى، بۇپە ۋا بېپەروا دەلېم لە پروۋى خەتەر و سەلامەتپەۋە شاعىر دەكەۋپتە نېۋان ھونەركار و نووسەر. باپى ئەۋەى كە شىعر وەك ھونەر ئارابىشت و مۇسىقا و تەجرىدە پشكى سەلامەتى ھونەر وەردەگرى، باپى ئەۋەش كە بەھۇى ئامپرازى «ۋشە» تەعبىرى مەفھوۋمتر لە ھونەر بەكار دېنېت بەرەو پەخشان دەپتتەۋە لە مەلبەندى ترس و خەتەردا. لە كۇنەۋەش گوتراۋە «زمان بەلای سەر».

ئەم لايەنەى بېخەتەرى، وەپا كەمخەتەرى، كارى نەكردۆتە سەر شۆرەتى شاعىر ھەرۋەك كارى نەكردۆتە سەر ھونەركارىش، بە پېچەۋانە، شاعىر ھەمىشە لە نووسەرى پەخشان بەناۋبانگتر و مەرحەبا لى كراوتر بوە. ھەلبەت دەزانم بەشېكى بەرچاۋى ئەم پاداشە مەعنەۋىيە دەچىتەۋە بۇ ئەو لەزەتە عاتىفپەى كە مەردم لە شىعرى نازكى وەردەگرى. لە برى ھەستى ھەسانەۋە و ئارامى گيان و تامەزرۇپى شكان كە لە بىستن و گوئەۋەى شىعرى جوانەۋە بە مروف دەگات مروفەكە پاداشتېكى خۇشوبستن و سۆز بە شاعىرەكە دەداتتەۋە، ئنجا ھۇى دىكەش ھەپە پالېشتى لە بلاۋبوۋنەۋە و ناۋ دەر كردنى شىعر و شاعىر دەكات وەك ئەۋەى كە شىعر پتر لەگەل دەرۋونى بيسەردا وتوۋېزى بەردەۋام دەكات و گەلېك درەنگتر خەلق لە گوئەۋەى تېر دەبى، پترىش لە پەخشان دەست دەدا بۇ ئەۋەى لە لايەن خەلقەۋە لەسەر شانۋ و لە كاتى كۇبوۋنەۋە و نمايىشت و چەندىن مونسەبەى دىكەدا بگوترتتەۋە و بچوئىدرتتەۋە باشترىش لەگەل جۇشى عاتىفە ھاۋئاھەنگ دەبى، ئاسانترىش دەپتتە گۇرانى...

بەلئ ئەمانە ھەمووی یاریدە شیعەر دەدەن تا ئەویش وەك ھۆبەكانی دیکەى ناو دەرکردن گۆرانپێژى، سینهما، رۆژنامەگەرى، یارى، موزیعیەتى... بە خیرایى شاعیر مەشور دەكات و دەبیاتە پلەى عەبدولحەلیم و حەسەن زبەرەك لە شۆرەتدا، یینە قوتابییەكى زانكۆ كە شیعەر بلاو بکاتەو، لە رۆوى شۆرەتەو بە مامۆستایەى بگرە كە ھەرچى زانستى سەخت ھەبە بە دەرسى دەلێتەو و كۆتیبیشى لەسەر دادەنئ، دەبىنیت قوتابییەكە زۆر لە مامۆستاكەى مەشورتر دەبئ، ئەمە راستى ییگومانە كە لە ھەردوو دەستە تەرازووى ئەرك و پاداشدا بە سوودى شاعیر لەنگەر دەبەستئ.

بەو لای ئەم راستییەو راستییەكى دیکە ھەبە، ئەویش لە سوودى شاعیر زیاد دەكات و لە ئەركى دادەشكێنئ: ھەتا واتاى شیعەر تەماوتەر بئ ھەلوەستى شاعیر سەلامەتتر دەبئ، چونكە نامۆبى تەعبیر وەك ئەو كالاىیە كە تیزایى و پێندەبى تیغ لە نێو خۆیدا دەشارێتەو و زۆر بە درەنگەو لێى بە دیار دەدا كە دەبەوئ برین بختە لەشى ناحەزەكەبەو. لە سەرئیکەو شیعەر بەھۆى شیرینى و روح سووكى و خنجیلەبى خالەبەخش كراو لە سەرئیکیشەو شاعیر بە تەعبیری تەماوى خۆى چەپ دەدات لەو نەرمە خەتەرەى كە شیعەرى وەك:

ملک و دستور و مجلس امه
کل عن المعنى الصحيح محرف

كاتى خۆى رەنگ بوو بپهینینە بەر ھەنگاوى «رصافی». ئەوئەى راستیش بئ شیعەرەكە و ھى تریش دووچارى ھىچ ناراحەتیەکیان نەکرد، ئەوئەى پێى سەغلەت بوو دەم لێدانى شتى سەر بە ئایین بوو كە لە حەقیقەتدا بە گەلێك مەزھەبى رەواش ھەر رەوا بوو كەچى كۆمەلەك مەلای لئ بەخەبەر ھبنا، رەنگە ھەر ئەو كەسانەش یاردەى رزگار بوونیان دايت كە بە ھەلبەست ھېرشى دەبردنە سەر. شتە سەر بە ئایینەكان بە پەخشان نەك بە شیعەر بلاو بووبوونەو بۆبە بوو ئەو كارەى كرد، نەخۆ زەھاوى بە شیعەر دەربیری كە دەبئ «ئایر» خوا بئ چونكە ھەموو ئەو سەیفەتانەى دەدەنئ كە لە خودا رەچا دەكرئ و ھەر دەبێتەو ھۆش و خواز (ارادە)، كە ئەو دوانەشى پئ بدرئ بۆ نەبێتە خوا؟ ئەمەى گوت (ھەلبەت من دەقى قسەكانى زەھاویم نەھبناوئەو) و پێشم شك نایەت كەسى لە خۆى بە دەنگ بپنابئ.

تۆ یینە لە ھەلبەستدا ھەرچى جەھەننەمى دنا و قیامەت ھەبە لە گیانى زۆردار و بەدكار و خۆنمژ و داگیركەر و «سیخور» ی بەر بەدە كەس توورە ناكەبیت چونكە قسەكانت ھىچ تاكێكى دیار و پەنجەنیشان ناگرنەو، شیعەرىش پەخشى ئەخبار نیبە ناوى كەسان و شوپیان و مېژووى رۆوداوان بکاتە لیستە و لە دێرەكانیدا قەتاریان بکات، بۆبە ئەوئەى لەبارەى خراپەو دەبێت، زۆر جارن، لەوانەبە بەدكارەكەش بپلئ.

لەمەوئە دەمەوئ بە شاعیری كوردى نوپخواز بلیم خەست كردنى تەمومژى ناو تەعبیر و ھەلنەنى پەردەى نامۆبى بە دەورى ھەلبەستەو حەشارگەى خۆ تپدا بواردنە، ئنجا نامیشتى ماسوولكەى ھونەرە، ئنجا سلیمانى گوتەنى «خەنجەر لە كا» یە بئ ئەرك و مەسەرەفەكەبە، ئنجا «بیتاقەى شەرەف» بە خۆبەخشینە بۆ ریزی ھەرەپێشەوئەى قارەمانە راستینەكانى ھەرای فكر و باوهرى كۆمەلایەتى و چارەنووسى گەلان.

ئاخپوەر ھەتا لە تەم و نامۆبى زیاد كات خۆى لە خەبات دەشارێتەو... بووكەكانى فكرى مارەپیری خۆى ناكات... بگرە دەخزێتە ناو ئەو بورجە عاجینەى كە لە فێرگەبەكى سەرلەبەرى فكر و ھونەر كراو بە عەیب. ئنجا ئەگەر جوانى و شكلى شیعەر جارێكى پەرژینى سەلامەتى بۆ كېشایبئ، ئەو جینگل خواردنەى لە نێو بورجە عاجینەكەدا بەھۆى تەعبیری نامەفھووم لە زوربەى ھەرە زۆرى گەلى دادەبیرئ چونكە بەك تاكې جەمبوروئەى ئەو خەلقە لە قسەكانى ناگات. شاعیری كەس تێنەگەبشتوو كە لەلایەن خەلقەو پێشوازی لئ دەكرئ، بەھۆى مەفھووم نەبوونى قسەكانى ئەو پێشوازیبە لئ ناکرئ، بەلكو لە شیوئەى قەرز و خواستنەوئەدا پشكى «حورمەت و خۆشەویستى» لە تێكرا مەفھوومى

«شاعیریەتی»، نەك لە مەفھووم نەبوون، بۆی دەبێ بە مأل. سەرماپەیی شاعیری نامەفھووم لەو شەعبییەتەیی كە ھەپەتیی قەرزی دەست بەسەردا گیراوە.

شیعیری زێدە تەماوی، بە ناچاری دەبێتە وتووێژ لەگەڵ خۆدا كردن، ئەوپەری لێك كێشراوەی جغزی مەفھووم بوونی ئەوەیە بەرە شاعیران لە رێی كوتانەووەی رێگای لە یەكدی نزیك و لە یەكدی شارەزا بدۆزنەووە بتوانن لە یەكدی بگەن، یاخود ھەریەكەیان بەپێی بۆچوونی تاییەتی خۆی واتا لە شیعیری ھاوڕێكەیی بداتەووە، كە ئەمەش شیوازێكی نوێی بابەتی لێكدانەووەی خەریكە لە زوربەیی مەیدانەكانی سەقافەت خۆی دەكاتە پروانگەیی سەلمپنراوی تێوھرامان، تا ئەوێ بەرھەمی كۆننە دەدرێتە بەر نیگای سەردەم نەك بە نیازی پتر تێدا رۆچوون و پروونتر كردنەووە و سەرەژوورتر بردنی سەرچاوەی ماكەكانی ئەو بەرھەمانە بەلكو بە راگوپستنی پاتەوپات و یەكسەری بەرھەم و خاوەنەكەیی لە رۆژگاری خۆیەووە بۆ ئەم رۆژگارە وەك كە كوری ئەم رۆژە بێت... ھەر یەكەیان بە جوړێك واتا لێدەداتەووە بە تەواوی خاوەن ھونەرەكە كپ دەكات.

دەبێ بزانی شیعەر لە بنەرەت و لە یەكەم جوولەیی ھەلنانیەووە جوړە داپۆشراویەكی وەك پەردەیی تەنك یا ئەستووری بەسەرەووەیە لە چاو قسەیی عادەتیدا، تا ئەوێ رەنگە راست بێ بگوترێ شیعیری زێدە سادە و ساكار و مەفھووم بە كاری ھونەری لە قەلەم نادریت، مەگەر لەوانە بێ كە پێی دەگوترێ «سەھل ممتنع»، بە نموونە، ئەم دێرە شیعەری شیخ رەزا بەھۆی دەرشتنێكی نەختەك عادەتیەووە بوو بەو نامەفھوومەیی كە ھەر ئیستا باسی دەكەم:

كئ بئ لە دلیرانی عشاير كە نەچووبئ
وہك تیری ئەجەل نووكە رمی جافی بەنافا

وہك دەبێت دێرە شیعەرەكە لە بەشی ھەرە واتا ئاشكراي ھۆنراوہیە، كەچی نیمچە شاعیرێك ئەمەیی خوارەووەی لئ خواستەووە و كردی بە دیاری بۆ نەوہیەكی عوسمان پاشای جاف:

ئەوی نەوہی میر بەناف
ناعەلاجم شەو لە داخت لیر ئەكەم

ئەگەر دێرە شیعەرەكەیی شیخ رەزا ھەلۆەشینیەووە بۆ باری عادەتی ئاخوتن و بلین: «كئ بئ لە دلیرانی عشاير كە نووكە رمی جافی بە ناوكدا نەچووبئ وەك تیری ئەجەل؟» نیمچە شاعیرەكە چاوی رەشكە و پێشكەیی نە دەكرد لە وشەیی «بەنافا» و وا تیبگا لە كۆتایی شیعەرەكەدا سیفەتە بۆ «جاف»، ئنجا ھەقیشم نییە بەسەر نەبوونی كئس و واتا لەوہی بە دەوری «بەناف» فەرموویەتی...

شیعیری ئیستاكەیی كوردی، زۆر بە داخەووە، پێبەپئ تێھەلكشیوہ لە نامەفھوومی تاكو گەلێك جاران دەگاتە ئەو رادەپەیی كە لەخاوەنی بەولاوہ رەنگە كەس تێی نەگات. ئەو نامەفھوومییە و نامۆییە لەو دەرچوہ زادەیی عەفویبەت و ورووژان و جووشان و ھەلرژان بێت وەك ئەوہی كە دەمەوانەیی دەفری داخراو و ئاخاوت ھەلگرت ناوھرووكی دەفرەكە ھەلرژیت و دەرپەریت. نامۆیی لە شیعیری نوپابەتی كوردی بوہ بە شەقل و دەق و نەخش و پروخسار، بگرە تا رادەپەك بەرەو دەروونی شاعیریش رۆیشتوہ لەوہدا كە خەریك بوونی شاعیر بە دۆزینەووەی دەرشتنی سەخت و وینەیی كیوی بەرەو خەيال و واتا ورد و تێكھەلكیش و نامەئلووفی ئەوتۆیەووە دەبات كە «معاناة» ی عادەتی نایانگاتی، رەنگە ئەم وردپووییە و تەنك ھەلپینەووە و خەيال باریك كردنەووەبەش تەنھا سوودێك بێت بە شیعیری كوردی بگات لە بری لە دەست چوونی روونی و ساكاری و ئاشكرايي كە سەرچاوەیی لئ خوارنەووەی ئاپۆرەیی خەلقە.

واتا و خه یالی دووره دهست به خوئی و نرخه هونه ری و مه عنه وه به که یه وه وه ک نه و گنج و زبیر و گه وه ره یه که له خه زنه ی دهوله مه ندایه و بهر نیگای من و تو ناکه وی، داخیشم نه و داخه یه که گه وه ره یه وه ها ناپایی کوردی، وه ک دهست ئیمه چوه، ته رجهمه ش نه کراوه بو زمانیکی دیکه به شیوه یه ک له عالمی رابگه یه نی که شاعیره بی پوول و پاره که، بگره بی شه هاده که ی، کورد به گه وه ره ی واتا و شیوه ی که س نه بیستوو و که س نه دیتوو نه و سامانه مه عنه و بییه به دهوری پروته له یی خو یه وه هه لئاوه تا نه و راده یه ی بتوانی به خشنده بی و لپی بخوازیته وه. هیچ موحامه له له وه دا نیه که ده لیم شیعی نوئ بابه تی کوردی وه هام بیستوه به فوناخ پینش زور به ی، نه گه نه لیم هه موو، شیعی نوئ بابه تی جیرانه کانی کورد که وتوتوه، ته نانه ت جاریکیان به یه کتیک له و شاعیرانه م گوت که تو دیت و له فلانه یه شیعیرتدا، به لای خوته وه، به ناو هینانی چند شاعیری غهیری کورد پرووکاری هه لیه سنت بهرز ده که یته وه ئنجا له بهرزایی هه لیه سته که ته وه ده توانی دهست به گه یه نیه دهسته بهرز کراوه کانیان به ره و ئاسوی پهروازت. له مه شدا یه ک تۆسکال موحامه له م به کارنه هینا چونه ک به راستی و سه د جاران به راست نه و یه شیعه که نمونه ی گه لیک پارچه ی دیکه ی وه ک خوئی بوو تاکه یه ک هاوتای نه بوو له هه موو نه و شیعه ناوده رکردوانه ی غهیری کورد که من له و چندین سالانه ی دوایدا بیستوو من. جوانی و بهرزایی یه شعره که ش په کی له سه ر نه وه نه که وتبوو ئایا تیان ده گه یه ت یا ناگه یه ت. وه ک فرۆکه ی به هه واوه هیچشی تیناگه یه ت و پیشه وه ده حه په سیته.

شیعی نوئ بابه تی کورد گه لیک به ولای شیعی سه ده ی نۆزده می کورد، له نامویی و نامه فهوومی تپه ری کردوه، جا نه گه ر گله یی له شاعیری که بهر له سه د سال بکه ین که شیعی توئکلداری گوتوه ده شزانی نه و شاعیره له سه رده می کدا زیاده که جارئ شیعی نه بووه فه رمان بهری بیروباوهر، شاعیریش داواک شه عبیه ت و گه لدوستی نه ده کرد، خو دیوانه که شی چاپ نه ده کرا، هیچ به ره و تا قمی که رۆشن بیرانی ش بوئ نه ده بوونه پروپاگه نده چی نه خوئی به ته مایه و نه که سیس لپی ده سه لماند بیته پالهوانی کۆمه لایه تی و فه و مایه تی و ... و نه ... نه ... ئنجا شیعه کانی شی له چا و شیعی سه رده م ساکار و پروون بوون ئایا ده بی چ جو ره گله یه ک بکری له نامه فهوومی شاعیری نوئخوازی نوئ بابه تی کورد.

هه موو نه و «نه ... نه ...» یانه ی شاعیری کۆن بو «نه ری ... نه ری ... به دی ... به دی .. به لی ... به لی ...» یه ریز و خوشه ویستنه بو شاعیری سه رده م نه وه م له بیر ناپاته وه که ده بی تپی بگه م ... ده بی خوئی لیم ئاشکرا بکا. داوا له هونه ر و توانای ده که م یا قالبی وه ها داریژیت به دلی خوئی و به فه می بیسه ر بی، یا خود پتر پرووناکی بخاته ئیوان شیرازه ی ته نینه وه ی داوه باریک و لوول خواردوه کانی نه و فکر و سۆزه ی که له به شیکی بهرچاوی شیعی ئیستا که یدا بو شیعی خوینی عاده تی و فراژووش گرپچکه ده کا.

من نالیم، لپشی قبوول ناکه م، به ده مودوی ناخوتنی عاده تی و په خشان ی ساده له گه لمدا سکالا بکات، تاوانباریشی ده که م که به نیازی خوروونکردنه وه و مه فهووم بوون واز له وینه و واتای کیوی و رامکردوو به نینی ... موسیقا بدورینی ... په رده و پۆشینه کانی سه ر پرووی بووکه خوولیاویه کانی بیچته وه ... من مامۆستای قوتابیانم له شاعیر و هونه رکار ناوی ... واعیز و په ندیاریشم ناوی ... رابه ر ئاین و کۆمه لایه تیشم ناوی. ئەمانه بی نه وه ی شاعیر بن هه ن و له کاردان ... من شاعیری هه ستیاری هونه رکاری ده ست په رنگینی هه ناو ته قیوی جهز به گرتوی شیت و شهیدا و به لهرز و تا و ... مه فهووم ده وی، ئوبالی پرسکان و نه رسکانی نه و مه رجانه ش ده چپته وه نه ستوی به ره که ی، ئوبالی لی حالییوونیشی، نه وسا، ده چپته وه نه ستوی خۆم.

نامویی شیعی، یا هه ر بابه تیک بی، که گه بشته پله ی پیرانه وه و لوولخواردنی نه ولای تیگه پیشته وه چ پبویست به وه ناهیلی له ناوه روکه که ی بکۆلرته وه ئایا پرووی قسه و وتووژی له گه ل چه ندیه کی میلیله ت و کام به ره و چینی میلیله ته. پارچه هه لیه ستی وه ها هه یه هه ر

له بهر شیوازه نوێ پێوهکهی دهزانی نوێخوازه و کۆنهپه‌رست نیه. تۆ بلیی ئهم دارشتنه پشت له «عروض» هوه ئهم شیوه ته‌ماوییه نامه‌فه‌وومه له کۆتیه په‌ریه‌وه بۆ ناو هه‌له‌به‌ستی کوردی؟

هه‌له‌به‌ت ناشی بلیین نماي ئاسایی و فراژوو‌بوونی خۆرسک شیعی کوردی له عه‌رووزه‌وه پراگۆیست بۆ ئه‌و حالوباره‌ی که هیچ پێوه‌ندی به پرا‌بردوو‌یه‌وه نه‌ه‌یشت، چونکه وه‌ک ده‌زانین ئه‌و گۆرانه‌ی که له هه‌له‌به‌ستی کوردیدا گه‌ییشته پرا‌ده‌ی به‌ره‌واژبوون و هه‌لگه‌پرا‌نه‌وه له چه‌ند سالێکدا پرووی دا به‌حال به‌شی لاسایی کردنه‌وه‌ی ده‌کرد چ جایی ئه‌وه‌ی عه‌رووزی تێدا پیر و گه‌نده‌ل بێت و چرووی تازه ده‌رکات و بێته نه‌مامی شیعی نوێی کوردی.

ئه‌وه‌ی بیه‌وی گۆرنی شیعی کوردی بیا‌ته‌وه بۆ گۆرانی باری کۆمه‌لایه‌تی و شارستانه‌تی و کوردستان نه‌کا ده‌ماری پێوه‌ندی ژوورخان به ژێرخانه‌وه بپچرێ ده‌بی ئه‌وه به یادی خۆیدا به‌یته‌وه که‌وا کاتێک شیعی «گۆزان» تطوری کرد و به دوا ئه‌ودا زوربه‌ی شاعیره‌کانمان عه‌رووز و شیوه دارشتن و بۆچوونی میراتیان ته‌لاق دا ه‌یشتا له هه‌موو کوردستانی عێراق سی ناوچه‌ی لیوا و یه‌ک دوو ناوچه‌ی قه‌زا کاره‌بای تێدا هه‌لکرا بوو و جارێ کورده‌واری یه‌ک بست به‌لای پیشه‌سازی و جووله‌ی هونه‌ری و په‌ره‌سه‌ندی خۆپنده‌واری و تازه‌بوونه‌وه‌ی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی و ئازادیی ئافه‌رت و په‌ره‌ها بوونی بیرورا و ئه‌و جو‌ره دیارده ژیا‌ریانه‌وه نه‌چوو بوو که ئیتر ناشی بلیین گۆرانی میژوو‌بی کورد هۆی گۆرانی شیعی کوردی بوو. که شیعی کوردی کیفی کۆنی خۆی، وه‌ک ماری دمه‌و هاوینان، دا‌رنی جارێ زوربه‌ی کورده‌واری له بری «ژنه‌که‌م» ده‌یگوت «خێزانم... ماله‌وه... مندا‌لان».

به کورتی ده‌لیم ئه‌وه‌ی بوه بنه‌مای گۆرانی شیعی کوردی دوو چشت بوو: یه‌که‌میان چاولێکه‌ری شیوازی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان، بگه‌هه‌ی رۆژه‌لاتیش. دوه‌میان، که هه‌ر خۆ په‌له‌ی به هۆی یه‌که‌م کرد، بلاو بوونه‌وه‌ی زۆر خێرای فکری نوێخوازی دوا‌ی شه‌ری دوه‌م بوو به هه‌موو دنیا نه‌ک هه‌ر به کوردستاندا، که یه‌کێک له دا‌ه‌پنا‌نه‌کانی نێو کوردانی ئه‌وه بوو وای له نۆپه‌ره‌ی رۆشنییری ئه‌وسای کورد گه‌یاندا گۆیا شکلی عه‌رووزی له شیعی‌دا پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه پاشکه‌وتوه‌کانی کۆنه‌په‌رستیه هه‌ر وه‌ک له گه‌لێک مه‌یدانی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و بیروباوه‌ردا شه‌ری پێ نایه‌وه دژی ئه‌وه‌ی پێی ده‌گوترا کۆنینه. ئه‌وه‌ی زیاتریش له نێو شاعیره نه‌وپاوه‌کانی کورددا وای کرد شیعی عه‌رووزی و شیوازی کۆن قرا‌نی تێ بکه‌وی پتر له‌وه‌ی له نێوان فارس و عه‌ره‌بدا قرا‌نی بێت هه‌ژاریه بیسنووریه‌که‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و پرا‌میا‌ری و سه‌ره‌له‌به‌ری وجودی میژوو‌بی کورد بوو که ئه‌وه‌نده سامانه‌ی بۆ کوردی دوا‌ی حه‌ری دوه‌م به‌جێ نه‌ه‌یشتبوو خۆی له‌به‌ر شالاوی نوێخوازی بیسنوور بگرێت.

پرا‌بردوو‌ی کورد ئه‌وه‌نده هه‌ژار بوو نه‌یتوانی پرا‌خساری حازری بپا‌ریزی له ئاست ئه‌و ورۆمه‌ی که فکری نوێخواز له ژیا‌ری ئه‌وروپاوه بۆی ه‌ینا، به پێچه‌وانه‌ی عه‌ره‌ب و فارس که له به‌را‌نه‌ر پاله‌په‌ستۆی فکری نوێخوازی پاش شه‌ری دوه‌مدا سامانی فکری و مادی میراتی ئه‌وتۆیان هه‌بوو زۆرانی له‌گه‌ل ه‌یزه هه‌له‌ته‌کینه‌کانیدا بکری و بارته‌قای پرا‌وه‌ستی. کورده‌واری به‌ر له‌وه‌ی له په‌له‌ی به‌ره‌ژوو‌رچوونی مادیدا بگاته میسری سه‌رده‌می محمه‌د عه‌لی پاشا هه‌ر له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه وازی له‌و شیواز و دارشتنه ه‌ینا که ئیستا‌که‌ش له قاهیره‌ی 1980 دا هه‌ر باوه.

له پاشماوه‌ی گه‌شه کردنه‌که‌ی سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، که درێژه کێشانی پرس‌کانه کۆتوپه‌ سه‌ره‌که‌وتوه‌که‌ی ئه‌ده‌بی نالی و شاعیره‌کانی دیکه‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌م بوو، چه‌ند شاعیری‌ک به ته‌مه‌نی کاملیانه‌وه، لێره و له‌وی - به زۆریش له سلێمانی - له‌گه‌ل شیوازی کۆن و شیوه‌ی عه‌رووزیدا به‌سه‌ریان برد تا‌کو چرای عومریان کۆژایه‌وه، ئیتر جیلی دوا‌ی، هه‌روه‌ک له بیرکردنه‌وه‌ی پرا‌میا‌ریدا، پێوه‌ندیان به کۆنه‌وه نه‌ما له شیواز و ناوه‌روکی شیعی‌شدا به ته‌واوی لێی دا‌یران تا ئه‌و پرا‌ده‌یه‌ی که پرا‌سته بگوتری ده‌ماری نه‌سه‌بیان به پرا‌بردوه‌وه هه‌له‌په‌یه‌وه.

وهك دهزانی ئهم له قه پیلک هاتنه دهر و دارینی کیفی کۆن که ڕۆشنییری کوردی دواي شهري دوهم کردی کیشایه وه سه ر دوشمنایه تی «تراث» و به یزیکیش دهوامی کرد. به لام پاش ئه وهی که گه شینی و به لینه خو شکه له کانی فکری نو بخوازی کورد له سه ر ته خته به ردی ره ق و ته قی هه ژاری و نه داریی کورد وردوخاش بوون «تراث» نرخیکی پهیدا کرده وه، چونکه ورده ورده به ده م ته جره به ی تاله وه زانرا که چینی لیره به پیشه وه و له وان به پیشتره وه ئه و گونا هباره نین که خه پاله شلکه سافیلکه بی ته جره به که ی گه نجه نو بخوازه کان لیان به هه له دا چوو بوو، تاوانی دوا که وتنی کوردیش ناچته وه ئه ستۆی «تراث» و «ڕۆشنییری» ی کلاسیکی کورد، مه گه ر بای ئه وه ی حالوباری ناله باری کوردی سه رده می ئه و گه نجان به چته ئه ستۆی گه نجه کانه وه، واته تیشکان و نه هاته دی به لینه کانی باوه ری نو بخوازی کوردی دواي شهري دوهم پیه پی بوو به پاکانه بو ڕا بردوی کورد چونکه به هه ست و به ده ستیش زانیان ره ها بوون و به ئاوات گه بیشتن بو میلیله تی هه ژار و بیویز ئه و ده ست هه لینه نیه که له راپه رینه که ی «وئبه» وه گه نجه نو بخوازه کان لی بی به په له بوون. ئیستای بیینی ڕۆشنییری کورد، وه ک مزاش، حورمه ت گرتی که له پوو ر و به رده وام بوونه له سه ر شیواز و نیازی نو ی.

له بهر تیشکی ئهم روون کردنه وه په دا، که من به راستی ده زانم، مه علوم ده بی شیوازی نو یی عه روزنه ویستی شیعی کوردی له سه ر بنجی میژووی خۆی نمای کرده، په ره سه ندنیشی هی پیدایستی سه رده می کوردی نیه بای ئه وه ی که وه چه ی لژیک ماره پیرانی هه ژاری میژوو کردی کورد و وروژمی سه قافه تی رۆژاوا په، ئنجا که شاعیریکی کورد دیت و له نۆ لووزه وه جودا جودا کانی فیکر و شیواز و بوچوون و ڕواله ت و گه شکه گرتن و، به تیکرایی «ناوه روک و ڕوخسار» ی سه رده مدا ته کان ده دات و مۆدیل ده گۆریت و ڕاوی واتای ڕامکردو ده کات و ته مومژ له خۆی ده ئالینی بو ئه وه ی، به لای خۆیه وه، له کاروانی بزووتنه وه ی ئه ده بیی جیهانی دانه یی ده بیته مامله تکه ری مه له ندیکی «شیعی کردی خه یال کردی لاسایی کرد» ی ئه وتۆ ئه گه ر له کوردستانی هه لکه نیت و بییه ته «ته مو فرستان» خۆی له ده ورو به ریکی زۆر نااشنادا نابینیه وه چونکه له ویشدا هه مان مامله ت و کار و بازا ر له گه ردا په.

ته مومژ و نامۆی به به ربه وه هه یه تارمایی میوان به هی خانه خوی بناسریت...

مه سعوود محه مد

وه شانی په که م: گو فاری به یان - ژماره 60، مارس ی 1980 - لاپه ره ی 16-22

وه شانی دووم: سایتی www.mamosta.net سالی 2009

«...»

ده ساتیر

ناوانه له خویندنه وه ی باه تی فارسی سه ر به زمان و ئه ده ب و ئاین چاو له وشه ی «ده ساتیر- ده ساتیر» هه لده ئه نگوی وه ک که ده نووسری فلانه وشه ده ساتیرییه وه یا فلانه باوه ر له ده ساتیره وه هاتوه، هه ندی جاریش ده بینیت فره هنگی وه ک «برهان قاطع» پایه ی به ره ژیر ده کرته وه به وه دا که وشه ی ده ساتیری تیکه وتوه. ئیمه مانانی کوردی عیراق له بهر که م

پېوه ندىمان به سه قافه تى نوپى فارسىيەو به له ئاست ئەم ديار دەيهى به دم داها تەو هى نووسه رانى فارسى سەردەم له دەساتير تەنزا هەستى كيشه يەكى بى سەر و سوراغمان بۆ دەمايهو، تەنانهت بەش بەحالى خۆم نەمدەويست پرسياريش له دۆسته باخه بهرەكانم بكم نهكا وهكوو ئەزموونى و فرسكه رى بى وهلامى لى بىت. ئەم پرسياره دەرته يراوه مايهو تەكوو دواى كرانهو هى كۆرى زانبارى كورد و ئالوگۆرى ديارى چاپكراو له بىوان ئەو و بنكه رۆشنيريه دوور و نزىكه كاندا به شپك لهو كتيبه فارسىانهى به ديارى بۆى هاتن پرسيارى دەساتيريان په كالاكردهو. ئەوساش چونكه كتيبه كان تەنزا له كتيبخانهى كۆر چنگ دەكهوتن. هينديكيشيان بۆ خۆم دەهاتن [زۆر بهيان بۆ كۆرمانهوه] و به دەگمەن نەبى لهلايهن رۆشنيرى كورد نەدە خویندرانهو، مەسەله كه له تاريكيدا مايهو. له يەكەم جارى سەرم بەم باسەدا گرت و بۆم روون بۆوه حەزم كرد بخريته سەر خوانى ئەدەبى كوردى، بەلام بارى ناله بار دەر فەتى نەدام تاكوو بهو دوايى به عوزرى پشتگوئ خستيم بەدەستهو نەما ئيتير ويستم له گوشه يەكهو رووناكايى بۆ بهاوئيزم بەلام ئەوساش بۆ دلنيايى بوون لهو هى كه بلاوكردهو هى باسەكه خۆ پېوه ماندووكردن دەهينى له هەندى رۆشنيرى هئزاوى شارەزا به سه قافه تى فارسى كلاسيك پرسياركرد، دياربوو له ناوى دەساتير بهولاوه شتيكيان لهو بابەتە پى نەگەبيشتوه. بەم جۆره بۆم دەر كهوت روون كردهو هى پرسيارى دەساتير هەرنه بى سووچىكى سه قافه تى ميراتى ناوچهى رۆژه لاتى نزيك له تاريكى دەردههينى جگه لهو هى كه نمونە يەكى گرنگيش له «ساخته كارى ئانقەست به نيازى رەپيش خستنى ئامانجى رەچاوكراو» به بەر هۆش و گوشى خوینەرەو دەگرئ بهو هەشدا تەلئىكى خاوبوويهو هى هەست و سۆسه كرىن له مەيدانى هەلفريواندى فكريدا كشت دەپتەوه. به هەمه حال ئاگادار بوون له هەولى جۆراو جۆرى دەسخەله تەدانى خەلق بەرەو ئامانجى بەرژەو هەندى دنيايى، پەتاييه تى له رپى ئايينهو، پپى ناگوتري ئەرك و كات به فيرودان چونكه وهك دەزانين ئەم پيتوليبه تيك بەستنى ئايين و بەرژەو هەند له كۆنەو بابووه.

ئىستاش به پپى داخواری و بۆ لوان هانای دەبرتە بەر تەنانهت، بەزۆرى، ئايدیۆلۆجى رامياريش له شپوهى ئاييندا باو هەش به بەرژەو هەندى دنياييدا دەگرئ ئنجا پیرەو هەكانى خويانى تپدا بەخت دەكهەن: هيج ئامانجىكى دنيايى له شپوهى مادەى رەق و تەق و بى ئاراييشت و ئاورينگدا ناتوانى بيته عەساي ئەفسوناوى بەدەست رابەرى دنيايى يەو خەلقى پپى راپچ بدات بەرەو له خۆبووردن. هەر چونكه دەساتيريش له شپوهى ئايدیۆلۆجيدا شيله و پيلهى له مەردەم بزركاند توانى بۆ ماوه يەكى دوورودرئ شەدايان بكات، دواتريش كه به بەلگەى زانستى بى دەمەتەقه پووجهل بوونى به ئيسپات گەبيشت، ريز و پايهى لای پارسىه كانى هيند بيمپتەوه، لهو هەر بگەرئ كه زەنەى سەدان وشەى دەساتير بۆ ناو فەرهنگ و ئەدەبى فارسى سەرى گەياند بەحال و بارئك كهوا رەنگە سوانهوهى له ئيمكاندا نەمايى، چ نەپنيهكى سەرسوورپنه وهها دەكات باوهرى پووجهل و جنوكاوى هيندە به ئاسانى بته نپتەوه و بچەسپت؟ هەتا بيرىكى راست و پرووناك دەچتە لانهو ئيسكى خاوه نەكهى دەپتە خۆل كهچى هەلهق مەلهقى دەجال وگای ژير زهوى خەست خەست دەنيشپتە ناخى دل و گيانى ملپونههاى خویندەوار و ناخویندەوار، نە حكومه تيشى به دواوهيه و نە بەرتيليشى لى خەرج دەكرئ، سەير لهو هەدايه كه دەبينين بابەتى زانستيش ئەگەر هيج لايەنى تپدایى سەر به عاتيفهوه بنى ئەويان جەزبه به خەلق دەگرئ. ئەم دەساتيرهيش له بابەتى هەلهق مەلهقى ريز ليگيراوى بى بەرتيل و بى دەسەلاتە.

له كتيبى «فەرهنگ ايران باستان» (فەرهنگى ئيرانى كۆن) له بلاوكراره كانى دانشگای تەهران، سالى 2535 ى شاهه نشاهى، نووسينى پوور داوود ئەم باسەى دەساتير هەر له لاپەرە 17 تا كۆتايى لاپەرە 51 ى ليگرتوتەوه. دواتريش له پاشكووى كتيبه كه شەش لاپەرەى ديكه، له 329 را تا كۆتايى 334، به پشكينهوهى نوئ پرده كاتهوه بۆ سەپاندى باوهرىكى يەكجاره كى خۆى له بارهى سەرچاوهى لپهلقوليبى دەساتيرهوه.

له سەرەتاكانى نووسينه كهيدا باسى تەجرەبهى خۆى له مەيدانى عيشقى زمان و داستانى كۆنى پارس دەكات كه چۆن مەجزووبانه ريگوزەرى سەرى به «دساتير» هوه نا.... و ههوهل جار

چ پایه‌په‌کی له دل و ویردانی دا هه‌بوه و دواتر مروی له خوئی باخه‌به‌تر چاویان باداوه‌ته‌وه سه‌ر ساخته‌کانی و ورده ورده ئه‌ویش پراستی مه‌سه‌له‌ی ده‌ساتیری بو‌روون بو‌ته‌وه و تیگه‌ییشته‌وه چ زهره‌ریکی له باوهر و له زمانی پارسی و فارسی داوه...

وه‌ک که پوور داوود خوئی له ناوهراستی لاپه‌ره 25 دا ده‌لی، منیش ده‌لیم [اینک ببینیم دساتیر چیست- ئنجا بابینین ده‌ساتیر چیه؟] لیره به‌داوه قسه له پوور داوود ده‌گیرمه‌وه.

مه‌لا کاووس له پارسییه‌کانی هیند، به‌نیازی ره‌واندنه‌وه‌ی نه‌سازی و نه‌گونجانیکی سالنامه‌ی یه‌زدگوردی که ته‌فاوتی مانگیک تیدا سه‌ری نابوو به پینش و پاش که‌وتنی جه‌زنه‌کانی نایینی زهرده‌شتی، له سالی 1778 ز. به‌رانبه‌ر 1192 ک، قه‌مه‌ری. له‌گه‌ل کوری خوئی «فیروز- فه‌یروز» ناو چوو بو ئیران تا‌کوو له زهرده‌شتیه‌کانی ئیران ناگادارییه‌ک له‌باره‌ی سالنامه‌ی په‌یدا بکات و ئه‌و گرفته‌ی ته‌فاوتی یه‌ک مانگ له سالنامه‌ی یه‌زدگوردی چاره‌سه‌ر بکات، له‌شاری ئیسفه‌هان ده‌سخه‌تیکی «دساتیر» که تاکه‌ نسخه‌ بوه به ده‌ستی ده‌که‌ویت له‌گه‌ل خویدا ده‌بیاته‌وه بو هیند. ئه‌وسا مه‌لا فه‌یروزی کوری مه‌لا کاووس گه‌نج بوه، دواتر پاش چه‌ندین سال له ره‌نج و زه‌حمه‌ت که ده‌ساتیر به چاپ ده‌گه‌یه‌نی له دیپاچه‌که‌یدا ئه‌م به‌یته به میژووی بلاوونوه‌ی کتیه‌که‌ داده‌نی:

- بد صدو پنجاه هشت و یک هزار
- سال کین گنج نهان شد آشکار

«سال هه‌زار و سه‌دو په‌نجاو هه‌شت بوو که ئه‌م گه‌نجه شیرایه‌وه ئاشکرا بوو، مه‌به‌ست له سالی 1158 میژووی یه‌زدگوردیه که ده‌که‌وینته به‌رانبه‌ر سالی 1818 ی زاینی. نسخه‌ی ئه‌و ده‌سخه‌ته که به فارسی نووسراوه تا ئیستاش له کتبخانه‌یه‌کی بومیای که به‌ناوی مه‌لا فه‌یروز ناو‌نراوه هه‌رماوه. ئه‌و نسخه‌یه به‌خه‌تیکی جوان نووسراوه، له ژیر رسته‌کانی ده‌قی کتیه‌که خه‌تی سوور کیشراوه و ته‌فسیریشی به دوا‌دا هاتوه، نه ناوی دانه‌ری و نه سالی نووسینی روون نه‌کراوه‌ته‌وه.

مه‌لا فه‌یروزی پارسی کوری مه‌لا کاووس به زمانی فارسی شیعی‌ی داده‌نا و هه‌لبه‌سته‌کانیشی له کتیه‌کی سی جلدی به ناوی «جوړج نامه» که میژووی داگیرکرانی هیند له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌وه باس ده‌کات چاپ کراوه و لای پارسییه‌کان ناسراوه.

مه‌لا فه‌یروز له سالی 1830 ز. به‌رانبه‌ر 1246 ی ک. دوعا خوازی له دنیا‌کرد، تا ئیستاش لای پارسییه‌کان به چاکه ناوی دیت، به پیی نووسینی مه‌لا فه‌یروز له دیپاچه‌ی ده‌ساتیر، ساله‌های درپژئی به‌و کتیه‌وه خه‌ریک بوه. میژوونووسی ئینگلیز سیرجون مالکم sir john malcoim نووسه‌ری کتیه‌ی History of Persia «میژووی فارس» له چه‌ند نامه‌یه‌کدا مه‌لا فه‌یروزی هان داوه بو بلاو‌کردنه‌وه‌ی ده‌ساتیر. هه‌رچه‌ند له میژوه‌که‌یدا ناوی ده‌ساتیری هیناوه. خوئی کتیه‌که‌ی نه‌دیتوه به‌لکوو له زمانی خه‌لقه‌وه قسه‌ی له باره‌وه ده‌کا. دواپی مه‌لا فه‌یروز به یارمه‌تی ویلیه‌م ئه‌رسکین William Erskine ده‌ساتیری هیناوه‌ته سه‌ر ئینگلیزی و به دوو جلد بلاوی کردۆته‌وه جلدی یه‌که‌م بریتیه له ده‌ق و ته‌فسیر و پیرست له زمانی ده‌ساتیر. جلدی دوه‌میشی وه‌رگیرانیته‌ی بو ئینگلیزی.

به‌ر له ته‌رجه‌مه‌ی مه‌لا فه‌یروز و ئه‌رسکین کارایه‌کی دیکه‌ی ئینگلیز Duncan ناویک فه‌رمانفه‌رمای بومیای بوه ده‌ستی داوه‌ته ته‌رجه‌مه‌ی ده‌ساتیر به‌لام به‌ر له ته‌واو کردنی خوئی مردوه. دواک مردنی نه ته‌رجه‌مه ناته‌واوه‌که و نه نووسینی دیکه‌شی نه‌دۆزراوه‌ته‌وه. ره‌نگه هه‌ندئ که‌س گومان بیا که مه‌لا فه‌یروز ده‌ساتیری هه‌لبه‌ستیی به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که مه‌لا فه‌یروز پیاویکی پاک بوه و ساخته‌ی ئه‌وتویی لی نه‌وه‌شاوه‌ته‌وه. به‌ر له‌ویش به‌سه‌د سالی هی وه‌ها هه‌بوون ده‌ساتیریان دیتیی، کو‌نترین سه‌رچاوه‌یه‌کی ناوی ده‌ساتیری هینابی کتیه‌ی «شارستان چهارچمن» ه.

نووسه‌ری ئەمه‌یان [که به‌پێی ناوه‌که‌ی دیاره 4 جلده] «بهرام کوری فرهاد کوری ئەسفه‌ندیاری پارسی» مه‌شوو به «فرزانه بهرام» ه‌گۆیا له ده‌وره‌ی 1034 ی ک. به‌رحیات بوه. شارستانی چه‌هار چه‌مه‌نیش له 1223 یه‌زدگوردی له بۆمبای چاپ کراوه. بلاوکه‌ره‌وه‌که‌ی «سیاوخش کوری اورنزدیار کوری سیاوخش اذری» له دیباچه‌دا ده‌نووسی که ئەو فرزانه به‌هرامه له شاگردانی «حضرت سپهر فضل اذریوان کوری اذر گشسپ» بوه که نه‌سه‌بی ده‌کاته‌وه «حضرت و‌خشور ساسان پینجه‌م». لێره‌دا ده‌بێ ساسانی پینجه‌م که به پینجه‌مبه‌ر ناسراوه له بیرنه‌که‌ین تا‌کوو دیننه‌ سه‌ر پاسی ئەو له ده‌ساتیردا. کتییی شارستان به‌ناته‌واوی که‌وتۆته ده‌ست ئەو سیاوه‌خشه‌ی که بلاوی کردۆته‌وه. له چه‌مه‌نی یه‌که‌م باسی «کیومرت، سیامک، هوشنگ، ته‌مورس، جمشید، آبتین، فریدون، ایرج، منوچهر، نودر» هاتوه.

له چه‌مه‌نی دوهم قسه له‌باره‌ی «کیان، کیغباد، سیاوخش، کیخسرو، کی پشین، کی ارون، له‌راسب، گشتاسب، زرتشت» ه‌وه کراوه. سه‌رانسه‌ری ئەو کتیی به‌نایه‌تی قورتان و به‌حه‌دیس و فه‌لسه‌فه و تصوف و غیرفان رازاوه‌ته‌وه ه‌ه‌ر ده‌لێی نووسه‌ره‌که‌ی ویستوویه‌تی له ئیوان ئیسلام و «مزدیسنا- مه‌زده‌یه‌سنا» دا گونجانیکی په‌یدا بکات. ره‌نگه‌ مه‌به‌ستی دیکه‌شی ه‌ه‌بوو پێت به‌لام من [پوورداوود] بۆی ناچم. به‌لام کتیی به‌خۆی مایه‌ی سه‌رسورمانه: فرزانه به‌هرام له لاپه‌ره 228 دا ده‌لێ «نابی به‌رواله‌تی نامه‌ی زه‌رته‌شت که پینووستی به‌ته‌ئویل ه‌ه‌یه ره‌فتار بکه‌ین به‌لکوو ده‌بێ ته‌ئویلی بکه‌ین تا‌کوو له‌گه‌ل ده‌ساتیر بگونجی» له‌مرسته‌یه‌فۆ هی دیکه‌شی وه‌ها پیده‌چی فرزانه به‌هرام ده‌ستێکی له‌سه‌روکاری ده‌ساتیر ه‌ه‌بێ! «محسن فانی» له‌کتیی به‌که‌ی «دبستان المذاهب» دا که له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دوا‌ده‌هه‌می کۆچی، نووسیه‌یه‌تی له‌چه‌ند جیگه‌یه‌کدا ناوی ده‌ساتیر له «شارستان چه‌ارچمن» ه‌وه نه‌قل ده‌کات. «محمد حسین کوری خلف التبریزی» له فره‌ه‌نگه‌ ناسراوه‌که‌ی خۆی «برهان قاطع» دا سه‌دان وشه‌ی ده‌ساتیری ه‌یناوه ئەمجا له پینشه‌کی فره‌ه‌نگه‌که‌دا ناوی ده‌ساتیر نابات به‌لکوو سه‌رچاوه‌کانی وه‌ک «فره‌نگ چه‌انگیری، مجمع الفرسی سروری، سرمه سلیمانی، صحاح الادویه‌ی حسین الأنصاری» سه‌رژمار ده‌کا. له‌مه‌وه گومان نامینێ که ئەمانه پینش مه‌لا فه‌یروژ ده‌ساتیریان دیتوه. ته‌نانه‌ت مه‌لا فه‌یروژ خۆی له دیباچه‌ی ده‌ساتیردا ده‌نووسی که ده‌ساتیر تا‌رۆژگاری «شامجه‌هان کوری شاه اکبر» لای زانایان ناسراو و ناودارینش بوه دواتر که‌وتۆته په‌نهانی. کاتێکی که مه‌لا فه‌یروژ به‌پێی گوته‌ی خۆی نوسه‌خه‌ی ده‌ساتیری له ئیسفه‌هان ه‌ه‌وه بۆ ه‌یند ه‌ینا ناوی ه‌یچ نوسه‌خه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌ساتیر له ه‌یند نه‌بیس‌تراه.

وه‌ک ده‌بینین له ه‌ه‌ر جیگه‌یه‌ک ناوی ده‌ساتیر هاتیی و وشه‌یه‌ک له‌وه‌وه یادکرا بێ وه‌یا قسه‌یه‌ک له ناوه‌رۆکیه‌وه کرابی ه‌ه‌مووی ه‌ه‌ر له نووسینی نوویی و ه‌یچ یه‌کیکیش له نووسینه‌نه‌ بابه‌خ و گرنگیه‌کی نیه. له‌وه‌وه ده‌رده‌که‌وت مێژووی دانانی ده‌ساتیر له 350 سال تیناپه‌ری، واته ناچینه‌وه پینش زه‌مانی شاعه‌باسی گه‌وره‌ی سه‌فه‌وی 995-1038. خۆ ئەگه‌ر ده‌ساتیر وه‌کوو شارستانی چه‌هار چه‌مه‌ن و «برهان قاطع» له ه‌یند نووسرابی و نووسه‌خه‌یه‌کی له‌وێه بۆ ئیران هاتیی ده‌بی له رۆژگاری «اکبر شاه هندی» په‌یدا بووبی. به‌پێی ناوه‌رۆکی ده‌ساتیر پتر ه‌ه‌لده‌گرێ که له‌سه‌ر زه‌مینی ه‌یند نووسرابی نه‌ک له ئیران. بووژانه‌وه‌ی ئایینی له زه‌مانی ئەکه‌به‌ر شاه‌دا زه‌مینه‌یه‌کی ه‌ه‌مواری بۆ ئایینسازی پێک ده‌ه‌ینا. ئەکه‌به‌ر شاه خۆی له ساله‌کانی 963-1014 ی ک. حوکمرانی کردووه و خوازیری ئایینیکی نوێ بووه به‌ناوی «توحید الهی».

ده‌ساتیر که ئاوتنه‌ی باوه‌ری جو‌راوجۆر و به‌یه‌کدی دژ و تێک ه‌ه‌لشیراوه ده‌بێ به‌ره‌می بیروباوه‌ره‌ تێکه‌ل و پێکه‌له‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ بێ که‌وا ده‌وه‌ستینه‌ به‌رانبه‌ر رۆژگاری شاعه‌باسی گه‌وره‌.

که ده‌لیم نابی سازدانی ده‌ساتیر له 350 سال کۆتربیی له‌وه‌وه‌یه که ئەو ته‌فسیره‌ی به‌سه‌ر ده‌قی ده‌ساتیره‌وه نووسراوه ده‌مودووی ئەو زه‌مانه‌ی ه‌ه‌یه. ه‌ه‌رچه‌ند له ده‌ساتیردا وه‌ها پراونیدراوه گۆیا ته‌فسیره‌که‌ی هی ساسانی پینجه‌م و له رۆژگاری «خسرو پرویز» بۆ ده‌ساتیر نووسراوه، به‌لام دیاره ده‌بێ ئەو فارسییه‌ ساخته و نادروسته هی سه‌رده‌می

سه‌فوه‌یه‌کان بی، ئه‌وه‌نده‌ش نزم و ناریکه ده‌بی له ده‌روه‌ی ئیران نووسراپی. چه‌ندین پیشگوئی خراوه‌ته ده‌ساتیر [وه‌ک که خه‌به‌ری فه‌ت‌ح‌ی ئیسلام بو ئیرانی تیدایه] که ده‌ستی ساخته‌چیان ده‌کاته‌وه.

له نامه‌ی ساسانی پینجه‌م له به‌نده‌کانی 18، 19، 24، 25، 31 هاتوه: «دیتت به‌دکاری ئیرانیان که په‌رویزیان کوشت، ئه‌و که‌سه‌ی من به‌رزم کرده‌وه ئه‌وان هالیان داشت، وا له عه‌ره‌بان پاداش وه‌رده‌گرنه‌وه. هه‌لگرنه‌وه کوژراوی خویان له‌سه‌وزپوش و په‌شپوشان. که هه‌زاران سالی عه‌ره‌ب به‌سه‌ر دیندا [دینی ئیرانه] تپه‌ری گورانی وه‌های به‌سه‌ردا دیت به‌خاوه‌نی نیشان بده‌ی نه‌یناسیتته‌وه».

ئهم پیشگوئی‌یه به‌چاک‌ی ئه‌وه ئاشکرا ده‌کا که نووسه‌ری ده‌ساتیر هه‌زار سال دوا‌ی ره‌وی عه‌ره‌ب ژیاوه که ده‌کاته‌وه زه‌مانی سه‌فه‌وی. هه‌روه‌ها به‌ندی دوا‌یین له پیشگوئی‌یه‌که‌دا پاته‌وپاتی ئهم شیعه‌یه که ده‌لی:

دین نزا ازپی ارایشند
ازپی ارایش و پیرایشند
بکه‌بیستند بران برگ و ساز
گرتو به بینی شناسیش باز

«خه‌ریکن ئارایشتی دینه‌که‌ت ده‌ده‌ن»
«ئارایشتی ده‌ده‌ن و ریکی ده‌خه‌ن»
«ئه‌وه‌نده‌یان به‌رگ و با تپه‌سته‌وه»
«گه‌ر بیینیتته‌وه نای ناسیتته‌وه»

ئه‌و ته‌رزه پیشبینیانه به‌تایه‌تی له نامه‌ی ساسانی یه‌که‌م زوره‌ جگه له عیسا خه‌به‌ر له مان‌ی و مزده‌ک و حه‌زره‌تی محه‌مه‌دیش ده‌دات.

که‌واته ده‌ساتیر سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ته‌قله‌بازییه‌ی ری‌ی نییه شانازیش بکا به‌کۆنینه‌یی. بو ئه‌وه‌ی گوته‌ درێژ نه‌ینته‌وه چاو له‌و نیشانه‌ ده‌پۆشین که به‌لگه‌ی نوێ بوونی ده‌ساتیر به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن و یه‌خه‌ی ته‌قله‌بازییه‌کانی ده‌گرین.

ناوی ده‌ساتیر خۆی وه‌ک ئه‌و زمانه‌ی پپی نووسراوه و با‌به‌ته‌کانی تپیدان، ئه‌ویش نادروست و ساخته‌یه چونکه وشه‌ی «ده‌ساتیر» ریژه‌ی «منته‌ی الجموع» ی عه‌ره‌بییه و له «دستور» ی فارسییه‌وه هاتوه. فه‌ره‌ه‌نگی «انجمن‌ارای‌ناصری» به‌خۆراییی هه‌ولی داوه بو په‌یدا کردنی ریسه‌یه‌کی دیکه بو «ده‌ساتیر».

به‌گۆته‌ی ده‌ساتیر شازده پیغه‌مبه‌ر، که به‌ته‌عبیری ده‌ساتیر پپیان ده‌لی «فرجیشور» گه‌ییشتونه‌ته پله‌ی وه‌رگرتنی قسه‌ی ئاسمانی ئه‌مانه پیغه‌مبه‌ره‌کان: 1- مه‌باد 2- جی افرام 3- شای کلیو 4- یاسان 5- گلشاه 6- سیامک 7- هوشنگ 8- ته‌مورس 9- جمشید 10- فریدون 11- منوچهر 12- کیخسرو 13- زدشت 14- سکندر 15- ساسانی یه‌که‌م 16- ساسانی پینجه‌م [به‌رینووسی ناو کتبه‌که ناوه‌کانم نووسی].

ده‌ساتیر بریتیه له‌و نامه‌ ئاسمانیه‌ی که بو پیغه‌مبه‌رانی هه‌ناردوون. نامه‌ی «هۆشه‌نگ» ناوی «جادوان خرد» بوه. نامه‌ی «ته‌ورس» ناوی «برین‌فره‌نگ» هی «جمشید» ناوی «فرازین‌اروند». هی «فریدون» ناوی «هنرستان» هی «منوچهر» ناوی «دانشیار» هی «کیخسرو» ناوی «سروش‌کردار». خانه‌دانی یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر که پپی گوتراوه «آبادیان» له‌ماوه‌ی یه‌ک سه‌د «زاد» دا خوسره‌وییان کرده‌وه. با‌یزانین «زاد» ده‌کاته‌ چه‌ند سال.

له دەساتیردا هەر «زاد» یک ههزار «واد» ساله. واد سێ ههزار «جاد» ساله. یهک جاد ههزار «مه‌ره‌د» ساله. یهک مه‌ره‌ده ههزار «وه‌ره‌د» ساله. یهک وه‌ره‌د ههزار «فه‌ره‌د» ساله. هه‌ر فه‌ره‌د یک یهک ملیۆن ساله. ملیار یک سال پێی ده‌گوتری «اسپار». ده‌ملیۆن سال «سحار» یکه. سه‌د هه‌زار سال «سلام» یکه. به‌و پێیه‌ یهک زاد سال ده‌یته‌ ئهم ژماره‌یه‌:

000 000 000 000 000 000 000 000 [له نووسینی پوور داوود له جیاتی 3 ژماره‌ی 2 نوسراوه به‌لام هه‌له‌یه‌ چونکه ژماره 3 له‌و حیسابانه‌دا هه‌یه‌ نه‌ک 2] ئنجا بۆ خۆتان بزانه‌ن یه‌ک سه‌د زاد که درێژی فه‌رمانه‌وه‌یای خاندانی ئابادیانه‌ چهند سال ده‌گرێته‌وه‌ [سێ سه‌د هه‌زار ملیۆن ملیۆن ملیۆن]. دوایین پادشای ئهم خاندانه‌ که ناوی «ابادزاد» بوه‌ خه‌سته‌ و دلماو بوه‌ که ئیتر نه‌یتوانیوه‌ مه‌ردم له‌ که‌چ ره‌فتاری بگێرێته‌وه‌ به‌ناچاری له‌ جیهان زوێر بوه‌ و له‌به‌رچاوان بزبوه‌. جیهان له‌وه‌دا پیر بووه‌ له‌ ئا‌زوه‌. چهندین که‌سی می‌رخاس داوایان له‌ «افرام» کوری ئاباد ئازاد کردوه‌ که له‌سه‌ر ته‌ختی باوکی دابنیشی. له‌وده‌مه‌دا فه‌رمانی ئاسمانیشی پێ گه‌یشت و بوو به‌ هه‌لبژارده‌ بۆ سه‌روه‌ری و پێنمایی خه‌لقى ئهم دنیایه‌. که‌ نۆره‌ی پێغه‌مبه‌راهه‌تی و خوسره‌واپه‌تی به‌ ئه‌فرام گه‌یشت له‌قه‌به‌ی «جی» بۆخۆی هه‌لبژارد. له‌وه‌ به‌دواوه‌ جێنشینه‌کانی ئه‌و هه‌موویان به‌ «جی» ناو ده‌برانه‌. خاندانی «جیان» یه‌ک «اسپار» سال که ده‌کاته‌ یه‌ک ملیار سال فه‌رمانه‌وه‌ابوو. داوین مه‌زنی ئهم خاندانه‌ش «جی الاد» وه‌کوو «ایاد ازاد» له‌ کرداری نابه‌جیی مه‌ردم وه‌ته‌نگ هات و پرووی له‌ دنیا وه‌رگێرا. ئه‌وسا دیسان ئا‌زوه‌ ته‌نیه‌وه‌ تا‌کوو کوری ئه‌و «کلیو» به‌ داخواستی مه‌ردم و فه‌رمانی ئاسمان له‌ شوینی باوکی دابنیش و له‌ قه‌به‌ی «شای» بۆ خۆی هه‌لبژارد. خاندانی ئهمیان به‌ «شایان» ناوبرانه‌. ئهم خاندانه‌ یه‌ک خاندانه‌ یه‌ک «سمار» سال که ده‌کاته‌ ده‌ملیۆن سال فه‌رمانه‌وه‌ابوو. داوین مه‌زنیان «شای مه‌یول» له‌ کرداری ناره‌وای خه‌لق په‌ککه‌وته‌ بوو ئه‌ویش وه‌ک «اباد ازاد و جی الاد» له‌ گه‌وره‌یی کنارگیر بوو له‌به‌ر چاوان ون بوو. دیسان ئاگری ئا‌زوه‌ زمانه‌ی کێشا تا‌کوو مه‌ردم به‌ فه‌رمانی ئاسمان «یاسان» کوری «شای مه‌یول» یان به‌ گه‌وره‌ و رابه‌ر و پێغه‌مبه‌ر هه‌لبژارد. خاندانی یاسان پێی ده‌گوتری «یاسانیان» جوده‌تی ئهمانه‌ نه‌وه‌دونۆ «سلام» سال بووه‌. گوتمان هه‌ر «سلام» یک سه‌د هه‌زار ساله‌. دوایین پادشای ئهم خاندانه‌ که ناوی «یاسان اجام» بوه‌. ئه‌ویش له‌ پاشایی و له‌ ژیان کنارگیر بوه‌. ئا‌زوه‌ دنیای داگرت، مه‌ردم وه‌کوو دێوان که‌وتنه‌ گیانی یه‌کدی تا ئه‌وه‌ی ناوی ئاده‌میزادییان پێی ره‌وا نه‌دیتراوه‌. دنیا پرووی له‌ کاولی کرد. وه‌ها‌بوو تا‌کو خودای گه‌وره‌ «گلشان» ی کوری «یاسان اجام» ی به‌ پێغه‌مبه‌ری و فه‌رمانگوزاری خسته‌کار.

له‌ میژو و داستان و نووسینه‌ دینییه‌کانی ئێران که‌سمان چه‌نگ ناکه‌وی به‌ناوی «مه‌هاباد و جی افرام و شای کلیو و یاسان». ئهمانه‌ فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌سکردی ناو ده‌ساتیرن.

به‌لام دوا‌زده‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی دیکه‌ که له‌ ده‌قی ده‌ساتیر به‌ناویک و له‌ ته‌فسیره‌که‌یشی به‌ ناویکی دیکه‌ نوسراون به‌م جو‌ره‌ن.

- 1- فرزینسار گلشاه یاخود کیومرث
- 2- سیامر سیامک
- 3- هورشار هوشنگ
- 4- تخمورد تهمورس
- 5- جرمشار جمشید
- 6- پرسیدوم فریدون
- 7- میرزاد منوچهر
- 8- سکلاسرو کوری سیاوخش کیخسرو کوری سیاوش یاخود هیرتاووش
- 9- هرتوش یاخود هرتوشاد کوری هرسفتما زرتشت اسفتمان
- 10- سیمکندش سکندر
- 11- خرمین سراسر یه‌که‌م ساسان
- 12- پندم اردیناس پینجه‌م ساسان

بئى ئەوھى بلېم دياره ئەم ناوانه نووسەرى دەساتير ھەلى بەستوون، ھىچ يەكېك لەوان ئەو ناوھيان نەبوھە كە دەساتير بۆى داناون. لە ئاڧىستادا كە كۆنترين سەنەدى نووسراوى ئېرانىيان حىساب دەكرى تا دەگاتە «زرتشت» بەم جۆرە ناويان ھاتوھ:

- Gaya- maretan كيومرث
- Syamaka سيامك
- Haoshangha ھوشنگ
- Takhmo- urupa تھمورث
- Yima- khashaata جمشيد
- Thrbelana فريدون
- Manush- Ichithi ra منوچھر
- Haosra vanyhu خسرو
- Syavat shan سياوش
- Zarathushtra زرتشت
- ناوى خانەدانى زەرەتەشتيش spitama سپيتمان.

لە ئاڧىستادا «كيومرث» لە جېنى ئادەمى سامپەكان يەكەم مرۆڧە. لە دەساتيردا «مھاباد» يەكەم مرۆڧە. ئەوانى دېكە ھەموويان بەجگە لە زەرەتەشت لە ئاڧىستا و لە داستاناندا لە چاكان و گەورە پياوان و ناوداران، چونكە داستانى پيشدادىيان موشتەرەكە لە ئېوان ئېرانىيان و ھىندىيان ھەندېك لەوانە ناويان لە نامەى دىنى برەھەنان «فيدە veda» دا ھاتوھ. بەلام لە ھىچ پروپھەتوھە لەگەل ناوھكانى دەساتير يەك ناگرنەوھ. واتاى ئەو ناوانەى لە لىستەى سەرودا ژماردمانن بۆ ئېمە ئاشكرايە، گومانىش لەوھدا نىيە كە لە سەرچاوھى ئاڧىستا و نووسىنەكانى پەھلەوييەوھ بە دروستى پېمان گەبشتوون، ئەو گۆرانەى لە فارسىشدا بەسەرياندا ھاتوھ بەپېئى دەستوور و قاعيدە بووھ.

ئەمما يەكەم ساسان و پېنجەم ساسان كە لە دەساتيردا بە پازدەمىن و شازدەمىن پېغەمبەر ژمېراون و گۆيا يەكېكان لە باپىرانى ئەردەشپىرى پاپەكان و ئەوى دېكەشيان لە رۆژگارى خوسرەوى پەرويز لە «مرو» پېغەمبەر بوھ. وەك دەزانين لە مېژوودا ساسان باپىر وەيا يەكېك پېشىنانى ئەردەشپىرى پاپەكانە كە لە سالى 224 ى ز. خانەدانى شاھەنشاهى ساسانىيانى بىپاد ناوھ. لە گۆشە و سووچەكانى مېژوودا تووشى چەند كەسېك دېين ناويان ساسان بوھ بەلام لە ھىچ جېگەيەكدا ناوئىشانى پېغەمبەر ساسانى يەكەم و پېغەمبەر ساسانى پېنجەم نىيە. وەك دېتمان لە دەساتيردا ئەسكەندەر دواى زەرەتەشت چواردەمىن پېغەمبەرى شېران بوھ. لە دەساتيردا ئەسكەندەر ناوى ھاتوھ بە «سەمكندش كورى نشاب واتە دارا». ئەم پېغەمبەرە ھەمان مەلەوونە كە لە 330 سال پېش عيسادا ئېرانى لە خاك و خوون كېشا، دل رەقى و بېدادى ئەو لە عەرەبەكان [لە نووسىنى خۆمدا گووتومە نووسەرانى فاسى سەر بە قەومايەتى ئىسلام و جەنگيز وەكوو يەكدى حىساب دەكەن. م. محەمەد] و تەيموور كەمتر نەبوھ. ئەسكەندەر لە ھەموو نامە ئايىنپەكانى پەھلەوى بە «گجستك- گوجەستەك» واتە پېس و ناپاك و وېرانكەرى ئايين ناوى ھاتوھ و لە كۆنەوھ بەلاى ئېرانىيان مەعلومە ئەو ئاڧىستاي سووتاندوھ. گومان نىيە لەوھدا كە لەئاكامى داگېركرانى ئېران لەلايەن ئەسكەندر و جېنشېنەكانى «سلوكيەكان» بەشېكى نامەى ئايىنى ئېرانىيان لەناوچوو. تەنانت كاتەكان و سرودەكانى زەرەتەشتيش ھەر لەو رۆژگارەدا نابوود بوون و تەنھا چەند پارچەيەكيان بە ئېمە گەبېشتوھ.

راستە ئەسكەندەر لە داستانەكانى ئېمە، وەك شانامەى فېردەوسى و ئەسكەندەر نامەى «نظامى» و مېژووى «طبرى» و ھى دېكەش، ناوى بە چاكە ھاتوھ بەلام دەبئى بزائين نىكى ھەشت سەدە دواى ئەسكەندەر كىتېبىكى كە يۆنانىەكان لە بارەى ئەسكەندەر يانەوھ نووسى و بە ناوى «كالىستېنس kailisthenes» بلاوېوھ برىتېيە لە داستان و ئەفسانە، بەپېئى دلخوازى خويان لەو كىتېبەدا ئەسكەندەريان باس كر دووھ، ئەو كالىستېنسەى كىتېبەكەيان لە ناوى ئەو

بهستوو به کپک بوه له نووسره ناوداره کانی یونان که له کاتی له شکرکه شی ئه سکه ندهر بو سهر تيران له گهل کومه پیک میژوونوسی یونانی به گهل له شکرکه که که وتبوون. له مه دا وهک که دوترا سولتان مه حموودی غه زنه پی له پره وی بو سهر هیند دهسته یهک نووسه ری له گهل دابوون تاکوو به نووسین پیندا هه لیلین، ئه سکه ندهریش ژماره یه کی له نووسه ران به گهل خو کی دابوو تاکوو مه دحی بکه ن و تام و شام پیک بخره نه داگیر کردنه کانی وه پاسی پاله وانه تپی بکه ن به لام کالیستینس نه یویست خراپه کانی ئه سکه ندهر به چاکه له قه له م بدات و پله ی ئه سکه ندهر بگه په ژینه پایه ی خواجه کانی یونان. ئه مه بووه هو کی ناره زامه ندپی ئه سکه ندهر له کالیستینس تا به گونا هیکلی تاوانبار کرد و خستییه زیندانه وه و تپیدا مرد. ئه وه کی کالیستینس له ژانی خویدا به پره وای نه زانی دوا ی هه شت سه د سال له مه رگی که سانی دیکه هاتن په سه ندیان کرد و هه ر به ناوی ئه وه و قاتله که یان، که ئه سکه ندهر وه کوو په روه ردگار هه لداوه. ئه فسانه ی ئه سکه ندهر له سه ده کانی ناوه راستدا به زمانی لاتینی و ئه رمه نی و عیبری و عه ره بی ته رجه مه کرا. هه رچی له ئه ده بیات و داستان و میژووی فارس له باره ی دوژمنه کو نه که ی، ئه سکه ندهر وه، یاد کرابی هه مووی له سه رچاوه ی یونانی و هه مان کتیپی ساخته وه هاتوو، بیگومان کتیپی «خدا ی نامک» ی په هله وی که کانی وای لپوه هه لپنجانی شانامه یه هه یج باسیکی ئه وتوپی له باره ی ئه سکه ندهر وه تپدا نه بووه. به پیغه مه ر زانینی «گجستک ئه سکندر» له ده ساتیردا باشتیرین په لگه یه که ئایینی ده ساتیری هه یج سازانیکی نییه نه له گهل دینی زه رده شت و نه له گهل میژوو.

ده ساتیر به چاولیکه ری له ئاؤیستا خاوه نی مه تن و ته فسیره. مه تنه که ی به 16 به ش دابه ش کراوه و هه ر به شیکشی به پیغه مه ری که وه به ستراوه هه ر په کپک له و 16 نامانه خاوه نی چه ند به ندیکه. به نموونه، نامه ی ئاباد 170 به نده، هی «جی افرام» 88، هی «شای ملیو» 80، هی «یاسان» 12 هه روه هاش نامه کانی دیکه درنژترینان نامه ی زه رته شته به 164 به نده وه که هه یج په کپکیان و پچوونی نییه له گهل گوته کانی زه رته شت له کاته کاندایا. ته نها پینچ سروود له گوته کانی زه رته شت له گه زه ندی ئه هه رمه نی رۆژگاری ئه سکه ندهر رزگار بوه به ئیمه گه ییشتوو. سه ره رای ئه وه ی که هه یج شتیک له و سروودانه دا جپی به راورد کردن نییه له گهل ناوه پروکه ساخته که ی ده ساتیر، سه رتاپای زمانی ئه و سروودانه و هی هه موو ئاؤیستاش له هه یج پرویه که وه خزمایه تی له گهل زمانه هه له به ستراوه که ی ده ساتیر نییه.

هه ر په کپک له و 16 نامانه ی ده ساتیر به مه دحی خودا ده ست پی ده کا و له ئه نجامدا موژده ی په بدابوونی پیغه مه ریکی دیکه راده گه یه نی. له کو تایی ناوی «منوچهر» خودا پی پی ده لی: له دوا ی تو پیغه مه ریکی دیت ناوی «کیخسرو» ه، له ئه نجامی نامه ی زه رته شت خودا ده لی:

«ئهی وه خشوور زه رته شت، دوا ی تو ئه سکه ندهر «چمر» ده بی. دواتر په که م ساسان به پیغه مه ری دیت. نامه ی تو «همسیراز» ته رجه مه ی ته فسیره.

خراپ نییه چه ند ئایه تیک یا به گوته ی ده ساتیر چه ند «چمراس» یک له مه تنی ده ساتیر بو پین و بزاین خوا ی ده ساتیری به چ زمانیک نامه کانی ئاسمانی بو «فرجیشوران» واته وه خشوورانی خو کی [وه خشووران هه ر بو زه رته شت به کارهاتوو] هه نار دووه. له «چمراسه کانی» 28 – 82 نامه ی فره جیشوور «جی افرام» ده فره موئ: «گرو دفر تاش- جمشان- جمساس- چمساش- خمساشان- خمساش- واسالاس- پاساپاس- راساراس- تاساتاس- کریاس نامود- کرتاس نود- الیاس هود- الماس رود- سناساب- ستاشاب- جاماجاب- نوراتوس- سارانوش- اموال فانوس- اهوالی کاروس- گسته م توش- سمرونوش- جودبروش- اورنگان پوش [دوا ی چوار دیری دیکه ئه مانه دین]: هامستنی رامستنی شامستنی زامستنی- شالشتنی شالشتنی شالشتنی شالشتنی مزدستنی سزدستنی و زدستنی ازدستنی شالشتنی شالشتنی- شالشتنی سیدستنی میدستنی جیدستنی هیدستنی شالشتنی- کابستنی کارستنی شارستنی وارستنی شالشتنی- هیرکستنی ترکستنی سرکستنی فرکستنی شالشتنی [شه ش دیری دیکه ش له م هه له ق مه له قه به سه ر ده چی ئینجا به پینچ جاران شالشتنی ئه و ئایه تانه کو تایی دیت، پیویستم نه دیت هه موویان بنووسمه وه م. محمه د].

خوینهران ناچارن دلّیان بیهوی بزائن «شالشتنی» که هیئده جاره ده‌گوترتته‌وه چ واتاپه‌کی هه‌یه، خوئسه‌ختانه له زهمانی په‌رویزی ساسانی پیغهمبه‌ر ساسانی پیئجه‌م له ته‌فسیری خوئی نه‌و وشه‌په‌ی له چاوگی «شالستی» وه‌رگرتوه به‌واتای «دانستن- زانین»: له ته‌فسیری «چمراس» 88 و 81 ده‌فهرموئی «دانستنی دانستنی دانستنی». به‌لئی ده‌مانزانی دنیا شتی وه‌های تّبدایه که «دانستنی-هی زانین» بن، به‌لام هه‌رگیز نه‌مانده‌زانی زمانیک هه‌پئی له ماوه‌ی سه‌دان هه‌زار ملیون سال گورانی به‌سهردا نه‌یه‌ت [دوای چه‌ند دپیریک نموونه‌ی نه‌گورانه‌که دپت، م. محمه‌د] که‌چی زمانی ئیستا‌که‌ی فارسی له‌گه‌ل په‌هله‌وی و زمانی په‌هله‌وی له‌گه‌ل هه‌خامه‌نشی جودا‌وازیان زوره هه‌موو جودا‌وازیه‌که‌ش له‌ماوه‌ی یه‌ک هه‌زار سالدا پرووی داوه چونکه مه‌علوومه له نپوان نه‌رده‌شیری سیپه‌می هه‌خامه‌نشی «359-338 پئش عیسا شایه‌تی کردوه» که نووسراوی به فارسی تا ئیستاش ماوه و له نپوان «حنطله‌ی بادغیسی» که چه‌ند شیعی فارسی لئ به‌جئ ماوه ته‌نپا هه‌زارو سه‌دو ئه‌وه‌نده ساله تّپه‌ریوه و جودا‌وازیان دپاره، نه‌مما زمانی ده‌ساتیر له رۆژگاری مه‌هاباده‌وه که زانیتان پئش چه‌ندین هه‌زار ملیون سال ژیاوه هه‌تا رۆژگاری ساسانی پیئجه‌م که هاوچه‌رخ‌ی خوسره‌وی په‌رویز بووه هیچ گورانیکی به‌سهردا نه‌هاتوه: به‌نموونه له سه‌ره‌تای نامه‌ی مه‌هاباد چمراس 3، ده‌فهرموئی: «فرشیدشمتای هرشنده هرشنشگر زمرپان فراهیدور». له سه‌ره‌تای نامه‌ی ساسانی پیئجه‌میش ده‌نووسی: «فرشید شمتای هرشنده هرشنشگر زمرپان فراهیدور».

ئه‌م زمانه‌ی ده‌ساتیر نه به زمانی کۆنی ئیرانی وه‌ک فورسی هه‌خامه‌نشی و ئاؤیستایی و په‌هله‌وی و پازه‌ند، نه به له‌هجه‌کانی کۆنی ته‌خاری و سه‌کزی و سوغدی و غه‌یری ئه‌وان ده‌چی به [کورتی] خزمایه‌تی له‌گه‌ل هیچ زمانی ئاده‌میزادی کۆن و نویدا نییه. ئه‌م زمانه له‌لایه‌ن دروستکه‌ره‌که‌یه‌وه پئی گوتراوه زمانی ئاسمانی، چونکه له هیچ جیگه و هیچ کاتیک و لای هیچ په‌کیک له میلیله‌تانی جیهان زمانی وه‌ها نه‌بووه هه‌ر ده‌مپننه‌وه له چه‌رخ و فه‌له‌ک و ناهید و که‌یوان که له نه‌پنیه‌کانیان ئاگادارنن زمانی وه‌ها به‌کار به‌پنندری یاخود ده‌بی بلین کارپایه‌کی فیلباز له‌م توپه‌ خاکیه‌ی خومان زه‌مانیک گۆشه‌گیری کردوه و ئه‌و زمانه‌ی له‌لای خوپیوه هه‌لبه‌ستوه. خوداوه‌ند به‌م زمانه، چ ئاسمانی بی چ زه‌مین، له‌گه‌ل شازده پیغهمبه‌ری بزارده گه‌توگۆی کرد و بو ئیمه‌ی به‌نده‌کانی خوئی وه‌لامی نارد و ده‌ستووری دانا تا‌کوو بتوانین [راه ازچاه شازشناسیم- رتگه له زیندان جودا بکه‌ینه‌وه] و له‌سه‌ر نه‌جامدا پرزگار بین. ده‌ستووری ئاسمانی ده‌بی له‌لایه‌ن مه‌رده‌مه‌وه تا رۆژی زیانه‌وه به‌کارپیت و ئایینی مه‌هابادی گه‌وره له بیر نه‌که‌ن. هه‌ر چونکه پرزگاری له هه‌ردوو دنیا‌دا به‌ند بووه به‌پیره‌وی کردن له ده‌ساتیر خوداوه‌ند فه‌رمانی دایه دواین «وخشویر» ی خوئی که ساسانی پیئجه‌مه تا‌کوو نامه‌ی پیغهمبه‌ران به‌پننه‌ سهر زمانی ده‌ورانی خوئی.

ساسانی پیئجه‌میش وه‌های کرد: هات فه‌رمووده‌کانی هه‌ر شازده پیغهمبه‌ر که نامه‌ی خویشی په‌کیکه له‌و فه‌رموودانه، ته‌فسیرکرد و به‌پئی پئویست پرونی کردنه‌وه. له‌دوای هه‌ر ئایه‌تیک ته‌فسیره‌که‌ی دپت به‌و جوړه‌ی که ئیمرو ده‌زانین پیغهمبه‌ری پئشینان چیان گوتوه. ئه‌گه‌ر ئه‌و ته‌فسیره نه‌بوایه نه‌مان ده‌زانی «کایستنی کارستنی هارستنی وارستنی شالشتنی» چ واتاپه‌کی هه‌یه. به‌لام له پرووناکی ئه‌م ته‌فسیره‌وه ده‌زانین «جی افرام» به‌وه‌دا ده‌فهرموئی «گوته‌ی خودا و نامه‌ی خودا و هه‌نارده‌ی خودا ده‌بی بزانی». هه‌لبه‌ت ئایه‌تی کورتیله‌ی ئاسمانی واتای زوری هه‌یه بوپه‌ ساسانی پیئجه‌م و ئه‌و پئنج وشه‌په‌ی مه‌نتی ده‌ساتیری به 176 وشه‌ی دیکه شه‌رح داوه [لیره به‌دواوه 9 دپیر له نووسینه‌که‌ی پور داوود جوړیکه ئه‌گه‌ر وه‌کوو خوئی وه‌رگپدرتته‌ سهر کوردی لئ حالی بوونی زه‌حمه‌ته، من مه‌فه‌وومه‌که‌ی به کورتی ده‌نووسمه‌وه: ساسانی پیئجه‌م که هاوچه‌رخ‌ی خوسره‌وی په‌رویزه ده‌بوو ئه‌و ته‌فسیره به زمانی ئه‌و سه‌رده‌مه بنووسی. له‌و سه‌رده‌مه‌شه‌وه نموونه‌په‌کی نووسراوی گرانبه‌ها به ناوی «ماتیکان هزار داتستان» به‌جئ ماوه که‌چی ته‌فسیره‌که‌ی هیچ وپچووئیکی له‌گه‌ل ئه‌و زمانه‌دا نییه به‌لکو به زمانی فارسی سه‌رده‌می شاعه‌باس نووسراوه که هه‌زار سال له ساسانی پیئجه‌م دواتره دپاره ئه‌و که‌سه‌ی ده‌ساتیری هه‌لبه‌ستوه له سه‌رده‌می شاعه‌باس به زمانی سه‌رده‌می شاعه‌باسی نووسیوه].

زمانی ته فسیری دهساتیر فارسییه ئەمما پارسی نه گەمه! له هەر جینگهیهکی بهرانبهەر وشه‌ی عه‌ره‌بی هی فارسی چنگ نه‌که‌وتنی یه‌کێکی ساخته‌ی بۆ دروست کردووه. هەر ئه‌و وشه‌ ساخته‌نه‌ن به‌ پارسی دروست وه‌رگه‌راون و چوونه‌ته‌ ناو «برهان قاطع و چمن ارای ناصری» له‌ نامه‌ی «جی افرام» دا دوو به‌ندی 70-71 ئەمه‌ ده‌لی: «دوو جو‌ره‌ نامه‌ خودایین، یه‌کیان «مه‌ین نامه‌- نامه‌ی گه‌وره‌» که‌ له‌ خه‌لقی دوو جیهان ده‌دوی، ئەوی دیکه‌ش ده‌ساتیرکه‌ «که‌ین نامه‌- نامه‌ی بچوو‌کیش» ی پێ ده‌گوتری.

ئەمش نموونه‌یه‌که‌ له‌و «که‌ین نامه‌» یه‌ که‌ ده‌ساتیری ئاسمانیه‌: خودا نو ئاسمانی خه‌لق کرد. هەر یه‌کێکیان خاوه‌ن هۆش و گیان و له‌شه‌، له‌ ئاسماناندا فرشته‌ی بێ ئەژمار و ئەستێره‌ی زو‌ر هه‌ن، هه‌ریه‌ک له‌وانیش هۆش و گیان و له‌شی هه‌یه‌، ئەستێره‌ گه‌رۆکه‌کانیش خاوه‌ن هۆش و گیان و له‌شن. هۆش و گیان و له‌شی مانگ ناویان «فرنوش، ورنوش، اردوش»ه‌، هۆش و گیان و له‌شی تیر «عطارد» «وارلاس، فرلاس، ورلاس» یان پێ ده‌گوتری، ناوی هۆش و گیان و له‌شی ناهید «زه‌ره‌» «نروان، فروان، زروان»ه‌، ناوی گیان و هۆش و له‌شی پرۆژ «شادارام، شادایام، تشادارسام»ه‌. هۆش و گیان و له‌شی به‌هرام «مریخ» به‌ «به‌من زاد، فرشاد، رزبادواد» نافه‌ت بوون. ناویان هۆش و گیان و له‌شی هر‌مزد یاخود برجیس «مشتی» «نجم داد، نجم اراد، شیداراد»ه‌. هۆش و گیان و له‌شی که‌یوان «زحل» «فرنسا، لاتینا، ارنا» ناویانه‌.

جیهان وه‌کوو ئاده‌میزاده‌: ئاسمان پێستی ئەوه‌، که‌یوان سپلی، به‌رجیس جگه‌ری، به‌هرام زلاوی، پرۆژ دلی، ناهید معیده‌ی، تیر می‌شکی، مانگ سپه‌رلاکی، ئەستێره‌کان و بورجه‌کان ده‌ماره‌کانی، ئاگرده‌تی هه‌وا هه‌ناسه‌ی، ئاو ئاره‌قه‌ی، خاک تۆزی پێی، بروسکه‌ بزه‌ی لێوی، گرمه‌ی هه‌ور ئاوازی، باران فرمی‌سکی، کانه‌گه‌کانی گیاکان و گیانه‌به‌ره‌کان کرمی له‌شی.

پێستی ئاده‌میزاد وه‌کوو ئاسمانه‌ و حه‌وت ئەندامه‌کانی، سه‌ر و سنگ و میعه‌ده‌ و دوو ده‌ست و دوو قاچه‌کانی، له‌جێی حه‌وت ئەستێره‌ گه‌رۆکه‌کان، خوێن و به‌لغه‌م و سه‌فراو سه‌ودای له‌ جێی چوار «عنصر» ی ئاو و ئاگر و خاک و هه‌وان، ئەستێره‌ بێ ئەژماره‌کان و حه‌وت چه‌رخ له‌ کاری جیهاندا ده‌سه‌لات و ته‌ئسیریان هه‌یه‌ پێویسته‌ بۆ ئەوان «سنج‌رستان» واته‌ جینگه‌ی په‌رستن دروست بکری‌ت و به‌ بوت پرازینه‌وه‌.

له‌ ده‌ساتیردا قسه‌ له‌باره‌ی «تناسخ» هه‌وه‌ زو‌ر هاتوه‌. گیانی هه‌موو بونه‌وه‌ر، له‌ مرۆف و گیاندار و روه‌ک و شتی بێ گیان، له‌ له‌شیکه‌وه‌ بۆ له‌شیک گوێزه‌ ده‌کات. له‌ نامه‌ی مه‌هاباددا پێغه‌مبه‌ر ئاباد له‌ خودا ده‌پرسی بۆچی پاشایان و فه‌رمانه‌روایان و توانایانیش له‌ ژياندا ره‌نج و غه‌م ده‌بینن؟ خودا له‌ وه‌لامدا ده‌لی: چونکه‌ ئەوانه‌ له‌ ژيانی له‌شی پێشتریان به‌دکار بوون جه‌زایان له‌ ژيانی دواتریان ده‌بیننه‌وه‌، به‌نه‌خۆشی و په‌نجووری له‌ دایک ده‌بن وه‌یا به‌ ده‌ردی دیکه‌ گرفتار ده‌بن. گیاندارێ زه‌هراوی و درنده‌ ده‌یان گه‌زن. ئەمانه‌ تۆله‌ی کرداره‌کانی ژيانی پێشینی خۆیانه‌. هه‌روه‌ها گیانه‌وه‌ری درنده‌ و مه‌ل و چارپێ هه‌ریه‌که‌یان پاداش وه‌یا جه‌زای ژيانی پێشینی خۆیان له‌ ژيانی دواتریان ده‌بیننه‌وه‌. ئەگه‌ر سووری یه‌ک ژيان بای سیرینه‌وه‌ی گوناھی پێشووتری نه‌کرد له‌ ده‌وره‌ی ژيانی سێیه‌م و چواره‌م جه‌زا ده‌درێن، ئەوه‌ن ده‌چن و ده‌بنه‌وه‌ تاکوو گوناھی پێشین پاک ده‌بێته‌وه‌. ئەو که‌سانه‌ی به‌دکارن له‌ ژيانێکی دیکه‌یان ده‌چنه‌ قه‌لبی کانه‌ «معدن» هه‌وه‌. چارپێه‌کانی که‌ له‌م جیهانه‌دا وه‌کوو ئەسپ و گا و حوشت و که‌ر بارکێشن که‌سازیک بوون که‌وا چوونه‌ته‌ قه‌لبی جانه‌وه‌ران و له‌ باربه‌ریدا جه‌زای په‌فتاریان ده‌بیننه‌وه‌.

له‌ ده‌ساتیردا زه‌حمه‌ت کێشان و وه‌رزش و خۆشه‌کاندن زو‌ر بابه‌خی پێ دراوه‌، له‌ ریازه‌کێشان و رو‌زوو گرتن و دوعا کردندا ده‌شی گیانی ئاده‌می له‌ کلێشه‌ی ده‌رچیت و بۆ ته‌ماشای جیهان پیروات و دواتر بێته‌وه‌ له‌شه‌که‌یه‌وه‌ که‌سێکی گه‌بیشه‌ ئەم پایه‌یه‌ چی دیکه‌ گیانی قالب گوژی ناکات. ئەو ته‌رزانه‌ دوا‌ی مه‌رگ له‌ به‌هه‌شتدا نه‌مر ده‌بن.

کوشتنی چارپێ و خواردنی گوشتیان له‌ ده‌ساتیردا هه‌رام کراوه‌. ده‌بێ مردوویان به‌خاک بسپێردرێ یاخود بسووتێندرێ، له‌و‌جو‌ره‌ مه‌بستانه‌وه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی ئایینی ئێرانیانه‌ دیار ده‌دات

دهساتير پيوه ندى به هينده وه هه به يا خود، وه کوو پيشر گوتمان، له هيند نووسراوه. جگه له مه زور له وشه دهساتير هيندين كه هاتووه سه روگوپلاكي شكاندوون و شيوه گوريوون و وشه نوپى لى سازداون هه وهك له گهل زور وشه فارسيشدا ئه مهى كردوه.

نووسه رى دهساتير هه رشتيكى له دينى بره هه مه نى و زه رده شتى و ئيسلام و دينى ديكه ي بستى وه يا خويندى دينى نوپى لى پيك هيناوه و به ناوى خودايهك كه پيى ده لى «مزدام» و به يارمه تى 16 پيغه مبه ر بانگ هيشتنى خهلق ده كا بو ئه و دينه. له دهساتيردا دينى بره هه مه نى پتر له دينه كانى ديكه شوپنى دياره، تصوفيش كه له سه رده مى ئه كبه ر شاي هيندى ره ونه قى هه بوو له و دينه دا ده رده كه ويته وه.

ره نكه تا ئيستا كه س پيره وى ئه و دينه نى نه كرديى هه رچه ند له دهساتيردا نامه ي ساسانى يه كه م ده لى ئه رده شيرى پايه كان ويراى ئاته شگه ده بوتخانه ي ئه سترانيشى دروست كر دووه. ئيمروكه شتيكى له دهساتيردا گرنگ بى زمانه كه يه تى نهك باوه ره كه ي چونكه زه ره ريكي له ووه پيمان گه ييشتيى له زمانه ساخته كه يه وه هاتووه نهك له دينه ساخته كه يه وه. ئه گه ر زياتيكي ديكه هه بوويى له غه يري زماندا به زه رده شتيانى گه ياندووه كه بين نامه ي وه ها ناپاك به نامه ي ئاينى خويانى وه ربگرن. ليره به پيشه وه گوتمان نووسه رى «برهان قاطع» سه دان وشه هيناوه بى ئه وه ي بلئ ئه و گه وه ره گران به ها يانه ي له كام گه نجينه ي نرخدار هيناون.

به ديه ختانه ئه و فره نكه سه راپا نادرسته ي كه له هيند نووسراوه و كه وئوته ده ست ئيرانيان بى ئه وه ي وشه كانى هه لسه نكيين له هه لبه ست و په خشان به كاربان هپنان. داوى بلاوكرده وه ي دهساتير ئه و وشانه ورده ورده پتر كه وتنه كايه وه هه رچه ند بلاوكه ره وه ي دهساتير مه لا فه يروز له ديباچه يدا نووسيوه نى: «ده بى بزانيى زمانى ئه سلى ئه و «صحايف منزله» بيراى بيراى خزمه تى به زه ند و په هله وى و فارسى ده رييه وه نييه به لكوو له گهل هيچ زمانىكى ناسراوى تا يه فه جوداكانى ئه م سه رده مه نيسبه تى نييه.» هينده هه به مه لا فه يروز نه ي گوتوه دهساتير ساخته كارى مروفيكى ته قله باز بى. له هه موو جيگه دا به تام و بو ناوى ده بات به كتيبي پيروز و رووپه ره ي ئاسمانى داده نى تاكوو له ئيران وه ها يان زانى كه وا به راستى دهساتير له نووسينه كانى ئيرانى كوئه وه هاوتاي ئاؤيستايه. زمانيشى يادگار يكه له رۆزگارى تپه ريو. ئه مه يه ده بينين نووسه رانى سه رده مى «ناصرالدين شاه» بو ئه وه ي شتيكى نوئ بخه نه بازار ده ستيان دا يه تالان كردنى دهساتير به لام هيچ يه كزيكان له خوئ نه پرسى ئايا ئه گه ر دهساتير راست و دروسته بوچى تاكه يهك فره نكه ي پيش «برهات قاطع» زمانى دهساتيربان ياد نه كر دووه؟ بوچى له شيعرى شاعيرانى پيش خويان يه كيك له و وشانه ده رنه كه وئوو؟ بوچى له هه زاران كتيبي هؤنراوه و په خشان قسه يهك له باره ي «مه اباد، جى افرام، شاي كليو، ياسان» نه گوتراوه؟ بوچى دهساتير خوئ به ر له چاپ كردنى له هيچ كوئيهك ناو و نيشانيكى نه بووه؟

«محمد تقى خان» به نازناوى «حكيم» و نووسه رى «گنج دانش» هيچ به دليدا نه هاتووه كه دهساتير ساخته ي بابايه كى ته قله باز و نايه كار بى، بويه له باره يه وه ده نووسى: «دهساتير ناوى كتيبيكى ئاسمانيه كه بو «مه اباد» ي يه كه م پيغه مبه ريان (مه به ست ئاباديه كانه) هاتوته خوار و به جو ره زمانىك نووسراوه تيگه ييشتنى مومكين نييه و ساسانى پينجه م وه رى گيراوه ته سه ر پارسى كوون و له «توحيد و تجريد و حكمت و طاعت» ده دوئ و بريتييه له چوارده رووپه ره «صحيفه» كه بو چوارده مه زنه پياو نازل بووه و له به نده رى بو مياى چاپ كراوه وه گيردراوه ته سه ر ئينگليزى و بو ئيرانيان ناردووه و وشه كانيشى له گه لدا يه [واته ته رجمه كراون]. خاوه نى «برهان» ديئويه تى و هه نديك له وشه كانى وه رگرتووه [ذكر كر دوه] ئيستا به رده سته و باه تى هوشپه سه ندى تپدا زوره و لاي پارسيان گه ليك خوشه ويسته و ريزى لى ده زين» من خو م [پوور داوود] سه د وشه ي دهساتيرم هه ليزارد و ته ماشاي ئه و فره نكه نام كرد كه له ده ستمدان، هيچ كام يكم له و وشانه تپدا نه ديتن. له مانه «لغت فرس اسدى» كه له سه ده ي پينجه مى ك. نووسيوه تى. «فرنگ جهانگيرى» كه جمال الدين حسين به ناوى جيهانگيرى

پاشای هیند له 1017 به ئه نجامی گه یاندووه. «فرهنگ مجمع الفرس سروری» که محمد قاسم کوری حاجی محمد الکاشی سروری له زهمانی شا عه باسی گه وره ی صفوی کوی کردوته وه. «فرهنگ رشیدی» که عبدالرشید کوری عبدالغفور الحسینی المدنی التتوی له سالی 1064 له هیند نووسیوه تی که له وده مه دا محمد حسین بن خلف التبریزی له 1062 هه ره له هیند «برهان قاطع» ی نووسیوه.

ههروه ها هیچ په کیک له و سه د وشه یه مه له و شانامه یه دا که Woltt ریکی خستووه نه دوزیه وه و له ناو ئاؤیستا و په هله وی و پازه ندیش تووشی تاکیکی نه بووم. به لام هه مووم له «برهان قاطع» دا دوزیه وه و دیتم هه رگیز ناوی ده ساتیریان له گه لدا ناهینئ هه رچه ند گو مانم نییه له وه دا که نووسه ری برهان قاطع هه مووی له ده ساتیر هه لگرتوونه ته وه. نووسه ری برهان قاطع ده ربه ستی و نادرستی وشه نه بووه هه رچی په یدای کردووه خستوونیه ته فرهه نکه که یه وه، ئه وه نده هیزه شی نه بووه وشه کانی تورکی و عه ره بی و هیندی له یه کدی جودا بکاته وه وه یا ئه و وشانه ی بنج و یره گی فارسیان هه یه له وشه ی ساخته بناسیته وه.

نووسه ری ده ساتیر بۆ وشه سازی چه ندین شیوازی به کاره ئناوه: بۆ هه ندیک وشه مه عنای تازه ی داناوه: ئامیغ که به واتای «امیزش- تیکه ل کردن» ه له ده ساتیردا بۆته «حقیقت- راستی» «امیغی- راسته کی». «یوزه» تووله ی راوه بۆته «تفتیش- پشکین»... و هی دیکه ش. بۆ هه ندی وشه ی عه ره بی وشه ی فارسی سازداوه وه ک: «خانه اباد- خانه ئاوه دان» به رانبه ر «بيت المعصور- کعبه» و «هرسویه پادشاهان- پاشایانی هه رلايه» له جپی «ملوک الطوائف» و «کنور- کون وهر» بۆ «فاعل- کارا» و «چشمیده- چاؤینراو» بۆ «منظور» و «برش دید- پیرینی دیتن» بۆ «قطع نظر»... یه ک رسته ی وشه کانی له مه فهوومی عه ره بییه وه هانوه وه ک «رویش- ئه وه تی» بۆ «هویه» و «راست پوش- کافر» و «افرازستان» هه ورازستان «عالم علوی» و «فسرده شهر- علم سفلی» و «نخستین انداز» یه که مه ئه ندازه «بدیهیه» هه ندیک له وشه کانی له رپی پیک گرتن «قیاس» هه سازداوه. له «خورشید» هه وه وشه ی «هورشید و ماهشید» ی دروست کردووه. له زور وشه ی فارسیدا پیتی یه که مه وه پا دواپی قرتاندووه یا خود پیتیکی به سه ره وه وه یا کوتایی یه وه ناوه و وشه ی دیکه ی لی هه لبه ستوون: «نیواره» که تیروکی نان کردنه و «وردنه» شی پی ده لئین له ده ساتیردا بۆته «نیور، نیوار» به لام به واتای جو. «باستان» بۆته «باس» به واتای «کۆنینه» له به رانبه ر «حادث». وشه ی «چم= واته» پیتیکی «ر» ی پتوه نووساوه و «چمر» به واتای ئاشکرا و په یدا. وشه ی «همه- هه موو» نیشانه ی نه فی «ا» ی چۆته سه ر بۆته «اهمه- ئه همه» به واتای ناته واو.. هی دیکه ش زور. به م شیوازه نووسه ری ده ساتیر ورینه کانی خوی خستووته قالبی وشه و رسته ی ئاسانه وه و به زمانی سه رده می ساسانیانی له قه له م داوه. بۆ هیچ وشه یه ک په کی نه که وتووه. جاره ها بۆ وشه یه کی عه ره بی چه ندیکی داتاشیوه به نموونه: «هرآینه بود، هرآینه هستی، ناچار باش، باگزیر باش، ناچار هست، گور فرتاش» هه مووی به واتای «واجب الوجود» و «شایسته هستی، شایسته بود، ناور فرتاش» له جپی «ممکن الوجود».

له ده ساتیردا زور وشه ی هیندیش ده دبتری وه کوو وشه کانی فارسی سه ر و پی و ده ستی شکاوه و واتایه کی دیکه یان پی دراوه.

[لیره به دواوه پور داوود 16 دیر له وشه ی جوراوجوری ساخته کراوی ده ساتیر ده هیزیتیه وه که له فارسی و هیندی و عه ره بی و هیچه داتاشراون.. پتویستم نه دیت له چه ند نموونه یه ک به ولاره راگوئیم بۆ ئیره کانه چونکه کهس پتیا ن ده وله مه ند نابئ. م. محمه د]

•	اپرخیده	•	صریح و بی رمز
•	اوچیز	•	حقیقت و هامیت
•	پارتازی	•	جزئی
•	فراتین	•	گفت- اسمانی
•	روزستان	•	اهل حرفت

عقیده	نمشته	▪
کلام	نوله	▪
زبان	نواد	▪
نقطة وسط دائرة	وندسار	▪
معهده..	یمینه	▪

گوتمان له برهان قاطع سهدان له ووشانه یادکراون و ناوی دهساتیریان له گه‌لدا نه‌هاتوه. وهک ده‌شزانین له‌م فەرهنه‌نگه‌دا بو هیج وشه‌یه‌ک شایه‌د نه‌هینراوه‌ته‌وه. له‌به‌رئمه‌ه ناسینه‌وه‌ی وشه‌ی ساخته بو‌ئو که‌سانه‌ی مایه‌یان نییه زور زه‌حمه‌ته. «رضا قلیخان هیدایت» له فەرهنه‌نگه‌که‌ی خو‌ی «انجمن ارای ناصری» وه‌کوو خاوه‌نی برهان قاطع سهدان وشه‌ی ده‌ساتیری یادکردوه به‌لام هه‌رچه‌نده له‌ئاست هیندی‌ک وشه‌دا ده‌لی له‌ده‌ساتیر وه‌یا له برهان قاطعه‌وه وه‌رگیراون، له‌زور وشه‌دا نه‌ناوی ده‌ساتیر نه‌هی برهان قاطع ناهینئ. ئه‌لبه‌ت بو‌هیج یه‌ک‌یک له‌و وشه‌ ساخته‌نه‌ش شایه‌دی‌کی نییه. رضا قلیخان به‌رانبه‌ر وشه‌ی «فرسنداج» ده‌نووسی: «به‌هه‌رچی پیره‌ویکه‌ری پیغه‌مبه‌ران هه‌یه ده‌گوترئ. له‌فەرهنه‌نگی ده‌ساتیر وه‌ها نووسراوه. زور وشه‌ی که‌له‌جهانگیری و سروری و رشیدی و برهان په‌یدانین له‌فەرهنه‌نگی ده‌ساتیر ناوه‌کوونه‌کانی پارسییان به‌ده‌ست که‌وتوه و نووسراوه..» کاتیک رضا قلیخان فەرهنه‌نگی خو‌ی ده‌نووسی ده‌ساتیر به‌یارمه‌تی مه‌لا فه‌رورز بلاووبوووه. رضا قلیخانیش وه‌کوو سهدان له‌نووسره‌هاوچه‌رخه‌کانی خو‌ی ده‌ساتیری به‌نامه‌ی دینی ئیرانی کوون ده‌ناسی و له‌زه‌مینه‌ی یادکردنی ورینه‌کانی پتر له‌برهان که‌مه‌ری هیممه‌تی به‌ستبوو و له‌هه‌ندی جیگه‌دا هه‌له‌ی برهانی راست کردوته‌وه و هه‌ر له‌سه‌رچاوه‌ی ده‌ساتیری ئاسمانیه‌وه نرخ و واتای ئه‌وانه‌ی چه‌سپ کردوه. زور جی‌ی داخه‌که‌برهان قاطع و انجمن ارا له‌ئیران سه‌رنج راکیش بوون به‌لام فەرهنه‌نگی جهانگیری و مجمع‌الفرس سروری که‌باشترین فەرهنه‌نگ به‌لاوه‌ناون. ئه‌م گوتاره‌جی‌ی ره‌خه‌گرتن له‌برهان قاطعی تیدا نایته‌وه، جگه‌له‌ده‌ساتیر وشه‌نادروسته‌کانی برهانیش پترن له‌وه‌ی لیره‌دا بگونیئ.

پینگومان برهان له‌مه‌یدانی ره‌واج دان به‌وشه‌ی ده‌ساتیر له‌پیشه‌وه‌دپت، به‌لام هه‌یه‌کی که‌ئو زمانه‌و وشانه‌ی به‌راوه‌ی قبول گه‌یاند مه‌لا فه‌رورزه‌چونکه‌پیدا هه‌لگوتنی ئه‌و له‌ده‌ساتیر وه‌های کرد که‌سانیکی له‌زمانه‌کوونه‌کانی ئیران ئاگادار نه‌بوون متمانه‌بکه‌ن که‌ئه‌م نامه‌یه‌یادگارین گرانمایه‌ی روژگاری تپه‌ریو و میراتیکی پیروزی پیشینانه.

وه‌ک ده‌زانین چه‌ند که‌س له‌دوسته‌زاناکانم خه‌ریکی گردکردنه‌وه‌ی فەرهنه‌نگی فارسیین. ئومید ده‌کری له‌هه‌ر کوئی‌ه‌ک تووشی وشه‌ی ده‌ساتیری بوون، بنووسن که‌هی ده‌ساتیرن و ساخته‌ن چونکه‌ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌نه‌که‌ن له‌دوا روژدا ئه‌و وشانه‌یه‌خه‌گیری خه‌لق ده‌بن، قوللرس vullers له‌فەرهنه‌نگی فارسی و لاتینی خویدا که‌له‌چه‌ندین فەرهنه‌نگه‌وه‌پیک هیناوه‌له‌هه‌موو شوینیک که‌له‌وشه‌یه‌کی ده‌ساتیری نیشان دابی نووسیویه‌تی هی برهان قاطع و راگوئیسته‌یه له‌ده‌ساتیر، به‌جوړیک که‌روژه‌لات ناسانی ئه‌وروپا له‌و گه‌زه‌نده‌دوورن. له‌ئه‌نجامدا ده‌بی به‌سه‌رقسه‌کانمه‌وه‌بنیم:

وشه‌کانی ده‌ساتیر که‌دزه‌ی بو‌ناو فارسی کردوه زوریان له‌ته‌فسیری نامه‌ی ئاسمانی سه‌ر به‌«فرجیشور» ساسانی پینجه‌مه، ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که‌خودا پی‌ی ده‌فهرموئ: «ودم تبالیس ارجم فرجیشوریک هورانگ زاهد» واته‌«وه‌له‌توخمی تو‌هه‌میشه‌پیغه‌مه‌ریک ده‌مینیئ». نامه‌ی ئاسمانی ساسانی پینجه‌مه به‌«پرتوستان- پرتوستان» ناوده‌بری.

با ئه‌وه‌ش بلیم که‌زمانی مه‌تنی ده‌ساتیر بریتیه‌له‌:

یه کهم: یه ک مست له وشه ی وه رگه راوی فارسی و عه ره بی و هیندی وه ک: چمین = چونین (وه ها). نام = فام (پاشگره وه ک زردفام) زمیر = زمین. چار = چهار (چوار). پندم = پنجم. سنجم = ششم. سفدم = هفتم. دشمن [سی دیکی ش له و جوړه وشانه. م. محمه د].

دوهم: له و وشانه ی که به هیچ ره مل و ئوستورلایک نازاندري چین و له کوپوه هاتون وه ک: جاگری = بیداری (به خه به ری). پلیر = نخست (یه کهم). فرداب = پرتو (تیشک). جمساش = نور (رونکی). گاپ = سایه. هیرتاسیام = تیرانیان، نوراخ = یوان. کلیار = آندوه (غم). شلیده = فرزانه (زانا، زیره ک، پاک نژاد...).

نموونه یه که له کار (فعل): هوزامیدن = په نابردن. شالندن = زانین. آدن = بوون. کمدن = کردن. انتامانیدن = انجامانیدن (نه نجام پی دان). زاهدن = مان. وختن = گوتن و هی دیکه ش..

جگه له وه ی که هم چاوگانه به پی چاوگی فارسی به دال و نون [وختن = گفتن به تی و نونه] دروست بوون، له گه ردانیشدا وه کوو کاری فارسیین. لیره شدا دیاره که نووسه ری ده ساتیر یینکی له زمانه کوته کان وهرگرتووه نه وه نده هوشه شی نه بووه بو هم زمانه ساخته یه ریژمانیکی ساخته ش دابنی. وه کوو ده زانین چاوگ له زمانی ئاؤیستا و فورسی هه خامه نشی و له سانسکریتدا که به خوشکی زمانه کوته کانی تیران دهناسری وه نه بوو وه ک چاوگی په هله وی هه به «تن» و وه ک چاوگی فارسی هه به «تن، دن» کوئی پی بیت به لکو وه ک کوته زمانه کانی هیندی- ئوروپایی و وه ک نیستاکه ی زمانی ئینگلیزی ده شیا به هه ره رفیک «ده نگیک» کوئی پی بیت.

هه روه ها له زمانی کوئی ئاؤیستا و فارسی و سانسکریت کار (فعل) وه ک کاری فارسی [نوی] گه ردان نه ده کران.

ئجا فارسی نوی نه گه ریشی به مه تنی ده ساتیریشه وه نه به سترایته وه که گویا به ر له هه زاران ملیون سال به سه ر «فرچیشوران» دا دابه زیوه، به لکوو به ته فسیره که یه وه به سترایته وه که گویا له زه مانی «خسرو پرویز» به نه نجام گه یشتووه، خو ئیمه له باره ی زه مان و زمانی نه و ده ورانه [بایی لیکر دنه وه ی راستی و درؤ] به له دیمان هه یه.

لیره دا ده بی نه وه ش بلین که زمانی ده ساتیر خه تی تایه تیشی نیه و به نه لفیته که ی فارسی نیستاکه نووسراوه، نه مه ش عاجباتیه کی کتیه که یه. نووسه ری ده ساتیر بی هیچ ده ستور و قانون وشه په ککه وته کانی په هله وی هه لیردووه ته فسیری پی نووسیوه. له ناواخنی دیاره ده ساتیر له هیند نووسراوه و نووسه ریشی ره نکه به نه سلې زه رده شتی بووی به لام له تاینی دیرین رووی هه لگپراوه ته وه و به زه رده شت خو دی ده لی: «جم دساتیر کانی له ونی = جز دساتیر کاری نکنی. جگه له ده ساتیر کاری نه که ی.» نه مه یه ده ساتیر، کتییکی به ر له 120 سال له نامه کانی دینی تیران حساب کراوه و زمانیشی به فارسی پیشکه وتوو وهرگیراوه نه ماما راستیه که ی سووکی کردنیکه به تیران و زمانی فارسی.

به مه دا گوتاره که ته واو ده بی. له ژبیره وه ده نووسی: «ته ماشای رووپه ره 329 ی نه م کتیه ش بکه ن» له و رووپه ره یه دا سه ره ناوی «ملحقات» (پاشکوکان) چه ند کورته نووسین و تیبینی به دوا خویدا ده هیئی. یه که م جار له شه ش رووپه ردا به باسی ده ساتیر دیته وه، به دریزی باسی نه و به لگانه ده کات که دانه ری ده ساتیر ده بی نه و «ادزکیوان» ده بی که پیشتر ناوی هات و له «دبستان المذاهب» ناوی نه و و موعجزاتی و ناو و ئاکاری پی ره وه کانی به زوری هاتوه که نه مه ش هه به لگه یه بو نه وه ی که نووسه ری «دبستان المذاهب» یش یه کیک له و گرووپه ی به دوا نازه ر که یوان که وتوون و بو ده ساتیر خه بتاون. پوور داوود له و پاشکو به دا هه له یه کی خو ی راست ده کاته وه که له گوئی ده ساتیردا بو نه وه چوو بوو که دانه ری «دبستان المذاهب» محسن فانی بیت. ده لی: له رووپه ره 28، له گوئی دساتیر نووسه ری «دبستان المذاهب» م محسن فانی دناوه، نه مه ش هه له یه که که له پی اوپکی ئینگلیز «sir w- jones» وه به خه لقی

گه پيشت و دهميکيشه پراست کراوه ته وه به لام من به دره ننگه وه زانيم. له دبستان المذاهب ناوئیکی محسن فانی هاتوه و له زاری نه وه وه باسیکی یهک له شاگردانی اذکیوان گپراوه ته وه ئیتر به هه له له وه وه محسن فانی به نووسه ری دبستان زانراوه. دانهری دبستان نه ناسران به لام له ناوه روکی را دیاره که میک پيش سالی 1027 ک. له هیند هاتوته دنیا. به گه نجی چوته «اکبر اباد- اکره- agra» و له کشمیر و لاهوری پراباردوه و سه فهری بو پبران کردوه و چوته مشهد و .. و .. له نیوان سالانی 1064 و 1067 دبستان المذاهبی نووسیوه و له سالی 1081 له پازدهمین سالی حاکمایه تی اورنگ زیب مردوه. وهک خوئی دهلی: «خرادو قرشیدو ردوبهمن و خرمنده» ی له patna و «موید هوشیار دوم، سروش، خودا جوی» له کشمیر دیتوه. نه و کتیبانه ی که نووسه ری دبستان ناویان ده بات و نه و مه به ستانه ی لیبانه وه نه قل ده کات هه مووی له نووسینه کانی اذکیوان و شاگرده کانی نه ون وهک کتیبه کانی: آمیغستان، دساتیر، اخترستان، جشن سده، سرودمستان، جام کیخسرو، شارستان چهارچمن، زردست افشار، نوش دارو، سکنگین، بزنگاه ارژنگ مانی و هی تریش. چوار دانه له و نامانه که «دساتیرو جام کیخسرو و شارستانی چهارچمن و زهر دست افشار» ن هه ن و له هیند چاپ کراون. ناوی نووسه ری دبستان له یاداشتیک به «موید شاه، یاخود، ملا موید» هاتوه [له پراویژدا دهلی سهری ئینسیکلۆپیدی ئیسلام TOMI بکه] .. هتد .. هتد ..

مه سعود محهمه د

وه شانی یه که م: گوڤاری «کاروان»، ژماره 12، مانگی 9 ی سالی 1983

وه شانی دووهم: سایتی www.mamosta.net پاییزی 2009

«...»

له گه ل ده ننگسازبی کوردیدا

له ژماره‌ی 91 ی سالی 1982 ی «رؤشنیری نوی» دا برای لېهاتوو و دلسوزی زمانی کوردی د. ناوړه‌حماني حاجی مارف به گوتار له ژېر سهره‌ناوی «پیداچوونه‌وه...» دا چندره‌خنه‌په‌کی له هه‌ندی بیروای من دهرباره‌ی په‌ک دوو باریکه‌پرې سهره‌به فؤنه‌تیک وړینووس که له شه‌قامه‌پرې زمانی کوردی ده‌که‌ونه‌وه گرتبوو هیندیکي دیکه‌شی به‌پرې به‌لیني خوئی هیشتیوووه بو گوتاریکي دیکه‌ی. بهر له‌وه‌ی چاوه‌چاوی گوتاره‌که‌ی دیکه‌ی بم وام به‌په‌سه‌ند زانی ههر له ئیستاوه ده‌ست به‌رم بو شی کردنه‌وه و گرفت ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و خالانه‌ی نووسه‌ری به‌رېز به لای قه‌ناعه‌تی خویدا شکاندبوونه‌وه ده‌شی ئه‌و سهرسووکیه و ده‌ست و قه‌لم ره‌هاییه ئیستا که له خویمیدا شک ده‌بم له ماوه‌دا ونی بکه‌م و لایه‌نی خوړوون کردنه‌وه و بیروا دهرپرېتم لی و ته‌نگ بیت. ئه‌وه‌ی راستنی بیت چه‌ندیکي بلېی به ده‌ست ئه‌م نووسینه‌مه‌وه ناراحه‌تم چونکه مخابنه دوو که‌سی وا هینده‌ی د. ناوړحمان و من له په‌کدی نزیک پرووبه‌رووی په‌کدی بن له‌و باسانه‌دا که ده‌بوو به گفتوگو و له په‌کدی حالی بوون تپیاندا بگه‌نه رایه‌ک که ههر دوو لا لپی رازی بن وه‌یا ههر نه‌بی په‌راوړزی جودایی بیروا له ئیوانیاندا تا راده‌ی لوان و ئیمکان ویک بیته‌وه. ره‌نگه هؤی ئه‌و لیک ترانزانه‌مان ئه‌وه بی که د. ناوړه‌حمان خویندنی زمانی له‌سهر ده‌ستی پرؤفیسور و به‌پپی به‌رنامه و هه‌لومه‌رجی سه‌لم‌یندراوه‌وه ته‌واو کردبی منیش له ریگه‌ی لیکدانه‌وه‌په‌کی خودبه‌سهره‌وه بی رایه‌ر به‌ره‌و ناوتوژه‌کانی زمانیکه‌وه چووینم که ههر به‌قه‌ده‌ر دانه‌وه‌ی وشه و ده‌سته‌واژه و رسته‌کانی له هؤش و ده‌روونمدا سهرده‌ری له ده‌ستوره‌کانی بکه‌م که له‌ویدا د. ناوړه‌حمانيش وه‌ک من خاوه‌ن پشکه ههرچه‌نده ده‌شی ده‌ستوری ده‌ق گرتووی ناو به‌رنامه روپوئیکي ئه‌و پشکه له مروؤف بو پریاره په‌کجاره‌کیانی خوئی وه‌یا، له باریکي دیکه‌دا، به‌شیکي ئه‌و هه‌لانه‌ی که گه‌شتی بی‌رایه‌ر به مروؤفی وه‌کوو منی ده‌کات به رؤشنایی ئه‌و ده‌ستورانه ساغ بکریته‌وه.

له پښه‌کیه‌کانی گوتاره‌که‌دا په‌ک دوو خالی سهره‌تای فؤنه‌تیکي سهر به رینووس له‌وه‌وه نه‌ختیک به هه‌له بهر حساب ده‌کرین که هاتوون بینینی من وه‌یا غه‌یری منیان له به‌لگه‌کانی دایریوه و به سه‌هوی پرووتیان له قه‌لم داوه وه‌ک که له ستوونی په‌که‌می لاپه‌ره 12 ده‌خوینرینه‌وه «... چونکه ئاشکرایه «ن» ی چاوگ هیچ کاتیک ده‌نگی کؤنستانتی ناکه‌وینته پښه‌وه. رواله‌تی نووسینی کوردی به ئه‌لفوبی عه‌ره‌بی و نه‌بوونی وینه‌ی «ا» تپیدا، بوته هؤی ئه‌وه‌ی هه‌ندی له نووسهران هه‌له‌ی تپیدا بکه‌ن». ئه‌م نیشان دانه وه‌ها راده‌نوینتی که ئه‌وانه‌ی قورس کردنی ده‌نگی پښ نوونی چاوگ به‌بزوین دانانین هه‌ستی پی ناکه‌ن ههر له‌بهر ئه‌وه‌ی که له رینووسی کوردیدا نیگار بو ئه‌م قورس کردنه دانه‌ندراوه. به‌لام خاواراستان، له دواتردا بو منی تی ده‌هیندینه‌وه که ده‌لین «... ههرچی مامؤستا مه‌سعووده به قورس کردنی داده‌نی».

من له نووسینی لیره به پښه‌وه‌مدا به‌ولای نوونی چاوگه‌وه بو راستیه‌کی، رویشووم که له لیکدانه‌وه و سهرنج راگرتندا دیارده‌په‌کی دیکه‌ی «چاوگی» م دؤزیه‌وه له‌وه‌دا که دیتم ئه‌و دوو کؤنسانته‌ی «د و ت» ده‌که‌ونه به‌رایی نوونی چاوگ، ئه‌وانیش به فه‌رمانی فؤنه‌تیکي زمانی کوردی چه‌ند کؤنسانتیکي دیاری کراو ده‌هیننه پښ خوینان. ههرچی «د» ه یا ده‌نگی «ن» یا ده‌نگی «ر» پښ خوئی دپه‌خپت وه‌ک: «برژاندن، چاندن، کردن، مردن...» له‌وه به‌ولاهه هیچ کؤنسانتیکي دیکه قبول ناکات. ده‌نگی «ت» ش ههر به حوکمی سروشتی ده‌نگه‌کان «س، ش، پ، ف، و» له پښه‌وه دین... هؤی دیارده‌که‌ش ده‌گه‌رینه‌وه بو فه‌رمانی ئه‌و گونجان و نه‌گونجان‌ه‌ی ده‌نگه‌کانی کوردی که چه‌ند جاریک باسم کردوه و ساغم کردوته‌وه که گونجانی «ن، د - پ، د» له‌وانه‌یه ری نادات قورس کردن بخریته سهر دوو ده‌نگی «ن، پ» له به‌رای «د»، رښ نادا قورسایي بخریته سهر «س، ش، پ» له به‌رای «ت» دا ههرچی ده‌نگی «ف» که‌متر له‌وان گونجاوه به‌لام ئه‌ویش له ده‌نگه‌کانی دیکه پتر چه‌ز به «ت» ده‌کات، واشده‌زانم که به‌شیکي کورد ئه‌م ده‌نگه‌ی له به‌رایي «ت» ی چاوگدا گؤریوه به «د» ههر له‌بهر پتر گونجانی «د» ه که‌په له‌گه‌ل «ت» دا، نمونه‌کانی خواره‌وه قسه‌کان پروون ده‌که‌نه‌وه:

- به‌ستن ، رستن
- کوشتن ، مشتتن

- گرتن ،
- كهفتن ، خهفتن «كهوتن، خهوتن»...

بهلام دهبي بلين دهنگي «ن» يش لهگهل «ت» گونجاوه كهچي له پيش «ت» ي چاوگهوه نايهت. كاتي خوځي بو ټهوه چووېووم كهوا ږهنگه زيده گونجاني «ن» لهگهل «د» دا وههاي كردي به تهواوي بو خوځي بدزېتهوه. ټهه ږايش له دوو ږهوهه پتر خوځي له قهناعت نزيك ده كاتهوه.

يه كېكيان ټهوهيه كه گونجاني «ن» و «د» وههاي كرده له سلېماني منگه و «غنه» يهك له نيوانياندا پهيدايي كه «د» ه كه بكات به «گ» و بگوتري دهرهنگ، مهنگ، ټهفهنگي...

دووهميان ټهوهيه به شيكي ناخپوهري دهوروبهري مهرگه و باشووري رانيه هه موو «د» ه كاني پيش نووني چاوگ دهكهن به «ت» و دهلين: كرتن، مرتن، برتن - له بري كردن، مردن، بردن. كهچي «د» ي پاش «ن» وهك خوځي دههپلېتهوه، دهلين چاندن، ستاندن...

تا سالي 1957 يش ټهه دياردهيه هي نهديتن نه بوون، لهوه بهولاوه بههوي پهيدابووني گومي بناواني «دوكان» و ژېر ټاوبووني په شيكي زوري ټاوايي ټهه ناوچهيه خهلقهكه بلاوهيان لي كړد و له نيسته جېبووني داوتردا ټيكله به ناخپوهري جوړ جوړي زاره كاني كوردي بوون، منش لهوه سالهوه ږېوهندي هاتوچوم بهو ناوهوه كه م بووه كه ټيتر نه توانم گوي بيستي ټاخاوتيان بم، باي ټهوهي بيرواي لي هه لېنجرې...

دواترېش گوتاره كه ي له بهره و كوتاي ستووني سېپه مي لاپه ره 13 و ستووني به كم و دووه مي لاپه ره 14 دا كه نه ختيك دهوري «دهنگ، پيت، فونيم» هه لدېت يارمه تي ټهه خوېنده واران ه ده دات كه به تهواوي له باسي فونولوجي و رېنووس نابه لدن به لام كه ده لي «فونيم... به ته نها خوځي خاوه ني مانا و واتا نييه» لېره دا ږوون كرده وه يهك هه لده گري:

فونيم، دهنگي لغوي- ټهلفوبي، له ناوتوېزي وشه دا به ته نها واتا نابه خشيت وهك ټهوهي سي دهنگي «د، ا، ر» له وشه ي «دار» دا هيچيان خوځي له خوځي دا واتاي نييه به لام كه ږيارمان دا دهنگي «م» وهيا «ت» وهيا «ي» فونيمه چارمان ناچاره دهبي بلين له «برات» دا ټهه «ت» ه واتاي ههيه چونكه ږاناوه و دهلاله تي «تو» ده به خشيت. له «برام» دا دهنگي «م» يش كه فونيمه واتاي «من» ده به خشيت... «براي»...

نه ختيكي ديكه ش ماوه له باره ي واتاداري و نه داري فونيمه وه بدوېن: زماناناني عه ره بي بهر له 1000 سال پتر، له «فقه اللغة» بو ټهوه چوون كه هه فونيمه «له ته عيري ټهواندا "حرف"» له وشه دا دهلاله ټيكي ههيه، ټهه باسه ش له ژېر سه ره ناوي «الأشتقاق الكبار» لېي كولراوه ته وه، يا هه نه بي من له ژېر ټهه سه ره ناوه دا خوېندومه ته وه. له م مهيدانه دا «ابن جني» و «ابو علي الفارسي» به تايپه تي يه كه ميان، كه و اېزانم قوتابي دووه ميشيان بوه، دهستي بالاي هه بووه... به هه مه حال ټهوانيش نالين هه ره حه رفه مه عناي مه فهوومي ههيه، ته نها ټهوهنده ده لين كه هېماي به ره و ږاگه باندي واتا ههيه... لېره دا ټهگه سه ره وي و درشتيهك له نووسيه كه مدا هه ييت به به خشيني خوېنه ري ده ده مه وه چونكه ده ميكه ټهه باسانه م به سه ردا ټېپه ږيوه ږيشم نييه بگه ريمه وه بو سه رچاوه كانيان، گوتنېشيان بي زه ره ره، مه گه ر كه م و كه سريپه كي ټيياندا هه ييت له سه ر من حيساب بكرې و به زه ره ري خوم ته واو ييت.

بهر له وه ي ږيمه سه ر خوروون كرده وه له باره ي ټهه نوخته نيگايانه ي ټيياندا يه كدي ناگرينه وه، ټيپينه كي گشتي هه به چاكه بگوتري:

ئېمە، نووسەرانى كورد، بەزۆرى «Phonology - فونولوژى و Phonetic - فونەتىك» تېكەل دەكەين و باسى ناو يەككىيان بۇ ئەوى دىكەيان رادەگوئىزىن، بەلاى منەوۋە ھەرچەند وا باشە باسەكانى يەك بابەت لەو بابەتەدا لىزى بىكۆلرئەوۋە، ۋەيا ھەر نەبى كە پەرىيەوۋە بۇ ناو بابەتتىكى دىكە ئەنگوستىكى بۇ رابكىشېرى، دىسانەوۋە بە مەرجىكى ھەلە و بەھەلە بردن لە بەپىندا نەبى كەس لەو رابگوئىستەنە و تېكەل كوردنە زەرەر ناكات.

من ھىچ رەخنەيەكم نىيە لەوۋەدا لە ناوتوئىزى «جىوگرافى» دا راستىيەكى گىرنگى «دېمۇگرافى» بخوئىنمەوۋە. بۇ نموونە، لىكۆلپىنەوۋە لە سروشتى دەنگى ھەمزە خۆى لە خۇيدا سەربە فونولوژىيە، بەلام دۆزىنەوۋە دەورى ھەمزە لە ئاخاوتتى كوردىدا سەربە فونەتىكى كوردىيە، كەچى ھىچ بەرھەلستىم نىيە لەوۋەدا كە نووسەرىك يىت و لە دەمى دەرختىنى سروشتى دەنگەكەدا بابداتەوۋە سەر ھەمزەى كوردى و رايەكى رابەرى تىدا دەرپرېت. ئىمە ھەرچەند كە دەبى رىكۆپىكى بەرنامەى زانستى لە توئىزىنەوۋەدا رەچاوى بىكەين، نابى ۋەتەنگ بىين لەوۋە كە سەرەتايىمان لەو تەرزە باسانەدا سنوورى دوو دراوسىپى ھېندە بېسنوورى ۋەك فونولوژى و فونەتىكىمان پى بېزىنى. ئەوۋەى راستى يىت فونولوژى لەوۋەدا بايەخ پەيدا دەكات كەبىتە چراى مەلبەندى فونەتىك، دەنا بۇ خۆى بە تەنھا و دوور لە فونەتىكى زمان و ئاخاوتتى سەرزاران لەوۋە تېپەر ناكات كە ئارايشتى نەزۆكى رۇشنىبىرى يىت بەتايبەتى لە ئاست زمانى كوردىدا كە پىويستە بە ناوكىل كوردى رىزى وشەكانى و لەراندەنەوۋەى دواى تەعبىرەكانى ھەيە نەك بە تىوۋەرمانى لە بەرزايى زماناسىيەوۋە بە دووربىنى فونولوژى... لەگەل ھەموو رىزىكم بۇ ئەو بەرزايى و ئەو دووربىنەدا...

بەتەما نىم لەم گوتارەدا وردورد شوئىن ھەنگاوى نووسىنەكەى د. ئاورەحمان ھەلگرمەوۋە و پىنەپى رەخنە و بىروراكانى جواپەجىپى لەگەلدا بىكەم چونكە ئەم كارە لە رادەبەدەر درىز خايىنە. لە تىكراى نووسىنەكەيەوۋە چەند خالىكى بىنجى دەكەمە روانگەى سەرەتاتكە بەم لاۋئەولاي باسەكاندا، لەوۋەشدا بە ناچارى لىكدانەوۋەى ئەوتۇ دەخەمەوۋە بەر سەرنجى خوئىنەر كە لە نووسىنى دىكەمدا پىياندا تىپەرىيەتم، بەلام بە دەم كوتانەوۋەى كۆنە خەرمانى وشەكارىيەوۋە گول و دانەى نەكوتراو و دىتراوېش رەگەل پى گىرەى ئەمجارەيان دەكەوئ...

خالى يەكەم ئەوۋەيە لە بارەى «كسرة مختلصة» ۋە بگوترى، ئەو كەسەرەيەى فونولوژىستەكان بە بزوينى دادەئىن و منش بە قورس كردن:

ئەم دياردەيە لە ئاخاوتندا شتىك نىيە ھەستى سەرنجدەرى بەسەردا بىكىشىت و تىي ھەل نەئەنگوت، تەنانەت ھىند زەق و بە پۆزە زمانزانانى عەرەب بەر لە 1000 سال پتر ناوى «كسرة مختلصة» يان لى ناو، بە پىتۇلېش لە بارەيەوۋە دواون ھەر بە پىي سروشتى زمانەكەشيان لە نووسىندا نىگاربان بۇ دانەناوۋە ۋەك كە بۇ كورتە بزوينەكانيان داناوۋە چونكە ئەم «كسرة» يە لە عەرەبىدا تەنھا لە دەنگى پىش دەنگى كۆتاي وشەدا دەرەكەوئ كە ھاتىت و بى «اعراب» ۋەستاندت، وشەى عەرەبىش لە رستەدا بى «اعراب» نابى.

بە نموونە رستەى «ھذا بكر» دەبى «ر» ە كەى كۆتاي بكر تەنوينى بدرىتى كە دەكاتەوۋە «ضمة و نون» و دەگوترى «ھذا بكر، - بكرون» كە ھاتىت تەنوينەكەت بۇ مەبەستى ئاسانى، تى برد ئەوسا قورسايى ۋەيا «كسرة مختلصة» دەكەوئتە سەر دەنگەكەى «ك» - لەگەل ئەمەشدا رەخنەيەكم ھەيە لەو ناوۋەى «كسرة مختلصة» بەتايبەتى كە ۋەپال دەنگى واو بدرىت چونكە ئەم دەنگە خۆى «ضمة» ى درىزە، كە بە كۆنسنانتىش دەرەپرې تامى «ضمة» ى ھەر تىدا دەمىنى كە ئىتر دەنگى «كسرة» قىوول ناكات. لە وشەى «دور - دەور» دا قورسايى سەر «و» ەكە دەنگى «ضمة» يە نەك «كسرة». ھەر ئەم خسلەتەى بوونى دەنگى «ضمة» لە «و» دا واى لە نووسەرى كورد كردوۋە كە وشەى «وورچ، ووزە...» بە دوو «و» بنوسىت كە يەككىيان واوى كۆنسنانت و ئەوى دىكەشيان كورتە بزوينى «ضمة» يە.

ریڤکهوت و ابوو ماموستا توفیق وهه بی له 1929 به نووسین باسی ئەم دیاردهیهی کردوه، نیگاری بۆ داناوه دهنا مهلاکانی کورد له وهتهی دهخوینن و دهرس دهلینهوه ئەم «کسره مختلسه» یان بهسه زمانه وهیه، ماموستا وههیش له وانهوه سروشتی کورته بزوینی «ی» ی بۆ قهرارداده کرد که بهچکهی «ی» له بهلام له خویندنهوهی نوپیهوه بۆ ئەوه چوو که نیگاری بۆ دابنیت. پرۆژاواپیهکان له نووسینی ئیستا که یاندا له زور حال و باردا گوئی نادهنه ئەم «کسره مختلسه» یه تا ههموو جارێک نیگاری بۆ دابنن. به نموونه که ده نووسن burn, turn, worm نیگار به دوا پیتی ۲ دا نانووسن ههروهه هاش نیگاری نایه خه دوا ی ئەو پیتیهی که له سه رهتای وشهوه بی بزوینی ئاشکرا دیت وهک crow, screen, please, bring و هی تریش...

وهک د. ئاوره حمان نووسیهوه تی، ئەم دهنگه بارتهقای بزوین یرگه له وشه دا دروست دهکات، بهلام شتیکی ماوه لیره دا د. ئاوره حمان نه یگوتوه: ده بوو بشلئ و پیرای یرگه دروست کردن ئاوازهش پهیدا دهکات لهو دهنگه کپانه دا که له گهلیاندا دیت، له ویشندا هه ر بارتهقای بزوین کار دهکات بهلام دوو تیبینی گرنگ و گرنگتر هه ن نابئ پشت گوئی بخوین چونکه پرووناکی دهخه نه سه ر سروشتی دیاردهکه:

په کهم، ئەوهیه که گه ر ئەم دیاردهیه بزوین بایهو به رهو که سه رهش بایه ده بوو له ده رپینی کاف و گافی سه رهتای وشه ی کوردیدا ئەو کلۆزیه پهیدا بکات که بزوینی کورت و درێژی «ی» پهیدای دهکات. ده بوو کافی «کردن» و گافی «گرتن» کلۆر کرابایانه. جا ئەگه ر بگوترئ بزوپنه که هینده به هیز نییه ئەوکاره بکات ده لیم منش پتر له وه داواناکه م که دیارده که با ی بزوینی کورت کاریگه ر نه بی. کاف و گافی ئەوتویی ناوهندی وشهش ههروهه هیه «شه کر، سه گر مه...».

تیبینی گرنگتره که ئەوهیه که سه رنجی ورد ده ری ده خات ئەم قورس کردنه له هه موو حالدا ئاوازه پهیدا ناکات، هه رچی بزوپنه، کورت و درێژی، هه میشه ئاوازه داره. له گه ل خویدا بی ته ره فانه وشه ی «ستاندن» بلیره وه ده بینیت ئاوازه به دوا دهنگی کپی «س» دا نایه ت هه ر چه نده قورس کردن به سه ره وهیه. به لئ ده زانم که بته وئ ده توانیت ئاوازه پهیدا بکهیت به لام کاری ئانقه ست جو دایه له گه ل فه رمانی فۆنه تیک. له وشه ی «شت» دا ئاوازه به دوا «ش» دا دیت به لام که گو ت «شته کان» ئاوازه که له دهنگی «ش» وه نایه ت. وشه ی «فت» ئاوازه ی ههیه به لام که گو ت «فتار» ئاوازه که له «ف» وه ده روا ت بۆ «تا»، دیاره دهنگی «ر» ش هه ر ئاوازه ی ههیه هه ر چه نده وه ستا ویشه چونکه دهنگیکی ئاوازه داره.

فۆنه تیکناس که بۆی ئاشکرا بوو ئەم دیاردهیه لهو بارانه دا ئاوازه پهیدا ناکات ده بی بسه لمینئ بزوین نییه و شتیکی دیکه یه. به نیسه بت دهنگناسی کورده وه تیبینی که تا قی که ره وه ههیه که بۆ غهیری کورد ده ست نادات:

ده زانین له زور شیوه ئاخوتنی کوردیدا که «ل» ی وه ستاو که وته به رای «ت»، دهنگه که ی «ل» بۆخۆی ده بیته «ل»، لامی قه لهو، دهنگه که ی «ت» ش وهک «ط» ی عه ره بی لئ دیت، به لام که بزوین که وته به پینانه وه وه کو خو یان لاواز ده میننه وه. ده گوترئ «قه لتاره - قه لطاره، پالتو - پالطو، بالته - بالطه... هتد». جا ئەگه ر ئەم دیاردهیه له تا قی کردنه وه دا بدهینه به ر سه لیه یه دهنگاسی مانه وه ئاخۆ به چ ئاکامیک ده گه یین؟

با یین له وشه ی «خلت ، خلط» که «ل» ه که تیبیدا به وه ستاوی ده که وپته پینش «ت، ط» ه که وه و به هه موویان یه ک یرگه ن، بیکه ین به دوو یرگه و بلین «خ، ل، ت» ئایا هه ر به قه لهوی ده مینینه وه؟ ئەوه ی من وهک به دیهیه ی ده زانم ئەوهیه که لامه که به قه لهوی ده مینینه وه و به دوا خویدا «ت» ه که ش قه لهو دهکات.

ئایا ئەگه ر «کسره مختلسه» ی سه ر «ل» ه که بزوین بیت ری ده مینئ لامه که قه لهو بکری؟ ده زانم له کوردیدا لامی پینش تی هه میشه به وه ستاوی و بی قورس کردن دیت به لام بۆ مه به ستی تا قی کردنه وه مانیه نییه قورسای ی بخهینه سه ر «ل» ه که هه ر وهک مانیه ی نییه

به نیازی تاقی کردنه وه بلّین «کق» که ده زانین هه رگیز دهنگی «ک» له کوردیدا پّیش «ق» پّیش نایهت. به هه مه حال ئه م تاقی کردنه وه یه ده درّیته وه به پّیریاری سه لیفه ی ده نگناسی، یه کّیکیش بیه وّی ئه نجامه که ی نه سه لم پّینی ده توانی پّی له سه ر ئه و شته داگرّی که خۆی ئاره زۆبه تی. له گه ل ئه مه شدا ده بی بلّیم ئه گه ر تاقی کردنه وه که لاهمه قه له وه که ی پاراست، ئیسه پاتی بزوی نه بوونی «کسره مختلسه» که ده کات، ئه گه ر قه له وه که هه لستا ئیسه پاتی بزوی نه بوونی که سه ره که ناکات چونکه ئه وسا ری هه یه بلّین ئه و قورس کردنه ههروهک ئاوازه ی پهیدا کرد، بوه له مپه ریش له نیوان «ل» و «ت» دا، جگه له وه به لگه یه کی دیکه هه یه له نووسینه که ی د. ئاوره حمان خۆیه وه هه لده ستی هه یچ که له به ر له باسه که دا ناهیلّیته وه و بزوی نه بوونی ئه و دیارده یه به ئیسه پات ده گه یه نی به مه رچیک به لگه سه لم پّین.

ئه م به لگه یه له دراوسیه تی باسی بزویته که له گه ل باسی فۆنیمدا خۆی ده سه پّینی. وا به باش ده زانم لّیره دا به دم ساغ کردنه وه ی حال و باری «که سه ره» و چه ند شی کردنه وه یه کی روونتر که ره وه ش له باره ی فۆنیمه وه به ئیمه ناو نووسینه وه، که ئه ویش له لای خۆیه وه به تّیکرایی هه م یاریده ی ئه سه له باسه که ده دات و هه م پتریش نیگای خۆیته ر بو بینینی کّیشه ی فۆنیم فره وان ده کات.

فۆنۆلۆجیسته کان، که د. ئاوره حمان له وان وه باسی فۆنیمان بو ده گّیرّیته وه ئه وه ده لّین که له گوتاره که یدا به کورتی نووسراوه، واتا «فۆنیم به و ده نگانه ده گوتری که له زماندا وشه پّیک ده هیئن و به گۆران و نه مانیان واتا ده گۆرن».

لّیره دا ده قی ته عریفه که ی د. ئاوره حمانم نووسیه وه تاکوو ئه گه ر ره خنه یه کم هه بوو خۆی بکه م به شایه دی جوداوازی بیرواری هه ردوومان.

که ته عریفه که ی سه ره وه بکه یه کّیشانه ی لّیکدانه وه مان دوو ئاکامی لی پهیدا ده بی له گه ل هه ندی له رایه کانی د. ئاوره حماندا پّیک ناکه ون:

یه که م: نابی فۆنیم له ده نگ گرنگتر بی چونکه فۆنیم خۆی ده نگه و هه رچی بایه خ و گرنگه یه کی هه بیته به ر ده نگیش ده که ویت، به لام بایه خی ئه و ده نگه یاریده ده رانه ی که فۆنیم نین هه ر بو ده نگ ده مپّینه وه. وه ک که ده لّین هه موو ئاده میزادیک گیانله به ره چی له نرخی مروّقیه تیدا هه یه له له جغزی «گیانله به ر» ده رناچی، به لی، راسته بگوتری ئه و ده نگانه ی فۆنیم گرنگترن له و ده نگانه ی فۆنیم نین.

دووه م: به دوا ئه و ته عریفه دا باوه ر به و به دیه یه ده که بن که هه ر ده نگیک «لغوی» له پّیک هینانی وشه دا به شدار بیته و به نه مان و گۆرانی واتا بگوتری وه یا نه مپّیت فۆنیم بی به و پّیه ده بی ده نگه هه مزه ش فۆنیم بیته چونکه هه موو مه رجه کانی تّیدا هاتوته جی که چی گورج له فۆنیمی ده خرّیت... به لام با جارّی واز له هه مزه به ئین و له گه ل فۆنیم خه ریک بین:

ته عریفه که هه موو ئه و ده نگانه ی له پّیک هینانی وشه به شدار نین له جغزی «فۆنیم» بیان ده رداویت وه ک لرفه وفیکه و کوکه... و هتاد... ههروه هاش ئه و هیز و سستی و به رزی نزمی و توندی و شلکپه ی که به پّی داخوازی ده ریرینی تووره یی و ره زامه ندی... و... ئه و جوّره هه ستانه تّیکه ل به ده نگه ی وشه و رسته ده بن ئه وانیش فۆنیم نین. ئه وه ندی بزانه م ده نگ ناسان له باره ی فۆنیم نه بوونی ده نگ دوابن هه ر ئه وه ندیه که د. ئاوره حمان له گوتاره که ی دا باسی کردوه منیش رامگوئیسته ئیره کانه. به لام له خه ریکوونی خۆمه وه به و ته رزه باسانه ی هۆش و دل داده گرن بو فۆنیمنه بوونی هه ندی ده نگه ی دیکه چووم که وه ک ده نگه «لغوی» ده بیسرین به لام له به ر جوّری ده ریرینیان و تّیکه ل نه بوونیان له پّیک هینانی وشه ناشی فۆنیم بن:

زۆرەي دەنگە كېەكان بەبەريانەوۋە ھەيە لە رېيى بردنە ژوورەوۋەي ھەناسە بۆ ناو دەم و سى، نەك ھەر بە ھېناتە دەرى، پەيدا بن، ھىندېك لەو دەنگانەش وەك «ف، ث، ھ» بەئاسانى لەو بەرەواژىيەوۋە پەيدا دەبن، تۆ بېنە زمان و لېوت بۆ دەرپرېنى دەنگى «ف» وەيا «ث» ئامادە بىكە و لە دەرەوۋەي زارتەوۋە بەرەو ناوۋەوۋەي ھەوا ھەلمزە دەبىيەت دەنگى «ف، ث» پەيدا دەبېت، دەنگى «ھ» لەوانىش لەبارتە: ھەر نەختىك خۆت ھەناسە سوار بىكە و زارت بىكەرەوۋە بۆ ھاتوچۆي ھەناسەت، دەبىيەت بە درېزايى ھەناسەسوارىت دەنگى «ھ» بەرەو دەرەوۋە و بەرەو ناوۋەوۋە پەيداىە. دوورناىنم لە كوردىدا وشەي «ھەناسە» بە ئەسل لەو دياردەيەوۋە سازدراپى كە لە پېشەوۋە بە «ھە» دەست پى دەكات، ئىنجا ناشزانم كەرتەكەي دىكەي «... ناسە» لە چىيەوۋە ھاتوۋە وەيا وشەكە بە درېزبوونەوۋەي رۆزگار چەند دەنگى لى سواوۋە... بەلام لەگەل ئەمەشدا ئەو تەرزە دەنگانە كە براى دەنگى سروسشتىن ھىچ كاتىكياى ناپنە فۆنيم چونكە ناتوانى دەنگى دىكە بەداو خۇيدا بھېنىت و وشە دروست بىكات، جگە لەوۋەي كە ھەرگىز ناتوانى ئاوازە پەيدا بىكات چونكە ئاوازە لە پىكى قورگەوۋە بەرەو دەرەوۋە دەردەچىت ھەر بۆبەشە دەنگى ئاوازەدار بەرەو ناوۋەوۋە پەيدا نارېت.

جگە لەم دەنگانە دەنگى «كسرة مختلصة» ش ھەر بەپى تەعريفەكەي د. ئاورەحمان بۆ «فۆنيم» ناشى فۆنيم بېت، ئەمەش بەلگەي قسەكەم: وشەكان shetil, bizin, bezim, golim, genim, kirim, meriz... لەم جىگەيەدا تاقى دەكەينەوۋە، دەبىنىن ھەمويان «كسرة مختلصة» يان لە دەنگى پېش كۆتاياندا ھەيە، ئىنجا با بلېن: Bezmurezim- golme sawar- genmit bird- kirmeke merjit girt- shetle gul- bizne merez موختەلەسەي يرگەي دووۋەمى وشەكان نەما. ئەگەر فۆنيم بواپە دەبوو بە دوو واو واتاى وشەكان گۆرانىان بەسەردا بېت وەيا واتاكەيان تى بچىت كەچى وەكوو خۇيان ماونەتەوۋە . genim بوو بە genm ھەرۋەھاش وشەكانى

دىكە لە ھەمان شوپندا «كسرة...» كەيان دۆراند و واتايان نەدۆراند. تۆ بلېنى بەرانبەر ئەم راستىيە پرۆفيسۆرە زلەكانى فۆنۆلۆجى چىمان جواب بەدەنەوۋە؟ ھەرچى بىلېن باي فلسېك ناكات چونكە بەو تەعريفەي ئەوان بۆ فۆنيميان داناوۋە دەنگەكە فۆنيم نىيە، خۆ ئەوۋەي راستى بى بەر لەوۋەي ئەم تاقى كەردنەوۋەش فۆنيم نەبوونى دەنگەكە بە ئىسپات بگەيەنئى، ھەر چونكە دەنگەكە پىداويستىكى فۆنەتىكىيە و لە دروست كەردنى وشەدا دەورى نىيە نابى بە فۆنيم داىرى.

رەنگە بگوتىرئ لەو تاقى كەردنەوۋەيەدا ھەرچەند دەنگەكەي بەرەو كۆتايى وشەكان تېچوۋ بەلام لە يرگەي دواتردا بەدەر كەوتەوۋە، لە وەرەمدا دەلېم:

1-ئېمە قسەمان لە مان و نەمانى فۆنيمە پىك ھېنەرەكانى ئەو وشانەيە، چ ھەقېكمان بەسەر ئەو دەنگانەوۋە نىيە كە لە وشەكانى پېشووتر ھەبوويېتن وەيا لە يرگەي دواتر پەيدا بىن.

2-ئەو «كسرة مختلصة...» ي پېشوتر نەكەوتوۋە چونكە خۆي دەبىتەوۋە پىداويستىكى فۆنەتىكى بۆ ئەوۋەي بتوانىرئ وشە وەيا كەرتى وشە دەربىردى. گوتارەكەي د. ئاورەحمان لە مامۆستاكانى فۆنۆلۆجىيە و پىرپارىكى يەكجارەكىمان پى رادەگەيەنئى كە دەلېن يرگە بى بزوين نابى، بەمەشدا «كسرة مختلصة» لە خۆوۋە و لە پەنا ئەو پىرپارەدا دەبىتە بزوين، كە بوو بە بزوين يەكسەر دەشېتتە فۆنيم. ئەم پىرپارە لە مامۆستاكانەوۋە پى دەلېم «مصادرة على المطلوب- دزىنەوۋەي مەبەست» چونكە بەر لەوۋەي بزاندرى ئايا ئەو «كسرة...» يە ھىز و قورس كەردنە وەيا بزوينە، لە رېي ئەو پىرپارەوۋە دەبى بە بزوين. ئىمە دەزانىن بزوين يرگە دروست دەكات بەلام ھەر چونكە قورس كەردنىش يرگە دروست دەكات مەرج نىيە بزوين بېت، بەتايەتى پاش ئەوۋەي دىتمان ئەو قورس كەردنە لە ھەندى خالدا ئاوازە پەيدا ناكات، ئىنجا زانىشمان بە تى چوونى واتاى وشە ناگۆرىت. ھەرچونىك بى بازانىن يرگە لە ئاخوتندا چەند پلەي ھەيە:

1. برگه‌ی هه‌ره کورت له کۆنسانتیک و قورس کردن په‌یدا ده‌بی وه‌ک وشه‌ی «چ»
تۆ که حۆری وه‌ره نۆ جه‌ننه‌تی دیده‌م چ ده‌که‌ی
له‌م دل‌ه‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزانمدا

2. برگه‌ی هه‌یه له کۆنسانتیک و کورته بزویئیک پیک دیت وه‌ک «ده، ته، مه...»
3. برگه‌ی هه‌یه له کۆنسانتیک و بزویئیکی دریز پیک دیت وه‌ک «با، دو، سی...»
4. برگه‌ی دوو کۆنسانت و قورس کردن وه‌ک «مز، در، گل...»
5. برگه‌ی دوو کۆنسانت و بزویئیک وه‌ک «مه‌ر، که‌س، کور...»
6. برگه‌ی دوو کۆنسانت و بزویئیکی دریز وه‌ک «مار، تیژ، خۆش...»
7. برگه‌ی سی کۆنسانت و قورس کردن پیک وه‌ک «بست، مشت، مرد، بنج»
8. برگه‌ی سی کۆنسانت و کورته بزویئیک وه‌ک «به‌ست، کورد، بیست»
9. برگه‌ی سی کۆنسانت و بزویئیکی دریز وه‌ک «کارد، ماست، دانگ...»

ئه‌م برگانه پێبه‌پی دریز ده‌بنه‌وه له پله‌ی به‌که‌مه‌وه تا پله‌ی نۆیه‌م، نه له په‌که‌م به‌ولاوه و نه له نۆیه‌م به‌ملاوه وشه‌ی په‌ک برگه‌یی په‌یدا نییه ده‌مه‌ته‌قه‌یه‌ک هه‌لده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئایا له ده‌ریزینی ده‌نگی وه‌کوو «س، ش، ژ، ز...» دا بی ئه‌وه‌ی هه‌یچی دیکه‌یان به‌ داوا دا پیت برگه‌ی په‌یدا ده‌بی؟ ئه‌گه‌ر برگه‌ی نییه ئه‌دی چیه‌؟ ده‌نگی وه‌کو «د، ک، ت، ب...» ده‌رنایدریز ئه‌گه‌ر قورس کردن‌یان له‌گه‌لدا نه‌بی چونکه دریز کردنه‌وه هه‌لناگرن هه‌رچی ئه‌وانی دیکه‌ن دریز کردنه‌وه هه‌لده‌گرن.

به‌هه‌مه‌حال ئه‌م وردیوییه لێره‌دا لزومی نییه و دیارده‌که بۆ بینینی خۆینه‌ر به‌جی ده‌هێلم و ده‌چمه‌وه سه‌ررچه‌ی باسه‌که. به‌لای باوه‌ری خۆمه‌وه، که له تاقی کردنه‌وه‌شدا باوه‌ره‌که‌م پته‌وتر ده‌ییت، برگه‌ی په‌که‌م «ده‌نگیک و قورس کردن» بزوینی حه‌قیقی تیدا نییه به‌لکه‌و جۆریک له هیز پیدان وه‌یا قورس کردنی تیدایه که پیداوایستی ناچار ی بۆ ناو وشه وه‌یا ناوتویزی رسته دینیت، هه‌ر ئه‌م هۆبه‌شه‌ه‌وا ده‌کات «کسره‌ مختلسه» به‌ فۆنیم حساب نه‌کرت چونکه به‌شیکه‌ی بنجی و سه‌ربه‌خۆ و به‌رده‌وامی وشه‌ نییه و به‌ تێچوونی واتا ناگۆری و نادۆری، هه‌رچی بزوینه به‌شیکه‌ی بنجینه‌یه له وشه‌دا. هه‌رچه‌ند کورته بزوینه‌کانی «ضمه، کسره، فتحه» له پرووی نرخه‌ی ده‌نگه‌وه ناچنه‌ریزی کۆنسانت و بزوینه دریزه‌کان چونکه وجودی سه‌ربه‌خۆیان نییه و له دوا کۆنسانت نه‌بی ده‌رناکه‌ون، به‌لام ده‌وریان له پیک هینانی وشه‌ه‌وا رسته‌دا وه‌ک ده‌وری ده‌نگه‌ ته‌واوه‌کانه بنجی و به‌رده‌وامه، ته‌نانه‌ت که‌متر له کۆنسانته‌کان سوانیان به‌سه‌ردا دیت. بۆ نموونه له وشه‌ی «به‌سترپیری» دا ده‌نگی «س» ده‌سویت وشه‌که ده‌یینه «به‌ترپیری» وه‌یا «ت» که‌ ده‌سویت و ده‌یینه «به‌سرپیری» به‌لام کورته بزوینی «فتحه» به‌دوا «ب» که‌دا هه‌رده‌مپینی، کاتیک که وشه‌که ته‌رکیبی گۆراو بوو به «پترپیری» ده‌نگه‌که‌ی «فتحه» تی ده‌چی له‌گه‌ل تی چوونی خۆیدا «ب» که‌که‌شی کرد به «پ» و «س» که‌که‌شی تێبرد.

کورته بزوینی راستینه پیداوایستی ده‌نگ ده‌ریزینی نییه که به‌پێ داخواری جینگه‌ییت و پروات چونکه له شیرازه‌هۆنی وشه‌دا به‌شداره و به‌رده‌وامه، ده‌وریشی له رسته‌سازی و تیک به‌ستنی ده‌سته‌واژه و وشه‌ی ئامیته‌دا وه‌ک ده‌وری هه‌موو ده‌نگه‌کانی زمانه‌ چ بزوینی دریز بی و چ کۆنسانت. به‌ نموونه له وشه‌سازیدا:

ده‌ست - ده‌سته

نه «دست» واتای ههیه، نه «دهست» یس حی «دهسته» ده گرتیهوه. هه چی «کسره مختلسه» یه پنداویستی ده پیرینی دهنگه کانه به پپی مان و نهمانی پنداویسته که. نهو «کسره...» یه له ئاخوتندا ده مینتیهوه وهیا حی گورکی دهکات وهیا تیده چیت، له وه هه گه ری که پتریش له کورته بزوی بئ وجودی سه ره خویه. با نهختیک سه رنج له م نمووانه بگرین:

وشه ی «سه ر» یه ک یرگه یه، به لام که داته راناوی که سی یه که می تاک وهیا دوومی تاک ده یته دوو یرگه «سه رم - سه رت». له خووه دیاره یرگه ی دووه م نه م «کسره مختلسه» یه په پدای کرد که هاته سه ر «ر» ه که . تو بلئی نه مه له کوئوه هات؟

وه ک به دیهیه ئاشکرایه هی کو تایی «سه ر» نییه ههروه ها وه ک به دیهیه دیاره هی راناوه کانیش نییه. که واته دیسانه وه وه ک به دیهیه دیاره که پنداویستیکی ئاخوتنه. له م حالته دا که تاکه دهنگیک له دهروه بو کو تایی وشه دیت ده بی به هو ی قورس کردنه وه له یه کدی جودا بینه وه هه رچهنه به پپی داخواری دهنگساری له وانهش بی دهنگه که ی کو تایی وشه که به سکوونی ته واوه وه بکه ویته به رای ی نهو فونیمه ی له دهروه دیت و پئوه ی ده لکیت. له م نمونه به ی «سه رت» دا دهنگی «ر» له لایه ن فونته تیکه وه به سکوونی ته واوه ده که ویته به رای ی «ت» وه ک که ده لئی «که رت، مارت» به لام «ر» ه که قورس کرا له به ر نهو ده ستووره ی تازه با سم کرد. ههروه هاش که راناوی «ت» هاته دوای «که س» له ویشدا قورسای ی ده خرته سه ر «س» ه که هه رچهنه «س» له رووی فونته تیکی کوردیه وه ده بی له به رای ی «س» دا به ته واوی بوهستی بی قورس کردن «که س، که ست».

به لام که گوتمان «نه مه سه رمه، له سه ر سه رته، عه شره تیک خزم و کهسته...» له هه موو حالدا قورسای ی سه ر «ر، س» هه لدهستی هه ر چونکه به هو ی هاتنی بزوی تیک بو سه ر «م، ت» ه که قورساییه که ی به رای ی، شوینی نه ما. کورد نالی «سه -ر مه se-rime که-سته ke-site، سه -ر ته se-rite» «له مه شدا ده ستووری فونته تیک به سه ر ده ستووری رسته سازیدا زال بوو، من و توش به ریرسی نهو جیگورکیه و له ناوچوونه نین لیشمان داوا ناکری بی قول بوونه وه بزانی بچی حوکمی «دهنگ» به سه ر حوکمی «رسته سازی» دا زال ده بی به لام لیمان داوا ده کری دیمه نه که ببین و نرخی راستینه ی نهو قورس کردنه بزانی تا کوو له پئویست به ده ر بایه خی پی نه دین.

زال بوونی ده ستووره که ی فونته تیک به وه دا باشتر روون ده یته وه له حیاتی «که ست» بلین «که ستان» چونکه یه کسه ر قورساییه که هه لدهستی بی نه وه ی هیچ بزوی تیکی ده ره کی به دوا راناوکه دا به نین، هو یه که شی نه وه یه که راناوی «تان» خو ی بزوین داره .

له و نمونه مه شووره ی «نوستن، مردن» دا که نوونی چاوگ به دوا کاردا دیت و که سره مخته له سه به مل دهنگی کو تایی کاره که دا ده پری، ئایه قورساییه که هی چیه؟ ده زانی هی کاره که نییه چونکه که «ن» ی چاوگت لادا کاریکی ریکوپیکی بی قورسای ی ده مینتیه وه «نوست، مرد». دیاره هی «ن» ی چاوگیش نییه چونکه تاکه دهنگ له خووه قورسای ی به پنش خو یه وه ناگری، جگه له وه ی که له و کارانه ی کو تایی یان «ا، و، ی» بیت قورساییه که وجودی نییه هه ر چونکه له بئه رته دا وجودی نییه و به دوا بزوی نیشدا هه بوونی ناموکینه. «سووران، به زین، نه زمون...».

یگومان زمانی حالپی نهو پرؤفیسوره زمانناسانه ی نرخ به و قورس کردنه ده دن ده لئی هه قمان به سه ر نهو لیکدانه وه وه یه نییه به رانه ر شتیک که هه ست به هه بوونی ده که یان، چونکه ماده م نهو شته هه یه ده بی له نووسیندا تی بخوندرتیه وه. به لام نه وان پرؤفیسورانه بای ی سه ری ده رزی مافی قسه ی نه و توپی یان نییه، نه ویش له به ر دوو هو ی گرنگ و گرنگر:

هو ی گرنگ نه وه یه که هات و لیکدانه وه به لگه ی به دهسته وه دا نابئ پشت گو ی بخری دنا ده بی له ئاست سه رابیش به لگه ی هه لوه شانده وه ی بیچینه وه و به ئاوی دابنن. ده زانی

سه‌راب دیارده‌یه و چاو ده‌بیینت، به‌لام ده‌شزانین ئاو نییه له که‌سیش ناسه‌لم‌یندرئ بلی
ده‌بی نرخ‌ی ئاوی پی بدریت.

هۆی گرن‌گتر له هه‌لوه‌ستی پرۆفیسۆره‌کان خۆپانه‌وه رووبه‌روویان ده‌بیتته‌وه: ئه‌وان هه‌ر له‌ری
لێکدانه‌وه‌وه ده‌پانه‌وی بسه‌لم‌ینن ده‌نگی هه‌مزه به‌خۆی و ئاوازه زه‌ق و زۆبیه‌وه فۆنیم نییه و
یاریده‌ده‌ره و نابئ نیگاری هه‌بی، ئنجا بۆ ده‌بی له ئاست ئه‌و دیارده‌ زیده‌ کز و بی هیز و بی
ده‌وامه‌دا که «کسره‌ مختلسه‌ وه‌یا قورس کردنه‌» نابئ بایه‌خ په‌لێکدانه‌وه بدرئ. خۆ ئیمه
هه‌رای ئیوان زۆردار و زۆر لی کراو نایرینه‌وه تا‌کوو به‌زه‌یی به‌ به‌لگه‌ و بی به‌لگه‌ به‌لای زۆر لی
کراوماندا بشکێتته‌وه. له‌ رینووس و ریزمان و فۆنه‌تیک و ئه‌وان کارانه‌دا شکانه‌وه‌ی تۆژه‌ره‌وه
به‌لای خاوه‌ن هیزدا ده‌بیت.

راسته‌تیکه‌ی، هه‌لوه‌ستی ئه‌و پرۆفیسۆرانه له ئاست هه‌مزه و «کسره‌ مختلسه‌» دا ته‌شقه‌له
کردنه به‌ رینووس و به‌سه‌ر جومله‌ی لایه‌نی ده‌نگ له‌ باسه‌کانی زماندا و چ مانای شیرنتری
تیدا نییه، ئوبالی من و تۆ و قوتابیه‌کانیشیان ده‌چیتته‌وه ئه‌ستۆی ئه‌وانه‌وه که‌ سه‌له‌ها به
گوتماندا ده‌چرپین و چئ ده‌یلین به‌ به‌دییه‌مان له‌سه‌ر ده‌سه‌پین، قوتابیش پیت و
به‌ره‌ه‌لستی له‌ بیرواریاندا بکات نیوه‌ی عومری له‌ ده‌ست ده‌چیت. ره‌نگه‌ به‌لای خۆینه‌ره‌وه
منیش له‌ ئاست ده‌نگی هه‌مزه‌دا ده‌سته‌تالی به‌لگه‌ و بنۆس بم وه‌ک که‌ پرۆفیسۆره‌کان له
قسه‌کانی مندا ده‌ست به‌تال نیشان دران... کاتیک گه‌یشتینه‌ باسی ده‌نگی هه‌مزه‌ ئه‌م
لایه‌نه‌ی ده‌ستپیری و ده‌سته‌تالی خۆ به‌ده‌ر ده‌یه‌خیت. دانانی نیگار بۆ ئه‌و قورس کردنه له
رینووسدا به‌ره‌نگاری کیشه‌یه‌کمان ده‌کات به‌قه‌ده‌ر قه‌لافه‌تی زمانی کوردی، ئه‌مه‌ش نموونه‌ی
کیشه‌که:

که‌ وشه‌ی «رانک» مان له‌ فه‌ره‌ه‌نگدا به‌ ranik نووسی ئه‌وسا یا ده‌بی له‌ هه‌موو حال و
باریکدا ئه‌و نیگاره‌ی «کسره‌ مختلسه‌» له‌ دوا «ن» ه‌که‌وه‌ پیت، یا ده‌بی له‌ حالی تێچوونیدا
نیگاره‌که‌ی ره‌ش بکه‌ینه‌وه:

1- ئه‌گه‌ر نیگاره‌که‌مان له‌ هه‌موو حالدا نووسی شیوه‌ی ئاخواتنمان ده‌بیتته‌ ئه‌سیری
رینووسه‌که‌ و له‌ کوردی ره‌سه‌ن ده‌شیووت چونکه‌ له‌ رینووسدا قورس کردنیک به‌سه‌ر
وشه‌دا دینین که‌ له‌ ئاخواتندا تێچوه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ گوته‌ «رانکه‌که‌» نالیت ranikeke
به‌لکوو ده‌لێت rankeke هه‌روه‌هاش له‌ زۆری هه‌ره‌زۆری کوردیدا که‌ قورس کردنه‌که‌یان به
پیی جینگه‌ و مه‌به‌ست دیته‌ ناو ئاخواتن وه‌یا تیده‌چیت ئیتر ده‌بیت رسته‌ی وه‌ک «کرمه‌که‌
گرژه‌» بخویندریتته‌وه kirimeke girizhe چونکه‌ له‌ وشه‌ی «کر، گرژ» دا قورس کردن هه‌یه.
هه‌ر ئه‌مه‌ش ده‌بیتته‌ ئاکامی ناچاری به‌ملدا پیرینی «کسره‌ مختلسه‌» چونکه‌ قوتابخانه‌کان
سه‌ر له‌به‌ریان وه‌های ده‌نووسن، هه‌رچی مندالیش هه‌یه به‌ قوتابخانه‌دا تی ده‌په‌ریت و
زمانی کوردی له‌ ورینووسه‌وه‌ فیر ده‌بیت، ماده‌م نیگاریش بۆ «کسره‌ مختلسه‌» داندرا
ده‌بی بخویندریتته‌وه وه‌ک که‌ هه‌موو نیگاریکی دیکه‌ ده‌خویندریتته‌وه، ده‌بی «فکر مه‌ پرشه‌»
بخویندریتته‌وه fikirim perish... ئنجا ئه‌گه‌ر له‌ وه‌رامدا پیم بلێتته‌وه ئه‌م کیشه‌یه‌ ده‌دریتته‌وه
به‌ سه‌لیقه‌ی خۆینه‌ر که‌ خۆی ده‌زانئ قورساییه‌که‌ ماوه‌ته‌وه یا هه‌لستاوه، منیش پیت
ده‌لیمه‌وه که‌ سه‌لیقه‌ به‌ره‌وان بی بۆچی لی ناگه‌رپی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ پیریاری مان و نه‌مانی
قورساییه‌که‌ بدات؟ بۆچی دوو جاران ئیمتحانی سه‌لیقه‌ ده‌که‌یت، جاریکیان به‌وه‌دا که
ده‌بی بزانی قورساییه‌ هه‌یه یا نییه، جاریکیشیان بزانی گوئ نه‌دانه‌ ئه‌و نیگاره‌ی له
نووسیندا بۆ قورس کردنه‌که‌ هه‌یه و له‌ ئاخواتندا تی چوه‌. چه‌ند سه‌یره‌ تۆ رازی نه‌بیت
بنووسرئ «کرمه‌که‌» و بخویندریتته‌وه «کرمه‌که‌» و پی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داگری که‌ بنووسرئ
kirimeke و بخویندریتته‌وه ...kirimeke

له‌ زمانی کوردیدا بگه‌ریت ده‌بیتته‌ ئه‌م هاتن و چوونه‌ی «کسره‌...» به‌قه‌ده‌ر ده‌ماره‌کانی
له‌ش تیکه‌ل به‌ شیرازه‌هۆنی زمانه‌که‌یه و هینده‌ی که‌ جیوه‌ش له‌به‌ر په‌نجه‌کانت هه‌لدیت
ئه‌ویش له‌ ئاخواتندا خۆیت لی ده‌شاریتته‌وه.

2- ئەگەر نىگارە كەمان لە كاتى ھەبوونى قورس كردنە كەدا نووسى و لە كاتى نەماندا رەشمان كرده وە ئەوسا بە شىكى بەرچاوى وشەى كوردى دوو پرگەى دووشىو نووسىنى دەبى، لە فەرھەنگىشدا پىويست دەبى بە وەى خويئەر ناگادار بكرى كە «كسرة» ى فلانە شوينى وشە كە ھەميشە ى نىپە. ئەم ناگادار كردنە وە دوو جور نووسىنەش بۇ وشەى فەرھەنگى لە ئىمكاندا دەبى بەلام «كسرة...» ى كە لە تىك بەستن و داىشتنى وشە و رستە دىن و دەچن بى چارەسەر كردن دەمىنئەو، بە نموونە وشەى «گرتن» دەنووسرى girtin بەلام لە رىژەى فەرمان و نەھى و ئايندەدا قورسايىبە كەى سەر دەنگى «گ» تى دەچىت و وشە كە دەبىتە bigre, megre, bigrim... وشەى «دیتىمت» دەنووسرى deetimit كە پوو بە «دیتىمتەو» دەبىتە deetimtew ئىتر بەو پىبە ھەزاران تىك بەستن و تىك ھەلگىشان و لىك ترازاندن كە ئىمكان نىبە لە پىشەو فەرھەنگى بۇ دايند رىت وەبا پىشىبنى تىدا بكرى ھەر جارە لە نووسىندا نىگارى ئەو قورس كردنە تىياندا دەردە كەو پت و ون دەبى، كە ئەمە خۆى عەبىكى گەورە ترە لە وەى پىشە كى پىرارى نە نووسىنى نىگارى ئەو قورس كردنە بدرى. ئەو وەندەى زمانى پىگانەم خويئىبەتەو نەم دىتو و وشە و دەستە وشە و رستە كانى جار لە جارى چوئىتى نووسىنيان بگورى.

ئىمە لەو نموونەى شىكل و بەدەھىدا دىتمان قورس كردن لە وشەدا تى چوو و واتاشى نەگورا، بەمەشدا ھەر بەپى تەعريفى پرؤفيسورەكان نرخی فونىمى نەما، ئىتر ئەگەر ھەر پى داگرىن لە سەر پىويست بوونى نووسىنى، دەبى نىگار بۇ دەنگى توورە بوون و لاواندەو... و...ش داينن چونكى ئەوانىش جورىكن لە دەنگ و بۇ مەبەستى تايبەتسى دىنە ناو ئاخاوتنەو. وا دەبى نارەزامەندى دەنگىكى وشە دەگرىت و پرگەى تىدا پەيدا دەكات وەك كە دەگوترى «فلانە شت؟ دەسا فللسىك ناھىنى!» لەجىاتى «فلسىك...» ياخود لە نەھى كردندا دەگوترى «نەككەى بچىت بۇ لای...».

دەبى بزائىن مومكىن نىبە رىنووس ھەموو دەنگىكى ئاخاوتن شىكل نووس بكات ھىچ رىنووسىكى ئەم جىھانەش نىبە ھىندەى ئىمە مەراقى خورد كردنەو ھى ئاخاوتنى ھەلگرتى. من لە گووشە نىگای خۆمەو چ دوشمناىبە تىم نىبە لەگەل ئەو قورس كردنەدا ھەر وەكوو دۆستايە تىشم لەگەلدا نىبە، تەنانەت ئەگەر بە كۆمپىوتەر زانرا كە جورىكىشە لە جورەكانى بزوين لىبى وەتەنگ ناىم، ھەر ئەو وەندە حىسابەى بۇ دەكەم كە بزوينى يەكجار كورت و بى ھىز كارى بزوينى عادەتى ناكات و تى دەچىت و واتا ناگورىت و فونىم نىبە، خۆ ئەگەر بە پىرارى كوتەك حەقى چل نىگارىشى بۇ دايند رى، سەغەلەتم ناكات. ئەو پىش لەبەر دوو سەبەب

1- يەككىم لەوانەى دەزانن كەى دىت و كەى دەچىت

2- بەشى ھەرە زورى عومرم رابوارد بى ئەو ھى ناچارىم نازى خورای بكىشم... من پەرؤشى دوو شتمە:

يەكەمیان ئەو ھى كە بەخوراى نرخیكى لە پىويست زىادى گرنگى و بايەخ بۇ خۆى داىرپو و گەلپك بەولای بەرژەو ھەندەو زەينى نووسەرانى كوردى بەخۆپو ھە خەرىك كردو ھە لە خاىكدا ئەو قورس كردنە برىتیبە لە پىداووستى نا بەردەوامى رستەسازى و وشەسازى، ھەر بە نەمانى پىداووستەكەش قورس كردنە كە دەرو پتەو جا ئەگەر پىم بلپىت ئەم مەبەستانەى قورس كردنە كە پىكيان دىنيت چشتى بى بايەخ نىن لە وەرآمدا دەلیم پىك ھاتنى ئەو مەبەسانە بى ئەو ھى نىگار بۇ قورس كردنە كە دايند رى دىنە جى، چونكە وەك بزوين و كۆنسانت نىبە بە نە نووسىنى كە لەبەر بكەو پتە وشە و رستە وە ھىا واتاىان بگورى وەيا بى واتابن. ھەر چوون بەسەلىقە دەزانن بە پى پىويست دەنگى پارانەو ھە لە ھالى پارانەو ھەدا بخەينە ئاخاوتنەو بى

ئەوھى نىگارى بۇ دابىئىن ھەروھاش بە سەلىقە دەزانىن قورس كوردن لە كوئ دەپت و كەى ھەلدەستت.

دوھىمان ئەوھىيە كە تى خويندەوھى قورس كوردن ئەركىكى بى سەروبن دەخاتە بەر رىنووس و نووسەر و خوئنەرەوھى كوردى چونكە نووسەر دەبى ھەمىشە بەپى ھاتن و نەمانى قورسايپەكە خەرىكى گۆرىنى رىنووسەكەى پىت. ئىمە وەتەنگ دىپىن لەو رىنووسەى ئىستاكەمان لەبەر زۆرى خال و نىشانەى سەرژىرى پىتەكان، ئەم جارەيان سەربارىكى قورستر لەبن بارەكە سواری دەست و قەلمەمان دەبى كەچى كەسپىش ھەستى بە نووقسانى رىنووس نەكردووه لەبەر نەبوونى نىگارى قورس كوردنەكە، ناچارىش نەبوە پىرسى ئايا قورسىيەكە بۇ كوئ بھىنیت و كەى تى بيات.

د. ئاورەحمان لە ستوونى يەكەمى لاپەرە 13 ى گۇقاردا بەسەر «گەنم - گەنمەكە» دا دەچىتەوھ. خۆى لەوھە ناگەبەتت كە نووسىنى genmeke لەچا و genim دا شكلى كۆنى دۆراند و نىگارىكى اى سەرلەبەرى لى كەم بۆوھ، خۆ ھەردوو كىشىيان ھەر «قمح» ن و ھەمان وشەن، ھەر ئەوھەندە دەلى لەبىرى پىرگەپەك پىرگەپەكى دىكە پەيدا بوو، لەمەشدا ھىچ دلدانەوھىك شك نابەين چونكە سەرەراى ئەوھى كە پىرگەى دووھم لە دەرەوھى وشەى «گەنم» پەيدا بوو بە ھاتنى بزوبن وھىا قورس كوردن بۇ كۆتاكى وشەكە، كىشەمان كىشەى تى چوونى دەنگ و نەمانى نىگارەكەپەتى نەك «پىرگەسازى» چونكە وشە و پىرسە ھەر دەپى پىرگە و كەرتيان ھەبى، ئەوھى نەخوئندووشە دەنگ و وشە و كەرت و پىرسە دەردەپەرىنى بەلام كە بوو بە نووسەر چاوەكانى دەبىنن جارىكەيان نووسرا Genim و جارىكەيشيان نووسرا Genm كە بوو بە فۆنمىناسىش دەبىنى ئەو دەنگ و نىگارەى بە فۆنم داندرابوو ھەلستا و واتاشى تىك نەدا. راستىيەكەى ئەم تەرزە رىنووسە رى دەدات داوا بىكى، وەك كراوھ، فەرق لە ئىوان نووسىنى «كا» و «كى» ش بىكى، دالە كلۆرەكەى سلىمانىش نىگارى بۇ دابندى - وەك كە مامۇستا وەھبى بە «د» ى دەنووسى - منگەى ئىوان «ن، گ» ى «دەربەنگ» ىش لە نووسىندا تى بخوئندىتەوھ. بەلى دەزانم كىشەى ئەمانە ھاوچوونى تەواوى كىشەى «كسرة...» نىيە بەلام خۆ كىشەن! «كسرة مختلصة» ش ھاوتاي بزوبنى كورتى ئاشكرا نىيە كەچى دەلپن دەبى وەك ئەو باپەخى پى بدرى، بە ھەمەحال كىشەى «كا، كى» و دەنگى دالى كلۆر و «ن، گ» پىر لە كىشەى «كسرة...» نىخ پەيدا دەكات لەوھدا كە ھەمىشەى و بەردەوامن و نارەوئەوھ وەك كە قورس كوردن كاتى و نابەردەوامە و تى دەچىت.

د. ئاورەحمان چەند پىرسە و دەستەواژەپەكى ھىناپۆوھ بە نموونەى ناقۇلاى نىگار دانەنان بۇ ئەو قورس كوردنە، وەك «جلم برد شتم- من كرمم گرت- من پىرشنگم گرت...» لە پروالەتدا نموونەكان پەخنە ھەلدەگرن بەلام بە لى وردبوونەوھ مەسەلەكە دەگۆرى: ئىمە دەزانىن ھەر دەنگىكى لە بەراپى وشەوھ پىت و بزوبنى ئاشكراى لە دواوھ نەپەت بەناچارى قورس دەكرى ئىتر نىگار دابندى وھىا دانەندى قورس كوردنەكە لە خۆوھ بەسەر زارى مروقدا دىت. جا ئەگەر لە پىشەوھ پىارماندا، وەك كە رىنووسى ئىنگلىزى پىارى داوھ، ئەم شتە ناچارىيە بدەينەوھ بە فرمانى واقىع و پەنجى نىگار كىشانى تىدا نەبەين شتەكمان كوردە لە پىارى ھۆش پى شكان و ژىرىزى بوەشىتەوھ ھەر وەك لە چودا نە كوردنەوھى كاف و گافى كلۆرىش ھۆشمان بەكار ھىناوھ و ەزايكى بى لزوممان لە كۆل نووسەرى كورد و كوردى كوردتەوھ، ھەر چەند لەئاست ئەو كاف و گافەدا ھەموو كورد لە ھەموو حال و باردا بەك مامەلە ناكات چونكە كوردى بەرى سۆران لە وشەى وەك «دەپشكوئ، دەئەنگوئ...» دا كلۆريان ناكەن چونكە لە ئەسلدا كاف و گافى «پشكووتن، ئەنگووتن...» كلۆرىن، ھەروھە «مەرەكەپى كوئىك و دەولەتى كوئى و كوئى ئەلىزابىت...» كاف و گافىيان وەك خويان دەمىننەوھ... لەگەل ئەمەشدا ئاسان كوردنى رىنووس و پەكچوون كوردنى لە زمانىكدا ئەوھ دەھىنەت تىبىنى وھە بەرتەسك لەبىر بىكى، تا ئىستاش رىنووسى لاتىنى كە من دىبىتم قورس كوردنى بەراپى وشە تى دەبات و نىگارى بۇ داناىت و كەسپىش تىدا نەشىواوھ. ئىمە لە رىنووسى ئىستاكەماندا كە بە پىتى ەرەبى دەنووسى گرىتەكمان نەھاتتەبەر لەو تەرزە پىرسە و دەستەواژانەدا كە د. ئاورحمان نموونەى

لی هیئاوه ته وه، یرواش ده که م «فرچکم گرت» گه لیک خوش خوین و ئاسانتره له وشه ی وه ک «تی هه ل چوومه وه-تیهه لچوومه وه- تی هه لچوومه وه».

د. ئاوره حمان ده ی توانی ئه و نمووانه به یئیته وه بو ئیسیات گه یانندی که م بایه خی ئه و قورس کردنه له نووسیندا به وه دا بلی ئه ری خوینه ری کورد کامتان هه له ده که ن له خویندنه وه ی «لنگم بلند کرد»؟ به راستی که سیش هه له ی تیدا ناکات هه رچه ند وشه ی «لنگ» بزوینکیشی لی قرتاوه چونکه راستیکه ی «لینگ» ه.

له ورسته یه ی «لنگم بلند کرد» دا به ریکه وت وشه کانی «لنگ، بلند، کرد» به فرمانی ده نگسازیی کوردی له خووه گرفتیا ن په ویه ته وه چونکه ده نگه کانی «نگ، ند، رد» له وه ده نگانه ن که به دوا یه کدیدا قورس کردن هه لئاگرن ئجا ئه گه ر قورساییی سه ر «ل» ه که ت هه لگرت ده بی «ن» ه که قورس که یه ت و له «د» ه که ی دا پری ت، ئه مه ش دژی ده نگسازیی کوردیه چونکه «ن» ی وه ستا و له به راییی ده نگه کانی «گ، د، ت» دا قورس کردن هه لئاگری. راستیکه ی ئه و ده نگه ی «ن» له وشه ی کوردیدا له به راییی «ج» شدا قورس نا کرئ وه ک «بنج، په نج، کونج...» به لام گویم لی پوه هه ندئ کورد له وشه ی «به نج» دا قورساییی ده خه نه سه ر «ن» ه که ده بی ئه وه ش بلیم له ده نگسازیی کوردیدا هاتنی بزوین له به راییی ده نگه کانه وه داخواری قورس کردیا ن ده کات به پیچه وانه ی ئه وه ی به دوا یاندا بی ت، به نمونه وشه ی «دنک» ئاسانتر نوونه که ی ده وه ستیندرئ له «ده نک» که بزوینه که شی بوو به بزوینی دریز وه ستانه که مومکین نابئ وه ک له وشه ی «رناک» دا ده بی نوونه که قورس بکرئ. به لام که بزوین به دوا وشه که دا هات قورساییه که ده روات وه ک که ده لی «رناکه که م» نوونه که ده وه ستیندرئ. هه ر له به ر فرمانی ئه م جوړه ده ستوورانه ی ده نگسازیه که گو ت «پلنگ، بیژنگ، ره وشت» چارت ناچاره ده بی ده نگه کانی «ل، ژ، و» قورس بکه ین چونکه «نگ، شت» له کوردیدا بی قورس کردن به دوا یه کدا دیت، که سیک وه هایان ده رنه ریئ کورد نییه و کوردی فیرنه بوه.

مایه وه له گه ل راناوی که سی یه که می تاک به دوا ی وشه ی «لینگ» دا «لنگم»، تو که به خه لقت راگه یانده هه ر تاکه ده نگیکیی کونسنانت له ده ره وه ی وشه وه هیئا و به وشه که وه ت لکاند قورساییی ده خاته سه ر دوا یین ده نگیی وشه که عوزری هه له کردنت به ده ست که سه وه نه هیشتوه، ئه وساش نه ک هه ر له ئاست راناودا، بگره له ئاست هه موو پاشگریکیش چاوی خوینه رانت کردوته وه وه ک «کولک، کولکن kulkin، ده ست، ده ستک Destik» ده ستووراتی ده نگسازیی که خه لق له خووه بی ئاگاداری و لی وردبوونه وه به کاریان دین گه لیک باری ئه و قورس کردنه ی نه رم کرده، به نمونه دوو وشه ی «فرچک، گرفت» ده ده یه به ر ده ستووراتی ده نگسازیی.

دوو ده نگیی «ف، گ» له به راییی وشه کانه وه به فرمانی ناچاره قورس ده کرین که ده کاته وه فرمانی ده نگسازیی. له وشه ی «فرچک» دا دیسانه وه به ناچاره ده بی ده نگیی «ر» له گه ل ده نگیی «ف» بیته یرگه ی یه که م چونکه هاتنی «ر» ه که به دوا ده نگیکیی قورسکراودا ده بی یرگه دروست بکات مه گه ر داخواریه کی به هیز وه ها بکات سه رله نوئ «ر» ه که قورس بکریت، وه ک ئه وه ی له جیاتی «فرچک» وشه ی «فرشته» بایه ده بوو «ر» ه که قورس بکرئ بو ئه وه ی «ش» ه که به بی قورساییی بکه ویته به راییی «ت» ه که وه. هه ر هویه کی ئه وتویشه وه ها ده کات له وشه ی «گرفت» دا «ر» ه که قورس بکریت ده شزانی «ف» هه ز له «ت» ده کات...

ئیمه که ئه م ده ستووره فونه تیکه ی سروشتیانه مان له ده نگسازیی کوردیدا هه ست پی کرد سه یرمان نایه ته وه له وه ی کورده واری له خووه بلی:

- بی - ژنگ
- ب - پرشت
- گ - رفت
- پ - لنگ

- پر - شنگ
- که - نشت
- د - روست
- ب - نیشت

شاخی «سگرمه» - «س- گر- مه» ئەگەر بزوینی بەدوادا نەهاتباپە دەبوو بگوتری «سگ- رم» بەلام ئەگەر «سگرت» بایە دەبوو بگوتری «س- گرت» وشە «بالندە»، ئەگەر پێداویستی فۆنتیکی نەبواپە دەبوو وشە «بال» کە بنجیپە یرگەیک بیّت و «ندە» ش کە پاشگرە یرگەیک دوهم بیّت بەلام چونکە «ن» ی پێش «د» دەبی وەستاوی تەواو بی «ل»ەکە ی بەقورس کراوی بۆ خۆی پراکیشا و لە ئەسلی وشەکە ی ستاندهوه. کەچی «بالگره» دەبی «بال-گ-ره» بخویندریتهوه چونکە وشە ی بال کە بنجیپە هیچ ناچارپەکی دەنگسازی «ل»ەکە ی لی ناستینی بۆ سەرەتای «گره» کە لە وشە لێکدراوه کەدا پاشگره، ئینجا ئەگەر پیم بلاییت ئەم دەستوورانە کە ی بەبیری خویندرا دیت تا لە خویندنهوه دا بەپێی دەنگسازی بە بی نیشانە و نیگار پێرەوییان بکات، لە وەرآمدا دەلیم:

1) نووسەر کە بیەوی نیگار بۆ قورس کردن دابنیت دەبی بە سەلیقە یا بە فیربوون شوینی ئەو قورس کردنە بزانی دەنا لە ئاخوتندا هەلە دەکات و قورس کردنە کە لە شوینی ناله باردا دادەنیت. ئنجا کە حال وەها بی نووسەر و خوینەر هەر وەک لە ئاخوتندا بە پرهایی و بی نیگار وشە دەردەپەرنی لە خویندنهوه شدا هەروەها دەکات چونکە شتیک دەخویندیتەوه کە پێشتر لە گەرووی خۆی دەرھاتوه و دواتر بەسەر نووکی قەلمە کەیدا تپەریوه، نووسەر و خوینەریش لەیکە حوکمدان چونکە خوینەریش وەک نووسەر ئاخوهر و سەلیقە داره. ییگومان سەلیقە ی راست و پرهوان بی تەدەخولی پرنووس و نووسەر لە ناست ئەو قورس کردنە دا نازادتر و پرهاتر دەبی لەوهی بیین دەستووری ماموستا وەهیی بەسەردا بسەپینین بۆی بنووسین «فیرچیکم گیرت، دەستیم بیلیند کیرد...»

2) ئەگەر پرهوا بی پرهخەنی ئەوتویی لەو قسانە ی من بگیری دەبی سەرلەبەری زانستەکانی زمان یاساغ بکرین چونکە هەموویان شی کردنەوه و وردەکاری و دەستوورسازی و کیشانە و پێوانە ی پەنامەکی لە شتی ئەوتۆدا دەکەن کە زۆریەکی بابەتیان لەوانەن کاری سەلیقە بن. کام ئاخوهری پرهوانە یینە لە پرنیمان و سینتاکسی تاقی بکەوه مەق ناکا. قسە ی من وەیا هی د. ئاوره حمان بۆ ئەو کەسانە یە کە لە بەر تیشکی لێکدانەوه دا سەیری دیاردە ی ئاخوتن و نووسین دەکەن. ئاخوهری عادیەتی نە بابەتی ئەوتویی دەخویندیتەوه و نە تپی دەگات و نە بە تەماشە رۆژەک لە رۆژان پەنگ بە قسەکانی دەروونی بخواتەوه تا دەیانخاتە بەرانبەر ئاوینە ی پرنووس و پرنیمان و زمانناسی و وشەسازی و دەنگسازییهوه.

بەراستی ئەم کیشە یە «کسرة مختلصة» لە پرنووسی ئیستاکی کوردی عیراقدا هیچ گرفتێ دروست نەکردوه و خالقە کە بەهۆی نەبوونی نیشانە ئەو «کسرة...» یە دەتوانن لوستر و پرنیکتر نووسینی کوردی بخویننەوه، تەنانەت نمونەکانی د. ئاوره حمان بۆ خویان شایەدی ئەم راستییەن چونکە هیچ خوینەرێک هەلەیان تێدا ناکات. کاتیک کەوتینە سەر نووسین بە لاتینی، گرفتە کە سەر بەرز دەکاتەوه چونکە لە لاتینیدا چاومان بە جۆره نووسینیکی دیکە فیربوه، هەرچەند دەزانم زمانناسی کورد پتر لە هی ئینگلیز و فرەنسه بایەخ بەو قورس کردنە دەدات،

تەنەت ئەگەر پى ھەبى نووسەرى ئىنگلىزىش ناچار دەکا لە جياتى Bring, Turn بنووسىت .Biring, Turin.

پراھاتن و ئوگر گرتن لەسەر جوملەى چالاكى مرؤفى عادەتيدا كاريگەرئىكە بارتهقاي رۆشنىبرى و زانست و خوئندن جلهو كپش و پالپۆه نەرە. تۆ يئنه ئىنگلىزىك ناچار بكة وشەى neighbour - دەخوئندرتتەوه «نېبەر» وەھا بنووسى وەك لە زارەوه دەردىت nyber دەبينت دەست و قەلەمى دەشپۆن، وشەى archive بە فرەنسەيەك نيشان بە دەخوئنتتەوه «نەرشيف» كەچى ئىنگلىز دەخوئنتتەوه «ئاركيف...» ئىنگلىزىك كە بنووسىت «ئاي» ئەگەر بە واتاي «چاو» يىت دەنووسىت «eye» بەواتاي «من» يىش دەنووسىت «I». چ سەيريشى بەو كارەى نايت.

دەبى بزائين رىنووسى لاتىنى بە تىكرايى، پاشماوہى پەرەو پيش چووى و بە عيب و عارى رىنووسىكى چەند ھەزار سالەيەكە لە بنەرەتدا ھېرؤغلىفى بوە و دواتر بە گۆرانەوہ بوته رىنووسى نەتەوہ ساميەكان و لە 700ى پيش زائيدا پەريوہتەوہ بۆ يونانيەكان - بنۆرە: «فرھنگ ايران باستان، پورداود» و «العلاقة بين النطق والكتابة في تعليم العربية - محاضرة مجيد الماشطة، نيسان 1982» لەو پشەوہ وردەورده بە ولاتانى ئەوروپادا بلاو بوتهوہ. يونانيەكانيش بەشپىك لە كۆنسانتەكانيان كدوہ بە بزوين كە لە نووسىنى ئاراميدا كۆنسانت بوہ بەلام بەشپۆهەيەكى لىل بە بزوينيش بەكار ھاتوہ «مجيد الماشطة - العلاقة بين النطق والكتابة...» رىكەوتىكى سادەى سەرەتاي بوو كە لە نووسىنى لاتىنىدا دەنگى ھەمزە نيگارى بۆ نەكپشراو رەگەل نيگارى دەنگى ديكەدا تىكەل كرا، ئەوساش بەر لە 2700 سال نە فۆنۆلۆجى ھەبوو نە فيلۆلۆجى نە سينتاكس و نە ھىچ، ھەرچى دەسكارىيەكى لە رىنووسدا كرابى بەچكەى نابەلەدى و سەريپىي و پەلە بووہ بى مامۆستا و بى رابەر. گەلپك بارى نووسىنى ئىنگلىزى و فرەنسەيى تامى «ھېرؤگلىفى» دەدات كە لەو پيدا وشە نيگارى ھەبوہ نەك دەنگ ئەگەر رىنووسى ئىستاكەى كوردى ئەو ھەموو دەست ھەلپىنەوہى تىدا نەبوايە لەبەر زۆرى خال و نيشانە و نەلكانى بەشپىكى پىتەكانى بە پىتى دوا خۇيانەوہ، سەد جارن لەلایەن كپشانە و پىوانەوہ لە ھى لاتىنى «وہك فرەنسەيى و ئىنگلىزى» زانستىر دەبوو چونكە چى دەنووسىر خزمە لەگەل ئەوہى دەگوتى، تەنەت ناوانە وردپۆوى وەھاى تىدا كراوہ زۆر ژيرانە رىنووس و رىزمانى لە يەكدى گرى داوہ وەك كە فەرق كراوہ لە ئىوان تاكە پيشگر و دوو پيشگردا لە پرووى لكانديان بە كاروہ وەيا پيشنيار ھەبوہ بە فەرق كردن لە ئىوان نيشانەكانى فەرمان و نەھى و ئايندە و نەفى لەگەل پيشگر وەيا راناوتىكى كە دەكەوتتە پيش كاروہ لەو رووہو كە ئەو نيشانانە پتر تىكەل بە تەكوبى تاكە «كار» دەبن بى ئەوہى بيان كەن بە لىكدراو... جوداوازى ئىوان «نە»ى بە واتاي no و «نە»ى بە واتاي neither, nor لە رىنووسدا ئەويش ھەر وردەكارىيە كە كوردىناسەكان لە ئاكامى تىكراى پيشكەوتنى زانستەكانەوہ بۆى چوون دەنا بەر لە 50 سالپك كە كوردى دەنووسرا كپشانە و پىوانەى تىدا بە كار نە دەھات. پروا دەكەم ھەر جۆرە رىنووسىكى بۆ كوردى بەپىتى لاتىنى قەراردادە بكرى بەھۆى پراھاتنەوہ لە ئاكامدا بە لووسى دەخوئنتتەوہ، بەتايەتى چونكە پىتەكانى دوو جۆرنين كە بلكپن و نەلكپن، خال و نيشانەشيان وەك نەبى وەھايە. ئىنجا ئەگەر رىنووسەكە تا ئەو رادەيەى ناقولايى تىدا پەيدا نابى، لەو قورس كردنە رەھا بكرى بە قازانجى زمان و رىنووسى كوردى تەواو دەبى. بەلاى منەوہ ناشى قورس كردنپكى بەردەوام نەبى، نيگارى بۆ دابندى... قورس كردنى دەنگى سەرەتاي وشە نيگارى ناوت... كورتى راي من ئەوہە: ھەتا بكرى پىويستە لەو نيگارە خۇمان بدزىنەوہ چونكە فۆنيم نىيە، بەردەوام نىيە و داخوازى دەنگسازىيە... لەوہشدا زۆرم بۆ ئەو قورس كردنە بەجى ھىشتوہ چونكە بەپىتى تەعريفى فۆنۆلۆجستەكان فۆنيم نەبى مافى نيگار بۆ دانانى نابى.

دەنگى ھەمزە

گۆتارەكەى د. ئاورەحمان كە بىروراي فۆنۆلۆجستەكان لە بارەى ھەمزەوہ پەسەند دەكات و لەوانەوہ بەلگە دەھىنئتەوہ بۆ فۆنيم نەبوونى ئەو دەنگە، بەرەو لىكدانەوہەيەكەوہ دەروات كە لە

پېښه وه پرياري خوځى داوه به ئيعدام كردنى همزه. تهنانت هه بوونى له بهرايى وشانه وه به بهلگه نه بوون داده نيت. ئه و ماموستايانه ده يانه وى بسه لمېنين كه هاتنى همزه له بهرايى وشه تهنه با بو دهريرينى ئه و قاولانه يه كه به داويدا دين.

د. ئاوره حمان دهنوسيت: «همزه... دهنگى ياريدهدره له سه رته تاى ئه و وشانه وه وه يا ئه و يرگانه وه پهيدا ده بى كه به بزوين دست پيدده كه ن».

جاري ده بى وه كوو به ديهيه بزانيه كه ده ست پى كردنى وشه وه يا يرگه به «بزوين» له بنه رته تا موسته حيله. بزوين هميشه به دوا كوونسانندا ديت. تهنه ليره دا تيبينيه كه هه به ده بى بن ليو نه خرى. دوو دهنگى بزوينى «و، ي» دى دريژ شيوه ي كوونسانتيشيان هه به، راستيه كه شى ده بى بلين «و، ي» به به ريانه وه هه به بنه بزوينى دريژ.

له وشه ي «يار، پايز، وه شت، ده روازه» دا هه ردوو دهنگى «ي، و» كوونسانتن هه رچى دهنگى ئه لفه هه ر بزوينه و نايتته كوونسانت. هه نديك له زمانزنانى كوونى عه ره بى كه هه مزه يان به ئه لفى كوونسانت داناوه زور له سه هوودان تهنانت يه كيكى وه كوو «ابن درسته يه» له كتبى «تصحيح الفصيح» دا هه مزه به دهنگى سه ره خو داده نيت. بزوينى كورت له دهنگى ئه لفيش پتر پابه ندى كوونسانته چونكه هينده ي ئه و وجودى سه ره خو نيه: تو بينه وشه ي «گه، گا» له ريكورده ردا تو مار بكه و دواتر دهنگه كه ي «گ - ك» له هه ردوو ياندا بسره وه و گوئ بگره له وه ي به بزوينى ده مي نيتته وه ده بيه يت دهنگه كه ي ئه لف ده ناسرېته وه باشتر له وه ي كورته بزوينى «فتحة» بناسرېته وه. به هه مه حال ئه م لايه نه سه رېشه ي كيشه ي هه مزه نيه.

ئاخيوه ر كورد بيت و عه ره ب بيت و رووس بيت ناتوانى دهنگى بزوين له بهرايى وشه بدر كينيت. ئنجا كه هاتنى بزوين له به رايدا موسته حيل بيت چون بسه لمېنين مام «بارام» يكي به ر له وه نده هه زار ساله بيرى بو ئه وه روشتوه هه مزه بخولقيني هه ر بو ئه وه ي موسته حيله كه بكات به مومكين. بوچى نه هات دهنگى كوونسانتى ديكه ي حازر به ده ست بخاته پيش ئه و بزوينانه ي هه مزه ي خسته نيش، خو له هه زاران هه زار شوينى ديكه دا وه هاى كردوه كه هه مزه فونيم نه بيت و مه وجود نه بيت بوچى، له جياتى «نيره، ئاو...» نه گو ترا «فيره، ژاو». ئنجا ئه گه ر بلئى چ قه يدى هه به هه مزه تېدا به كار بوينيت مينيش ده ليم چ قه يدى هه به دان به وه دا به نيت كه هه مزه ش وه ك «ف، ز» فونيمه و دهنگه و پيك هينهرى وشه يه و به لادان و گو رانى واتا يا ناميني يا ده گو رى؟ ئه م راستيانه بوچى بكو رين؟ هه ر هه تا هه مزه بكو رى؟

چه نديكى فكرم دينم و ده به م بو ئه وه ي هويه ك بدوزمه وه فونولوجستى روئاواى ئيفناع كرديت به وه ي هه مزه فونيم نيه هه ر ئه وه نده م به بيردا ديت كه له كو نه وه نيگارى بو دانه ندراوه ئيتر چاوى به نه بوونى راهاتوه، دواتر ده ركى كرد كه به زورى وه يا هه ميشه بزوينى به دوا دا ديت له وه را يه كه نده ر دوولئى ته سكين بوو به وه ي كه وا هه مزه هه روه ك نيگارى نيه فونيمى ره سه نيش نيه... جا ئه گه ر ئه مه ش سه به ب نه بى هيج سه به بيك نامينيتته وه له رووپه ره ي زمانناسى و دهنگسازيدا به بو ره ته ئويليش پشتگيرى له ورا يه بكات چونكه دهنگى هه مزه نه ك هه ر هه به و به س، به لكو له دوو رووه و پيش دهنگه كانى ديكه ده كه ويتته وه:

1) دهنگى هه مزه يه كه م فونيمه ئاوازه داره (دواتر له سه ر ئه م خاله ده روين).

2) له هه موو زماناندا هه به كه ده زانين فونيمى ديكه ي وه ك «چ، ژ، ط، ص، ف، ث، غ، پ، گ، ذ، ك، ل، ح، خ، ض، ظ، ع» هينده ي هه مزه په ره سه ندوو نين. له ديارده ي پيشكه و تنه وه ي هه مزه له بزوين راستيه كى فونولوجى هه به زور به سه يرى سه ره وبن كراوه: هه مزه بزوين به دوا خويدا ده هينيت نه ك بزوين له هيجه وه هه مزه خهلق ده كات و ده بخاته پيش خو يه وه. له و دي رانه ي دواتر دا راستى مه سه له كه روون ده كه مه وه، به داخه وه ش كه س له سه رى نه نووسيوه وه يا بوئى نه چوه تا سه رچاوه يه ك يارمه تى نووسينه كه م بدات. چى ليره دا ده يلئى شتيكه يه كه م جاره ده گو ترى يا خود هه ر نه بى

به‌لای خۆمه‌وه یه‌که‌م جار، چونکه نه له که‌سم بیستوه و نه له که‌سیشم
خویندۆته‌وه.

رۆشنییری کورد، ده‌نگناسان به‌تیکراییی!

نه‌ک ته‌ن‌ها هه‌مزه به‌ل‌کوو سی‌ ده‌نگی دیکه‌ش له‌وانه‌ی پ‌نیان ده‌ل‌ین «حروف الحلق» له‌ کوردیدا
به‌ ده‌گمه‌ن نه‌ب‌ئ‌ی ب‌ئ‌ی بزوی‌ن نایه‌ن. ده‌نگه‌کانی «ه، ه، ح، ع» هه‌میشه له‌ سه‌ره‌تای وشه‌دا
بزوی‌نی ئاشکرا له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌ه‌پ‌ن.

ده‌نگی هه‌مزه به‌ره‌ژوورترین ده‌نگی ئاوازه‌داره، ه‌یندیش به‌ره‌ژووره له‌ عه‌ینی ژئ ده‌نگه‌کانه‌وه،
که ئاوازه په‌یدا ده‌که‌ن، ده‌رده‌چ‌یت.

ده‌نگی «ه» به‌ره‌ژوورترین ده‌نگی که‌ که‌ ته‌گه‌ر هات‌بایه به‌ ژئ ده‌نگان بکه‌وت‌بایه‌وه ده‌بوو به
هه‌مزه. هه‌ر ئەم نزی‌کایی شوینی ل‌یوه هات‌نیانیسه دوو ئەنجامی به‌خشیوه.

ئه‌نجامی به‌که‌م ئەوه‌یه ده‌نگی «ه»ش به‌زۆری وه‌ک هه‌مزه له‌ ن‌ب‌وت‌ب‌ئ‌ی وشه‌دا ت‌ب‌ده‌چ‌یت. به
نموونه کاری «هات» له‌ ئاینده‌دا ده‌ب‌یت «د‌یت» و به‌ده‌گمه‌ن نه‌ب‌ئ‌ی ناگوت‌ری «ده‌ه‌یت»، له
سلیمانیش بۆته یه‌ت. له‌ ر‌ئ‌ژه‌ی فه‌رماندا ده‌ب‌یته‌ ب‌ئ‌:

گ‌ب‌ل ئەگه‌ر تورکی، تعال گه‌ر عه‌ره‌بی
ب‌ئ‌ ئەگه‌ر کوردی وه‌گه‌ر فارسی ب‌یا

کاری «ه‌ینام» ده‌ب‌یته «د‌ینم»، هه‌رچه‌ند ده‌شگوت‌ری «ده‌ه‌ینم»، به‌لام له‌ فه‌رماندا به‌زۆری
«ب‌ینه» له‌باوه چونکه نیشانه‌ی «ب» بزوی‌نی نییه وه‌ک که نیشانه‌ی ئابنده «ده» بزوی‌نی هه‌یه.
«ه‌ارین» له‌ وشه‌ی ل‌یک‌دراودا ده‌ب‌یته «ده‌ستار» نه‌ک «ده‌سته‌ر». «هاویشتن» له‌ ل‌یک‌دراودا
ده‌ب‌یته «ه‌ش‌او‌ئ‌» نه‌ک «ه‌ش‌هاو‌ئ‌».

• راهه‌ژاندن بۆته ر‌اژاندن
• راه‌پ‌ل بۆته ر‌ایه‌ل
• هه‌له‌هاتن بۆته هه‌لاتن - هه‌له‌ه‌پ‌نان بۆته هه‌ل‌پ‌نان

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ت: ت‌ب‌چوونی ده‌نگی هه‌مزه له‌ ناوت‌ب‌ئ‌ی وشه‌دا وه‌ک ت‌ب‌چوونی ده‌نگی «ه»
هیچ پ‌ئ‌وه‌ندی به‌ فۆنیم نه‌بوونه‌وه نییه: دیارده‌یه‌که ده‌چ‌یته‌وه بۆ سه‌روشتی هه‌ردوو ده‌نگ که له
ژوورووی هه‌موو ده‌نگانه‌وه د‌ین. هه‌ر به‌پ‌ی داخوازی فۆنه‌تیکیش وا چاوه‌روان ده‌کر‌ئ ده‌نگی
هه‌مزه که ئاوازه‌داره ئاماده‌تر ب‌ئ‌ی له‌ ده‌نگی «ه» بۆ ئەوه‌ی له‌ ناوت‌ب‌ئ‌ی وشه‌دا خۆی به‌ده‌نگی
ئاوازه‌داری بزوی‌ن بیه‌خشی‌ت.

ئه‌نجامی دووهم ئەوه‌یه که له‌ زۆر وشه‌دا هه‌مزه و «ه» ئ‌ به‌یه‌کدی ده‌گۆرد‌ر‌یته‌وه:

له‌ فارسی: أ‌نار، أ‌نجیر، أ‌نگین، أ‌نبان، أ‌بر، أ‌وردن

له‌ کوردی: هه‌نار، هه‌نجیر، هه‌نگوین، هه‌نبان، هه‌ور، هاوردن

• ئۆده بۆته هۆده

- ئەپوان بۆتە ھەپوان
- ئەلووژە بۆتە ھەلووژە
- ئاسان ، ھاسان
- ئېسك ، ھېسك

چونكە دەنگى ھەمزە و «ع» ئاوازەدارن بەيەكدى دەگۆردېتەوہ:

«ئاسمان – عاسمان»، «ئەرز – عەرز»، «ئەزبەت – عەزبەت»، «ئەژدەھا – عەزیا»، «ئەبابەيلئ – عەبابەيلئ»، «ئەستەم – عاستەم»، «علیق – ئالیک»، «عومەر – ئۆمەر – ھۆمەر»، «ئەنتیکە – عەنتیکە»، «ئەلەتریک – عەنەتریک»، «ئەنەدۆل – عەنەدۆل» ھەرچوار دەنگى «ھەمزە، ھ، ح، ع» كە لە قورگەوہ دېن بزوين بەدوا خوياندا دەھيئن. دوو دەنگى «ح، ع» كە كوردى رەسەنیش نين دواى ئەمەى پەرينەوہ بۇ ئاخاوتنى كوردى ھەمان دەستوورى «ھەمزە، ھ»، «يان بەسەردا دېت. لە عەرەبى ھەردوو دەنگ دەشى بۆستېندرين ۋەك «رعب، نبع، سبعى - رجب، نحو، رمح» بەلام لەكوردیدا وشە نيە ئەو «ح، ع» ە تېيدا بېيزوين يېت ۋەك، عيو، عەزیا، حوشتەر، حەفت...» ناوناوہ بەك نەبئ كە بەدوا بزويندا دەوہستەن ۋەك پەح، تەح – دەعبا (لەدابەوہ ھاتوہ) - مەعین لە مەعین - ھوہ ھاتوہ...» ناسزانم وشەى «بلح» لە كوئوہ ھاتوہ بە خۇى و «ح» ى بئ بزوينەوہ.

قسە لېرەدا لەگەل ئەو وشانەيە كە شكلى كوردىيان ۋەرگرتوہ نەك وشەى عەرەبى كە ۋەك خۇى ماوہتەوہ ۋەك «بەحر – بحر». لە ئینگليزبشدا دەنگى «ھ» ۋەك دەنگى «ھەمزە» ھەم لە بەرايىى وشەوہ دېت ھەم بزوين بەدوا خويدا دەھيئەت. وشە ھەيە ۋەك Re – hearsal بەھۆى پېشگرەوہ دەنگەكەى «ھ» تېيدا ناوتوئز بكا لەوانە بەولاوہ زۆربەى ھەرە زۆرى دەنگى «ھ» لە فەرھەنگى ئینگليزیدا دەكەوتتە بەرايىى وشەوہ.

وشە ھەيە شكلى «ھ»ى تېدايە بەلام ناخويندريئەوہ ۋەيا دەنگەكەى «ھ» پېش دەپەخرئ ۋەك when, where وشەى who بە «ھوو» دەخويندريئەوہ. سەرەتاي ئەو وشانەى بە «ھ» دەست پئ دەكەن ۋەھان:

«hy, hu, ho, hi, he, ha» واتە بزوين دەكەوتتە پاشيەوہ ۋەك ھەمزە.

مامەلەى فارس لەگەل «ھ» دا جودايە چونكە لەناوتوئز و كۆتاي وشەدا دەرەكەوئ ۋەك «ئەھرەمەن، نھادن، نەھرە، شاھ، ماھ، كۆتاه، ستوہ...»

بەھەمەھال لەوئبشدا دەكەوتتە دواى بزوينەوہ، لە سەرەتاي وشەوہش ھەر دەبئ بزوينى بە دوادا يېت ۋەك دەزانن زمانەكان ھەموويان يەك دەستوورى دەنگسازيان نيە بۆيە ناشئ دەستوورى ئەميان بە بەلگە دابندريئ بۇ ئەوہيان ۋەيا حوكمى دەنگسازى غەيرى خۇى ھەلوہشېئتەوہ.

ناوناوہيەك لە كوردیدا «ھ، ح» بەيەكدى دەگۆردريئەوہ ۋەك «ھفت-حفت، ھوا-ھوا، ھونەر-ھونەر...».

لە كوردیدا ئەوہندەى سەرنجم گرتبئ تەنھا لە دوو وشەى «ئنجا - ئحم» دا دەنگى ھەمزە لە بەرايىى وشەدا بئ بزوينى ئاشكرا ھاتوہ ديارە «ئنجا»ش بە ئەصل «ئەم جارە» يە لە كۆتايى وشەى كوردیشدا دەنگى ھەمزە لە «نە، بە» دا ھاتوہ كە گۆراوى «نا، با» يە.

دەنگى «ھ» لە بەرى سۆران و تېكراى كوردستانى خواروودا بە دەگمەن نەبئ لە ناوتوئزى وشەدا نەھاتوہ ۋەك «نھۆم، سەربھوردى». ھەرچەند بەتەواوى لە زارئ كرمانجى سەرودا دەنگى «ھ»م بەتاقى نەكردۆتەوہ بەلام وابزانم لە ويدا پتر دەنگى «ھ» ھەم بە ۋەستاوى و

هم له ناوتوئیزی وشه دا دیت. له کرمانجی سه روودا مه یلک هه په بو وه ستاندنی دهنگی به رای و شه تهنانت «له» ده کرئ به «ل»، تمهش تا راده یهک له و ده ستورانه ی دهنگ سازیدا به دهر ده داته وه.

به هه مه حال ئیمه خه ریکی دۆزینه وه ی سه ره جومله ی دهنگ سازی کوردی نین، خه ریکین بزانیان ئایا دهنگی «هه مزه» له کوردیدا فۆنیمه یان نا؟ له و نموونانه ی که ده شیپه نه ناو نووسینه وه ئهم مه به سته روون ده بیته وه، نموونه کانی زمانیکی وهک ئینگلیزی باشته ره له هی کوردیش وه رامی مامۆستا زله کانی فۆنولوجی ده ده نه وه چونکه به لای ئه وان وه به رچاوترن، ئنجا له زمانیکیشدا هه لده هینجرین که گویا دهنگی «هه مزه» تیدا فۆنیم نییه. په کچوونی دهنگی «ه» و هه مزه له رووی هاتن و نه هاتنیان له ناوتوئیزی وشه ی ئینگلیزیدا و هاتنی بزوین به دوایاندا پتر یارمه تیمان ده دن بو نیک خسته وه ی دیارده ی «حروف الحلق» له بهر چاوی ئه واندا چونکی له زمانی ئینگلیزیدا نه نه ئهم دوو دهنگه هه نه له گهروه وه دهرچن، پینجه که ی دیکه له ویدا په یدا نین، هه ر شتیکی له باره ی «ح، ع» وه بلیم ناگاته بهر چهژی دهنگاسی ئه وان. به هه مه حال ئه و مامۆستایانه دهنگیشمان نه بیه ن خو دهنگی ئه وان ده بیه ن و زمانه کانیان تا راده یهک ده بنه کپلگه ی تا قی کردنه وه ی بیروراکانیان. له بهر رووناکیی ئه و توئیزینه وه ی که ئیمه به به لگه تیدا ده گه یین به و پیه له نیوان خو ماندا ریمان هه یه دهنگی په کدی به یین و ئه گه ر شتیکی قه ناعت به خشمان له و مه سه لانه دا گوت له په کدی به سه لمینین. من که له باره ی هاوچوونی هه مزه و «ه» وه ده ستووریکی دهنگ سازی کوردیم ره چاو کرد دواتر زانرا به لگه ی ئه و ده ستوره له زمانی ئینگلیزیدا پتر ده ست ده که وئ ریم هه یه داوا له دهنگاسی کورد بکه م چاو به پیراره کانیدا بگه رته وه که وا به ئه سل له دهنگاسی و دهنگ سازی رۆژئاواکی وه رگرتوون.

سه یری فه رهنگی «المورد» بکه ده بینیت له ئینگلیزیدا دهنگی هه مزه فۆنیمیکی وه هه یه که ئه ژماره ی ئه و وشانه ی به هه مزه ده ست پی ده که ن پتره له وشه ی هه ر په کپک له دهنگه کانی دیکه. هه موو ئه و وشانه ی به a, i, o, و ئه وان ی به e ده ست پی ده که ن (جگه له 50 وشه یه کی eu که ده بیته «یو») سه ره له بهریان هه مزه یین. به شتیکی زوری ئه و وشانه به u ده ست پی ده که ن ئه وانیش هه مزه یین، به حیسا پیکی سه ریپی پتر له 4000 چوار هه زار وشه ی «المورد» هه مزه ییه. ئنجا چه ند موعجیزه یه کی گه و ره یه که به سه لمینین ئه و میلیته ته له کۆنه وه چه زی ده کرد وشه کانی به بزوین ده ست پی بکه ن، که دیتی هاتنی بزوین له به رای و شه دا موسته حيله هات و ئهم هه مزه یه ی به چوار هه زار وشه وه نا و بزوینی به داوا راکیشا و موسته حيله که ی پی سه رنه رم کرد. عاجباتی هه ره عاجباتیش له وه دا ئه وه یه که جاری نه یده زانی دهنگ سازی و بزوین و کۆنسانت چین چونکه ئه وسا نه خوینده وار و که ره وار بوو... ده بی جاریکی دیکه ش جو ره موعجیزه کارییه کی کرد بی که هه مان ره فتاری له گه ل دهنگی «ه» شدا کرد، خو نه شی ده زانی هه مزه و «ه» له «حروف الحلق» ن !!

دوو دهنگی «غ، خ» که ئه وانیش به هی گه روو دانراون، چونکه له رۆخی به ره و دهره وه ی گهروه وه دهر دین و له پیکی قورگه وه دوورن مامله تی کۆنسانتی «ک.گ» یان له گه لدا ده کریت و له به رای و شه وه به وه ستاوی (بی بزوینی ئاشکرا) دین وهک «خزین، خزم، خز، غریوه، غزه، غلوربوونه وه...» به لای باوه ری منه وه دهنگی «خ» به حال هی گهروه چونکه خو ی له دهنگی «ک» ده خشی بییت، تهنانت به هه ولدان ده شی دهنگی «ک» پشت «خ» بخرته وه وه یا «خ» به یندریته داوا وه «ک». هه ردوو دهنگیش به په کدی ده گۆردرینه وه له ناوتوئیز و کۆتایی وشه وه ش دین هه ر وهک «ناخ، ناخ، رۆخ، پوخت، سیخور - داغ، باغ، راغ، جغز، شه غه ل...»

د. ئاوره حمان که ده لئ هه مزه فۆنیم نییه ده بوو ئه و زمانانه ی به لای خو یه وه هه مزه تیاندا فۆنیم نییه، ده ست نیشانیان بکات چونکه ده شی دهنگی له زمانیکدا فۆنیم بییت و له په کپکی دیکه هه ر په یدا نه بی. به نموونه دهنگی «ض» هه ر له عه ره بیدا فۆنیمه. وهک ده زانم له لای مامۆستا کانی رۆژئاواش هه مزه له عه ره بیدا فۆنیمه. لیره دا جیاوازییه کی بنجی هه یه له نیوان فۆنیم بوونی «ض و هه مزه» له عه ره بیدا؛ هه رچی دهنگی «ض» ه تاییه تی عه ره بییه، به لام

که ههمزه له عه ره بیدا فۆنیم بئ و ههمان دهنگیشی له کوردی و غهیری کوردیدا هه بی بۆچی له وانیشتا فۆنیم نه بی؟

د. ئاوره حمان له و به لگانهی بۆ فۆنیم نه بوونی ههمزه هیناوبنه وه گۆرانی دهنگی ههمزه به بزۆین وه یا تیچوونیه تی.

ئهم به لگهیه له جیاتی من وه رامی خاوه نه که ی ده داته وه نه ک یه خه ی من و ههمزه ده گرت چونکه له کوردیدا که ده ماوده م به لێژگه ی میژوودا بی تۆمار کردن هاتۆته خوارئ سوانی دهنگ و گۆرانی به دهنگی دیکه دیاردهیه که زه ق له چاوان ده چه قئ، ئه و زمانانه ی نووسینی کۆنیان ههیه دهقی وشه و پرسته و نامبر و نامرازه کانیان پارێزاون و ده بنه پێوانه ی گۆران و سوانیکی له ئاخوتندا به سه ریاندا هاتوه. ئاخوتنی ئیستا که ی فارسی که به سه ر زاری فارسه کانه وهیه زۆر دووره له شیوه ئه ده بی فارسی «ده ری» که له هه زار ساله وه پئی ده نووسریت و پیشتریش له سه رده می ساسانییه کاندای پئی ده نووسرا زۆریش له ده قه که ی ئه وسای ماون. جا ئه گه ر به راوردیک له زبوان فارسی پرهمه کی و ئه ده بی وه یا عه ره بی پرهمه کی و ئه ده بی. بکه یت ده زانیت چۆن تا پراده ی سه ره وین بوون له یه کدی دوورن هه رچی کوردیه ته نها شیوه ئاخوتنی به میرات ماوه ته وه، له شیوه ی کۆنی که متاکوریتیکی بیا یه خ نه بی به ده ست ناکه ویت، ناوانه له ئافستا و په هله وی وشه ی ئه و تۆ دیت له کوردی ئیستا که دا هه یه و له فارسیدا نه ماوه یا هه ر نه بوه وه ک وشه ی «گوشن ئه سپ» به واتای «زیره ئه سپ» که له ویدا وشه ی «گوشن» به واتای زیر له شکلی «گون» له کوردیدا به رده وامه و له فارسیدا نیه. له فریزی «ئه نووشه ره وان» به واتای «بی مردن گیان - نه مر» وشه ی «نووشه» که به واتای «مردن» له کوردیدا بۆته «نوستن» که برای مردنه و له فارسیدا وینه ی نیه... له و ته رزه که متاکورته به ولاره کوردی کۆن وه جاغی کۆر بۆته وه. ئنجا که بیینه سه ر باسی قرتان و گۆرانی دهنگ له کوردیدا ههمزه ی به سه ته زمان تیدا ون ده بی چونکه هه تا بلای دیاردهیه کی به رفره وان: یه کیک له و دهنگانه ی بۆ سوان و تیچون خۆشجله ون دهنگی «ت» و دهنگی «د» ه. له کرمانجی سه روودا هه موو «د» ی دوا ی «ر» تی ده چیت وه ک «مرن - مردن، کرن - کردن...». له سلیمانی ئهم دهنگه به زۆری کلور ده کزیت واش ده بی به دوا «ن» دا ده بیته «گ» هه ندی جاریش بیستومه ده یکه نه «و» وه ک که ده گوتری «کاک ئه حمه و - له جیاتی ئه حمه د» وشه ی «مرۆ» و «مهرد» له بنه رته دا یه ک شتن... دهنگی «ت» له «د» ش خۆشجله وتره به تایبه تی له دوا دهنگی «س» دا وه ک: «ده ستگا - ده زگا، ده ستک - ده سک ده ستینئ - ده سینئ، ده ست - ده س، پراست - پراس...».

وشه ی «هه ل بسته» بۆته «هه سته» به تیچوونی «ل، ب» وه یا «هه لسه» به تیچوونی «ب، ت».

وشه ی «ئیسقان» ی سلیمانی که له «استخوان» ی فارسیه وه نزیکه له به ری سۆران بۆته «ئیسک». «خشه ئره پاونه» ی سه رده می هه خامه نشی بۆته «شاره وان». له زۆر باردا «فرۆشتن، کرۆشتن» ده بیته «فرۆتن، کرۆتن». له نموونه کانی پیشووتردا دیتمان چۆن دهنگیک به دهنگیکی نزیکه خۆی ده گوریت، یه کیک له وان هه ش دهنگی ههمزه بوو.

بێگومان مه یلی مرۆف بۆ ئاسان کردنی ئاخوتن، به ره و سواندنی دهنگ و سووکت ده ریرینه وه ده بات هه ر ئهم هۆیه یه وه ها ده کات پرێزه ی ناوی کارای تینه پهر له زۆر شوینی کورده واریدا له جیاتی «و» که دهنگی قورسه «ی» بۆ به کار به یین که له و سووکتیه ئیتر له جیاتی «نوستوو، رویشتوو، هه لستاو» ده لین «نوستی، رویشتی، هه لستا». به ری سۆران که لامی قه له و ده که ن به «ر» ی لاواز له به ر ئهم هۆیه ی سووک کردنی ده ریرینه. هه لبه ت دیاره «داخوئی» له «ده ناخوئی» سوکتیه هه ره هاش «به رداش» له «به رده ئاش» و «سه راو» له «سه رئاو» هه ر وه ک «هه سته» له «هه لسته» سووکتیه.

ئەم تەرزە بەلگەيە كە لە ئاست ھيچ دەنگىدا نەكراوھتە ھۆي پىرپاردان لە سەر فۆنيم نەبوونى، ھەر بۆيە دېتە ھىسابەوھە كە لە سەرەتاوھ پىرپاردراوھ ھەمزە فۆنيم نىيە، سەرەراي ئەوھى كە بە دەنگى ۋەك خۆي (ھ) نەگىراوھ تا يەكچوونىيان نىگار بگىشېت و ھەنگاوى دوواين بۆ پىرپارى ئىعدام كردنى نەختىك بوھخرى بەلگەي گۆرانى دەنگ ۋەيا تىچوونى بۆ ئىسپات كردنى فۆنيم نەبوونى ئەو دەنگە، بەتايپەتى لە كوردیدا كە زۆر لە دەنگەكانى دەسوون و تېدەچن، دەبېتە ھۆي ئىعدام كردنى زۆربەي فۆنيمەكانى چونكە نابى «قىامەت ھەر لەبەرخى مەلا پرا بى» و تەنھا ھەمزەي پى ئىعدام بكرى. بەشېك لە زمانەوانى كورد لە زاراوھى ھەمزەش ۋەتەنگ دىن ھەر ۋەك لە زاراوھى «كسرة، ضمة، فتحة» ش قەلسن، گۆيا ئەمانە پاشماوھى سەردەمى دواكەوتن، كەچى ھەرچوار زاراوھ وپراي ئەوھى كە مەبەست دەپىكن قسەش كورت دەكەنەوھ. لە زمانەكانى رۆژاوادا وشەيەك نىيە «ھەمزە» ي پى بناسرى، لە ھيچ زمانىكى غەيرى ەەرەبىشدا زاراوھى ھېندە كورت و سووك نىيە كە كورتەبزوئەكانى پى بناسرىتەوھ. ئىمە دەلېن «كورتە بزوينى واو بى» بۆ فەتھەش ھيچ زاراوھەمان نىيە چونكە فەتھە كورت كراوھى ئەلف نىيە... ئەمانە دەلېم بۆ رگاگەياندى دەورى لايەنى نەفسى مروف لە باسەكانى زانستى پروتدا.

ئەو بەلگەيەي گۆرانى دەنگى ھەمزە لەو وشە ەەرەبىيانەدا كە دېنە ناو ئاخوتنى كوردىيەوھە كە گۆيا ئەوئىش فۆنيم نەبوونى ھەمزە نىشان دەدات تەنھا لەو ھالەدا قبول دەكرى كە دەنگى ھەمزە لە كوردیدا نەبېت چونكە ئىمە كە لە ئاخوتنى خۆماندا دەنگىمان ھەبوو و لە وشەسازیدا بەكار ھات و بوھ پىك ھىنەرى وشە و دەستەواژە و بە نەمانى وانا نەما چ پايەي كەم نابىتەوھ بەوھدا كە لەبەر قورسايى دەنگەكە ۋەيا لەبەر شوئىنى لە وشەدا بسوئت و بگۆرېت چ لە وشەي كوردى بېت و چ لە وشەي بېگانە.

نموونەكانى د. ئاورەحمان لە ەەرەبىيەوھ ۋەرىگرتوون «دائىم - دائىم، دائرة - داىرە، مسئلة - مەسەلە، بئر - بىر» ھەموويان ھەمزەكەيان لە ناو وشەدايە كە ئەمە ھۆيەكى كافىيە بۆ گۆرېنى دەنگەكەي ھەمزە ۋەيا سواندى چونكە لە كوردى خۆيدا ھەمزە لە ناو وشەدا دەركاھوئ، ئنجا دەشزانين دەنگى «ى» سوكتەرە لە ھەمزە، بەلام چونكە لە وشەي «مسؤول» دا دەنگى «و» بۆ خۆي قورسە، رۆشنىبىرى كورد ھەمزەكە دەھتايپتەوھ و ناپكا بە «و» ھەرچى نەخوندىوشن بە زۆرى دەلېن «مەنسوول». لە وشەي «مەئىووس» دا ھەمزە تى ناچى لە «پرەئىس و مەرتووس» ىشدا ھەرۋەھا... راستىيەكەي ھەموو كوردىكىش نالى «داىرە، دائىم» بەلام بەتېكرىي دەلېن «قايمەكارى...». ئەمانە ھەموو واز لى بېنە و سەپرىكى ئەو وشە ەەرەبىيانە بكە كە بە ھەمزە دەست پى دەكەن ۋەك «ئەمىر، ئەسپىر، ئىسپات، ئىسراحت، ئەحەي ناصر، ئوستاز، ئوممەت...» لە ھىچياندا دەنگى ھەمزە ناسوئت و ناگۆرېت چونكە لە پەرايى وشەوھ دېت كەچى، چونكى دانىشتوى سلېمانى حەز لە «يؤ...» ناكەن بە زۆرى دەلېن «وئىسف، وئنان، وئنە» (ناوى گۆراوى: يۆنە) دوور نىيە وشەي «وئىل و تەرتىب» ىش لە «يؤل و تەرتىب» ەوھ ھاتىب كە وشەكە توركىيە بەواتاى «رېگە».

ئەو وشە ەەرەبىيانەي ھەمزەيان لە كۆتايپەوھ دېت، بە سەرزارى كوردەوھ ھەمزەكەيان لى دەسوئت ۋەك «رجاء، وفاء، برى، ناشى» كە دەبنە «رەجا، وەفا، بەرى، ناشى» چونكە ئەگەر كوردىش بانايە بى ھەمزە دەبوون.

سەپر لەوھدايە ئاخوھەرى پرەمەكى ەەرەب لە ھەندى ناودا «ھەمزەكارى» دەكات و دەلېت «ئمحمد، ئحسین، ئستىقن» كە لەمانەدا ھەمزەكە زىادىيەكە دەورى فۆنيم نابىنېت ۋەك كە لە كوردىشدا دەگوترى «عەولای عومبەران» ئەو «ب» ە لەناوى «عمر» دا فۆنيم نىيە چونكە. واتاى ناگۆرې ياخود كە «كسارە» دەكرېتە «كەستارە» دەنگى «ت» لەوئدا فۆنيم نىيە...

ئىنجا ئىمە لەبەر رۆشنايى واقع و بىروراي ئەو پروفىسۆرانەي ھەمزە بە فۆنيم دانائىن و قورس كردنە بە فۆنيم دادەنن دەتوانين پىسپار و ۋەرامى ئەوتۆيى تەرتىب بدەين:

- ئايا له كوردیدا ههمزه دهنگه؟ بهلى دهنگه.
- ئايا كه تېچوو واتاي تى دهچېت؟ بهلى تېدهچېت.
- ئايا كه بهدهنگىكى ديكه گوردرايهوه واتاي دهگورېت؟ بهلى دهگورېت.
- ئايا بهسپرانهوهى ئهوه دهنگه، كوردى ناتهواو نابى؟ بهلى ناتهواو دهبى.
- كهواته ئهويش فونيمه وهك پ، ف، ل! نهخېر فونيم نيه.

بايېنه سهر قورس كردن:

- ئايا ئهوه قورس كردنه بوونى سهربهخوى ههيه؟ نهخېر.
- ئايا مومكىنه تېچېت؟ بهلى تېدهچېت.
- كه تېچوو واته تېدهچېت؟ دهگورېت؟ نهخېر نه تېدهچېت نه دهگورېت.
- ئايا كه زهروورهتى مانهوهى بهسهرچوو تېدهچېت؟ بهلى لهزورباردا بهناچارى تېدهچېت.
- كهواته فونيم نيه!
- بهلى فونيمه و دهبى نيگارشى ههبى!!

تېبىنى:

له بارهى وشهى «ههناسه»

دواى لى بوونهوه له نووسىنى ئهه گوتاره رېكهوت گيراميهوه بو كتيبهكهى «فههنگ ايران باستان» و لهوېدا بهسهر وشهى «آن – ئهن» دا كهوتم كه له ئاقيستادا به واتاي نهفس ههليتان هاتوه، لهوهوه زانيم كهرتى «ههن» له وشهى «ههناسه» دا ئهوه «ئهن» هيه و ههمزهكهى گوراوه به «ه» نهك وهك من به ههله بو شى كردنهوه چووم... دهميديتهوه كهرتى «اسه» له وشهكهدا كه نازانم له چيهوه هاتوه.

مهسعوود محهمهد

وهشانى يهكهه: گوفارى «رؤشنبىرى نوى» ژماره 95 سالى 1983
وهشانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2009

«...»

خوديننهوه له دوو رهخهى دوستانهدا

لهو ده مەرا که موژدهی نزیك بوونهوهی دەرچوونی گوڤاری «کاروان» م پی ږاگه پەندرا چاوه چاوی ههوهل تروسکهی بووم وه کوو ئەستیره ی پەیانیان له ئاسۆی خۆرهلانته وه تریفه کانیم بو بڼیری و له گهل یڼ و بهرامه ی نزار و گولزارکی تازه گه شایه وهی ئەده بی کوردی، که چی «بهختی خه والوو» م کردم ی به و ږوژوه وانه ی که له ده می بانگی ئیواره دا وه نه وزی داییت و خۆی له ته راویحی نوژی خهفتاندا ده بڼیته وه. منیش له ږوژی دەرچوونی ژماره ی دوهمدا، ژماره ی یه که می «کاروان» ی خنجیلانه م پی بوو به ئەستیره گه شه ی پاش خوراوا و قومه شه ربته تی فتاری به دهرنگه کاته وه. تا من چاوم هه له مینا «کاروان» به خۆی و کالای گه وهه ریه وه له کۆش و باوه شی گه رموگوری مه فته ن و خویشاوه ندی کورد و کوردستانه ئەزله ی و ئەبه دیه که ی حه سابوه و گه شابوه...

بالای به ئالووالای قه له مچنی ئەدبیه هیزا کانه مانه وه ئاورینگی په لکه زڼینه ی ده دایه وه. چیم پی نه ما مه گه ر وه ک شاباشی دواي ئاههنگ ئەم ږیزه دراویلکه ی وشه ی به سۆز و په رۆش له م گوتاره دا به ره وه ههنگاوی کاروانی ږیشرووه هه لاویژم و پی بیمه به شداری شهواره و گۆزه بانه ی کۆرپه یه کی نازدار.

راستییه که ی، له دلای خۆمدا چاوی ته مام ږیریه به به تیک له وانه ی که متر دینه به نیکای خوینه رانه وه به لکوو هه ر نه بی به هۆی تازه بیه وه شیاوی یه که م به خیره ڼانی چلچرایه کی نوپی ئەده بی کوردی پی، به لام ږیکه وت وه هابوو له ږوو په ره کانی گوڤار و ږوژنامه ی ئەم دوا بیه دا نووسینی ئەوتو بلاو بوونه وه ئەگه ر زوو به زوو تڼینیان تیدا نه کری کزبان به سه ر ده چی. له هه وه له وه ویستم چه ند باهه تیکیان لږه دا ناوکڼل بکه مه وه به لام خۆم لکاند به تڼیره نگ کردنه وه ی دوو باهه تی سپیات بوویه وه ی ره خه لی گه راو که ږیوه ندی هاوبه شایه تیم به یه کیانه وه هه یه و خاوه نی ئەوه ی دیکه یانم، له هه ردوو کاربشدا مه به سته ی سه ره کیم ږوون کردنه وه یه نه ک له سه رخۆ کردنه وه.

له ژماره‌ی به‌کهم و دوهمی «کاروان» دا دوو به‌شی گوتاری ماموستا پره‌ئووف ئالانی له ژیر سهره‌ناوی «نرخاندنیک» و «نرخاندنیک دهرباره‌ی زاراوه زانستییه‌کان» بلاو بوته‌وه له‌گه‌ل به‌لینی دهرچوونی به‌شی دیکه‌شی. ههرچهند وه‌ها په‌سهند ده‌کری که دوا‌ی بلاو کردنه‌وه‌ی سهرله‌به‌ری بابه‌ت قه‌له‌می تیبینی و وه‌لام دانوه بکه‌و‌پته‌ گهر، به‌لام نه‌و باره‌ی منی تیدام به‌به‌ریه‌وه نییه پشووی چاوه‌نوری تیدا دریز بکه‌مه‌وه ههرنه‌بی له‌به‌ر نه‌وه‌ی که به‌زه‌حمه‌ت ده‌ستم ده‌گاته‌ چا‌په‌مه‌نی. نه‌و دوو دانه‌په‌ش له‌ گو‌فاری کاروان به‌ ریکه‌وت تیبان هه‌له‌نگو‌وتم جا نه‌گهر ژماره‌ی دیکه‌ی لی چاپ کرابی تا ئیستا 15/2/1983 به‌ من نه‌گه‌یشته‌وه. نه‌مه‌ له‌ لایکه‌وه، له‌لای دیکه‌شه‌وه به‌ هه‌ویا نیم له‌ ئاست پره‌خه‌کانی ماموستا ئالانیدا خوم دانوسینم له‌ ههرچی ده‌یلیت و جوابه‌چی له‌گه‌لدا بکه‌م. هه‌م له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کاری وه‌ها له‌ پرا‌ده‌به‌ده‌ر دریزخایینه و هه‌م له‌ پرووی نه‌وه‌وه که زاراوه‌کان له‌ سهره‌تادا بو‌پره‌خه‌ لی گرتن و عیب پیرینان بلاوکرانه‌وه. به‌و پیه‌ نووسینه‌که‌ی ماموستا ئالانی وه‌رگرتنه‌وه‌ی خوا‌ییشتی لیژنه‌ی نه‌و زاراوانه‌یه و سپاسی بو‌ ده‌چینه‌وه‌ لیره‌دا من به‌سه‌ر نه‌و شتانه‌دا دیمه‌وه که تروسکه‌ی زاراوه‌سازی و زماناسی له‌ هه‌لگیر و وه‌رگیران هه‌لسیتته‌وه، نه‌ویش بابی ده‌سه‌لاتیکی له‌ بارمدا بی‌ت.

- (1) له‌ باره‌ی «شیوه، رواله‌ت، وینه» وه؛ وه‌ک من بو‌ی ده‌چم وشه‌ی شیوه‌ پتر له‌ «وینه- رواله‌ت» هو‌گری «بابه‌ت» ده‌بی‌ت چونکه «رواله‌ت» رووکه‌شیکی بی‌پایه‌خه «وینه» ش به‌لای شکلی ناو ئاوینه و کام‌پرا‌دا ده‌چینه‌وه. Form ی رو‌زاو‌اییش نه‌ رواله‌ته و نه‌ وینه. ئنجا نه‌گهر نیو هینده‌ی «رواله‌ت و شیوه» ه‌ چا‌بو‌وشی له‌ که‌رتی دوهمی زاراوه‌که بکه‌ین نه‌وسا «شیوه‌په‌روه‌رایه‌تی» گه‌لێک به‌ولای «رواله‌تایه‌تی و رواله‌تی» واتای «خو‌ پیه‌ به‌سته‌نه‌وه» ده‌گه‌ینی که له‌ نه‌سلی زاراوه‌که‌دا مه‌به‌ستیکی بنه‌ره‌تییه.
- (2) له‌ کوردیدا ته‌عبیری «پیت به‌ پیت» به‌تایه‌تی له‌ زیو مه‌لایاندا هینده‌ی ده‌قا و ده‌ق و پتریش له‌ باو بوو، هه‌ردووکیان بو‌ یه‌ک واتاش به‌کار ده‌هاتن ئنجا هه‌ر کام‌یکان په‌سهند بکری چی‌ خویه‌تی به‌لام نابی رینگه‌ له‌وی دیکه‌ کو‌پر بکاته‌وه.
- (3) وشه‌ی «پاره‌وه» هه‌ر چونکه له‌ واتادا به‌رته‌سکتره‌ له‌ «رینگا - رینباز» پتر دینه‌ ره‌دایی بو‌ واتای «مذهب فلسفی» که نه‌ویش بو‌ خو‌ی باریکه‌ رینگه‌یه.
- (4) له‌گه‌ل پروون کردنه‌وه‌ی ماموستا ئالانیش من هه‌ر لایه‌نگیری «گومانگر» ده‌بم نه‌ک «گوماندار». چی لیژنه‌ش له‌ باره‌ی تیکرای نه‌م خاله‌ی گوتوه‌ پێوانه‌ی زماناسانه‌ی تیدا کراوه، «تیه‌ر و تینه‌په‌ر» لیره‌دا بی ده‌خه‌له. که‌رتی دوا‌ی «گومان» یش چ «گر» بی‌ت و چ «دار» هه‌ردووین تیه‌رن. هه‌ر وه‌ک ده‌گوتری با‌جگر ده‌شگوتری پاره‌دار و مل‌کدار و زه‌ویدار و به‌ره‌نگدار. نه‌م پاشگه‌ری «دار» له‌ «داشته‌ن- داشته‌ن» ی فارسییه‌وه هاتوه‌ که «مضارع» -ه‌که‌ی ده‌بیته «دارد» و ناوی کارای لی پیک دیت و ده‌بیته «...دار». نه‌و مه‌به‌سته‌ی که له‌ واتای «متشکک» دا هه‌یه له‌گه‌ل «گرتن» باشتر ده‌پروا نه‌ک له‌گه‌ل «تم‌لک» که ده‌کاته‌وه «داشته‌ن- داره - دار» چونکه له‌ «گرتن» دا «نیاز» ئاشکرا‌ته.

5) لیژنه له پهسه ند کردنی ئەداتی «هکی» بۆ نیسبەت نەبویست له هەموو بارێکدا و بۆ هەموو زاراوێهە ک هەر «هکی» بەکار بێت چونکە دیارە «ی» نیسبەت هی بەلاوێهە نان نییە تەعبیری «خۆ لێ دزینەوێهش» هەر لایەنی ناچاری ڕادەگەیهنی و دیارە ئەگەر «ی» نیسبەت بۆ هەموو وشەیهکی دەست دابایە نە لیژنە خۆی لێ دەدزیوێه نە کوردەواریش زمانی له «لاوێهکی، شەوێهکی...» دەگێرا. کەس نالێ و نەبگوتوێه «کوردی، بەهاری، خۆمالی...» دەبێ ڕەش بینهوێه، بەلام بێگومان ڕستە «ئەم کێشەیه هۆشەکییە نەک کردەکی» هەلکەوتوو تره له ڕستە «ئەم کێشەیه هۆشی به نەک کردی وەیا کردنی».

تا ئێرە جوداوازی بیرورا لەم مەیدانە نیسبەتێرا دەگەرێتوێه بۆ قەناعەتی زمانناس و زاراوێهە ساز چونکە هەردوو ڕێباز شوێن بێی ناخۆهەری پێوهیه، بەلام وادیارە مامۆستا ئالانی «ی» نیسبەت و «ی» ناوی مەعناى بەلاوێهە یەک شتن: ئا لێرەدا قەناعەت ناکات چونکە له ڕێی قەناعەتوێه «تێپەر» نایتە «تێنەپەر» هەرۆهەش «ی» نیسبەت نایتە «ی» ناوی مەعنا و دەبێ کاکە ئالانی بەرەو دووا بگەرێتوێه و بە ئێوان دوو ڕاسته‌پێی ئەو دوو بابەتەدا سەرەژێر بێتوێه بێ ئەوێ تێکەلیان بکات. خۆ هەرگیز موحامەلەش لەوێدا نییە کە بێم ئالانی یەکیکە له تاک تاکێ ناخۆهەری کوردی که له سه‌لیقه‌ی هه‌ستیا‌ری زگماک و بێ خه‌وشه‌وه، کوردانه داده‌رسێته گوتن و نووسین، کوردانه له بابەت هەلده‌پێچیت و کوردانه داده‌پێت و تێ دەکاتوێه. ئنجا ئەگەر ئالانی لەم جووت چاویلکەى بەربانی ڕێزمان پاژنەى تەر بووبێ کێ بێ جارەها و بارەها پێلاوی له دەقنى نووسین ڕۆ نەچووێ!!

له ئاخواتن و نووسینی ئیستاکی فارسی و کوردیدا بۆ نیسبەت و بۆ ناوی مەعنا هەمان «ی» درێژی قووچاو بەکاردیت و دەگوترێ- بۆ نیسبەت دەشگوترێ «جوانی- بۆ ناوی مەعنا» له کۆندا بۆ نیسبەت «یک» و بۆ ناوی مەعنا «یە» بەکار هاتوێه. کتێبه‌ کۆنه‌کانی په‌له‌وی و پێش په‌له‌وی ئەم جودایی کردنه‌یان شتیکی دەستووریه. به‌ نموونه له لاپه‌ره 10 ی کتێبی «کارنامه‌ی ئەرده‌شیری پاپه‌کان»- نووسینی بهرام فره‌وشی چاپی تاران 1354- ئەم وشانه‌ی «چاپوکیه، سواری» له ناوی مەعنا و وشه‌کانی «گه‌رامیک، گرامی، ڕیزدار، ئەپاریک (به واتای دیگر، هی تر)، نامیک، نامی، ناودار» له نیسبه‌تدراو ده‌دیترێن. له ئێوان ڕۆشنبیرانی کوردی ئێرانیش ئەم زانیارییه‌ وه‌ک ئەلف و یێی لێ هاتووێه بەلام لای خۆمان مەسه‌له‌که هێنده‌ ئاشکرا نیه. یه‌که‌م جار له لایه‌ن د. فاروق عمر صدیقه‌وه، که ئەوسا جارێ خۆبندکاریش بوو. باسی بنه‌چکی ئەم دوو «ی» ه‌ به‌گوتار له گۆفاری کۆردا بلاوکرایه‌وه. به‌ نموونه وشه‌ی «زندیق، زه‌ندیک» نیسبه‌ته «بۆ لای زه‌ند»، دوور نابینم ڕێژه‌ی «ده‌ره‌کی، ناوه‌کی...» ش له‌ وشانه‌دا پاشماوه‌یه‌کی شیواوی ئەم نیسبه‌ته‌ کۆنه‌ی زمانه‌ ئێرانیه‌کان بێت هەرچه‌ند ناتوانم پیریاری له‌سه‌ر بده‌م چونکه‌ زمانی کوردی به‌ نووسین شیوه‌ ئاخواتنی کۆنی نه‌پا‌رێزراوه‌ تا‌کوو بزانی‌ن له‌ که‌نگینه‌وه‌ ئەو ڕێژه‌یه‌ په‌یدا بوه‌ و ئایا له‌ بنه‌ره‌ته‌وه‌ «ه‌کی» بوه‌ یاخوه‌ له‌ «یک» وه‌ گۆراوه‌.

نموونه‌کانی مامۆستا ئالانی که له لاپه‌ره 71، 72 ی ژماره‌ی یه‌که‌می «کاروان» دا بۆ نیسبه‌تی حیساب کردوون به‌شی زۆریان هی ناوی مەعنان. وشه‌کانی «برایی، هاوبه‌شی، وشه‌سازی، داماوی، سه‌پانی، که‌له‌گایی، هه‌رزه‌کاری، جودایی، لاوی، گه‌نجی، ئازایی، ئازایه‌تی، لاوتنی، گه‌نجیتی» هه‌موویان ناوی مەعنان و پێوه‌ندیان به‌ نیسبه‌ته‌که‌وه‌ نییە له‌به‌ر ئەمه‌ ڕه‌خنه‌یه‌کی له‌سه‌ر بنه‌مای ئەو وشانه‌وه‌ هه‌لستان به‌ره‌و بۆشایی ده‌رۆن. وا ده‌زانم به‌کاره‌یانی «ه‌کی» بۆ نیسبه‌ت له‌ شوێن و باری ئاسته‌نگدا نووسه‌ر و ناخۆه‌ر ڕه‌ها ده‌کات به‌ نموونه:

- تێر بۆ شبعان
- تیری بۆ شبع

ئىنجا ئەگەر ويستمىن بلىين «شبعانى» و ئەو «ى» مەمان بۇ بەكارھېنا ھەر دەپى بلىين «تېرى»، كە بۇ «شبع» مان دانا كە ئىتر لەگەل «شبعانى» دا تىكەل دەپى. بەلام دەتوانين تارادەيەك چاوپۇشى لەو لەمپەرە بکەين چونكە لە ھەموو زمانىكدا وشەى واتاجودا دەكەنەوہ يەك فۆرم ھەر وەك لە عەرەبىدا وشەى «أرى- فعل مضارع للمفرد المتكلم» دەكاتەوہ «أرى- فعل ماضى للمفرد الغائب». لەمپەرى گەورە لەوہدا دەپى كە بمانەوى رېژەى نىسبەت بۇ «تېرى- بە واتاى شبع» بەكاربھېنين و «ى» ى تېدا بخەينە گەر كە ھەر دەپىتەوہ «تېرى». ئىنجا ئەگەر ھانا بېينە بەر «ەكى» لەمپەر لە نېواندا نامېنى:

- تېر بۇ شبعان
- تېرى بۇ شبع
- تېرەكى بۇ شبعانى
- تېرەكەتى بۇ شبعى

خۇ ئەگەر ويستمىن «شبعانى- تېرەكى» كە ناوى مادەيە بکەينە ناوى مەعنا ئەوسا بەرانبەر «الشبعانية- كە مصدرى صناعية و ناوى مەعنايە» دەلېين «تېرەكەتى»، پرواش ناكەم دەرفەتېكى دىكە لە دەستووراتى زماندا پەيدا بېى بۇ دەرباز بوون لەم ئاستەنگە.

ئەو وشانەى كۇتايان بە «ى» ى درېژى قوچا و دېت وەك «برسى، ترۆزى، سۆفى» ناتوانين «ى» نىسبەت بەخۇيانەوہ بگرن، ناشېى خەيال بۇ «برسيانە، ترۆزيانە، سۆفيانە» پروات چونكە ئەمانە ئاوەلكارن ھەرچى وشەى نىسبەتدراوہ ئاوەلناوہ. ئىنجا ئەگەر نەلېين «برسيەكى، ترۆزيەكى، سۆفيەكى...» رېگەى كورتمان لى درېژ دەپىتەوہ وەيا ھەر بە جارى رېگەكە كوپر دەپىتەوہ.

لە زۆر شوپىنى كوردزماندا ئەگەر ناوى جېگە و ئاوايى وەك «جەلى، دارىكەلى، سلېمانى» بە «ى» كۇتايى ھاتېت بۇ نىسبەت دەلېن «جەلەتى...» ئەم بەكارھېنانە تا ئېستاكەش باوہ و بۇ خۆم گوى بېستى بووم بەلام خەرىكە لە بن شالاوى شارستانەتى و خوئندى نوپدا كە وا گەلېك ئادگارى ميراتى تى دەبات. ئەميشيان تى بچېت. باوەر دەكەم لەو گوندانەى قوتابخانەيان تېدا كراوہتەوہ تەنھا بەسالداچوہكان بزائن بلىين «سەرووكانىەتى، جياقوولىەتى..» ھەرچى وەچەى تازەيە خەرىكە «دار، دوور، زار، زير» فېر دەپى و بەلاى ئەو وشانەدا ناچېتەوہ كە مامۇستاكەى لېيان بەلەد نىيە.

لە كورديدا «ى» ناوى مەعنا ھەر بەو وشانە دەوپرې بيانكاتە ناوى مەعنا كە ئاوەلناون و وەصفى مادە دەكەن نەك خۇيان مادەن وەك: جوان، جوانى، شيرن، شيرنى، ناسك، ناسكى- دزېو، دزېوى... زمانى كوردى وپراى «ى» سى ئەداتى دىكەى ھەيە بۇ دېرشتى ناوى مەعنا:

1- ئەداتى «ەتى» وەك: پياو، پياوہتى، دايك، دايكەتى- برسى، برسيەتى...

2- ئەداتى «ايى» ئەمەيان بۇ مەبەستېكى ورد لە كاردېت: بە نمونە، وشەى «درېژى» بۇ «مطلق الطول» دېت بەلام كە ويستت «ھەندېك طول» نەك «مطلق الطول» دەرېرېت دەلېت «درېژايى ژوورەكە، شيرنايى شەكرەكە، پرووناكايى پەنجەرە، بەرزايى شاخەكە، سەوزايى گياكە».

ئەداتى «ايەتى» بە زۆرى بۇ دەرختىنى پەيوەندى نېوان مروف بەكاردېت وەك «خزمايەتى، دوژمنايەتى، دۇستايەتى، كوردايەتى، قەومايەتى، مەردايەتى، كەسايەتى، رابەرايەتى، عەبدايەتى..» ھەر ئەم ئەداتەيشە دەتوانى ناوى مادەى رەق و زەقى بە پوز وەرگېرى بۇ ناوى واتا وەك «بەردايەتى- التجر، الحجرية. گەچايەتى - الجيرية. خۇلايەتى، ئاسنايەتى...» زۆرىنەى ئەو وشانەى دەنگى ئەلفيان تېدايە وەك «برا، گەدا» ئەلفى «ايەتى» يان دەسوئت و

دەبنە «برایه‌تی- نه‌ک برایه‌تی-، گه‌دایه‌تی نه‌ک گه‌دایه‌تی...» له شوینی دیکه دەمیکه ئەم دیارده‌یه‌ی تی چوونی ئەو ئەلفه‌م‌پروون کردۆته‌وه و لێره‌دا ناچمه‌وه سه‌ری...

نووسه‌رانی سلێمانی به‌ پێی ئاخوتنی ناوچه‌یی له جیاتیی «برسییه‌تی، ئەمینداریه‌تی، ئیتالیه‌کان...» دەنووسن «برسییتی، ئەمینداریتی، ئیتالیکان...» هه‌رچی زۆربه‌ی کورده‌ جۆره‌که‌ی دیکه‌ که به‌کارهێنانی ره‌سه‌نه‌ پێره‌وی ده‌که‌ن. ره‌سه‌نایه‌تی ئەو جۆره‌یان له دوو به‌لگه‌وه به‌ ئیسه‌پات ده‌گات. به‌لگه‌ی یه‌که‌م ئەوه‌یه که زۆرینه‌ی هه‌ره زۆری کورد ده‌لی «برسییه‌تی، وه‌لیه‌تی...» به‌لگه‌ی دوهم ئەوه‌یه که ئاخۆه‌ری سلێمانیش له ناچاریدا باده‌داته‌وه بۆ رێبازه‌ ره‌سه‌نه‌که که مه‌جبووره‌ بلی «ئیتالیه هونه‌رمه‌نده‌کان» چارت ناچاره‌ بلی «برسییه هه‌ژاره‌کان». مامۆستا ئالانیش به‌ رێبازی ئاخۆه‌ری سلێمانیدا بۆ «لاوتیی، گه‌نجی...» چۆته‌وه. هه‌رچۆنیک بێ ناشی رێبازه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی رپی لی بگیری. ته‌نانه‌ت له وشه‌ی وه‌ک «رۆشت، گه‌شت» یشدا ناشی «رۆیشت، گه‌یشت» که راسته‌تره کوێر بکریته‌وه،

بێخود ده‌لی «له‌و رۆژه‌وه رۆیشتوه تۆراوه دلی من». نالی ده‌لی «کئی ده‌ستی ده‌گاته به‌ی و ناری نه‌گه‌یشتووت». حاجی ده‌لی «که پیر بووم تیگه‌یشتم ده‌ستی گریم».

ئه‌دیبه‌ له‌سه‌ریه‌تی له‌ مانه و له هه‌رچی وه‌ک ئەمان هه‌یه خۆی له رێبازه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی کورده‌ی رابه‌ینی. ئیمه له سه‌ره‌تاکانی ره‌نگرێزی کردنی شیوازی ئەده‌بی کورده‌یان. چی ئیستا که ره‌گ دابکوئی ده‌یته شه‌قامه‌ری ته‌عمیری کورده‌ی. ئەو زمانه‌ی شیوه‌ی ئەده‌بیان ده‌قی گرتوو له ماوه‌ی 50 سالدا یه‌ک پیتیان لی ناسوێ و ناقرتی: کورت کردنه‌وه‌ی بێ حساب له شیوه‌ ئاخوتنی ره‌مه‌کیدا ده‌بی تا ئەوه‌ی خه‌لقی توونس له ئاخوتنی یه‌مه‌ن ناگه‌ن سه‌نیه‌یش زه‌فه‌ر به‌ وتووێزی ئاکری نابات. چه‌ندیکی بلوێ له پاشماوه‌ی کۆنه‌ زمانه‌که‌مان بپاریزی سوودی خۆمانه‌ چونکه هه‌تا به‌ره‌و ده‌ق و ده‌ستووری ره‌سه‌نه‌وه‌ پڕۆین خه‌لقی تیدا کۆ ده‌یته‌وه و له یه‌کدی حالی ده‌بن. کورده‌ی له‌و دوو هه‌زار ساله‌دا هێنده‌ی لی سواوه له لزوم به‌ده‌ر بێ.

به‌ر له‌وه‌ی له به‌شی یه‌که‌می گوته‌ره‌که‌ پڕۆم بۆ به‌شی دوهمی چه‌ند ورده‌ تییینی هه‌ن پێاندا تپه‌ر بيم:

که‌رته‌کاری «گر» پاشگری «گه‌ر- بۆته‌وه -گر» له یه‌کدی جودان: هه‌رچی «گر» ه که‌رته‌کی کاری «گرتن» ه. ناوی کارای لیکدراو (به‌ ته‌عبیری جاران اسم فاعلی مرکب) دروست ده‌کات وه‌کوو که‌رته‌ی زۆرینه‌ی کاره‌کانی دیکه «جلشۆر، ناخۆر، باجگر، سه‌رتاش». به‌ عاده‌ت کاری تپه‌په‌ر له‌گه‌ل وشه‌ی «صفه‌» و له‌گه‌ل ئاوه‌لکاردا وشه‌ی لیکدراوی ئەوتویی دروست ده‌کات چونکه به‌رکاری ناوت وه‌ک «خۆشیرۆ، سه‌ررۆ، به‌سه‌ره‌ت، زۆره‌ر...». هه‌رچی «گه‌ر» له به‌شی زۆری وشه‌ لیکدراوی ئیستا که‌دا بۆته‌وه «گر» بارته‌قایی «هوان» له‌گه‌ل ناو دیت و صیغه‌تی لیکدراو ده‌کاته ناوی که‌سه‌به‌ت وه‌ک «ئاسنگر، مزگر، ده‌رگه‌وان، پاسه‌وان».

له وشه‌ی «نیرکه‌ پياز» دا به‌شی یه‌که‌می وشه‌که له «نیرکه‌» هوه نه‌هاته‌وه به‌لکوو له «نیرتک» هوه سواوه. (به‌ ئەسل نیرتکه‌ پياز و ده‌ستکه‌ قوراده) بوه. ئیستاش له هه‌ندی ناوچه‌ی عه‌شیره‌تیدا پیره‌کان، بگره‌ زۆر که‌سیان «نیرتک و ده‌ستک» به‌کار ده‌هێن. هه‌ر وه‌ک وشه‌ی «قنه‌» ش ده‌که‌نه‌وه «قه‌لنه‌» که پتر به‌ره‌و «قه‌لوون و قلیان» هوه چۆته‌وه.

وشه‌ی «رێژه» بۆ «صیغه‌» ده‌ست ده‌دات نه‌ک «رێژگه‌». هه‌رچی «رێژگه‌» یه وه‌ک «ئیستگه‌، بنگه‌، شه‌رگه‌...» ناوی شوینه نه‌ک ئاوه‌لناوی شوین. وشه‌که‌ش له «ریشتن» هوه به‌ر بۆته‌وه که به‌ هه‌له‌ وه‌یا بۆ سووک کردن ده‌کرته «رشتن» به‌لگه‌ش ئەوه‌یه که له ئاینده‌ و فه‌رماندا ئەو «ی» ه دپته‌وه:

- ئاۋەكەم - رېشت
- ئاۋەكە - دەررېژم
- ئاۋەكە - يېرئە

«رېژە و پېرە» ش ھەر بەلگەن.

لە وشەي «كەلمېرد» دا ئەو «ە» يە كە فەتھەي عەرەبىيە نېۋبەند نىيە. دەنگىك دەپتە نېۋبەند (ئاوگر) كە بترنجېتە كېشەي وشەۋە نەك يېتە نېۋان دوو وشەۋە. بە نموونە لە وشەكانى «بزووتن، بزاوتن- بووردن، بواردن» ئەو «ئەلف» ە نېۋبەند (ئاوگر)ە. بەلاي منەۋە دەنگى «ر» يىش لە «گرنج» دا ئاوگرە ترنجاۋەتە كېشەي «گنج» ھەرۋەھا «ر» ى «قرژ» چۈتە ناو «قز».

دەرۇم بۇ ژمارە دووى «كاروان»

كاتى خۇي كە پەخەكانى مامۇستا ئالانى بۇ كۆرى زانىارى كورد ھاتن گەرماو گەرم لېژنەيەك- بە سەرپەرشتى كردنى خۆم- دەستى دايە رېك خستىن و ئامادە كردنى ئەو پەخەكانە و ھى دىكەش كە لە نووسەرى دىكەۋە ھاتبوون بۇ بلاو كردنەۋەيان. وپراي ئەو پەخەكانە، ئالانى، راسپاردەي بەنرخى دىكەشى بۇ كۆر جېبەجى كردبوو لە بابەتى فۆلكلور و كەلەپوور... خەرىكى رىك خستىنى ئەوانىش بووين بەلامرېكەوت ۋەھا بوو بەر لە سازدانى ئەو كارانە پېۋەندىم بە كۆرەۋە نەما. زوريشى نەبرد ياساى تازە دەرچوو «دەستەي كوردى» خستە شوين كۆر و ئەو بوە بەرپرس. دەمەۋى زور بە خېرايى لە بەشى دوەمى نووسىنى مامۇستا ئالانى دەرچم:

بۇ ھەر مەبەستېك بى «قسە رستنەۋە» بەجى ترە لە «قسە كاۋىژ كردنەۋە». رەنگە «ھاۋبەندى» ش لە «ھاۋدەنگى» بۇ «ترباط» لەبارتر بى ئەگەر تارمايى «ھاۋبىرى» بۇ خۇي نەبانەۋە.

«ژىرېژى» بۇ ھونەر ۋەيا زانستى «منطق» و «ژىرېژى» بۇ كەسىكى «منطق زان» بى و «ژىرېژەكى» بۇ نىسبەت ۋەلاي «ژىرېژى» كېرە ناكەن. ھەرچى «ژىرېژانە» يە ئاۋەلكارە ۋەك بلىيى: ژىرېژانە دەدوى، كوردانە دەپوشى، مەردانە ھاتەكايەۋە، وشەكان لەم رستانەدا ۋەصفى كار دەكەن نەك كارا (فاعل).

ئەگەر «پۆلاندن» بۇ تەصنيف بېتە دەستورى داتاشىنى «كار» لە «ناو» خزمەتتىكى گەرە بە زمانەكەمان دەگات ھەرچەند لە پۆلاندنىشدا ھەر واتاى كۆ و كۆمەل و ئاپۇرە ۋەردەگىرى نەك واتاى «جورجور و خواروژوور» كە لە «صنف» ى عەرەبى و Class ى ئىنگلىزى ۋەردەگىرى. بەلام لزوم نابىنم بىنى پتوۋە بنىن و بلىين «كابرا چەترى لى دا و خۇي عەلىشىشاندا...» مەگەر بەنيازى گەپ و گالته كردن بى.

وشەي «پەخەكان» لە ئاخاوتندا باۋە ھەرچەند لە ھەموو ھەرېمېكىشدا ئاشنا نەبى. ئەم نەبىست بوونەي ئەدبىيەكانمان كە دەچىتەۋە بۇ دوو ھۆكى سەرەتايى، يەكيان نەگەران و سەر لى نەدان. دوۋەمىان نەبوونى چاپەمەنى لە ھەموو ھەرېمەكاندا، ئا ئەم نەبىست بوونە زور جاران دەمەتەقەي ھەلستاندوۋە تەنانتە جارېكيان نووسەرىكى سەر بە زمان لە ئاست وشەي «چىم» بە واتاى «فرىز- فرىزوو» ۋەھا نەسەلمېن بوو ھەر لە بنەۋە ئىنكارى ھەبوونى دەكرد. كەچى «فرىزجار» بەواتاى «چىمجار»ە. ئەو پېمەرەيەي بۇ كېلانى زەۋى چىمجار دوست دەكرى پى دەلېن «پېمەرەي چىمپىر». نووسەرىكى دىكەش بەرانبەر وشەي «پراپەخ» سەرى لەو «ى» ەي ناو وشەكە سورمابوو، بە درېژى لە تەعللى پەرىنەۋەي پى يەكە بۇ ناو وشەكەي دەكۆلىۋە چۈنكە ھەر گوئ بىستى «راخستىن، ھەلخستىن، خستىن...» بووبوو كەچى فۇرمى

وشه که «یه خستن، ییخستن، ئیخستن، هیخستن» له له هه مووشیاندا دهنگی «ی» هه یه که ئیتر دیاره «پراهخ» له وان که وتوته وه. گۆرانییژی کۆبی «حوسینی حه به تۆز» بهر له 50 سال پتر قهوانی ده رکرد ده لئ «هات کاروانی کهرداران، ییخستیان له بن داران، لیدهن دهردی حه لوکی...».

وشه ی «تئ وه ریخ» له دوو پیشگری «تئ، وهر» و کهرتیکی به رای «یه خستی» پیک هاتوه. ههر له و جۆره گوئ بیست نه بوونه جاریکیان دوو فرهه نگووسی کوردی له وشه ی «فروسمان» که من له نووسینمدا به کارم هینابوو پامان و نه یانیستوو که چی له زۆر شوینی بهری سۆران به واتای «نه فسوون لئ خویندن، ته له سم به ند کردن» له گهردایه. یه که له و دوو فرهه نگووسه (زه بیحی) دواتر پیمی گوتوه که تو ئینه وه ی له وشه که دا کردوه و له خه لقی باله که تی بیستوه له حیاتی فروسمان ده لئین «فلسمان». وادیاره وشه ی «پره خسکان» یش بوی پیک نه که وتوه بهر گۆنگری بهری بابان که وتبی.

دهنگی «ک» له وشه سازی کوردیدا ده ورکی چالاک ی هه یه. لێره دا کارمان به یه ک باری ئه و ده وره هه یه که ده بیته پاشگری کار و زنده واتایه کی تیدا پهیدا ده کات. پاشگری «کا» له چاو پاشگری «ا» خه ستوخولییه ک وه یا شیوه گۆرییه ک له وشه دا پهیدا ده کات. به نموونه، له ره گی «بزر» هوه به هوی پاشگری «ا» کاری «بزان» پهیدا ده بی. که پاشگری «کا» ی پئوه لکا ده بیته «بزرکان» و شیوه یه کی نوئ بو «بزرکاو» پهیدا ده کات له چاو «بزاو». وشه ی «په شیو» ده بیته «په شیوان» و ده شیپته «په شیوان» که سه ختتره له په شیوان، ههر خوشیه تی بوته «په شوکان». دوور نابینم «هه لپروان» و «هه لپروکان» یش دوو دلۆپی ئه و خورگه یه بن.

«نووزانه وه» بنگه ی وشه ی «نووسکانه وه» یه به لام دهنگی «ز» به حیرانه تی دهنگی «ک» بوته «س» چونکه ههردووکیان واته «س، ک» دهنگی کین هه رچی «ز» ه ئاوازداره له بهر خاتری «ک» له که خوی کپ کردوه وه ک وشه ی «نازک» که له «ناز» هوه هاتوه بوته «ناسک» له بهر هه مان سه به ب، «بازوو» ش بوته «باسک». هه رچی وشه ی «پره خسکان» له خزمه تی نزیک ی «پره خسان» له ههردووکیان له واتادا به «پره خسین و ره سین» ده گه نه وه، به لام له «پره خسکان» دا زنده هیزیک هه یه.

ئه گه «کوگر» به «جامع» وه ریگری «کۆنه گر» نارپته «مانع»، ده بیته ئه و شته ی هه ندیکان ده گرن و هه ندیکان ناگری. بو ئه وه ی بیته ریچه وانیه «کوگر» ده بی بگوتری «هیچنه گر» ئه وساش «هه مووگر» په سه ند تر ده بی له «کوگر». به لام «هیچنه گر» ههر له بهرانه ر «کوگر، هه مووگر» دا ده سازی نه خو «مانع» «هیچ نه گر» نییه.

له کۆتایی ئه م پندا چونه وه یه دا ده لیم ماندوو بوونه که ی ئالانی جپی سپاسه و ده بی به و په ری هه ناسه دریزیه وه له گه ل زاراوه کاندای خه ریک بی. منیش ئه گه ر چاوم به نووسینه کانی که وت و به چاکم زانی پیناندا بچمه وه تا پیم بکری تیبینه کانم بو خوی ده نیرم به مه رچیک ئه دره سی بزائم. زۆریش گوشاد ده بم ههر جاره که ده بینم نووسه ران له و زاراوانه وشه وه رده گرن و به کاری ده هینن، وه ک بلایی حه سانه وه ی ئه و باغه وانه هه ست پی ده که م که ده بینن نه مامه که شین بوه و به ریشی گرتوه.

له «العراق» ی 9 ی شوباتی 1983 له ژیر سه‌ره‌ناوی «وینه‌ی هونه‌ری له شیعری حاجی قادری کوچی دا» ماموستا عه‌بدوره‌زاق بیمار به‌دوا شی کردنه‌وه‌ی چهند نمونه‌یه‌ک له نیگارکیشی هه‌ستیارانه‌ی به‌هاریه‌که‌ی حاجی ده‌نووسی:

«جا له‌روه‌وه‌ و ته‌که‌ی ماموستای دانه‌ری کتیبی «چه‌پک‌یک له گولزاری نالی» به ئاسانی ره‌ت ده‌کرته‌وه‌ که له لاپه‌ره 199 دا گوتوویه‌تی: «یادی گوتیه‌یکی تری «دلدار» ده‌که‌مه‌وه‌ که ده‌یگوت حاجی قادر له به‌هاریه‌که‌پیدا شوین پیی «قوربانی تۆزی رینگه‌تم» ی هه‌لگرتۆته‌وه‌ و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له دلدار نه‌ده‌سه‌لماند که‌چی ئیستا وه‌ک به‌دییه‌ ئاشکرایه له‌به‌ر چاوم چی دلدار ده‌یگوت راسته.»

چونکه دانه‌ری ئه‌و کتیبه منم پووست بوو لیره‌دا نه‌ختیک پرووناکاپی بو لای ئه‌و شوین پی هه‌لگرتنه‌وه‌یه و ره‌ت کردنه‌وه‌که‌ی بهاوێژم.

ده‌بی له پێشه‌وه‌ بلیم شوین پی هه‌لگرتنه‌وه‌ی نالی له لایه‌ن حاجی قادره‌وه‌ نه‌که‌مایه‌تی تێدایه نه‌ بدعاتیکیشه له که‌س به‌ عیب بگیری. له ئیوان شاعیرانی کورددا وێرای شوین پی هه‌لگرتنه‌وه‌ «تضمین و اقتباس» یش به‌رچاو ده‌که‌وی که پتر له نزیکه‌وه‌ خولیاک شاعیر به‌غیری خویه‌وه‌ ده‌لکینئی. نالی که ده‌لی:

ناری سینهم گه‌رنه‌بی غه‌رقم ئه‌من
ئاوی چاوم گه‌ر نه‌بی سووتاوم ئه‌ز

یه‌کسه‌ر و اتاخواری له‌م به‌یته‌ی «ابن الفارض» کردوه:

فلولا زفيري اغرقتني
ولولا دموعي احرقنتني زفرتي

به‌لام نالی مه‌هاره‌تیک تێدا به‌کار هیناوه‌ و بزانه‌م له‌و کتیبه‌ی «چه‌پک‌یک...» دا پروون کراوه‌ته‌وه‌، جارێکیان باسی ئه‌م ئیقتیاسه‌م بو «بله» کرد له پێشه‌وه‌ نه‌یسه‌لماند به‌لام که گوتم ناشی نالی شیعری تصوفی وه‌ها... قسه‌که‌ی پی پریمه‌وه‌ و گوتی که تصوف ناو هینا سه‌لماندم.

حاجی قادر ده‌لی:

به «تضمین» به‌یته‌کی نالی ده‌هینم تا ره‌ه‌یفانم
بزانه‌ن من به‌ ئه‌و نا‌بم خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گوهر نا‌بی

«که‌مه‌ندی زولفی دوو لانه له‌بو گه‌بر و موسولمانه
ده‌کیشن بی محابانه چ له‌م لابی چ له‌ولابی»

پینج خشته‌کی له لایه‌ن کورد و غه‌یری کورده‌وه‌ جوړیکه له تیک ئالانی ده‌روونی و پرواله‌تی شاعیر و شاعیره.. «تلمیع» یش هه‌ر له‌م باب‌ه‌تانه‌یه.

ئەمانە ھەمووی لە نێوان کورددا باو بوون بەلام ئەوێ پێی دەگوترێ «معارضە» لە کوردەواریدا بەرچاو ناکەوێ، ھەر نەبێ من نەمدیتووە بەلام وابوو دوو شاعیر ھەمان پارچە ھەلبەستیان لە شیعری ییگانەووە ھەرگێراووەتە سەر کوردی وەک کە ییکەس و گۆران کردیان. دەشبێ بزانی ئەم بابەتانە تیکرایان خو ئاقی کردنەووە و خو بەخەلک گرتن و خو نواندنیان تێدا ھەر چەند ئەم نیازانەش پێ لە ھەلچوونی عاتیفە ناگرن، بگرە وەھا بوە لە پینچ خستەکی سەرکەوتوودا سۆزی شاعیری دوھم سەر دەکات کە بە ئاھەنگی سەد لە سەدی شاعیری یەکەم دەوێت:

دلی بردم بەناز و عیشوہ دیسان شوخی عەبیاری
فریبی دام بە چاوی مەستی خوێ مەحبووبی سەحاری
لە ھیجرانی تەقم کرد ئەی پەفیانم کوا مەدەدکاری
ئەمان مردم عەلاجی سا لە ریی پیغەمبەرا چاری
وصال یا قتل یا تسکین لە ھەر سی بۆم بکەن کاری

سەر لە بەری دیوانی شیخ رەزا تاکە یەک غەزەلی تێدا بو سۆزی دلداری تایی ئەم پینچ خستەکیە کردیئەووە کە لە بلایسە «کوردی» یەووە ئاگری تی بەر بوە.

«معارضە» بەو شیعەرە دەلێن کە لە کیش و قافیە شیعری بەر لە خوێ ھەلبەستراپی وەک ئەحمەد شەوقی موعارەزە قەیدە ی ابن زیدون:

أضحى التنائى بدیلا من تدانینا
وناب عن طیب لقیانا تجافینا

دەکات و دەلێت:

یانائح الطلح اشباہ عوادینا
تأسی لوادیک أم تشجی لوادینا

ئەگەر بەھاریەکی حاجی لە کیش و قافیە قەیدەکی نالی بایە پێی دەگوترا «معارضە». لەلایەن کیشووە ھەردوو یان لە یەکدی نزیکن تا ئەوێ ھەندێ شاعیریش فەرقی پێ ناکەن، بەشیکێ بەرچاوی «صدر» وەیا «عجز» ەکانی بەھاریەکەش وەک دێرە شیعەرەکانی نالی دەبنە 14 پرگە بە نمونە: «لە خەو ھەلستە زەمانی بچینەووە ئەولا» 14 پرگەییە، صدرەکەش 15 پرگەییە.

لەم بوارەدا دەبێ راستییەکی گەرنگی دیکەش پروون کەرەوێ شوپن ھەنگاومان بی: داسەپاندنی پیریاری «نییە» پتر موحتاجی بەلگە یە لە «ھەیە» چونکە مەبەستی «ھەیە» بە تاکە یەک بەلگە ئیسپات دەکری وەک ئەوێ گویت لە خشپە یەک بوو و دەنگت دا «کیی؟» بە تاکە وەلامی «منم» دەزانری خشپە ی بەنیادەمە.

بەلام کە وەلامیکت وەر نەگرتەووە جەوا لیک بەلگەت دەوێ تا ئیسپاتی «بەنیادەم نەبوون» ی خشپەدارە کە دەکەیت، رەنگە یەک بەلگەشت چنگ نەکەوێ. لەگەل ئەمەشدا پیریاردان لەسەر ھەبوونی خزمایەتی لە نێوان ئەو دوو قەصیدە بەناوبانگەدا تا ئەوێ خەیاڵ لە «شوپن پی ھەلگرتنەووە» بکەین بەبادی ھەوا نابێ بەتایبەتی کە دەنگ و سەدای ئیعتیراز بلند بوو: پیویستە لێرەشدا «منم» یک بەخەبەر بوینین.

ئەوسا لە «چەپک...» دا کەس بەرھەلست نەبوو تا کوو بەلگە کاری تێدا بکەم، قسەشم لە دلدارەووە دەگێرایووە کە ئیتر لزوم نەدەدیت بە بەلگە و نمونە ھێنانەووە لە سیفەتی «شاید» ھوہ بیمە داواکار.

به لگه ئه شویڤ پئی هه لگرتنه وه یه له چه ند لایه که وه تیک ده که نه وه: نالی شاعیریک بوه له سه رامه دی شاعیرانی سه ده ی نۆزده م، چ سه یر له وه دا نییه شیعیری بیته ئه و «به رده عازه بانه» یه گه نچی له خۆزازی هیزی خۆی پئی تاقی بکاته وه. ئیمه بلین و نه لین نمونه ی زنده بالا له هه ر هونه ریکدا هه بی ده بیته «سه رمه شق»، حاجی قادر له چه ندین جیگه دا باسی نالی و شاعیرایه تی ده کا. وه ک دیتمان «تضمین» یشی له شیعیری کردبوو، له و «تضمین» ه به هیزتریش هه یه که ده لی:

زاهیره ن شیعرم له کوردی و نالی زۆر که متر نییه
تالعم به رگه شته یه به ده خته به ختم نووستوه

پیم بلی کام شاعیری نو بخوازی کوردی له تاووتینی «گۆران» ره ها بوه؟ ره ها بوونی چی؟
هه رچی هه یه ده لی گۆران ده روازه ی شیعیری نو بی کوردی خسته سه ر گازه رای پشت.

واوه ی گۆران، له م رۆژه دا کام شاعیر سه ره تاته که له شیعیری شیرکو بیکه س ناکات؟ ئنجا نه گه ر شاعیره کانمان له هه لبه ستدا باسی گۆران و شیرکو نه که ن و له تۆزینه وه ی نه ده پیدا ناویان به پین خۆ حاجی قادر له شیعردا خۆی بو نالی شکاندۆته وه ئنجا هاتوه خۆیشی به و و به «کوردی» گرتوه - له مه زیاتر چیمان ده وئ بیکه ین به پرووناکی بو ناو ده روونی حاجی تا شه به نگی نالی تیدا بدۆزینه وه؟ به خه پال له حاجی بیرسین ئایا نالی و شیعه رکانی چ نه سه ریکیان بوه له ویژدانی نه ودا ده بی چ وه لامیکمان بداته وه؟ ره نگه پرسیاره که مان لی عه یب بگری چونکه خۆی به شیعیری پاته و پات نه و نه سه ره ی کردۆته به لگه نه ویست. خۆ نه گه ر بگوتری حاجی باسی شاعیری دیکه شی کردوه و هه لی داوه ته وه ده لیم:

(1) باسی شاعیر و نه دیبکی به قه ده ر نالی نه کردوه.

(2) شیعیری که سی دیکه ی به «تضمین» نه هیناوه ته وه.

(3) له نالی و کوردی بترازی خۆی به که سی دیکه نه گرتوه به دوا نه مانه دا ده لیم:

(4) شوین پئی غه یری نالی هه لنه گرتۆته وه.

له فه رزی یه کیک بوو که ئیسیات پکات که حاجی بو غه یری نالیش ده روون کرایه وه بوو نه وسا کاری من ئاسانتر ده بی چونکه به لگه یه کی تازهم به ده ست ده که وئ و ژماره 5 ی ده ده می و ده یخمه ریزی به لگه کانی سه روو.

ورد بوونه وه له شیعه رکانی حاجی ده ری ده خات که له مه یدانی «نالی نه وازی» دا حاجی به سی پله دا تپه ریه یه که میان نه وه بوو گوئی «من به نه و نابم- وه یا ناگه م» ده میان نه وه بوو گوئی «به یتم له کوردی و نالی زۆر که متر نییه» سییه میان نه م به هارییه یه که بینرکی تیدا کردوه له گه ل «قوربانی تۆزی ریگه تم».

هه تا شاعیریش شاعیر بووی نه یتوانیه هینده ی به هارییه که راستی نمونه ی سه رمه شقی کردیته وه له وه شدا حاجی سه د جارن نه و نه رمه چرپه چرپه و منگه یه ریسوا ده کات که له بن لیوانه وه ده لی حاجی له شوهره تی شاعیره تدا قه رزدار ی قه ومایه تیه که یه تی. مایه ی شانازی حاجی و ئیمه یشه، به لام هه زار قه ومایه تی و حه قه رستایه تی و مه لایه تی به سه ر یه کدا که له که بکه ن «به هاری» وه ها پاراو و ئاورینگدار و نه فسووناوی نازین نه گه ر شاعیرایه تی له گه لدا نه بی.

جاروبار حاجی به زاری خۆی ده لی گله یی له که موکووری نه م شیعه رم مه که ن چونکه ده مه وئ .. له م به ند و باوه ده ریچن» که چی له به هاره یه کدا له پشت په رده یه کی ته نک ی وه قاردا نه و

هه‌له‌سته ده‌کاته به‌لگه بۆ زمانی کوردی که «به‌لاغه‌تیکه هه‌یه هه‌یج زمانی نایگاتی». حاجی ئەو له‌خۆ‌رادیتنه‌ی ناو به‌یتی «زاهیره‌ن شیعرم له‌ کوردی و نالی زۆر که‌متر نییه» له‌م به‌هاریه‌دا به‌ ئیسیات ده‌گه‌یه‌تی چونکه به‌راستی نموونه‌یه‌کی هه‌ره پێشکه‌وتوو هونه‌ری شیعره به‌ روخسار و ناوه‌رۆکه‌وه، له‌ کوردی و غه‌یری کوردیدا، خۆ هه‌تا خه‌تمی که‌لام به‌ شیعی شیرن هاتی شیرنتر نابێ له‌مه.

به‌هه‌مه‌حال ده‌رخستنی مه‌هاره‌ت و په‌نجه‌ره‌نگینی و ئاراییشت و سۆز و هه‌ستی بریندار و هه‌نیسکی غوربه‌ت و واقیعیه‌ت و ئەو جوړه‌ دیمه‌نانه له‌و به‌هاریه‌دا گه‌لێکی به‌به‌ره‌وه هه‌یه که ده‌بێ له‌ لایه‌ن به‌له‌دی زانسته ئیسلامیه‌کان و ئەده‌بی کلاسیکیه‌وه توژینه‌وه و شی کردنه‌وه‌ی بین درێژی تێدا بکری، هه‌تا تی ده‌گه‌ین وه‌یا تی ناگه‌ین له‌ به‌یتی:

پیا‌له‌یی زه‌ری نه‌رگس له‌سه‌ر که‌فی سیمین
له‌ بۆ نثاری مه‌پیا به‌ پر له‌ زێری طلا

چۆن شیا «ظرف» ی نێرگز خۆی زێر بیت و «مظروف» هه‌که‌شی «زێری طلا» زێر بیت و هه‌ر دوو‌کیشیان «ظرف و مظروف» ئەو زه‌ردایه‌ی به‌ی ناو نێرگزه‌که‌ن؟. تا تی ده‌گه‌ین شه‌که‌ت ده‌بین.

نالی پراسپارده‌ی به‌ بادی «خۆش مرور» دا به‌ری ده‌کات، حاجی قادریش له‌ مه‌هاره‌تی خۆیه‌وه «به‌ختی خه‌والوو» ده‌دوینیت و گه‌رۆچکه‌کانی هه‌نا‌ی به‌ره‌و کوردستان به‌ری ده‌کات. دپاره به‌ختیش پتر له‌ بای چالاک پێوه‌ندی به‌ مرو‌قه‌وه هه‌یه و جیی خۆیه‌تی به‌ده‌نگ بیت و بکه‌وتنه‌ و نووین... له‌وه به‌ولاوه ناوه‌رۆکی هه‌ر یه‌کیک له‌ دوو قصیده‌که ده‌بیت ته‌رجومانی ئەو گیانه‌ی ناوه‌ناگرینه‌ی بورکانی خۆی وه‌ده‌ر ده‌نی. هه‌ر وه‌ک له‌ «معارضه» دا دوو قصیده‌ی له‌ یه‌کدی رامای هه‌واکێش و هه‌واقافیه‌ش ده‌بێ ناوه‌رۆکیان جودا بێ ده‌نا قصیده‌ی «معارض» له‌ بایه‌خ ده‌که‌وی و ده‌بیت لاسایی کردنه‌وه، له‌ شوین پێ هه‌لگرتنه‌وه‌شدا ده‌بێ ناوه‌رۆک جودابن ته‌نانه‌ت له‌ یه‌کدی نزیک بوونه‌وه‌یان له‌ به‌یت و دوو به‌یتدا قصیده‌ی دوهم داناله‌نگینی. به‌ نموونه، حاجی قادر ده‌لی:

ئه‌گه‌ر منم له‌ فراقیان که‌زم له‌ جه‌رگه‌وه دی
ئه‌گه‌ر دله‌ وه‌کو جه‌رگم ده‌لێی ئەوا سووتا

قسه‌کانی خۆیان له‌و دوو به‌یته‌ی نالی ده‌خشین:

سووتا په‌واقی خانه‌یی صیرم دل و ده‌روون
نه‌ی ماوه‌ غه‌یری گۆشه‌یی ذیکرێکی یا صبور

له‌م شه‌رحی ده‌رد و میخه‌ته‌ له‌م سۆزی غوربه‌ته
دل وه‌خته‌ بێ به‌ ئاو و به‌ چاوما بکا عبور

خزماپه‌تی واتای ئەم به‌یتانه هه‌ر بۆیه له‌سه‌ر حاجی قادر به‌ لاسایی کردنه‌وه و واتا خواستنه‌وه حیساب نا‌کری چونکه مه‌حه‌می و «اصالة» ی سه‌رله‌به‌ری به‌هاریه‌که له‌ توهمه‌ی وه‌های ده‌پاریزی، ئەویش وه‌کوو نالی له‌ بێرکردنه‌وه‌دا هه‌ستی ناگر تی به‌ربوون ده‌کات، ئیتر چۆن نالی سووتام!!

هه‌روه‌ک حاجی شا‌کاری نییه به‌رانه‌ر به‌هاریه‌که‌ی پراوه‌ستی، سالمیش هه‌له‌سه‌تیکه نییه بگاته ئەو وه‌لامه‌ی که به‌ «بادی سه‌حه‌ر» دا بۆ نالی ده‌نێرتنه‌وه.

قوربانى تۆزى رېڭگە تم ئەى بادەكەى سەحەر
وہى پەىكى شارەزا بە ھەموو راھى پىر خەتەر

نە سەىرە و نە لە سالم - ىش بە عەىب دەگىرئ كە لە جوابدا بە وشەكانى نالى دەست پئى
بكاتەوہ و ھەمان بادى خۆش مرورىش بكاتەوہ بە پەىكى نامە ھەلگىر چونكە ئەو پەكسەر لەبەر
تىن و تاوى پۆلوہكانى نالى دلى خۆى دەتاوئىتەوہ. لە سالم و حاجى بترازئ «مصباح الديوان»
ىش شىعەرىكى نەگوتوہ ھاوتائى پئىنج خشتەكە بېپەردەكەى بئى كە راستەوخۆ لە «مستورە..»
ى نالىيەوہ تىشكى داوہتەوہ، تەنانت سەرنجم بۆ ئەوہ دەكشى كە «مصباح..» بە ئانقەست
چوار مصرەعى ھەرە پىر ھەست و خوستەكەى وصفى يارى ھىناوہتە سەر قافىەى قەصىدەى
«مستورە..» كە كئىشيشيان لە گەلېدا پئىكەلن:

وہك تازە ھەلووژئكى لە ناو دوو لقەدا بئى
وا رېك گوشرابئى كە لە دوو ... ھەتاد...

بەش بەحالى خۆم ھەستى سەربلندى دەكەم لەوہدا كە سئى كەلەشاعىرى كورد بە
رەفاقەتى سەرامەدئكى شىعەرى كوردى بەسەر خۆياندا زال بووین.

ئېستا بە ئىزنى كاكە بىمار وا پەسەند دەكەم ھەلەى ئەو بەىتانەى بە نمونە لە بەھارىەكەى
ھىناونەوہ راست بكەمەوہ. بە داخەوہ زۆر لە ديوانى شاعىرە بەسەرچوہكانمان لە نووسىنەوہدا
ھەلەيان تئى كەوتوہ جگە لەوہى كە لە دەمى چاپ كردنىشدا ھەلەيان تئىدا دەكرئ تا ئەوہى
كئىشى بەىتەكان تئىك دەچئت، ناوانوہ مەعناشيان نامئىئى.

مصرەعى «لە كئو و كەژ كە سەر لە ئىوارە مالات» بەم شكلە پازدە يرگەىە كە دەبوو لەبەر
وشەى كۆتائى مصرەعەكە «مالات» چواردە يرگە بئى چونكە ئەم وشەىە لە وانەپە لە دوو
يرگەوہ بكرئتە سئى يرگە و كئىشى شىعەرەكەش تئىك نەچئى. بۆ پروون كردنەوہ دەلئىم ئەگەر
مەصرەعەكە بەراستى وەرگىرابايە دەشيا «مالات» ھەكەى بكرئتە «مەرومال» و كئىشى تئىك
نەچئى كەچئى ئېستا دەىكاتە شازدە يرگە. وا بزائم دەبئى بگوتئى: «لە كئو و كەژ كە سەر ئىوارە
دئتەوہ مالات». لەمەشدا پئىوبىستە «سەرىوارە» بخوئندرىتەوہ دەنا كئىشى تەنبەل دەبئى. بەم
جۆرە ئەگەر بگوتئى «.. مەرومال» كئىشى ناشئوئى چونكە وەك لە پئىشتر گوتوومە بەحرەكە بە
پئى سازدان 14 يرگە و 15 يرگەش ھەلدەگرئى. تۆ بئىنە «لەسەر كەفى سىمىن» بكە «لەسەر
كەفى گوھەرىن» كئىش عەبىدار نابئى، لئىرە قسە لە نەشئوانى كئىشى شىعەرە، دەنا دەزائم
حاجى نەىگوتوہ «مەرومال». وشەى «گوھەرىن» ىش جئى نائىتەوہ لەو مصرەعەدا چونكە
زەردائى نئىرگىز بۆ زئىر دەچئتەوہ نەك گەوھەر.

مصرەعى «مەلائىكەى سەر تاق و رەواقى مئىناىى» بۆتە 13 يرگە و ھەلەىە دەبئى بلئىن:
«مەلائىكەى سەرى تاق و رەواقى مئىناىى».

وشەى «جومبىش» دەبئى بنووسرئ «جنىبش - جونیبوش» چونكە لە «جنىبىدن» ەوہ ھاتوہ.
«منارەى جنىبان- جونیبان» ى ئىسففەھان رئىژەى ناوى كارا (اسم فاعل) ى «جنىبىدن» ى تئىدا
بەكار ھاتوہ.

ھەردوو مصرەعى:

پيالەى زەبرى نئىرگىز لەسەر كەفى سىمىن
پىرە لە شەبنم وەك دورى لولؤى لالا

دەبئى راست بكرئتەوہ و بئىنە:

پيالهي زهري نركس له سر كه في سيمين
پره له شه بنمي وهك دورر و لولؤي لالا

حاجي وشه ي «نركس و سيمين» ي گوتوه كه هاتين گوتمان «نيرگز» ده بي بنوسين
«زيوين».

مصره عي: «به هار وا هه موو سالېك دېته وه نه ماما» بوته 12 پرگه راستيه كه ي نه مه يه:
«به هاري وا هه موو سالېك ده يته وه نه ماما» وه پاخود «به هاري وا هه موو سالېكي دېته وه
نه ماما».

ده بي بلين:

مه كانه: شه وقي به عيلاته...
حه ياته: زه وقي به نه حبابه...

مصره عي «بي يو بچيه وه ئيستا (كاني) ديسان» به قسه ي عاده تيش قبول ناكري. وا ده زانم
راستيه كه ي نه مه بي:

گر بي يو بچيه وه ئيستا كه بو وه طهن ديسان
سه فهر ده كه ي له وه طهن ده چيه شاري جابولقا

له م ده مه دا ديوانه كه ي حاجي و ده سخه تي ديوانه كه شم لا نيه بزائم له واندا نه م به يته و
نه واني ديكه ش چون نووسراون، به رينمايي كيش و ااتا و نه ختيكيش ياريدهي بيره اتنه وه
قالبی نه م به يتانه م راست پراگرتنه وه. نه وه ي راستيش بي هه رچي نمونه يه كه له م نووسينه دا
هينا يته مه وه هي ياد كردنه وه يه نجا نه گهر سه هوويان تيدا بي ليم بيورن. له كوتاييدا ده ليم
ماموستا بيمار هه قي هه يه نه و بوچوونه په سهند بكات كه به لايه وه راسته به لام منيش هه قمه
بليم نه و به لگانه ي بو «به ناساني رته كردنه وه» ي هينا بوونه وه بايي رته كردنه وه ناكهن.
له گهل پريمدا.

مه سعود محمه د
وه شاني يه كه م: گوڤاري كاروان، ژماره 7 ي نيساني سالي 1983 زاپني
وه شاني دووم: سايتي www.mamosta.net سالي 2009

«...»

له ناوينه ي نه م گوتاره دا تيشكي چهنه چرايه ك

ھەندى جارى نووسىن لە بارىكدا دەبى بىشى پىي بگوتىرئ «فەرمانى ناچارى ئىسك قورس»، لايەنى ناچارىكەى لەوھو دەپت كە پىويستى سەر شانى نووسەرە، تا ئەو پىوژەى پەنجەكانى لە نووسىن دەكەون، خۆى نەدزىتەوھ لە دەپرىنى راستى شراپەوھ و راست كىردنەوھى شتى ھەلەدار و سازدانى شتى ناتەواو. لايەنى ئىسك قورسىيەكەشى ئەوھە، چەندىكى نووسىن خۆى شىرىن بكات دىسانەوھ كە پرووى لە پەخنە گرتن و ھەلە دەرخستن و كەموكوورى پىرىن بوو ھەر دەپىتەوھ بە وىنەى ناو ئەو ئاوينە عەپىدارەى كە جوانترىن پرووخسار تىيدا وەك پەتیارە خۆى دەنوئىنى، من بەش بەحالى خۆم كە بەسەر نووسىنى يەككىكى دىكەدا دەچمەوھ ھەستى ناراحەتى دام دەگرئ، ئىجا كوردى گوتەنى دەبى ھەستى «خاوەن تەعام» چۆن بئ! لە نىوان ھان دان و بەرتەك دانەوھى ئەم دوو ماكەى فەرمان و ئىسك قورسىيەدا چەند شەفاعەت كارىك پرووى خامە سىپى دەكەنەوھ: دەست خاوينى، نىازى پاك، ئەدەبى شىواز... نووسىنىك ئەم مەرجانەى پىوھ نەبئ خويندەوھى لئ خەسارە، چ جايى نرخی وەلام دانەوھى ھەبئ.

لەگەل پەچاو كىردنى ئەم خالە سەرەتايىيانەدا بەرەو بابەتى گوتارەكەمەوھ دەروم كە دەسكى گولى چەند گولزارىكى نووسىنى ئەم دواپىيەى رۆشنىبرى كوردى ھەلبىزاردوھ بۆ خامە تاقىكردنەوھ لە ئارايشت دانىان و خستتەوھ بەر نىگای خاوەنە بەرپزەكانىان و تىكرابى خوينەرانى خۆشەويستى كوردزمان.

مروف كە لە نووسىناندا شتىكى ئەوتوئ دىت تىبىنى ھەلبىگرئ «كىچ دەكەوئتە كەولى» تا نامەزرۆى خۆى لئ دەشكىئى بە نموونە كە «بەرگى دووھەمى يادى مەردان» كى مامۇستا مەلا شىخ كەرىم خويندەوھ بە دەست خۆم نەبوو لە ئاست ئەو بەپتەى كە لە پەراوئزى لاپەرە 15 دا مېژووى وەفاتى شىخ عەلئەددىنى تىدا دىارى كىردوھ دلم ھەلدەچوو بۆ ئەوھى دەنگى خۆمى بگەپەنمئ و بلىم مامۇستاي بەرپزەم نىوھ بەپتەى «گم شد از باغ محبت گل باغ عمرى» كە بەدواپىدا دەفەرمووئ «بە حىسابى حرووفى ئەبجەد نىوھ بەپتەى دواپى ئەكاتە 1373 و ئەوھش سالى كۆچى دواپى شىخە» راستىيەكەى 3198 دەگرىتەوھ كەوا جارى نىكى 1800 سالى ماوھ بىگەنىنى. تەئرىخەكە لە «گل باغ عمرى» دەر دەچئ كە دەكاتە 1373. بەداخەوھ دەنگم نەىگەپىشتئ تاكوو وا لە سەر پرووى ئەم لاپەرەپە دەلىم، بەئەدەبەوھ، مامۇستا دەرھىنانى مېژووه كە راست و شىرىنە بەلام لەو يادى مەردانەدا ئەوھى سەرپەرشتى كىتپەكەى كىردوھ بە وردى پەنجەى لە جەرگەى نىشانە نەكىشاوھ.

ھەر لەو كىتپەى «بەشى دووھەمى يادى مەردان» دا مامۇستاي بەرپزەمان كە باسى شىخ نەبى ماويلى دەگىرئتەوھ بە چاكە و دىندارى و مەلاپەتى ناوى دەبات، ديارە مامۇستا قسەى لە جىلى پىش خۆپەوھ وەرگرتوھ چونكە سەردەمى شىخى ماويلى بە پىرى ئەو نىيە «بەپىنى نووسىنى مامۇستا لەو كىتپەدا شىخ نەبى لە 1301 كىردوھ كە 100 سال پىرى بەسەردا تىپەرپوھ». لىرەدا ناچارم بە دلى ئاتارامەوھ بلىم، بەلگەى بئ كەلەبەر ھەپە لەسەر ئەوھى كە شىخى ماويلى بۆ ماوھەپەك لەسەرەتاي ئىرشادىدا بەراستە شەقامى رىنموونى و خواپەرسىتدا رۆپىشتوو لەوھ بەو لاوھ پروو لە دنيا بووھ. چونكە بەپىنىكى تەواوئىشى لە دەورى دنيا دۆستىيەكەى لە كۆپئ رابواردوھ، لەو بەپىنەدا راپەلەى رەفتارىشى كەوتوونەتە رىگوزەرى حاجى مەلا ئەسەدى جەلى و حاجى مەلا عەبدوللاى جەلى، گەلى خەبەراتى ئەو سەردەمەى شىخى ماويلى پىشتاوپىشت بۆ رۆزگارى ئىمە ھاتۆتە خوارى، ھەمووشى باسى لە دىن دەرچوونى ئەوساى دەگىرئتەوھ تاكوو بارى گەپىشتە رادەپەك بوئزىكى ئەو رۆزگارە بلى:

«ست عشر» ژنەتى بە مەزھەبى حىمارى
«ابن آدم» نەماوھ سەرى پان كا وەك مارى

لەمانەش چاوپوشى بکەبن خۆ ناشى شاپەدىى حاجى قادر و کارەساتى بەپىنى ئەو و شىخى ماويلى بەلاوھ بنىن! حاجى قادر ھەروا لە خورابى و بەرەپار نەىگوتوھ:

شیخ دەلی باری ریاشانم جدو ناکا ئەگەر
کۆی کارۆخ بی گۆتم صد «بارک الله» کەر «نەبی»

وہیا لە ئەستەمبۆلەوہ بە کۆیی-یان رادەگەپەنی:

لە دەوری «کەر نەبی» تا دەوری «گای کۆپر»
لە گۆیی گا نووستوون زۆر حەیفە بۆ شێر

شیعەرە پێندەکانی حاجی قادریش بوو وەهای لە شیخ نەبی کرد فەرمانی کوشتنی حاجی
قادر بە مێدەکانی بسپێرێ، ئەوانیش رابستی کوشتنی، دەشیانکوشت ئەگەر فەقی و
موسستەعید و خەلقێکی لەو دەمەدا حازر بوون چەپارە حاجیان نەدابایە، ئەم راستییانە ہی
نەسەلماندن نین. کە یێن رازی بین بە دەنگوباسی دینداریی شیخی ماویلی دەبی هەم میژوو
بە درۆ بخەینەوہ هەم حاجی قادریش ئەوەندە نزم بکەینەوہ کە رەوای کوشتن بی، ئەوساش
نازانین شیعەرەکانی چ لێ بکەین بە خۆیان و پڕشنگی بە هێزی دلسۆزی و رابەراییەتیان لە
مەیدانی نیشتیمانپەروریدا.

مامۆستامان بە دلی سافەوہ لە «سیاق التصدیق» دا قسە ی ئەو کەسانە دەگێرێتەوہ کە
شایەدی چاکە شیخی ماویلیان سازداوہ، لەمەشدا مەیلی فطری بۆ زۆر بوونی نمونە ی
پاک ی و چاک ی لە مرۆفدا پێ خۆشکەرەوہ ی باوہرھێنان بەو شایەدییانە بوہ. لە چەند
جێگە یەکی کتیبە کەدا هەلە ی چاپ وای کردوہ واتای وشە کە بگۆرێ وەیا فۆرمی شیعەر
بشێوێ هەندێک لەو هەلانە لیستە ی کۆتایی کتیبە کە لێیان بێدەنگە وە ک کە نیوہ بە یێکی
حاجی مەلا عەبدوللا لە لاپەرە 175 دا، نووسراوہ:

لە جێ ی من بەر شەقی دەم ئەو بەر لەقی دام

وشە ی «ئەو» لەم نیوہ بەیتەدا زیادە و لەنگی کردوہ و پێگەکانی لە یازدەوہ کردوہ بە دوازدە
لە دەسنووسەکانی لای خۆمان کە من دیتوو من دێرە شیعەرە ی ئەم نیوہ بەیتە پەیدا نییە،
بەھەمە حال سەرلەبەری ئەو هەلانە راست نەکراونەوہ لەناو کانی کتیبە کەدا وەکوو گۆلمە
زیخی بنی حەوز نموودی نییە و بە نەبوو حساب دەکری.

لە کتیبە سودبەخشە کە د. کامل البصیر «رەخنە سازی...» دا کە مەیدانیکی بەرفەرەوانی ئەو
باسە ی گرتۆتە بەر، دەشی خاوەن رایان رەخنە ی تێدا دەرپرن هەریە کە بە پێی بۆچوونی خۆی،
من لێرەدا لەسەر خال و نیوکی دەنووسم ئەویش نە ک بە گیانی رەخنە لێگرتن بەلکوو بە
نیازی خزمەتی کتیبە کە خۆی و فکری ناو کتیبە کەش.

خالە کە خزمەتی کتیبە کە ی دەکات چونکە هەلە یەکی چاپ و سەھوێکی پەلە کردنی تێدا
چارەسەر دەکات. لە پەراویزی ژمارە 32 ی لاپەرە 39 هێما بۆ ئایەتی 22 ی سوورەتی
«الشعراء» کراوہ راستییە کە ئەو هێندە ی بە ناوی ئایەتی 22 نووسراوہ بریتی یە لە ئایەتی 4
ئایەت، هەر لە 224 هەتا 227 ی کۆتایی ئەو سوورەتە:

▪ ئایەتی 224 «الشعراء يتبعهم الغاؤون».

▪ ئایەتی 225 «ألم تر أنهم في كل واد يهيمون»

• نایه تی 226 «وأنهم يقولون ما لا يفعلون»

• نایه تی 227 «إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون». دياره ژماره 22 ی په راوړزه که هه له ی چاپه، به لام واپی ده چی هیا کردن بو تاکه ژماره سه هوو بی. نیو خاله که ش ټیپینی کردنه له وه ی د. کامل له لاپه ره 40 دا له باره ی نه و پټوانانه ی قورټان له و نایه تانه دا بو هه لسه نگانندی هه ستپاره کانی داناوه و ده لی: «پټوانه ی په که م: له جه ماوه ری شاعیره خراپه کانه وه هه لپه نجراره که قورټانی پیرۆز به نازناوی «الغاوون» وه صغیان ده کات، واته: نه وانه ی پیشه یان رابواردن و له خشته بردنی خه لقه.» له م قسه یه وا دهرده که وه که مه به س له «غاوون» نه و که سانه ن که شوین شاعیره خراپه کان ده که ون و هه ر نه و دواکه وتوانه شن راده بویرن و خه لقی له خشته ده به ن. وه ک ده زانین «غاوی» خو ی له خشته بردراوه چونکه به واتای «صال» دپت، له «مختار الصحاح» دا ده لی: «غوی: ألغی، الضلال والخیبة. غوی فهو غاو، وَاغواه غیره فهو غوی.» هه رچی شاعیره کانی په کسه ر باسی له خشته بردنی خه لقیان نه کرده به لام له رپی نه و «غاوون» ه و به ته ټویل ده به نه «له خشته به ر». له باره ی ره خنه ی نه ده بیسه وه قسه یه کی کورتم هه یه دواتر بو ی دپمه وه.

چاوټک به کټیبه که ی «نه نجومه نی نه ده بیان» ی نه مین فه یضی به گدا بخشینین: ینگومان لیژنه ی وټزه و که له پووری سه ر به ده سته ی کوردی له کوړی زانیاری عیراق کارټکی مه ردانه ی کردووه به ژياننده وه ی بیره وه ری نه مین فه یضی و نه و شوپنه واره تریسکه داره و مه یله و له بیرکراوه ی. کاشکی له و کاره یدا به نه فه سیکی درټژتروه نه مین فه یضی به کورده واری ناساندبایه و پتر تینوه تی و تامه زرویی نه ده ب دؤستانی بشکاندایه، نه ویش به دهرخستی لایه نی نه زانراو له ژیان و سه رجه می چالاکیه زانستیبه نه ده بیه کانی نه م به هره وه ره گه وره به ی کورد. پیشه کیه کورټیله که ی لیژنه میوانی نووسینی مامؤستا ره فبق حیلیمیه، چی مامؤستا حیلیمیش نووسیویه تی به حال له میوانه تی نه مین فه یضی به گی دهرداوی، ته نانه ت نازانین «نه کاده می فرانسه» که ی و چوون و به چ مونسه به یه ک «ته قریری که مالاتی نه مین فه یضی کردبوو» به پپی ته عبیری مامؤستا حیلمی. ټیمه باوه رمان هه یه به شایه دیه که ی مامؤستا حیلمی به لام تینووشین بو نه وه ی شاره زاتر بین به بناوان و بنه مای نه و خه به ره ی وه ری ده گرین.

به ش به حالی خو م شاره زاییم به نه مین فه یضی چی نه وتو فره قی نه کرد، بگره له په راوړزی به فرراوانی که من به ده وری ناوی نه مین فه یضیما کیشابوو، هه ر له به ر ته نگه به ری پی شه کی و ناوه روکی کټیبه که، نا له و په راوړزه که میک ویک هاتنه وه روویدا... ینگومان نه مین فه یضی گه لټک زلتره له رانوانندی نه م کټیبه هه ر نه بی له به ر دوو سه به ب په که میان هه ژاری کټیبه که، دووه میان له و رووه وه که به ره می نووسراو چه ندیکی بیی به شټیکه له نه باری زه خیره ی نووسه ره که ی، ته نانه ت به ره می نووسه ر و زانا و هونه رکار به راقه کردن و به سه ره وه نانش هه ر ناتوانی «هه موو» به هره ی خاوه نه که ی به ده سته وه بدات. نه جا که من ټیم نه مین فه یضی بناسم له رپی نه و کټیبه وه که چه ند پارچه هه لیه سټیکی زانراو و بیستراوی شاعیرانی سه ر به بابانی ټیدا کوکراوه ته وه، پیشه کیه کانیشی ترووسکه یه ک ناهاوټزن بو هیچ لایه زیکی مه زنایه تی نه م مه زنه زانایه. به ده ست خو م نیبه نه ختیک په رگام ویک ده هینمه وه... به لی ده زانین بیرکردنه وه له دهرکردنی کټیپکی نه وتوپی له و ساله دا 1920 به لگه ی سوژ و په رووشی خاوه نیه تی به لام ده بی نه م خالانه ش به چاوه وه بگیرین:

1- نه و ساله ی دهرچوونی کټیبه که به نیسبه ت نه وسا زور زوو نیبه به نیسبه ت ټیستاش زور کوون نیبه، دهرکه وتنی گیانی کورداپه تی به نووسینی پتر له چواریه کی سه ده یه ک به ر له و کټیبه خو ی نواند بوو. نه وسا 23 سال ټیپه ری بوو به سه ر دهرچوونی روژنامه ی کوردستان له نه سته نبوو له ناوه روکی شیعر و په خشانه وه.

2- ئەو بارى چاپمەنى كە لە ئەستەنبوولدا ھەبوو لە شوپىنى بى چاپى ۋەك كوردستان پەيدا نەبوو. يەككە ويستباي لە قەلادزەي 1920 كىتەب چاپ بكات دەبوو خۆي ھەلكوتى بۆ ھەندەران. نموونەي ھەرە جانفەيداى كورد لە مەيدانى چاپمەنيدا سەيد حوسەين حوزنى موكرىانيە. دوور لە پرووى ئەو ۋەك كە جانەوەر لە ترسى ڤرندەي گۆشتخۆر بېچووي دەگوڤزىتەو ئەو پيش بە ئاوارەيى مەكپەي چاپەكەي بە ولاتاندا دەگىرا، ھەزار رەحمەت لە گۆرى...

3- ژياندەوھى ناوي ئەدبەكانى كورد دەمىك بوو سەرمەشقى دادرابوو، بەتايەتى لە شيعرى حاجى قادردا كە نيگاي بەھەموو كوردستاندا گىرا بوو، تەنەت لە قەصيدەي «شەھسەواري بەلاغەتى كوردان» دا شاعيرەكانى كۆبەي پشتگوڤ خستبوون.

4- گەلەك سەربازى نەناسراوي بى ناوونيشان بە دەسنووس كەشكۆلى ۋەھايان تۆمار كردبوو كە دواتر ئەمىن فەيضى بەگ و تىكرايى كوردپيش لەبەريان بنووسنەو. مەراقى ئەو خەت خۆش و خەت ناخۆشانەي بى ناوونيشان بۆ نووسينەوھى شيعرو خەبەراتى تەفرەقەي سەربە كورد گەلەك گەنجينەي ئەدەبىي ۋەھوالى مېژوووي بۆ ئىمە كرد بە زەخيرە. لەو مەراقەشدا نە بەتەماي مالى بوون و نە بەتەماي ناو ۋەك نووسەر و بلاوكرەوھى ئەم رۆژگارە بەھۆي لە چاپ دان و بلاوكرەنەوھو لە مال و ناو پيش خاوەن بىشكن، ھەزار جار لايان پيرۆزبى.

ئەم تېينيانە نرخى كىتەبەكە دانالەنگىنى بەلكوو ۋەك كە من ھۆشم بەنرخى شتان بىشكى نرخى رەواي بۆ دادەنى. دواي ئەوھى كە تيشكى واقع رۆشنايى خستە دەوروبەري كىتەبەكە ۋ ھەر ھۆبەك لەوانەي ريان بۆ دەرچوونى خۆش كردوو دەرخسترا ئەوسا بە دلى ئارامەو دەلپين ئەمىن فەيضى بەگ دەست پيشخەرەكەي گيان پاكانەي لەو مەيدانەدا كردوو.

ئەگەر ھەلەي چاپ بەرپرس نەبى بلپين ھەندىك لەو نموونانەي فەيضى بەگ كردوونى بە ناوەرۆكى ئەنجومەن بە ئەسل لەنگ و نالەبار نووسراونەو نەشزانم چۆن بەسەر زېھنى فەيضى بەگدا كشيوتەن. ۋەك ديبارە ليژنەش خۆي بە راست كردنەوھى ئەو نموونە عەبيدراونەو خەريك نەكردوو پەنجەشى بۆرەنەكيشاوان. خۆو تالە ۋا بوو ھەلەبەك لە خۆو چارەسەر كراو ۋەك كە سەرەتا ناتەواوھەكەي «شەكواي حال» ي «عارف» كە لە لاپەرە 134 دا نووسراو، لە لاپەرە 125 دا بەھۆي دەقى قەصيدەكە كە لە كىتەبي «لەخەوما» ۋە راگوڤزراو ناتەواوھەكەي چار كراو. ھەلە ۋەيا ناتەواوي شيعرى نالى لە رىي شەرھەكەي مەلا شىخ كەريم و كاك فاتىحەو بەسەر گىراو تەو بەلام لە زۆر شيعرى دىكەدا ھەلەكان ۋەكوو خۆيان ماونەتەو ھېماشيان بۆ نەكراو ۋەك كە لە لاپەرە 90 دا مەصرەي بەكەمى بەيتى سېيەم لەنگە و بە لەنگى ماو تەو:

«گەر بە ئاوازەنگى پەراسوى ئەم سەرو ئەو سەر ھەلەرى» دەبوو بنووسرى: «گەر بە ئاوازەنگى پەراسوى ئەمسەرەو سەر ھەلەرى». راستپەكەي ھەر لەو لاپەرەپەدا دەبوو بنووسرى: «سال دوانزەي مانگ سواري نابم و...» چونكە كە نووسراو «سال دوانزە مانگ..» بەيتەكە كيشى تەنەل بوو.

بگەرئو ھەلە بۆ لاپەرە 85 دەبينى بەيتەكەي نالى نووسراو:
تېپى شكۆفە خەيمەي ھەلداو لە ھەر طەرەف

راستەكەي ئەمەيە:
تېپى شكۆفە خەيمەي ھەلدا لە ھەر طەرەف

پیشتریش له لاپه‌ره 78 دا لیژنه چەند بە‌یژیکی خستۆته سەر بە‌یتەکانی ناو ئەنجومەن و یەک دوو هەلەکی تیرا کردوون. نووسیوه‌تی: دهبی ئەشکی تەرپروزی ئارەزوو ئەکی دیدە بشکینێ

مصره‌عه‌که له‌نگه، نه‌ده‌زانم چۆن چاره ده‌کری نه له واتاشی ده‌گه‌م، دواتریش نووسیوه‌تی: «ره‌هابی گه‌ر له به‌ندی زولفی یارا گه‌ردنی من» ئەمه‌ش له‌نگه، ئەگه‌ر نووسرا‌پایه: «ره‌هابی گه‌ر له به‌ندی زولفی یارا گه‌ردن و شانم» له‌نگیکه‌ی نه‌ده‌ما. به‌لام سه‌پر له‌وه‌دایه لیژنه نیوه‌ی دووه‌می ئەم به‌یتە له‌ لیسته‌ی «راست کردنه‌وه‌ی هەلەکی چاپ» دا چاره کردووه که نووسیوه‌تی «به‌عه‌ده» هەلەیه و «به‌عه‌د» راسته ئەمه‌ش نیوه‌به‌یتەکه به هەلەیه‌وه: «به سه‌هلی به‌عه‌ده ئەزین بازی به حه‌لقه‌ی ئەژده‌ها ناکه‌م».

هەلەکی دیکه‌ش له‌و باب‌ه‌ته ده‌که‌ونه به‌رچاو مه‌به‌ستمان نییه سەر ژماریان بکه‌ین. به‌لام دهبی بلیم فه‌یضی به‌گ له ژبرووی لاپه‌ره 118 دا به دوا قه‌صیده‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسیوه‌تی: «پیشمه» «شاور» «شینته» ئەمانه نیسمی دێهاتن وه‌ک ده‌زانین «پیشمه» ناوی دی نییه به‌لکوو «بی شه‌مه» به واتای بۆن خۆشه و خه‌لق ده‌لین «تووتنی بی شه‌ما». وشه‌ی «بی» لیره‌دا له «به» ی فارسییه‌وه گۆراوه. به نووسینی کوردی «به» ده‌نووسری، وا پێده‌چێ فه‌یضی به‌گ وشه‌ی «بی شه‌مه- بی شه‌ما» ی نه‌بیستنی. لیژنه‌ش پیلزوم خۆی لی پێده‌نگ کردووه.

له لاپه‌ره 38 دا فه‌یضی به‌گ رای خۆی له باره‌ی شاعیره‌تی نالی ده‌رپروه ده‌لی «ده‌کای نالی ئینکار ناکری، لاکین ئەوه‌نده‌ی صنایعی له‌فطییه‌ی نیستی‌عمال کردووه پیاو ره‌نگه بلێ: شیعری ئەو نه‌تیجه‌ی عیلم و ئیشتیغاله».

لیره‌دا مه‌ودای مونا‌قه‌شه به‌ره‌ره‌للایه و هه‌ویره‌که ئاوخوازه به‌لام من به کورتی ده‌لیم: گله‌یه‌کی گه‌وره ناچیته‌وه سه‌ر فه‌یضی به‌گ له‌وه‌دا که قوول نه‌بۆته‌وه له سه‌رحه‌می شیعری نالی چونکه له به‌ره‌تدا شاسواری زانست و عه‌سکه‌رییه نه‌ک ئەده‌ب. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌توانم بلیم سامانی هونه‌ری و ئەده‌بیی له‌ پراده‌به‌ده‌ری نالی وه‌های کردووه له‌چاو هه‌ژاری و نه‌داری له‌ پراده‌به‌ده‌ری کورد خۆی زه‌ق بنوینێ وه‌ک که هه‌ژار جلکی پۆشته له‌به‌ر بکات پێوه‌ی دیار دهبی ده‌نا ئەگه‌ر هات‌پایه هه‌مان که‌ره‌سته‌ی «صنایعی له‌فطییه» به‌به‌ر شیعری حافظ و سلیمان نه‌ظیفه‌وه پایه که‌س لێی په‌سه‌ر نه‌ده‌گرتنه‌وه. سه‌پریکی ئەو نموونانه‌ش بکه‌یت که «ئه‌نجومه‌ن..» له شیعری نالی هه‌لبژاردوون وه‌کوو «قوربانی تۆزی پێگه‌تم- له دوگمه‌ی سینه‌- تا‌قمی مومنازی شاه- تا فه‌له‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا- نه‌مردم من- ته‌شرفی نه‌وبه‌هاره...» ئنجا نموونه یه‌ک له دوا یه‌که‌کانی لاپه‌ره 145، 146، 147 هه‌مویان شیعری نازکی پاراوی ده‌وله‌مه‌ندی هونه‌ره‌کاری شاکارن. هه‌ندێ قه‌صیده‌ی نالی که ئاخراون به وشه‌ی سه‌خت و واتای تێک ئالای ورد و قوول له‌ راستیدا بۆ ئەو سه‌رده‌مه و بۆ هه‌موو سه‌رده‌میک سه‌رمه‌شقی هونه‌ر و ئەده‌بن. به ده‌ست و قه‌له‌می ره‌نگین و هه‌یژا نه‌بی نه‌خشه‌کێش ناکرێن. له نووسینی دیکه‌مدا گوتومه یه‌ک له هونه‌ره به‌رزه‌کانی نالی ئەوه‌یه که توانیوه‌تی وشه‌ی سه‌خت و سه‌رکێش رام بکات بۆ ناو ترنجۆکی شیعری وه‌ک که ده‌لی:

برق البصر له‌به‌ر به‌رق و ته‌له‌لوئی له‌ئالی
خسف القمر له ئیشراقی قیامه‌تی جه‌مالی

وه‌یا که ده‌لی:

طه‌بعی نالی تونده ئیمرو یا به نه‌شه‌ی نیم نیگه‌ه
مه‌ستی ره‌حراح و مه‌ی و راح و قوراح و قه‌رقه‌فه

«کوردی» ش له لای خۆیه‌وه وه‌های کردووه که گوتوه‌تی:
له‌ویش ثبوتی ده‌عوویه یا راسته یا درۆ

بهلام «كوردی» كه دهلی «باعیثی عومیانی به صهر» عهره بیه كهی كورتی هیئاوه چونكه وشه ی «عمیان» به واتای «عمی، كویری» نه هاتوو. ههرچند سهیری هه موو قاموسیکم نه کردوو بهلام وایزاتم ئاشکرایه «عمیان» ریژهی کوی «اعمی» به.

نالی شاعیری بههره به نهك پراهاتن، بهلگهش زورن په کیکیان نهوه به كه نالی له شیعدا ناراییشتی وههای به کار هیئاوه گرفت و لهقی و هه ناسه سواریی تیدا نه بی، له زور شوینیشدا خه یالی وهها تهنکی پراو کردوو ههر دهلیی خهریکه به ناو داوه شیعه کانیدا ده ربازی:

به نه شنه ی سستی و مهستی وهها مستور و مهخمووره
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه ودایه

لیره دا چاوی ماددی و خهوی مه وهووم تیکه ل به په کدی بوون، له خوراییش نهو تیکه ل بوونه پهیدا نه بوه؛ وشه کانی «سستی، مهستی، مهستور، مهخموور» ریگه یان بو خوش کردوو. دوو وشه ی «مهستور، مهخموور» یش تیکه ل به په کدی بوونه ته وه چونكه ههرچند په کیان کوردیه و نهوی دیکه یان عهره بیه، ههر دوویان له عهینی دوو واتا به شدارن:

مهستور - سه رخوش، داپوشراو
مهخموور - سه رخوشی داپوشراو- له «خمار» هوه.

ئیر حه زده كهی «مهستور» هكه «سه رخوش» بی و «مهخموور» هكهش «داپوشراو» بی حه زیش ده كهی باریان بگوره، یان ههر دوویان به ههر دوو واتاوه بو ته ئکید بوون یارمه تی تیکه ل بوونی ماده و وه همه كه ده دات...

ههر له م غه زه له ی كه نه م به یته ی تیدایه فه یضی به گ به یته ی دوایینی وهها نووسیوه:

له دوری توپه نهی خورشیدی پرته و به خشی شه و گهردان
كه نالی وا له حالاتی محافی ماهی نه ودایه

نه م وشه یه ی «دووری» ی سه ره تای به یته كه بوته ته پكه ی نه دییان، نه مدیت په کیک ی پپوهی نه بوویت. وشه كه «دهور» ه نهك «دوور» به ریئووسی کون ههر دووکیان «دور» ده نووسران. نه گهر نالی لهو خورشیده پرته و به خشه دوور بایه نه ده كه وته حاله تی «محافی» به لکوو ده بوو به «بدر» بهلام چونكه له شه ودا وهها لپی نزیك بوته وه كه پینشتر گوتبووی:

هه ناسه م زولفه كهی لادا و مه یلیکی نه کرد چاوی

حه قیه تی بلئی له حاله تی محافی ماهی نه ودام، وشه ی «نهو- نوئ» لیره دا به ته نها خوی
نرخ ی قه صیده په کی سه ركه ونووی هه یه.

نه م وشه یه په کیکه له وانیه ی کاری نه فسووناوی ده كه ن: وهك ده زانین حاله تی «محافی» له زیوان کوتای مانگ و سه ری مانگدا ده بی. نه گهر محافه كه بهر کوتایی مانگ بخری هی پیر بوون و به سه ر چوونی مانگه نه گهر هی «ماهی نهو- مانگی نوئ» بی هی فرازی بوون و گه شه ی مانگه كه یه، دیاره لیره دا نالی كه به یاره كه ی گه بیشتوو ده بی له محافی «مانگی نوئ» ی به ره و گه شه کردن بی. سهیری نه م نوکته نه فسووناوییه چهند به لووس و لپکی و بی گرفت و گری، هینده ی هه ناسه ی نارام، دیت و ده چیت تا نه وهی چاو و هوشی نه دییان به سه ردا ده کشیت و ههستی پی ناکه ن. ئایا نه مه «صنایعی له فطییه» به یان هونه ری ته ژاوی زگماکی سروشتزاده؟

له ریزه گوتاری «چه پکیک له گولزاری نالی» دا ئەم غەزەلەم شی کردۆتەو و گوتوومە سەرلەبەری بەینەکان باسی تەجرەبە یەکێ سەردەمی گەنجایەتی نالی دەگێرنەو وە که به شهو چۆتە پارێزی دۆستەکە ی ... ئنجا فەیزی بەگ به چاکێ له واتای بەینەکان ورد بوویاوه هەلبەتە رایەکی به دلدا دەهات له بارە ی خاوەنەکیهوه جودا بئ له و «صناعی له فظییه» ئەوسا دەشی نووسی «له دەوری تۆ...».

لیژنە ناوانە له چەند و چۆنی نموونە شیعیی ناو کتیبەکی رایەکی خۆی دەردەپێ وەک که له پەراویزی لاپەرە 130 دا «داری سەنگدل» بەسەر «یاری سەنگدل» تەرجیح دەدات، بەمەشدا کاریکی باشی کردوو. بەلام داخەکەم له زۆربە ی ئەو شوێنانە ی لئ بەدەنگ هاتنی دەوی لیژنە یێدەنگە. لێرەدا من رینووسی ناو کتیبەکی و شیوهی چاپکراوی وشەکانی دەکەم به شایەدی بیرورای خۆم ناشزانم ئەو هەلانیە له کتیبەکیەدان چەندیان هی چاپن و چەندیان ئەسلین، ناشزانم رادهی دەسکاری لیژنە له رینووسی کتیبەکی چەندە چونکە ئاشکرایە فەیزی بەگ رینووسی وەکوو هی ناو کتیبەکی بەکار نەهێناوه. نوسخە ی کتیبەکی 1920 م لانییه بەراوردی بکەم له گەل هی 1983. له گەل ئەمەشدا دەبی و تووێژ له گەل ئەو شیوه رینووسە بی که کتیبەکی پی چاپ کراوه تەو.

له ئاست بیرورای لیژنەدا تیبینی دەردەپیم له گەل ریز و سپاسیشم بۆی:

له لاپەرە 22، 23 ی کتیبەکیەدا لیژنە چەند رایەکی دەریبۆه چپی هەلسەنگاندن، له پێشەو هەلئ نالی له 1215 ک-1800 ز هاتۆتە دنیا. رەنگە ئەم قسە یه راست بی بەلام هیچ بەلگە ی له گەلدا نییه. له کەسیش مەعلووم نەکراوه چۆناوچۆنی ئەو سالە بووه زادسالی نالی. وهختی خۆی من له «چه پکیک...» له بارە ی سالی بوون و مردنی نالیوه دواوم، دواتر کاک فاتحیش به درێژی له مەسەلەکی نووسیوه، عەلی موقبیل و به دوا ئەویشدا هی دیکە دەلین نالی له 1797 هاتۆتە دنیا، وەک کاک فاتح دەلئ ئەم سالەیان له بەراوردە هەلە یه کە عەلی موقبیلەوه هاتوو که 1215 ک به رانیه 1797 ز داناه. به هەمە حال سالی له دایک بوونی نالی وه ها به راشکاوی نه 1800 و نه 1797 و نه هیچی دیکەشی به متانەوه بۆ دەست نیشان ناکرئ، هەر نه بی پتووسته سەیره کیک وه یا پرسە کیک (علامة تعجب، علامة استفهام) بخرتە سەر ئەو سالە ی بۆ له دایک بوونی داده ندرئ. به لای مەوه چەندیکی له سنووری لواندا بوونی نالی پێش 1800 بکەوێتەوه چاکتر دەگونجئ له گەل ئەو راستییه ی که نالی له حوکمرانی «عبد الرحمان پاشا» دا دەستی کرد به هەلبەستی کوردی.

عەبدوره حمان پاشا یه کەم ئەمیری کورد بوو بیری له کوردایەتی کردەوه و گیانی کوردایەتی له دەوری ئەودا شیعیی عروضی کوردی له بابان و سەرلەبەری کوردستانی عێراق و ئێراندا داهێنا. من له نووسینی دیکەمدا به درێژی ئەم راستییه م باس کردوو، لیژنەش له پەراویزی لاپەرە 23 ی «ئەنجومەن...» دا بی ئەوه ی هێما بۆ لیکدانەوه ی کەس بکات دەلئ:

«بنیات نانی شاری سلێمانی له 1784 ز و بوونی میرنشینی بابان پال پێوه نەرێکی به هیژ بوو بۆ تەقینەوه ی به هره ی شاعیریتی [شاعیریەتی] نالی. راستی ئەم باره رامیاری و نابووری و کۆمەلایەتییه نوێیه بووه که نه پێشستوو ه ئەم به هره یه وشک بێتەوه. دوابه دوا ی خۆیشیا دەستە یی شاعیری مەزن و گەورە ی پێگە یاندوو ه وەکوو «سالم»، «کوردی»، «مەحوی» و «حاجی قادری کوی»... هتد.»

ئەم قسانە ی لیژنە بایەخدارن بەلام کە له بەریان هەیه و هەلسەنگاندن هەلده گرن:

1- له سالی 1784 هوه تا ئەو سالە ی نالی گەییشتە تەمەنی شاعیریەتی به لای کەمەوه 30 سالیکی بردوو. ئنجا ئەگەر پهیدا بوونی سلێمانی خۆی له خۆیدا کاریگەری بووبئ دەبوو بهر له نالی شاعیری دیکە پهیدا بووبن شیعیی عروضی کوردی بهۆنەوه.

2- باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری بابان له‌و سالانه‌دا که نالی ټیپاندا بووه به شاعیر وه‌ها له بار و ئارام و ټیر و ته‌زی نه‌بوو له‌چاو سالانی دیکه‌دا که تازه به تازه سلیمانی ټیدا بنیات نرابوو.

3- له کوردستانی عێراق و ټیراندا به‌ر له بنیات نانی سلیمانی شاری دیکه‌ش هه‌بوون ته‌نانه‌ت «سنه» میرنشین و گه‌وره‌تریش بوو له سلیمانی، باری ئابووریشیان له هی سلیمانی نه‌وسا به‌ره‌ژتر نه‌بوو که‌چی شیعی عه‌روزیان په‌یدا نه‌کرد.

هۆی هه‌ره گرنگی په‌یدا‌بوونی شیعی عه‌روزی کوردی له کوردستانی عێراق و ټیراندا نه‌وه بوو که عه‌بدوره‌حمان پاشا ده‌ستی دایه کوردایه‌تی نه‌ویش له‌وه‌دا قه‌رزدارى شو‌رشى فرهنسه بوو... سه‌رنج بگرن له به‌یته‌که‌ی عه‌لی به‌رده‌شانی که پێی ده‌گوتری «به‌یتی عه‌بدوره‌حمان پاشا» چ ئاگرکی گیانی کوردایه‌تی ټیدا. عه‌لی له‌و ده‌مه‌دا له باره‌گای عه‌بدوره‌حمان پاشادا شایه‌ر بووه بۆیه وه‌ها هه‌ستی بزوو‌توو ده‌نا به‌یتی دیکه‌ی زۆرن که‌چی کوردایه‌تیان ټیدا دیار نییه.

که پیرسن نه‌دی بۆچی نالی په‌کسه‌ر ده‌ستی نه‌دایه کوردایه‌تی وه‌ک که عه‌لی به‌رده‌شانی کردی؟ ده‌لێن نالی له باره‌گای عه‌بدوره‌حمان پاشادا نه‌ژباوه وه‌کوو که عه‌لی ټیدا ده‌ژیا. بۆ نالی و براده‌رانی نه‌وه‌نده مومکین بوو که له ئیلهامی کوردپه‌روه‌ری عه‌بدوره‌حمان پاشاوه به‌ره‌و هه‌لبه‌ستی کوردی رۆبیشتن. ته‌نانه‌ت نالی که بۆ ریککه‌وت دۆستی سلیمان پاشا و نه‌حمه‌د پاشا بی «تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا» و «ئه‌م تا‌قمه مومتازه»ی هۆنیوه. له ده‌وری عه‌بدوره‌حمان پاشادا نالی و سالم تازه می‌رد من‌دال بوون و له سالی مردنی عه‌بدوره‌حمان پاشا 1228ک ته‌مه‌نیان 13 ساله‌یی بووه [به‌پێی نه‌وه‌ی له 1215 به‌وه‌له‌د بووبن].

هاورپه‌تی و به‌یه‌که‌وه ژیان هۆیه‌کی زنده کاریگه‌ره. له ملیۆنی په‌کێک نییه پیرابه‌ر خودبه‌سه‌ر به‌ره‌و بیرکی نو‌یوه پروا. ده‌بینی میلیه‌تیک بۆ ماوه‌ی هه‌زار سال له‌سه‌ر باوه‌ریک ده‌ژیت ئنجا په‌کێکی به‌هه‌رمه‌ند و دلگه‌رم و قسه‌ پاراو له باریکی به‌پیرشتدا ده‌م له بیرکی نو‌ی ده‌بزیوت و هه‌زاران هه‌زاری بۆ به‌ده‌نگ دیت و دوا‌ی ده‌که‌ون. وه‌ها ده‌بی خه‌لق شه‌یدای شه‌خسیه‌تی رابه‌ره‌که‌یان ده‌بن هه‌رچه‌نده ناپه‌سه‌ند و خۆپه‌رستیش پێ وه‌ک مریده‌کانی «حسن الصباح» به‌ برۆ هه‌لته‌کاندن رابه‌ره‌که‌یان، خۆیان له شاخی هه‌لده‌داشت... ئیستا‌که‌ش شه‌یدای نه‌وتۆیی پیری دنیا‌یه‌ن، ئه‌م باسه‌ زۆری به‌به‌ره‌وه‌یه پێویست نییه پتری به دوو بکه‌وین.

لیژنه ده‌لی سالم و کوردی به‌دوا نالی و به‌ پیره‌وی کردن له‌وه‌وه بوونه شاعیری کوردپه‌هۆن. به‌پێی نه‌و ته‌رجه‌مه‌ حاله‌ی لیژنه خۆی بۆ سالم و نالی په‌سه‌ند کردوو سالم و نالی له هه‌مان سالی 1800ز به‌وه‌له‌د بوون. له‌وه‌وه به‌سه‌رنج دان و ئاکام له واقیعه‌وه وه‌رگرتن ده‌رفه‌ت نامینی، وه‌یا په‌کجار ته‌سک ده‌یینه‌وه، بگوتری سالم به‌دوا نالیدا شیعی کوردی گوتوو.

ئه‌م راستیه‌یه له روویه‌کی دیکه‌ی واقیعه‌وه مه‌حکه‌مه‌تر ده‌بی که نالی زاده‌ی «خاک و خۆل»ی شاره‌زوره، ئنجا چ بلێن باری ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی سلیمانی هانده‌ر بووبی بۆ پشکووتنی غونچه‌ی شیعی کوردی [وه‌ک که لیژنه بۆی چوو]، چ بلێن رابه‌ره‌تی عه‌بدوره‌حمان پاشا له گیانی کوردایه‌تی به‌دوا به‌رپا بوونی شو‌رشى فرهنسه نه‌و هانده‌ره بووبی [وه‌ک من بۆی ده‌چم] نالی پتی ناکری بوویته‌ رابه‌ری شاعیریکی وه‌ک سالم که خۆی خه‌لقى سلیمانی و له بابانه‌کان نزیکتر بووه. به‌پێی ته‌مه‌ن نالی و سالم و پکرا ده‌گه‌نه پایه‌ی شاعیریته‌ت، ئیتر بۆ ده‌بی سالم به‌دیار نالیه‌وه بوه‌ستی تا له ده‌شتوده‌ر پێ ده‌گات و ده‌چینه‌ عومریکه‌وه ده‌ست بدا بۆ «مستعدی» له خۆپندن شارستان و به‌ ئیلهامی شارستانه‌تی سلیمانی وه‌یا رابه‌رایه‌تی پاشماوه‌ی گیانی کوردایه‌تی عه‌بدوره‌حمان پاشا به‌هه‌ری شاعیریته‌تی گه‌شه بکات ئنجا سالم لێیه‌وه پتری شیعی کوردی بی؟ چ شارستانه‌تی هانده‌ر ییت و چ رابه‌رایه‌تی‌که‌ی عه‌بدوره‌حمان پاشا. سالم لێوه‌ی نزیکتره و زووتر چه‌شه خۆری ده‌بی. راستی مه‌سه‌له سالم

و نالی پيش و پاش ناخرين و به كهس ناكرى ئيسپاتى ماموستايه تى و سوخته يه تى بو ئه م و ئه و بكات.

مصطفى به گى كوردى به پيى ته رجهمه نامه كهى ناو «ئه نجومه ن...» كه ليژنه دايناوه، وه يا په سه ندى كردوو، به 12 سال له وان گچكه تر بووه. دوازه سال جوداوازيى ته مه ن له سه ره تاكانى ژياندا بايى پيويست ده كات بو هه لنانى پليكانه ي سه ره ي په كه م و دووه م. كه مصطفى به گ 10 سالى بووه ئه وان له بيست سال تپه ريان كردوو. به م پييه ده شى مصطفى به گ به شوين ئه واندا هاتى. حاجى قادريش كه كوردى پيش نالى ده خاته وه و ده لى:

ئه و كه نوشى شه رابه كهى تالى
نالى له م عه صره دا بووه تالى

مه به ستنى ئه وه نيه بلئ نالى به دوا كورديدا بوته شاعير به لكوو مه به ستنى پايه ي شاعيره ته. به لام وه ها ده زانم ئه مه پيش هه ر رابه كه له سياقى شعيردا هاتوو نه ك به ره همى توژينه وه به. حاجى قادر له گه لپك به يتدا به نالى هه لگوتوه و پييه وه دياره چ پايه يه كى لئ ده نى.

ليژنه سالى مه رگى ناليشى بئ لىكوپينه وه و دوودلى ده ست نيشان كردوو. له وه شدا قسه ي له خو ي به پيشه وه، كه بئ به لگه 1856ى بو مه رگى نالى ديارى كردوو، دووباره ده كاته وه .

سالى مه رگى نالى وه ك هى له داىك بوونى سورگوم نيه. ده بوو ليژنه سه ريك له پيشه كيه كهى شه رحى ماموستا مه لا كه ريم و «چه پكك...» خوار بكاتوه، هه ر نه بئ له واندا لىكدانه وه يه ك كراوه... به و دوايه ش ماموستا «حه مه بو» - (به پيى ته عبيري خو ي) ده سنوو سيكى دوزيه وه گوتارىكى له سه ر بلاوكرده وه و گومان ناهيلئ له وه دا نالى دواى 1288 ك مردوو كه دواى 1872 ز ده گريته وه. «چه پكك...» و شه رحه كهى ماموستا مه لا كه ريم و گوتاره كهى ماموستا حه مه هه لپان ده گرت دوو قسه يان له باره وه بكرئ هه ر نه بئ بو پووچاندنه وه يان. به پيى ئه م سه رچاوانه ش نالى به ر له 1872 ز نه مردوو. شيعره كانيشى شايه دن كه زور پير بووه و ته مه نى 58 ساله جيگه ي بو ناكاته وه.

ليژنه له لاپه ره 23 دا ده لئ «ئه م شاعيره گه وريه له پاش سالى 1840 ز به ناچارى شارى سلېمانى به جئ هيشتوو». ليژنه پيمان نالى بوچى ده بئ ئاواره بوونى دواى 1840 ز بئ، تيشمان ناگه يه نئ «ناچارى» يه كه چيه. وا من له وه كاله تى ئه و وه لامى ئه و دوو پرسياره ده ده مه وه:

سالى 1840 ز له وه وه ديته پيش لىكدانه وه ي ليژنه چونكه مه علوممه له سالى 1254 ك كه ده كه وپته به رانه ر 1838-1839 ز له سلېمانى بووه. به پيى ئه وه ي له و ساله دا «تا فه له ك ده وريه نه دا» ي له لاواندنه وه ي سلېمان پاشا و پيروزبايى ئه حمه د پاشاى باباندا گوتوو، دياره له سلېمانى بووه. چونكه دواتريش له قه صيده ي «ئه م تا قمه مومتازه» دا مه دحى سپاى ئه حمه د پاشا ده كات ده بئ له 1840 ز يش جارى له سلېمانى مابئ.

ناچارى به كه ش له وه وه ديته كه نالى له پاش تيك چوونى ميرنشيني بابان، له ترسى سته مى توركه عوسمانىيه كان بوى ده رچوو. به راستى ئه م «ناچارى» يه لزوم به ناوه ينانى سالى 1840 ز ناهيلئ چونكه وه ك «تحصيل حاصل» ه كه رمانى حاكمايه تى بابان ده كه وپته دواى سه ره تاى حوكمى ئه حمه د پاشا. تيناگه م ليژنه، يان ئه و ئه ندامه ي له برى ليژنه پيشه كيه كهى نووسيوه، بوچى وه هاى په سه ند كرد كه به وشه ي «ناچارى» ساله كه ي 1840 ز هه لوه شينئيه وه؟. چ ده بوو بيگوتبايه «دواى رمانى حاكمايه تى بابان نالى به ناچارى ئاواره بوو»، بئ ئه وه ي پيويست به ناوبردى 1840 ز بكات؟

ساله که ی پرمانی بابان له هه ندی نووسیندا که یهک له وان پیشه که یه که ی شهر چی ماموستا مهلا که ریم و کاک فاتحه، 1264 ک بو دهست نیشان کراوه که دهوه سئته به ران بهر به 1847-1848 ز. به لام به پیی ئه وهی که عبدالباقی العمری له پیروزبایی نه جیب پاشای والی به غدا به بونهی زال بوونی به سهر باباندا نیوه بهیتی «بسدید رایک فتحت بابانها» ی کردوته میژووی ئه و زال بوونه ده بی له 1845 ز بابان تیک چووبی.

به لای باوهری منه وه نالی له کژه حه جی سالی 1260 وه یا 1261 به ناسایی بو حه ج چووه به لگهش بو ئه م ساله له لیکدانه وهی پیداووستی حال و واتای هه ندی شیعی نالییه وه ده ردهست ده کری:

1. هیچ به لگه ی سه لمینراو نییه ئه م ساله به درو بخاته وه.
 2. ئه گه ر نالی له کاتی داگیر کردنی سلیمانی له لایه ن تورکه وه جارئ له سلیمانی بووبی و له ترسان هه راک کردبی، زه حمه ته دواتر بویرک پرسی گه رانه وه له سالم بکات. به لام ئه گه ر له و ده مه دا چووبی بو حه ج جیی خویه تی ئه و پرسه بکات چونکه، پیشتر ته جره به ی حوکمی تورکی له سلیمانی نه بووه تا بزانی نایا له وانیه تیدا به وینه وه؟ یان نا؟
 3. سه رنج له موناجاته کانی رپی حه ج و قه صیده ی «ئهی ساکینی ریاضی مه دینه ی مونه ووهره» و قه صیده ی «وهی که پرووزه رده ی مه دینه ...» بگه ره هه ست به وه ناکه یت نالی ئاواره و لی قه وماوه، به تاییه تی قه صیده که ی دوایین «وهی که پرووزه رد...» پیوه ی دیباره که نالی عوزری به جی هیشتنی مه ککه و مه دینه به وه دا ده هیندیه وه که ده لی «من که بازی دیده بازم نه ک شه وارهی ده سته مؤم». بازی دیده باز [بازی چاویر کیکه ر] هی لی قه وماوی نییه.
- ئه م چه ند یه شیعه ر توند و به رزه ی له یه که م سه فه ری حه جیدا گوتوون که جارئ ته نگانه ی نه گه بیشتوه تی. دوا ی جیه پیشتنی حیجاز به ره و مال خه به ری تیشکانی بابانی وه رگرتووه و ماوه ته وه ... به یزکی زوری پی ده جی ده گه رته وه بو حه ج. ئه م جار ه یان له قه صیده ی «ئهی تازه جه وان» دا ئاواره یی پیوه دیباره که ده لی: «موددیکه که هه م گه ردشی ده ورانی سوپهرم» هه موو به یته کانی دیکه شی داد و پیوه له ده ست پیری و بی وه زعی و لی قه وماوی ...
- ئه م بوچوونه ریک دیت له گه ل ئه حوالی مه علومی نالی: ئه گه ر نالی له 1280 بو حه ج چوویت و دوا ی سه فه ری ئه و میرنشینی بابان تیک درایت جیی خویه تی پاش چه ند سالان پرس به سالم بکات بو گه رانه وه چونکه له خوی به گومانه نایا دوو چاری چی ده بی له سلیمانی. شایه دیه که ی «خودزکو» که ده لی له سالی 1853 ز ئه حمه د خان له پاریس پیی گوتم بچمه شام نالی ببینم، به چاکی جیی خوی ده کاته وه له م لیکدانه وه یه دا. له 1845 تا 1853 هه شت سالان ده گرتیه وه ئه مه ش مه ودا به کی ئه و توپه هه م نالی تیدا سه غله ت بووبی هه م پرسیش بکا بو گه رانه وه. سالم له خورایی جه وایی نامه ی نالی بو شام ره وانه ناکات، دیاره له و ده مه ی که نالی کاغه زی بو سالم نوسیوه له شام بووه، ئنجا له که یه وه هاتووه بو شام ده خلی به سه ر سه ره تای ئاواره بوونیه وه نییه.

له په راویزی لاپه ره 32 لیژنه وشه ی «هه له به سته ر» ی به واتای «ناظم» به کار هیناوه. هه رچه ند جوړه قیاسیک له دارشتنی به کار هاتووه، دیسانه وه له به ر زه قیی وشه که چاو لیی هه لده به زینه وه. جگه له مه هوی دیکه ی ریزمانی هه یه دارشتنه که ده خاته خانه ی ریزپه ر «شاد»:

به زوری «کار» ی کوردی دوو جوړه «ناوی کارا» (اسم فاعل) ی لی هه لده سته ی. به نمونه: خواردن، کردن، بردن، کوشتن تاقی ده که یه وه ده گوتری:

- نانخۆر / نانخواردوو
- ههله‌که‌ر / ههله‌کردوو
- باربه‌ر / باربردوو
- کوردکۆژ / کوردکۆشتوو

هه‌رچی کاری «به‌ستن، په‌ستن، په‌ستن» و یه‌ک دوازیکی دیکه‌ش پریژه‌ی به‌رابنه‌ر «نانخۆر، باربه‌ر» یان نییه‌ چونکه له‌ مضارعدا هه‌موو کاره‌که دینه‌وه و ده‌گوتری «ده‌به‌ستم، ده‌په‌ستم، ده‌په‌ستم»، که‌چی له‌ فیعله‌کانی دیکه‌دا ده‌گوتری «ده‌خۆم، ده‌که‌م، ده‌به‌م، ده‌کۆژم». ئەم شیوه‌ کورت کراوه‌یه ده‌بیته هۆی په‌یدا بوونی دوو جوړه ناوی کارا له‌ و فیعلانه‌دا.

ئینجا که‌ گوتمان «هه‌له‌به‌سته‌ر» وه‌ک ئەوه‌یه گوتیبتمان «زیکرده‌ر» له‌جیاتی «زیکه‌ر» وه‌یا «نانخوارده‌ر» له‌جیاتی «نانخۆر»... هتد. له‌به‌ر ئەمه‌ وه‌ها به‌راست ده‌زانم له‌ و کارانه‌ی که‌ مضارعیان کورت نایته‌وه پریژه‌ی «خواردوو، کردوو، گوتوو..» به‌کاریت و بگوتری «هه‌له‌به‌ستوو» نه‌ک «هه‌له‌به‌سته‌ر». که‌ ویستممان پریژه‌ی کارا لیکداراویان لی وه‌رگرین بلین: «خواپه‌رست، به‌رسته‌ر، قتووبه‌ست» - ده‌نا تووشی «خواپه‌رسته‌ر، به‌رسته‌ر، هه‌له‌به‌سته‌ر» دین.

لیژنه له‌ لاپه‌ره 64 دا به‌ شیوه‌به‌کی گشتی «بۆ سه‌یرکردنی راقه‌ی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالی» خۆنه‌ر حه‌واله‌ی لیکدانه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم و کاک فاتیح ده‌کات. له‌وه‌شدا کاغه‌زی سپی بۆ ئەو لیکدانه‌وه‌یه ئیمزا ده‌کا. ده‌زانین که‌س نه‌هاتوو هه‌رله‌به‌ری دیوانی نالی شه‌رح بکات وه‌ک ئەو دوو به‌ریزه‌ کردوویانه، خۆبشم چه‌ند گرفتم بووی له‌ راقه‌کردنی به‌یتیکی نالی په‌نا ده‌به‌مه‌وه به‌ر ئەو کتیه‌، خزمه‌ته‌که‌شیان به‌ ئەده‌بی کوردی له‌لای هه‌موو قه‌درازیکه‌وه جیگه‌ی سوپاس و منه‌تباری و به‌گه‌وره‌ گرته‌. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ته‌واوی هه‌ر بۆ خواپه‌، وا لیره‌دا چه‌ند نموونه‌یه‌ک ده‌هینمه‌وه له‌ و به‌یتانه‌ی که‌ راقه‌یان له‌ و کتیه‌دا پیوستی به‌ مشتومال هه‌یه.

له‌ لاپه‌ره 352 دا ئەم به‌یته سه‌یر بکه‌:

وه‌ره تا عه‌المی قه‌لبت نیشان ده‌م
که‌وا فه‌ق‌ری غینایه‌ مردنی ژین

له‌ شه‌رحدا «عه‌المی قه‌لب» به‌ عه‌المی دل و خۆشه‌ویستی لیک دراوه‌ته‌وه و هه‌چی تر، که‌چی ئەم عه‌لمه‌ی قه‌لب هه‌رای ناوه‌ته‌وه له‌به‌ر زۆری واتایی:

عه‌المی قه‌لب - عه‌المی دل
عه‌المی قه‌لب - عه‌المی چرووک «قه‌لب»
عه‌المی قه‌لب - عه‌المی وه‌رگه‌راو «وه‌رگه‌ران»

هه‌ر سی جۆریش له‌گه‌ل «فه‌ق‌ری غینایه‌ مردنی ژین» ریکن، له‌ به‌یتی دواي ئەمیاندا کتیه‌که‌ وشه‌ی «تیدا» هه‌له‌بژاردوو، له‌ په‌راویزدا ده‌لی چه‌ند نووسخه‌یه‌ک «تیا» یان نووسیوه، ئەمه‌شیان راسته‌ چونکه «تیدا» به‌یته‌که وه‌ها ته‌به‌ل ده‌کا به‌لای له‌نگیبه‌وه‌ی ده‌بات:

تیدا ئوممیدو بیم و گریه‌ و سۆز
تیا ئوممیدو بیم و گریه‌ و سۆز

ئاشكرايه «تيا» شيره خورهى بهيته كه يه. نالى به پيى داخوازيى كيش و موسيqa «تيا» و «تيدا» ي به كار هيناوه وهك لهم دوو نمونه يه ي خواره وهدا دياره:

په چه ي په رچه مى يوو پرچى سيا
هر ده لپى مانگه شه وه كولمى تيا

يه عنى رياضى ره وضه كه تيدا به چه ند ده مى
مشكين ده بى باكاكولى غيلمان و زولفى حور

له لاپه ره 340 دا سه ره تاى «مه دحى تا قمى مومتازى شاه» كه ده لپى:

نم تا قمه مومتازه كه وا خاصه پى شاهن
ئاشووبى دلى مه مله كه ت و قه لى سوپاهن

له رافهيدا نووسراوه «تيا كراى پارچه شيعره كه وا نه گه يه نى هه ليه.» له راستيدا بهيته كه
شاكارى كه بوخوى:

1- نم تا قمه مومتازه ئاشووبى دلى مه مله كه تن. ئنجا نه گه مه مله كه ته كه
سليمانى بى ئاشووبه كه هى خوشويستن و پيوه شهيدا بوونه. نه گه مه مله كه تى
دوژمن بى دياره ئاشووب چ ده گه يه نى.

2- نم تا قمه مومتازه قه لى سوپاهن. جاران له سپادا مه يمهنه و مه يسره و
قه لب هه بوو. نم تا قمه قه لبه كه ت كه جه رگه و كوله گه ي سپان و به ده وى
سه ركرده وه ده وه ستن.

3- نم تا قمه مومتازه ئاشووبى قه لى سوپاهن. ليره دا قه لى سوپاه هى
له شكرى دوژمنه.

نالى به مه هاره ته له حد به ده ره كه يه وه هاتوه بو «مه مله كه ت» وشه ي «دل» ي اضافه كردووه
و بو «سپاه» يش وشه ي «قه لب» ي اضافه كردووه چونكه له زاراوه ي عه سكه ريده «قه لب»
به كار هاتووه هه رچه ند له واتادا هه ده كاته وه «دل». به م دوو وشه يه ي «دل، قه لب»
عه سكه رى و مه ده نى گرتوته وه كه نه وانيش له دوو وشه ي «مه مله كه ت، سوپاه» دا
ده رده كه ون.

له لاپه ره 342 به يتى ژيره وه هه يه:

صه حرا به ته جه للى ده كه نه وادى يى نه يمهن
قامه ت شه جه ر و مه ظه رى نه لطافى ئيلاهن

له ئاستى وشه ي «نه لطاف» دا هه نه وه نده نووسراوه كه له هه ندى نوسخه دا وشه ي
«انوار» هاتووه. ئيمه نه گه مه هاره تى نالى بكه ينه سه رپشك، له و دوو وشه يه دا بيگومان
«انوار» نه سليبه نه ويش له به ر هويه كى زيده بنجى: «انوار» ريژه كوى دوو وشه يه: «نور» - به
واتاى پرووناكى و «نور- نه ور» به واتاى غونچه. ئنجا كه واتاى «نور- پرووناكى» لى وه ريگرين، بو
«ته جه للى» ده چيته وه كه ده زانين له قورئاندا باس كراوه نورى خوا له دره ختيكه وه ته جه للى
كردبوو. نه گه واتاى «نه ور- غونچه» ي لى وه ريگرين، بو دره خت ده چيته وه. وشه ي «نه لطاف»
به يته كه پرووت ده كاته وه له و سامان و ناراييشته ي وشه ي «نه نور» پيكي ده هيني چونكه نه و
«استخدام» هى لى ده ستينيته وه. وهك بزائم «ئيستخدام» هه كانى نالى بيمانه ندن و قياسي
ناكرى له جيناس و ته ورييه و نه و جوړه هونه رانه.

بگه پریه وه بو لاپره 257 سه پریکی راقه ی بهیتی خواره وه بکهین:

دهس بهندیانه دین و دهچن سهروو ناره وهن
صاحب کولاهو سایه و بهرگن وه کوو ملووک

له واتای «دهس بهندیانه» دا شهرحه که «دهست گرتنی هه لپه رکی» ی په سه ند کردووه، به لام
واتایه کی دیکه ی هه یه «دهس به ستر او انه» یه که وه صفی ئینسانی به ستر او ده کات. نالی
به م وشه یه وه صفی دره خته کان له دوو پرووه وه ده کات: یه کیان نه وه یه که دین و دهچن به
شنه ی با و دهستی یه کدیان گرتووه وه کوو ریزی شایی. به لام نه و دره ختانه «دهست
به ستر او انه» دین و دهچن چونکه درهخت به زهویه وه داکوتراوه و به ستر او ته وه. جان پؤل سارتر
له وه صفی په رژی نی باغدا شتیکی وه ک نه مه ی نالی گوتووه، له عه ره بیدا خویندوومه ته وه
ده لی: «کانت اشجار السیاح حرکه خضراء کبیره مسمرة». واته «دره خته کانی په رژین
جووله یه کی سه وزی گه وره ی داکوتراو بوون».

له لاپره 440 به یتیک نووسراوه:

دنیا بووه به تاوه وو صه حرا به ژیله مو
دنیا ده لین که ناگره ماری سه مه نده ره

له په راویزدا ئیشارهت هه یه بو نه وه ی که له هه ندی نو سسخه دا له جیاتی «دنیا» که ی
سه ره تای نیوه به یتی دووه م وشه ی «دهریا» نووسراوه، نه مه شیان جیی خو یه تی چونکه
دوو باره کردنه وه ی دنیا له و شوینه دا بیلزومه، ده ریاش ده بیته ته واو که ری دنیا به صه حرا و
ده ریایه وه نه وه ندهش گهرمه له و روزه دا وه کوو ناگری لی هاتووه. «دهریا دهروونی ناگره، ماری
سه مه نده ره».

له ئاست وشه ی «سه مه نده ره» دا نیشانه یه کی پرسه ک «؟» داندراوه یانی واتای نادیاره. نه م
وشه یه «سمندر، سمندل» ی هاتووه، وشه یه کی نه فسانه یه به و ماره ده لین گو یا له ناو ناگردا
ده ژیت. له طافه ته که شی به وه دا خه ست ده بی که ماری سه مه نده ره له ئاوی به حر دا بژیت دیاره
به حره که هینده گهرمه له گهرمای وشکایی تیپه ر کردووه وه ک ده شبینین له به یته که دا صه حرا
ژیله مو یه و ده ریا ناگره، ناگریش له ژیله مو گهرمتره.

له لاپره 489 دا به یتی ژیره وه هه یه:

له صد جی کلکی ئوشتر گه بیه نه رضی مه هله که هیشتا
یه می فه جی عه میقی نالی هه ر بی قه عر و پایانه

وشه ی «نال» له شهرحی به یته که دا هه ر نه وه نده جیگه ی بو کراوه یه وه که ده لی «که چی
هیشتا ده ریای شینی ریگای دووری...» به و پییه واتا که ی به ره نگی «شین» لی ک دراوه ته وه.
نه م وشه یه «نال» نییه «آل- نال» ی عه ره بییه که به واتای «سه راب» دیت. هه ر نه م واتایه شه
مناسبی سه حرا و به حر بی چونکه سه راب دیارده ی سه حراویه و وه کوو ئاویش خو ی ده نوینی.
گه بیشتنی کلکی وشتریش به زهوی. وه ک بزانه کینایه یه له مردن چونکه وه ها زانراوه کلکی
وشتر له پیروونیشدا ناگاته زهوی. ئنجا ده مینینه وه وشتر بمری بکه وپته سه ر ته نیشته چونکه
به زیندووه تیش پال ناداته وه.

پی نی ناوی چی دیکه نموونه ی نه وتویی به ینمه وه مرا زیشم له و سه رنج پراکتشانه نه وه یه بلیم
حه واله کردنی خوینه ر له لایه ن لیژنه وه بو نه م شهرحه نارینه وه به لگه ی ته واوی بی که له به ری
شهرحه که. دیاره ریزی لیژنه بو شه خسی ماموستا مه لا که ریم که ماموستای هه موو
ئیمه مانانه سه نه دی سپی پی ئیمزا کردوون، ریشی تی ده چی که نه وه نده ی شهرحه که ی به

دهستیه و ده داوه، به لای نووسه ری پشه کیه که وه، نهوپه ری واتای شیعره کانی نالی بی. ئنجا ده مه وی بلیم جاری به کهس نه کراوه بگاته بنی ده ری و نهوپه ری ناسوی واتا کانی نالی. توژیینه وه یه کی به راوردی بکری له زیوان شیعره نالی و هی شاعیری زمانه کانی دیکه له تاکه مهیدانی «استخدام» دا معلوم ده بی نالی جوژیکی «اسخدام» به کارهیناوه گه لیک به ولای مه بهستی وشه که وه یه و به خه پال زاناکانی «بهیان و به دیع» دا نه هاتووه. وشه و ته عبیری وه ها هه یه له چه قی دائیره وه چه ند تیر به ری ده کا بو ئامانجی جودا جودا، هه ر به ریوه کینایه و تهوریه و جیناس ده پیک و سه رله نوی استخدام له و فنوونه وه هه لده ستیینه وه هه مووشیان به لووسی و بیگرت.

به لام له گه ل نه مه شدا که شه رحه که پیوستی به ته واو کردن هه یه و زور خوی له قهره ی نه م استخدامانه نه داوه هه ر ده لیم کهس نییه له وانیه شیعره نالی ده خویننه وه قهرزداری شه رحه که وه یا محتاجی نه بن، به لگه شم له وه دا به ر له هه موو کهس خوم که وا گه لیک پیوه ی سوودمه ند بووم.

ماوه ته وه بلیم پیوسته له رووی وه فاکاری بو حقیقه ت و به نیازی حورمه ت گرنتی میژوو ئاشکرا بی که به شیکی گرنگی شه رحی دیوانه که مالی حه لالی سه ربازی نه ناسراو، کاک محه مه دی مه لا که ریمه. له و ساله ی 1976 دا من له کوری زانیاری کورد وه کیلی سه روک بووم و ئاگادارم کاکه حه مه چون هه فته ها و مانگه ها خه ریکی توژیینه وه و پرسین و گرد و کوپی بوو بو نه م کتیبه. هه ر له بیرمه روژیکیان دوا ی ده رچوونی کتیبه که، هه ر خوی سه رپه رشتی له چاپ دانی کرد، به په رو شه وه گو تی، به دره نگه وه زانیوه تی «بوریا» واتای حه سیری هه یه، نه گه ر زووتر نه مه ی زانی بایه، له شه رحی «ریشه که ی پان و دریزی بو ری خزمه ت ده کات» دا ئیشاره تی ده کرد که «بوریا» به ری نووسی کون ده شیوه «بوریا- بووریا» به واتای حه سیر.. شاللا به م قسه یه شم که سم نه ره نجان دیی چونکه کور و برا و باوک هه میشه به شیر ی یه ک پیسه دانراون.

دواین قسه م ماوه له باره ی نه نجومه نه وه، خوا خیری بنووسی، هه له یه کی خومی بو راست کردمه وه. من وام ده زانی شیخ ره زا گو توویه تی:

خوی کرد به زیره تورک و لیمی خوری کیم بلیر سزی

که چی له نه نجومه ندا ده رکهوت که راستی به یته که نه مه یه:

خوی کرد به زیره تورک و وتی کیم بلیر سزی

من له هیچه دوو یرگه م بو به یته که زیاد کردبوو. نه م ما ده بی بشلیم من دیتوومه نووسراوه «خوی کرد به تورک و لیمی خوری کیم بلیر سزی» به حره که شی ته واوه. دیاره من هه ر دوو شیوه م لی تیکه ل بوون.

له زه مینه ی هه له ی خومدا، ماموستا جه میل روژی به یانی به ته له فون پی گوتم له نووسینی کمدا گو توومه وشه ی «ئاش» له «ئاشیانه» دا به واتای هیلکه یه که چی فه ره نگه کانی فارسی هه مووی ده لین «ئاش» به واتای تهیره. زورم سپاس کرد بو نه م په رو شه ی، به لام قسه یه کیش بو دز بکه م:

له و باوه ره دام که دیتوومه له کتیکی فارسی نوی، له وانیه توژیینه وه ی زاناکانی نه وروپا له باره ی زمانه کونه کانی بی رانه وه باس ده کهن، «ئاش» له کوندا به هیلکه گو تراوه، ته نانه ت که نه مه م خوینده وه به بیرمدا هات وشه ی «ئاش» نزیکه له «هیک» ی کوردی و egg ی ئینگلیزی. گه رامه وه بو نه و کتیبه فارسیانه ی له به ر ده ستمدان، ته نها سیانم لی چه نگ که وتن.

1- کارنامک اردشیر بابکان

2- فرهنگ ایران باستان

3- مزدیسنا و ادب پارسی

چەند کتیبکی دیکە ی وەک ئەمانەم هەن، لە گۆزەگۆزێ کە لوپەلی ناومال و پراخستن و هەلگرتنەوێ رایەخ کەوتووونەتە قوژبەنی ئەوتووێ بە ئاسانی نایان دۆزمەوێ. لە نێوان ئەو سێ کتیبەشدا تەنھا «فرهنگ ایران باستان» لە بارە ی وشە ی «اش» هەو دەدوێت و دەلی بە واتای «خواردن» ه و لە بنەڕەدا لە ad ی سانسکریتی وەرگێراوە و خۆی سەرچاوە ی eat ی ئینگیزی و essen ی ئەلمانییە.

لەو ریشە یەوێ چەند وشە یەک ماوەتەوێ وەک:

- «کرگس» کە بریتییە لە دوو کەرت، یەکەمیان «کەهرکە» بە واتای «تەیر»، دوهمیان «ئاسە» بە واتای «خواردن» و دەبێتە «تەیرخۆر».
- وشە ی «ناشتا - بە واتای خورین»، کوردیش دەلی «لە ناشتا» ئەویش لە «نا» ی نەفی و «اش» ی خواردنەوێ هاتووێ دەبێتە «نەخۆر، بی خواردن».
- هەر وەهاش وشە ی «ئەسپەست» بە واتای «خۆراکی ئەسپ» کە ئیستاش یۆنجە ی پێ دەلێن و لە سوریا نی بۆتە «پەسپەستا» و عەرەب کردووێتە «فصافص».

فەرھەنگەکانی فارسی وەکوو «برهان قاطع» و هی نووتربیش ئاگیان لەو تەرزە توێژینەوانە نییە چونکە کاتیک ئەوان دەر دەچوون جاری زاناکانی ئەوروپا نەکەوتبوونە سەر لیکۆلینەوێ لە میژووێ کۆنی رۆژھەلات، بە درەنگەوێش نووسینەکانیان بەناو ولاتانی رۆژھەلاتدا بلابوونەوێ. بەھەمە حال ئەو سێ کتیبە بەلای ئەوێدا ناچن کە «ئاش» بە واتای «تەیر» بی. ئنجا دەشی من وشە کەم لە کتیبکی ئەوتویدا دیتبیت دەنا دەبی بەسەھوو لە جیات ی «مرغ» چاوم «تخم مرغ» ی خۆبندبیتەوێ چونکە وەک «فرۆید» دەلی زۆر جار مروّف شتیک دەبینی وەیا دەبیسێ بەو جۆرە لەددا پێی خوشە..

مامۆستا جەمیل رۆژبەیا نی هەر لەو تەلەفۆنەدا نیمچە هەلە یەکی دیکە شمی بۆم باس کرد کە من لە گوتاری «دساتیر» دا پرستە ی «راھرا از چاه بدانیم» م بە «رێگە لە زیندان بناسینەوێ» تەرجەمە کردووێ لە جیات ی «رێگە لە چال بناسینەوێ». هەرچەند «چاه» بە واتای زیندانیش دیت بەلام لێرەدا بە جیرانەتی «راھ - رێگە» دیارە مەبەست لە «چاه» قوورت و چالە. سپاسم بۆ مامۆستا.

مەسعوود محەمەد

وێشان یە کەم: گۆفاری کاروان، ژمارە 19، سالی 1984
وێشان ی دووہم: سانی www.mamosta.net پاییزی 2009

«...»

رەمزی نافیع قوربانییە زلەکە ی هەولێر

دهمیکى له میژوهه په خوولیاى «رهمزى نهوازی» له گهلمدا دهژیت و خووتکهى ههستى روح پهرهیم بۇ گیانی کوردایهتى لى دهبزئوى. خوولیا ساله و سال له دلمدا ترنجوکی شه بهنگى خوۍ تهنوه و بالهوبال به پیللیکهى نرخه بهرزه کاندای بهره و توفهلهى سهنگاندنه و تپه لکشی، خوولیاى نرخاندن و سهنگاندن، بهره بهره، لیم بوو به ههستى فرمانى قومایهتى بهسهر شانمهوه. بۇچی شه بهنگى وهها گهش و پرشنگدار له زیندانى فراموشیدا زهنگ هه لپینى؟ خو په نجه چیلکه نین قهلم و گوڤاریش کلچوک و کفنى بهلک نین به هه موویان نه توانن وینهى ئەم قاره مانه له گورخانهى نه بهردییه وه بۇ بهر چاو و دل و میشکى میله ته کهى نه خش بهستوو بکن!! دوو سال ده بی یرپاری پیرۆرم به دلی خومدا هیئا که تۆز له وینهى ئەم خوبهخت کردوو بهت کینم و ریسى جالجالوکهى فراموشى لى دارنم و بهسهرهاته کهى بکم به دپارى دووهم له خویه وه بۇ زیندوان: شاباشى په کهمى له ئاههنگى میله ته پرستندا گیانى بوو، شاباشى دووباره ی له زهماوندی بیره وه ریبه کهیدا ئەم دراویلکانه و له ورشه خانهى زهینى منه وه دلۆپ دلۆپ به نووکى خامه بهره و تومارخانهى میژوو به بهرچاوى خوینه ردا گلور ده بنه وه. قول و باسکى په رۆشم لى هه لمالى و خامه به مەرکه ب داشت و له مەزرای کاغەزم گیرساند. وهک خه ته جووتى جووتیاری کورد که بهسهر خاکی پاکى زهویه کانی کوردستانه وه وهدى رهش دهدهنه وه به پیت و بهره کهتى دانه وپلهى هه زاران منیش به نووکى خامه کاغەزم دایه بهر خهت له دوا خهتى هاتوچوى میشک به ناو تان و پوی رایه له ی کاره ساتى قوربانى دانى رهمزى نافع روله ی نازدار و شه رهدارى شارى هه ولیر له پینا و تیکرای میله تى کورددا که هه مووی له تهرزووی بهراورد و هه لسه نگاندندا هه ر هه ژاری دانه وپله و ترووسکه ی ناگری سه رماى رپه ندان بووه له وه ته ی زهقه ی چاوی له پیلووی شله قاوی میژوودا هاتووه.

دهست و قهلم که گهرم راهاتن له نووسین ده که ونه یرشت : «خومخانهى خه یالى ئه رجومه ندی - حاجى قادر» له گو به ندی یاد کردنه وه ی رهمزیدا، په یئا په یئا، له جیاتى مەرکه ب بزئوى شه رابى به خامه ده به خشى و منیشى پیوه سه رگهرم ده بووم و «هه پینى» م له نووسین ده کرد: چراى گه شى چپهره ی رهمزى «شه معى موتالا - نالى» م بوو.

جاری، وه کوو ئیستانکه، له سه ره تاکانى پيشه کیه کهدا هاتوچوى ئەمسهر و ئەوسهرى کاغەزم به قهلم ده کرد، له وتووێژدا، دۆستى ریزلینگیراووم د. که مال مه زههر پنى راگه یاندم که کتیبک به ئەلمانى له لایهن سه ره پرشتیکه رى ئەو پرووداوه ی که رهمزى تپیدا بوو به قوربانى ده رچوووه. نوسخه په کیشى لای خوۍ هه په، که بۇ نیازکى سه ر به باسى میژوو ی کورده وه ده رده ستى کرد بوو. هه ر که ئەمهم زانى له نووسین وه ستام. ناشى سه رچاوه په کى وهها گرنگى میژوو یی پشتگوۍ پخرى که پر بى له باسى رهمزى. د. که مال کتیبه کهى بۇ هینام له گه ل چه ند لاپه ره به ک له پالاوته ی کورته ی کتیبه که، له لایهن ماموستا سه ردار میرانه وه هینرابوو سه ر عه ره بى. ویستم پتر له م کتیبه سوودمه ند بيم به ته رجهمه په کى بین دریزتر. بۇ ئەم مه به سته کتیبه کهم دایه د. فهوزى ره شید ئەویش دواى خویندنه وه ی هه ر ئەوه نده ی پیکرا به قسه باسى ناوه روکه که يم بۇ بکات چونکه ده رفه تى ته رجهمه ی به نووسینه وه نه بوو. له زئوان راگه یانده کانى نووسینى ماموستا سه ردار و گیرانه وه که ی د. فهوزى نه ختیک جوداوازی هه بوو که به من نه ده کرا تپیدا به ریوان بم. ئەم ته گه ره په ش وه ستاندمى. ره نکه سالیک، زورتر که متر به سه ر واز هینانم له نووسیندا تپه رى بى به ديار په یدابوونى خپره ومه ندیکى ئەلمانیزان و دۆست و خاوه ن ده رفه ت ته گه ره بچووکه کهم بۇ پره وینتته وه، به داخه وه چه ندیکى هه ولم دا و براده رى نزیکیشم هه ولى بۇ دام به هیچ نامانچیک نه گه یشتم، تا ئەوه ی هه ستم کرد که شه رم و خۇداشکانه وه له ئاست گیانى رهمزى چى دیکه م خاله به خش ناکات. بۇیه بوو وا به م شیوه په ی لپره دا دپته بهر نیگای خوینه ره وه هاتمه وه سه ر بارى نووسین هه میشه ش ناگادارى ئەوه ده بم شتیک نه په ته ناو نووسینه وه له گه ل راستییه کى شه رایه وه دا نه گونجى. چى باسى ده کهم چى دنیایى خوینه ره، شتیکى له وانه بى له گه ل ناوه روکى نه زانراوى ئەو کتیبه دا ریک نه په ت، تا پیم بکرى، خومى لى لا ده دم، ئەوه ی کاریشمان پیه وه هه بى له وه به سه رهاته ی پیوه ندیدار پى به ره مزیه وه، وه کوو خه تیکى رۆشن رینگه بۇ سه ر مه به ست ده رده کات. به لام ده بی بلیم ئەو

کتیبه سه‌رچاوه‌یه‌کی میژووویی گرنگ و فه‌رامۆش کراوه له‌وانه‌ی به‌ کورده‌وه‌ خه‌ریک بوون، سه‌رگورشته‌یه‌کی خۆشیشه‌ له‌ گۆشه‌یه‌کی که‌ینوبه‌ینی شه‌ری گه‌وره‌ی دووه‌م لێی دێت نه‌ختیک ته‌رایبی به‌خشی به‌ ده‌ماغی خۆنه‌ر که‌ وشک بوته‌وه‌ به‌ زوربه‌ی ئه‌و نووسینه‌ وشکین و برینگینه‌ی خۆ به‌ مل حالوباری روۆشنبیریماندا ده‌ده‌ن. به‌ر له‌ 1300 سال پتر پیغه‌مه‌ر د.خ فه‌رموویه‌تی «روحوا القلوب ساعة بعد ساعة...» ناوناوه‌ دل‌تان به‌سه‌ینه‌وه‌... راستیه‌که‌ی، له‌ ده‌ستم هاتبایه سه‌رله‌به‌ری کتیبه‌که‌م به‌ کوردی یان به‌ زمانیکی ئاشنا له‌به‌ر گوئی کورد بلاوده‌کرده‌وه‌ هه‌ر ده‌شبئی روۆژه‌ک له‌ روۆژان بکری...

ئهم کتیبه‌ سه‌الی 1959 له‌ شاری شتوتگارتی ئه‌لمانیا، له‌ ژپر سه‌ر ناوی In brennedden Orient له‌ لایه‌ن گتفرید یۆهانس موله‌ر- هوه‌ نووسراوه‌ و بلاوکراوه‌ته‌وه‌. واتای عینوانه‌که‌ به‌ عه‌ره‌بی «فی الشرق الملتهب» ی لێ دراوه‌ته‌وه‌ له‌ لایه‌ن مامۆستا سه‌رداره‌وه‌، ئنجا خۆینه‌ر با ده‌قیکی کوردی بو‌ په‌سه‌ند بکات وه‌ک: له‌ روۆژه‌لاتی هه‌لایساو - بلێسه‌دار - ئاگرته‌یه‌ربووی - بلێساوی... یان هه‌رچی دیکه‌ی له‌بارتر بی.

موله‌ر له‌ کتیبه‌که‌یدا ده‌نووسی که‌ وه‌کوو ئه‌لمانیکی به‌ په‌روۆش بو‌ میله‌ته‌که‌ی له‌ جه‌نگی دووه‌مدا بیر له‌ پلانیک ده‌کاته‌وه‌ یارمه‌تی ولاته‌که‌ی بدات به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن. له‌ کولانه‌ی پۆیستی ئه‌لمانیا به‌ نه‌وت یادی بو‌ روۆژه‌لاتی ناوه‌راست ده‌چینه‌وه‌ که‌ پێشتر گه‌شتیکی تێدا کردبوو، له‌ به‌شیکی گه‌شته‌که‌یدا به‌ یارمه‌تی شیخ مه‌حمود گه‌رانیکیشی له‌ کوردستاندا کردبوو. له‌ سه‌الی 1943 نه‌خشه‌ی پلانیک بو‌ سه‌رکردایه‌تی جه‌نگی رایخی سییه‌م ده‌نێری له‌ باره‌ی چۆنیه‌تی سوود دیتن له‌ نه‌وتی عێراق به‌هۆی کوردی عێراقشینه‌وه‌. وه‌ک خۆی ده‌لی، دوا‌ی حه‌فته‌یه‌ک فه‌رمان له‌ سه‌رکردایه‌تی سپا ده‌رده‌چی بو‌ ریکخستنی پێداویستی بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئه‌وتۆیی، زوو به‌ زوو تاقمیک له‌ دوستانێ ریک ده‌یه‌خی بو‌ تێه‌له‌چوون له‌و پلانه‌ به‌لام ده‌مینینه‌وه‌ ته‌گه‌ره‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ پره‌وتنه‌وه‌. ده‌بی کوردیکی وریای ئازا و دلسۆزی عێراقی په‌یدا بکه‌ن له‌گه‌لیاندا چاوساغ و هاومه‌به‌ست بی. به‌ بیر دیته‌وه‌، پێشتر له‌ 1942، به‌ ریکه‌وت و لابه‌لایی له‌ شاری ئه‌سته‌نیوول شناسایی له‌گه‌ل «ره‌مزی نافیع» دا په‌یدا ده‌کات که‌ کوردیکی هه‌ولێری و له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ ده‌سه‌لاته‌. گورج دیته‌وه‌ بو‌ ئه‌سته‌نیوول و به‌هۆی عێراقیه‌کی سه‌ر به‌ «مخابرات» ی ئه‌لمانیاوه‌ به‌ دوا «ره‌مزی نافیع» دا ده‌نێری. ره‌مزی بیوه‌خران مل ده‌نی بو‌ ئه‌وت و له‌گه‌ل موله‌ردا دیدنه‌ی ده‌کات و به‌ پێشینیازی موله‌ر رازی ده‌بی که‌ هه‌ول بدری بو‌ به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌یه‌کی کورد به‌ یارمه‌تی ئه‌لمانیا، له‌ ئه‌نجامدا کورد به‌ مافی نه‌ته‌وايه‌تی بگات و ئه‌لمانیاش له‌ نه‌وتی عێراق به‌رخورداری بی. (ئه‌لمانیا له‌ سه‌الی 1941 به‌ره‌و نیازی گه‌یشتن به‌ نه‌وت رۆیی که‌ ره‌شید عالی گه‌یلانی سه‌ریچی له‌ ئینگلیز کرد و ئه‌لمانه‌کانیش بو‌ یارمه‌تی دانی که‌وتنه‌ خۆیان به‌لام ئه‌و ماوه‌یه‌یان چنگ نه‌که‌وت هێزی پۆیست بگه‌یه‌نه‌ سپای عێراق. م. م) موله‌ر ده‌گێرتنه‌وه‌، ره‌مزی له‌گه‌لیدا ده‌چی بو‌ ئه‌لمانیا، له‌وت له‌گه‌ل ئه‌و تاقمه‌ی که‌ به‌شداری ده‌که‌ن له‌و پلانه‌دا خه‌ریکی راهاتن به‌ چه‌تربازی و خستنه‌ ئیشی لاسلکی و ئه‌و جوړه‌ فه‌رمانانه‌ ده‌بی و به‌ زووپی تێیاندا ماهیر ده‌بی.

پلانه‌که‌ بریتی ده‌بی له‌وه‌ی که‌ موله‌ر و دوو پسپۆری دیکه‌ی ئه‌لمان له‌گه‌ل ره‌مزی به‌ فرۆکه‌ به‌ره‌و کوردستان پێن و له‌ شه‌ودا به‌ په‌ره‌شووت دابه‌زن و پێوه‌ندی به‌ شیخ مه‌حمودده‌وه‌ به‌هه‌ستن. به‌ پێی گێرانه‌وه‌ی د. فه‌وزی ژووان ئه‌وه‌ بووه‌ له‌ دوورایی 130 کیلومه‌تر له‌ روۆژاوی شاری ورمی (رضائیه) به‌سه‌ر سنووری عێراقه‌وه‌ له‌ شوپنیکدا دابه‌زن. نووسینه‌که‌ی مامۆستا سه‌رداریش ده‌لی ده‌بوو له‌ دوورایی 200 کیلومه‌تر له‌ مووسله‌وه‌ دابه‌زن، دیاره‌ مه‌به‌ست روۆژه‌لاتی مووسله‌.

فرۆکه‌یه‌ک له‌ ئه‌لمانیاوه‌ ده‌یانیه‌نی بو‌ قرم، له‌ویوه‌ به‌ رینگه‌ی ئاسماندا به‌ره‌و ئامانج دین. هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا که‌ به‌ زاھیر نزیکي جی ژووان ده‌بنه‌وه‌ و فرۆکه‌وانه‌که‌ چه‌ند سووریک به‌ ده‌وری شاریکی کاره‌باگه‌شیدا ده‌دات، موله‌ر ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌، فرۆکه‌وان له‌جیاتیی جی ژووان له‌ روۆژاوی مووسل هه‌لیان ده‌دات. ره‌مزی به‌ پرسین ده‌زانێ جیی دابه‌زینیان کوئی و چ خزمایه‌تی له‌گه‌ل ئامانجی ئه‌واندا نییه‌. موله‌ر روونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ هه‌موو کاره‌که‌ له‌ ئه‌لمانیاوه‌ به‌ ئینگلیزه‌کان فرۆشرا بوو. بو‌ی ده‌رده‌که‌وت که‌ ناحه‌زه‌کانی له‌ ئه‌لمانیادا

ھەرۋەكۈۈ لە سەرھەتاۋە ۋېستىيان تەگەرە بىخەنە پلانەكەيەۋە، دواترىش كە نەيتوانى بىۋەستىن بە دوزمىيان فرۇشت.

بەھەمە حال بەرەۋ كوردستان مل دەئىن و بە مووسلدا تى دەپەرن و لە زىي بادىنان دەپەرنەۋە و بەرەۋ ھەرىمى ھەۋلېر كە لەۋئو بەگنە شاخەكان لەۋرەت بوونەيان بەرەۋ كوردستان جلكى كوردى لەبەر دەكەن كە لە ئەلمانپاۋە لەگەل خۇياندا ھېناپوويان... سەر ئەنجام لە دىيەكى بنەمالەي رەمىزى خۇيان حەشار دەدەن بۇ دەرفەتېك... پۇلىسىش بە دواياندا دەگەرې، رەمىزى بۇ سۇراغى دۇزىنەۋەي رېنگاپەكى رزگار بوون لە ئەلمانەكان دوور دەكەۋتتەۋە، لەۋ ماۋەبەدا خەبەرى حال و شوئىيان بە حكومت دەگات و دەردەست دەكرېن. رەمىزىش دواتر لە خزمى خۇيەۋە تەسلىم بە حكومت دەبى. لە سەرھەتاۋە بۇ حەپسخانەي مووسل لەۋئو بەغدا بەرې دەكرېن. سەرھەنجاميان دەگاتە حەپسخانەي «مزه» لە قاھرەي مىسر. دواي لىدان و ئەشكەنچە رەمىزى لە بەغدا موخاكەمە دەكرېت و بە 20 سال حوكم دەدرېت، بەلام بەھۇي نازاردانەۋە تېك دەچېت. دواي بەسەر بردنى دوو سال لە بەندىخانە بە نامەي «نەخۇشپەكى كە لى دەرياز بوونى بۇ نىيە» عەفوۋ دەكرېت و ھەر بەۋ دەردەي كە لە نازاردانەۋە دووچارى بووۋو دواي دوو سالى دىكە لە تەمەنى 30 سالىدا گيان دەسپېرېت.

لەماۋەي حەپس بوونىدا، بە دوا ئەۋىشەۋە كە بەرەللا دەكرې خزم و كەس و دۇستەكانى ھەمىشە بە دەۋرىيەۋە دەبن و بەدەم دلراگرتن و خزمەت كرنىيەۋە لەبارەي چەندوچۇنى بەسەرھاتەكەي پرسپارى لى دەكەن. ئەۋىش لەۋبارە نالەبارەي نەفسىدا كەمتاكرېتېكى لىدەگېرېتتەۋە بۇيان، پىشيان دەلى بەخېر كە چاك بوومەۋە ھەموو شتېكتان بۇ دەگېرەۋە.

حىكايەتى ئەۋ ھېندە بەسەرھاتەي دواي گەرانەۋەي بۇ بەغدا و حەپس بوون و بەرەللا كرن و مردنى لەسەرچاۋەيەكى جودا لە كىتتەكەۋە دىت چونكە كابرالى ئەلمان لە ووردىياتى ئەم لايەنە يىئاگاپە. بۇ ۋەدەست ھېنانى خەبەرەتى ئەۋ قۇناغە پىر سفتوسۇبەي سەرگورشتەي رەمىزى پىرسم لە خزمەكانى كرن لەۋانىشەۋە چەند لاپەرەيەكم باس و خواس لەۋ بارەۋە بۇ ھات و بەۋەدا سەرچاۋەكان بوون بە سى. ھەرچەند جوداۋازى لە نىوان وردىياتى ئەۋ سەرچاۋانەدا ھەشىبى، ھەموويان شاپەدى دان بۇ مەردايەتى رەمىزى بەك دەگرنەۋە، ھەر ئەمەيشە لەگەل راگەياندى رووداۋەكە و لەگەل چارەنووس و سەرەنجامى رەمىزىشدا رېك دىت. ئەۋ لاپەرەنە، دواي نەختېك لى كورت كرنەۋە بەم جۇرە دەدوتن:

رەمىزى لە سالى 1917 لە ھەۋلېر پى دەئىتە دونياۋە. لە سالى 1947 ھەر لە ھەۋلېر كۇچى دواي دەكات. لە سالى 1939 بۇ خۇيىدن دەچېتە زانكۇي ئەمەرىكايى لە پىروت و لەۋى پلەي «فرېشمان» تېدەپەرنى. بەدوا ئەۋدا لە سالى 1942 دەچېتە «رۇبەرت كۇلېج» لە ئەستەنبول. لەۋى پەيوەندى بە د. كامران بەدرخانەۋە پەيدا دەكات. رەمىزى ئەندامىكى پارتى «ھىۋا» بوۋە و لە كوردايەتيدا دەستى ھەبوۋە. لەم كولانەۋە بەرې نموونى كامران بەگ لەگەل نازادىخۋازانى كوردى توركيدا تېكەلى پەيدا دەكات بۇ بەرھەمھېنانى بزۋوتتەۋەيەكى گىشتىي كورد. سالىك لەۋ مەيدانەدا چالاک بوۋە و يەكېكى لەۋانەي پىۋەندى پىيانەۋە دەبەستى «نوورى مستەفا بابۇلى» بوۋە. كاربەدەستانى تورك ھەست بە چالاکى رەمىزى دەكەن و نىازيان بوۋە بىگرن و بىگېرنەۋە بۇ عىراق، ئەۋىش بە يارمەتى كامران بەگ پەنا دەبرېتە بەر بالىۋزخانەي ئەلمانىا و پاسپۇرېتېكى ئەلمانى بۇ رېك دەبەخەن و لەگەل موستەشارى ئەلمانەكان لە نەمسا بە نامەي ئەۋەي كە سكرتېرىيەتى دەئىن بۇ سۇفياي پايئەختى بولغاريا (من بەرپرسپارى نىم لە چۇنىەتى لوانى ئەۋ تەرزە تەگېرە و پەيدا بوونى موستەشارى ئەلمانەكانى نەمسا لە توركيا و غافل بوونى توركەكان لەۋەدا كە بە دوا كاتەۋە سكرتېرىكى تازە بۇ موستەشار پەيدا دەبى ئەمانە لە نووسىنى خزمەكانى رەمىزىيەۋە بە من گەبىشتۋە دەرفەتېشم نەبوۋە توئىزىنەۋە تېدا بكم. م. م) لە سۇفيا كورى شەرىف شەرەف - ئەۋ شەرىف شەرەفەي لە بزۋوتتەۋەي رەشىد عالى بوۋ بە وصى لە بەغدا - كە دەبىنى ئەلمانەكان ۋەھا بە رزىدى لەگەل رەمىزى خەرىكن لېنى داۋا دەكا يارمەتتەكى بدات بۇرەپىش خستنى حالوپارى لاي ئەلمانەكان... (ئەم خەبەرە لاپەلايە پروونكەرەۋەيە بۇ پلەي بايەخى رەمىزى لاي ئەلمانەكان و دەخلى بەسەر شتېكى دىكەۋە نىيە. م. م) دواي ئەۋەي

ئەلمانەكان دۇنيا دەبن لەو دەدا كە رەمزی كەسەيكي خاوەن جەيۆرئيه لە ولاتی خۆی و كوردئيكی پاكە، نە جاسووس و نە مفتحەخۆرە، لە كۆتايی سالی 1942 دا دەينئيرين بۆ بەرلين، ئەوسا حكومەتی ئەلمانیا دوو تاقمی رێك خستبوو لە گەنجانی ئەلمان، يەكێكان بۆ پتوهندی بەستن بە ئازادىخوازانى خەليجى عەرەبى، ئەوى ديكەشيان لە گەل ئازادىخوازانى كورد (دياره ئەم خەبەرە لە رەمزيهوه بە خزمەكانى گەيشتو. م. م) ئيتەر رەمزی پتوهندى بە ميجەر مولەرەوه دەبەستى و بۆ ماوهى سێ مانگ خۆى و تاقمەكەى خەريكى گرد و كۆيى دەبن. لەو دەمانەدا كابرایەك لە توركيا بە وەكالەتى رەمزی ئەو پارە و پوولئيكى لە عيراقەوه بۆى دەچیت وەرى دەگریت و بە ناوى كوردستانەوه بە صەليبي سوورى دەبەخشیت رەمزی لەو ماوهیەدا دەزانى ئەلمانەكان بە نەينى دۆستايەتيان لە گەل سوارغای سەرەك عشيەرتى بلباس لە يئتوئینی سەر بە قەزای رانیە هەيه.

رەمزی مەشقى بەكارهينانى چەكى نوپى ئەوسا و راهاتن بە رۆيشتن لە چۆلى و شاردنەوهی ئەو شتانەى لە فرۆكەوه هەلدەدرين و ئەو جۆرە فەرمانانە دەكات. لە مارشال كاتيل بەلژين وەردەگرى بەهينانەدى ئامانجەكانى ئازادىخوازانى كورد بەرانبەر بە نەوت، هەر لە بنكەى سەرگردايەتى ئەويشدا خۆى و هاوئيه ئەلمانەكانى كە بریتی بوون لە مولەر و هوفمان و كۆنيچين - بەئەسل پۆلۆنى - سوئيد دەخۆن. رەمزی بە ئالای كوردستان ئەوانيش بە سوئيدى رەسمى خۆيان، كە خيانەت لە گەل يەكدیدا نەكەن و هەردوو لا بەلژين بگەيهنە جئ ئەم كارەش بە بەرپاگردنى شۆرشئيكى كورد و هاتنى يارمەتى پتويست لە ئەلمانیاوه مەبەسەر دەبى لە هەمان كاتدا رێگەى يارمەتى هێزەكانيان وەيا چەك و ئازوووقەى دەولەتە سوئيدخوارەكان كە لە رۆژاواوه بۆ رۆوسەكان دەچیت دەبەسترت.

لە سەرەتاكانى هاوئینی 1943 ئەم كۆمەلەى چوار كەسى بە فرۆكەوه لە ئەلمانیاوه دین بۆ قەرم لەوئيشەوه فريئيكى شەوانە لە دەوروبەرى 23 ی تەمووز دەكەن بۆ عيراق بە نيازى ئەوهى لە بيتوئين بە چەتر دابەزن كەچى فرۆكەوان لە نيوان موصل و دھۆك دايان دەبەزئين بۆ سەر زهوى (بيتوئين لە گەل ئەو قسەيهى كە بلى دەبوو لە دوورايى 200 كيلۆمەترەوه دوور لە موصل دابەزن رێك دیت چونكە لە موصلەوه بۆ بيتوئين نزيكى 200 كيلۆمەتر مەودا هەيه، جیگاكەش مەلپەندى دەسەلاتى سواراغا بوو. م. م) لەو شوئینەدا چى كەرەستە و پارەى زياد و چەكئيكى لە گەلياندا بوو بەجئ دەمئینى خۆيان دین تا لە قەياغى گوئير بەرەو قەزای مەخمور، ليواى هەولير، دەپەرنەوه. (بەررينەوهپان لە گوئيرەوه بۆ بەرى مەخمور پتر بەلاى ئەو قسەيهەدا دەچى كە بلى لە رۆژاواى مووسل دابەزيون نەك لە نيوان دھۆك و مووسل چونكە دھۆك خۆى لەبەرى رۆژھەلاتى دەجلەيه، زۆریش دوورە لە گوئير، يئلزووميش لە شاخەكانيان دوور دەيهخيتەوه. م. م) شەو لە دىي تەرچان (بەرى مەخمور) دەبن، لەوئيوە بە سواری ولاغ دین تاكوو لە دەمو بەياندا دەگەنە هەولير. لە باغەكەى پشت مالى «عطاء الله ئاغا» ی مامى رەمزی خۆيان پەنھان دەكەن بۆ جلك گوئيرين و لەوئيوە بە رەفاقەتى ئاموزايەكى «خورشيد» دەچنە دىي بنەسلاوه كە لە دوورايى سى سەعات رى بە سواری لە رۆژھەلاتى هەولير كەوتوو. رۆژى ديكە دەچن بۆ دىي بيوكە بە نيازى ئەوهى بچن بۆ توركيا و بەويدا بگەرنەوه بۆ ئەلمانیا چونكە ئاشكرا بوونيان هەموو رێگەيهكى سەرکەوتنى پلانەكەيان لى دەبەستى، بە تايبەتى كە هەرچى كەرەستە و پارە و چەكئيكى بۆ شۆرش پتويست بوو لە كيسان چوو بوو. رێكەوت وەها دەبى قاچاغچيهكى ئەو دەوروبەرەى بيوكە دەيانبينى كە خۆى كونەفلووسەيى بووه، حكومەتیش 1000 دينارى پاداش داناوو بۆ كەسئيك خەبەر لەو كۆمەلە بدات، كابرای كونەفلووسەييش خەبەرەكەى لە رىي جووولەكەيهكەوه بە حكومەت رايگەياندا. لە پيشەوه سى ئەلمانەكە دەگيرين. رەمزی لەو دەمەدا لە گەليان نابى. حكومەت باوك و مامەكانى رەمزی دەگریت. مامئيكى، نورالدين ئاغا، بە ئيزنى حكومەت دەچى بە سوارغيهوه و لىي داوا دەكا خۆى تەسليم بكات و خزمەكانى پتوہ رزگار بن رەمزی ويستوووى خۆى بكوزيت بەلام مامى تەماى زيانى لەبەر دەئيت و دەيهئينتە سەر تەسليم بوون (خزمانى هيج هەولئيك نەما نەيدەن بۆ رزگار بوونى رەمزی، رەنگە هەر ئەو هەولەش بووبى لە ئيعدامى رزگار كردبى) لەوه بەولاوه دەيانئيرن بۆ مووسل و بەغدا و قاھيرە، لە قاھيرەوه رەمزی دەنئيردريتەوه بۆ بەغدا و بە دوا موحاكەمەدا 20 سال حوكم دەدرى... ئنجا نەساغى و تىكچوون و مەرگ...

من چەند جارەن لە رېڤەوتدا رەزمىم دیتوو. ئەم دیمەنەى رەزمى كە لە یادکردنەوهوه دیتەوه بەرچاوم، لە قزى زەرد و چاوى كالى و پرووى سوور و بزەى سەرلېوانى كە وهكوو شكۆفەى گول هەميشە لېى چەسپ بوو، لە ورنەشدا خەيالى نەدەبردەوهوه بۆ چەتربازى و گيانبازى، بە پېوانەى ئەورۆزگارە رەزمى گەنجىكى خواپېداوى حەسايەوهى شەنگى بەرچاوى دەسكە گولى هېوا لە دەستدا بوو. لەلايەن پېداويستى ژيانى كامەرانهوه ئەگەر تەماعيشى پېدا بەكار بېت، رەزمى بەولاي تېرى و تەسەلپەوه بوو. نيازىك نەپوو لەوانەى دلې گەنجىكى خورتى كوردى ئەوساى بۆ بچى رەزمى پېى نەگات. هەتا خەيالى چرووك بە دلې كرمېدا هاتوچۆى پلانگېرى بكات بۆ هەلبەستنى نيازىكى قريوك لە ويژدانى رەزمېدا لەوه پتر بە دەستەوه نادات كە پياووتى وهها مەزن لە رەزمىپەوه وهك زەهر بى وههايه بۆ ناو زار و گەرووى بېگەن. رېك كەوتنى بى دەسەلاتانەى لەگەل ئەلمانەكان بۆ ئامانجى وهها گەش و پاك و گەوره پاكتر بوو لە رېڤەوتنى نېوان ستالين و هينلەر چونكە رەزمى بۆ تاكە مەبەستى وهدەستەپېنانى مافى ميللەتەكەى دەكوشا، لەوهشدا رېى هەموارتر نەدەكرد بۆ داگيرکردنى شوينى بى لاينى وهكوو هۆلەندە و بەلچىكا و دانېمارك... بەر لە رەزميش خەلقى ديكە هەبوون بە ئومېدى رزگار بوون لە دەسەلاتى ئىنگىلز و فرەنساى ئىمپېريالىست مەيليان چووبى بۆ هاريكارى لەگەل ئەلمانىادا. بە هەمە حال ميللەتان كە لە مەيدانى مافى نەتەواپەتى خۆياندا دەكوشن دەبى تاكە پېوانەى بەرژەوهەندى بېگەردى خۆيان بکەنە عيارەى نرخاندنى هەلوەستيان، ئنجا ئەگەر ميللەتېك هەبى عيارەپەكى ديكە لە نرخاندندا بەكاربېنى هەلەى كوشندە دەكات، خۆ ئەگەر ميللەتېكى ديكە وهتەنگ هات لە عيارەى بەرژەوهەندى راستينە و پاكى ئەو ميللەتە ديارە هۆى وهتەنگ هېنانى دەچیتەوه بۆ چەوتى و نادروستى عيارەى خۆى. كوردىكى دەستى كووتا بى لە دراوسېكانى، بزەپى داگيركەريشى بۆ نەبزوى چۆن گلەپى لى دەكرى هانا بباتە بەر هەرحىپەك بى كە بۆرە ئومېدىكى پى بېخشى بۆ رزگار بوون لە زىللەت و كوئېرەوهەرى ئەو حكومەتانەى ئەوسا لە خەباتى يەكېكى وهكو رەزمى دەترسان لە نېوان خۆياندا «مىثاق سەدەباد» يان بەستبوو كە يەكېك لە ئامانج و بەرھەمەكانى سەركوت كردنى خەباتى ميللەتى كورد بوو. حاجى قادر بە خۆراپى بەر لە صد سال نەيگوت:

گەر هیچ نەبى بە ئوبىن تابع بە دەولەتى بن

لەو سالەى 1943دا ئەگەر كورد ئاوىكى پروونى شك بردبايه بۆ نەتوانەوه و حەسانەوه نەدەشیا رۆلەى وهها بەناز پەروەردە كراوى، خۆى لە باوەشى گەرم و گورى باوك و داىكپەوه هەلدات بۆ گالته بە گيان كردن، بۆ رېى هاتېك و دە جارەن نەهات. ئەوهندەى بېستېتم و زانېبېتم، رەزمى يەكەم كورد بووه بۆ كوردپەتى، يان بۆ هەر نياز و تەماو مەبەستېك بى، بە پېلېژەى هەوادا، لە شەوى تارىك، سەرەژېر بووېتەوه بۆ مەجھوولېكى پىر لە ترسى سەكەت بوون و ملشكان و مەرگ.

بنەمالەى رەزمى كە ئېستا لە هەولېر بە «حاجى رەشىداغا» هەلدەدرېتەوه لە سەرەتاوه تا دواپى ناخەزى ئىنگىلزەكان بوون. جگە لەم هەستە كوئەى دژايەتى ئەو بنەمالە لەگەل ئىنگىلز، تەجرەبەى خۆيان و تېكراى كورديش لەگەل سىياسەتى عىراقى ئەوسادا بەرانبەر كورد كە پېوئەندى بە ئارەزو و بەرژەوهەندى ئىنگىلزەوه هەبوو، بەناچارى گەنجى وهكوو «رەزمى» ى دەبردەوه بۆ لاى دېرڤونگى لەو سىياسەتە. لەم رۆهوه چ سەير و سەمەرە لەوهدا نپە گەنجىكى ئەوساى كورد رېگايەكى خەبات بگرېتە بەر پشت لە ئىنگىلز بېت، تەنانەت پياوېكى مەلاى سەر بەرمالى وهكوو باوكم پاتەوپات گوتبووى:

سوورى موو زەردى چاوشين نەكەى بە ئومىدى بى

بەلې لەوهدا سەير هاتنەوه پەيدا نپە بەلام سەيرلەوهداپە يەكېكى وهكوو رەزمى زياد لەو هەموو خەلق و خواپە خۆ بە مل شەپۆلېكدا بدات ئەوهندەى لە مەرگ نزيك بکاتەوه. ئەگەر ئاگرى كوردپەتى مېشكۆلەى ناو ئېسكەكانى نەسووتانداپە ئەو گورەى پى نەدەبەست كە يەكەم هەنگاوى بە «مل لە چەقۆ» خشاندن دەست پى بكات، چونكە بە راستى خۆهەلدان بە چەتر لە تارىكايى شەودا مل لە چەقۆخشانندنە. تۆ لەوه بگەرې ئايا هېچ جۆرە سەلامەتى لە بەرەنگاربوونى ئامانجى وهها سەخت و دوورە دەست بە دلاندا دېت يان نا، هەر لەوه تېفكەرە، ئايا چەند كەسى تېرۆتەسەل ئامادە بوو لە جياتى رەزمى بەو فرۆكە لە قريمەوه بە

شەو پروو لە بیتۆین وەیا هەرئیمی ورمی بکات و لەوێ بە پەرەشووت خۆی فری بدات بۆ ئەوێ که بەسەلامەتی گەیبیشتە سەر زەوی بیکەن بە وەزیر؟ لەوێدا ملشکان و کوژران و تێداچوونم کردە خاترانە ئێو کەسانەى فکر دەگێرن بەدوا بەهانەپەکی لە پەرمزی بەداوێو بەکرێ.

لە لایەن درەختی خانەوادەییەو، پەرمزی کوری نافیعاغای حاجی پەرشیداغای پەحیاغای عەبدولوەها باغای ئەحمەداغای حارساغای، لە عەشیرەتی مەموندی، ناوچەى مەموندی بناری چیاى سپیلک نزیکى دێى سیساوا، بەسەر پێى نێوان شەقلاو و پەواندزەو لە سەردەمی حارساغا، یان پاوکى ئێو کە ناوی بۆم پروون نەکرایەو، بەمالەکە دەگوێزێتەو بۆ هەولێر و دەبن بە خاوەن ملک و مال و دیوێخانە هەر وەک لە شوێنى خۆیاندا خاوەن ملک و دیوێخانە بوون. پەرمزی لە لای دایکەو دەچێتەو بۆ میرەکانى شەقلاو، کە وەک بزەنم، خوارزای میرانى قادر بەگ و نەوێ میرانى مۆستەفا بەگ بوو. بەمەدا دیارە پەرمزی بە پەرشە و دەمار لە جەرگەى کوردەوارییەو سەرى هەلداو، وەک بێزانم پەرمزی هەرچەند بە اصطلاح، لە ناز و نەعمەتدا پەروەردەى هەولێر بوو، لە لایەن پەروەشت و تەبیات و پەرفتارەو دەمارى گیانى عەشرەت و دەشتودەرى بەهێزتر بوو.

خوێنەرى کوردی بەرێز!

چی لەم پرووپەراندەدا هاتە بەر نیگات بايى ئەو بوو قەرزى ئەدەبى سەرشانمى پێ بەدەمەو بە کورد و مێژوو. نەخشەکێشانى ئێو ژيانە کورتە ناکامە جوانەمەرگانەى پەرمزی و دۆزینەوێ هەستە قوولەکانى و باسى سەر جوملەى کۆشان و لەخۆبووردن و پەرفتار و کردارى کارێکە دەپێ لە دەمى وەرگێرانى کتێبەکەى مولەر بۆ سەر زمانى کوردی ئەنجام بەریت. لەم هەلوێستەدا هەر ئەوێندەم بۆ دەمێنێتەو بێم: پەرمزی! پۆلەى پە شەرەفى کورد و هەولێر! نامەوێ لە بێرەو هەرىندا چەترى فیزوناز بە قەلەمەکەم لى بەدەم و بێم، پێى ناوێ بۆ شەهیدان شیوون و گرین... بە هەموو ماناوێ شاگولیک بووێت لە باغى کوردایەتیدا، بەر لە پەشکوێت هەلوێریت... ئاواتیک بە ناکامى لە کيس نیشتمانت چووێت... بەهەک بووێت، لە شەبەقى بەیانیدا، بەر لە خۆرەلەت بەسەر لێوانەوێ وشک بووێتەو. وای لە پەنجى بەفیرۆ پڕووییشتوو... وای لە زیانى بێ ئامان و سامانى میللەتەکەت بە کوژانەوێت... وای لە بێ پەرحمى پڕوۆگار بە تەنینهوێ فەرامۆشى لە دەورى پەرشنگى ناو و خەبات!

بێم حەسامەوێ بە پەرزگار بوون لە شەرمەزارى بەرانەر یادت؟ چارێ ماومە بۆ خۆم و لە جياتى میللەتیش بەربارى قەرزت بم. هەزاران هەزار فرمێسکى بە کۆل بۆ سەر خاکى قەبرە پیرۆزەکەت، نازدارى کورد و هەولێر پەرمزی گیان!

پروون کردنەوێک

لە سالیک زیاترە بە هەویا بووم بۆ یادکردنەوێ پەرمزی دووانێک لەگەل مامۆستا د. ئاورەحمان عەبدوللا بەکەم بۆ تۆمار کردنى ئەو هێندە ئاگادارییەى کە لە بارەى چەندوچۆنى بەسەرھاتەکەى پەرمزییەو پێى گەیبیشتو. لەو سالەى 1943، د. ئاورەحمان «ضابط احتیاط» بوو لە «حامیە» ی هەولێر. پرووداوى دەستگیر بوون و حەپس کردنى پەرمزی و ئەلمانەکانى لەبەر پەرسى پۆلیسى هەولێر بە درێژى بیستبوو، زۆر شایەدیى باپەخداریشى دەماودەم پێگەیبیشتبوو لە ئەلمانەکانەوێ دەربارەى پەلەى کوردایەتى و مەردایەتى پەرمزی. داخە ناچى، لە ماوێ سالیکدا پێک نەکەوت ئەو دووانە لەگەل شایەدى وەها چاوساغ و راستگۆدا بەکەم، سەبەبیش دەچێتەو بۆ گەرانى بێسوودم بە دوا ئەلمانیزانێکى ئەوتۆ پروونکردنەوێ تەواوى کتێبەکەى مولەرى لى نەپێتە بارگرانى، یان فەرمایێکى پەزاگران. تەکای کوردانەم لە دۆستى بەرێزم د. ئاورەحمان ئەوێ پە چى دەیزانیت، یان چى بە بێردا دێتەو لە بەسەرھاتى پەرمزی بە نووسین بپارێزیت، ئاخەر بە سالدا چوونیش دەمارى فەرامۆش کردن لە مرقۇدا ئەستوورتر دەکات. وا لێرەشدا بە نیازى هاندان ئەو شایەدیەى لى دەدەم تاکوو ئەمانەتەکە پەشتگوى نەخات و لە فۆتانى چەپارە بدات.

مەسعوود محەمەد
وہشانى يەكەم: گوڤارى كاروان، ژماره 33، سالى 1985، لاپەرە 5-11
وہشانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2009

زرەخەون لە تەمومژ بە دەورى «مەحوى» ى تۆقەلەوہ

له بهرپه بهرایه تی روښنیریبی جه ماوهر، له سلیمانی، بانگه‌نشتنیکم بو هات ویرای نامه‌یه کی دلسوزانه له ماموستا عبداللاناگرینه‌وه به بونه‌ی سازدانی میهره‌جانیکی بیرخه‌روه‌ی شاعیری مه‌زنی کورد «مه‌حوی» له 17-18\12\1987 هه‌ر له سلیمانی. چه‌ندیک به‌و میهره‌جانە دلخۆش بووم هینده‌م په‌رۆش خوارد له نه‌لوانی ده‌رفه‌ت بو ئاماده‌ بوونم تیندا. باری ناله‌بار و نه‌نسازي مه‌يله‌و لار بوونه‌ سه‌رباری چه‌ند هۆیه‌کی دیکه‌ی نه‌گوته‌نی له شوینی خۆمدا پیشیان پی خواردمه‌وه. چ ماوه‌یه‌کیش نه‌بوو له نێوان شه‌وی 11-12\12\1978 که نامه‌ و بانگه‌نشتنه‌که‌م پی گه‌یشته‌ له‌گه‌ل رۆژی به‌رپابوونی میهره‌جانە که بای بی ئه‌وه بکات به‌ گوتار پایه‌ی ئه‌و که‌له‌ شاعیره‌ له‌ هه‌ستمدا بده‌مه‌وه به‌ خامه‌ و بیکه‌مه‌ نامه‌ی پیرۆزیایی و منه‌تباری به‌لکوو قه‌رزداریم له‌ ئاست گیانی مه‌حوی و چاکه‌ی به‌رپه‌به‌رانی میهره‌جانە که نه‌ختیک که‌متر بکاته‌وه. ئیستا له‌ 19\12\1987 که‌وا گاگۆله‌ به‌ خامه‌ی ساوا ده‌که‌م بو ناو باغ و یراغ و ده‌شت و به‌هه‌شتی جیهانی مه‌حوی نازانم میهره‌جانە که‌ی به‌ چ گه‌یشته‌. ته‌ما و یراپه‌رموونم به‌ پایه‌ی مه‌حوی و هه‌ستی نرخ زانی و بایخ ناسیی ئه‌دیبه‌ و ئه‌ده‌بدۆست و جه‌ماوه‌ری خوینه‌ری کورد به‌ گشتی و هی شاری سلیمانی به‌ تابه‌تی هانم ده‌دا له‌ تاریکی بی خه‌به‌ریدا گه‌شبینانه‌ چاوه‌چاوه‌ی ئه‌و ده‌مه‌ پیرۆزه‌ بم که‌ موژده‌ی نه‌ ته‌نزا سه‌رکه‌وتن به‌لکوو هی هه‌لمه‌ته‌ری و به‌هره‌بخشی و به‌ره‌مداری میهره‌جانە که‌ گیانم ده‌گه‌شینیته‌وه، وا له‌ ئیستاوه‌ش یریم به‌ خۆم داوه‌ ختووکه‌ی شادی ده‌روونم به‌و موژده‌یه‌ بگرزینیته‌وه و به‌وه‌دا تام و شامی کۆری مه‌حوی پیرته‌ مه‌ره‌که‌مه‌وه و به‌ خۆشاو بتکینه‌ ناو دیره‌کانم بو به‌ر چه‌ژی خوینه‌ران:

دلی بردم به‌ شوخی دلبه‌ریکی تازه، سه‌رله‌نوی
موباره‌ک بی له‌ دل سه‌ودایه‌کی که‌ی که‌وته‌ سه‌ر، له‌ نوی

به‌ راستی و بی ته‌ئویل، مباره‌ک بی له‌ دل و سه‌ودای ده‌ریا و ده‌شت و دۆل و که‌ژ و چه‌مه‌ن و باغی مه‌حوی که‌ به‌ نه‌فسوونی شیعه‌کانی جلوه‌ له‌ خه‌یالی خوولیا‌دار ده‌به‌ستن، نرکه‌ و نه‌عه‌ته‌ و هه‌ره‌شه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ له‌ به‌ر گوپی دلدا ده‌گۆرن به‌ ئاهه‌نگی بلبیل و ساز و عود یان هه‌ر نه‌بی وه‌ک په‌نجی برینکاری ئازاری هه‌ستی زامدار سه‌ر ده‌که‌ن. کی بی له‌ ئیمه‌ی کوردی ئاخه‌لپوی سالی به‌دیوومی 1987 و سه‌ده‌ی بیسته‌می خوین لی چۆراو دلپکی یان ملیکی به‌ر تیغی پرنده‌ نه‌که‌وتیته‌.

له‌ چاوا نه‌م نه‌ما بو گریه‌ نۆبه‌ی سه‌جده‌ و به‌ر ده‌ربه‌
سیاسالم نه‌باره‌ نوژی ئیستیسقا نه‌که‌م چ بکه‌م

خۆم له‌ جیاتی قه‌له‌م سه‌د جار «سه‌جده‌ به‌رده‌به‌ر» ی په‌رستگه‌ی دیوانی مه‌حویم که‌ له‌ویدا بی له‌ چاکي و پاکی شتیک نییه‌ سه‌جده‌ی بو ببردیت.

خه‌یالی کۆن و نویم لی تیکه‌ل ده‌بن و ده‌مگینه‌وه‌ بو رابوردوی ده‌ دوازه‌ سالیکی له‌مه‌وه‌ به‌ر و حیکایه‌ت خوانیم پی ده‌که‌ن تا بلیم: یه‌کێک له‌و خوولیا‌پانه‌ی ده‌می ئه‌ندامه‌تیم له‌ کۆری زانیاری کورد که‌ هه‌ست و خوازمی بو خۆی ده‌کیشا ئه‌وه‌ بوو. دوا به‌ دوا لی بوونه‌وه‌ له‌ باسی حاجی قادر، یان به‌ کتیب یان به‌ زنجیره‌ گوتار له‌ سه‌ر شاعیرانی یریزی یه‌که‌می خاوه‌ن دیوانه‌کانمان بنووسم. بېگومان مه‌حوی لوتکه‌یه‌ک بوو له‌وان. هه‌رچه‌ند شیعی مه‌حوی تا هه‌فتا‌کانیش هینده‌ی شیعی نالی و سالم و کوردی و شیخ ره‌زا و وه‌فایی و مصباح‌الدیوان... به‌ به‌رچاومدا تینه‌په‌ریوو، به‌لام ئه‌و نموونانه‌ی بیستبوونم و خویندبوومنه‌وه‌، بی هه‌له‌وه‌ست کردن، شه‌به‌نگی مه‌حویان له‌ هه‌ستمدا به‌ره‌و پایه‌ هه‌ره‌ بلنده‌کان ده‌برد. مه‌هاره‌تیکي له‌و نموونانه‌دا ره‌نگی ده‌داپه‌وه‌ ده‌تگوت له‌ گۆمی نالی بلق ده‌دات:

ټهوا له یلا بهرؤژی حشر ټهوا واده ی لقا محوی
ههتا قامی قیامت ټاه و واوه یلا نه کهم چ بکه م

چهند ټاشکرایه «واوه یلا» جلّوی هوشت بهرو «وا له یلا» وه ده بات که له بهرایی نیوه دیری
یه که می بهینه که دهره وشیتته وه: «وا» ی سهره ټای وشه که سپهری ټهو «و» هی بو ناو
وشه ی دواتر بردوه و «له یلا» ی کردوه به «وه یلا». سه یریش بکه ی ده بینیت له «ټهوا له یلا»
دهقی «وا له یلا» به تهواوی دروست بووه. ټنجا له وشه ی «واده» ی دواک وشه ی
«حشریش» ته کائیک بو ټهو «و» ه باس کراوه ده چیت که «له یلا» ی کردوه به «وه یلا» و به
تیریک دوو نیشان پیکراوه. ټهم مه هاره ته، بهر له مه حوی، ته نه ا له نالی به دی کراوه که
گوتوه تی:

بو شه دی کلامت که به اشرابی لطافت
«لذة» ده گه یینی به دل و «دهن» ی مخاطب

به ټانقه ست و بو خاتری باشتر روون کردنه وه به یته کهم به رینووسی کوڼ نووسی، دیرشتنی
به یته که و که ره سته ی ته عبیری ټییدا به کار هی تراوه نوخته به کی پیتی «ذ» ی گوشراو له «لذة»
هوه ده گه یه نی به «دهن» و ده یکاته «دهن». شه هدی که لام له «دهن» دا که به واتای دهم و
زاره جپی ده یته وه به لام که «لطافت» ی ټیکه ل بوو حه قیه تی بگاته «دهن» یش. شه هد و
دهم هه ردوویان ماددین. به لام «دهن» مه عنه وییه به «لطافت» که وه ک ذهن مه عنه وییه ټهو
شه هدی پی ده گات. وشه ی «دهن» ی فارسی ټه گهر وه ک خو ی «دهن» بخویندریته وه
کیشی به یته که ټیک ده چیت به وه شدا دپاره ترخان کراوه بو قوستنه وه ی نوخته که ی «ذ» تاکوو
بیته «دهن» که له گه ل «دهن» نه ک «دهن» دا هاوکیشن.

سه یهری دوا ی «لذة» بکه یه کسه ر «ده گه یینی» هاتووه که هه ر «غه یاندن» چاری راگوپستنی
ټهو نوخته یه ده کات بو سه ر «دهن». ده مینیتته وه بلین «دل» هه ر شیرنایی مه عنه وی
شه هده که هه ست ده کات. نه نوخته ی راگوپزراو به خو یه وه ده گریټ و نه په کیشی له سه ری
که وتووه بو یه یه ټهو نوخته یه له شیوه ی «حتمی» بو «دهن» ده چیت. وه ک که شیرنایی
مه عنه وی بو دل و ذهن له باره، شه هدیش بو «دهن» که ده مه له شوینی خویدا به ماددی
ده مینیتته وه.

مه حویش که له یلای له جیگه ی «یارم، مه حبووبه...» دانا و نه یگوت:

ټهوا یارم به رؤژی حشر ټهوا واده ی...
ټهوا مه حبووبه رؤژی حشر ټهوا واده ی...
نیگارم وا به رؤژی حشر ټهوا واده ی...

مه به سته تی ټپی بگه ین ده یه وی «واله یلا» ویردی زاری یټ تا رؤژی قیامت. له سپهر یاخود
له بهر ټیشکی وا وه یلا و وا له یلادا «قامی قیامت» یش قوته قوټیک له گه ل هپما
ناسینه وه ماندا ده کات. ټه گهر نه گونجانی کیش لی گه رابایه ده شیا «قامی قامت» له جپی
«قامی قیامت» بی وه ک که شیا واوه یلا له جپی واله یلا بی چونکه له پیشه وه باسی حشر
هاتووه. له واتادا فه رق نامینی له نیوان قامی قیامت و قامی قامت که ده زانین قامی قامته ی
ټهو نازداره له یلایه هه زاران جار پتر په سه ندی مجیزی عاشقه. هه تا قامی قیامت ده بی بلیم
واله یلا... ده رکه وتن و راست بوونه وه ی قامته ی له بلاش ټاواتیکه هینده ی حشر له ته مای
عاشق دووره. هینده ی حشریش ټاشووبی شه یدایی له جیهان په یدا ده کات.

مه به ستم نیه بلیم ئه و مه هاره ته و هونه ره ی مه حوی له م به یته دا چاولیکه ریبه له وه وه بو نالی. خو نه گه وه هاش بیته چ که مایه تی تیدا نیه. بگره زنده به هره یه کی مه حویبه له و به یته دا دیار ده دات چونکه ئه م جوړه چاولیکه ریبه ئاسته ننگترین ریگه به شاعیر پیدای پروات له هونه ری شیعری خو به ستنه وه به شیعری یه کیکی دیکه وه وه ک: اقتباس، تضمین، معارضه... راستییه که ی نه گه م مه حوی ههستی به و هونه ره ی نالی کردیته، که به ترجیح وه ده لیم ههستی پی کرده، تاکه که سیک ده بیته له شوعه رای کوردی ده یاناسم ئه و هونه ره ی له نالیدا دوزیته وه. من له گوتاریکی زنجیره ی «چه پیک له گولزاری نالی» دا ده وری ئه م شیوه هونه ره ی نالی هه لاتووم، ئه وساش جار ی به یته که ی مه حویم نه دیتوو بو په نجه م بو نمونه شیعری پانه کیشا له بابه تی به یته که ی نالی بیته، ئه و هونه ره ش نه مبیستوو ناوی بو داندرا بیته مه گه م به ته نویلیکی دوور بدریته وه به «استخدام» ئه وساش په راوژی ئیستخدام وه ها لیک ده کیشریته وه زورینه ی جوړه کانی «محسنات» ی تیدا جی بیته وه. تیره ش جی لیکولینه وه ی باسی ئه وتویی نیه له مه حویمان بدریته وه بو خو ی...

دوای دایرانم له کوړ باری چالاکیم له مهیدانی نووسیندا گورا. حاجی و نالی جگه له وه ی که خو م به دل و زمانیش پیا نه وه خه ریک ده بووم، پریاری نه نجوومه نی کوړیش ئه وه بوو لپیان بکولمه وه و بو حیسابی کوړ ئه و لیکولینه وانه بلاو بگریته وه. له به ره و کوتاپی سالی 1978 ه وه ئیمکان نه ما خو م تهرخان بکه م بو تاکه باسی که سیک یان بابه تیک سالیکم لی بخایینی مه گه م یه کیکی یان لایه تیک به رباری ئه رکی ئه و کاره بیته، ئیتر نه شیا چی دیکه به پلان و نه فه سی دریته وه ته مای خو م له توژینه وه ی ئه ده ب وه یا ژبانی که سانی ده ستنیشان بنیم. لوان و ریکه وت چونی هینا و کی خسته توری فکر مه وه دیمانه ی به خیر، فه ده ر، ریکه وت وه ها بو که ئه م سالی 1978 له گیانه لاهه ی به سه رچوونیدا هات دوو لپوه ی مه رگی لیک بنیته بابه تی ئه م نووسینه ی به رکه وت و به میرات بو منی به جی هیشته. ئاخو منیش 365 روژی په به فی ره ق روولیم کردوه و لپی بووم به میراتگر. ده لپن سهیره له کوپی به لام سهیرته له روژگار که سالی وه ها ره ش میراتی وه ها گه ش به جی به لپت. ئایه تی «یخرج الحی من المیت» م به بیردا ده هیته وه.

مه حوی و هاومه سله که نه مره کانی له و جوړه ئه ستیرانه ن ئاوا بوون و بز بوونیان بو نیه. له ده میکه وه به دل و هو ش ئاشنایانم. پی به پی فراژی بوونیشم له ناسینه وه ی پایخ و نرخ و جوانی پتر توگری ناو و شاعیره تیان بووم. ئه و راستییه ش له زنده پیاوچاکی خو مه وه نیه. بگره له زنده پیاوه تی ئه وانه وه یه که له سه ر بنگه یه ک دامه زراوه به دروستترین عیاره ی نرخپو سفتی و پته وویه که ی به ئیسپات ده گات، له گه بیشتن به و ئیسپاته ش ره نجم بردوه.

من له عیاره ی نرخپو هه رچی خاترانه یه تیم نه خویندوته وه، مه رجه کانی په سه ندایه تی عیاره ش له بابه تیکه وه بو بابه تیک ده گورین. ئه و بابه تانه ی که لایه نی «جوانی» تپیاندا به ره تپیه ده بی له پله ی جوانیدا ژورووی «ناوهنجی» که وتیته وه دنا به عیاره ی من له سه نگ ده که وئ، ناچاریش نه بی خو میان تی ناگه یه نم. بیکه س له موناسه به یه کدا گوتی: هه ردوو گویم پر بوو... منیش ده لیم ئه رز و ئاسمان پر بوو له گورانی ناوهنجی و موسیقای ناوهنجی و به سته ی ناوهنجی و شیعری ناوهنجی و چیروک و ره سم و په یکه ر و شله ساواری ناوهنجیش تاکوو له ده فری ته حه مولمان که له ریژیان کرد. ئه و بابه تانه - جگه له شله ساوار - تیکرایان به ر جغزی مه هاره ت ده که ون، بابه تیش هه ن وه کوو پزیشکی، به ناپی، خه باتی، دارتاشی، شه عبه ده، چاپوک دهستی... و ده یان و صه دان که سب و کار له هه مواندا مه هاره ت هه یه تا ئه وه ی پزیشکی ناماهر ده بیته مه رگی نه خو ش به لام دوو نوخته (نالیم پتر) لیکیان جودا ده کاته وه. نوخته ی یه که م ئه وه یه که هه رچی به ره و هونه ری ته واهوه ده چیت لایه نی جوانی و مه هاره ت تیدا به رچاوتره تا ئه وه ی ره نگه هونه ر هه بی هه ر مه هاره تی پروت بیته که چی پزیشکی له سه ره تاوه زانسته دواتر مه هاره ته. نوخته ی دوهم ئه وه یه پزیشکی و نه جاری و لپخوری و به ناپی به رادیو و ته له فزیون و سینه ما و شانو و نووسینی روژانه ناخریته به ر چاو و گوپی خه لق. گورانپزیک نیوداشت له هه موو زاناکانی ولاتی خو ی مه شوورتر ده بیته، تپشیاندا هه یه له مه رگیدا کچان خو یانیا ن بو کوشته وه.

شيعر بابه ټيکه له لايهن مه هاره ته وه ده که وټته نټوان نه ده بی په خشان و هونه روه. بايي زېده پشکی له جوانی و موسیقا په خشان به جی ده هیلټه وه بو لای هونه ر. هرچی بابه ټيکی پشکی جوانی و مه هاره تی ټیدا به رچاو بیټ له پلهی په که مدا روخساره نه وچا ناوه پروک. تابلویه کی په سم که مه رچی هونه ر و مه هاره تی ټیدا نه هاته دی نرخی نایټ با له ناوه پروکدا پټش نیسه ی ټاينشتاينيش که وټټته وه. په نکه مولجیدک وټنه په کی مه هاره تی که عبه به ده یان هزار دینار بکړټ هر وه ک دینداریش له وانه په په سمیکی پشت له دینی پر له مه هاره ت به و نرخی بکړټ به مه رچیک خوی مه یلی هونه ر ه یټ. نجا که زانیمان شيعر خزمی هونه ر هه قمانه لپی داوا بکه یان جوان و رازاوه بیټ، که وه ها نه بیټ له شيعرایه تی ده که وټته.

راستیه کی دیکه ی گرنګیش هه یه داوا له شيعر و ټيکرای هونه ر ده کات رازاوه و بی عه یب بیټ. شيعر و هونه ر له چاو قسه و په خشان ټامیری مام سه لاهه توکه ی ته عیرن. جارې له پیښه وه با بلیم هونه ر ی پروت چونکه قسه ناکات په کچار په کچار به دره نکه وه رقی خه لقی هه لده ستیټ له خوی، شيعریش به درټیایي روژگار به قسه ی خوښ و جوان و شیرین له قه لاهه دراوه و خاله به خشیش کراوه له جورټه ټيکی ټییدا بوو بیټ. شيعری بیټ په رده و پشت له دین که به په هایي له ماوه ی هه زار و چوار صد سالدا بلاو بوټه وه رپی خوښ نه کرد بو بلاو بوونه وه ی که لاپه ره نوو سینی په خشان ی پشت له دین و بیټ په رده.

چند سهیره که ده بینین هه موو نه و ټامه زرو بیانه ی خه لقی بو لای زایه ند «جنس» که به قسه ی نوو سراو له کټیټ و گوډار و روژناماندا ناشکیند رټ به په سمی پروت خوی دابین ده کات هر چونکه په سم هونه ر ه و قسه نیه گوډار و روژنامه ش هر نه وه ن که هه ن. له مه وه ده لیم په خشان ټيکی هه لمه تی ټییدا بیټ بو سه ر روو په کی کو مه لایه تی ناله بار نه گه ر رواله ت و روخساری کریش بیټ جپی خوی ته ی رټی لی بندرټ چونکه نازایی شه فاعه تی بو ده کات، قوټته راتیشی نه گرتووه جوان و شلک بیټ. به لاهه هه مان هه لمه ت به شيعری لاواز نرخی نایټ چونکه مه رچی شيعرایه تی ټییدا نو قسانه. په کټک نه توانی به شيعری جوان هه لمه ت به رټ خو په نجه ی له په خشان ره ق نه بووه هه لمه ته که بداته وه به په خشان. بو په یه ده بینین نوو سینی لاواز پتر له شيعری لاواز بلاو ده کړټه وه. به یټیکی له ننگ بیټ له خووه ده سرټه وه.

لزوم نابینم خوم له خوټنه ران بکه م به پسپوری نرخی جوانی و با په خی بابه ت له کاری نه ده بی و هونه ر ی و هی دیکه شدا هه رچند ده شزانم بازاری روښن بیرمان تا بلپی پټو یستی به ناسینه وه ی نه و نرخانه و پایه یان له پله ی خوار و ژوورودا هه یه چونکه په داخه وه له گه لټک نوو سیندا دیتوومه به ره می ترسنوک وه ها بردراوه ته به رزایی هر ده لپی قاره مانه تی دوازه سواره ی مه ریوانم بو ده گړټه وه.

شيعری شاعیره به سه رچوه کانی قوتابخانه ی «نالی» ده بیټ له و کولانانه وه سه یری بکړټ. له لایه ن ناوه پروکه وه ناشی له کوټایی صده ی بیسته مه وه عیاره ی نرخانن به دیاری بنټرم، وه کوو کوټک و ته به قی ده سه ت وایی، تا کوو «ساقی له په رده ده رها ت و مه ستوره و غه یری وه حده ت له وجودا نیه و له ته ققه ی نال و شه ققه ی پانی به رزی و به هودی به چچه...» ی پیټ هه لسه نګیند رټن.

مه حوی که بدرټه وه به روژگاری خوی تو قه لایه که له و تو قه لانه ی گه رده ن کټل که له و دیوی ټاسوی به سه رچوونپانه وه به پرشنگ و تاووتین، روونا کایی و گه رمایی و جوانی له شیوه ی میراتی بیټ پیرانه وه بو چین له دوا چینی زیندووان به دیاری ده بیټن. چی گوټه تی و کردوه تی به روخسار و ناوه پروکه وه ده بیټ له نرخانندا ټینسافی دوستانه ی له گه لدا به کاریټ، ټینسافی دوستانه ش پټو یستی به لایه نگیری نیه. دوو نوخته ی سه ره کی ساده ی ټییدا ره چاو بکری به سه:

1- داوا ناکرئ له شاعیر قاره‌مانی خۆبه‌خت کردوو
بیت.

2- کەس بئ عەیب نەخولقاوہ.

بەسە بۆ مرو عەیبی ئەوتۆی نەبئ شەرمەزاری بکات.

ئىجا ئەگەر کەسى وەها هەبوو بە نازایی لە نیوان هەموو عالەمدا خۆی لە پینا و گەل و مەفتەن گەیاندىتتە پەتە سىدارە وەيا هەپندە بێگەرد بوویتت لە عومەری عەبدولعەزیز و غاندىشى تېپەراندىتت، بەلام ناشئ ئەو پالەوانەتیه سىبەر بەاوتتە سەر خەلقوللاى جیهان کە خۆیان بەخت نەکردوہ کاتێک گلەپپەک بەسەر شانى تێکرای مىللەتدا دوورا ئەوسا جئى خۆبەتەى عەبىدارى وەکوو بارانى پەلەى ئىقلمىگىر هەموو شاعیر و ئەدىب و شىخ و مەلا بگرتنەوہ.

لێرەدا راستىبەكى سەر بە کۆمەلایەتەى هەيە بەر پەراوێزى ئەم باسە دەکەوئ لەو دەمانەدا کە کۆمەل وەکوو گۆمى داوہستاو بئ جوولە ژيانىکى رۆژانەى کەم رەنگ بەسەر دەبات و وەک چوئیکە و کەروپشک خەرىکى گوزەران و خۆپاراستنى «ئاگرە سوورە لە خۆم دوورە» یە هەموو چالاکىبەكى گۆم شەقۆن کە بارى نارام و مەندى کووچە و بازارى رت و بانان لەبەر هەنگاوى کەسابەت و گوزەران دەشونئ خۆى زەق و یرەق و ناحەق دەنۆنئ. کە گوتراوہ لە قەدەر بەرئى خۆت پتت پراکئشە وەياخود مریشک هئیکەى قاز بکات وەهاى لئ بەسەر دتت تەعبىرى لە دل و دەروونى ئەهلى بازار و کاسبى عادەتەى و هەژارى بئ دەسەلات داوہتەوہ ئىجا هئى دەسەلاتدار. بە درىزایى رۆژگار بۆرە پياوى سەربزىو لە لایەن رەش و پرووت و بئ دەسەلاتەوہ سەرشکبن کراوہ «ئەگەر بە دەستم بوايە پەیکەرى سەربازى نەناسراوم بۆ ئەو سەربزىوانە هەل دەنا» دواتر قسە گەيشتۆتە توجار و شىخ و مەلا. حاجى قادر لە کۆبەى صەدەى نۆزدەمدا نموونەيەكى بىمانەند و دەگمەنى چەندىن صەد سالاە بوو، خۆ ئەگەر مەلا نەبوايە و زمانى لە شىعەرى پىرنە نەگەر بايە هەرگىز نەى دەتوانى لە بەرگى فەلاحىکى نەخوئندوو یەخەى شىخ نەبى و شىخ غەفوور بگرتت، کە یەخەشى گرتن توانى لە پەنا مەلایەتەى و شاعىرى و شەخسىەتەى خۆبەوہ رىزى خۆى بپارێزئ دەنا کەس بە دەنگىبەوہ نەرۆبى. مریدەکانى شىخ نەبىش کە برىتەى بوون لە رەش و پرووت و کاسبى بازار و بەشىکى توجارەکان و ئاغاى لئ کەوتە وەها چاو نازا بوون پەلەيان کرد لە رۆژى پرووندا هەلى بڤرن. حاجى لەگەل ئەو نازايەتەى و هۆشيارىبەشەوہ نەتوانى لە کۆبئ بگاتە ئەو بزوىبەى پئى دەلئن چالاکى کوردایەتەى، دواترىش کە لە ئەستەنبولەوہ پەندى کوردایەتەى بۆ هاوئىشتمانەکانى دەهەنارد کەس بە کردەوہ گوتى بە قسەکانى نەبزووت. گۆمى داوہستاوى کۆمەل کە لە بنەرەتدا بەسەر هەژارىبەوہ داوہستاوہ و پەنگ خواردووى ژيانى کولەمەرگىبە، هئىندەى عەزابى گۆرەوشار وەتەنگ دتت لە بزوىبى بئ سەروبەر و داك و باب کەوا تروسکەى ئومئدىکى نزیک و بەرچاوى لئ دەرناکەوئت.

کۆمەلئ دەولەمەند ئەگەر بە حەقىش نەبئ بە ناحەق دەستدرىژئ لە جىرانى دەکات. فەلسەفە و بىرى پرووناکى بەرەو هاندان و هەلگەرانەوەش لە کۆمەلئ نىوہ مردوو کار ناکات. لە نوختە نىگای ئەم قسانەشمەوہ نەبوونى کيان لە هەموو هۆبەک بئ رەزاترە بۆ چەسپاندنى ئەو مردەلەبىبەى لە هەژارىبەوہ دەرسکئت.

بە بىرم دتت لە بىستەکان و سىبەکان خەلقى شار لە شاپى و بەزىمى شەوانەى چاپەخانە و دانىشتنى دىوہخانەکان لە شىعەرى غەرامى بەولاوہ گوئيان لە شتىکى دىکە رانەدەگرت، ناواناوەيەک نەبئت گۆرانىبىژ باى دەدايەوہ سەر شىعەرى ئانىى. ئىجا لە خۆوہ ديارە کەوا بەر لە 40 – 50 سالیبش زووتر ئەو خەلقە هەر شىعەرە دلدارىبەکانى حاجى قادرىان لە کۆرى شادىدا دەخوئندەوہ. قوتابى مەکنەب هەوہل جار بوون بە ئىستگەى بئ تەلى شىعەرى نىشتمانى. لەوانەوہ وردە وردە خەلقەکە پراھات ئاردى گۆرانى لە مزاشى شىعەرى دلدارى و وەتەنى بپارن. رەواى حەق نىبە ئىمە مجىزى سىياسى و فەلسەفى خۆمان لە چەزى مروى بەر لە صەد سال

بگپین وهبا به عیاره‌ی ولاته هۆشیاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه کوردستان و کورده‌واری هه‌لسه‌نگینین.

نایا ئه‌گه‌ر ئیساته‌که‌ی خۆمان به ئیساته‌که‌ی ئه‌لمانیا و سوید بگپین چ ده‌رده‌چین؟ تا نووسینی ئه‌م دێرانه یه‌ک بانکی کورد له مندالدانی میژوو نه‌رسکاوه. نه‌ک بانک، تاکه یه‌ک «صراف» ی کورد په‌یدا نه‌بووه. ئیمه هه‌تا ئیستا له قسه به‌ولاره فۆری هیچی دیکه نه‌بووین قسه‌که‌شمان له خه‌لق وه‌رگرتوو. ئه‌گه‌ر له‌وانمان نه‌بیستبایه هه‌ر گال و بوغی رۆژگاری سه‌رده‌می حاجی و به‌ر له‌ویشمان ده‌کو‌تایه‌وه. با ئه‌وه‌ش له بیر نه‌که‌ین که حوکمداریی بابان و سو‌ران و ئه‌رده‌لان و نازانم کو‌ی له سه‌رده‌می خۆپاندا له‌گه‌ل هه‌موو شانازییه‌کی ره‌وای پێنانه‌وه ده‌که‌ین، به‌ند بوو به ده‌سه‌لاتی که‌سانێکی وه‌یا به‌مه‌اله‌یه‌کی به‌ر زاراوه‌ی «ده‌ره‌به‌گ» ده‌که‌ون و له‌لایه‌ن به‌شێکی زۆری رۆشنی‌رانی سه‌رده‌مه‌وه تۆمه‌تی پرنده‌ی ڤرنده‌یان تی ده‌گیرێ تۆمه‌تیش له به‌یندا نه‌بی ده‌بی بزانی ئه‌و ئه‌میرانه و حوکمداران به‌ کرده‌وه‌یان له واقیعی دواکه‌وتووی کورد زماندا بێمان ده‌گه‌یه‌نن که به‌رژه‌وه‌ندی خۆشیان نه‌ی خستنه سه‌ر باری هاریکاری و دۆستایه‌تی ناوکۆپی له ئاست هه‌ره‌شه‌ی هه‌یه‌ بیگانه زله داگیرکه‌ره‌کانی ئه‌وسای کوردستان. خه‌لقه‌که‌ی ئه‌وساش، له ده‌ره‌وه‌ی جغزی له‌شکر و ده‌ست و پاوه‌ندی حوکمداره‌کان ده‌ورێکی به‌رچاوی تایبه‌ت به‌ خۆیانمان نه‌بوو له هه‌لس و که‌وت و چه‌ند و چۆنی رووداوی سه‌ر به‌ حوکم و ئه‌وه‌ی له په‌لاماری بیگانه‌وه بو سه‌ر حوکمداره‌کان و خاکی کوردستان به‌ نگه‌ت بۆیان ده‌مایه‌وه.

چ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ش له‌و تابلۆیه‌ ره‌شه‌دا هه‌ل نازه‌فۆته‌وه چونکه که‌سانێکی له‌وانه نه‌بووین پرسیان پێ کرابی وه‌یا بێخویندرانه‌وه له شه‌ر و ناشتی و شیوازی حوکم و چه‌ند و چۆنی یاسای مالی و ئابووری... و هتد. به‌ جو‌رنیکی چه‌نمی و ناچاری هه‌ر خه‌ریکی خه‌ته‌جووت و دێراوی شیناوورد و سه‌له‌م و پریده‌ی بازار و مه‌ر و ئازهل له‌وه‌راندن و ئالی ده‌لی بابای مزگه‌وت و زه‌رگ خۆدان و شه‌پلته‌ خواردن و خه‌ره‌ک پرێسی و مازوو چینی و جموجۆلی گوزه‌ران ده‌بی، چاوه‌روان ناکرێ له یه‌کێکی وه‌ها بی کیفایه‌ت که پرسنی پێ نه‌کرابی چه‌ز له چ ده‌کات ئا ئه‌و بی کیفایه‌ته سه‌ر له قور بنیت بو حاکمیکی لێی ده‌قه‌ومیت هه‌رچه‌ند لێ قه‌ومانه‌که‌ی بو ئه‌ویش به‌ سفتوسو بی. له‌م سه‌رده‌مه‌دا من و تۆش که‌مه‌ترخه‌م ده‌بین که پرسمان پێ نه‌کریت. خو به‌ خۆشمان ده‌لێین رۆشنی‌ر، پێشرو، رابه‌ر... ئنجا مام بارامی عه‌بابه‌یلی سالی 1787 و 1887 که نه‌یده‌زانی کاغه‌زیش مۆر بکات ده‌بی چ به‌ خه‌می ئه‌م دنیاوه‌ بووینت؟ کابرای جاف که‌ گوتی: مه‌حموود پاشا ده‌مری نامرێ وه‌قوته‌وه، وامی ده‌مری، ئه‌گه‌ر وه‌های نه‌گوتبایه زۆله‌ رۆله‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه ده‌رده‌چوو.

پیت سه‌یر نه‌بیته‌ بابایه‌کی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ چ مه‌لا بیته‌ و چ شاعیر و چ کاسبکار بو بێشکانی پاشای ئیسلام له ئاست پاشای ئایسلامدا په‌رۆشی پتر بووینت له‌و په‌رۆشه‌ی بوویه‌تی له بێشکانی حوکمداریکی کورد به‌رانیه‌ر پاشای ئیسلام چونکه باوه‌ری ئیسلامه‌تی له شوبه‌ه‌دا نییه که هه‌بووه به‌لام هه‌بوونی باوه‌ری قه‌ومایه‌تی ئه‌و بی شوبه‌ه‌یه نییه. ئیستا که‌ش خه‌لقه‌که‌ به‌ پتی باوه‌ری خو‌ی په‌رۆش ده‌خوات چ رۆشنی‌ر و چ نه‌خویندوو ته‌نانه‌ت باوه‌ره‌ سیاسییه‌کانی ناو کوردایه‌تی و هه‌موو جیهانی سیییه‌م هه‌مووی بوته‌ ئاینیک که‌ ره‌خه‌نه هه‌لنه‌گرێ و رابه‌ره‌کانیان له پایه‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تیدان ئیتر سه‌یر نییه ئه‌وانیش قه‌ومایه‌تی به‌ قوربان «خه‌لیفه» ی شه‌قامه‌ریی باوه‌ره‌که‌یان بکه‌ن وه‌ک رۆشنی‌ران بی په‌روا ده‌یکه‌ن.

مه‌جوی مه‌لا و ته‌ریقه‌دار و شاعیر بووه. نه‌ لێی داوا ده‌کرێ به‌ ته‌نها شیروته‌یر له زۆردار هه‌لبگریت که ئه‌گه‌ر هه‌لییگرتایه ده‌بوو به‌ر له هه‌موو زۆرداریک یه‌خه‌ی ئیمپراتۆری عوسمانلی بگریت. نه‌ گله‌یشی بو ده‌چیته‌وه له‌وه‌دا که زنده له هه‌موو میللته‌ کوردایه‌تی هه‌لنه‌کردوه. ئه‌گه‌ر له خۆمان به‌سه‌لمینین دروشمی سیاسه‌تی سالی 2087 به‌سه‌ر داروه‌کاری مه‌حویه‌وه بشه‌کینیه‌وه ده‌بی خه‌ریک بین له خه‌یاله‌وه دروشمه‌ سیاسییه‌کانی سالی 2087 به‌ چه‌ره‌گه‌ و نه‌قیزه‌کانی نمایشتی ئه‌م رۆژه‌ماندا بدرووین، به‌ گه‌ز و گرپی خۆمان ئیفلاس ده‌که‌ین.

به پښی ئه و باس و خه به رانه ی له مه حوییه وه به ئیمه گه بشته وه له لایه ن ره وش ت و ئا کاره وه هه رچی خه وش ښکی له وانه بی ئاده مزاد به داوڼه بکړی ټیډا نه بووه. مه لای ته ریفه تداری خواناس، له جغزی باوه ری ئیسلامه تی خوی دهر نه چووه. گوزه رانی شی هه ر بایی په له کو تکه ی ژیا ښکی ساده بووه که به حال له مه لایه کی مه دره سه و فه قی دوه وش یته وه. ئه و سه فه ره ی که به پښی قسه ی ماموستا سه جادی بو ئه سته مبولی کرده له سالی 1883 ز گویا چا ویشی به سولتان عه بدولحه مید که وتووه. ئه گه ر رووی دای، خه به ریکی خو شه پایه ی مه حوی له ساده مه لا و ته ریفه تدار ښکی به رمال به ره ژوور تر ده بات، زو ریش نه ک که م، چونکه گه بیشتن به سولتان له و سه رده مه دا کار ښکی ئاسان نه بووه. پیاو ښکی شو ره تی مه زنا یه تیه که ی به ر له خوی چوونه لای سولتانی بو هه موار نه کردی ت ته مای سه ردانی سولتانی نایت. سولتانی شی له حسابیډا نه بووه هه ر بو ره پیاو ښکی ئاره زوی کرد خپرا دهر گای «بابی عالی» بو بکړته وه. خو ئه گه ر دوست کردنی خانه قا که ی «مه حوی» ش مایه ی ئه و ریزگرته بی ت هینده به لگه ی شه خسیه تی مه حوی ده چه سپنی. ئه و روباعیه فارسیه ش که له لاپه ره «بیستو حه وت» ی پی شه کیه که ی دیوانی مه حوی، له شه رچی ماموستا مه لا عه بدولکه ریم و کاک مو حه مه د، به عه یب حساب کراوه له سه ر مه حوی به وه دا که حه مه عه لی شای قا جاری پی هه لدا وه ته وه، ئه ویش ده بی بدریته وه به و سه رده مه ی ټیډا هونرا وه ته وه تا ئه گه ر خه لقی سلیمان ی وه یا کوردستان په ټی کرای ی له سه ر مه حویان به عه یب حساب کردی ت ئیمه ش پی ره و بیان لی ده که ی ن. به لام ده بی که ئه مه مان کرد هه موو ئه و رو شن بیره کوردانه ش تا وانبار بکه ی ن که به بروسکه ی گه رم و گور پی رو زی بیان له عه بدولکه ریم قاسم کرد له سه ر بو مبارد مانه که ی کوردستان له یانزه ی ئه یلولی 1961...

من دلنیام له وه ی که مه حوی گله ی لی نه کراوه چونکه ئه و خه لقه ی که به خه یال ده یان خه ی نه سه ر گله یی کردن له مه حوی بو خو یان به رزه پی بو زاب ښکی تورک راست ده بو ونه وه و ده سته ونه زه به رانه به ری ده چه قین. کورده که ی ټیرانی شی له ئاست حکومه ته که ی قا جاری هه روه ها بوون که سپش به ته ما نیه گله یی به خه به ر به ښی لیان. واقیعی کی هه ناسه پری پشتش کینی ئه و خه لقه ی ټیډا گرفتار بووه ئه وه نیه له ترسی گله یی دواړو ژ (که هه ر به وه همیش دانه هاتووه) سه ریچی و سینگ دهر په راندنی پی کردن له ئاست دا گیر که ری بی ره حم. سه پری میژووی کو و نو ی بکه ی ت ده بی نی ت کورد که متر له میلیه تانی دیکه مه و دای کورینی و ده ما غ به رزی شک بر دوه.

قسه له م ری یاز وه شری ته ی هه یه من لی ده یرمه وه. به لام راستییه که ی حه زم ده کرد بز انم ئه و روباعیه له چه زه رفیک و به چه نیازیک دان دراوه و چونا و چونی بو مه دح کراوه که به ری کراوه. مه حوی هینده کو ن نیه سه روشونی خه به راتی بز بووی ت، له غه رییش نه ژبا وه تا کو و مه و دای دوور باس و خوا سی کپ کردی ت. له نموونه دا ده لیم ئه و نه فی کرانه ی ئه و و چه ند مه لایه کی دیکه ی سلیمان ی بو به غدا که له سالی 1291 ک روویدا وه و له لاپه ره «شه ش» ی دیوانی مه حوی باسکرا ودا هو یه که ی به نه زانراوی هیلرا وه ته وه خستمیه سه ر پرس کردن. به کور تی ده لیم به ته له فون داوام له براده رم عه لی ده رویش کرد له سلیمان ی، ئه ویش قسه که می به ماموستا عه بدوللا ئا گرین را گه یاند، ئه ویش له هه مان ده مدا به ته له فون پی گو تم که له مه لا ئه سه عدی مامی خوی بیستو وه چه ند مه لایه ک به حکومه تی ان را گه یاند وه که مه حوی و مه لاکانی دیکه پی وه ندی ان به حکومه تی ټیرانه وه هه یه بو سست کردنی ده سه لاتی عوسمانلییه کان... گو تیشی ئه م باسه ی له گو تار ښکی خوی که سالی، وا بز انم، 1977 له گو فاری زانکو ی سلیمان ی بلا و کرا وه ته وه، شه رح درا وه، دیاره حه سو ودی، مه لاکانی خه به رده ری خستو ته سه ر رښکه ی وه ها دزیو، پی شی ناوی به ته نویل عوزریان بو به ښینه وه به وه دا که وا ره نگه جو دایی مه زه ه ب له سنییه وه بو شیعه که مه ری هیممه تی بو چوغلی پی به ستن...

مه حوی که به عه یاره ی ئا کار و ره فتار و ئه ده بیاتی سه رده می خوی هه لکی شری ت له ئا کار و عه قیده دا خواناسی کی راست و حه قه رست دهر ده چیت، دیاره مرو ی ئه وتوی راست و حه قه رست لای چاکه ی خه لق ده گریت که ئه گه ر به کرده وه ش نه ی توانی بی ت حه ق به خا وه ن حه ق بگه یه نی ت به دل و به زار و به قه له م راره وی حه قناسی و حه قسه لمینی و دژه سته می

ده گړته به بهر، لږه دا ده بې بلېم، په ندى «له شارى كوېران ده بې چاو بنووقېنيت يان ده ست له سر چاوت دا بنيت» هر نه بې بوره سپه رېكى خوې ده خاته سر پره فتارى ناده مى. نه و بوره سپه رهش له كه س به عيب ناگيرت.

حه ديسى مه شوورى «من رآى منكم منكرًا فليغيره بيده فان لم يستطع فليسانه فان لم يستطع فليقلبه وذلك اضعف الايمان» ده ستورى واقيعى و ئينساف كارانه به له م مهيدانه دا. چاره سه كردنى به دا به تى و ستم و بيوپلى و ناكارى وه ها چه پهل به پاله وانبارى تاك تاكى مروى كه م ده سلات ورينه و وه همه، له زور باردا خو دزينه وهش له به دا به تيه كى كه زوردار به سر خه لقيدا ده سه پينئى ئاسان نيه. به سه بو شرافه تى مه حوى و كه سانى وه ك نه و له جغزى نه و حه ديسه ده رنه چن. ئيمه نه گهر له كولانه ي «نظرى» په وه سه پرى كوومه لايه تى بكه ين ده بې به وه رازى بين مرو خراپه ناكات، كه خراپه ي نه كرد خاله به خش بيت له به ره لستى نه كردن له خراپه ي غه ير، كوومه لايه تيش لږه دا نه وه په كه خو مان و مه حوى تيدا ژباوه نه ك هى سويسره و فنلنده. لايه نى «نظرى» ش لږه دا نه وه په كه «مرو» خراپه ي نه كرد خراپه نامينى به ره لستى لى بكرت.

دواى نه وه ي له لايه ن ئاكار و كرداره وه له مه حوى بووينه وه بو نه و نه جامه ي پېى گه يشتن له شرافه ت و خاوينى و خواناسى و دادخو ازى، چ رېنگايه ك له بهر هه نكاوى مندا نامينى تيرا پرم له باسى ژيان و به سر بردن و پرووداوپكى به ده نك و سه دا دوو چارى بوويت چونكه هر نه وه ي لى ده زانم كه به كورتى له پيشه كيه كه ي ديوانى مه حوى باسكراودا هاتوه. له مهش بترازين، من نه هاتوم له ژيان و به سرهاتى مه حوى بكوومه وه چونكه موناسه به كه ي ميهره جان په راويزى به ده ورى نه نووسينه دا كيشاوه كه مه به ستى بنجى تيدا ده بې نه ده ب بيت نه ك به سرهات. نه مه له لايكه وه.

له لايكى ديكه شه وه به پېى تيگه يشتنى من له هيماي پرووداوپكى ره نكي دا بنيت وه له ديوانى مه حوى به و جوړه ي تيم بگه يه نى كه ده خلى تا به تى هه بوويت له نه ده بى مه حوى وه يا پرووكارى به ره و لايه نيكي نويدا سوورانديت هيچى نه ونو نابنم له چاو ته قاليدى شاعيره كو نه كانمان زه ق خو بنويت. له نمونه دا ده ليم سه پرى كه قه صيده ي لاپره 121، 122، 123، 124 له ديوانه كه ي مه حوى بكه كه له تيشكانه كه ي پرووسان به رانبر ژاپونياى سالى 1905 هونراوه ته وه و به هه مووى يه ك سال ماوه ژيانى مه حوى له 1906 كو تاى بيت. ده بينيت چ فهرقېك نيه له نيوان نه و قه صيده به و هه رچى پيش خوې گوتراوه له لايه ن دارستن و فرهه نگوک و باوهر و ته صور و هه رچى شتيكى كه رپى تى ده چى پته ناو شيعرى شاعير وه يا ره نكي جو دا كه ره وه ي تى هه لسويت. باوهر ناكم له و تاكه ساله شدا كه ته مه نى مه حوى (1252 – 1326) به لاي كه مه وه 73 سال بووه مه ودا هه بى بو گورانېك و پرووسورانېك كار بكا ته سر خوې يا نه ده بى. گه ورتين بنگه ي خيال له و قه صيده يه دا دوو شته. په كيان نه وه په كه «زور» له ئاست «كه م» دا هه لاتووه به وه شدا باشتر تواناى كردگار بو خه لق ئاشكرا ده بيت، نه مهش عقيده دلخوش ده كات. دوه ميان نه وه په كه «قيصر» له زمانى پرووساندا «چار» ه ئيتر ده رفه ت په يدا بووه بو كه لك وه رگرتن له رېكه و تيكي خوش كه له كوردى و فارسيدا وشه هه ن «چار» بيت وه يا «چار» ي تيدا بيتبه واتاى هه مه چه شنه:

چارى قه ده ر بزانه نيه، چه نده چارى وا
بى چاره ما كه بوو به دوو په نجه ي قه زا دوچار

تا له م دوو نيوه دي ره دا چوار چاران چيگه بو «چار» دوزرايه وه، له به يتى ديكه شدا «چار» هاتووه له جياتى «چوار» نه مه يش شتيكه له چه ژى شيعر شيرن ديت. له م قه صيده يه دا ده رفه ت بو منيش هاتوه كه ده ورى به يتى چواره مى هه ليم:

درره تریشقه ییکه که کپوی ددها به باد
نه شباه - نه وهنده زوره به کهس نایه ته شومار

لهم بهینه دا هیمایه کی به هیژ ههیه بو نایه تی «فلما تجلی جعله دكا وخر موسی صعقا». ماموستا مهلا کهریم و کاک محمه دئم لایه نه یان تی نه خویندوته وه. سهیر نه وهیه پاش مهرگی مه حوی به 39 سال بومبای ئاتوم «ذره» به سهیر ژاپوندا هاته خوار و نهو تریشقه یه لی کهوته وه که ده زانین کپو ددها به باد. نه گهر مه حوی مریدی مابانایه «ذره تریشقه» یان بو به پیشینی و کهرامهت له قهلم ددها.

که ده لیم لهم نووسینه دا باسی چوینه تی ژبان و پرووداوه کانی به ره ههنگای مه حوی مه به ست نییه نه هاتوم بلیم زانینی نهو لایه نه کهم بایه خه، ههر نه وهیه که جیگه لی لیره دا ناپینه وه. نه ماما نه گهر بلین بو تیگه یشتنی مانای شیعه کانی دیراسه ی ژبان و میژووی سه رده مه که ی پیوسته، راستیه که ی زور به داخه وه، ناواناوه یه ک نه بی شاعیره کانمان تابلوی دهروونی خویانیان به شیعر کیشاوه نه ک بوونه ته ئاوتیه ی رۆژگاریان. بوونی شاعیر و مهلا و خوینده وار به ئاوتیه ی واقع به وهنده نابی باسیکی زولم وه یا خه فته تک بو داد وه یا ره نگیکی عاده تی واقع بکه ویتته به ره هه مپانه وه چونکه مروف ههر زار هه لیتت به ناچار ی شتیکی به زماندا دیت پیوه ندی به بازار یا خود کولان یا خود مزگهوت و ته کیه و خهران... هوه هه ییت با هیچ مه به ستیکی نه ییت من و تو له نووسیندا به دوستی میژووی هه لدهینه وه. که مروقه که کهوته سه ر باری شیعردانان ده ست ده کات به بژارده کردنی وینه ی شیعی، له رۆژگاری مه حوی و پیش مه حویدا «وینه ی شیعی» نه وه بوو که له دیوانه کانیاندا ده یینین. خه یال، ورده کاری، ئاراییشت، نوکته ئارایی، مه هاره تی داریشتن، وینه ی هونه ری تازه یا خود ته قلیدی به پیی ده سه لاتی شاعیر... و شتی نه وتویی که چارچیه ی مه فهوممی سه لم بندا و به عه یاره ی مه قبول پیورا و کیش و قافیه ی ریگ بن. نه وهنده ی شاعیر خه ریک بوو به زمانی شیعی نه وسا ئیساتی نه بوونی ده می یار بکات و که ماره که ی له موو باریکتر بکیشیت گوپی نه داوه ته پروودا، بگره خوی له چاکه و خراپه ی دنیا نه گه یاندوه. سه رنج بگریت ده یینیت شاعیره کان مه نه چکیان نه بووه بو خو تیگه یاندنی کاروباری نه دنیا یه، که ی پروودا ویک کهوته بهر مجیزی یا خود خزمه تی مه هاره تیکی ناو شیعی کرد نیگاییکی لی خوار ده کاته وه. سالم نهو شیوه نه ی بو بابانه کان کرد له وه وه بوو که برین کهوته وه له شی خوی ده نا هه شت سالیک پیش تیچوونی بابان ره واندز لیی قهوما بوو بیری بوی نه چوو. هه لیه ت من زور مه منوونی سالم که شیعی خوی کرده لاواندنه وه بو شیوه نی تیچوونی بابان، خو ده یوانی به و نه ده به پندزلیکه بکات به ره و ده سه لاتی نو، که نه یکرد له مه ردایه تی و هه سستی بریندار و ده ماری کهرامه ته وه بوو. به لام ده بی خومان به سه هوو نه به یین له ده لاله تی پروودا. له و ده مانده کهس گله یی نه بووه له خو دزینه وه وه یا خاموش بوون له نگه تی یه کیکی له نزیکه وه خزم و دوست نه بوویت. به ریکهوت مه حوی و سالم و کوردی... شیعیان هه یه لیان ده ییتته شایه دی چاکه و خراپه، نه دی نهو عالمه می که شیعی نه گوت خو هه موویان ههر بیباک بوون بوچی جاهیل بوونیان بیته شه فاعه تکار؟ ههر نهو جاهیله له سه ر گیسکیکی خوی ناماده بوو دز بکوژیت که چی بو ره واندز گوپی نابزویت!!! شاعیره کان کفریان نه کرد به هره یان هه بوو. ناشاعیره کانیش چ چاکه یان نه کرد که به هره یان نه بوو. با ئیمه عه یاره مان خوار نه ییت و ته رازوومان له نگ نه که یین به وه دا که چاکه ی شاعیره کان له بیر بکه یین ههر چونکه وه کوو ئاپوره ی خهلق هه ستیان به ئیش و بازار کردیت نه ک وه کوو غاندی.

من که له سه ر شاعیر ده که مه وه جه ماوه ر خه تابار ناکه م. ده مه وی به چاویکی ئینسافه وه سه یری خه لقی لیره به پیشه وه بگریت. نه شاعیر و نه غیری شاعیره باریکی نه فسی و ژباری و رامیاری و ئابووری نه وتودا نه بوون ریز بگرن و له دزی زور و سنه م هه لچه قن. هه زار لومه ی به دوا کاتی نه م رۆژگار هه بای هه زار یه کی نهو نه گه تیبه که بابایه کی بهر له 100 سال به شق و شویلاق ده خراپه زیندانه وه و مال و مندالیشی له ترسان و له برسان زیره یان لی هه لده ستا. هه سستی سیری کومه لایه تی نهو سه رده مانه که میژوو کرد بوو نه ک هی نامه ردایه تی خه لقه که، وه ها نه بوو بو ئازاری غه یر به خه بهر بیت وه یا بتوانی تیماری دهردی

غەير بکات. ھەر كەسە خەرىك بوو بۇ خۆى بژىت و بەرەكەى له ئاو دەرکات، ئىنجا كە من گلهىت لى نهكەم تۆش گلهىت به سەرمەوه نامېنى...

چ شاعیر و چ غەیری شاعیر له هیچ سەروبەرىكى كاری دنیا بەشدار نەبوون ھەتا چاوەنۆربین دەنگی ھەلۆهستى پرەخنەگرانیان له كاری نازەوا ببەین. ھەلۆهستیش قسەى پرووت نییە، كردهوى له گەله چ زالمىكىش به تەما نەبووه له قسەى پرووت تووره بێت. له نووسینیكى عەرەبیم، كه جارى له ژېر چاپدايه گوتومه «كل فلسفة فى الارض وكل حكمة فى السماء تكون معطلة اذا عدت بشرًا يؤمنون بها ايمان اداء وتنفيذ» دواتریش لهو نووسینهدا دەلیم: ستمكار چونكه دەیزانى ئەوانەى له دیوانى دادەنیشن ریاكارن ھەرگیز خەيالى بۆ ئەوه نەچوه كه له شیعردا دژى ستم قسە دەكەن ئەویان مەبەست بوویت خو ئەوان پاتەویات به داد و ئینسافی ئەویان ھەلەدەگوت. له كوردهواریدا شاعیری «مداح» به واتای مەفھوومى سەردەمە كۆنەكان پەیدا نەبووه چونكه بارى وەھای به خۆوه نەدیتووھ له دەولەمەندى و سیاسەتمەدارى و بەرزەوھەندى زل كه بۆ دەولەت پارێزى پەكى له سەر شیعەر كەوتیبت. له كوردستانى باشووردا بەر له ئاخەلپوھى حوكمى عەبدوررەحمان پاشا شیعری عەرووزى كوردیمان نەبوو چ جایی شاعیری مداحمان ھەبێت. شیخ رەزا به ھەرەشە نەك دەست پانكردنەوه مزەى مەدحى له كەسازىك دەستاند كه حەزیان دەكرد باسیان نەكریت. ئەم حالەتەى دەستكورتى و بى سامانى و ھەژاریى سیاسى وەھای كرد كه شیعری سەردەمى مەحوى لهو جەزەدا بملپیتەوه كه شیعری شاعیرە گۆشەگیرەكانى سەردەمى عەباسى و دواتریش تپیدا قەتیس مابوو. لهو دەمانەدا كه شاعیری مزەخۆر دیوانى خەلیفە و ئەمیر و وەزیرەكانیان به شیعری زربنگەدار دەرازاندەوه شاعیری گۆشەگیر زۆر بوون شیعریان بۆ دەروونى خۆیان دەگوت. بېگومان ئەگەر له كوردهواریشدا بازارى شیعری مەدح به برەوبایە مەحوى ھەر ئەوه دەبوو كه دەیناسین. ئەو تاكه روباغیەى بۆ شای ئێران به سى بەلگەى مەحكەم ئىسپاتى قسەكەم دەكات: بەلگەى یەكەم ئەوھیه كه تاقانەیه. بەلگەى دووھم ئەوھیه كه دەست پان كوردنەوهى تپیدا نییە.

بەلگەى سێھم ئەوھیه كه ئەویش وەكوو حاجى قادر مەدحى دەسەلاتدارى نزیكى نەكردوھ خەيالى پاداشى لى بكریت.

له نووسینیكى حەفتاكانمدا بايى زانینى خۆم و ھۆش پى شكانم دیاردەى كنارەگیری و خو له دنیا نەگەیاندن و وسكت بوون له پرووداو و ئەو جوړە دوورەپارێزیهى شاعیرە ناسراوھەكانى لێره به پېشەوھەمانم شىكردۆتەوه كه، وەك به بېرمدا دیتەوه و پېشى رازیم، دیاردەكه دەچیتەوه بۆ پېدەسەلاتى و بەشدار نەبوون له ھەلسوكەوتى دنیا و قەومانى كاری گرنگ و چارەسەر كردنى گرفت و كۆسپى كۆمەل و ئەو تەرزە بى تەرەفییە ناچارییەى كه دەكیشیتەوه بۆ به خۆوه خەرىك بوونى شاعیر و پەنگ خواردنى دەروونى، تا ئەوھى وەك ئەو حەبسانەى كه له ماوھى 10 - 12 سالدا دەبنە ماھىترىن كەس له ھونەرى نەخش.

شاعیری بى بەشیش له كاری دنیا دەپیتە وەستای نەخش و تەونى ناو شیعەر، بېگومان ھەندى باوھرى سەر به قەزا و قەدەرىش دەپیتە رېخۆشكەرەوه بۆ پەپكە خواردنى شاعیر و غەیری شاعیریش له حالوبارىكدا كه ھەرگیز پرسیان پى ناكريت و تپناخوئندرنەوه. بەلام قەزا و قەدەر به تەنھا قەت نەبۆتە ھۆى پى بوون. له دەمى پېغەمبەرەپەتیدا شاعیر ھەبوون و پېوستیش بوون بۆ لەسەر خۆكردنەوه و وەلام دانەوه و بردنەوهى شەرە دندووکیى وشەپى.

من نامەوئ لێرەدا بچمە ناو درێژەى ئەو ھۆیانەى وەھایان كرد كۆمەلایەتیی كورد مردەلەى نەزۆك بێت. ھەر ئەوھەندە دەلیم نەدەشیا كورد لەم بارەى تپیدا دەژیا مردەلە نەبیت و شاعیر و غەیری شاعیری دوورەپارێز و ڕوھو قەزاوقەدەر نەبن. ئېساتەكه له سالى 1987 من ئەگەر دوورەپارێز نابم چیم؟ حكومەت به خېرى خۆى پى دەدات نووسینم بلاو بپیتەوه، لەوه بەولاوھ چ دەكەم؟ ھىچ ھەر ھىچ. ئېتر مەحوى و كوردى و وەفایى چىیان كوردبايە دەبوونە رۆلەى سەردەمى خۆیان!

بەشېكى زۆرى نووسەرى كورد خەرىكى بىلا كوردنەوھى حەيران و بەستە و بالۆرەپە كە ئەمانە لە تاى تەرازووى ھىچ سەردەمىكىدا نابنە ھاوسەنگى شىعەرى ئەو باسكراوانە، نە لە روخسار و نە لە ناوھەروك و نە لە ھېمادا. ئەگەر پالۆرە بىلاو نەكەنەوھە چىيان پى دەكرىت؟ سەقافەتى نوئ وەھاي كوردە ھەلگەرانەوھە ھەبىت بەلام مەرجى زۆرە. مەرجىش واز لىبھىنن بە دەگمەن نەبى كەس لە پراپەرە بەسەھوو چووھەكەى خۆى ھەلناگەرىتەوھە. كەس بەتەما نىيە بە پەرخنە لەخۆگرتن واز لە باوھەرى پووچەل بھىنن تا ئەوھى كە تەجرەبەش ئەو پووچەلىيە بە ئىسپات دەگەپەزىت وازى لى نھىندرىت. ئنجا كە گەنج و خويندووى ناخەلپوھى صەدەى بىستەم سوور بىت لەسەر بوپەرسەتى مۆدېلى نوئ بۆچى داوا بەكەين لە مەولەوى و مەھوى واز لە «قدريە» بھىنن كە ھەر نەبى «قدريە» بە عەپارەى خۆى راست دەردەچىت و وەك ئەوھە نىيە كە شىلم چاند و شىن نەبوو بەردەوام بى لەسەر شىلم پەرسەتى.

گلەيم لە مەھوى نىيە كە پەمانى حاكماپەتىيە بابان دەنگى نەداوھتەوھە لە ديوانى چونكە لە غەبىرى ديوانى سالم دەنگى لە ديوانى كەسى دىكە نەداوھتەوھە. حاجى قادرىش پىش ئاوارە بوونى بۆ ئەستەنبۆل نە باسى پەمانى رەواندز و نە بابانى نەكردوھە. پىم بلىن شەشى ئەيلول لە چەند جىگەى كوردستان دەنگى داپەوھە؟ سلىمانى كە بۆ شەشى ئەيلول دەنگى بەرز كوردتەوھە خۆى تازەپەدار بوو. لە 1957 كە لافاو زەرەرى لە سلىمانى دا چالاكانە ھونەركار و مۆسىقار و گۆرانىننەيان كەوتنە پىتاك كۆ كوردنەوھە، بەلام چەند مالا ھەزارىك لە ھەولپەر ئا و بردنى يەك سەلكە پىازيان پى رەوا نەدەيترا. برىن كولاندنەوھە خۆش نىيە بەلام بى سوودىش نىيە.

شىعەرى مەھوى دەبى بە كىش و تەرازووى سەردەمى خۆى ھەلبىكىشرىت، ناشى لە پەنا فكرى «نوئ» وە تىرى تانە و پەرخنە بۆ صەد سال بەر لە ئىمپرو بەرى بكرىت. ھەرەك پەوا نىيە بە خۆراپى گلەپى ساز بدرىت ھەرەھاش پەوا نىيە لە دەردەوھى شىعەرى شاعىر واتاى بۆ بخوازرىتەوھە و لىبى بار بكرىت.

دۆزىنەوھى واتا لە دەقى شىعەر جوداپە لە بەسەرەوھەنان. ناشى پەروشى دەروونى خۆم وھى باوھەرم بە چاكە و خراپە وھى بە ئىسپات گەياندى نىيازىكم بمھاوتتە سەر تەئولى بى بنگە لە شىعەرى مەھوى وھى اپن الفارض وھى ابو نواسدا. كە شاعىرى كورد گوتى: قەزاوقەدەر حوكمى خۆى دەكات پىم نىيە بلىم بەوھدا مەبەستى بزاونتى گىانى كورداپەتییە گۆيا وىستووپەتى بلى خزمىنە بە ئومىد بى!

لە نموونەى روو بە واتا گۆرىن لە رىبى تەئولى بى بنگەوھە ئەم بەپتەى خوارەوھە لە لاپەرە 17 ى ديوانى مەھوى دەھىنمەوھە:

بۆ دوكانى مشتەرى گر حەول ئەدا كالا فرۆش
دىنى وا دىننە قىمەت خواجە ئەعضاى بكات

لەو لاپەرەپەدا شەرحى بەپتەكە وھە كراوھە كە مەلاپەكى بۆ خواستۆتەوھە و پىششى لە خواجە خواستۆتەوھە بۆى...

ئەم تەئولى ھەرگىز لەو دەقە ھەلناستىت چونكە مومكىن نىيە پىشى خواجە لەو دەقەدا بە شەويلەى كەسەوھە بنووسىت چ مەلا و چ غەبىرى مەلا. پىشى خواجە ھەر لە شوئى خۆپدا دەبىت و بە پىشى جوولەكاپەتییەوھە دەبى بچىتە ئەو ئەنجومەنەى (رەنگە ھى دادگا پىت) ئەعضاى تىدا دەكات. كالا فرۆشىس كە ئەو دىنە ناباوە دىننە قىمەت بۆ ئەعضاى خواجەى جوو جەربەزەپىكە، فېلبازىكە، قۆلپرىكە، بىدىنپەكى نموونەى و نوئنەرى بەداپەتى. ئەگەر بە مل مەلا وھى شىخ وھى توجار وھى والى و قاضى و سەرەك وھەزىرانىشدا بىرىت لە واتاى كەم

دەبىتتە ۋە بايەخ دەدۇرئىت چۈنكى لە «مطلق» ى بېدىن ۋە ساختەچى ۋېك دېتەۋە بۇ «مقيد» ى مەلا كە دەزانين زۇربەيان برسى ۋە ھەزار بوون ۋە دەسەلاتى جوولەكە دامەزراندنيان نەبوۋە بە ئەندامى داپەرەى بەرزى حكومت. بە ھەممە حال دەسەلاتيشيان ھەبوۋىي ئەوان بەر نەعنەى بەيتەكە ناكەون مەگەر ۋەكوو ھەر كەسىكى ديكە بېت لە ھەموو ئەسنافى كۆمەل كە تواناى دەسەلاتى ساختەى زلى ھەيت.

نموونەيەكى ديكە لە لېك كېشانەۋەى پەراۋىزى واتا بۇ ۋەبەرخستنى مەبەستېك كە شاعير نەبوستوۋە ۋە شيعرەكە ھەلى ناگرت. لە لاپەرە 90 ى كىيى «لە بارەى مەحوى لوتكەۋە» بەيتىكى ديكەى مەحوى كە ئەمە دەقەكەيتى:

قەزا، بى دەستەلاتت كا، چىيە غەيرى رەضا چارە
لەبەر دەستى جەلابا رىۋىكە شىرى پەل بەستە

ماناكەى لە «قضاء» ھوۋە بۇ «رېكەوت» ۋە لە تصوفەۋە بۇ كۆمەلايەتى بادراۋەتەۋە. ئەم تەئويلە نە بەيتەكە قىۋلى دەكات نە مەحوى خۇبشى پىي رازىيە چۈنكى ئەۋەندەى لى شارەزاين كە بەلاى ئەۋەۋە بى دەسەلاتىي كۆمەلېش ھەر دەچىتەۋە بۇ تەقدىر. ئېمە پېشتەر دىتمان تېشكانى رىۋىياى زل ۋە زەبەلاج لە ئاست زاپۇنى پچووكى كەم شۆرەت دەداتەۋە بە قەزاۋقەدەر. ئايا بە كى دەكرى ئەم قەدەرەيان باھەلداتەۋە لە خواۋە بۇ كۆمەلايەتى؟

مەحوى بەيتى ۋەھاي ھەيە ھەلدەگرى دلدارىيەكەى بە دلدارى پراستىنە لى بدرىتەۋە ئنجا دەشى لە دەمى گەنجايەتېدا شيعرى ۋەھاي گوتېت ۋەيا لە كاملىشدا پېرەۋى دەستورائى شاعىرەتى ئەۋرۇزانەى كردېت. ھېندى قەصيدەشى ھەن مزاشە لە تصوف ۋە غەزەلى بى تەئويل. ئنجا ھەر ۋەك ناشى شيعرى دلدارى بە زور ھەلگېردرىتەۋە بۇ تصوف ھەرۋەھاش جايەز نىيە تصوف لە مەعنەۋىياتى خۇى رىۋوت بكرىتەۋە ۋە بخرىتە قالبى كۆمەلايەتى.

راستەيەكەى لە لايەن بەخۇدا راپەرموونىشەۋە چ شىرنائى ھەست ناكەين لەۋەدا كە مەحوى ۋەھا شاعير ۋە دەسەلاتدار لە تەعبىر ۋە تەبىيات خورت خۇ پدزىتەۋە لە «صراحة» بۇ ناۋ تەمى تصوف ۋەيا راستە عەقىدە. بە بەيتى سەرىۋشكراۋ كۆمەلايەتېمان فېر بكات. ئەگەر «قضا» قەزاۋقەدەر نەبى ۋە كۆمەلايتى بى دەبى مەحوى ترسا بى ۋەيا نەيزانى بى ھەستى دەروون بداتەۋە بە ھېزى ئاخاوتن. لە لايەن ترسانەۋە بى ئەۋەى من بلىم دىۋانەكەى شايدەى بۇ دەدات كەچى ۋىستەۋە ئەۋەى گوتە. خۇ نەھاتوۋە شەر بەم ۋە بەۋ بفرۇشيت ۋە ناۋى خەلق بېئىت ئىتر تەقىە لە چى بكات؟ كى تەقىەى كردوۋە تا ئەۋ بىكات. لە لايەن تەعبىر ۋە زمانانىشەۋە ھەموومان دەيناسين چ ئوستادىكە لە گوتار.

گەلېك بەيتى دواى ئەم بەيتەش دوور خراۋنەتەۋە لە مەبەستى خۇيان ۋەك كە رەنگى سۈورى ياقووت ۋە جلى شىنى پىرۇزە لە بەيتى:

لە كى پرسم دلې بۇ پىر لە خۇينى ھەسرەتە ياقووت
عەزاۋۇشى چىيە ۋە كىيە؟ جلى پىرۇزە بۇ شىنە

ۋەھا لېك دراۋەتەۋە كە مەحوى لەم شتە جوانانە «ئازار ۋە ژان ۋە فرمېسك ۋە ھەنسك ۋە ھەسرەت ۋە دلۇپى خۇناۋى ۋە قولپى گىرئانى دەرھىناۋە كە گەرەتېن شىۋەى ئازاردانى مروقى خستوتە بەرچاۋ... ئازارە لەبەر سزادان. لەبەر چەوساندنەۋە. لەبەر داركارى گيان ۋە ھەست». بنۋارە لاپەرە 91، 92 لە «... مەحوى لوتكە».

مه به سستی مه حوی له سهراپای قه صیده که دا دپاره و ته ئویل هه لئاگریت ته نانه ت ته گهر ریڤی ته ئویلی مامناوه نجیش بدرت ده بی له به تی دووه مدا که ده لی:

ده بینی جییه ک ئه مپو به زمی عهیش و باده نۆشینه
سه بینی زوو زه مانه وه ضعی گوریوه له نۆ شینه

ده بی مه به سستی مه حوی شیوه ن کردن بیت بو ئه و خواپیداوانه ی لئیان تیک ده چیت چونکه «به زمی عهیش و باده نۆشین» هی چه وسایه وه و سزادراو نیه... گله پی مه حوی له هه موو وجوده نه ک له به شیککی. سه ره تای قه صیده که ش ههروه ها ده گه یه نیت و وه ها ده ست پی ده کات.

له پوژی هه لدره ئه م کۆنه خه یمه ی تان و پۆشینه
له سایه پدا شه رابی به زمی عوشره ت گریه جۆشینه

هه روا له نموونه ی زال کردنی هه سستی دهروونی بیژهر به سه ره ده قی شیعردا زوربه ی ئه و بۆچوونانه ی نیوان لاپه ره کانی 197 – 266 له کتیه که ی «مه حوی لوتکه» دا به ئاشکرایی ویزدانی نووسه ره که که له هه موو نووسینه که خو ده نوینیت، تیکه ل به دل و دهروونی مه حوی ده که ن. له لاپه ره 266 که روباعیه که ی «ئه م پاره په رستانه...» شی ده کرتته وه نووسه ره پال به مه به سته ئاشکراکه ی مه حوییه وه ده نیت هه تا به پراره وی خویدا ده یگه یه نیته کۆتایی قه صیده ی:

ده نی طبعی به جارێ عالمی داگرت ئه وا مه حوی
دره نگه ئیلتیجا به به ره ده ری عالی جه نابی زوو

ئیت به چه ند دیریک له لاپه ره 227 کار ده گاته ده ره به گایه تی و نیمچه سه رمایه داری و
چینایه تی...

من ناتوانم لیره دا به دوا ئه و تیبینییه بنجیانم بکه وم که وا له ئاغله بی بیروراکانی ئه و لاپه رانه دا داوای شه رح و که لێن گرتن و خستنه قالب و پراست کردنه وه و بادانه وه بۆ پراره وی مه حوی ده که ن چونکه به نیمچه کتیییک لپی نابمه وه. هه ره ئه وه نده ده لیم ده بوو نووسه ره بۆمان ساغ بکاته وه که روباعیه که زووتر هۆنراوه ته وه له قه صیده که بۆ ئه وه بشی. هه ره نه بی پرواله تی سه له مینین که مه حوی به پلیکانه ی روباعیه که دا سه ره ژوو چوه بۆ قه صیده که.

پره شیعی «ئه له یاز» که رووبه رووی تیکرای ئه هلی «شار» گوتراوه:

بۆته موئنیس، بۆته مه ئوا قه وم و شارێ ئه له یاز
دیوی بیئی جییه جی ده روا به بارێ ئه له یاز

هه رکه سی ساتی له گه ل ئه و قه ومه بووبی تا ئه به د
بیتته وه فکری له زاری داده باری ئه له یاز

بادارووته بو سەر «دەسەلاتدار و دەسترووی» - لاپەرە 288 کتیبی مەحوی لوتکە - نە مەحوی و نە بەر لە مەحوی کە گلەییان لە زەمانە و خەلق کردیبت مەبەستیان چودا کردنەوهی چینی زۆردار بوو لە زۆر لئێ کراو. ناواناوە لە بەیتیکدا وەپا لە قەصیدەیه کدا ئەم هەلاواردنە هەبوو بیبت «منهجیة» ی نەبەخشیوه. هەر لەم شیوازە مەحویدا بەر لە هەزار سالیشت گلەپی وەها لە زەمانە و عالەم کراوە تا ئەگەر مەحوی لە قەصیدەکانی هی وەهای هەبوویبت «زهد» ی گرتیبتە بەر. شاعیر هەبوون لە کۆنەوه هەر «زهد» یان کردووە بە ڕارەو هەچیشیان بە شۆرشێ فکری داناندرین دژی چین وەپا زرچین و تیریز وەک پینشتیش گۆتم کەس لەو تەرزە شیعرانە وەتەنگ نەهاتوووە چونکە بە هاندان و خەلق تیژ کردن حساب نەکراوە. لەو ئەلەپاژەدا بەیتیک هەیه دەلی:

ئەهلی تەزویر و فەسادن غاصبی مالی عیباد
موبەلابن بەم بەلایە ئەهلی شارئ ئەلەپاژ

ئیشارە ی بو «غصب» هەیه. ئەم غەصبە بە زۆردار و ئەهلی بازاریش دەکەویبت کە پیشەیان بەسەرەوه نانی قەرزە بوو حسابی قەرزدارەکانیان تا کوو وەها دەبیبت قەرزە کە دەکرتەوه سەلەم بوو کۆزی دانەهاتوو بەرخ و گیسک ئیتر لە ئاکامدا ڕەنگە لە بری دینارێک قەرز پینچ دیناریش وەگراینتەوه. هەر چۆنیک بیبت زۆردار مەلعوونیک بەرچاوی ئەهلی شارە لێی دەوه شیتەوه ئەوه نەدە موحامەلە لەگەدا بکرت، خوا لەناوی بیات کە مرو نەتوانی لەناوی بیات.

تیک هاویشتنی چینایەتی و بیری چینایەتی لە کوردستانی خۆماندا هەتا سیەکانیش سەری هەلنەدایوو، کە سەری هەلدا لە ئاکامی بلابوونەوهی بیروباوەره کانی شۆرشێ ئۆکتۆبەر بوو نەک لە نما ی چینی بۆرجوازی کە تا ئیستاش پەیدا نەبوو. گۆتومە و لەم باسەشدا گۆتم تاکە «صراف» یک لە کورد نەرسکاوه. مەحوی بەوهدا پەنچە نیشان نایبت کە بە سەرپوۆتەراکی خراپە و بی دینیدا هاتۆتە خوار چونکە تەقلیدیکی کۆنی شیعر و ئەهلی «وشە» یە گلەپی لە بەدایەتی بکەن. ئەبونواس کە بە پارە ی پاداش دەژیا خو گیف دەکاتەوه و دەلی:

ومستبد اخوانه بتراته
لیست له کبرا ابر علی الکبر

مەحوی لەلایەن شیعرەوه بە مەتانەتی دەرشتن و نوکتە ئارایی و سەرەژوور چوون لە دەستووڕە سەلمپنراوه کانی شاعیریەتی سەردەمی خوکی و دەریزینی هەست بە شیوازی هونەری قەشەنگ و داهینانی وینە ی زینە نوکی و بەجئ هیشتنەوهی شاعیرانی تر لەو مەبەستە شیعییه ئاشنایانە ی هەموو تییاندا بەشدارن... لەمانە و لە جۆرە دەرشتنیک ی لوغەوی تاییەت بەخوکی کە شەقلێکی جوداکەرەوهی تەعبیری ئەوه لە شیعی کوردی، مەحوی دەچیتە ڕیزی یەکەمی شاعیرەکانمان و لە تەنیشت نالی پال لئێ دەداتەوه. لێرەدا رایەک دەردەیرم دەبی لە بیستنی و بەلاوه نانی پەلە نەکرت:

هەرچەند جارئ ڕیم نەبوو بە وردی دیوانەکە ی مەحوی بخوینمەوه، بگرە هەولی قەرزدانەوه م بەم گوتارە ماوهی نەدامئ هەمووشی بخوینمەوه، لەگەل ئەمەشدا کە من لە خویندەوهی شیعی کوردی سەر بە هێروگلێفیدا ناگرم بەلکوو نەزی هەر بەیتیک ی لە دەمارمدا فڕکە دەکات، سەیر نییە بە زوویی دیاردە ی بەرچا و لە دیوانیکدا بەدی بکەم. من وەها دەبینم شەبەنگی نالی لە شیعی مەحویدا بزەرە و دیاریشە، نەک ئەمە و بەس بەلکوو بزبوونەکە ی لەو شوپانەدا کە پۆیست بوو دەردەکەویبت بەلگە ی دیار بوونیهتی لە ویزدانی مەحوی.

سەرنجیک بگرە قەصیدە ی «بەحری نوور» پاتەوپات «معارضە» ی قەصیدە ی «ئەلا ئە ی نەفسی بووم ئاسا هەتا کە ی حیرسی وێرانە» ی نالی پئێ کردووە، وەک دەشزانین معارضە

هۆنینهوهی شیعره له قافیه و کیش و ناوهڕۆکی شیعرێکی مهشور. له موعارهزه دا دوشمناپهتی مه بهست نیه مه گهر هۆنهره وه بیکا به دوشمناپهتی. له م قهصیدهیهی مه حوی که به ریبازی نالیدا پرۆیشتوو دهت له به ره و کۆتایی هه له به ستدا دهلی:

ئه و که پرهر بوو قهصیدهی بورده نه شئهی عاله می پر کرد
فهرموو به م قهصیدهی کورده نۆبهی نه شئه پێوانه

واته: قهصیدهی «برده، بردیه» بوضیری که له عهتی پێغه مبه ره «د» زۆر گوتراوه، فهرموو به م قهصیدهیهی کورده دهست به نه شئه پێوی بکریت. مه حوی به ئانقه ست معارضه ی نالی ده کات که چی ناوی «برده» ده هینیت که کیش و قافیهی جودایه له به یته که ی مه حوی، خۆ مه علوو میشه قهصیده که ی «نالی» ی بیستوه و به دلپشی بووه و خۆپشی خه ریک کردوه له قهصیده که ی خۆیدا له نالی دانه مالیت، به لگه ش، جگه له ده لاله تی «معارضه» خۆی، که به یتی چواره می قهصیده که دهلی:

تاریکی شهوی کوفرا به یه ک ده م له معه یکیدا
هه زار و سیصه د و بیست و دووه، دنیا چراغانه

دیاره له 1322 ک. قهصیدهی داناوه. نالی له 1290 ک مردوه، تا ده می قهصیده که ی مه حوی 32 سال بپه ری کردوه، له وه دا نیه بگوتری ده شی مه حوی جارێ چاوی به دیوان وه یا قهصیده که ی نالی نه که وتوه. له ناوهڕۆکی قهصیده که ی هه ردوانیش به راوردیک بکریت گه لێک شوین په نجه ی نالی له مه حویدا ده دۆزیتوه به نمونه مه حوی دهلی:

مه دحیکت بکه م لاتیق به تو «یا خیر خلق الله»
بی خیری نالاتیق که جیبریلت ته نا خوانه

له نه عته که ی نالی ده خوینیتوه:

مرادم زیلله ت و پارانه وهی حاله نه وه ک نه عته
به چه ند به ییتی کوردانه که فورنانت ته نا خوانه

هه م به یته تازه باسکراوه که ی مه حوی و هه م به یتی «موکه پرهر بوو...» ت به بیردا دیته وه.
وشه ی کورد له ویاندا و «ته نا خوان» له میاندا «قاسمی مشترک» ی هه ردوو قهصیده که یه...

له م قهصیدهیه و له به ییت و دوو به یه تی دیکه شدا نالی بزریکی دیاره، سه یری به یتی سییه م
بکه له لاپه ره 110 ی دیوانی مه حوی ده خوینیتوه:

«ره حه» به و شیتیه ئه لحه ق قصیکی عاقلانه ی ووت
منم عاقل له به رگی عاره به خۆم که عاری کرد

ئینجا ته ماشای ئه م به یته ی نالی بکه:

من له بی بهرگی نه‌حهم پرسی که بوچ پرووتی گوتی
پاره‌بی شیت بم نه‌گهر شاد بم به بهرگی عاریه

وا ده‌زانم «ره‌حه» و «نه‌حه» ش یه‌ک ناو بیت له نووسیندا به هه‌له گوراوه یاخود مه‌حوی به
نانقه‌ست نه‌حه‌ی کردوه به ره‌حه. له واتادا هه‌ردوو به‌یت یه‌ک شتن.

له‌م به‌یت‌دا مه‌حوی که ده‌لی:

ئه‌م فیزاعه‌ت به دوه‌وه حه‌فته که ناپرسی چیه
تۆ یه‌کی دائیم هه‌زاریکی وه‌کوو من دوو به دووت

وه‌ک نالی شاعیرانه و ئوستادانه وشه‌ی «هه‌زار» ی به واتای ده‌جاران سه‌د و به واتای
بولبولیش له‌کار هیناوه. سه‌رحی دیوانه‌که بو ژماره‌ی هه‌زار نه‌چوه. له ئه‌سلیشدا عه‌ره‌ب که
بولبولی گوت «هزار – هه‌زار» وشه‌ی «هزار داستان» ی کورت کرده‌وه به واتای «هه‌زار
ناه‌نگ». نالیش گوتوه‌تی:

روخی تۆ گولیکه سه‌د به‌رگ و هه‌زاری عاشق ئه‌مما
له هه‌موو چه‌مه‌ن دیباره به ئوصولی ناله نالی

نالی ژماره‌ی «ناحاد و مینات و ئولووفی» کو کرده‌وه، مه‌حویش دوو ژماره‌ی ناحاد و یه‌کیکی
ئولووفی کو کرده‌وه له به‌یت‌که‌دا. کورد به تیکرایی که مه‌به‌ستی بولبول بوو ده‌لی «هه‌زار»
زۆری ئه‌دیبه‌کانیش هه‌روه‌ها ده‌که‌ن بویه‌یه له «هزار – هه‌زار» هه‌ر بو ژماره‌که ده‌چن.

له دیوانی مه‌حوی بگه‌ریت نمونه‌ی دیکه زۆر ده‌بینیت له حازری و بزری نالی هه‌موویش هه‌ر
به گیانی «تحدی» یه‌وه هاتوون که وا بی ده‌یرینی پاته‌ویات په‌رده عازه‌بانه‌یه‌ک هه‌لده‌گریت
هه‌ر به نالی هه‌لگیراوه. حاجی قادر له چه‌ندین جینگه‌ی دیوانه‌که‌ی ناوی نالی و شیعر و
مه‌تانه‌تی ده‌هینیت تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی که ده‌لی:

به «تضمین» به‌یت‌کی نالی ده‌هینم تا ره‌فیانم
بزنان من به ئه‌و ناگه‌م خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گوهر نابی

مه‌حوی بی ناوه‌ینان ملازیمی له‌گه‌لدا ده‌کات. ئه‌و پاره‌ی له لاپه‌ره 218 ی «مه‌حوی لوتکه» دا
که شیعی مه‌حوی له «سبکی هندی» داده‌نیت پئویستی به پروون کردنه‌وه هه‌یه ده‌بوو
نووسه‌ر شه‌رحی بدات، به‌لام من وه‌های بو ده‌چم که دهرشتنی «سبکی مه‌حوی» یه‌ پتر
له‌وه‌ی چاولیکه‌ری بیت. مه‌حوی له هه‌لنانی به‌یت‌کانی ئه‌و مامله‌ته له‌گه‌ل وشه‌دا ده‌کات که
وه‌ستای به‌نا دیت بو دۆزینه‌وه‌ی جینگه‌ی له‌بار به دوا به‌ردی له باردا ده‌گه‌ریت. گه‌لیک له
به‌یت‌کانی مه‌حوی ئه‌وه‌نده سفته ده‌لیپی وشه‌کانی له پال یه‌کتر هه‌لناوه‌شین له‌و
وه‌ستاییه‌شدا ناوناوه ده‌گاته تۆقه‌لانی ئه‌وتۆ هه‌ر داره‌وان و شاخه‌وانی مه‌علانی ده‌یگاتی. له‌و
یره شیعه‌ی که به‌م جوهره ده‌ست پی ده‌کات:

بییی یا نه بییی من داد و بییدادی ده کهم
گوی بداتی یا نه داتی ناھ و فہریادی ده کهم

چہندی ده گہمہ ئەم بہیتہ:

بیستوونی عیشقی شیرینیک ئەوا ہاتوتہ پینش
گہر لہ حق بیم و نہیم تہقلیدی فہرہادی ده کہم

موچرکیک دەمگرت (وا ئیستہ چاوەکانم تہر بوون).

نموونہیہکی وردی و مہتانہت لہم بہیتہ دہردہ کہویت و ہک کہ لہ صدان بہیتی ئەوتویدا.

زمانت کہ بییری قسہت دی بہ کار
قہلہم دادہ دەم، پەندی خو دادہ دەم

ئەم بہیتہ لہ لاپەرہ 36 ی دیوانی مہحوی و ہا شیکراوہ تہوہ کہ مرو زمانی خوئی بییرت و
قسہی پروبوچ نہکات قسہی کاریگہر دہ بییت و ہک قہلہم کہ دابدیرت باشتر دہنووسیت، بہلام
شی کردنہوہ کہ نہ دەلی کہ زمانت بییرت چو قسہ دہ کہیت نہ خو لہ دووبارہ بوونہوہی
«دادہ دەم» دہ گہیہ زیت.

وہک من بوی دہچم مہحوی پروالہتی زمان بیینی بہ تہپکہ داناوہ تہپکہ کەش و ہک «دەر و دوو
ہوڈہ» واتہ دہرگہیہک بہلای دوو ژوردا دہ کریتہوہ. بہ شیوہ نووسینی سہردہمی مہحوی
«بییری» دہنووسرا دوو جوور خویندہوہی ہلڈہ گرت. «بییری» بو کہسی دوہمی تاک و «بییری»
بو کہسی سییہمی تاک. ئنجا کہ گویت «زمانت یزندہ بی» ریکوپیک قسہت دیتہ کار چونکہ
مانای رستہ کہ ئەوہ دہ گہیہ نی کہ «زمانت یزندہ بی».

لہ «قہلہم دادہ دەم» دا «بییری» بہ خہبەر دیت کہ مونسپی قہلہم دادانہ. دادانی دوہم
«دادانی ناو» و ہا ہر شتیک دابدات دہ گہیہ نی. کہ قہلہم دادرا پەند بہ مہرہ کەبدا بو سہر
کاغز دادہ دات. ئەگہر خو نووسیش بییت پەندہ کہ بی مہرہ کەب ہر بو سہر کاغز دہ چیت
بہلام گومان نییہ مہحوی قہلہمی قامیشی مہبہست بووہ کہ بہ مہرہ کەب دہینووسی.

نیمچہ واتاہ کی و ہک زیدہ پارووش لہوہ دایہ کہ ئەگہر بہ رینووسی کون بنووسری: «پندی
خودا دہ دەم» دہ شی بخویند ریتہوہ «پەندی خودا دہ دەم» واتہ ئەو پەندہ دہ دەم کہ ہی
خودایہ. لہبەر خاتری کیش واوی «خودا» نہختیک دریز دہ کریتہوہ. من ہر نالی و مہحویم بہ
بیردا دیت لہ کورد ئەو جوورہ ہونہرہیان خوش جلہو کردیت بو ناو ہلہبہست.

بہر لہوہی بچم بو شی کردنہوہی چہند نموونہیہکی دیکہی کہ لہ «دیوانی مہحوی» دا
پنووستیان بہ تہواو کردن ہہیہ تیبینیہکی کورتیلہ لہ بارہی گوزہران و دوور کہوتنہوہی نالی
لہ ولات دہ کہم کہ لہ لاپەرہ 219 و 220 ی «مہحوی لوتکہ» دا بہ جووریک ہاتوہ تارکیہکی
خستوتہ سہر نالی کہ بہلای منہوہ پەروا نییہ. گویا نالی بہ دوور کہوتنہوہی لہ ولات و پرووداو و
نازاوہ و پشیوی کہ سہرچہمی ناوچہ کہی گرتبووہ نازادیہکی بہ خوئی دا کہ «بہ کەیف و
ہوہوسی خوئی بدوی».

ئەوہی من بوی دہچم، نالی لہ دەمی حوکمرانی ئەحمەد پاشادا چوو بو حہج. جارئ حہجی
تہواو نہ کردبوو یان ہر نہ بی لہ حہج نہ گہرا بووہ حاکمایہ تیبی بابان بہ سہر چوو. پاش چہندین
سال کاغزی بو سالم نووسی و وہلامی یہئسی لی و ہر گرتہوہ. ئنجا ئەگہر و ہا نہ بییت و لہ

پاش تیکچوونی پاشایه تی ئەحمەد پاشا نالی هەلاتبێ بو دەرەوێ سلیمانی و حەجی ناچاری کردبێ (کە ئەمەش من بوێ ناچم) دەبێ لە ترسی کوشتن وەیا بەندی بوون پێی غەریبی گرتبێتە بەر. لە هەردوو حالیشدا نالی بێ مال و حال بوو و بە نەداری سەفەری کردووە. نالی لە سلیمانی مزگەوتی نەبوو. هەر هیچی نەبوو بۆیە توانی ئاوارە بێت. حاجی قادر و کەیفی جوانرۆبیش بێ مال و حال بوێ دەرچوون.

چی لە لاپەرە 221 ییشدا گوتراوە کە نالی لە سلیمانی و غوربەتدا بە ناز و نێعمەتی میرەکانی بابان حەوابوو ئاواتیکە لە منەو بەرەو ئەو سەردەمانە. وە کاشکی بمانتوانیایە بلین ئەحمەد پاشا و باوکی لە سلیمانی خزمەتی نالیان کردووە بە ناز و نێعمەتەو دواتریش ئەحمەد پاشا درێغی بو نالی نەکردووە بەلام چ فایده! نالیەک لە سلیمانی نوای نەبووبێت، بەر لە دەوری نوا پەیدا کردنی بە درێزایی تەمەنی فەقێتەتی وەکوو گەڕیدەپەکی هەزار ئەم دێ و ئەو دێ و ئەم شار و ئەو شاری کردبێت چ دەرەفەتیکە بوو بە نازووە لە نێعمەتی پاشاکاندا ژیا بێت. لە غەریبیشدا بەبێک لە شام دەرسی بە خەلق گوتووە بو نان پەیدا کردن. لە ئاخر و ئۆخری ژیا نیشی، سالی 1288 و بەشیکێ 1289 ک حاجی مەلا عەبدوللای جەلی نالی لە مەککە دیتووە بێ مال و حال. چەند بزیکە هەبوو پێیانووە ژیاو. وەک دەبینن تەنھا لەو دەمانەدا کە ئەستەنبۆل نیشیمەنی بوو و ئەحمەد پاشاش تێیدا ژیاو جێی خۆیەتی چاوەروان بین ئەحمەد پاشا خزمەتیکە کردبێت...

تیکرای باری ژیانی مەحوی ناسوودەتر بوو لە هی نالی خۆ هەر نەبێ مەحوی خانەقەیی هەبوو. بە تەنیشت خانەقاوە مالیکیشی هەبوو تێیدا بەسێتەو. مندال و وەچەشی هەبوو پێیانووە روون بێتەو. صد جارن لێی پیرۆز بێت کە دە ئەوئەندەشی لایەق بوو. وەهاش بوو بە سەریووە نراو. بە تیکرای ئەهلی خەیاڵ لە وینەکێشانی حال و باری خۆیان هونەری تەعبیر تیکەل بە واقع دەکەن. هەر وەک لە دلداریدا بە هەلبەست خەویان نامبێت و فرمیسکیان دەبێتە خۆین و هەروەهاش لە تصویرێ تەنگەتاو بوونیان فەلەک لەگەل خۆیان بەشەر دەهێنن، زوربەیی خەلق لێیان دەبن بە رەقیب و دوшمن. لەجیاتێ ئاو خۆینی جگەر و لە جیاتێ نان گوزال دەخۆن...

وہا دەبێ لە ناحەزیدا شاعیریەت بەکار دەهێنن تا ئەوێ دوشمەنەکیان لە شەیتان مەلعوونتر دەنوینن... لە تەبیاتی بەشەر دەوئەشێتەو دلی نەهێنێ باسی ئەو بێحورمەتیە بکات کە بە راستی تووشی هاتووە بەلام لە شیعدا ریز و حورمەتی کە پێی رەوا دیتراو بە شکستی خۆی لە قەلەم بدات. شیعرم دیتوو بە حال کێش و قافیە ریک دەیهخێت کەچی تف لە زەمانە دەکا کە حورمەتی بلیمەتی وەک ئەو ناگرێت. خولاسە، ئەمیناغای حاجی بەکراغای کۆبێ بە ناز پەرورەدە کرابوو لە شیعدا دەلێت:

ئەوئەندەم خاک بەسەردا کرد لە هیجرت
زەمین دووی بوو بە تۆز ئیستیکە پەنجە

تەقالیدی شیعرمان موبالغە و بەسەرەووە نان و ئاراییشتی زیاد و ئەو جوړە نیگارکێشییە تێدا باو بوو. نالی بێ یا مەحوی یان هەر کەس دەبێ بێ حال و باری ناو دیوانەکەیی دووکەل و ئاگر و نەنگی و تاریکی تێدا قەلەم کێش کراو. مەبەستم نێبە بلیم نازاریان نەبوو بەلام نازاریکی کە هەبوو خراوەتە ژێر عەدەسەیی زلکەرەوێ خەیاڵی شیعر.

لەگەل ئەمەشدا دەبێ حورمەتی ئەو مەهارەتە بگرین کە لە سەرەنیا کردنی ئێش و ئازاردا خزمەتی خەیاڵی رەنگین و وینەکێشی هونەرایی و زاخاوی مێشک، وێزای دەولەمەند کردنی زمان و ئەدەبیان کردووە. چەند شیرینە ئەو بەیتەیی طاهر بەگ لە شکانی پەنجەیی بە گوللەیی دەمانچە گوتووەتی:

فەلەك زانى كە دەشكى رەنەقى بازارى مانگ و خۆر
شكاندى پەنجهكەم تا من نەنووسم وەصفى روخسارى

ئېمە ئەگەر تەنھا دىوانى مەھوى بىكەن بە شايدى خۆشى و ناخۆشى رۆزگار و
بەسەربردنى. ھەرگىز ئەو روداۋە خۆشكەلەپەي لاپەرەكانى 246، 247، 248 ى «مەھوى
لوتكە» ناخوينىنەۋە كە ھەموو ناگزورپەكى گۆربوۋە بە ئىرۆيى. بەلام نەمزانى پىۋەندى
چوارىنەكەي لاپەرە 246 كە دەرگايە بۇ گىرانەۋەي روداۋەكە، بەو خەۋنە سەيرەي كە نائىبى
ۋالى دىتوۋپەتى و لە ئاكامدا كىردوۋپەتى بە كۆپلەي «مەھوى» چىيە؟ بە داخەۋە ھىچ تاكىك
لەو ھەشت نووسراۋەي باس كراۋ لە لاپەرە 255 ى «مەھوى لوتكە» دا نەھاتۆتە بەرچاۋم
كەۋا پىنگومان گەلېك شتم لى وەردەگرتن لەبارەي مەھويۋە ئىستاش مەترسى ئەۋەم ھەيە
لېرەدا رايەك بە ناۋى خۆمەۋە دەرپىر دواتر دەرچى كە يەكېك يان پىتر لەو سەرچاۋانە بۆي
چوون.

ۋەك گەلى جار گوتراۋە و نووسراۋىشە شىعەرى مەھوى غەرقى واتا و نوكتە و وپنە و جوانىيە،
لەۋانەيە مرۆ پىيى ۋابى لە بەيتىكى قول بۆتەۋە بۇ تەختى بنى كەچى بە رۆچوونى قولتر
گەۋھەرى نەدۆزرايەۋە بە دەستەۋە دەدات. بۇ بەسەر كىردنەۋەي چەند و چۆنى واتاى ديار و
ناديارى شىعەرەكانى ھەر ئەو دىۋانە لەبەردەستدايە كە مامۇستا مەلا عەبدولكەرىم و كاك
محەمەد شەرحيان داۋە.

لېرەدا ھانا دەبەمە بەر ئەو دىۋانە بۇ مەشقى وردىبىنى لە چەند نموونە شىعەرىكى بايى ئەۋەي
تروسكەيەكى زىاد بەۋاۋىژى بۇ ناۋ دىۋانەكە و بەر نىگاي ئەدەب دۆست و ئەدىبان لە قەۋارەي
گوتارىشدا جىيى يېتەۋە. دەشى بلىم كارىكى من دەيكەم گەلېك ئاسانترە لەۋەي مامۇستا و
كاك محەمەد كىردوۋپانە چونكە ھەمىشە رەخنە ۋەيا بەسەرەۋەنان لە بنىات نان سووكەلەترە.
ئەۋان مەيدانىان خۆش كىردوۋە ئىنجا من دىم بە ۋەكازى قەلەمەۋە پىاسەي تىدا دەكەم. ئەو
نموۋانەش ھى بەدوۋادا گەران نىن. لاپەرەم سەير كىردوۋە و بەيتىكم رەچاۋ كىردوۋە ئىنجا دە پەرم
ھەلدوۋەتەۋە تا لەسەر لاپەرەيەكى بەند بووم، ۋەھاش بوۋە كىتىم داناۋە، كە بۆي گەراۋەتمەۋە
لەو لاپەرەنە گىر بووم كە پىشتر پىياندا تىپەرى بووم، تا ئىستاش نەگەيشتوۋمە بەشى
فارسىيەكەي.

لە لاپەرە 64 ى دىۋانەكە ھاتوۋە:

ئەگەر نازادەگىيەك بى لە عەدەمدا بۆمان
چى ھەيە غەيرى بە پىچى پەلپەل داۋى حەيات

لە شەرحدا ھاتوۋە: نەبوون ھىچ نەبى سەربەستىيەكى بۇ بنىادەم تىدايە لەم ھەموو كۆت و
زنجىرە جۆر بە جۆرە ماددى و پرووحىيانەي بە خۆيانەۋەيان بەستۆتەۋە... ھتد. من تەنھا دەخلم
بەسەر وشەي «بە پىچى» يەۋە ھەيە كە ۋەك بۆي دەچم «بىچى» يە ۋاتا كەشى دەيىتە
«پەلپەل – خىرا خىرا بىچى دواى حەيات» ۋەك كە داۋ بە پىچانەۋە ھەل دەكرىتەۋە. «بە
پىچى پەلپەل» لووس و لېك نىيە. بە پىچى دواى حەيات جوملەي تەۋاۋ دروست ناكات چونكە
«اسناد» ى تىدا نىيە ۋەك كە لە فىعلى «بىچى» اسناد پەيدا دەبى.

لە لاپەرە 66 ھاتوۋە:

خهلاصی بوونی قهت ناوی ئهسیری زولفی زنجیرت
له بهر تیرت، مهلهک بی ههلفرینی نهبووه نهخچیرت

له شهرحدا هاتوو: دیلی کهمهندی زولفی تو هه رگیز نایهوی پرزگار بی و نچیری راوت نه گهر
فریشتهش بی هه رگیز له بهر تیری تو هه لنافرئ و دهیهوی بهو تیره بیئری چونکه دلدار
دهیهوی هه میسه له یاره کهیهوه نزیک بی، من وههای بو ناچم: شیعه که نهیگوت نچیر
دهیهوی بهو تیره بیئری به پچه وانهوه گوتی نچیرت مهلائیکه تیش بی خهلاس بوونی له داوی
زولفت ناوی چونکه هه ر هه لفرئ تیرت دهیکوژی، مانهوهی له داوی زولفی چاکتره بو...
داوه که سهلامه تتره له تیره که، وشه «مهلهک» به واتای «یهک مهل» یش دی، مه بهست له
نچیر نچیری کوژراوه.

له لاپه ره 70 دا هاتوو:

له پی حه رامه زرهی سیلسیلهی موقه ددهسی عیشق
بی به شیر و مه گهر هه لگری له دنیا دهست

له شهرحدا دهلی:

زنجیره ی عیشق ناکرته پی هه موو کهس و هه موو کهس شایانی خهلاتی وا پیروز نیه، بو
ئهوهی ئه م زنجیره بکرته پی و له پیتدا زرهی بی، پیوسته بی به شیر و ئه وهنده ئازا بی
بتوانی دهست له دنیا هه لگری.

من وههای بو دهچم، به رینوسی کون وشه که ده نووسرا «شیر» و به هه ر دوو جور ده شیا
بخویندریته وه واته «شیر، شیر = اسد، سیف». بو شکلی «شیر» هه ر واتایه ک لی بدریته وه
قهیدی نیه به مه رچیک له گه ل دهقی شیعه که بگونجی نهک به زوره ملی به سه ریدا
سه پی.

چهندی ده کهم بوم نالوی بلیم دهست له دنیا هه لگرتن سزای زنجیر کردنی پیوه بی، وا ده زانم
نیوه دیری دوهمی بهیته که ده بی بخویندریته وه: «بی به شیر و مه گهر هه لگری له دنیا
دهست»

بوون به شیر «سیف» و دهست له دنیا هه لگرتن «تمرد» ده گه یه نی نهک واز لی هینان، له
سه بکی بهیته که ئه و دهست هه لگرتن وه کوو ئالا هه لگرتن و یرم هه لگرتن بو جهنگ، تو که
خوت شیر بوویت دهست هه لگرتنیش ده پیته شیر هه لگرتن چونکه شیر دهستی هه لگرتوو،
ئه م سه رکه شیه به که مناسبی سزای زنجیر کردنه، چونکه له واقعدا دنیا ته لاق دانه ده پیته
هوی حه لال کردنی زرهی سیلسیلهی موقه ددهسی عیشق.

له لاپه ره 78 ئه م بهیته:

ئیتیفای، ئافتاب ئانی موقابیل بوو به پروت
ئافه تیکی دی، نه ما تابی، بوهستی پروو به پروت

له شهرحدا هاتوو:

به ریکهوت جارنکیان روژ تاویک له گه ل پروت پروو به پروو بوو، ده ردیکی وای به سه ر هات توانای
نه ما له به رابه رتا خوی بگری.

وهك من بۆي دهچم: رۆژ خۆي له ئاوینهي پرووی یاردا دیتوه. رۆژ به «افتاب» نووسراوه له بهیتهکهدا. که دیققت بکهی له وشه ی «افتاب» «افت» ههیه که دهکاتهوه «افه» ی نیوه دێری دوهمی شیعهکه. ئنجا ئابی نهما چونکه له وشه ی «افتاب» که «افت» لابه ریت «اب» ده مینێ ئهک تاب. «اب» یش که ئاوه ناتوانی بوهستی.

له لاپه ره 152 ئه م بهیته:

له زولفیا ونه پروو لێوی هه ر له کارابه
ئه و ئافتابه گه ر ئاوا بووه مه سیحا خۆش

نیوه دێری دوهم له بهر کیش ده خویندریتهوه «ئه وافتابه گه راوا بووه...» له شه رحدا ده لێ: ئافتاب: خۆر، مه به ست له چه زه تی عیسا یه. مه سیحا: عیسا، مه به ست لێوی یاره که هه ناسه یه کی لێ ده رده چی وهک ئه و هه ناسه یه ی له ده می چه زه تی عیسا ده رده چوو مردووی پێ زیندوو ده بوه وه.

من وا ده زانم ئافتاب که ئاوا بووه پرووی یاره له زولفدا ون بووه، ئه م ما لێوی له کار نه که وتۆه چونکه نه فه سی هه ر دیت و خه لق زیندوو ده کاته وه وهک مه سیح. نه فه سیش مووی زولفی لاده دا بایی ده رکه وتنی ده می. له لاپه ره 219 ئه م بهیته:

له پاداشی قسه ی سه ردا هه مه ئه و هه ناسه ی گه رم
که سی شیتانه به ردم تی گری من به رقی تی ده گرم

له شه رحدا ده لێ: له تۆله ی قسه ی سارد و ناخۆشی و وهک به ردی ره قی یارانی بی به زه بییدا منیش هه لکیشانی ئاخ و هه ناسه ی گه رمم هه یه وهک هه و ره بروسکه و به رقی ئاسمان کاریگه ر و سوژینه ره.

من دوو تیبینیم هه یه: یه کیان ئه وه یه که مه حوی ده لێ «به ردم تی گری» ئه م به رده ی له خۆرای نیه هیناوه. وشه ی به رد ده نووسرا «برد» ئه م وشه یه به عه ره یی ده کاته وه «سه رد» ی نیوه به یتی یه که م. که واته به واتای «حجر» یش ده روات و له مونسه به ی قسه ی ساردا به «پرد، ساردی» ش ده روات. تیبینی دوهم ئه وه یه که وشه ی «شیتانه» هه رچه ند جپی بۆته وه به لام زیده له هه موو وه سفیک بۆ «شیتی» په سه ند کراوه؟ بۆچی گیلانه نه بی؟ وه ها ده زانم وشه که به رینووسی کۆن «شیتانه» ی بی چوکه ده نووسرا. ئه م شکه هه لده گری «شیطان» بی و به زاری کوردا بیته «شیتانه» له هه مان کاتیشدا «شیتانه» ش له کیسه ده مینێته وه:

که سی شیطان به ردم تی گری...
که سی شیتانه به ردم تی گری...
که سی شیتانه به ردم تی گری...

ره نگه مه حوی له ئاسۆی وشه ی «شیطان» هه به ته مامان بوو بیته خه یال له «برق» بکه بینه وه که ئه و «شهاب» ه بی رامالی شه باطین ده کریت وهک له قورئاندا هاتووه «... فأتبعه شهاب مبین» ئنجا ئه گه ر شریته به م خه یاله درێژ بکه بینه وه ده گه یه نه راده ی ئه وه ی که وشه ی «سه ردا» ئه ویش «سه ر» بی و ته واوکه ری حرف جری «له» که «دا» یه به دوایدا هاتییت وهک که «سه ردا» ش هه ر «سه ردا» یه و دالیککی لێ قرتاوه. ئه وسا «سه ر» به واتای «سه روو، به رزایی» دیت به مه به ستی «ئاسمان» چونکه شه باطین گوئیان له قسه ی ئاسمان راده گرت و شیهاب، به رقیان تی ده گیرا. له پاداشی قسه ی ئاسماندا من به رق ده گرمه شه یطان... نه ختیک چاوپۆشی و یارمه تی دان پنیوسته تا ئه م واتا لێ دانه وه ی «ئاسمان و برق» له شه یطانه وه له بهر ته بیاتماندا ده سازیت.

يارمه تی دان و چاوپوشی ئەوتۆیی هەمیشە لەگەڵ لوغز و مەعمادا کراوە بۆ ئەوەی بتوانی هونەری وەها سەرکێش ڕام بێت. هێندی لە شیعری مەحوی و نالیش بە وردی و قوولیاندا خۆیان لە ڕۆخی موعەمما دەخشین. لە مونسەبەیی موعەمادا باسیکی کورتیلە دەگیرمەوه.

عبدالباقي العمري به شاعیری سەدهی نۆزدهمی بەغدا دادەندرێت. خۆی مووسلیبە هاتۆتە بەغدا. دەگیریتەوه دەلی ڕۆژیکیان بە عادهتی خۆم دەچووم بۆ لای مەولانا خالید. بە بیرمدا هات فیراسەتی ناقي بکەمەوه. بە ڕیگاوه موعەممايەکم ڕیکخست، که گەیشتمە خزمەتی گۆتم: موعەممايەک هەیه بۆم لێک نادریتەوه، داواي کرد و منیش خۆیندمەوه:

بان لام العذار من ألف القد
فتم الوصال فی عامین

دەلی بی وەستان گۆتی: «ئەفسەنتین» لە ولاتی مووسل زۆر هەیه. لێکدانەوه که بەم جۆرە دەبێت: لام دوور بکەوتەوه لە «الف» دەمێنیتەوه «اف» که وصال لە دوو سالدا پیک بێت. سال وەک «عام» ی هاتوه «سنه» شی هاتوه، دوو سال دەبێتە «سنتین» لەگەڵ «اف» بە یەکتر بگەن «اف سنتین – افسنتین» دروست دەبێت. ئەفسەنتین ڕوه کێکە. واتای بەیتەکەش بە کوردی ئەمەیه: لامی بسک لە ئەلفی قەد دوور بۆوه. لە دوو سالدا وصال پیک هات.

لە لاپەرە 298 که شەرحی ئەم بەیتە دراوه:

روخیشی کردە ئەولا دەی شی پرسی
بە شوخی شاهی من تۆ بۆچی مانی

دەبوو بگوتری «روح و شا» دوو بەردی شەترەنجن هەروەها «مات» یش زاراوهیه بۆ مردنی شا که ئیتر یاری دەدۆری. «روخیشی کردە ئەو لا» لە نوختە یاری شەترەنجەوه دەشی ئەوه بی که ڕوخیکی خۆی بەلاوه نا «وهک که لە بەیتەکەشدا ڕووی خۆی بەلاوه ناوه» دیسانەوه یاریەکە بردۆتەوه که مەحوی مات کردوه. دەشی ئەوهش بی که ڕوخیکی مەحویشی لاداوه و کوشتووتی دەشپرسی بۆچی ماتی؟ ڕوخ لە پاش وەزیر لە هەموو ئالەتەکان بەهێزتره.

لە لاپەرە 300 ئەم بەیتە:

مەگەر قەطعی نەفەس چاری بکا، وەرنا نیە هەرگیز
لە پێوهندی که مەندی پر خەمی طولی ئەمەل چاری

شەرح دراوه بەوهدا که: لە گیان دەرچوون بەلاوه هیچ چاری نەفەس ناکا و لە که مەندی ئالۆزکای هیوا درێژی ڕزگاری ناکا.

راسته قەطعی نەفەس، هەناسە لە خۆ پیرین، دەبێتە مردن، ڕوالەتی بەیتەکەش ئەو واتایە بە دەستەوه دەدات بەلام وەک من دێتە بەرچاوم، مەحوی تەپکە ی داناو بۆ خۆنەر. داوا ئەوهی فیلت لی دەکا بەوهدا که دەلی هەر قەطعی نەفەس ئەو پێوهندییە چار بکات، ئنجا ئەگەر زینمان مووقلاشی بکات دەبینین ئەو پێوهندییە بە طولی ئەمەلهوه یە کجار بپهێزە چونکه مەحوی پیت دەلێت قەطعی نەفەس بە واتای ئەو قەطعی که نەفەس دەیکات وەک «قەطعی شیر، تیغ» پێوهندی که مەندی پر پێچی طولی ئەمەل هەلده پێتەوه، واتە ئەمەلی بەو یارە هێندە سست و بپهێزە که هەناسەیهک داوه کانی دەپسینیت. ئەم قەطعی نەفەسەش وەکوو

«دهرو و دوو هۆده» ی پښتر گوتمان به لای دوو ژووردا ده کرتهوه. جاریکیان به لای ایرانی نه فسهوه که مردنه، جاریکیان به لای پرندهی نه فسهوه که خوی طولی نه مهل ده پسینت.

وشه ی «مه گهر» لیره دا که وهها ده گه یه نی هیچ شتیک نیه غه یری قه طعی نه فسه طولی نه مه چاره بکات، له په نا واتای «پرندهی هه ناسه» دا تی ده گه یه که شتیک ده ره وه ی وجودی شاعیر نه و داوه ی نه مه له ناپرت. چ هه ناسه یران پت که مردنه و چ پرندهی هه ناسه پت هه ردویان زه نه ی عاشقن، له ده ره وه نه هاتوون. داوه پتوه ندیه کانی طولی نه مهل به رانه ر کاریگه ری ده ره کی پسانیان بو نیه. نه و داوه پتوه ندیه هه نده سستن به با ی هه ناسه ی عاشق ده پسین.

ده گه پریمه وه بو قسه یه کی زووتر کردم که ناشی له لاهه واتا راگوپزین بو ناو شیعر. چی له شی کردنه وه ی نه مه چند به یته کردومه راگوپستنی واتا نیه بو ناو شیعر چونکه له به یته کاندای وشه و ته عبیر و هپما هه ن بو واتاکان، تا نه گهر به سه هوپش چوو پتیم و شتیکم هه ناپت که به خه یالی شاعیردا نه هاتبی هه ر ناپت به سه ره وه نان به لکوو وه ک نه وه ی لی دت تو بلای 35 دره مه مزر کرده من 40 دره مه مت بو بدوزمه وه. نه گهر هاتبامایه «قه طعی نه فسه» م بر دبا یه وه بو خه فه کردنی سولتانی عوسمانلی و شای قاجار وه یا خنکاندنی نه میر ده ریای هیزی ده ریای به ریتانیا ده بوومه قاچاغچی... مه حوی و نالی و وهها به چهرخ و دۆلابن تا لپیان بیچیه وه خه فته. فهرموو پروانه نه مه به یته مه حوی:

نه گه یه دامه نی، ده سستی دوعا، جا ده مه خاکی پری
طه ریقه ی گوشه گیری به رده ده مه نه مجاره ری ده گرم

له وان به ت هه موو لایه نیک ی وشه سازی و واتا نارایی و نوکته سنجی و... و... ی ناو به یته که ت به ته وای و دروستی لیک دایته وه به لام به سه ر شتیک ی وردیله ی نیگارانه کیشدا تپه ری بیت وه ک نه وه ی که «جا» ی مه صره عی یه که م وا له ناو «نه مجاره» ی مه صره عی دوه مدایه و له لای خوی وه وه ک بورغووی مه کینه یه ک له نگه ری دوو مه صره عه که ی راگرتیت. جا، نجا، نه مجا، نه مجار، نه مجاره هه مووی یه ک واتای هه یه، هیندیکیان لپیان کورت کراوه ته وه. به زوری و به که می. تا نه مجاره بوته جا.

نالی ده لی:

وای فهرموو که ماچت نه ده می پرووره شی «تو» بم
نه مساله به چی دت نه سه ری وه عده یی پاری

هه موو نه دیب و شاعیره کان ده پانخوینده وه و ده خویننه وه «تو» که چی به مه دا به یته که ده مرئ. نالی «تو - توو» ی گوتوه چونکه له م شکله دا هه م به واتای «تو - أنت» دت و هه م به واتای «توو - تووک - شه عر - موو» دت. تومز له م ساله دا «پرووره شی توو - تووک، موو» بوه چونکه پریشی رواوه. نه و واتایه ی له «توو - به واتای توو - أنت» دت نه ویش له چی خویدا به رده وامه. وه ک دیاره مه حوی و نالی ناوانوه به زاری ده ره وه ی بابان دواون تیر له وشه یه ک، له ته عبیره ک پت، مه به ستیان پی ده رپروه.

مه حوی ده لی:

نه م عالمه که مونته ظیری جیلوه ی نه و مه هه ن
ده مرن به و تینتظاره هه موولا «بلا خصوص»

به پته كه م به رينووسى ديوانه كه ي مه حوى را گوښت. له م به پته سه رم سورماوه. ليم سووره كه له ته عبيري «هه موو لابل، همولا بلا، همولا به لا، همو - لابه...» جارگيران له وه رگيرانى «هه م» ي سه ره تاي «هه موولا» وشه ي «مه ه» په ديايه كه له مه صره عى په كه مدا عالم مونت زيري جيلوه ي ئون به لام نازانم له كوڼوه ئو وه رگيرانه ده ست ده كه وي. جارگيري ديكه له «هه موو لا بلا» كه بخوڼدر پته وه «هه مو لا به» ئو «مو» ه لاده چپت و ده م پته وه «ه - لا». «لابه - لابه ره ده گه پهنى: وه ك گوتم مه حوى زاري دهره وه ي بابان به كار ده ه پته».

ئوه ي ده م پته وه له «هه موو لا بلا خصوص» ته نها «لا خصوص» ه. به جوړگي كه باشى بو ناچم له «لا خصوص» مانه وه ي «لا - به واتاي حرفى لام» مه به سته. ئنجا كه ئم به دوا «هه - لا» دا هات «هلال» دروست ده پته كه ئه ويش مه هه كه په، ده كاته وه يار. ده زانم شيكردنه وه كه ناته واوه به لام په نجه م لپي بهر ناپته چونكه ئاين و ئوينى مه حوى گه لته ي له گه لدا ناكړي. ده قى شيعره كه له رواله تدا تيمان ناگايه پهنى بوچى عالم له و ئينتيزاره ده مرن. به لام نه گه ر «مه ه - هلال» له شيعره كه دا دوزينه وه يان مه به ست بى به به ريه وه ده بى چين له دوا چين بمرن و نه يدوزنه وه. قسه زوره، مه ودا كورته، ئمه مل دووره!

خوينه رانم به خياللى دلى ته رى هه موو شاعيره كوچ كرده كانمان له گه ل مندا ئم غه زه له ي مه حوى بخوڼنه وه. له هه موانه وه گولاو پښتى يادى باغ و به هه شتى دل به بولوله كه ي مه حوى. ناهه ننگ گيري شه ره ف و قودسيه تى كوردستان و كورد زمان بى:

شمشاده ئمه يا قه ده يا سه روى زه وانه
يا عه ره يا نه خلى مرادى دل و جانه

داخو ئمه نه گريجه په په خشاره به سه ردا
ياسونبوله و كرده ويه صه با زولفى به شان

ناهووى خوته نه جيلوه ده كاتن له خه طادا
يا چاوى ره شى فيتنه گه رى سورمه كه شان

دل هايمه دايم كه ئمه قه تره په داخو
يا جوزته كى بى جوزته موسه ماما به ده انه

ئم مه ي صيفه تى خوون خوره وا نازك و سووره
يا قووتى له به. يا گوله. يا قووتى ره وانه

نالاندم و فه رموى كه ئم نازاره حه زينه
يا مه حوييه يا بولوله كه ي فه صلى خه زانه

به غدا هه پنى 1988\1\8
مه سه وود محه مد

وه شانى په كه م: گوډارى كاروان ژماره 62 سالى 1988
وه شانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2009

«...»

ئەم جیھانە بئی سەرۆبنە، بئی سنوور و کۆتاییە، کەس تئی پیرنەکردووی وا لەبەر چا و ھەست و ھۆشماندا، بە پروالەت، ھیندە کراوہیە ھەر دەلئی بانگەوازی ئاشکراییی و دەروون شکافی خۆی بە بەر گۆی بیەردا بەرز ھەلدەیری، کە لئی ورد دەیتەوہ دەبینیت دەوران دەورتی تەنیوہ تەوہ بە تەلەی فکر و تەپکە ھۆشی ئەوتۆ کە ھەر یەکیکی لەوانە یە بە ترووکە چاویک چەند خلیسک بە نیگات بیات بۆ ناو زیندانە داخراوہکانی.

من لێرەدا نامەوہی پئی کورت درئز بکەمەوہ بۆ باسە دوورەدەست و پەنامەکی و وردەکانی فەلسەفە و میتافیزیک و ماتەماتیک و... تیک.. و تیک و ھەزار و یەک تیک و ئیزم ism ی زانا و پسیور و پەندیار و ڕابەرە وردیو و تەنکداپر و ھیماساز و زار قەلەبالغی زانستە بە دەرگە و دۆلابەکان و ھونەرە لوولخواردوہکان و فیل و فرە خۆ- داپنچاوەکان، کە لەواندا تەپکە ی فکر بۆ زاناکان نراوہ تەوہ نەک بۆ زۆربە ی خەلق چونکە زۆربە ی خەلق ھەستیان پئی ناکەن تا تئیان بکەون مەگەر لە پئیگە ی بەھەلەچوون و سەر لی شییوانی زاناکان لەو تەپکانەدا ساکارەکانیش بەدوا ئەواندا پابەندی تەپکەکان بین وەک کە قوتابی لە شیوہی تووتی قسە ی مامۆستاکانی دەلئتەوہ، دیارە زۆربە ی خەلقیش لە تەک ئەو زانایانەدا وەک قوتابی و بەرەژیر تریشن. ئنجا بۆیە یە لێرەدا تەنھا دەست بۆ تەپکە ی ئاشکرا دەبەم کە ھەموو چاویک دەبینیت و پئیوہ دەبیت، ناوناوہ یەک نەبئی، کە بە پئی داخواری، سەرکێلکی ھەندئ تەپکە ی نابەرچا و دەکەم. بەلام لە پئیشەوہ دل خۆشکەر یەکی مرووقی ساکار دەدەمەوہ [کە خۆم یەکیانم] بەوہدا بە شئیکی تەپکە ی بەرچاوەکان لە کۆنەوہ ڕابەرەکانیش وەک ئیمە لئی بەسەھوو دەچوون و تئی دەکەوتن و لیکدانەوہ ی زانستیانە ی ئەوسایان لی ھەلدینجا، واتە شەرمی تئوہ گلانی سافیلکانە بایی نوشتوو یەکی بەپۆز بەسەر شانئ ئەوانیشدا دەدوورا، ھەر لەم نووسینە شەدا ئەم لایەنەت بە بەر چاورا تئی دەپەری.

مرووق یەکەم تئوہرامانی ھۆشدارانە ی بەرەو شئیکی پروون و ئاشکرا و بەرز و پان و خاوبن بوہ کە ئەگەر لە ئاستیدا بە سەھوو چوو پئی بە زۆر لەسەری کەوت پئی ئەویش «ئاسمان» ە بە خۆی و بەرز و جوانی و ڕەنگینی و مانگ و ئەستێرە و ھەور و برووسکە و کاکپشان و... و... یەوہ، ھەر لە یەکەم نیگاشیوہ لئی بە سەھوو چوو کە وای زانی شینە [چونکە شین نییە] کە وای زانی گونبەتە [... گونبەت نییە]، کە وای زانی سەرقاپە بە سەر زەویدا نخوون بۆتەوہ [نە سەرقاپە و نە نخوون بۆتەوہ]، کە وای زانی بگپری بوونەوہرە گەشە ئاسمانیەکانە [نە بگپرە و نە ھیچ...]، دواتریش کە فەلەکناسەکان بە وردبوونەوہ لە بزووتنەوہ ی ئەو بوونەوہرە ئاسمانییانە ھەوت ھەشت فەلەکی تەبەق لەسەر تەبەقی بئی تیک و دەرزیان کردە ھەلسوورپئی چەرخ و دۆلابی ھەموو جیھان، خویان و زانستی زیدە گرنگی فەلەکیان لەو بەرزاییوہ بردە ناو زیندانئیکی فکری وەھا کە دوو ھەزار سالئیکی پئی چوو تاکوو لە سەردەمی کۆپەرنیکۆس و گالیلیو بەر لە 400 سالئیک دوا ی ترس و لەرز و قوربانئ و زمان پیرن و کافر کردن و سووتاندنی چەندین بئی خەتایان تەبەقەکان پینچرانەوہ و ڕۆژ و مانگ و ئەستێرە وەستاوہکان و گەرۆکەکان لە کاروانی شەوانە و ڕۆژانە ی ئەزەلی ڕەھا کران و ھەر یەکەیان بە پئی تئی پیر کردنی ھۆشی فەلەکناسەکانی ئەو سەردەمە پئیشکە ی ھەسانەوہیان بۆ ساز درا. مانگ و ئەستێرە گەرۆکەکانیش مانەوہ لەسەر تاکە بزووتنەوہ ی تاییەتی خویان کە پئوہندی بە ھەلاتن و ئاوابوونەوہ نییە. ئنجا کە ئەمە کرا یەکسەر و بە ناچاری «مامە زەوی» کە تاکوو ئەو کاتە لە مەرکەزی جیھان پالی لی دابووە خرایە گەر و کرایە بەرپرسیاری ئەو چاوبەستەکییە زەلی کە بزووتن و گەران و سوورانئ ئاسمان و بوونەوہرە پڕشنگدارەکانی لە ھۆشی مرووقیان دەکرد چونکە دەرکەوت «زەوی» خۆی بوو دەسوورا و دەبزووت و ئاسمانی لەبەر چاوی سافیلکە و پسیوراندا دەکردە چەرخو فەلەک.

تۆ ئەگەر بىر بىكەيتەۋە لە چاۋبەستەكۆپكە تا ھەلۋەشانەۋەدى، كە ھېشتاكەش بايى سەردىرېكى لى ماۋەتەۋە، ئىنجا بىگەرېت بەدوا ئەو كارە زىدە گىرنگ و بە ئەرك و ژانوزوارەى كە كىردۆتتە سەر زېھن و باۋەر و ئايىن و زانست و ھونەر و ئەفسانە و... و... بەدرېزاي مېژوۋى مروۇف سەيرت لەۋە دېتەۋە كە چۆن مېشك و دل و دەرۋون و ناخى ھەست و نەستى مروۇف ھەر لە رىسكانىيەۋە مەحكوم بوە بەو دېمەنە بى رەزايە، چاۋغەلەتېنە ھۆش، حەپەسېنە، گيان وروۋزىنەى پاك و پروون و بەرز و ھىچ و پوۋچەش.

ۋەھا تى نەگەى تەپكەى «ئاسمان» ە شىنى پان ھەروا بە سېناپى و بى سەپروسەمەر و كارىگەرى، ھۆشى مروۇفى لە خۆيدا حەشار دا تا ئەو پرۆژگارەى كە بەرەۋېش چوونى زانست فېلەكەى بۇ دۆزىۋە ئەۋېش ۋەك دىلى حوكم تەۋاۋ كىردوۋ لېى دەرچوو. لە تاۋ كارىگەرى دېمەنى ئاسمان بۇ ناۋ دل و دەرۋونى ئادەمىزاد ئەۋەندە بەسە كە بەشى ھەرە گەرە و پېرۇزى ئەۋەى پېى دەلېن «ژوورخان- بناۋ فوفى» ى كۆننەى ئادەمىزاد راستەۋخۆ و بى مامۇستا و يەكسەر لە ۋ شىنە پانەۋە بۇى شۆرېۋتەۋە، تەنانت بۇ ماۋەى دوور و درېزى ھەزاران سال بە «خا» ناسراۋە ۋەيا ھەر نەبى ھېندەى خوا ھېز و پېرۇزى پى بەخسراۋە، زۇرىش لە خاۋانەى گەلان پەرستويانن بەچكەى ئەو ئاسمانە بوون.

گۆى بگرە لە وتوۋزى دىندار و پەندىار و شاعىر و قسەكەر و رېش سېى و حىكايەتخوانى گەلانى ھەزاران سال لەمەۋبەر لېيان دەبېەت كە چارەنوسى مروۇف لە تەگىرى ئەو شىنە پانەى نەك لە گەنم و جۆ و بەرخ و گىسكىكى پېى دەزىت. بەرخ و گەنمەگەشى مەحكومى ئەو پىرپارەى كە ئاسمان و ھېزە نېننەكانى پېى رەۋا دىتوون، تەنانت گىسكى بۇ ھەزاران سەرنەپرەۋە ئەگەر بەنىازى رازى كىردنى ئاسمان نەبوۋېت. چەند سەپرە بەزەپى مروۇف بۇ ئاسمان بەرز بېتەۋە ئىنجا لەۋتەۋە بەسەر برسى و لى قەۋماۋدا نشىۋ بېتەۋە پىۋەتتەكەش بۇ ئاسمان حىساب بىرېت. ئەم «قدرىة- Fatalism» ەش تا بەرە و چىنى ھەزار و زەحمەت كېش و نەخوئىدوۋ دەبوۋىۋە پتر ئەستور و خەست دەبوۋ تا ئەۋەى قسەپەكى مەپلەۋ ئازادى باباپەكى مېشك كراۋە لاي ئەو كەرەۋارانەى بە كىر لە قەلەم دەدرا ئېستاش پاشماۋەى ئەم حالە ھەر بەرچاۋە.

بەدۋادا گەرانى ھەزاران ئايدىۋولۇچيا و باۋەر و ئەركى مادى و پاداشتى مەعەۋى و پەلەفرەى گيان و شاگەشكەبوونى دل و شەر و ئاشتى و جموجوول و جانفېداپى... و... و... كە ئاسمان بەسەر مروۇفېدا پىرەۋە بۇ لېكدانەۋەى خۆنەر بەجى دەھېلم چۈنكە كارېك نىيە من ۋەيا يەككى دىكە بە نووسىن و بە ئاخوتن و لېى بە كۆتايى بگات. ئاسمان گەرەترىن و وردترىن و قوولترىن فېلى لە ھۆشى سافىلكان كىردوۋ، ھەزاران ھەزار دنياپەرستىش بە ناۋ ئەو فېلەدا بۇ ئومېد و ترسى ئەو سافىلكانە چوۋە و بۇ خۆى داپىرون. پىۋاى ئايىنى فېرروۋنېش بەشىكى ھەۋل و تەقەلاى بۇ رېسۋا كىردنى ئەو تەرزە تەلەكەبازىيە بوە بەلام چى بۇ كراۋە؟ ئەگەر خۆنەر لېشم ناسەلمېنى، كوردى گوتەنى، ئەمە گەز و ئەمەش رابردوۋى مروۇف پىرۇ بېپتەۋە.

مروۇف كە نىگاي لە ئاسمان بەر بوە سەر زەۋى، دېسانەۋە، دەكەۋېتە ناۋ تەپكەھى بە گىرېوگال و بە بېنەۋبەرە كە دەبىنى زەۋى ۋەك ئەستوۋكى نانەۋا لەبەر دەست و دەمىدا بە ھەموۋ لايەكدا پان بۆتەۋە و بە پەراۋىزى ئاسمانەۋە نووساۋە بى تەقەل و بى تىك. لەم روالەتەۋە بۇ ئەۋە چوۋ كە رۆز و مانگ و ئەستېرەكان ھەر جارە لە زەۋىيەۋە دەرېن و بە چەرخوفەلەكى ئاسماندا لە ئەنجامى گەشتېكى نىۋ ئەلقەبېدا دەچنەۋە ناۋ ھەناۋى رۆزاۋاى زەۋى و دەحەسېنەۋە بۇ گەشتېكى نوبى سەر لە بەيانى.

ھەندېك لە ۋ كەسانەى شەيداي جەبەرۋوتى ھېزى پەنامەكىن، تا ئەۋرادەپەى بە قسەكانىندا دەسەلاتىشى بۇ دەخۋازنەۋە، ۋەھايان لايەقى دەسەلاتى ئەزەلى دىت بېن لە سەرەتاي ھەر بەپانىيەكدا رۆزېكى تازە دروست دەكرېت و لە كۆنە چەرخوفەلەكە تى دەنېشېت. ھەر ئەم قسەپە سەرەراى خۆشكەلەپى، پترېش، لەگەل قودسىەتى ئاسمان و پرووناكايى و بەرزايى

ده گونجېتن له وهی هر شهوه رږژي نورانی بچېته ناو باخه لى خاکی ساردوسير و به ته پوتوز و تاریک، خو نه گهر بشی له کاتی رږژگیان و مانگیان به تنه که لیدان حووته قووتدهره که بترسیت و یه قیان بکاته وه. نه هه موو ته به ق له سهر ته به قی خاک و به رده ی که به شه و رږژه که ی تېدا هه شار ده درې له وانه نییه ری به هیچ گرمه و لرمه یه ک بدا به ره و تاریکستان و غه بیستانی هه ناویه وه پروات، نجا حووتیش له وېدا نییه بترسی بانه ترسی چونکه سهر له بهری نه ستووی زهوی، وه ک گوتمان، کورسی نه فسانه ی رږژي قووت داوه ئیتر چی له گه لدا ده کری نه گهر هات و رږژه که ی نه دایه وه؟

وا چاکه به خشنده یی غه یب هه موو سبه یه یه ک رږژیکي تازه به مه خلووقات ببه خشی وه ک به درېژایی نه زهل و له بهر ژیان و بوونی به خشیوه و ده به خشیته ههر چنده له ده مېکیشه وه زاناکانی فهله ک به خه لقیان راگه یان دبوو زهوی خړه و مانگ و نه ستره له بهر چاوان ناودیوی ئاسوی رږژاوا ده بڼه وه و قووت نادرین به لکوو له ولاتیکي دیکه هه لدینه وه تا سووری ته واو به ده وری زه ویدا ده کن و له ئاسوی رږژه لاتوه سبه یان قوت ده بڼه وه. له گه ل نه مه شدا له چنده فهله کناس و سوخته ی زیره ک به ولاره که سی سافیلکه به دوا نه و تهرزه قسه به ره وازانه نه که وت.

ته نانه ت مه لاکانی خو مان که فهله کی کوپیان به دهرس ده خویند و ده گوتوه ته واوینک له ده ست حیکایه تی «نه رز له سهر پشתי گایه...» به تنه گ ده هاتن و له مونسه به ی دینی عاده تېدا ناچار بوون وه ک خه لقی دیکه پېشیدا ده هاتنه وه و وتووېژي فهله کناسانه یان ههر له ئالقه ی خویندا ده کرد چونکه چی نه وان له زانستی فهله ک باسیان ده کرد شتیک نه بوو بچېته فامی نه خویندو وانه وه. حال گه یشته راده یه ک مه لایه کی مه غریبی دانی به کافر بوونی «شیخ محمه د عبده» دا هینا له بهر نه و جوړه رایانه ی که یه کیکیان بزوتن و خړبوونی زهوی بوو وای کرد هه ندی بابای پیتول چیا ی قاف به رږخاوړوخی نه ستووه که دا هه لنی نه وه ک که س سهره تاته که له لیواریه وه بکات وه یا بگاته پیکدا دورانی ئاسمان و زهوی و ده ست له کاری نارخوا بدات، دیو و عیفریتی پشت چیا ی قافیش ههر به ره می لابه لایی ته ختېوونی رووی زهوی بوو چونکه زور حه یفه نه و مه لېنده که س نه دیتوه ی پشت چیا ی قاف به به تالی بمینېته وه له کیس خوولیا ی ئاشقه دیو و جنوکه په رست بچیت.

سهر له وه دایه [ره نکه سه یریشی تېدا نه بی] که مېشکی مروف نه فسانه ی هه لمشت و زاخواه که ی به خو یه وه گرت بارته قای نه فسانه دؤستی شهر له گه ل راستیدا ده کات و به گز بیری پرووناک و پاکدا دیته وه. ته نانه ت که داهینانه نویه کان وه ک ته له فون و گرامه فون و فړوک هاتن و سهری رییان به هوشی مروف گرت و تنگیان به نه فسانه بابلیه کان هه لچنی، پاسه وانه کانی نه فسانه به کاری شه یانان دانان و له خه لقیان حه رام ده کردن. دواتر نه ختیک به شهرم و ته وازعه وه ده یانگوت نه مانه هه موویان «گاورکار» ن و عه قیده تیک ده دن. تا ئیستاش مروفی وه ها هه یه له په روشی بیفېله وه ده سکیک به لگه بېینېته وه بو دروزنبوونی چوونه ناو مانگ، تا کوو جاریکیان به یه کیک له وانه م گوت نه دی نه گهر په لیان گرتیت و له ناو که شتییه کی ئاسمانگه ریان دانایت و له سهر مانگ داپانه زاندیت؟ گوتی نه و ده مه ش ته ئولیکي بو ده بینمه وه. له ناسیاوی خو م که سی وه هام دیتوه، توش دیتوته. که شه وان که شتی ئاسمانگه ری وه ک نه ستره به ناو نه ستراندا ده گه ران ده یگوت کورینه ته ماشای مه کن!! بو خوشی چاوی ده پیره زهوی... نه ویش و زوری دیکه ش شادیی دای ده گرتن گه شتیکي ئاسمانی تیک ده چوو وه یا ئاسمانه واوینک تی ده چوو، له مه شدا ههر هینده ی ساوا ی نه فام گله بیان ده چېته وه سهر.

ته رکیبی زهوی سهر له نوی فیلیکي گه وره ی له زانا کونه کان کرد که وا به پروالته ی هه لخه له تان و وایانزانی زهوی له چوار ماکه مه شوره که ی «ناو، ناگر، خاک، هه وا» پیک هاتوه که چی ئیستا ده زانین ههر چواریان ماده ی ئاوتیه ی ههره گرنگی زهوین. دوزینه وه ی نه و چوار ماکه ش به ره می بیر کردنه وه و لیکدانه وه ی زاناکان بوو نه ک هه لپه ی مه یلی نه فسانه وه یا روانینی سافیلکه.

ئەفسانەپەرسى و سافىلكە بەعادەت بەرانبەر دىمەنى نامەفەھومى سىروشت يا ھەر دەحەپەسى و يەكسەر بۇ غەيبى دەبانەو، يا لە ئاستىدا يىپاك و بى وردبوونەو دەپت. بەتايىبەتى ئەو شتانەى ھەمىشە دەيانىنېت. تا ئەو دەمەى كە خەرىكبوونى بە ژيان و گوزەرانەو لە شتانى ھەلدەئەنگوئىت ئىتر حىسارىكىان بۇ دەكات. سافىلكە دەزانى ئا و لە خۇل سووكتەر، ھەست بە ھەواش دەكات، ديارە ئاگرېشى دېتو: بەلام ئەو لېكدانەو مەيلە و وردە ناكات كە ھەرچى لەسەر زەوى بەرچا و بەرھەستە يەكېكە لەو چوار شتە. بۇ ئەم ماملەتە نېمچە «تجرىدى» يە لەگەل سىروشتدا گوئ لە مامۇستاكەى دەگرئ، ھەتا راگە ياندنەكانى مامۇستاكەشى سادەتر بى لې خۇشتر دېت: دنيا بى ورد كەردنەو مەخلووقى خوا بى خۇشترە لەوہى ئا و ئاگر و خاك و ھەوا بى، چوارىش بى لە نەوہد خۇشترە.

تو لە سافىلكە بگەرئ: رابەرە موژدەدەرەكانى ئەو چوار ماكە چەندىن حىسابى زانستىيان لەسەر جىھانى «چوار ماكى» ھەلستاندو. تەنانت مىزاجى مرۇقىان بە پى نىك بوونى لە خاسىەتى ھەر كامېك لەو چوارە بە چوار جور دابەشى كەردو. دەرمانى نەخۇشيشيان بە پى مىزاجى نەخۇشەكە ساز داو.

دياردەپەكى ھەمىشەپى دىكەى زەوى ھەپە ھەموو چاوپك دەپىنېت و ھەتا سەردەمى «نىووتن» یش بە داخراوى لە شىوہى تەپكەى فەر ماپەو، فېلى گەورەشى لى كەردىن: ھەرچى قورسايى ھەپە بەرە و نزمایى دەپتەو. ئەم دياردە بە روالەت بەدېھى و سەرەتايى وای لە نىگای زانا و نەزان كەرد بۇ ئەو بچى كە «ژووروو» ھەتا سەرووى ھەرەسەرەو ھەر بەرز پىت و «خواروو» ش ھەتا تەختى بنى دنيا ھەر نزم پىت. ئنجا كە ئەمەى لى بوو بە باوہرى بنجى، بەلگەى ھەرە گەورەى تەخت و راست بوونى رووى زەوى لى داتاشى بەو گوتەپەى كە ئەگەر زەوى خىر بى لە پىشەو ھەرچى ئا و ھەپە دەرژتە بۇشايى ژرەوہى زەوى، ھەرچى شتى رەقىش ھەپە لە تەنىشتەكان و دىوى بنەوہى زەوى ئەوانىش بەر دەبنەو بۇ بۇشايى نزم. چ قەلاتېكە ئەو خراپىەى زەندىقەكان بە مل زەويدا دەپرن! خىرى چى و ماشىنەى چى!! (زاناكانى پۇنان و فەلەكناسەكانى فېرگەى بەتلەمىؤس لەو حىسابە بەدەرن). من سافىلكەى و ھەم دىتو كە دەگوترا زەوى بە دەورى خۇيدا دەخولتەو گورج قسەكەى بەدرو دەخستەو بەوہدا كە ئەگەر خولاباپەو دەبوو سبەپنان كە لە خەو ھەلدەستا سەرى لە جىبى پى پىت و پىشى لە جىبى سەرى.

چاوبەستەكى بوونەو، ناوانو، بۇ تېوہرامانى عادەتى بەلاى سىحر و تەلەسمدا دەچتەو ھەك كە كانپاوەكان ھاوینان ساردن و زستانانىش ھىندەى ھەمام ھەلميان لى ھەلدەستى و خەلق خۇپانى تېدا دەشون، ھەر لە پەنا ئەم تەلەپەدا يەكېكى دىكە ھەپە ئەویش بەلاى نىگای سادەو چ تەفسىرىكى ژىرېزانەى نىپە كە دەبنن ھەتا پىا و بەرەو بەرزايى سەرووى شاخەكان تى ھەلكشېت ساردترە ھەرچەند لە رۇژىش نىك تر دەپتەو. ئەم دياردەپە وای كەرد بەر لە چەند سەد سالېك «ابن خلدون» بلى گەرمایى رۇژ دواى گەپشتنى تىشكەكەى بۇ سەر زەوى و عەكس بوونەوہى ئنجا پەيدا دەبى. بەراستى ئەو جورە دياردانە كە لە روالەتدا دژى بەدېھىەن و بەر ھىچ سادە حىسايىكى مەفھوم ناكەون ھەك پلانگېرى بە ئانقەست سەرىپۇشى پەنامەكېپەتى بەسەر ھەلكەوت و بوونەوہردا دادەنەو، ھىچ گۇشەپەكى پەردەكەش ديار نىپە پەنجەى ھۇشى لى گىر بکەيت و ھەلى بدەپتەو: ئاخى ئەگەر كارى جنۆكە و مېردەزمە نەبى چۆن زستانان ھەلم لە كانپاوى سارد ھەلدەستى؟ نىكبوونەو لە رۇژ ساردايى پەيدا دەكات؟ ئاگر لە ئاوى پاران بەر دەبى؟ ئەم پرسىارانە و سەدانى ھەك ئەوان بۇ مرۇقى نەخۇندووى بەر لە ھەزار سال و دوو ھەزار سال براى سىحر و جادووگەرى بوون و خورجىنەى ئەفسانەى مىراتىيان دەئاخنى و رىيان بە مرۇقى فېلباز دەدا بە ئا و تارىكايى ھەر يەكېك لەو پرسىانەدا بۇ دەروون وگىرفانى سافىلكان خشكە بكات.

دىمەن و دياردەى دىكە زۆرن كە لە ھىچ كەلېنېكەو ھۇش وگۇشى مرۇقى نەخۇندوو تى پى ناكات و بەرانبەرى دەحەپەسى. لەمانە دوو دياردە سەرى و نامەفەھومەكەى برووسكە و پەلكەزىرېنەن: ئەگەر لە غەيبەو ھۇپەكى رقبزوىن بۇ برووسكە و يەكېكى نەشمىلانە بۇ

په لکه زېږینه په پيدا نه کړئ، نو خه لقه سافیلکه و ساده په ده بې هر ده مه به شکه ی سهر سورمانی پڼه بیت. خو ټنده واریش له کونی کونه وه هو ی راستینه ی تم دوو دیارده په ی نه ده زانی، ږهنگه تا ټیستا کهش به ته وای روون نه بوو پیته وه بوچی هه وری فشه لوک ده توانی بروسکه ی 20 کیلومه تری به ږیا بکات که چی گه وره ترین ږشته ی کاره باساری ناتوانی له چند مه تریک دوورتر کاره با به هه وادا ږاگوږی، واته بروسکه ی مرو فکرد هه زاریه کی بروسکه ی سروسکرد ده ناچی؟ له مهش بگه ږی، ئدی چون تاکه گه واله یه ک هه وری ده ورات و به درې ژایی هه زار کیلومتر لښاوکه ی و ږرانکه ر هه لده ږیژئ خو نه گه ر هه موو هه وریه که هه لگوشیت سه ده په کی ئو ناوه ی لی په پدا نابی؟ له وهرامی تم لایه نه، که جاری نازانین چیه، بیر له و ده ږیا په بکه وه که له کونه وه خه لقی نه خو ټنده وار وایان ده زانی به ئاسمانه وه په و له سه ر شتیکی وه ک بیژنگ ږاوه ستاوه که کونه کانی کرانه وه دلپه کان هه لده ږیژن..! تم خه یاله یان ده کرد هه ږچند له عه قیده شیاندا، که قورئانه، باسی باران به ږوونی کراوه، نه به حر و نه بیژنگیشی ټیډابه.

په لکه زېږینه له بارانیش سه رنج ږاکښتره و سه رسوور ټنتره. من تا ټیستاش له باره په وه هه ئه وه ندهم خو ټنده وه و خو ټنده که دلپه ی باران شیوه ی «منشور» ږهنگه کانی تیشکی ږوژ ده شکیته وه له وه به ولاره چ ته فسیریکم به ده ستوه نیه له وه دا که چون ږهنگه کان وه ها پان ده بن که له دووره وه بدیترین چونکه ئو ته فسیره ی من خو ټندومه هه ئه وه ندهم تی ده گه په نی که ږهنگه کان تاکه یه ک زنجیره ی سه رووتر وه یا خوارووتر ده شکیته وه له بیلپه ی چاو به ره ژوورتر وه یا به ره ژیرتر ده وه ستی، خو نه گه ر وا دابنن هه ږهنگه له ږیزه دلپه یکه وه عه کس ده پیته وه ئه وساش حه وت زنجیره ی دلپه ی باران به سه ریه که وه هه ږینده ی خه ټیکی باریک خو ده نوین، وه هاش له یه کدی نریک ده بن که سه رله نوی ټیکه ل به یه کدی بینه وه و بگه ږینه وه بو شکلی تیشکی ږوژ، که چی وه ها ده بی، ناواوه، په له هه وریک له دوورایی پازده کیلومه تره وه هه مووی ده پیته په لکه زېږینه، ئنجا ناشزانم بوچی به زوری دوو په لکه زېږینه هه لدین: هه لبت تم ږسیارانم نامکه ن به ئه فسانه په رست چونکه سه ر ږیچیم له ئه سللی ته فسیره که نیه که ده لی مه نشووره کانی دلپه ی باران ږهنگه کانی تیشکی ږوژ ده ده نه وه، من هه ر ئه وه نده ده لیم که ته فسیره که، جاری باپی هه موو دیارده که ناکات. هه رچی ئه فسانه په رسته له پښه وه په نا بو دیو و په ری و قه مچی فلانه پاله وان و که زی فلانه فریشته ده بات. ئو قسانه شم له لای خومه وه ترنجانده ناو نووسینه که م بو ئه وه ی باشت ده رکه وی که چند زه حمه ته مرو ف له ږپی خو ټندنیسه وه به راستیه بنچیه کانی دیارده ی سروش بکات، ئنجا ده بی حالی مام باپیری گوندی «ده وژان» ی به ر له 500 سال چی بوو پیټ!! ئه وه ی راستیش بی زوری خو ټنده واره کانی تم سه رده مهش له لایه ن ته سلیم بوون به وه ی پی ده لین ته فسیری عیلمی ه ټنده ی ئو مام باپی ره خوش جله وه ن هه ر بو په یشه له ئاست گورانی هیچ ته فسیریکی عیلمی ناکه ونه ږه خنه کارییه وه و بلین چون ده شی که فلانه شت تا دوینی به راست داده ندرا ټیستا ده رکه وی هه له ی ږووت بی؟ به هه مه حال باده ده مه وه سه ر ږچه ی نووسینه که.

وه رزیری ولاتی کورده واری له ته جره به ی خو ټدا هه ستی به وه کردوه که بای شه مال هه ږچند له له شی مرو ف خوش دیت نه خوشی شیناوردی وه ک شوکه و دو ی پڼه یه. ږه شه باش، ږیچه وانه، له لهش ناخوش دیت به لام نه خوشی شیناوردی پڼه نیه، بگره نه خوشیش ده په ږینی. تم دیارده په له هیچ ږوشنه و که له به ږیکه وه ته فسیر به ده ست وه رزیری ساده ی بیسه واده وه نادات، ئه ویش ناچار هانای برده به ر ئه رشیفی بیروباوه ږی میراتی و گوتی هه رچی ږه شه پایه بای به هه شته به سه ر جه هه نه مدا تی ده په ږی، شه مالیش بای جه هه نه مه به سه ر به هه شتدا دیت. سه ر له وه داپه که ه یشنا تم بنوسکارییه [تفسیر، ته علیل] خاوینتره له وه ی نه فسی ئه ژده ها و ورشه ی بالی په ری وه یا هاتوباتی پشت چیای قاف ټیکه ل به مه سه له که بکری چونکه هه ر نه بی به هه شت و جه هه نه م له ئایینی بی فیل و بی ته ئوبلدا هه ن هه ږچند چ ده خلیشیان به سه ر شوکه و دووه نه بی.

خەلق ۋېلېنكى بچووكى دېكەش لە خۇيان دەكەن لەوھەدا كە ھەر جارە لە نكاو سەرمايەك دېت و دەبىنن بەفر لە شاخان باریوھ گورج دەلېن سەرمايەكە ھى بەفرەكە بوو كەچى، بەپېچەوانە، بەفرەكە ھى سەرمايەكەيە. كاتېك سەرما ھى بەفر دەبى كە بېين لە لاوھ بەفر بوېنن و بەسەر شاخانیوھە بلاو بکەینەوھە و ولاتی پى ۋېنك بکەین. ئەم سەھوھە بچووكە ئەگەر زەرەرى نەبى سوودېشى نېيە راست كۆردنەوھەشى زەرەرى تېدا نېيە، جگە لەوھە كە پراھاتنمان بە سەلماندى سەھووكى بچووك لە كاری گرنگېشدا بە لای بنۆسكارى چەوتماندا دەباتەوھە وھیا ھەر نەبى ۋېرى چاوپۆشى دەبىن لە ھەلەى گەرەش.

ئەوھى راستېش بى گەلېك باوھېرى چەوتى زېدە گرنگ و بە ئەرك لە بنەرەتدا لەسەر ھەلەيەكى فكري بچووك ھەلستاوھ، وردە وردە تەنپوھتېوھە و پەگى داكوئاوھ، مروفېش بە تېكرایى زوو دەسخەلەت دەدرى تا ئەوھى [گوتە] مەشورەكەى «عەقلى لە چاويدايە» ى لى بەراست دەگەرئ لە وروھوھە كە ئەوھى چاودەبېنېت بە پروالەت دېمەنى راستەقېنەى شتانە وھەك كە پېست سەرپۆشى راستەقېنەى لەشە. ھەر بۆيەبشە پياوى ۋېلباز ھەمېشە بە جۆرى سەرنجراکېش و لە بارى نااسايدا خۆى بەخەلق نیشان دەدات.

پروا دەكەم ئەگەر ساحېرى نېوان ھېندېيە سوورەكان خەتى سەوز و شىن بە سەر ورووياندا نەكېشن كەسى ئەوتۆيان بەداوا ناكەوى، وھیا گەرەتېن سەركرەدى شەر لە ھەمامدا بى تاج و ئەستېرە و قايش و قرووش كەس سلى لى ناكاتەوھ. گومان لەودا نېيە كە ئەم جېھانە ھەزاران ھەزار تەپكەى فكري ناوھتەوھ ئېتر سروسنكرى بى وھیا مروفكرى، لەوھتەى فكري روونېش خەباتى دەست پى كۆدوھ ھەر خەرىكى ئاشكرا كۆردنى ئەو فر و ۋېلە بوو كە لەو تەپكانەوھە دزەى بۆ ناو مېشك و دەرروونى ئادەمى كۆدوھە و نرخی قورسى لى ستاندوھە، زۆر جارن خۆ كۆزېشى پى كۆدوھە.

بى ئەوھى من بلىم لە خۆوھە ديارە ئەركى پەواندەوھى نارىكايى تەپكەى فكر دەچېتە ئەستۆى روئشېنېر چونكە ئەو وپرايى زېدە تواناى تېگەبشتن و وردېوونەوھە كە بە خويئدن پى گەيشتوھە ھەر خويشى خۆى بە پراپەر و چاوساغ و قوماندان داناوھ. بەلای مەنەوھە پراپەرەتى و پېشەواپەتېى روئشېنېر لە مەيدانى فكريا سى مەرجى بنجى گەرەى پېوھە:

- 1- لەسەرەتېى بە درېزايى عومرى روئشېنېرەتېى خۆى خەرىكى وھەدەست ھېنان و پتر كۆردنى زانبار (معرفة) بېت و شان بەشانى قافلەى بەرەو پېش چووكى فكر و ئەدەب و ھونەر و كۆمەلایەتى ھەنگا و ھەلېنى تاكو ھەمېشە چاوى بە ھەموو لایەكدا بنۆرېت و لە پەشكەو پېشكەى تېوھە رامانى تاكە قوزېن پەھا بېت. لېرەدا دەبى بلىم پەرۆش بۆ بېروباوھېرى شەخسى داوا لە روئشېنېرى دەكا كە خۆى بە ھەموو چەكېكى فكري ئاراستە بكا نەك تاكە چەكى باوھېرى خۆى كەوا پەنگە ھەر بە قەدەر كۆلە خەنجەرەكەى باوھېرى ناحەزەكەى پېرشتى ھەبى. زانست و ھونەر و ئەدەب و تەكنېك لەم سەردەمەدا وھەا خېرا بوھ ئەگەر لېى لەلېنگان نەكەپتە دەنگ تۆزېشى ناشكېنېت.
- كەتېنكى بى ناو و نېشانى ئەوروپا دەخوئېنېتەوھە سەرت سور دەمېنى لەو ھەموو وردېووى و قوول داگرتن و پەرفرەوانېيەى كە لە وھەا، بە زاھېر، كەمبايەخدا بەكار ھاتوھ. من نالىم روئشېنېر مەيدانە تايپەتېەكەى خۆى چۆل بكا بۆ گەشتى ناو مەيدانەكانى دېكە: من دەلېم وپراى پىپۆر بوون لە مەيدانى خۆيدا دەبى ئاگادارى ھاتوياتى مەيدانەكانى دېكەش بى بەتايپەتېى ئەوانەى لەھى خۆى نرېكن ھەر نەبى بەنېازى ئەوھى خۆى پېيان دەولەمەندتر بكا و پېشتوانى لە كاتى پېوېستدا لە چاوبەستەكېى حېلەگەرى ئەو مەيدانە پزگار بى و پېشى خۆى تەسلىم بە غەپر نەكا.
- من لە تەجرەبەى خۆمدا شتى وھەام دېتوھە بمھاوئېتە سەر گومان كۆردن

له یرباری پسیوران، به نمونه له تله فزیونی ولایتکی نه وروپا دیتم کپه رکئی له نیوان گورانیی 18 دهوله تدا ده کرا، هر گورانییهک له لایه ن تاقمه پسیوری غه یری خاوه ن گورانییه که وه نومره ی ده درایی. به زوری وه ها ده بوو گورانییهک له لایه ن پسیوریکه وه 100 نومره ی پو داده ندرا له لای په کیکي دیکه شه وه سفر (0) ی ده درایی. نجا که حالی پسیور وه ها بی بایین کوپر و کهر بکهینه که م وه یا تیرویشکی و خه توشیرانی به کار به نین خو هتا سه هوو بکری له نیوان صد و صفر تپه ر ناکات. نه م مه رجیهان له مهیدانی فکر [نه ده ب، هونه ر، فه لسه فه ...] به سه نکه، مهیدانی زانست و ته کنیک مه گه ر فه لسه فه یان له سه ر هه لئری نه خو پروشنیری فکر هاتوچویان تیدا ناکات.

2- پیوسته پروشنیر نه وه به چاوی خو په وه بگری که مومکینه خویشی وه ک خه لقی دیکه به ته پکه ی فکره وه بوویت، بو په له سه ریه تی هه میشه به بینین و باوهر و هه لوه سستی خویدا بیته وه و تاقیبان بکاته وه نه وه ک به دزیه وه هه لیهان تی خزاییت. تیمه ده بی بزاین، مرو ف به عاده ت له گه ل قه ناعه ت و بیروای خویدا ده گونجیت و پیی ده حه سیته وه، هر که لپشی به گومان که وت، کوردی گوتنه نی، کپچ ده که وپته که ولپیه وه. هر نه و حه سانه وه ی گونجان له گه ل قه ناعه ته وای کردوه باوهری پووجه ل بو ماوه ی هزار و دوو هزار سال له گه ل کومه لی دو اکه وتوودا بژیت چونکه به هیچ ماموستایه کی فیلباز و جادووگه ر ناکری هزاران هزار مریدی ساده بهاویته سه ر ریبازیک زهره ر بیت نه گه ر لیان خو ش نه یه ت. تو سه یری رابه ری دلسو ز بکه، چ عه زاییک ده خوا به ده ست نیقناع کردنی سافیلکان له ورینماییه ی که هه مووی پاکي و چاکه و به رزه وه نده نجا به هه زاری په کیکیش به دوا قسه کانی ناکه وت. له ده وروبه ری خو مان دلسو زکی وه کوو حاجی قادر به ر له 115 سالیک وه ختا بوو بکوژری به ده سستی نه و مریدانه ی به نه رک و مه سه ره فی خو یان خزمه تی ورینه کانی شیخی ماویلپان ده کرد. دواتر، له نه سته میوله وه، حاجی به بیر خه لقه که ی ده هینایه وه که ده یگوت: له ده وری که رنه بی تا ده وری گای کوپر له گوپی گا نوستوون زور حه یفه بو شیر

به هه مه حال مرو ف که باوهریکی به دلدا چوو، با هه له ی پروت و ره جالیش بی، وه های بو دینه جو ش خو ی تیدا له بیر ده کات، پروشنیری ش مرو ف و فریشته نیپه، گه لیک جارانی ش پتر له سافیلکان شیتگی ره ده بی بو باوهریکی قرچوک وه یا هه لوه سستیکی پووج. جا نه گه ر خو ی رانه هینی به وه ی ناوانه چاو به هه لوه ست و قه ناعه تیدا بگریته وه که لکی رابه رایه تی پیوه نامینی.

3- مه رجی سییه م که ته واکه ری مه رجی دو مه، نه وه یه که پیوسته مهیدانی ره خه گرتنی دلسو زانه ی بی نیاز له به ر فکر و نریندا به ربه ره للا بی و پروشنیری لی وه تنگ نه یه ت هه رچه ند ره خه که پرو له خو ی و باوهریشی بکات. فکر و نه ده ب و زانست و هونه ر و داهینان و به ره م هینان و گه شتی بن ده ریا و فرینی ئاسمانان هه مووی له پینا و خزمه تی ئاده میزاددا شه ره ف پهیدا ده که ن، که هات و په کیک له مانه ژورووی مرو ف خرا و لپی کرا به بوت له خانه ی شه ره فی مرو ف دوستی لاده چیت بو خانه ی مرو ف نه ویستی.

له سه‌رده‌می گه‌شه‌ی ژبای عه‌باسیه‌کاندا ده‌وری هه‌فتا باوه‌ری سه‌ر به‌تاکه‌ نایینی ئیسلام وێکرا ده‌ژبان و هه‌ره‌شه‌ له‌ هه‌چیان نه‌ده‌کرا، به‌ سه‌رنج گرتنیش له‌و باوه‌رانه‌ و کارێکی کردووایه‌ ده‌رده‌که‌وی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی لێیان زه‌ره‌رمه‌ند نه‌ده‌بوو. خه‌لق له‌ رێی باوه‌ره‌وه‌ یه‌خه‌گیری یه‌کدی نه‌ده‌بوون ته‌نانه‌ت مه‌سیحی و جووله‌که‌ و زه‌رده‌شتی و هی دیکه‌ش له‌ په‌راویزی باوه‌ردا پێکه‌وه‌یان هه‌لده‌کرد. پینگومان گه‌شه‌ی ژباړه‌ [حضاره‌] ی عه‌باسیه‌کان قه‌رزدارێ نازادیی باوه‌ره‌ نه‌خۆ ته‌گه‌ر ده‌نگی ته‌دیب و خاوه‌ن فکر و زاناکان خه‌فه‌ کرابایه‌ ده‌ریا ده‌ریای کتێبان کووچه‌ و بازاری به‌غدا و شاره‌کانی دیکه‌ی ته‌وسای ئیسلامیان پر نه‌ده‌کرد. ئیسلامه‌تیش ته‌وه‌ نه‌ده‌بوو ئیستا مسلمان و عه‌ره‌ب شانازی پێوه‌ بکه‌ن.

به‌لای منه‌وه‌ رێدان به‌ ره‌خه‌ گرتن چێی سه‌رپنجی و نه‌سه‌لماندن نییه‌، ته‌وه‌ی ده‌شی له‌ باره‌ی چه‌ندوچۆنی ره‌خه‌ گرتنه‌وه‌ قسه‌ی لێ بکری شیوه‌ی ره‌خه‌ گرتن و ده‌رپینی باوه‌ره‌، لێره‌دا خاوتینی زمان و دل و قه‌لم پێش مافی ره‌خه‌ گرتن ده‌که‌ونه‌وه‌ چونکه‌ به‌ هه‌چ مه‌زه‌بان ره‌وا نییه‌ «ماف» بپێته‌ هه‌لی تێچین کردنی نیازی به‌د و وشه‌ی بی حوورمه‌ت. پینگومان جووری ره‌خه‌گرتن و وه‌رام دانه‌وه‌ پێوانه‌ی هه‌ره‌ راسته‌ بو ته‌زموونی پله‌ی په‌سه‌ندایه‌تی و سوودبه‌خشایه‌تی ته‌وه‌ هه‌ینده‌ رو‌شنبیرییه‌ی که‌ مافی ره‌خه‌گرتنی تێدا تاقی ده‌کرته‌وه‌. هه‌تا رێکاری «ره‌خه‌ و وه‌رام» به‌رزتر بپت به‌لگه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دات له‌سه‌ر سوودبه‌خشی و جوامیری کاره‌که‌ و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی رو‌شنبیری و خۆینده‌واری ره‌خه‌گر و وه‌رام ده‌ره‌وه‌کان.

ئه‌م نووسینه‌ له‌وانه‌ نییه‌ کو‌تایی پت چونکه‌ هه‌تا به‌ دووی بکه‌ویت شریته‌ درێژ ده‌کاته‌وه‌: هه‌رچی بوونه‌وه‌ر هه‌یه‌ به‌ سروشت و مرو‌قیه‌وه‌ ده‌شی خورده‌ بکرته‌وه‌ بو ته‌پکه‌ی فکری بچووک و گه‌وره‌ که‌ هه‌ر یه‌کیکیان رو‌ژیک له‌ رو‌ژان فامی مرو‌قی به‌هه‌له‌ برد بی تا ته‌و‌را ده‌یه‌ی تاریکایی گه‌یاندپێته‌ بیروباوه‌ر و پێوانه‌ی چاکه‌ و خراپه‌، که‌ سه‌یری ره‌وتی مێژووش بکه‌یت ده‌بینیت هه‌موو هه‌نگاوێکی به‌ره‌و پێشه‌وه‌ی مرو‌ق به‌ دوو قاجی ئیعتباری هه‌لنراوه‌: یه‌کیکیان دو‌زینه‌وه‌ی هه‌یندیک راستی، دوه‌میشیان پووچاندنه‌وه‌ی هه‌یندیک هه‌له‌، ئنجا وه‌هاش بوه‌ ته‌و راستییه‌ی دوینی چرای کو‌مه‌لایه‌تی بوه‌، بی ته‌وه‌ی باری ئابووری وه‌یا رو‌شنبیری گۆرابی، ورده‌ورده‌ [له‌به‌ر ته‌وه‌ی هه‌وانه‌ی که‌ لێره‌دا چێی باس کردنیان نایه‌ته‌وه‌] تاریکایی داوه‌ته‌وه‌. سه‌رله‌نوێ خه‌باتی تازه‌ باه‌تی به‌ مل دلسۆز و مپشک رو‌ونه‌کان داپریوه‌.

ناچارم واز له‌ شریته‌ی نووسینه‌که‌ ده‌هینم تاکوو ماوه‌م بمینی بو ته‌وه‌ی ته‌پکه‌یه‌کی فکری زۆر به‌ناوبانگ بده‌مه‌ به‌ر نیگای خۆنه‌ر و مافی ره‌خه‌گرتنی تێدا به‌کار بپێم. ئه‌م ته‌پکه‌یان وه‌ک هه‌ر ئیستا روون ده‌بپێته‌وه‌ فێلی له‌ زاناکان کردوه‌ له‌ ریی ته‌وانیشه‌وه‌ قوتابیه‌کانیان پابه‌ندی بوون. منبیش که‌ دیم ره‌خه‌ی لێ ده‌گرم هه‌ونه‌ره‌که‌ ده‌گه‌رته‌وه‌ بو ته‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بیری وه‌های کردوه‌ من به‌ خۆیه‌وه‌ خه‌ریک بکات:

له‌ شی کرنه‌وه‌ی مێژوو که‌ به‌ سه‌ر راره‌وی ماددی مێژوویدا ده‌روات عه‌بدایه‌تی به‌ قو‌ناخی مێژوویی داندراوه‌ وه‌ک ده‌ره‌به‌گایه‌تی و سه‌رمایه‌داری. به‌ پێی بۆچوونی من که‌ له‌ به‌ر تیشکی مادی مێژوویدا سه‌یری پرسپاره‌که‌م ده‌که‌م عه‌بدایه‌تی دیارده‌یه‌کی کو‌مه‌لایه‌تییه‌ نه‌ک قو‌ناخی مێژوویی چونکه‌ له‌و نه‌زه‌ریه‌دا ته‌وه‌ی سیفه‌تی «قو‌ناخ» به‌ پلێکانه‌یه‌کی مێژوو ده‌به‌خشیت لایه‌نی ئابووری و جووری «به‌ره‌م هه‌نان» له‌ واته‌ ده‌بی «قو‌ناخ» زاده‌ی عه‌مه‌لیه‌تی گۆرانی ئابووری پت و رووداوێکی مێژوویی و ناچاری به‌ ئابوورییه‌وه‌ به‌ستراو پت وه‌ک که‌ فلاح و ملکدار له‌ به‌ره‌م هه‌نایی کشتوکالی سه‌رده‌مییدا له‌ شیوه‌ی حه‌تمی په‌یدا ده‌بن، هه‌رچی عه‌بدایه‌تییه‌ زاده‌ی عه‌مه‌لیه‌تی به‌ره‌م هه‌نان نییه‌، به‌چکه‌ی راسته‌وخۆ و یه‌کسه‌ری ئابووری نییه‌، به‌لکو به‌ زۆری له‌ ئاکامی دو‌راندنی شه‌ردا دانیشنوان وه‌یا

عەسكەرەكانى ولاتە تيشكاوہكە بە ديل گيراون و بوونەتە عەبد، وەيا لەبەر ناگزوورى خەلق مندالى خوڤان فرۆشتو، رەنگە خوڤيانيان فرۆشتى. مندال فرۆشتن بەوئەندە نايىتە بنجەى پەيدا بوونى «قوناخى بە ئابوورىيەو بەستراو» كە فرۆشتنى تېدايە چونكە مەر و گيسك و عەليشيش و كەلەشپريش دەفرۆشپرين چ قوناخانىش دروست ناكەن. حالوبارى مندال فرۆشتن و مەر فرۆشتن پيوەندى بە جوورى بەرھەم ھېنان و ھۆى بەرھەم ھېنانەو نېيە. مامەلەتېكە دەشى شانبەشانى چەندىن قوناخ بەردەوم يېت، رەنگ بوو ئەگەر ياسا مروڤ فرۆشتنى مەنع نەكردبايە ئىستاش لە ھەندى شوپنى پرووت و برسى و دواكەوتوودا ھەر لە برەوبوايە، لە برەويشدايە. راستيەكەى، لە ولاتى خوڤان تا ئەو نزيكانەش وەھا بوە مندال فرۆشراو بەلام نەبيستراوە قانوون نە لە كوڤ و نە لە نويدا سەلمانديتتى.

چى لېرەدا گوتم لە بارەى قوناخ نەبوونى عەبدايەتى بەوئەندە ھەلناوہ شپتەوہ كە لە پايتەخت و شارە گەورەكانى دەولەتە زلە كوڤەكاندا لە ئاكامى شەرى بەردەوام و سەرکەوتوو، ھەزاران عەبد و جارييە لە ژرووى ھەموو چينەكانەوہ كوڤمەلەبەكى دەسبەسەر و بى ماف و بى مزەيان لى پەيدا بوە و شپوہى «چين» يان وەرگرتو، چونكە قسەمان لەگەل «قوناخ» ە، جا ئەگەر ناوى قوناخت لەسەر ھەلگرت با لە شپوہى «دياردە» دا ھەر ناويكى پى دەدرى بدرى بەھەمەحال ئەو عەبدانەى پارە و پووليان چنگ كەوتوہ خوڤيانيان كړيوەتەوہ و ئازاد بوون. لەوانەيشە لە شەرىكى ديكەدا كوڤە عەبدەكە خاوەنەكەى خۆى بە ديل گرتى و كړديتتە عەبد. ھيچ دوور مەبينە يەكېك عەبدى ئازاد كړدى و دواتر خۆى ھەزار بوويت و كوڤە عەبدەكەى كړييتتى. تۆ ناتوانيت وا بە قسە «فەلاح» رەھا بكەيت وەك كە بە قسە عەبدېك ئازاد دەكەيت، كړيكارپش بە قسە نايىتە مالدار وەيا ئاغا كە چى دەشى ھەر لە شپوہى عەبدايەتيدا عەبد فەلاح بى وەيا سەرباز بى وەيا بازرگان بى واش بوە بۆتە «سلطان» يكى وەك كافوورى ئىخشيدى. عەبدايەتى بە قەدەر «بوتپەستى» دياردەيە و ھەردوويان بە ھەريانەوہ ھەيە پيەكەوہ شانبەشانى چەند قوناخ بە ميژوودا سەرەژر ببنەوہ. ھەردووشيان «چۆنيەتى» ن و بە پريار و بە قسە بەردەوام دەبن ياخود ھەلدەوہ شپنەوہ.

ئەو بيريارەى دياردەى عەبدايەتى بە قوناخ دانا بە تەپكەى لېكدانەوہ و روويوى خويەوہ بوو كە ديتى لە رووپەرەكانى ميژوودا ديمەنى ھەزاران ھەزار عەبد لە شكلى ريزەبەردى ديوارى چينيكي ھەرەژرەوہى قەلافەتى كوڤمەلايەتى پيەك دېنى ئيتەر بۆچى پيى نەگوتري چين؟ كە كرين و فرۆشتنيشنى بەسەرەوہ بى بۆچى قوناخى ميژوويى نەبى؟ لە راستيدا عەبد وەك «قوتابى» و «عەسكەر» چەند خاسيەتەك لەوہى دادەپري قوناخ بى:

- 1- عەبد و قوتابى و عەسكەر ھەرەمەى ھەموو چينەكان بگرە لە شازادەوہ تا ھەزارى پرووت و برسى.
 - 2- زادەى يەكسەر و راستەوخۆى بەرھەم ھېنان نين بەلكو پيداويستېكى چاك وەيا بەدى كوڤمەلايەتىن، ئەو پيداويستىيە پيوەندى بە ئابوورىيەوہ ھەبى يا نەبى.
 - 3- دەشى ھاوعومرى زۆربەى قوناخە ميژووييەكان بن ھەرچەند لە لاپەن سەرەتاي پەيدا بوونەوہ عەبد و عەسكەر كوڤترن لە قوتابى، عەسكەر و قوتابيش پيتەر دەوام دەكەن، رەنگە قوتابيش بەردەوامتر بى لە عەسكەر.
 - 4- ھەر وەك قوتابىيەتى و عەسكەرى حالەتېكى كاتىيە بۆ تاكەكانيان دەشى عەبدايەتپش بۆ تاكە عەبد كاتى يېت بە ھۆى ئازاد كړدن وەيا خۆ كړينەوہ وەيا ھەلاتن بۆ چينى دوورەدەست وەيا بە دەرچوونى ياساى ئازاد كړدننى عەبد وەيا مردنى خاوەنەكانى...
- ھەلبەت گەلېك دروشمى جوداكەرەوہش ھەيە لە ئىوان ئەو سى تاقمەدا وەك ئەوہى كە عەسكەر تابى بە سنوورە، قوتابيش لە چاو عەبد عومرى تايبەتى ھەيە كەمترپش خيزان پيەك دېنيت...

دەتوانىن لە قوتابىيەو بەلگەيەكى بەهيز وەرگرين بۆ پروونتر كوردنەوہى لايەنى قوناخ نەبوونى عەبدايەتى. قوتابى بە پىي بەرەو پىش چوونى كۆمەلايەتى گەيشتە پلەيەك كە ژمارەى بە قەدەر تىكرائى كرىكار و فەلاح بىت. لە زۆر ولاتى پىشكەوتوودا چوارىيەكى كۆمەل قوتابىن، بگرە نىسبەتەكە لەوہش تىپەر دەكات چونكە زۆرەي ھەرە زۆرى ھەموو ئەوانەى تەمەنيان لە نيوان شەش سال و بىست سالدايە قوتابىن. خو ئەگەر ئەو ساوايانەى جارئ نەگەيشتوونە تەمەنى خویندن لە حيسابەكە دەرھاو پىژين ژمارەى قوتابىيان خوئى لە نيوہى ژمارەى ھەموو دەخشىنئىت. دەرھاو يشتنى ساوايانىش لەوہو دەيت كە ئەوان جارئ لە ئالفەى ھىچ بەرپرسيدا نين ئەركىكى پىوہ بئى و ناويكى لئ بندرئ ئەو نەبئ كە خوئان ئەركن بەسەر شانى غەيرەوہ، يەكەم پلەى بەرپرسيشيان قوتابىيەتتيا جارائيش وا دەبوو دەبوونە شاگرد.

بەھەمەحال رۆژەك ديت ھەرچى پئى لە كۆرى ژيان بنيت بىتتە قوتابى لەگەل ئەمەشدا كەس نالى قوتابىيەتى قوناخە چونكە بە پىي تىك بەسترانى «قوناخ» بە «ئابوورى و بەرھەم ھىنان» ھوہ قوتابىيەتى سيفەتى قوناخى نايت ھەرچەند خوئيشى سەرچاوہى ئەو كەسب و كاروانە دەبئ كە قوناخ و چين پىك دىنن. رەنگە نەزەرەيە پەيدا بئى حيسا پىكى تازە بۆ قوتابى بكات و ژوو رووى چينەكان و قوناخەكانى بخاتەوہ بەلام ئىمە قسەمان لەگەل رارەوئى مادى مېژوو پىيە كە لەو پدا مەرچەكانى قوناخ [ھى چينىش] لە قوتابيدا نايەنە جئ ھەرەك لە عەبدىشدا نايەنە جئ. قوتابىيەتى پىوہندى بە ئابوورى و گوزەران و بەرھەم ھىنانەوہ نىيە ھەرچەند زۆر جارائ شوين پەنجە لە كارەساتى راميارى زىدە گرنگىش دادەنئ چ جايى كۆمەلايەتى و رۆشنىيرى.

لە عەسكەرى و قوتابى ھەلكشىين بۆ «موظف» كە دەزانين

- 1- كار دەكات
- 2- مەعاشخۆرە
- 3- بەرپرسە
- 4- كارىگەرە
- 5- ناوى «چين» ھەلدەگرئ،

ئىجا پىي ناگوترئ قوناخ چونكە بەراستى دياردە و پىداويستى كۆمەلە نەك قوناخى مېژوو پىي. ئەگەر ھاتبا «موظف» دوو مەرچى لئ ھاتبايە دى دەبوو بە قوناخ:

- مەرچى يەكەم: پىوہندى راستەوخوئى بە بەرھەم ھىنان و ئابوورىيەوہ ھەبوايە.
 - مەرچى دوہم: ئەويش وەك ئەو چينانەى بە دوا يەكدا دىن شت پىكى دىكەى زادەى ھەناوى خوئى بە دوا خوئدا ھىنابايە وەك كە سۆشيا لىزم بە دوا سەرمايە دارىدا ديت و لەويش دەكەوتنەوہ.
- عەبدايەتى بارتەقاي سەربازى و قوتابى و موہزەفە كە ھىچيان زادەى قوناخ نين و داىكى قوناخ نين و خوئشان قوناخ نين: لە ھەموو حالاندا دياردەى كۆمەلايەتتيا بەلام ھىندەى قوتابى و موہزەفە حەتمى و ناچارى نىيە چونكە دەشى لە كۆمەلدا عەبد ھەر پەيدا نەبئ وەك كە نەبىستراوہ لە كوردەوارىدا عەبدايەتى ھىندە ھەبووبئ كە سەرنج راکىشئىت وەيا پىي بگوترئ چين.

بەھەمەحال ئەگەر عەبدايەتى دياردە بىت و بەس، كار ناكاتە سەر ھىچ سەرو بەر پىكى ناوہرۆكى نەزەرەيەكە ھەرچەند كەم پىك لە چۆنابەتتيا رۆخسارى دەگورئ ئەويش ھەر بايى جوداوازى عىنوانى «قوناخ» لە عىنوانى «دياردە» بەسەر قورنەيەكى نەزەرەيەكەوہ.

مه سعود محمهد
وه شانی یه كه م: گوڤاری «كاروان»، ژماره 81، سالی 1989
وه شانی دووه م: سايی www.mamosta.net پاییزی سالی 2009

«...»

مه رگی تال و ژار! ناوناوه شیرینیت...

به دەم رۆژگارەوه، له ژێر ئاسمانی شینا، به تەك گۆل و بۆلبۆلی گیل و وێلدا، ههنگاوی شهكەت بووی ههزاران ههزار سالەى ئادهمی نهخشی كه نهفتی و پهژارهى خۆی له رێبازی سهخت و درووكاوى ئەم «ئەرزە كۆنە ههواره» وهك مۆركى باباى گومان لێكراوى دهفتهرى پۆلیسخانه چهسپ كردوه. هه موو نیگایهكى سه رنجدهرى به ره و رابوردوو لیستهى بى پیرانهوى ئالفه له دوا ئالفهى شیوه زنجیرهى هه لکه وتی درنده و پروداوى پیرنده و دیمه نى تاریک و مۆنى تابلۆى نه یار و نه ساز ده خوینێته وه... چه ندیکى خه یالم گێراییت له دۆزینه وهى موعاده له یه كى ساخته كه تێیدا «س - نوینه رى خوڤشى» زال ییت به سه ر «د - نوینه رى ناخوڤشى» دا هه میسه كشاومه ته وه به ره و ئه نجامى ناقولای ناحه زى نه و پستراوى خه فه بوونى «ئا» له ژێر سنگى «نا» دا هه ر له وه خته وه كه به ر له هه زاران سال دیمه نیکى لى به دى ده كه ین تا ئەم رۆژانه ی به دوا جهنگ له سه ر جهنگى بى ناوه رۆكدا خه ریکین به رامبه ر پلووسكه ی خوینى ده یان هه زار مړوى بى تاوان به پانایى پرووى ئەم زه ویه ی په مه ییدا چا و بزكا و و چه په سا و ده یین... من بابایێكم له وانه ی به ئاسانى و زوو به زوو به رژه برژی برینیان دانا كه ویت... له وانه م به ته نیشته و رۆخى مالى خه فه تباره وه محه له یى و لوقمه قازیان بۆ ئا و ناكریت... نهك چونكه ره شیبینى له مندای به زیاده وه هه ستنى نایه تى (سلبى) خولقاندوه. به پێچه وانه، ئەوه نده بۆ نایه تى (ایجابیه) هه ستیارم و وه ها شه یداى كامه رانى و خوڤشى و بى تازارى و ته بابى و ره بابیم هه موو هۆیه كى ناپه سهنى ئازاوه و دەم تێكنا و یه كتر تازاردان وه ها ده بوغزینم سه د ئەوه نده ی خۆى پێى ناتارام ده بم. بۆ چوو چه له یه كى له خۆراپى به ساواپى به مریته خه فه تى خۆى و ئەو هیلکه و مریشك و كه له شیرانه ش ده خۆم كه ئەگه ر چوو چه له كه بووبایه مریشك لێى ده كه و تنه وه... هه ر ئەم تینه و ته یه م بۆ تروسكه ی خوڤشى وه ها ی كرد رێكه وتى تى هه لئه نگووتنم له یادنامه ی دوو دۆستى كۆچ كردووم شیرناپى له مەرگه تاله بگێریت كه دیت ئازیزیک له كفنى نه بوون و به سه رچووندا ده پێچێته وه سۆزیک له ده رووندا ده گێرینیت گه لێك زامدارتره له و سۆزه ی بۆ ئازیزیکى ئاواره و سه فه ر كردو ده گێرسیتته وه... ناگه هان و بى مه به ست، چه ند كاغه زیکى لى نووسراوى به ره و زووره وه قه د كراو، له پیر، كه وته به رچا و و ناوده ستمه وه... دیمه نى زه رده هه لگه را و و تۆزیکى لى نیشته بو و پتر له ده سالى گۆشه گێرى و سه رنانه وه ی راده گه یاند... هه لم گێرایه وه به ره و پروو! له سه رووى هه وه ل لاپه ره ی ده سنوو سم خوینده وه:

دهسكه وتى خه بات

له ته نیشته ی ده سته چه په وه ی «هێمن» ی بى نوخته ی «ی» هكه ی نووسراوه و خه تیکى به ژێردا كێشراوه... گورج هێمن و رۆژه كه ی ئاههنگى په رده لادان له پرووى په یكه رى حاجى قادر م هاته وه بېر كه هێمنیش شاكارێكى خۆى تێدا خوینده وه. ئەو رۆژه رێكه وتى 1973\11\29 بوو. له په راوێزى لای ده سته چه پى په ره ی هه ره دوا ییندا هێمن 1973\11\26 ی دانا وه به رۆژى لى بوونه وه له نووسینى شاكاره كه. چاكه له بېره، چه ند رۆژیکى به ر له ئاههنگه كه به شیکى به رچا و له به شداره كانى ئاههنگ گه یشتنه كۆبى... گرووپى هێمن و مه لا ره سوول و هه قاله كورده ئێرانییه كان له وانه بوون. له و چه ند رۆژانه دا، فره كات یه كترمان ده دیت و زۆر جار له مالى كاك مه جیدى ئامۆزام كه ئەوسا له ناو شار بوو منیشى لى دابه زى بووم، به یه كه وه كۆده بووینه وه. له و 1973\11\26 هه دياره هێمن بېره شه ره كه ی له و رۆژه دا هۆنیوه ته وه... ئەگه ر بېر كولى فېلم لى نه كات له هه وه له وه وه هام ده زانى كه وا له شه وى پێش رۆژى ئاههنگه كه هێمن هه لپژا و ده روونى خۆى له و ناگه ره شله بوركانیه به تال كرد. ئەوه ی راستى ییت من خۆم بۆم نه لوا تا شه وى پێش ئاههنگه كه هه یچ بنوو سم.

خا وراستان له شه وه درێژه كانى كۆتایى سال بوو، به به ریه وه هه بوو خۆى لێك بکێشیتته وه... وا پى ده چى به خه یالى ئەوه ی كه خۆم له و شه وه دا ده روونم گورا به نووسینه كه م وه ها له مجیزم خوڤ هاتبى كه هێمنیش وه كوو من تا ئەو شه وه هه ر په نگاوى دا بێته وه. سه ره راى ئەوه ی كه نایه ته بېرم هێمن له و رۆژانه دا گوتبیتى جارێ هه یچى نووسیوه. به هه مه حال وهك له

لاپه 217 ی دیوانی «تاریک و پروون» دا دهرده که ویت هیمن هتا به ره به یانی 1973\11\26
خهریک بووه. ره ننگه روژی پش نهو به ره به یانهش گه یشتیته کوئی...

نوسخه ی لای من که به خه تی هیمن نووسراوه ته وه له وانیه نه وه بی که له ناهنگدا به
دهستی وه بوو ده بخوینده وه. نه گهر راستی بو چوویتتم، چ هوکی گومانیش له وه دا هه لئاستیت.
پیوه ندیی زیده دؤستایه تی و برایه تی وه های لی خویش هیناوه نوسخه که به من به خشیت
که نادگاری نووسینی هه وهل جاری دیاره وه یا ههر نه بی نووسینه وهی هه وهل جار، چونکه له
چه ندین جیگه راست کردنه وه و گورینی دیرشتن و وشه تیرنجاندن به رچاو ده که ویت. له نیوه ی
دوه می دیره شیعی یه که می قه صیده که وشه یه ک په ریوه. که گهرامه وه بو نهو ده قه ی له
دیوانی «تاریک و پروون» دا بلاو بوته وه مصره عه که بی که م و که سر نه مه بوو:

نه شو ره ژن و رینگه ی دی له بهر بیر

له ده سنووسی لای مندا وشه ی «به ر» په ریوه. له مه دا بیر بو نه وه ده چیت که نوسخه که ی
لای من له سه ر یه کیکی دیکه نووسرایته وه به لام شوینی دیکه هه ن به پچه وانه وه
را ده گه یه نی. له دیری دوه می شیعه که وشه ی «کیژ» ی له بیر چووه، هاتووه خه تیکی بو
هه لکیشاوه و له سه رووی دیره که ی نووسیوه. له دیری چوارده میندا هه وهل جار نووسیوه تی:
په ریوه سونبول و پی خوسته سوور گول، نجا هاتووه وشه کانی په قه له م سه ریوه ته وه و له
سه رووی سونبول سوور گولی نووسیوه خه تیکیشی له سوور گوله وه بو په راویزی کاغزه که
راکیشاوه و سونبولی نووسیوه. نه مه شیان ده شی هی نووسینه وه ی دوواتر بیت به لام له
دیری 29 دا «که له دیوانه که دا که وتوته لاپه ره 213» هه وهل جار نووسیوه تی:

قربوه و چویی و گووه ند و سه مایه

نجا هاتوه خه تی به سه ر هیندیکیدا هیناوه و نیوه دیره که ی وه ها گوریوه:
قربوه و داوه ت و چویی و سه مایه

خه تی دوه م جاری به قه له میکی جودا نووسیوه هه ر نه م ده قه پشه له دیوانه که دا چاپ کراوه له
چه ند جیگه ی دیکه ش وشه ی ره ش کردوونه وه و گورینیکی تیدا کردوون و له سه ره وه ی
نووسیونه ته وه.

له ده سنووسه که دا نووسیوه تی:

بوتی صاحب دلانی دل به سویه

که چی له دیوانه که «صاحب دلانی» بوته «صاحبه دلانی». دیاره دوواتر نه م گورانه کراوه که
نه ویستراوه پیتی «ص» بیته ناو ری نووسی تازه وه.

له ده سنووسه که دا نووسراوه:

به گز خومانه و بیگانه دا چووی

له دیوانه که دا بوته:

له مانه همووی گرنګر نه و په په که د پره شیعریکی سهر له بهری ناو ده سنووسه که له دیوانه که دا دهر نه که و تووه. ده قی د پره شیعره که نه مه په:

که شیعری تو نه پایه هاندهری کورد
نه ویستا چول و هول بوو سه نګه ری کورد

نهم د پره ده که و پته دواي د پری پېنجه می لاپه ره 215 ی دیوانه که. هر چوونیک بوو پت برایه تی و دوستانه تی هیمن و من به و ونده زیاد و که م ناکات نایا کام نوسخه له کامیان گیراوه ته وه.

نهم ده لاپه ره په ی ته من 12 - 13 سالی که پروژی کوتایي مانگی مایسی 1989 به ناکا و نه مانه ته که ی هیمنی خسته ده ستمه وه زور یادی له بیرنه کراوی هیمن و برا په نابره کانی کوردی کوردستانی ئیرانی له پهرده ی بیر کور دنه و همدا تیر ره نګر کرده وه. نه ختیکیش به کړاندنی ژه نگی فهراموشی، ههستی نیوه خه والووم دلرووشایه وه به تایهت بو نه وانه ی بهر زه بری قه ده ر که وتن و بوونه قوربانی سهر پراوی دواي ساله های سالی ناواره یی و بی ئوقره یی و ناکامی و ته نګه تاوی. له نموونه دا ده لیم چ هیزیکي عاده تی له بیر به ره وه زه بیحی و قزلجیم لی ده شارینه وه؟ له تیکي دل لایانه! هه ندی جار خه یالی بلاو شهرم پی ده فروشیت و لیم ده بز کینیت و ده لیت؛ نه و شیت و شهیدایانه ی وه ته نه رست و باوهر قایم له کوپوه زیاد له ملیونه های خه لقی ته سهل و نیوه ته سهل نیدای غه بیان بیست که ههر ده بی «کوته له دهس و دهس له مل و مل له ته نفا» بن؟ چ وه کاله تیان له و حه شامه ته وه رگرتیوو؟ کهس هاتیوو دهست و پپیان ماچ بکات هه تا خو بهاوینه باوهشی به ندیخانه و شکه نجه و مهرگه وه؟ چ عیب و شووره یی په خه ی ده گرتن نه گهر وه کوو، ملیونه های مردمی گوشه گیری به رزه وه ندین ژیا تیکي بی به ندی و نازار و خنکاندنیان رابواردایه؟ چ ده بوو ههر هینده ی «جه ماهیر» بو مافه نیوه خوراوه کان گیانازیان کردبایه؟ مه ته له و هه لنه هاتوو ه یان من هوشم تیر ناکات له وه دا که ده بینین له خو بووردووه کان و گیانازه کان سهر یان ده سووریت و با ده دنه وه بو لای په کتر له ناو بردن ههر ده لپی به سازی دوژمن هه لده پهرن؟ به و ناگر و نووره ی فریشتان هیچیان مه ته ل نین.

مه ته ل هه بی مروغه که خویه تی که خوتخوته چوو ده دلپه وه ئوقره ی لی هه لده گیریت، هه تا کرمی دلی دانه مرینئ ناسره ویت... سهیری مهراقی پوکه رچی و دامه چی و وراوکه ر و کوتر باز و تاوله باز و ریسز باز و میباز و هه مه بازیک بکهیت، هه ره که له مهیدانی خویدا وه کوو نیشتمانپه روه ر و چینپه روه ر و شیخپه روه ر و خه و و خوراکی لی حهرام ده پیت هه تا مهراقه که ی داده مرکینئ، نه ویش بو ماوه په ک. هینده هه په مهراقی تاوله و دو مینه و جگینه حکومتی لی به خه بهر نایهت وه ک که له بابای سیاسی به دهنګ دیت وه هاش ده بی لزوم به حکومت نه مینئ که دو مینه بازه کان خو یان له سه ر هه پی به یازیک په کدی داده په لو سن. نجا هه روه ک پپو یسته پیتولیکي که یفچی بیری له تاوله و دو مینه و دامه کردییت و دایه پینابن و خه لق پپیان ه وه مهراق گرتوو بن هه روه هاش ده بی بز ووتنه وه ی چینپه روه ری و دینپه روه ری و نیشتمانپه روه ری له یزدانی میژوو گووراییت نجا خه لقی بو شهیدا پیت و نه وساش له پپشه وه نازاندییت کی له راست و کی له چه پ و کی له ناوه نددا ده پروات و چه ندی لی به رده وام ده پیت و چه ندی بو شهیدا ده پیت.

سه ریکي تپوه ر امان له هیمن خوار بکه ی نه وه ده بینین به چاره نووسیکه وه گیر سایه وه دوور له هه موو حسابان بوو. له جیاتی نه وه ی لادانی میرده زمه ی ئیستیعمار، حه مه ره زا په هله وی،

دەرگه‌ی به‌هه‌شتی بۆ بکاته‌وه که‌چی به‌خۆی و چاره‌نووس و رابووردوویه‌وه بوو به‌پنۆکیکی شه‌وه‌زەنگی بی‌تالعتی و به‌دبه‌ختتری و قوربه‌سه‌رتتری له‌چا‌و‌رۆژانی غه‌ریبی و ئاواره‌یی... هه‌زار ره‌حمه‌ت له‌کفندزی پێشو، به‌لام چ‌فایده! دوا‌ی مردنی حه‌مه‌ره‌زا ئومید به‌و کفندزه‌ش نه‌ما! ناچارین چاوه‌نووری می‌رده‌زمه‌یه‌کی دیکه‌ی کۆنه‌جه‌هنده‌مه‌که‌ بکه‌ین. هه‌تا فرشته‌یه‌کی عه‌رش‌ی به‌رین له‌په‌رده‌ی غه‌یه‌وه‌سه‌ر وه‌ده‌ردینیت... پی و قه‌ده‌می به‌خێر، چه‌ند فینکه‌ی با‌ی با‌له‌ره‌نگاره‌کانت!!

له‌و سالانه‌دا که‌هێمن په‌نابه‌ری عێراق بوو وه‌کو‌وه‌هه‌زاران هه‌زار کوردی گه‌نج و پیر، کور و کچ، چه‌پ و راست، دۆستیکی قه‌درزانی رێزلێنه‌ری دل له‌ده‌ست داوی بووم. پاش ئه‌وه‌ی نشیمه‌نم بووه‌به‌غدا هێمنیش هه‌ر بووه‌به‌غدا، یه‌که‌تر دیتن و پیکه‌وه‌ژانمان وه‌ها بوو ده‌روون بۆ یه‌که‌تر بکه‌ینه‌وه. له‌و حه‌فت سال و نیوه‌ی سه‌ره‌تا‌کانی 1971 و حزیرانی 1978 که‌له‌کۆری زانیاری کورد ئه‌ندام بووم و سی‌سالی دووایینیشم به‌جیگری سه‌رۆکی کۆر برده‌سه‌ر حه‌فته‌ی چه‌ند جارێک یه‌که‌ترمان ده‌دیت هه‌ر نه‌بی که‌من ده‌مراستی سی‌لیژنه‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و فره‌ه‌نگ بووم هێمنیش تێیاندا ئه‌ندام بوو. هه‌فته‌ی دوو جارمان کۆده‌بووینه‌وه بۆ ئه‌ده‌بیش به‌لای که‌مه‌وه‌جاریک، ناوناوه‌بیش بۆ فره‌ه‌نگ جگه‌له‌وه‌ی که‌خۆی و هاوڕیکانی‌شی بی‌حیساب و بی‌ژوان سه‌ردانی کۆریان ده‌کرد و هه‌رنه‌با به‌شیک‌ی ئه‌و سه‌ردانه‌یان لای من راده‌بوواری و کۆری نوکته و قسه‌ی شیرن و باسی هه‌مه‌با‌ه‌تیان ده‌گێرا. پێی ناوی بلیم، له‌هه‌موو دانیشه‌نه‌کاندا هێمن ناخپوه‌رێکی به‌رچاو و سه‌رنج‌راکێشی بیسه‌ران بوو. با‌باه‌ک بوو قسه‌به‌تامی نوکته‌ناری که‌شکۆل ئاوه‌دان که‌به‌پێی با‌ه‌تی قسه‌لی‌وه‌کردن بتوانی کۆتال و کالای گوته‌سنجی. چ‌له‌شیر و ئه‌ده‌ب‌پیت و چ‌له‌خه‌به‌ر و گێرانه‌وه‌ی رووداو پیت و چ‌له‌بیرواری پێوه‌ند به‌ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌ی ولات وه‌یا سه‌ر به‌فکر و سیاسه‌ته‌وه‌پیت، ئه‌وه‌تهرزه‌کۆتال و کالایه‌بخاته‌بازاری کێیار و نرخینه‌ر و ره‌خنه‌سازانه‌وه. هێمن له‌وتووێژی هێچ مه‌جلیسێک دانده‌ما، له‌مندالییه‌وه‌را‌هاتووێ ئالقه‌قه‌سه‌ره‌وان و ئه‌ده‌بدۆست و خۆینه‌واران و کارگوزاران بوو، بۆ خۆیشی به‌هره‌ی راوێژی سازگار و ئارداوێژی له‌باری هه‌بوو که‌له‌شیر و په‌خشانی‌شدا به‌ره‌و ریزی هه‌ره‌پیشه‌وه‌ی ئه‌دیپ و نووسه‌رانی کوردیه‌وه‌ده‌برد.

هێمن خۆی و هه‌فاله‌کانی و تیکرای برا کورده‌ئێرانی په‌نابه‌ره‌کان دۆست و خۆشه‌ویست و جێی متمانه‌م بوون، وایزانه‌هه‌مان هه‌ستپیش له‌وانه‌وه‌بۆ من په‌ندی «دل ئاوپنه‌ی دل» ی به‌راست ده‌گێرا. له‌په‌راوێزی ته‌سکی ده‌سه‌لاتیدا که‌وه‌ها ده‌بوو به‌عه‌یاره‌ی حال و باری ئه‌وان به‌ته‌سک حیساب نه‌کری، پایه‌ی ئه‌و برا کوردانه‌ی لای من ره‌نگی ته‌قدیسی پێوه‌بوو، ئێستاشی له‌گه‌لدا پیت... هه‌رگیز نه‌یان‌توانی هێنده‌ی که‌من خۆشمویستن خۆیان خۆش بووێت ده‌نا نه‌ده‌شیا ناوناوه‌ساردایان بکه‌ویته‌ئێوانه‌وه.

پێوه‌ندی توندوتۆلی ئه‌و برا‌یانه‌به‌کۆر و منیشه‌وه‌به‌شیک‌ی به‌رچاوی له‌که‌سانی دل‌کرمی و ده‌روون‌که‌رواوی و هه‌ناسه‌پێگه‌نی بی‌شه‌رم و شکۆ به‌ره‌و پێسکه‌رێگایه‌که‌وه‌برد هه‌رگیزا و هه‌رگیز چ‌مرویه‌کی پێدا ناره‌وات بای تۆزقائیک هه‌ستی مه‌ردایه‌تی تێدا هه‌پیت. شکاتیان گه‌یانده‌به‌رزترین پایه‌ی ده‌وله‌تی که‌ئهو کورده‌په‌نابه‌رانه‌هه‌مووی جاسووسی سا‌فاکی ئێران ئنجا کۆری زانیاری کوردیش به‌هۆیانه‌وه‌بۆته‌دایه‌ره‌یه‌کی سا‌فاک. دوو جارمان له‌حکومه‌ته‌وه‌لێپرس هاتنه‌لام، له‌کۆر پرسیارم لێ‌کرا له‌باره‌ی ئه‌و تۆمه‌ته‌وه. حکومه‌ت له‌من و له‌و که‌سانه‌شی با‌شتر ده‌زانی که‌تۆمه‌ته‌که‌له‌زهر بوختانیکی شه‌رم هێنه‌وه‌زیاتر نییه‌به‌لام ده‌بوو به‌رواله‌ت له‌باره‌یه‌وه‌پرسیک بکات چونکه‌ده‌سته‌یه‌کی هۆروه‌و‌پ به‌ئاگاداری هه‌ندی کاربه‌ده‌ستی کورده‌وه‌بوختانه‌که‌یان هه‌له‌سته‌بوو.

وه‌لامی پێوستم دایه‌وه‌که‌له‌حوکمی به‌نده‌کانی یاسای کۆری زانیاری کورده‌وه‌هه‌لده‌ستا. له‌یاساکه‌دا هاتوو که‌ده‌بی ئه‌ندامی کارا له‌کوردی غه‌یری عێراق هه‌له‌ژێردرین و سالی مانگیک ئه‌و ئه‌ندامه‌کارایانه‌داوه‌ت بکری بۆ به‌شدار بوون له‌کۆبوونه‌وه‌کانی ئه‌نجومه‌نی کۆر و پاداشیان بدرتی و مه‌سه‌ره‌فی هاتوچۆ و می‌وانه‌تیشیان له‌سه‌ر ئه‌رکی کۆر پیت. ئه‌و برا کورده‌ئێرانیانه‌تێیاندا هه‌یه‌ئه‌ندامی کارا و ئه‌ندامی یاریده‌ده‌ری کۆرن که‌به‌پێی فه‌رمانی یاسایه‌کی

حکومه تی «بعث» دایناوه ئەو سیفەتەیان وەرگرتوو. کۆر هەتا ئیستاش (واتە هەتا دەمی شکاتەکه) قسوری کردوو لەوەدا که هیچ کامیک لەو ئەندامانە کوردی ئێران و هی یەکیەتی سۆقیەت و شوینی دیکەشی بانگۆیشتن نەکردوو. ئەوەندە نەبی که د. عەبدولپەرەحمان قاسملۆ وەختیکی لە خۆوه میوانی عێراق بوویت بو کۆبوونەوه کانمان داوەت کراوه چونکه یەکیکه لەو کوردانە غەیری عێراق که بە ئەندامی کارا هەلبژێردراون. ئەویش و هەموو پەنابەرە بەرێزەکانی دیکەش لە کوردی کوردستانی ئێران میوانی حکومه تی عێراق ئیتر «سافاکایەتی» لە کۆنوه هەلقولیوه...

شکاتەکه فشایهوه هەرچەند وەها دەزانم فتیلخۆشکەری ئەو کاره به هێما له لایه زیکه وه به خۆی پڕهوا دیت له چهقی درۆ و بوختانی وەها پره جالدا هەلوەستیت. دواتر ناوی ئەو خەبەرەرانەم لە بەرپرسانی زۆر گەوره بیست که به قیزه وه باسی ده کردن.

من هەرگیز له هێمن و هەقالەکانیم نەپرسی ئایا هەلوەستیان بەرانەر ئەو تەرزە که سانه چ دەیت چونکه پرسى ئەوتۆیى له و باره ی ئەوانى تیدا بوون به ئاواره یی و پەنابەری، دەپوو به رێگه لى پرینه وه له و پروه وه که له تەنگەتاوی و بێدەرەتانیدا مرۆ ناچار دەبی سەر به مالی دوژمندا بگریت.

له وتووێژدا که باسی پێوه ندیی باپیرم، حاجی مهلا عەبدوللای جهلیم به مالی قاضی و ئەمین ئەلئیسلامی سابلاعه وه کرد، هێمن گوتی خۆی نەوه ی ئەمین ئەلئیسلامه. لەمەوه دەرکەوت، تازە دەزوی تەنینه وه ی دۆستایەتی ئێوانمان لە ریشالی بنه یه کی سەد سالیی ئاشنایی و ئەمە کداری کۆچ کردووانمان دەتالیت. لەو کۆنە نامانە بەر لە سووتانی پروبژگور و کەلوپەل و کتیب و متیبی زووره کانی نهۆمی خواره وه ی ماله که مان، سالی 1963 نەکهوت، وەلام نامەیه که له حاجی مهلا عەبدوللای جهلیزاده ی باپیرمه وه بو «امین الاسلام» ی سابلاغ سەرەتاکه ی به م دوو به یته دەست پێدەکات:

آنکه امر و بحر اکرام است
نور ایمان امین الاسلام است

ملک صاوج بلاغ از یمنش
مرجع خاص ملجا عام است

به دوا ئەمەدا سپاسنامە ی کاغەز و دیاریی ئەمین ئەلئیسلام دیت که «هەزار پیشه» یه کی تا قمی چایه ی بو باپیرم هەناردوو. سەیر لەوه دایه که ئەم تەرزە پێوه ندییه ی بەر له سەد سال به و هەموو زەحمەتی به یه کتر گەیشتن، له خۆوه و بی هۆی دەستنیسانی وه ک ئاواره بوون و لى قەومان بەردەوام بوو، که چی له سەردەمی سەپاره و رادیو و فرۆکه و پۆستە ی چالاک، له کۆتایی سەده ی بیستەمدا هێمن و من له یه کدیمان نەدە بیست، چ جایی برادەر بین، ئەگەر حەمه پره زای پەهلەوی له پیاوچاکیی خۆیه وه هێمنی به دیاری نەناردبایه بۆمان. به لام دەبی له بیر نەکه بن که وا بەر له سەد سال و دووسەد سال حکوومه تەکان وه کوو ئیستا هاتوچۆی خەلقیان مەنع نەدە کرد، بگره ئەوسا جار ی بو حەشاماتی خەلق پاسپۆرت و قیزەش جیی لێتۆزینە وه نەبوو.

بگەرێمه وه بو قەصیده که ی هێمن، کارم به به شیککی دوو لاپەرە ی دواینی شیعره که وه هیه. له و دیره شیعرانەدا هێمن سۆز و مەهارەتی تیکەل کردوون، پێیانە وه بەرە ژوور تێهەلکشیه وه تا سنووری سەرسورکی خەیاالی بیسەر له گەلیدا بال دەگریت. له سەر سەکووی مەدحیککی زبده خەست و خۆلی حاجیه وه که به م چوار به یته ده یگه یه زبته تۆقه له:

پەرى دىوانەكەت گەنج و خەزىنە
وشەى شىرىنى تۆ دوژمن تەزىنە
ھەموو پەندىن قسەى سووک و دزىوت
وہ کوو بالى پەرى پاكە جنىوت
بەنرخە، تازەيە، بەرزە، بەھيزە
ئەوى فەرمووت لەبارەى پياوى ديزە
ئەگەر كوردىك قسەى بابى نەزانى
محقق زانى

بە دوا ئەمەدا، پاش سى ديز لە ھەلدانەوہى دەورى شىعەرى حاجى بۆ بزاوتنى گيانى
شۆرشگيرانە لە دەمار و مېشكى «كۆرە كورد» دا دەستەملانىتى واقىعى بېغىل دەيىت و
كەسەرى تازە ھەل دەريزىت:

ئەويستاش دەردە كورد نەكرا عىلاجى
ئەويستاش كوردى كۆيلە ماوہ حاجى

لەم بەيتە و چەند بەيتىكى دىكەى وەك:

ئەويستاش ھەر دەمانكەن تيرەباران
دەنەخشيىن بە خوین كۆلانى شاران

دلى بۆ كوردستانى ديوى ئيران و غەيرى ئەويش لى دەدات بە پىى واقىعى ئەو دەمەى
شىعەرەكەى تىدا دەخویندەوہ، لەبەرەو كۆتايى سالى 1973... تا لەم دوو بيتەى خوارەوہدا
خۆى دەكا بە كۆتەلىكى زىندووى حاجى قادرىكى بەر لە 76 سال كۆچ كردوو:

ئەويستاش گۆر غەريب زۆرن وەكوو تۆ
ئەويستاش بى نەسيب زۆرن وەكوو تۆ

ئەويستاش بى كەس و دوورە وەتەن ھەن
ئەويستاش شاعىرى پىر و ڤرەبەن ھەن

شاعىرى دوورە وەتەن و پىر و ڤرەبەن ھىمن خۆيەتى، كە نوسخەيەكى حاجى قادرى سەردەم
بوو لەودەمەدا... ھەقم بوو بلىم مەرگ ناوانوہ شىرىنە. ئەگەر مەرگ لە بەيندا نەبوایە ئەو
ھەموو تام و شام و ھيز و پيزە لە دەمارى بەيتەكاندا نەدەگەرا و دەبوو بە چىشتىكى كەم
خۆى...

بەلى راستە مەرگ و ھەموو ھۆيەكى ئازار و پەزارە نرخی ئەو زىدە تاو و تىنەى بەرھەمى
ئەدەبى و ھونەرىى برىندار لە مرۆ وەردەگرنەوہ و دنياش بە تىكرايى و لە ھەموو ڤروويكىشەوہ
گەش و خۆشتر دەبوو ئەگەر ئازار و كەسەر و سفتوسۆ فەريان بزرايە بەلام مادەم دنيا بە
كەسەر و خۆشبيەوہ تىمان ئالاوہ وەيا تىمە تى ئالاوین با لە ڤرووى راستىيەوہ، وەك كوردى
دەلى: قسەيەكى باشيشى بۆ بكەين بەوہدا كە لەوہتەى مرۆف تەعبىر لە خۆى دەداتەوہ بە
ھەلپشتنى خەفەت و كەسەر فتىلەى چراى مەعنەوياتى ھەلكيشاوہ.

ئەو دلدارانەى بە ئاگرى عىشقەوہ سووتان لە يادى پشتاوپىشتى زىندووواندا دەژىن... زولمى بى ئامان و سامانى داستانى زوحاک نەورۆزى گەشاندۆتەوہ. بە دەگمەتیکى زىندە دەگمەن نەبى گەلان بىرىشيان لەوہ نەکردۆتەوہ ئاھەنگى بىرکردنەوہى خۆشپىھەک بگىرن کە ھەر خۆشپى پرووت بوويىت و ھىوئىنى بەلایەكى گەورەى تىدا نەبوويىت.

بەھەمەھال لە سالى 1979 باری سياسى ئىران گۆرا و برا پەنابەرەکان دوخاوخاوپىيان لى کردىن بەرەو ولات و کەسوکارىان. من لە پرووى نوکتەوہ گوتم: بەم گۆرانەى وەزەى ئىران لە دوو کەس قەوما، يەکیان ھەمەرەزا شا و ئەوى دیکەش ھىمن. قسەکەم نوکتە بوو بەلام دەمزانى ھىمن بە زەحمەت بتوانى لە ھىچ شوئىتیکى کوردستاندا بگاتە ئەو پایەى خۆشەويستى کە لە کوردستانى عىراقى ھەبوو... خۆى زۆر جارن باس و ھەوالى وەھای بۆ دەگىراينەوہ لە نموونەى روح پەرەيى گەنجەکان بۆى، بە تايبەت کىژەکان، کە ھەر لە خەيالدا شتى وەھا بۆ مرۆى ئاسايى دەسازىت کەچى بۆ ھىمن بەرەھايى دەسازا... ئەوہى من لە دەرووى نوکتەوہ بۆ ھىمنم کرد بە پشگوئى، زۆر بە داخوہ، رۆژگار قۆستىيەوہ و کردى بە نوکتەيەكى دەسکردى خۆى کە ھات «گۆر غەربى» يەکەى کە ھىمن لە سالى 1973 بەرانبەر پەیکەرى حاجى قادر دادووى لە دەستاندا دەکرد، زۆر بە سفتوسۆ و برژە برژەوہ جىگۆرکى پى کرد بۆ جەرگەى زىد و مەفتەن و نشیمەنى لە دیوى کوردستانى ئىران، کە زانىمان ھىمن دواى گەرانەوہى بۆ ئەوئ ھەناسەى پراحتى تىدا ھەلنەھىنا ھەتا بە دل شکستەيى و ئومىدى کوژاوہوہ چاوہکانى بەسەر مەرگى تارىکدا لىک نان...

خوئەر لىم بەسەلمىنى کە دەلیم ھەرگىز دلەم نەھىنا بپرسمەوہ لە چەندوچۆنى ئەو بارە بەرەواژەى بۆ ھىمن خىچا چونکە ھۆى ئەو رووداوہ لە خەتای ھەر لایەکەوہ سەرى ھەلدابىت وەھای پى سەغەت دەبم کە تەسکىنى تىدا نەبىت، با ھەر لە پشت پەردەى گوماندا بىت کە دەتوانم بە مل باری نالەبارى دا بىرم...

مەرگ دىندەيەكى بىبەزەبىيە بەلام ژيان خۆبىشى لى دىت بە جوړىک بزىتەوہ تالايى مەرگ بەلای شىرنايىدا ببات...

کە بلیم ھىمن لە بىر ناکەم شاپەدییى بپاوجاکى خۆم داوہ چونکە ھىمن لەگەل نەبىزى مۆزوى خەبات و ئەدەبى کورد فەرکە دەکات...

ھەروا بە دەم نووسىنى پرووپەرەکانى سەر بە بابەتى پىشووہوہ، دىسان بە رىکەوتى بى نىاز، لە کاتى کاغەز دەرھىنان و سەر بەم و بەودا گرتن و سەرەتاتکەى پىلزووم لىرە و لەوى کردندا رۆخى کاغەزىکى ناو کتیبىکى بەرگ سپى، بارست مامناوہنجى بى نەخش و نىگار بە سەرجمەوہ نووسا و لى نەبۆوہ... ئەو ھىندە نووسىنەى کە بەسەر کوئايى دىرەکانى کاغەزەکەوہ ديار بوو، رايەدەگەياند خۆرايى نىبە کتیبىک پەرەکاغەزىکى لاوہكى بە ھەناوى خۆيەوہ گرتى... سەيرى بەرگى کتیبەکەم کرد دىنم لى نووسراوہ: «عيززەددىن فەيزى يەکىتى نووسەرانى کورد و دوو کۆر».

بى ئەوہى زەکای مووفلاش پىويست بىت يەکسەر بىرم بۆ سەراو و دەرراوى ئەو کتیب و کاغەزە رۆبى. نامەکە ھى کاکە سۆرانى مامۆستا عيززەددىن فەيزىيە لە رۆژى 28\2\1988 بۆمى نووسىيەوہ و لەگەل کتیبىکدا بۆمى ھەناردوہ... پىشتر بە تەلەفۆن لەگەلدا دووا و لەسەر خواپىشتى خۆم کتیبە باسکراوہکەى بۆم ھەنارد تا لە دەرەتکدا بۆ بەشپىکى ناوەرۆکى کتیبەکە بچمەوہ کە پىوہندى ھەيە بە ئالقەيەک لە ئالقەکانى زنجىرەى «گەشتى ژيانم» دا... با لە نووکەوہ حىکايەتى ئەو پىوہندىيەت بۆ بکەم!

لە ئالقەيەكى «گەشتى ژيانم» دا کە دەگەمە باسى ھەلئاردنەکەى سالى 1953 بۆ خوئەرەم گىراوہتەوہ کە خاتوون مامۆستايەكى قوتابخانەيەكى کچانى کوئى بەبۆنەى سەرکەوتنى بەرەى نىشتمانپەرەوہکانى ئەوسا شەکر و چوکلاتى بەشى بۆوہ. ئەم خاتوون مامۆستايە

«نظيرة محمد»، شهوپکیان ته قه ی لی کرا و هه روا به حال گولله ی ده مانچه که دوو ئینجیکی له شوئینی سه ری به سه ر بالیفه وه ی لادابوو... حکومت له جیاتی دلدانه وه و لاواندنه وه و به دوا گونا هباردا گه یران خوشکه نه زیره ی بو ره واندر هه لداشت... کاره که سه رله به ری، به تاوانبار و حکومتیه وه، نامه ردا نه بوو چونکه بیگومان نه گه مرشحی حکومت له هه لبزاردنه که دا سه رکه وتوو بایه و خوشکه نه زیره شه کر و قه یماغی به شی بایه وه ره نگ بوو ته رفیعی پی بکن، خو نه گه ته قه ی لی کرابایه دلنیام که به ره ی تیمه ی هه لبزاردنه که ته پلی توپانی پی ده کرا... به هه مه حال هه لوه ستی خوشکه نه زیره هه رچهنده له وه ده مه دا ده ردی سه ری بو نایه وه و له مردنی نزیک خسته وه، دیسانه وه لاپه ره یه کی گه شی ژانی پر ده کاته وه و مایه ی شانازیشه بو خو ی و منداله کانیشی...

تومه ز ماموستا عیززه ددین فهیزی له ژماره 109 ی پروژنامه ی هه ولیر، ریکه وتی 3\3\1953، گوتاریکی یرق هه لستاوی نه ترساوی بویر له باره ی نه م ره فتاره درنده یه ی بی به زه یی و شه رم بلاو ده کاته وه که وا ره نگه کاتی خو ی هه ر پیم نه گه یشتی، دواتر نه گه زانیییشم تا ده می ده رچوونی ئالقه کانی گه شتی ژیانم هه یچم له باره یه وه له یاد نه مابوو ده نا منیکی به چرای گه نه گه رچه ک به دوا هه لوه ستی شه رافه تکارانه ی خه لقا ده گه ریم چوناوچونی مه ردا یه تی وه ها زل له برا و دوسنیک ی زیده به ریز و خوشه ویستی وه ک عیززه ددین فهیزی وه که هه تا سه ره مه رگ و گیانه لاهه به کوردی و مه ردی و پاکی ژانی برده سه ر، چون نایکه م به پریشنگیکی گه شی تریفه داری راگوزهری گه شته که م به تاییه ت که گه شته که خو ی داوی ده کات، بگره لی وسکت بوونی نو قسانیه...

دیاره پاش ده رچوونی نه و ژماره یه ی گو قاری «پروشنبیری نوئ» که له ناوتویژی ئالقه ی گه شتی ژیانمدا باسی نه و پروودا وه تییدا هاتوو، کاکه سو ران ته له فونی بو کردم باسی کتیه که ی باوکی کرد ئیتر له سه ر ته کلیفی خو م کتیه که ی هه نارد بو م به لکوو له ده رفه تییدا هه لی ده رخشتنی نه و هه لوه ستی شه رینه ی ماموستا فهیزی ده ره خسیت، ده رفه تیش نه مابوو که لینیکی بو بکه مه وه له ئالقه کانی گه شتی ژیانمدا چونکه چی هه بوو له یاداشته کانم تا ده گه نه ناوه راستی هه فتاکان به سه ره په رشتیکه رانی «پروشنبیری نوئ» گه یشتبوو، زوریشم لی گران دیت هه لی ساخته هه لیه ستم... نه م ریکه وته ی ده رکه وتنه وه ی لاپه ره باسکراوه کانی قه صیده که ی هیمن و به دوا نه ودا سه رکه ل بوونه وه ی کتیب و کاغه زه که ی باوک و کوران له خو وه و بی نه رک و هه ناسه سواری من سو زیک ی له ده روونم گپرا بو نه و دوو کوچ کرده ی نازیز، به جو ریک، ده رگای کرده وه بو تارمایی گیانی چهن دین نازیزی دیکه ی کاروانی پرووه و مه رگستان... له یاد کردنه وه دا گه لیک دیمه نی گه شی نه و کوچ کردوانم هینایه وه به رچاوی خه یال و له گه لیاندا سه رله نوئ به هه ندیک له سه فه ری ژیاناندا ده هاتمه وه و تییدا پروده چووم تا نه وه ی به دزه بو به راورد کردنی یادی نه وان له گه ل یادی زیندوو ان ده چووم ده مدیت ده سته ته رازوو ی نه وان قورستره له هی زیندوو ان. له ژیر ناو سایه بان ی مه رگدا توزه غه ربیه ی سالانی له په کتر دایرانمان به گه شایی بیره وه ربیان وه کوو خه رمانه ی شه وان که ته نانه ت ورده نه ستره ش بزر ده کات، نه ویش هه موو که موکه سری مرو قایه تی عاده تیانه ی له خویدا ده شارده وه و هه ر تریفه ی گیانیان ده مایه وه بو به ر نیگای فرمی سک تییدا قه تیس ماووم... مه رگی تال و زار ناوانه شیرینت...

له یاد ی نه و مردوو نازیزانه دا و به ئافه رینیک له گیانی پاکی عیززه ددین فهیزی، به بلاو کرده وه ی نه و دیره شه رافه تمه ندانه ی که له و ژماره یه ی گو قاری هه ولیریدا بلاو کردبووه وا من لیره دا به دووباره بلاو کرده وه ی نه رکیکی قه رزدار ی خو م به رانه ر فهیزی به جی ده هیمن و که لینیکی گرنگی ئالقه یه ک له ئالقه کانی گه شتی ژیانم پر ده که مه وه نه مه یه ده قی نه و دیرانه:

«شه رمه و ناشرینه»

له شهوی شانزدهی مانگی شوبات هه‌ندیک له چته بی دهسه‌لاته‌کان له کۆیه به‌شه‌و به تهنگ په‌لاماری مالی ئانیسه نه‌زیره... مودیره‌ی قوتابخانه‌ی کچانی کۆیه‌یان داوه، چهنده تهنه‌یه‌کیان له په‌نجه‌ره‌وه بو کردووه که بیکوژن، ئهم خیزانه به‌پرزه‌ش ژن هیچ پیاویان تیدا نییه، زور خوشی که خوی که مزه‌ن رزگاری کردوون له دهستی به‌دکاران و هیچ گولله‌یه‌کیان پی نه‌که‌وتووه. جا براده‌ران وهرن سه‌پریکی ئهم سه‌پرانه بکه‌ن له هیچ شوینیک که کۆمه‌لێک پیاو دوژمنداری کچیک بکه‌ن که چه‌که‌ه‌ی قه‌لمه‌م و نووسینه. هیوایه‌کی زورمان هه‌یه له دانیشتوانی کۆیه که هه‌موو خوینده‌واریک تێگه‌پشتوو ئیفتیخاریان پێوه ده‌کات ئهم نه‌وه‌ه که‌سانه نه‌یه‌کن له‌ناویاندا بژین، ئاشکرایان بکه‌ن، ته‌بشیر بکری‌ن له ناو کۆمه‌ل و حکومه‌تدا. به‌راسنی مامۆستایان له هه‌موو لایه‌ک به‌تایه‌تی مامۆستایانی کۆیه به‌م بزوتنه‌وه‌یه زور دلگیر، هه‌موو خوشک و برایانی ئانیسه نه‌زیره له لیوای هه‌ولێر ئیحتیاجیان پێشکەش ده‌کەن و تکایه‌کی زوری‌ش له کاربه‌ده‌ستان نه‌که‌ن که بنج و بناوانی ئهم ئیشه بیجیه ده‌ربخه‌ن و به‌قانون جه‌زای خویان ببینن».

خوینەر چاوپۆشی بکات له‌وه‌ی که من خوشکه نه‌زیره‌م به‌خاتوو مامۆستا دانا و ته‌قه‌که‌یشم بو ده‌مانچه برده‌وه هه‌رچی مامۆستا فه‌زییه به «مدیره» ی ناو ده‌بات و باسی تهنه‌گیش ده‌کات... بی دوودلی ده‌لێم شایه‌دیه‌که‌ی مامۆستا فه‌زی بو مودیرایه‌تی نیشانه پێکاوتره، خو کاره‌که له بنه‌رتدا نه به مودیرایه‌تی و نه به تهنه‌گ بوون و ده‌مانچه بوونیش ناگۆریت. پرووشکیکی بزوتنه‌وه‌ی نیشتمانی بوو به‌ره‌واژ گه‌رایه‌وه بو کچیکی کوردی خاوه‌ن هه‌ست، کوردیکی مه‌ردیش ده‌نگی تاوانبار کردنی لی به‌رز کرده‌وه، مه‌سه‌وود محه‌مه‌دیکیش که قه‌رزداري هه‌له‌وه‌ستی ئه‌و کچه و ئه‌و مه‌رده‌یه ده‌یه‌وی به‌م یادکردنه‌وه‌یه قه‌رزه‌که که م بکاته‌وه، با بلێن قسطی یه‌که‌می لی ده‌داته‌وه، زمانیکی میژووی له‌بیرکراویش له هه‌ندئ دیری تۆمارخانه‌ی ده‌فته‌ری شه‌رافه‌ت ده‌گیری... ده‌قی ئه‌و دیرانه‌م بی ده‌سکاری و به‌شیواز و رینووسی خۆی بو ئیره‌ راگوپست.

ئهم گوتاره‌م، هه‌ر ده‌لێی نه‌زری کردووه و له خۆی گرتووه سه‌ره‌تا و ئه‌نجامی به‌مه‌رگ بگه‌نه‌وه یه‌کتر چونکه وه‌ک لیره‌دا دوعاخواری پاش مه‌رگ له یادی مامۆستا فه‌زی ده‌که‌م، که جارێ به‌رحه‌یاتیش بوو دوايين جار له خه‌سته‌خانه نه‌خۆش بوو چوومه هه‌وال پرسی... دواي چهنده‌رۆژیک له هه‌ولێره‌وه خه‌به‌ری مه‌رگی هات. که‌لێنیکي گه‌وره‌ی له شاره‌که‌ی خۆی و له دلی هه‌موو قه‌درزانی‌ک به‌جیه‌پشت.

به‌غدا 8\6\1989
گۆفاری کاروان

مه‌سه‌وود محه‌مه‌د
وه‌شانی یه‌که‌م: گۆفاری کاروان ژماره ؟؟ 8/6/1989
وه‌شانی دووم: سايتی www.mamosta.net سالی 2009

«...»

دیمانه‌ی ماموستا مه‌سعوود محهمه‌د
«پره‌نگین» ریبازی مه‌سعوود محهمه‌د ئاشکرا ده‌کات

کەسێ لە رۆژنامە و گۆڤاراندا دەستت کردوو بە نووسینی کوردی و عەرەبی؟

– نووسینی کوردی و عەرەبیم هەبوو لە مواناسە بەدا خۆندراوەتەو بێ ئەوەی بە چاپ بگات. ئەمەیش لە پاش سالی 1945 بوو. یەکەم نووسینی بۆم پلاوکراییتەو خوتبە دەمی نیابەتم بوو لە سالی 1953، وێرای خوتبە گوتاریشم بە عەرەبی بلاو دەبوو لە رۆژنامەکان و ناوناوەیش لە گۆڤاری «غرفة تجارة بغداد» لە بارە نووسینی کوردیم دا، راستیەکی، هەتا بەرەووە کۆتایی 1968 کە دووسێ سالیگ بوو مالم هاتبوو بەغدا بۆم نلوا شتیکی ئەوتۆ بنووسم لێی رازی ب، کە لە سالی 1971 بوم بە ئەندامی کۆری زانیاری کورد تا ئیستا زۆریە نووسینەکانم کوردیە هەرچەندە سپارە و گوتاریکی کە بە عەرەبی دەنووسم و دەکەوتتە بازاری خۆینەوارانەو پتر دەنگ دەداتەو هۆی ئەمەش لە یەک و دوو پترە بەلام رپی دەرینیانم نیه.

چی ئەنووسیت و بۆ کێ ئەنووسیت؟

– نووسینەکانم فرە بابەتن بەلام تیکرایان مەبەستیکیان بە چاوهوه گرتووە کە چی بە راست بزانی ئەو دەلیم هەرچەند لە گەل بیرورای خۆینەران نەشسازیت: زۆر کەس فیل لە خۆی دەکات کە باز بەسەر هەلە ئاشکرا دا دەهاوێژیت و غەلەتە کۆنەکان دەکوێتەو هەک بابایەکی چاو لە فەلەکناسی نوێ بپۆشیت هەر سوور بیت لەسەر هیندەکی کە زەوی مەرکەزی جیهانە و ئاسمانەکان بە دەوریدا دەخولێنەو. من نووسینم بۆ سوودی «مرۆ» یە کە لە پێش هەمووانەو کورد دیت وەک کە عەرەب و تورک و برازپلیش هەروەها دەکەن کە سوود بە میلیتەکەیان بگەیهن بەلام من فیل لە خەلق ناکەم کە بلیم بە زمانی «جماهیر» دەدوێم چونکە جماهیر هەر هیچ ناخوێتتەو و تیشی ناگات:

من پرووی و تووێژم لە گەل هۆش و وێژدانی ئەو کەسانە یە کە توانای تێگەشتن و دەسەلاتی چاکە و خراپەیان هەیه بەلکو لە پرێگە ئێوانەو پرووت و برسی و قەلەندەر سویدیکی پی بگات. زۆر بیروراش هەیه ئەگەر قالیکی ئەدەبی بەرز نەگرتتە خۆیهو هەر لە دەرگای رەقابەو پەت دەکرتتەو. ئەم باسەش بەم جۆرە لێ دوانە بە کۆتایی ناگات.

ئایا پېشەکی بەرنامە بۆ نووسینەکان تائەنیت؟

– من تا «فکره» لە مېشکەدا نەگوریت و نەرەخسیت قەلەمی لێ ناگێرم : که پوختەش بوو لە خووە بێ ماندوووونى من هەل دەرژیت ئیتر سەرلەبەرى نووسینەکە بە بەرنامە و دەشیت هەر چەند بێ بەرنامەیه. من لەم جیهانەدا بە دەگمەن نەبێ جەمسەر لە ئیوان شتاندا نابینم چونکە «وجود- هەبوون» سەرلەبەرە بێ هەلپاندنەوه و کەرت بوون: تا ئیستاش هەستم نەکردوو، لەو شتانەدا که پێویست بە بەرنامە بویت، گۆیا نووسین لەسەر حاجی قادر و مەحوی و حەمەغا و نالی بەرنامەى بۆچی ییت؟

کە دیم لە ریزمانى کوردی سەرنج لە «دەتگرم، دەتگرم» بەدەم و بمەوی بزنام بۆچی راناوی کەسى دووهمى تاک جارىکیان کارایە (فاعل) و جارىکیان بەرکارە (مفعول) که هیچ جینگەى خووشى نەگۆریوه و تەنھا زەمانى کارەکه گۆراوه یاخود که دیاردەى «فعلى انتقالى وانتقالى پیچەوانە» بدۆزمەوه، وهیا چوار پلەى گونجان و نەگونجان لە دەنگەکانى زمانى کوردی (سەر بە فۆتیک) بەدى بکەم بەرنامە لە کوێ بخوازمەوه؟ لەوه هەر بگەرێ که هەچی سەر بەفکر و فەلسەفەیه هیندەى ئاوی رەوان و هەواى بزۆر رەهایە لە بەرنامەدا قتوپەست ناکریت! تا بەرنامە دادەنییم لە باسەکه دەبمەوه.

گەشتى ژيانان سەرنجى خوینەرانی راکیشاوه ئایا مەودای تا رۆژى ئەمڕۆمان دەگریتەوه؟

– چى نووسیومه و بە بەرپرسیانى «رۆشنییری نوێ» گەشتوه گەشتەکەم دەگەیه نیتە ناوەندەکانى حەفتاکان. رەنگە لە دوو ئالقهى دیکەدا بە کۆتایى بگات. ئەوسا ئەگەر هەستم کرد خوینەرانی بەراستى ئارەزووانە 10 - تا 15 سالى دواپینیش ییتە ناو جغزى گەشتەکەوه بە ئیزنى «رۆشنییری نوێ» ئەو ماوهیهش قەلەم چن دەکەم. خوینەر هەن بەو گەشتە قەلسن و لێى دێرئوگن وەک که لە هەموو شتیکی مسعود محمد دێرئوگن بێ ئەوهى مسعود محمد لە تاک تاکیان نەبێ هەرناشیان ناسیت. ئاخى ئەو مێرخاسانەش دەبێ خاتریکیان هەبێ لام و بەدلدانەوهپان نەختیک لە گەشتەکه کورت بکەمەوه.

دەشبوو ئەو براپانە گلەپى بیهنەوه سەر «رۆشنییری نوێ» که لە خووە یەخەگیربوو!! ئینجا ئەگەر بە پێى دیمۆکراسى لە بیروباوهر، لایەنى داخوازی کارانى گەشتەکەم زۆرتر بوون دەبێ برا نەپارەکان بمبەخشن و دەکەومەوه سەر تەواو کردنى ئەو گەشتە.. ئیتر پەنا بەخو و ریکەوت!! کەسیش ترسى نەبێ لە قەلەمم: هیچ کەس زامدار ناکات.

رۆژنامەنوسى کوردى ئەمڕۆمانت چۆن دیتە بەرچاو؟

– لە ڕوى بەراورد کردندا زۆر پېش کەوتوه لە چاو سەردەمى رۆژنامەگەرى کۆن بەلام بێ چاو ڕاو، لەچاو سەردەم و قوئاغى ئاسمان گەرى و رەوتى بەرەوپېشى رۆشنییری جیهانى دەتوانم بلېم رۆژنامەگەرىمان لە قەدەر حاله.. ئەمە دەلیم و وازم لە پێوانە و کیشانەى خۆم هێناوه که بە هیچ شتیکی مام ناوەنجى رازى نیم و خۆمى تى ناگەیهنم تەنانت بە زەحمەت «الف با» م بۆ دەخویند ریتەوه وهیا هەر ناخوینمەوه چونکە ئەوهندە خەست و خۆل نییه یرى منى پى بشکیت.. کادری هونەرى لە رۆژنامەى کوردی زۆر هەزاره، رێگای نووسین و شیتەل کردن بەرەو لایەنى سەرەتاییه؟ دەقیکی کۆن بووبەوهى 150 سالهپى خۆى بەسەر گەلێک لە نوسەراندە سەپاندوه بینینیکى جیهانى فەلسەفى که لەگەل دۆزینەوهکانى ئاسمان و فیزیا و ناخى ناوهرۆکى «ماده» .. و ... و ریک پروات هەر بە چاو ناکەوێت } جارێ زاراوهشمان نین ئەو بابەتانه رەنگ رێژ بکات}. مەیلێکی ساواپانە نووسەرانی بەرەو لایەنگیری و دژایەتى بێ ئەساسەوه دەبات.. «بابانى چیهتى» و «سۆرانى چیهتى» و «بادینانى چیهتى» و نازانم چى «چیهتى» وهجاغى هەموو شتیکی کوپر دەکاتەوه.. بمبەخشە ناتوانم لەسەرى پرۆم.

بۆ لە نووسینەکاندا ئەوهندە پشت بە سەرچاوه نابهستن؟

راستی یه که ی مؤدهی «ئاشقه سه چاوه یی» له نپوانمدا بوته دهر دیکى تازه ی وهک کونه دهرده کان. که ده بینم نووسهر شریته به سه چاوه راده کیشیت تا نه وهی بو «ئاو» چهند سه چاوه دینته وه ههر ده لپی له وشکین «بیابانی که لاهاری» دهرین ئاو نادۆزینه وه، زور نووسینم له بهرچاو ده که ویت! سه چاوه له پنداویستدا نه بیت به عیبی نووسهر حساب ده کرت که ده یه وی نوقسانی خوی بهو لیسته ساخته یه ی سه چاوان په نا بدات لزوم چیه بو به یئیکى شیخ رهزا و ئایه تیکى قورئان هینده دیره به سه چاوه پر بکریته وه؟ نه گهر له وتووێژدا سه چاوه به پئویست دانداریه که س پپی نه ده کرا قسه بکات که چی به شیکى زوری نووسینه کان له وانیه وتووێژى عاده تی بن؟ نووسینی من به زوری سه چاوه هه لئاگرت مه گهر له بابه تیکى وهک «لسان الکرد» دا که هه موو رایه ک تپیدا به سه چاوه یه که وه به ستراوه ته وه به لای ته بیاتی منه وه وه ها چاکه سه چاوه له گه ل ئه و رایه ی پپوه به ستراوه ته وه بنووسرت وهک که خوم زور جار وه ها ده که م .. که خوینهر هه واله کرا بو لیسته ی سه چاوان له نووسیندا دوچارى فه لاکه تیک دیت ههر به وه لپی قوتار ده بیت واز له خویندنه وه که به ییت: سه یری حالى خوینهر بکه ناچار بی 40 ، 50 ، 60، جارای په ره ی کتیب و گوڤار هه ل بداته وه بو سه رتاکه له و سه چاوانه ی له کوتایى نووسینه که دا، 40، 50، 60، ژماره گه یشتون؟ دهرده سه چاوه یمان بو ته «ئیدز»!!

رهنگینان چون دینه بهرچاو؟

بو من نه و ته رزه چاپ کراوانه ده که ونه پله ی ته مه نی شیرمزی، به لام من نابمه به ره وان، زوربه ی نه و خه لقه به خو شیه وه ده ی خویننه وه و به دوایدا ده گهرین ههر چی منم سه پانی دروینه ی ده مه و پایزم رهنگینیش گو لزاری نیسانه .
چه ندیکى ویستم گو شه ی «چاوی پاشه وه ی گه ل» بگوردریت په «چاوی پاشه سه ری گه ل» که س لپی نه بیستم .. من رهنگینم خو ش ده ویت وهک که مندالیکى گه شی ختوخا ونیم خو ش ده ویت بی نه وه ی له خومی بکه م به په ندیار و رایه .. ئاموژگاریم نه وه یه خه ریکى به ره ژوور بردنی بن چونکه مه ترسی ده کرت له به ره ژبو ونه وه ی هه رچاپه مه نیه کی که منته رخمی له گه لدا بکرت .. کاریکاتوری باشترمان ده ویت .. نه خسه ی وشه ی تیک هه لکیش زور ساده یه ، با که سانی پسپور و لی زان بو تانی بنین. پرئیکاری دوورووی روخسار و ناوه روک زور ده خلی هه یه به سه ر نرخی هه موو شتیکه وه .. ژماره یه کی که مم له رهنگین پی گه یشتوه، بیرورا که م له و چهند دانه یه وه دیت ..

نیشتمانپهروهی نه مپرومان نه بی چون بیت؟

– له ئاست نه م پرسپاره به ربلاوه دا کورت بیژی له منه وه گه ره که بی فه لسه فه و زمان خوارکردنه وه نیشتمانپهروهی کورد ده بی به ساده یی خه ریکى ته پایى میله ته که ی بیت: کورد هه چی به به ره وه نییه به قوریانی ئامانجی لاهه کی بکرت به حال و نا حال به ره ی خوی پی له ئاو دهرده هیندریت یان نا! خه لک تیک بهردان به نامه ی سیاسه ت، دین، چین پاشگه زبو ونه وه یه له پنداویستی ژبانی کورد. ئیمه نه گهر هه موومان وه کوو یه ک خیزان، بی هه رق و جودایى بین ئینجا ناکه ین هه یچ!

نه رمه هه وای ده ماغ به رزیی له نووسینی زور که ساندا که کورد له ریزی میله تان راده گرن و به به ژن و بالای هه مواندا هه ل ده لپن سه رگیز کردنیکى نه وتوی تپدایه نه وعی به نگ کیشی نییه .

خواست و ئاره زووتان له م دنیا به چیه؟

- کاریکاتوریکى کونى گوڤاریکی میسریم به بیردا دیته وه که تاوانباریک له زیر په تی سیداره راگیراوه بهر له خنکانی لپی ده پرسن چیت ئاره زووه؟ له وه لامدا گوتی هه زم له ژن هینانه

بەلکۆو دووسى مندال له دواى خۆمدا بەجى دەهيلم. خواستى منيش حەسانەوہى ھەموو ئادەمیزادە بەتايپەتى ھى لى قەوماوان کہ لەو بارەدا کورد پشکىكى زۆرى بەردەکەويت! راستى يەکەى لە ھەموو پرووپەکەوہ قۆناغى تەمايى شەخسىم بەجى ھېشتوہ و ھىچ خوازىكى تايپەتى خۆم نيبە بگرە لە بايسکيل ھەتا کەشتيەکانى ئۆناسيس نەک چونکە ھەستيان پى ناکەم، بگرە لەبەر زىدە ھەستيارىم بە خۆراھېنازىكى دەيان سال دەروونى خۆم لە کوۆتى تەماى نارهوا پرەھا کردوہ: ئەگەر بەرپرسى وەچە نەبامايە جیھانى مادىم بەفلسفیک ناوېت! جیھانىكى دزبۆہ نرخى لە برادەبەدەر لە مرۆ داوا دەکات.. چەند خۆش بوو بە نووکى چەقۆبەکى خەيالى ئەو تيزايپەى سەرەرمى زير و تەماع و دنياخوازىم لە مرۆ کيراندمايە و بم حەساندبايەوہ، ھەر نەبى لە لايەنى تەماى دنيايى يەوہ .. خوازىكى بم ورووزېنى بەجى ھېنانى ئەو قەرزدانەوہ يەوہ کہ دەبى بە قەلەم بۆ گەلەکەمى بېژىم باوہرېشم نيبە بە ژيانەکە ئەوہندەى بە بەرەوہ ماريٹ چونکە رېگاکى گەشتە فکريەکە بى کوۆتايپە.. من جارى لە سىپەکى سەرەتاي ئەو رېگايەدام..

بەغدا 22\8\1989

وہشانى يەکەم: گوۆفارى «رەنگين»، سالى 1989

وہشانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2009

«...»

تيروپشكى لە دەنگسازى

رۆژى دووہمى جەژنى قوربانى رابوردوو، دۆستە بەرژەکانم د. کەمال مەزھەر و د. ئاورەحمانى حاجى مارق سەريان لى داوم، لە لارپيەکى ئاخوتتەوہ تاسەيەکى دەروونم سەرکەل کرد و گوتم، لەو جودايى بېروراى نېوان د. ئاورەحمان و مندا ھەيە لە بارەى ھېندى لاباسى سەر بە فۆنەتيك، کہ دەکيشيئەوہ بۆ لاي رېنووسيش زۆر دل ناراحەتم. ھەردوويان گوپان دەرپرينى بېروراى جودا کہ بنياتنەر و پروونکەرەوہ بى چالاکيى پيرۆز و سوودبەخشە. ھەلبەت منيش لەو باوہرەدام کہ پيويستە بېرورا سەر وەدەربى بۆ بەرپيستن و دېتن، بە ھەموو عومرېشم پشتگرىم کردوہ لە نازايى بېروباوہر ھەر نەبى لەبەر ئەوہى بەزۆرى خۆم لە بارىکدا ديتوہ پەکى لەسەر نازادى بېروباوہر کەوتبى بەلام ئەگەر بلوى و بشى خاوہن رايەکان لەسەر يەک باوہر کوۆبنەوہ دەتوانن سوودى پروون کردنەوہ و بنيات نان پيکەوہ بگەيەننە خەلق، چەند سوودى دیکەش بخەنە پال ئەو دووہوہ يەکیان کەم کردنەوہى ئەرک و کاتە. دووہميان سوود وەرگرتنە لە ئەرک کاتى پاشەکەوت کراو لە مەيدانى دیکەدا، سىپەميان چەپارە دانى ئاپۆرەى خوینەرانە لە سەرسورکيى نېوان بېروراى جودادا. چوارەميان سەرنج راگرتنى خۆمە لە کيشەى جودايى بېرورا بەولاي ھەنگاوى تېخويندەوہى سوود و زيانەوہ دەروات دەچيئە پرادەى ئەوہى بلېم تەن ساغى و خۆ بەدەست نەخۆشيەوہ نەدان راستيەکى وەھا بنەرەتبيە پيى ناوى بەراوردى بکەم لەگەل دۆزینەوہى دەرمان بۆ نەخۆش. گەران بەدوا دەرماندا ناچاربيەکى رەزاگرانە لە نەخۆشيەوہ بە ملماندا دېت، ھەرگيز ناشى حەز بە نەخۆشى بکەن ھەر چونکە دواتر بۆ دەرمان دەگريين. من لە کولانەيەکى ھارواتر لە زمان و باسەکانيانەوہ نىگام بۆ کيشەى جودايى بېرورا دەکيشى وەک لە پرووداوى رۆژانە و دەنگوباسى مېژووش دەدېترى لېک تۆران و ترازانى خەلق خۆش جەوتەرە لە تەبايى و رەبايىيان. چەندین ھۆى بايەخداری يەک

بوون دەپېچرېتەو پەرانبەر يەك ھۆى كەم بايەخى لېك ترازان. بە دەورى خۇتدا بنۆرە و بېرسە بۇچى ئەو خەلقوللايە وەھا دەستە و يەخەى يەكدى دەبن كە دەبوو لە ئاست ھەرەشەى ترسناكدا وەكوو دەستەبرا بن.

ئەم تېبىبىيە پېشەكپانەم بۇيە بوو كە بزائرى من لە مەسەلەى جودايى بېرورادا بەسەر بابەتېكى تازەدا ناكەوم: پېشتر تېوھى رامام و بە زۆر لادا ھەلم گېراوئەتەو، رەنگە بەرەو دۇزىنەوھى بنەماى خۇش جەلەوېى لېك ترازانىشەوھە ماوھم پىرى بى و پتر لەو كەسەى سەرەنجى نەداپېتې خۇمم زال كىردبى بەسەر پىرپارە نافرەجايەكانىدا.

دوو پوژ دواى ئەو سەردانە ژمارە 9 ى گۇقارى بەيانم چەنگ كەوت و دېتم گوتارىكى د.ئاورەحمانى تېدايە لە ژېر سەرەناوى «چەند وشەيەك دەربارەى وتارى» لەگەل دەنگسازىي كوردىدا» بەسەر بېروراكانى مندا دېتەوھە كە پېشتر لە ژمارە 95 ى سالى 1983 ى پوئىشنىرى نوپدا بلاوكرايوونەوھە بە دەورى نووسىنېكى د.ئاورەحمانىدا دەخولانەوھە لەوانىشدا گوتبووم ناراحەتم بە دەست جودايى بېرورا لە نېوانماندا. كە سەرەتاكانى گوتارە تازەكەى د.ئاورەحمانىم خۇئندەوھە يەكسەر قسەكەى يەك دوو پوژ پېشترى خۇمم بە بېردا ھاتەوھە و دەرلەجزە پىرام دا كۇنە قەناعەتەكەم لە پوچاندنەوھى كارى سەلېيى جودايى بېرورا بەگەر بېنم و بەنىازى مشتومال دانى رووپەرەى بېنگەردى براپەتېمان پاكانەيەك بۇ نووسىنەكەى خۇم بكەم لەبەر تېشكى ئەم نىازەدا خەرىكى روون كىردنەوھى ئەو شوئىنەى كۇنە گوتارەكەم دەبم كە بەخت يارىدەى نەدان بەشېوھەكەى وەھا پراگوتېزىنە ناو گوتارەكەى د.ئاورەحمان كە ئېتر لە منەوھە روون كىردنەوھەيان پې ئەوئ لەگەل ئەوھە و بە دەورى ئەوېشدا تېبىبىيەكى خزمەتى بابەت بكات بە كاغەزى دەسپېرم. لە كۇتايى ستوونى يەكەم و سەرەتاكى ستوونى دووھەمى گوتارەكەى د.ئاورەحمان، لاپەرە 62 رەخنەيەكى من لە دەستورى دەفگرتووى بە ھەلومەرجى ناو كىتبان و پىرپارى يەكجارەكى بەرنامان نىواونىو پراگوتېزراوھە و لەسەرى نووسراوھە. بۇ ئەوھى تەواوى ھەلوھەستىم روون بى ئەم يەك دوو دېرەش دەخىرنەوھە سەر قسەكانى ئەو شوئىنەم. «وھيا لە بارىكى دىكەدا بەشېكى ئەو ھەلانەى گەشتى بى پرابەر بە مروقى وەكوو منى دەكات بە پوئىنايى ئەو دەستورانە ساغ بىرېتەوھە» من مەترسىي دەستورى قەرادادە و گەشتى بى پرابەر، وئېكرا لە حىسابمدا بوون، پارانەوھەشم بۇ گەشتى بى پرابەر لەوھەوھە دېت كە بېروراي ئەو تەرزە گەشتە، بەعادەت، دەبىرېتەوھە بۇ بەر رووناكايى دەستورى ناو كىتبان.

لە ئاست ئەو وەرەم و بەسەردا چوونە كە د.ئاورەحمان لە ستوونى سېمەمى گوتارەكەپدا دەيانخاتە روو دەبى بزائرى ھەرچى رايەكى من لە وپدا وەرەمى دراپېتەوھە بەئەسل لە نووسىنەكەمدا رووى لە پرابەرە فۇنۇلۇجىستەكانى ئەورووپا بووھە، لەو باسانەدا كە شېوھى عمومىيان ھەيە موناقەشەى سەرچاوەكانىان دەكرى. بە نمونە، كە داروین بېروراي خۇى لە بارەى گيانلەبەران دەردەپىر يەخەگىرى باوھرى ناو كىتېبە ئاسمانىيەكان دەبى نەك تاك تاكى ئېمانداران. من كە دەلېم ھەمزە فۇنېمە و كەسەرە موختەلەسە پېداوېستى دەنگسازىيە ئەگەر بە بلىندۇرېنىشم لەسەر حىساب بىرې ھەر رووبەرووى پرابەرەكانى فۇنەتېك و فۇنۇلۇجى دەبم. لەكوردەوارىدا كەس پېشەستى لەو بابەتەدا نەكردوھە تا بېتتە پرابەرى مامۇستاكانى ئەورووپا، كە دەنگىشمان نابىستن. بە ھەموو باوھەرمەوھە وەھام زانىوھە د.ئاورەحمان لە خۇئندە وھيا گونېست بوونى تۇزىنەوھى فۇنەتېكىي و فۇنۇلۇجىي ئەورووپا ھاتۇتە سەر ئەو رايەى كە لە بارەى ھەمزە و كەسەرە موختەلەسەوھى دەنووسى پىرېش بېرم بۇ ئەوھە دەچوو كە بە خۇئندە پېى گەبېشتوھە قەت بە دلەمدا نەدەھات كەسى ولاتى خۇمان كە ھېشتا تەقەى فۇنېم و فۇنەتېكى تېدا زۆر بەرز نەبۇتەوھە لە پەلى خۇئندە وھيا دواى خۇئندىش، بى سۇسە كىردنى سىر كە و كوركەى ئەورووپا، گەبېشتىتتە بېرورايەك كە ھەر نەبى بە روالەت عەكسى ھەست و پىزانىنە بە تايبەتى لە كېشەى ھەمزەدا. پىرسىارەكانى سەرەبەزمان و دەنگىش وەكوو باسى كىمىا و فېزىيا نېن بە پەلگەى مادى بۇ ئەو پرابەرەناە ساغ بووېتەوھە. دەنگناسى، فەلسەفە، رېزمان، مېژوو، كۇمەلايەتى بەتېكرايى مېتافىزىك... بەند نېن بە ئەزمووگە «مختېر» تەنانەت كۇمپوئەرىشيان تېدا بەكار بېت پىرپارەكان لە ھەست و ھۇشەوھە دەردەچن. لە ميدانى دەنگى زمانى كوردىشدا پرابەرى غەبرى كورد ناتوانى وەكوو كوردىكى سەرنجەدەر بچېتە ناو شىرازە و

رایه‌لی زمانه‌که‌وه. ئەو نموونانە‌ی لە گوتاری ئی‌مه‌ماناندا دینه‌وه دره‌نگ به خه‌یالی بیگانە‌دا دیت یان هەر نایه‌ت.

لە ستوونی دووهمی لاپه‌ره 63 ئەم قسه‌یه‌م خراوه‌ته ئیوان دوو که‌وانه‌وه «ئەوه‌نده‌ی بزنام ده‌نگاسان له باره‌ی فۆنیم نه‌بوونی ده‌نگ دووابن هەر ئەوه‌نده‌یه که د. ئاواره‌حمان له گوتاره‌که‌یدا باسی کردووه. به‌دوا ئەوه‌دا ده‌نووسی «ئەو چەند دیره‌ که‌مه‌ی من تنۆکیکه‌ له ده‌ریابه‌ک» هه‌لبه‌ته من ناشی مه‌به‌ستم ئەوه بووبی که له قسه‌که‌ی د. ئاواره‌حمان ده‌فامریته‌وه چونکه هه‌یچشم نه‌خویندی و لێک نه‌داڕیته‌وه عومره‌که‌م لێی ناوه‌شیته‌وه شتی وه‌ها سه‌راویله‌که‌ی هه‌ژارم مه‌به‌ست بووبی. منیکی ئەلفووبی فیربووبم چۆن وه‌هام لێ ره‌چاو ده‌کرێ! مه‌به‌ستم، له زه‌مینه‌ی داسه‌پاندنی ناساندن و سنوور دانان بۆ واتای فۆنیم شتیکم نه‌بیستوووه و نه‌خویندوه‌ته‌وه دژی ئەو راگه‌یاننده‌ی بێ که نووسینه‌که‌ی د. ئاواره‌حمان به ده‌ستپه‌وه‌ ده‌دا، قامووسیش دوو دیری کورتی به‌ ته‌عریف هه‌یناوه بۆ فۆنیم. که ده‌گوتری یان که من ده‌لیم زه‌وی ئەستیره‌یه‌کی بچووک به‌ده‌وری رۆژدا ده‌خولیته‌وه نه‌هاتووم بلیم زانستی جیولوجی و فه‌له‌ک و بایولوجی هه‌زار کتیبیان له‌سه‌ر دانه‌ندراوه. د. ئاواره‌حمان خویشی نه‌بووستوووه چی دیکه‌ له‌وه‌ ده‌ریابه‌وه هه‌لینجی له‌به‌ر بێ لزومی.

هەر له‌و ستوونە‌دا به‌سه‌ر قسه‌یه‌که‌دا دیته‌وه که گوتوووه به‌شیک کۆنسانتی کپ له‌وانه‌ن به‌بردنه ژووره‌وه‌ی هه‌واش په‌یدا بین ئنجا ده‌لی «به‌راستی ئەم تاقیکردنه‌وه نوپیه‌ی مامۆستا مه‌سعود محمه‌د به‌هه‌یچ چه‌شیک له‌گه‌ل فه‌رمانی فۆنه‌تیکدا ناگونجی» من له‌دوای ئەوه‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌م باس کردوووه گوتوووه: «له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ئەو ته‌رزه‌ ده‌نگانه که برای ده‌نگی سروشتیش هه‌یچ کامیکیان نابنه فۆنیم چونکه ناتوانی ده‌نگی دیکه به‌دوا خۆیدا به‌ینی و وشه‌ دروست بکات، جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌رگیز ناتوانی ئاوازه‌ په‌یدا بکات چونکه ئاوازه له پیک قورگه‌وه به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ ده‌رده‌چیت، هه‌ر بۆیه‌یشه ئاوازه‌دار به‌ره‌و ناوه‌وه په‌یدا نابی.» خۆنه‌ر ده‌بینی من نرخ‌ی ئەو ده‌نگانه‌م زانیوه به‌عه‌کسی هه‌یمای قسه‌کانی د. ئاواره‌حمان و ئەو هه‌نده قسه‌یه‌م که رایگۆبستوووه بۆ ناو گوتاره‌که‌ی. ئنجا ئەگه‌ر لزوم نه‌بی بگوتری ده‌نگی «ه» که به‌ره‌و ناوه‌وه په‌یدا ده‌بی فۆنیم نییه ده‌بیته‌ عه‌یب له‌و رابه‌ره‌ زلانه‌ی فۆنولوجی پیمان بلین فیکه‌ و لرخه‌ فۆنیم نین. له‌ کدوله‌ی ته‌رپیشدا که‌سی به‌ته‌ما نه‌بوه‌ بلی ئەمانه‌ فۆنیم، نه‌ک هه‌ر فۆنیم نین، به‌لکوو که‌س به‌ خه‌یالیدا نای بلی ده‌نگی زمانین. ته‌عریفی فۆنیم و ده‌نگی زمانی به‌سن بۆ ناساندنیان یاخود هه‌ر نه‌بی لرخه‌ و فیکه‌ و کۆکه‌ له‌ خه‌یالان به‌ته‌کینته‌وه. که باسی لرخه‌ و فیکه‌ هاته‌ ناوه‌وه ته‌جره‌به‌که‌ی من ده‌بیته‌ هه‌نگاوکی پروونکه‌ره‌وه‌تر چونکه هه‌ر نه‌بی ده‌نگی «ه، ف، ت» ی به‌ره‌و ناوه‌وه له‌ ده‌نگی ئاخوتن ده‌که‌ن، سه‌رنج دانیشم له‌و راستیه‌ که ئاوازه له‌و ده‌نگانه‌ په‌یدا نابی وردپۆیه‌که‌ به‌ سوودی ده‌نگسازی ته‌واو ده‌بی. وا ئیستا ده‌لیم رسته‌ی «به‌ برای خۆم بلیم» تاقی بکه‌وه له‌گه‌ل خۆندا له‌ ری بردنه ژووری هه‌واوه‌ گویت له‌ شتیکێ مه‌فه‌وم ده‌بی، به‌لام نه‌ به‌ ئاخوتن حساب ده‌کرێ و نه‌ ده‌نگه‌کانیشی فۆنیم وه‌یا ده‌نگی زمانین. تیبینی دیکه‌ زۆرن وه‌کوو قسه‌ی تووتی، ئەو ده‌نگه‌ی له‌ میاوه‌ی پشیلە‌دا به‌ «میاو» ده‌چێ، ده‌نگیکێ حیلە‌ی ماین که بانگه‌پیشتی جانوه‌که‌ی ده‌کاته‌وه له‌و شوینه‌ی قورگیه‌وه ده‌رده‌چێ که ده‌نگی «ح» له‌ قورگی بنیاده‌مه‌وه ده‌رده‌چێ. هه‌موویان له‌ فیکه‌ و لرخه‌ شیاوتری قسه‌ لێوه‌ کردن. پسپۆری زۆر شاره‌زای مۆنتاژی ده‌نگ ده‌توانی له‌و ده‌نگانه‌ وشه‌ پیکه‌وه‌ بنی. له‌ قه‌وازیکی کۆنی «سامی شوا» که به‌ که‌مانچه، له‌ ژیر عنوانی «العاصفة- غرق المسافرین- آلام واحزان موسیقی» پری کردبوو و گویت له‌ یه‌ک دوو وشه‌ی مه‌فه‌وم ده‌بوو که به‌ که‌مانچه‌که‌ی درکانبووونی. هه‌لبه‌ت ئەمانه‌ هه‌یچان نه‌ ئاخوتن و نه‌ فۆنیم و نه‌ ده‌نگی زمانی، مه‌گه‌ر ته‌عریفیکێ تازه‌ له‌و بابه‌تانه‌ ده‌رچیت و بیانگریته‌وه. له‌وه‌وه‌ ریم ده‌بی وه‌رامی پرساری د. ئاواره‌حمان به‌مه‌وه‌ که ده‌لی: «مروّف بۆ عه‌کسی واقیع بوه‌ستی سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش خۆی بۆ هه‌ناسه‌ سوار بکات.. ئەگه‌ر فۆنولوجیسته‌کان ئەو جوړه‌ قسانه‌یان بکردایه‌ ده‌بوو هه‌لوپستی مامۆستا مه‌سعود چی بواپه‌؟». له‌ وه‌رامی ئەو پرساریانه‌دا ده‌لیم من بۆ سه‌پاندنی واقیع هاتم عه‌کسی واقیع وه‌ستم نه‌ک بۆ له‌قاندنی. زاناکان هه‌ناسه‌ راگرتیان تاقی کرده‌وه تاکوو بزنان گیانه‌به‌ر چەند ده‌قیقه‌ بی هه‌ناسه‌ هه‌لپان ده‌ژیت خۆ ته‌وانیش عه‌کسی واقیع رۆیشتن. دین حاله‌تی بی کیشی په‌یدا ده‌که‌ن عه‌کسی هه‌موو یاسا و

دەستووری ماددە... ئىنجا ئەگەر بىگوتىر ئىم تاقى كىردىنەوانە بۇ پاراستىنى ژيان و گەشتى نىو ئەستىرانە منىش دەلېم تاقىكىردنەوئەكەى من زىرەدەنگەكان دەخاتە پال فىكە و لرخە و ملچەى زمانەو ھەتا كەلەبەرىكى ئەوان بگرى لە مەيدانى دەنگناسى و دەنگسازىدا، ئەمما ئەگەر فۇنۇلۇجىستەكان قسەى وەھايان بىكرادىە [رەنگە كىردىتىشىيان و ئىمە نەمانىستىبى] دەمگوت: دەك زارخۇش فۇنۇلۇجىست كە زمانت لە لرخە و فىكە ھەلئەنگاوت بۇ بەرەژوورتر، چ پرىگەى دىكەش شك نابەم پىيدا پرۇم.

لە بارەى بىرورام بەرانبەر مامۇستا پرابەرەكان كە لەو گوتارەدا وەھا لىك دراوئەتەو ھە گۇيا من قەدىران نازانم، لىرەدا دەلېمەو ھە من دژى پرابەرىكم پرى قوتابى نەدات بىروراي خۆى ھەبى، مامۇستا ھەقىەتى و واجىبەتى پراى خۆى بە قوتابىەكانى بلىتەو، پىوستىشە لەسەر قوتابى پراى مامۇستا بزانى، لەو بەولاولە بى ئىنسافىە لە مامۇستاو دەنگى قوتابى چاوساغ و بىرتىژ خەفە بىكات. گریمان من مامۇستاى دەرسى فۇنۇلۇجىم و لە سوختەكانم نەسەلماندى بلىن ھەمزە فۇنۇم نىبە و سالەوسال لە ئەزمون خستمن ھەتا لە فېرگە دەركران ئاخۇ لېم پرازىن؟ چ ئىنسافىكم بەكارھىناو؟ مامۇستايەك بە ھەرەشەى نومرە شكاندن سەر بە قوتابى دانوئىنى بۇ ئارەزووى خۆى، كە دەسەلاتى دنياى ھەبوو بەپىى سنوورى ئەو دەسەلاتە لە خراپە زىاد دەكات. د. ئاورەحمان كە لە ستوونى دووھەمى گوتارەكەيدا دەلئ «بەلام وەنەبى بەو چراخانە و راستەشەقامەدا كوپرانە مل بنىم، بەلكوو باش سەرنجى لىدەدەم و پراى خۇم زۇرە. ئەگەر وا نەبواپە ھەلەت چەند جار پەرخنەم لە پرابەران و مامۇستايانم قەناتى كورد و چەركەزى بەكو و كەرىمى ئەبووبى و ئى. ئاسمىرنوقا نەدەگرت.» ئەم قسانە راستن، بەلام چەند سرنجىكى لىو ھەلدەستى.

- 1) من نەمگوتو ھە د. ئاورەحمان لە ئاست پرابەرەكانىدا چا و نوفاو بو ھە ناشرانم چۇنى قوتابىەتى بەسەر برد لە زەمىنەى پەد كىردنەو ھەى پراى مامۇستاكانى.
 - 2) ھەموو قوتابىەك ئەو لە خۇ بردو ھە نىبە بەگژ پراى مامۇستاكەيدا بچىتەو ھە.
 - 3) د. ئاورەحمان لە دواى دەرچوونى كىتەبەكەى ئەو بىرورايانەى دەرىرى كە ئەوان پرايانەى تىدان لە 1976 لە بەغدا چاپ كرا.
 - 4) ئەگەر قوتابى ناچار بوو لە ئوتروھەدا بىروراي مامۇستاى بچەسپىنى دواتر زەحمەتە لىنى پاشگەز بىتەو ھە چونكە شەھادەكەى پى سووك دەبى.
 - 5) راياننى قوتابى بۇ ماو ھەى 15-20 سال بە گوتنەو ھەى بى پەرخنەى بىروراي سەلمىندراو گەلېك مۇم لە مېشكىدا دەكوژىتەو ھە. ھاورىنى مندا لە گەل ھاوزاى خۇيدا بە تەئسىرە چ جايى لە ساپەى دەسەلاتى مامۇستايدا.
 - 6) بەسترانەو ھەى گوزەران و چارەنووسى خۇبىندكار بە بەرنامەى سەلمىندراوى ئىنجىلى بەرەو نەزۇكىى فكىرەو ھەى دەبات بەتايەتى لەو مەيدانە ھەستىارانەدا كە پىوئەندىيان بە فەلسەفەى ژيانەو ھەپە.
 - 7) كە پرىگە لە بىرى سەرپەخۇ بەستراو ھە چاىخانەى ئەوتۇش نامىنى بتوانى بىرى سەرپەخۇ لە چاپ بدات و بلاوى بىكاتەو ھە.
 - 8) نەك قوتابى بەلكوو مامۇستاى زانكو لەسەر بىرى ئازاد دووچارى وەستاندى «ترقىەى علمى» بوو د. ئاورەحمان خۆى لەمە ئاگادارە.
- مەسەلەى پاشگەز كىردنەو ھەى گالىلىو لە بىرە پروناكەكانى پە ھەرەشەى دادگای كەنىشتە ھى لە بىر كىردن نىبە، سووتاندن و ھەپس كىردنى فلان و فلانىش لە بىرئازادانى كۇن و نوى ھەرەو ھە. مامۇستايەكى بە ھەرەشەى نومرە شكاندن قوتابىەكانى بتۇقۇبىنى دادگایەكى بچووكى كەنىشتەى بەر لە 500 سالە. لە خۇراپى نەبوو بىرناردشۇ ئامۇزگارىى قوتابى زانكوكانى برىتانىاى كىرد كە ھۇشى خۇيان تەسلىم بە مامۇستاكانىان نەكەن. وازانم لەمەوبەر قوتابىى ئىنگلىز فېر دەكرا بلىتەو ھە ئىمپىراتورىەتى برىتانىا خەرىكى خزمەتى مروفاپەتتە...

ئازادىيى بىر يولۇپ بەر لە ھەموو شتىك ىرى دانە بە لايەنى بېيۇز بۇ خۇ پروون كىردنەو، ھەرچى لايەنى بەھىزە خۇى ىرى بە خۇى دەدات. پېشم مەلۇنەو مامۇستا قەناتى و ئەو بەرېزانەى ناويان بردرا لەوانەن ىرى بىرى ئازاد بە قوتايى دەدەن. دەشى ئەوان باغەل فەراخ بن بەلام كى بەربارى ئەو متمانەيە دەبى لاي مامۇستايەكى دىكە ئەگەر لە سەرەتاوہ ئازادىيى بىرورا نەبوويىتە دەستور. دەشى، چونكە تەجرەبەى من لەو ھەرېمەى ئازادىيى تەعبىر و سەپاندنى بىن درېزتر و ھەمەچەشنەتر بى لەو جىلەى بەدوا مندا ھات، من دلگەرمانەتر لېوہى دەدویم تاكوو تەپوتۇزىم گەياندە مەيدانى فۇنەتىك، بەخشن.

لە ستوونى يەكەمى لاپەرە 67 دا د. ئاورەحمان چەندىن نمونەى ھېناوہ تەوہ لەو وشانەى دەنگى «ھ» كەوتۇتە ناو توپۇزىانەوہ. ئەو وشانە ھەندىكىان نمونەى دروستن وەك.. بەھرە، بەھار، نەپنى... بەلام لېرەدا مەسەلەكە پېويستى بە پروون كىردنەوہ يەكى نەفەس درېزى زۇر لايەن ھەيە.

أ- لە ستوونى يەكەمى لاپەرە 30 ژمارە 95 رۇشنىبىرى نۇى گوتوومە «دەنگى ھ» لە بەرى سۇران و تېكرای كوردستانى خواروودا بەدەگمەن نەبى لە ناوتوېزى وشەدا نەھاتوہ وەك «نھۆم، سەر بھوردى..» ھەرچەندە بە تەواوى لە زارى كرمانجى سەرودا دەنگى «ە» م بە تاقى نەكردۇتەوہ بەلام وابزانم لەوېدا دەنگى «ە» ھەم بە وەستاوى و ھەم لە ناوتوېزى وشەدا دېت. لە كرمانجى سەرودا مەيلېك ھەيە بۇ وەستاندى دەنگى بەرايى وشە تەنانت «لە» دەكرى بە «ل» ئەمەش تا پردەيەك لەو دەستورانەى دەنگسازىدا بەدەر دەداتەوہ».

ديارە من چىم گوتووہ:

1- دەنگى «ە» لە كرمانجى خواروودا بە دەگمەن دەكەويىتە ناوتوېزى وشەوہ.

2- لە كرمانجى سەرودا ھەم بە وەستاوى لە بەرايى وشەوہ و ھەم لە ناوتوېزى وشەدا دېت.

لە نمونەكانى د. ئاورەحمان ئەو بەشەيان لە بنەرەترا لزومى نىيە كە دەيەوئ ئىسپاتى ھاتنى دەنگى «ە» بە وەستاوى لە بەرايى وشەدا بكات چونكە ھەموويان بەكار ھېنانى كرمانجى سەرودن. منىش دانم بەوہدا ھېناوہ. دواترىش بۇيان دەگەرېمەوہ.

وەك بە لېكولېنەوہ دەردەكەوئ، كەم بوونى دەنگى «ە» لە ناوتوېزى و بزر بوونى لە كۇتايى وشەى كوردىدا ديارترە تا زمانى فارسى.. ھەموو وشەى وەكوو «ئاگاھ»، پناھ، راھ، دەھ، دىھ...!» لە زمانى كوردىدا «ئاگا پەنا، ىرى، دە...» دەتوانىن بلىين لە كوردىدا دەنگى «ە» بارتەقاي ھەمزە بە كۇتايى وشەوہ نەماوہ فارسىش لە چاو پەھلەوى و ھەخامەنشى و ئاقىستا «ە» ى كەم بۇتەوہ بە نمونە لە پەھلەوى پاشگرى ناوى مەعنا «پە» بووہ لە فارسى و لە كوردىدا بۇتە «ى» وشە ھەبوہ لە پەھلەويدا بە «ە» دەستى پى كىردوہ لە فارسىدا دۇراندوہتى وەك:

- ھان - أن
- ھرم - خرم
- ھماناك - مانند
- ھوسكارت - سگاليد
- ھچ - از
- ھنگار - انگار
- ھندىشيت - انديشيد
- ھندوھ - انروھ
- ھندرز - اندرز
- ھنداخت - انداخت

بنویره واژه‌نامه‌ی کۆتایی کتییی کارنامه اردشیر بابکان، بهرام فره‌وشی.

دیراسه‌یه‌کی ته‌واوی ده‌نگی «ه» له کوردیدا بکری چاکتر بۆمان ده‌رده‌خات که تیبردنی له ناوتوژی وشه‌دا دیارده‌یه‌کی میژوویی و بنجییه. له کۆتایی وشه‌شدا وه‌ک نه‌بوویی وه‌های لی به‌سه‌ر هاتوو. به‌شیک له‌و نموونانه‌ی د.ئاوره‌حمان هینابوونیه‌وه وه‌ک «بانگ هیشتن، نه‌هات، نه‌هیشتن، ناهه‌موار، بیه‌هووده، بیه‌هۆش...» به‌هۆی خیرای کردن که‌وتوونه‌ته نووسینه‌که‌وه ده‌نا د.ئاوره‌حمان وه‌ک به‌دییه‌یه ده‌زانئ نموونه‌کان بایه‌خیان نییه چونکه که‌رتی پێشه‌وه‌یان له لاوه هاتوو بۆ سه‌ر ئه‌و وشانه‌ی ده‌نگی «ه» یان له به‌راییدایه... له ئه‌سلدا «هیشتن، هات، هه‌موار، هووده، هۆش...» بوون و کرانه وشه‌ی لیکدراو [وه‌ک بانگ هیشتن] یان درێژراو. ئه‌م نموونانه سه‌رله‌به‌ری قسه‌ی د.ئاوره‌حمان ده‌رباره‌ی نه‌هاتنی ده‌نگی هه‌مزه له ناوتوژی وشه‌دا هه‌لده‌وه‌شینی چونکه چه‌ندیکی به‌هۆی وشه‌ی وه‌کوو «ده‌سته‌ستوو، نئه‌مین، پێته‌مه‌ک، به‌ئیش، تینالان، خۆته‌نگیوه، چاوازا، پینۆقره...» دروست ده‌کریته. به‌هیچ کلۆجیکلیش ئه‌و نموونه نادرستانه له‌سه‌ری حیساب ناکری، هه‌ر خوا سه‌هوو ناکا. د.ئاوره‌حمان کتییی له‌سه‌ر «وشه‌رۆنان» داناوه، ئیتر نموونه‌کان له به‌رانبه‌ر باخه‌به‌ریی ئه‌ودا له خۆوه ده‌سپێنه‌وه.

نموونه‌کانی: «هژمار، هه‌لگیرین، هه‌لگرتن، هه‌له‌هاتن، هه‌نار، هه‌رچ، هه‌شیار، حه‌ززه‌که‌ر» هه‌موویان ده‌چنه‌وه بۆ ئه‌و مه‌یله‌ی کرمانجی سه‌روو بۆ وه‌ستاندنی ده‌نگی به‌رایی وشه. ئه‌سلی وشه‌کان «هژمار، هه‌لگیرین، هه‌له‌هاتن، هه‌لگرتن، هه‌نار، هه‌رچ، [یان هه‌رچ]، هۆشیار، حه‌ززه‌که‌ر» بووه. که‌س به‌ خه‌یالیدا نایه‌ت «هش» له «هۆش» وه‌ نه‌هاتنی. وشه‌کانی «هه‌نه‌ک، حسه‌له‌ت، حه‌شت، عه‌جران، عه‌نکر، عه‌رین» لێیان به‌له‌د نیم نایانزامن تا‌کوو بۆ به‌هه‌رتیان بچمه‌وه، ئه‌وانیش له‌سه‌ر لایه‌نی هه‌له‌ و سه‌هووی گوته‌ره‌که‌ی من حیساب ناکرین چونکه قسه‌م له زاری کرمانجی خواروو بوو، کرمانجی سه‌روو ده‌نگی به‌رایی پرییوژی‌شینی «ده»، له «ه» و نیشانه‌ی مضارع‌تیش ده‌وه‌ستین.

ب- ده‌نگی «ه» ناگاته ده‌نگی هه‌مزه بۆ ئیتمیازی تایه‌تی که له ده‌نگه‌کانی دیکه‌ی جودا ده‌کاته‌وه. هیچ ده‌نگیک نییه وه‌ک هه‌مزه به‌ ژێده‌نگه‌کانه‌وه نووسایی ئاوازه‌داره‌کانی ته‌نها ئاوازیان له ژێده‌نگه‌کانه‌وه دیت.. ده‌نگی «د» زمانی- ددانیه، «ن» زمانی- لووتیه، «م» لێوی- لووتیه..هتد. چونکه «أ» پش وه‌کوو هه‌مزه خه‌مایه‌تی هه‌ر به‌ ژێ ده‌نگه‌کانه‌وه هه‌یه بۆیه‌وه وه‌ها هه‌مزه خۆی پێ ده‌گۆرێته‌وه، هه‌ر ئه‌م نزیکیه‌یشه له زێوانیاندا که ئه‌لفوویی عه‌ره‌بی 28 پێته‌ تومه‌ز هه‌ردووکیان به‌یه‌ک پیت به‌خشیوه، له‌وه‌یشه‌وه‌یه نرخی ده‌نگی هه‌ره‌دوای «ئه‌به‌جد» تپه‌ری نه‌کردوو له 1000.

ئیمتیازی هه‌مزه له «ه» ئه‌وه‌یه هه‌مزه به‌ ژێ ده‌نگه‌کانی ده‌که‌وتیته‌وه هه‌رچی «ه»، وه‌ک پای هه‌ناسه به‌ هیچ شتی‌ک ناکه‌وتیته‌وه. ده‌نگی «ع»- وه‌ک هه‌ست ده‌که‌م- جیرانی «ه» ه به‌لام تامی هه‌مزه‌ی پێوه‌یه بۆیه‌یه زۆر جارن وه‌کوو هه‌مزه ده‌پێته‌ جیگری ئه‌لف یان ده‌پێته هه‌مزه یان هه‌مزه ده‌پێته «ع»... به‌ نموونه:

- مابین - مه‌عه‌بین
- دابه - ده‌عبا
- ئه‌رز - عارد
- عه‌سکه‌ر - ئه‌سکه‌ر
- وعده - واده
- ساده - سه‌عه‌ده
- مه‌زرعه - مه‌زرا
- كعبه - کابه
- به‌عه‌قل - باقل
- ئه‌له‌می نه‌ما - عه‌له‌می نه‌ما
- به‌عه‌جه‌له - به‌ئه‌جه‌له

- ئەژدەھا - عەزىيا
- رابەعە - پرەعەبە - رابى
- دەعوا - داوا
- دەعوەت - داووت
- مەعقوول - ماقوول
- مەاملە ماملەت، - ماملە
- معروف - مارف
- مەعلوومە - مالوومە
- معلم - مالم
- عاشق و معشوق - ئاشق و ماشووق
- ئەنبار - عەنبار

ھەر وہا دەنگى «ع» لەگەڵ «ح» بەپەكدى دەگۆردرئەوھە چونكە جيرانى پەكدىن و بە ژى دەنگىش دەكەونەوھە. دزەبىياتى و بەشيكى خەلقى ناوچەى كۆپى سەرلەبەرى- «ح، ع» بەپەكدى دەگۆرنەوھە.. «عەمەد، حەلى». لە بەغدا دەمخوئند گوئم لى بوو پىرىك صەموونى دەفروشت دەيگوت «صمون عار- لەجياتى حار» دەرکەوت بە قسەى خوئى خەلقى «ھەلەجە» ى شىخ مارفە و 15 سالە لە بەغدا دەژىت.. دەنگى «ح» تامى «ه» ى پئوھە بۆپەيە ناوناوھە بەپەكدى دەگۆرئىن وەك:

- احوال - ھەوال
- حرکە - ھەرەكە
- هفت - حفت
- حرام - ھەرام
- ھەموو - حەموو
- حيزەمەرۆ - ھېزەمەرۆ
- حەقيەتى - ھەقيەتى
- حقە - ھوقە
- حەلوا - ھەلوا
- چۆل و ھۆل - چۆل و حۆل
- حەتتا «حتى» - ھەتا
- حەول دان - ھەول دان
- حمزە - ھەمزە
- بەھەواوھە - بەحەواوھە

زۆر زەحمەتە دەنگى «ھەمزە، ھ، ع، ح» بە «ق، ز، ر، ش، ن...» بگۆرئىن، پشگۆرئىن لە رىئى نادروستەوھە دەبى،

فۆنەتيك، كە من نەمخوئندوھە ھەر بەلئىكدانەوھە و كەمتاكورئىكى خوئندنەوھە- نەك خوئندن- تىي دەتالئىم، دەبى رى بۆ ئەم دياردانە دەر بكات و ئەوھى لئى شارەزايە دەستوورەكانى بدۆزىتەوھە وەپا بيانسەلمىئى. بەھەمەحال چونكە دەنگى ھەمزە پتر لە ھەموان لە پىكى قورگ و ژبەدنگەكانەوھە نزيكە [تەنھا دەنگى ئەلفى لى بترازى] ئىمتيازى وەرگرتووھە و وەھى كردوھە ماملەت كردن لە گەلئىدا جودا بى. لەگەڵ ئەمشدا ميللەتان بە پى بارى ئاخوتن و گوئزەگوئز و گۆرانى دەورويەر و پىداويستى ھەمەجۆرەى ژيان و گوزەران و دەيان كاريگەرى ديكە دەنگى كۆن دەسوئىن وەپا دەپارئىزن، دەنگى تازە پەيدا دەكەن و بەپەكدىيان دەگۆرنەوھە. وادەبى ميللەتيك نازانى دەنگى ئاخوتنى ميللەتەكەى دراوسىي بلئتەوھە.

تۆ سەيرى ولاتى نئوان زىي گەورە و زىي گچكە بكە كە پىي دەلئىن سۆران... لە ھەر زىيەكيان بپەرىتەوھە بارى ئاخوتن دەگۆرئى.. لە دەرەبەندى رەمکان ئاوا بيت بۆ ديوى پزدر فەرقىكى گەورە

پهیدا دهبی... له سلیمانی بهره وه له بجه پرو له هجه ده گورئ پئی ناوی هزار میل دوور بکه ویته وه یان هزار سال چاوه نوری بکه یت بو گورانی چونا یه تیی ناخاوتن. نجا هیچ سهیر نییه زمانی کوردی له ماوه ی پتر له دوو هزار سالدا گوران به سهر دهنگه کانیدا هاتی و هیندیکی لی سوابی، وه کوو «ث، ذ» هی دیکه شی تیکه وتبی وه کوو «ح، ع» وه یا جیگه ی دهنگ له وشه دا له ق بووی وه کوو هه مزه و «ه» که له کۆتایی وشه دا نه ماون و له ناوتویژیش یا هه رنین یا ده گمه نن. زمانی کوردی نووسینی نه بووه له کۆنه وه شایه دی بدا بو ئه و گورانه مه گه ر له دوو ریگه وه به لگه بدۆزینه وه: یه کیان، له به راورد کردنی نیوان له هجه کانی نیستاکه ی که دپاره چهند له یه کدی دوور که وتوونه ته وه وه ک که له هجه ی به غدا و توونس وه یا نیسغه هان و تاران له یه کدی دوور که وتوونه ته وه.

ریگه ی دووه م ئه وه یه که بچنه وه بو ئه و نووسینانه ی شیوه ی کۆنی وشه ی زمانه ئیرانیه کانی پاراستووه. به نمونه له دوو کتیی «فرهنگ ایران باستان» و «مزدیسنا و ادب پارسی» ئه م وشانه و هی دیکه ش ده دپترین که له ئاؤیستا و له هه خامه نشیدا دهنگی هه مزه له ناوتویژی وشه دا هه بوه. له لیسته ی وشه ی ئاؤیستایی و هه خامه نشی و په هله وی، کۆتایی «فرهنگ ایران باستان»، نووسینی پورداود. له لاپه ره 358 تا کوو نیوه ی لاپه ره 365 ئه م وشانه ده بینیت:

- ته ئیری نه - فه ئیچه - مه ئیته له
- نه ئور فه نت - مه ئیغه
- ئه نوره شه - مه ئیشه
- ئه په لوشه - مه ئیری
- به ئیتی - مه ئوئیری
- په ئیس - مه ره غو سه ئینه
- بوئوروش ئه سپ - مه ئورو
- ته ئورونه - نه ئیره مه نه
- تره ئیته ئون - فه ئیرپه
- خشه تره فه ئیری - فیش هه نورفه
- خره ئوس - فوئورو که شه
- ده ئیس - هه ئوشیه نگه
- ره ئیتی - هه لوسره فه نگه
- زه ئیری نه - هه ئیچ
- زه ئوروته - هه ئیچه ت ئه سپه
- زه تورفا - هه نورفه
- سپیرنتومه ئینیو هه روئیغه
- سنه ئوره - هونه ئوسا
- فره زه ئیتی - هفره خشیه ئیته
- گه ئو - گه ئوش

له لیسته ی وشه ی په هله وی که هه شتا وشه یه کی ئیدا یه ته نها یه کیکان هه مزه ی له ناوتویژدایه ئه ویش «پشوش هئوروستان» ه دوا ی ئه مانه لیسته ی فارسی دیت، ئه و وشانه ی ئیدا یه که یریشه ی ده چینه وه بو کۆنینه، هه ر له نیوه ی لاپه ره 365 وه ده گریته وه تا چواریه کی لاپه ره 370 تا که یه ک وشه ی نییه هه مزه ی ئیدا مایته وه.

له کتیی «مزدیسنا و ادب پارسی»، نووسینی فره وشی، چهند وشه یه ک هاتوو هه مزه یان که وتوته ناوتویژه وه وه ک:

- دیائوه «سانگریتییه» - ل، 37
- خشفه ئیغه په راویزی - ل، 48
- هه ئومه - ل، 49

ھى دىكەش ھەن بەلام لە لیستەى پېشووئردا ھاتن، لە لاپەرە 90 ھەمان سەرچاوە ئەم ڕستەى ھاتووە: «مانازارە یوئیش زەرەئوشتەرە ما پوئور وشەى سپەھى ما دوگدوقام ئەئیتەرە پەئیتیش» واتە «مەئازارینە، زەردەشت، نە پوروشەسپ نە دوغدو، نەمامۆستایان» «دوغدو» دایكى زەردەشتە.

لەم وشانەدا ڕینوسەكەیانم ھێنایە سەر ڕینووسى كوردى بى ئەوھى دەست لە شكلى ئەو پیتە بدەم كە نرخى ھەمزەى ھەيە. ھەرچەند ڕینووسى فارسى پىشتى پى نابهستى بەلام چونكە لە زۆر وشاندا حەرفى ئەوتۆيان لە لاتىنییەو بە «ى» ھێناوە كە ئەگەر وشەكە بۆ فارسى نووسراپایە ئەو حەرفەیان دەكرد بە ھەمزە بۆیە باوەر دەكەم نووسینەكە راست بى بەتایبەتى چونكە زۆر ئەو پیتانەى بە ھەمزە حیساب كراون چوكلەیان بەسەرەوھەى بە نیازى نیشانەى جودا كەرەوھە. فارسىیەى ھێندەى كوردى دوژمنى ھەمزەى ناو وشە نییە. لەم ڕۆژانەدا گویمان لە وشەى «خەمەنەئى» دەبى.

ھەمزەى سەرلەبەرى ئەو نمونانە دواتر سواوون دەنگى دىكەشیان لەگەڵدا سوواوھ. «زەرەتوشتەرە» بۆتە زەردەشت. «قەھیشتە مەنە» بۆتە بەھمەن، وشەى «گائو سپیتە» بۆتە گوسفند لە فارسیدا. لەم مونسەبەیدا دەلیم د. ئاورەحمان لە ستوونى دووھمى لاپەرە 66، لەبارەى تېچوونى دەنگى «ە» لە وشەى «دەست ھار» دەستار» دا نووسیوھەتى «بەپەكەوھە ھاتنى سى دەنگى كۆنسنانتى بى ئاوازەى «س» و «ت» و «ە» گرانە بۆیە پەكەكەى تېدا چوو» راستە ئەم سى دەنگە بى ئاوازەن سەرھەپایى بى ئاوازەپى پەكەم و دووھەمیان وھستایووشن، بەلام دېسانەوھ ئەم راستییانە ھۆى تېداچوونى دەنگەكەى «ە» نین. د. ئاورەحمان چەند خاڵىكى سەرەكەى لەو دیاردەپەدا ھەرامۆش كرددوھ.

- 1) وشەى پىشت، خىشت، چىشت، تفت، فستق، فستوق... ھەموو مەرجەكانى «دەست ھار» یان تېداپە و ھىچ دەنگىكىش لەو سى دەنگە بى ئاوازەى لەھەر وشەپەكدا ھەپە تېنەچووھە. وشەى «راست ھاوئز» سى دەنگى «س، ت، ە» ی تېداپە بارتەقاي «دەست ھار» لە وشەى «دەست كورت» دا دەشى دەنگەكەى «ت» لە وشەى «دەست» دا بىئى و دەشى تیش بچى و وشەكە بىتە «دەسكورت- وھكوو دەسخور، دەسكوژ، دەسكرد...».
- 2) لە وشەى «دەست درئز» دا دەنگى دواى «س، ت» دەنگى «د» كۆنسنانت و ئاوازەدارە نەك كپ كەچى بە زۆرى دەگوتى «دەسدرئز- وھكوو دەسپرەنگین- دەسمال، دەسنوئز، دەزنوئز، حەفرەنگ، حەفرەنگ».
- 3) لە وشەى «پرەش ھاوئز» دا دوو كۆنسنانت «ش، ە» بەدوا پەكەدیدا ھاوون كەچى وشەكە دەكرتە «پرەشاوئز» و «ە» ەكە تى دەچى.
- 4) لە «شیربەھاپى» دا تەنھا پەك «ە» لە تېوان دوو قاولداپە كە ئاوازەدارىشن، ئنجا تېچووھە و سىراوھتەوھە و وشەكە بۆتە «شیربایى» وشەكانى «دەھاوئ، دەھئى» ش پەك «ە» بىتە «دەھى» بەلام نەكا ئیعتراز بگىرى پەوھدا كە سىرانەوھەى لە مضارەدا بە پەكجارى ى نادات بە نمونە قبوول بگىرى لزوم نابىم «دى، پەت» بەشایەد بگرم، وشەى دىكەش زۆرن لەم بابەتە.
- 5) لەو ڕاپەى د. ئاورەحمان تەعلیل نییە بۆ ھەلبژاردنى دەنگى «ە» بۆ تېدا چوون. بۆچى نەگوتراوھ «دەسھار، دەتھار»؟ بۆچى دەبى قیامەت ھەر لە بەرخى مەلا ڕابى؟

كەواتە ھاتنى سى كۆنسنانت دەخلى نییە بەسەر تېداچوونى «ە» لە «دەستھار» دا. بەپى سەرنجىكى لە دەنگەكانى كوردیم گرتبى و دیاردەى دەنگى گەروویم تېداپە چا و كەردى تېچوونى «ە» لەو نمونانەدا دەچیتەوھە بۆ سىروشتى دەنگى «ە» كە دەرووى لە دەرووى دوو دەنگى قاولى «ا، ی» وە نزیكە بۆیە لە زۆر باردا خۆى بە ئەوان دەبەخشی. لە ئاست بزوینى «و» دا وھەا خۆبەختەر نییە چونكە دەنگى واو لىوپیە و لە دەرووى «ە» وە دوورە بۆیە كاری

«هۆندییهوه» له مزارعدا نایته «دۆنیهوه»، وشه ی «دههۆل، سههۆل» که بۆته «دۆل، سۆل» به سوانی عاده تی «ه» هکه یان تێچوو ه نهک به قوئاغی «مازی و مزارع» دا وهک «هات، دی...» به سه رنج ده رده که وی «ه» پتر بو بزوبنی درێژ خو بهر ده دات. هه رچی کاری «هه ناردی» یه چونکه به زوری له سه ره تاوه کراوه ته «ناردی» بویه له مزارعدا ده بیته «ده تیری» که فه تحه یه.

جاری هه ر وشه ی «به ره لالا» م به بیردا دیت که له «به ر هه لدراو» هوه هاتوو ه و ده نگ ی «ه» تیدا خو ی بو فه تحه به خت کردوو ه به لام چونکه وشه که وه ها شیواوه هیچی به سه ر هیچی نه ماوه ده ستووری لی وه ربگیری بویه یه هیچ ده لاله تیکی سه ره به «ه» نابه خشی.

وشه ی «هه نووم» هه ر ده می نیه وه به «ده هه نووم» نهک «ده نووم». له گه ل ئه مه شدا مه رچ نییه ده ستوو ره با سه کراوه که بچته په ی حه تمییه تی یاسای کی میا و فه له ک چونکه ئاخوتن به لای «تجرید» دا بۆته وه پتر له وه ی ماددی بی. به نموونه کاری «هاری» که «ده ستار» ی لی له مزارعدا نایته «داری». ئه گه ر «هیچاندی» م لی سه له مین به کاری رابردوو وه ک که له نووسیندا به کارم هیناوه له مزارعدا نایته «دیچینی» به لکوو ده می نیه وه به «ده هیچینی». وشه کانی «به ره له ست، به ره مه، به ره هتا، به ره له پینه، سه ره له قه نه...» وه کوو خو یان بی سووانی ده نگ ی «ه» ده می نیه وه که چی «هه ویری هه له هاته، ده غلی هه له هاتیه» ده بیه «هه لاته، ده راویته» به لام «هه لاویشتن، هه له اویشتن» هه موویان باون. به هه مه حال سه روشتی ده نگ ی «ه» و جیرانه تی له گه ل فاو لدا هو ی ئه م ئالو گو ره یه. ئه م روون کردنه وه یه ش له منه وه بو جوا به جیبی نییه. ده نگناسانی کورد با سه رنجی لی بگرن، ئه گه ر به ره و دروستیه وه بوو له هه موان پیرو ز بی ده نا خه زنه نییه په رو شی بو بخوری. چ ته لیلی که ی د. ئاوه رحمان راست ده رجووبایه و چ ئه مه یان راست ده رچی وه یا ده رنه چی هه ردووکیان ویستوو یانه له ری ئی فۆنه تیکه وه دیارده یه کی سووانی ده نگ راقه بکه ن.

به وردبوونه وه له تاقی کردنه وه ی ده نگ ی دیکه بو تێچوون و تینه چوون له و ته رزه شوینه دا که ده نگ ی «ه» تیده چی پتر قه ناعه ت ده هی نین به وه ی که سه روشتی «ه» ده وری هه یه له تێچوونی. به نموونه هه رچی کار هه یه وه کوو: کیشای، باری، پاراستی، پتوای، ئالاندی، ناشتی، و پرای، زانی، رازاندیه وه، پاچاندیه وه، تاسا، قاراندی... له مزارعدا تاقییان بکه وه ده بی نی ده نگه کانی پێشه وه یان تیناچی وه ک که «ه» تێچوو ه زه حمه تی ده ریرین که بیته هو ی تێچوونی ده نگ له وشه ی وه کوو «ده ست که وت، ده ست گیران، ده ست درێژ، ده ست ره نگین، حه فت ره نگ...» ده دیتری که وشه کان ده بیه «ده سه که وت، ده زگیران، ده زگره، ده سدیرێژ، ده سپره نگین، حه فیه نگ...» له هه مووشیاندا ده نگ ی «ت» که له ناوه ندایه تیده چی هیندیکیان، بگره به شی زوری وشه کانیش ده نگ ی ئاوازه داریان تیدایه.

ج- من که له گوتاره که مدا با سی ده گمه ن بوونی ده نگ ی «ه» ی ناو وشه م کرد وه یا گوتم ئه ویش و «ع، ح» یش له به رای ی وشه وه دین و فاو ل به دوا خو یاندا دین مه به ستم روون کردنه وه ی باری ده نگ ی هه مزه بوو که چو ن وه ک ده نگ ی گه رووی دراوسی ئی ژنده نگه کان له به رای ی وشه وه دیت له وه به ولاره وه ده نگانه چو ناو چو نی یین هه ر فو نیم و وشه دروست ده که ن و به گو زان و نه مانیان و اتا ده گو ری وه یا نامین... سوانیان به سه ردا دیت و به یه کدی ده گو درینه وه و هه رچی بو فو نیم ره چاو کرابی له واندا دینه چی. چ که مایه تیش پهیدا نابی که له به رای ی وشه وه بی ت وه یا فاو ل به دوا خویدا به بی ت.

«ده نگ ی گه رووی» دیارده یه که هی نه دین نییه. به پی ئی دراوسییه تی ده نگه که ش له گه ل ژنده نگه کان تاییه تییه جودا که ره وه پهیدا ده کات له و بواره شدا له یه که م په لدا هه مزه دیت و دووم «ه» پاش ئه وان «ع» ئنجا «ح» هه رچی «غ- ح» ه پشکیان له دراوسییه تی ژنده نگه کان نه ماوه و بوونه ته دراوسی ئی به ی نی «ح» و «ک»، سه ره ی ئه و ده نگانه ش به م جو ره یه هه مزه، «ه»، «ع»، «ح» ئنجا «غ»، «ح»، «ک».. من به پی ئی هه سته خو م وه هایان ده ناسمه وه

دەشى پېش و پاشىك ھەبى بەلام باوهر ناکەم گرنگ بى و دەستوور بگورى. دوو دەنگى «غ»، «خ» بوونەتە براى دەنگە عادەتتەکان و لە ھەموو شوپىزىكى وشەدا بى بزوينى ئاشکرا دىن.

ئەگەر بسەلمىن ھاتنى دەنگ لە بەرايى وشەدا بە قولەوھ و نەھاتنى لە ناوتويز و کوتايى وشەدا دەپتە ئىسپات بو فونىم نەبوونى دەنگەكە دەبى دان بە شتىكدا بھينىن كە لەو مەيدانەدا قسەى رابەرە دەنگناسەکانى ئەورووپا بەجارى ھەلدەتەكىنى. سەيرى فەرھەنگىكى فرەنسەيى بکە و سەر بەو وشانەيدا بگرە كە بە پىتى «ە» دەست پى دەكەن. دوو دياردەى زەق دەبىنيت يەکیان ئەوھەيە سەرلەبەرى ئەو «ە» انە بزوين بە دواياندا دىت بە تەواوى وەکوو ھەمزەى كوردى و ئىنگلىزى و فرەنسەيى و... تەنانەت «ئىجا، ئىم» یشيان تىدا نىيە. دووھەميان ئەوھەيە تاكىك لەو «ە» انە ناخويندريتەوھ و دەکوژرين و بەشى ھەرە ھەرە ھەرە زوريشيان چىگە بو دەنگى ھەمزە چول دەكەن ھەر بۇبەش بوو گوتم «پىتى ە» نەك «دەنگى ە».

ناوناويەكى يەكجار دەگمەن «ە» لەناوتويزى وشەى فرەنسەيىدا دەديترى بەلام لەوتىشدا ھەر دەکوژرى و جى بو قولى دوايوھە چول دەكات، تەنانەت وشەى يىگانەى وەکوو «مەھەراجا، ماھوميت، محەمەد» یش ئەو دەنگەيان تىدا دەسووت. بەكورتى ھەر دەلپى دەنگى «ە» لە فرەنسەيىدا پەيدا نەبووھ و بەخۇرايى لە فەرھەنگاندا نىگارى دەكپشن ئىجا ئەگەر ھاتنى دەنگ لە بەرايى وشە بە قولەوھ ئىسپاتى فونىم نەبوونى دەنگەكە بکات دەنگى «ە» لە فرەنسەيىدا سى جاران لە فونىم بوون دەكەوى جارتيكان كە لە پىشەوھى وشەوھ و لە ناوتويزدا بە قولەوھ دەنووسرى جارى سىيەميشيان كە خوى بەقوربانى ھەمزە دەكات ھەمزەيەكى پى رەوا نادرى فونىم بى، لە ئىنگلىزىشدا وەك بارەھا گوتم «ە» لە بەرايى وشە بە قولەوھ دىت لە ناوتويزىشدا دەگمەنە و ھەميشە قوليشى بە دواوھەيە لە کوتايى وشەيشەوھ نايت مەگەر لە وشەيەكى وەکوو hurrah نەبى كە «ە» كەكى دوايىنى ناخويندريتەوھ ئىتر چون ھەقم نىيە بلىم ئەو رابەرانە چى بلىن لە بارەى ھەمزەوھ بايى فلسىكە. دەبوو تەعبىرىكى ناسکتر بھينمەوھ بەلام نووسەرى زور گەرە تەعبىرى يەكجار رەقتريان بو غەيرى خويان بەكار ھېناوھ نەزاكەتى تەعبىرىش حەقىقەتى باسەكە ناگورى بەرانبەر دياردەى وەھا ئاشکرا تەئويلى باھەلداوى ئەو رابەرانە بى بايەخ دەزانم.

لپيان ناسەلمىنم ئەو «ە» كەى كە وجودى لەو وشانەدا نىيە فونىمە، ھەمزەكەى كە بووھ چىگرىشى فونىم نىيە. ئەو رابەرانە پان دەبى بلىن ھەمزە و «ە» بە جووتە فونىم نىن و ھىچن يان ھەردووکیان فونىم خو ئەگەر بلىن بە جووتە ھىچن من ھەر لپيان ناسەلمىنم. بو خويان قسەيەك دەلین لە بارەى ئەو دوو دەنگەوھ تەنھا ھىزىكى تىدا يىت ھەر ئەوھەندەيە كە خوى خوى ھەلناوھ شىنيتەوھ لەچاو ئەوھى بلىن «ە» فونىمە و ھەمزەش نا. راستە بى فىلە بى عەيەكە ئەوھەيە ھەردوويان فونىم. لە ئىنگلىزىدا ھەردوويان ھەن لە فرەنسەيىشدا ھەمزە ھەيە بە ئەسل «ە» ش ھەبوھ ئىستا لە سەر زمانيان سووک بووھ، لە لەھجەى بەرتەسكىش ماوھ. زمانى دىكەى دنياش پرن لە ھەمزە و «ە» زمانى وەھاشيان تىدايە ھەردوو دەنگى ھەمزە و ھى لە بەرايى و ناوتويز و کوتايى وشانپانەوھ دىن بە وەستاوى و بە بزوينەوھ ئىتر چيمان دەوى لەوھ زياتر؟ ھەر ماوھ داوا لە ھەمزە بکەين بە دەنگ يىت و بلى كورینە فونىم. خو ھاوارىش دەکا بەلام گوپى نادريتى كەچى قورس كەردنەكە دەنگىش ناكا دەلپن فونىمە.

روون كەردنەوھ پىويستە لە بارەى مەبەست لە «سوان» كە دەنگ ماناى چى دەنگ دەسووت؟ ئايا فونانى دەنگ مەبەستە يان سووک بوونى يان بزر بوون و دەرکەوتنەوھى يان شرانەوھى لە پەنا دەنگى دىكەدا ...؟

سوانى فونىمە ئاشکرا سەرەخوکانى وەکوو «ب، ق» ھەمزە «د، ر، غ، م، ن، و، س، ی...» دياردەيەكە ھەموان دەگریتەوھ. كورته بزوينەکان ھەرچەندە سەرەخوش نىن بارتەقاي دەنگى ئەلف كە ئەويش بى كونسانت دەر نابردى سەرلەبەريان سوانيان بەسەردا دىت. بە سەرنج راگرتن لەم دياردەيە دەرەكەوى كە ئەم پلە خواروژوورانە لە سواندا ھەن...

- (1) نهمانی فۆنیم له زماندا وهک نهمانی «ذ، ث» له کوردیدا.
 - (2) نهمانی فۆنیم لای بهشیککی ئاخپوهری یهک زمان وهک که لامی قهلهو له بهشیککی کرمانجیی خواروو بهکار نایهت. ئەم فۆنیمه له کرمانجیی سهروودا دهزنهکهوتوو. رهنگه بهشی بلین «پهیدا بوونی فۆنیم لای بهشیککی ئاخپوهری زمانی کورد» چونکه له سهردهمی مادهکان و ههخامهنشیشدا دهنگی لامی لاواز و قهلهو جارێ پهیدا نهبوو بوو، به نموونه «ئهلبورز، ئهلوهند، بهلخ» لهو سهردهمانهدا «هههره بهرزهئیتی، ئهتورقهنت، باختهری» یان پێ گوتراوه [فرهنگ ایران باستان ل، 298].
 - (3) گۆرینهوهی دهنگ به یهکێکی دیکه وهک که دالی «مهند» له سلیمانی به گاف دهگۆرێ «دهرهنگ».
 - (4) سوان و مانهوهی فۆنیم له وشهدا وهک که دهگوترێ «دهستد» و «دهستک» وهیا «قهنه» و «قهله».
 - (5) مانهوهی فۆنیم له نووسیندا بێ ئهوهی بخویندریتهوه: ئینگلیزی و فرهنسهیی پرن لهو نموونانه.
 - (6) گۆرانی دهنگی فۆنیم له دراوسپیهتی دهنگیککی دیکهدا وهک کلۆر کردنی «ک، گ» ی بهراییی «ی» له کوردیدا وهیا گۆرانی «س» به «ز» لهتهک دهنگی ئاوازه داردا «دهستگا = دهسگا = دهزگا، دهستگره = دهسکره = دهزگره». له ئێوان زمانهوانانی کورد وهها پرۆیشتوو که هاتنی دهنگی «ل» ی وهستاو له پێش «ت» دا دهیته هۆی گۆرانیان به «ل، ط» وهک «خلط، بالطو، قهلطاره»... راستیهکهی دهنگی «ل» و «د» یش ئهو کاره دهکهن و دالهکهی قهلهو دهکرێ بهرهو «ض» دهیتهوه وهک «غله، دالده، گۆری حهمهخالدان [شوێنیکه له شاخی باواجی-کۆیی]، پالده، جهلده... سههرلهبهری ئهو حالهتانه دهخلیان بهسهر فۆنیم بوون و فۆنیم نهبوونی دهنگهوه نییه و نابنه بنهمای تاقی کردنهوهی دهنگ. له وشهیی وهکوو «دهسکرد، دهسکوژ...» دا نابێ بچنهوه بۆ «دهستکرد، دهستکوژ...» و لهوێوه پریار بدهین که ئهو «ت» ه فۆنیم نییه. ههر چونکه به ئیچوونی واتا نهگۆرا ئیمه له ئاکامی گۆران و ههلسوکهوتی زمانهکهماندا گهیشتووینه باریک ههردوو جۆری «دهستکرد، دهسکرد» ی ئیدا باوه. ئهگهر بمانهوی له «دهسکرد» دا فۆنیم تاقی بکهینهوه دهبێ خهریکی فۆنیمهکانی «د، ه، س، ک، ر» بین. فۆنیمی «ت» له ههزاران وشهدا زیندوو لێرهشدا لزوم به وردیوی درێژداپرین نابینم. زمانناسان و دهنگناسهکان ئهم حالهتانه دهزانن، دواتریش وینهی دیکه له جۆری گۆران و ئیچوونی فۆنیم دهبینن...
- سوان و گۆرانیککی دیکه ههیه له دهنگدا جودابه لهوهی باسمان کرد، ئهویش به دوو بهشی سههرهکی دابهش دهکرێ:

یهکه میان هاتن و چوونی ئهو نهبره و توندی و نهرمیی ئاخواتنهکه که حالهتی ئاخپوهر داخوازیی دهکات وهک: توورهیی، رهزامهندی، هههرهشه، پارانهوه، ئیراخورین، پرسیار تعجب. نهبره و ئاوازی ئهم حالهتانه پهیدا دهبن و ههموو پرسته دادهگرن نهک تاکه فۆنیم که حالهتهکهش بهسهرچوو ئهوانیش ئیدهچن. ههلبهت ئهمانه فۆنیم دروست ناکهن هههرچهند بۆ ههندیکیان نیشانهش داندراوه وهکوو «؟،!».

بهشی دووهم هاتن و نهمانی کهسهه موختهلهسهیه که من پێی دهلیم «قورس کردن». قورساییی ئهم ناوهیشم بۆیه بهسهر داپریوه چونکه ئاخپوهر نایهوی فۆنیم بیزوی، بهلکوو تاکه مهبهستی ئهوهیه بتوانی بێ بزوی کۆنسانتییک به یهکێکی دیکهوه بهسهستیتهوه. به نموونه کورد دهلی «کردم». ههلبهت دهبی دوو دهنگ «ک، د» قورس بکات دهنا ناتوانی فۆنیمی دیکهیان بهدوادا بپین. له فارسیدا دهگوترێ «کردم - کهردهم» و به بزوینی ئاشکرا تیککی بهستوون که بزویتهکان ههلهستان مایهوه قورساییی وهیا کهسهه موختهلهسه فهرمانی تیکبهستن جیهی بکا. ئهم قورساییهش کورتکراوهی کورتهبزویتهکهی فهتجه نییه چونکه که به تهجرههه درێژه دهدهیت بهو ئاوازهیهی که له دهیریینی «ک» ی «کردن» دا پهیدا دهبی،

فەتەحە پەيدا نابى، ئاوازەيەكى بېھۆيە كە لە هيچ دەنگىكى بزوپىن و نابزوپىن ناكات، دېتە كايەوہ. ئەمەش يەكپەكە لەو ھۆيانە كە ناوى «كسرة مختلسة» بە ھەلە دەزانم چونكە ئەگەر «كسرة مختلسة» بايە دەبوو لە دريژ كوردنەوہ پەيدا كەسەرە پەيدا بېي. رەنگە تەجرەبەكەشم وەكوو تەجرەبەي «بردنەوہ ژوورى ھەوا» لى بەعەيب بگيرى بەلام داخووزى مەتتىقى لىكۆلينەوہم زالتەرە لە ترسى عەبىدارى. ھەروەك ھاتنى دەنگى «كسرة مختلسة - قورسايى» بۇ ناو وشە وەكوو ھاتنى «د، ھ، و، چ...» نىيە كە برىتتى بى لە راگوپىستنى دەنگىكى حازر بەدەستى بە پۇز و زەق ھەروەھاش سوانى دەنگەكە وەكوو سوانى «د، ھ، و، چ» نىيە لە ناكامى ئالوگورى زمان وەيا داخووزى واتا وە ياخو گۆرىنەوہ بە دەنگىكى دىكە وەيا جىرانەتتى دەنگ و دەنگ، وەيا جىرانەتتى مىللەت و مىللەت گۆران و تىچوونى بەسەردا بىت. ئەم دەنگە بېھپزەش ھەر وەكوو ھەيەجانى توورەيى ئاوازەيەكى تايەتتى بۇ ناو رستە دەھىنى ئەويش بە پىداويستى دەپرېنى دەنگ پەيدا دەبىت. ديسان ھەر وەكوو ئاوازەي توورەيى بە نەمانى توورەيى ھەلدەستى، ئەمىش بە نەمانى پىداويستى دەپرېنى دەنگ تىدەچى.

ئەم لىكچواندەنى قورسايى و ئاوازەي توورەيى تەنھا لە پرووى «پىداويست» بوونە نەك بلېم لە يەك پلەدان چونكە لە سەرەتاوہ لىكچم جودا كوردوونەوہ لەگەل ئەمەشدا ئاوازەي توورەيى كەم و زۆر واتايەكى تازە بۇ ناو ئاوختن دەھىنى كەچى قورسايى دەخلى بەسەر واتاوہ نىيە. ئەم لايەنەش دواتر پروونتر دەبىتەوہ.

كە قسە لە زمانى لە كوردى بكەين ئەم چەند دەستوورە لە ھاتن و بزر بوونى قورس كوردنەكە ھەلدېنجرى..

1- دەنگى سەرەتاي وشەكە بزوپىنى ئاشكرائى بەدوادا نەھات بە ناچارى دەنگە بى ھېزەكە پەيدا دەبى بۇ خاترى دەنگى كۆنسانتى دووہم بە دوا يەكەمدا بىت وەك ئەوہى ھەتا توورە بىت ئاوازەي توورىي لە قسەتدا دەردەكەوئ. لە كرمانجى سەرودا بىستوومە وشە ھەيە بە دەنگى بى بزوپىن و بى قورسايىش دەست پى دەكات رەنگە قسەكە راست بى چونكە لە وشەي وەكوو «فتار، سناندن، شتومەك..» دا ھىچ ئاوازە بە دوا فۆنىمى سەرەتاي وشەكاندا نايەت بە عادەت قورسايى ئاوازە پەيدا دەكات.

2- لە نىوان ئەو دەنگە كۆنسانتاناھدا كە گونجانى تەواو ھەيە وەكوو... «ش ت، ر د، ر ت، ن گ، ن د، ل ت، ن ج، س ت» قورسايى پەيدا نابى چونكە دەپرېنى كۆنسانتى دووہم پەكى لەسەر قورس كوردنى دەنگى يەكەم نەكەوتووہ، نەك چونكە قورسايى لەو شوپنەدا نەھاتووہ. وشەكانى «دەنگ، ماست، پشت، گەنج، بەرد، خلت، كەرت، بەند» قورسايى تەحەمول ناكەن بۇيەشە ھەموويان يەك ىرگەن لەگەل ئەمەشدا كە ھاتى قورسايىت خستە نىوان ئەو جۆرە دەنگانەوہ واتاي وشە ناگۆرى. بە نموونە نالى ھاتووہ لەبەر كېشى شىعر قورسايى خستۆتە سەر دەنگى «س» لەم بەيتەدا، واتاي وشەكەش نەگۆراوہ:

راستى صەيقەلييە تيغى زمانى نالى
نەرم و تونر ئاوى گەلووگيرە قسەي پى دەپرې

وشەي «راستى» بە قورس كوردنەكە بۆتە سى ىرگە لە جياتى دوو ىرگە. لزوم نابىنم دريژە بدەم بە نموونە ھىنانەوہ، مەسەلەكە زۆر پروونە.

3- لە نىوان ئەو دەنگانەي گونجانىان لەگەل يەكدىدا لە پلەي دووہمدايە وەكوو دەنگەكانى «نك، رگ، خ ت، رچ..» دەشى قورسايى لە بەينياندا ھەبىت و نەبىت وشەكانى «دەنگ، مەرگ، بەخت، ورج..» لەوان بەيەك ىرگە دەربىردىن ھەر وەك مومكىنەشە بىنە دوو ىرگە و بگوترى «دە، نك، مە، رگ، بە-خت، و-رچ» لە ھەردوو شىوہدا واتاي وشەكان ناگۆرىن..

4- له نېوان ټو دوو دهنگاندا که گونجانیان له پلهی سږیهمدایه وهک.. «ن م، ل م، ت ن، س ر، ز، ږ، م ل، ت ر» دهبی قورسکردن دهرکهوی ټاکوو بشی کونسنانتی دووهم له دهموهو دهبی وهک که له وشهکانی «گه نم، زه لم، که تن، که سر، بز، وهرز، هوومل، چه تر..» دا دهبی قورسایي هه بی و وشهکان بینه دوو برکه «گه- نم، زه- لم، چه- تر» هه تا فورمی وشهکان له باره دا بی قورسایي به که بهردهوام دهبی و مومکین نییه هه لستی به لام که گوت «گه نمه که، له زه لمه وه بو هه له بجه، که تنی و هها نه کراوه، که موکه سری زوره، چاکه ی دارا بزره، وهرزی مه که، ټو هووملانه له زبوه هاتون [هوومل ماسی ی زور گوره]، چه تره که م کری» دهشی قورسایي به که ده بیته حتمی وه کوو «که موکه سری، له زه لمه وه، چه تره که، که تنی گوره».

ههرچو ټیکیش وشهکان دهر بیریت واتایان که م و زیاد ناکا ټوه ونده هه یه که قورسایت خسته سهر دهنگی وه کوو «ل» ی «زه لمه وه» ده زاندری کوردنیت وه یا به شوخی و هها ده لیت یان له هجه ی ناوچه یی یه.

5- دهشی له دراوسږیه تی دوو وشه دا و هها ږیک بکه وی دوو دهنگی وه کوو «س ت- ش ت» که له گه ل یه کدیدا ده گونجین، بکه ونه ته نیشته یه کتر و به حوکمی ږیزمان نه ک دهنگسازي قورسایي بخریته به بیا نه وه وهک که وشه ی «گه ش» بخریته پرسته وه و پلیت «گولی گه شت چنی» لږه شدا که گوت «ټیمرو ږوژی هه ره گه شته» قورسایي به که هه لده ستنی و ناشی دهر بکه ویته وه. لږه دا سهر له نوی حوکمی دهنگسازي به سهر ږیزماندا زال بوو.

ټم زال بوونه له م شوپنه دا و هها فهرما ږه وایه له گه ل سهر له بهری دهنگه کاندرا ږویشته وه نه ک ههر دهنگی گونجاو، به نمونه ده لږی «قسه که ت چوه دل م» و قورسایي ده خه یته سهر «ل» ه که به لام که گوت «قسه که ت به دل م» قورسایي نه ما و جیشی نایته وه له هه موو حالاتیشدا وانا ناگوری.. نه گورانی واتاش به هاتن و چوونی ټم دهنگه ږیږزه له وه وه دیت که به ټصل دهنگه که به شداری نه کردوه له واتای وشه یه عنی به شیکي بنجی و دروستکه ر نییه له ټاخواتندا. ټاکه هوکی به ستنه وه ی دوو دهنگ به پیی داخوازیی باری ټاخواتن په پدای ده کات و هیچ واتاش له گه ل خویدا ناهینی که فوټاش چ واتای له گه لدا نه بووه ټاکوو له گه لدا نه فوتی.

مه رجی یه که می به شاری کردن له واتای وشه که فونیمی پی دهناسریته وه له م قورس کردنه دا وجودی نییه د. ټاوره حمان بو چاره سهر کردنی دیارده ی هاتن و چوونی ټم دهنگه ږیږزه به پیی ده ستوری دهنگسازي له ستوونی دووهمی ل، 64 دا دوو نمونه ی هیناوه ته وه، نمونه ی یه که می له «نووسین، پینوس» و له «نووسرا» هیناوه ته وه گویا وای «نووسین، پینوس» درې تره له هی «نووسرا» به پیی ږای د. ټاوره حمان هوپه که ده چپته وه بو ټوه ی که له «نووسین، پینوس» دا هیز [هیز = stress م. م] له سهر دهنگی «وو» ه به لام له «نووسرا» دا هیزه که ده په رپته وه بو سهر ټلفی کوټایي وشه که ټنجا ده لی «جا بزویټکی درېزی وهک «وو» له باره ی ږیږزیدا وهک «و» ی لی بیت ټوه بزویټکی ټیجگار کورتي وهک «ا» ټه گهر هیزی له سهر نه بی به دیار نه که وی شټیکي دوور له یاسا و ده ستور نییه».

نمونه ی «نووسین، پینوس» و «نووسرا» پتر به لای ږیزماندا ده چنه وه به لام چونکه ناوی هیز و ټیچوون و سووک و قورسی لی هات قبول ده کری و دهشی ږوون بکریته وه.

1- کاری «نوسی» له بارتره بیته هاوته رازووی «نووسرا».

2- وای «نووسرا» ټوه ونده کورت نییه بیته «و- ضمه».

3- مه سه له ی هیز ده خلی نییه به سهر کورت و درېزی و اووه کان: ټه حمه د نووسی / نامه نووسرا - له مرستانه دا هوپه که نییه دهنگی وای «نووسی» بخاته ږیر هیزه وه و وای «نووسرا» یش له هیز بکه وی.

4- هوپه که ده چپته وه بو ټوه ی له «نووسرا» دا دوو کونسنانتی «س، ر» کمیک و اووه که ته نیه ل ده که ن ټه گهر «نوسا» بایه فهرقی نه ده بوو له گه ل «نوسی». وشه ی «نوسی، پینوس»

به وهدا واوه كه ي هه ناسه سوار نابى كه كوئسنانتىك له كوئاياندايه چونكه داخواري هيچ نهركيكي نه كرده وه.

بو پتريوون كرده وه ي خالى سييه م و چواره م نموونه يه كي زيندووي پر به پيستي بابت هه يه: له پزدهر ده گوتري «كوشتن - كوشتي» به لام له كاري كارابزردا نالين «كوژرا - ده كوژري» به لكوو نه و «ر» هه مابايه وه نه ده كرا واوه كه دريژ بكرته وه چونكه هه م له نه صلدا كورته هه م هاتني دوو كوئسنانت له «كوژرا» ش وه كوو «نووسرا» كارا بزره؟ له كاري «هه لئرووشكا» دا كه وه كوو «نووسا» كارا دياره هه رچه نده مه سه له ي هيز له به ايندا نيه، چونكه دوو كوئسنانتى «ش، ك» هه ن واوه كه نه ختيك لئي كورت ده كرتيه وه. به هه مه حال نه م موناقه شه يه له بنه رته وه ده خلى به سه ر بچووني كه سه ر موخته له سه وه نيه.

وه ك پيشتير باس م كرد. هاتوچوي نه م دهنگه يه پزيره تاكه هو ي داخواريي ده رپريني دهنگ له باره ي خويدا پيكي دپي هه رچي stress وه يا هيز دپته سه ر كه سه ر موخته له سه يه كي له وشه دا مه وجوده نه ك ده پته هو ي پيدا بووني. تو بينه وشه ي «كردم» تاقي بكه وه، له دواي «ك» و «د» دا نه و قورساييه هه يه، نجا ده تواني هيز بخه يته سه ر قورسايي داوي «ك» هه كه وه وه يا دواي «د» هه كه وه وه يا هه ر دوويانه وه به پي داخواريي مه به ست نه نجا چونكه قورسايي له دوا «ر» هه كه وه نيه ناتواني هيزي به دوا دا بينيت نه گه ر ويستت هيز بينيت پيويسته له پيشه وه قورسايي بخريته سه ر نه و «ر» هه و كاره كه له دوو يرگه وه بكه يته سي يرگه نجا هيز بده يته نه و قورساييه نه وساش وشه كه له كوردي ده شورئ. كه قورسايي هه بوو په كي له سه ر هيز ناكه وي كه نه ش بوو هيز ناچريته سه ر هيچ له لايه ن واتايشه وه نه و هيزه چ له سه ر «د، و، ر، م...» بي و چ له سه ر قورسايي بي واتا يه كي ته جريدي به وشه وه يا رسته ده به خشي، هه رچي قورساييه واتا يه پتوه نيه چونكه وه ك ته قه لي دروومه بو شويني پيويست به لام نه ك ته قه لي ماددي وه ك ده زوو. له فهرزي من به سه هوو نخي ته قه لم دايتي نه و هه ر ده مي نيته وه وه ك هه يه چ ده خلى به سه ر واتاوه نيه. هيشتان لايه ني گونجان و نه گونجاني دهنگ پتوه به ندي هه يه به ته كويني وشه ي كوردي له و قورسكردنه چونكه به شيكي زوري وشه كان به حوكمي نه و گونجانه شكل وه رده گرن، به نموونه وشه ي «بلند» كه دوو يرگه يه و بريتيه له «ب- لند» به حوكمي گونجاني «ن- د» نه و شكله ي وه رگرتوه چونكه نه گه ر بگوتري «بل- ند» ده بي قورسايي بخريته سه ر «ن» هه كه نه مه ش دزي ياساي فونه تيكي كورديه. وشه كاني «دهرد، دوست، سارد، گوشه، پت، قهلت، چهند، رهند، مهند، ننگ، شهنگ، جانگ.. هه شت، بيست، گه شت...» و سه داني وه ك نه وان ژماره ي يرگه يان به نده به گونجان و نه گونجاني فونيمه كانيان نه وانه هه موويان چوار فونيم و يه ك يرگه ن چونكه له هه مووياندا دوو فونيمي كوئايي يان له گه ل يه كديدا ده سازين. وشه ي «مزر» سي فونيم و دوو يرگه يه چونكه «ز، ر» به يه كه وه ناسازين ده نا وه كوو «مشت، مردمست» ده بووه يه ك يرگه هاتني قورسايي بو سه ر «ز» ي «مزر» و نه هاتني بو سه ر «ش، ر، س» ي وشه كاني ديكه به هونه ري خو ي وه يا ناره زوي من و تو نيه به پي باري گونجان و نه گونجاني دوو فونيمي دواييني وشه كانه وه يه، كه گوتت «ماسته كه مزره» قورسايي يه كه ده پته دلخواز كه گوت «مزره سيو» قورسايي يه كه تي ده چي، له هيچ باركي شدا ته ئسيري سه لبي و ئيجابي له واتا ي وشه نه كرده وه. قورسايي له خووه وه كوو فونيمه راسته قينه كان بو ناو وشه نا يه ت، به ناره زوش نا يه ت: ده بي ناچاريي فونه تيكي بيپيني و نه ماني ناچاريه كه بي سويني. هه ر چونكه قورسكردن پيداويستي ده رپريني كوئسنانتى وه ستاوه بو لكاندني به كوئسنانتى دوايه وه له باري تا يه تي دا چ ده خليكي به سه ر واتاوه نيه، هه ندي جار قورسايي يه كه له باريكدا ده بي هه لستاني مومكين نه بي وه ك له وشه ي «فرچك» دا قورسايي سه ر «ف» هه كه يه به «ر» هه كه وه. ئيمه پيمان ده كرى بلين «فچك، فك، فرك» و فونيمي زه ق و زوپ به لاوه بنين به لام له هه موو حالاتدا قورسايي سه ر «ف» هه كه ده مي نيته وه. خو مه عقوول نيه بلين نه و دهنگه يه پزيره گرنگتره له واني ديكه چونكه قسه ي وه ها له كه س ناوه شيته وه هه ر نه بي له به ر نه وه ي كه له هه زاران باردا وه كوو سيه ري هه ور ديت و ده چيت و هه ستيشي پي ناكري جگه له وه ي سيه ري هه ور ديت و ده چيت و هه ستيشي پي ناكري جگه ي له وه ي كه وجودي خو ي به نده به و فونيمانه وه بگره وجودي به نده به جيرانه تي فونيم و فونيم... بزوينه كان به كورت و دريژيانه وه

هەم دەشئ بە ئارەزۆ بیان هئین و بیان سوئینین، هەم بە هاتن و سوانیان و اتا دەگۆرئ وەیا نامئنی. هیچ مەرچئکی «فۆنیم» لەو قورساییهدا نییه. پئداویستی دەرپرینی دەنگە لە باری تایبەتیدا چەندئکی تئش بچئ و اتا ناگۆرئ. لەبەر ئەم تئیینی و راستییە بەدیهبیانەیه خۆگیری دەکەم لەوەی پئی بلئیم بزوین. تۆ بلئ ئەگەر بزوینە بۆچی لە کوردی و ئینگلیزیدا نەهات وەکوو بزوینەکانی دیکە هەمزە بخاتە پئش خۆیەوه؟ بۆچی هەمزە ی دەنگدار و زەقوژۆپی بئ نیگار نەچئتە پئش قورساییی بە نیگار؟ هەلبەت دەزانم چی بەلگە ی دنیا هەیه ناتوانئ رابەرکانی فۆنۆلۆجی ئیقناع بکا دزی ئەو قورساییه، وا من لە جیاتنی ئەوان وەلام بۆ ئەو تەرزە پرسایه پئشکەش دەکەم و دەلئیم بەر لە هەزاران سال بنیادەم زانی ئەم بزوینە یە کجار کز و بئوئزە بەبەرەیه وه نییه هەمزە بخاتە پئش خۆیەوه ئنجا کە گوترا ئەدی چۆن بنیادەم زانی دال و سین و گاف بەبەرەیه وه هەیه؟ رابەرەکان دەلئن ئا ئەمە بەلگەیه کە هەمزە فۆنیم نییه وەک کە دال و سین و گاف فۆنیم. دیسان ئەگەر گوترا: چۆناوچۆنی لە زمانی سامییەکاندا قورساییی بەبەرەیه وه هەبوو هەمزە بخاتە پئش خۆیەوه؟ لئزەدا بەراستی نازانم جواب چی دەبئ پئشتریش و لە هەموو حالاتیشدا جواب نەبوو بۆ ئەو پرسایه ی بلئ: بۆچی تئچوونی قورساییی هەرگیزاو هەرگیز لە و اتا تەئسیر ناکا؟ ئەدی فۆنیم نییه؟

بەر لە 2700 سال کە ئەلفوبئ پەریه وه بۆ ئەورووپا و نیگار بۆ دەنگی هەمزە دانەندرا پرپاری ئیعدام کردنی دەرچوو.

بە وردبوونەوه لەو دیفاعە ی د. ئاورەحمان لە کەسەرە موختەلەسە ی دەکا بە هئیانەوه ی نموونەکانی «نووسین، نووسرا» دەبینین لە حەقیقەتدا بئ ئەوه ی ویستئتی، ئەو خۆی کەسەرە موختەلەسە پتر بئبایەخ دەکات لەوه ی من کردوومه، چونکە کە دەلئ دەنگە کە هئند کورتە هئزی لەسەر نەبئ دەرناکەوئ پرپار دەدا کەوا ئەو دەنگە بەچکە ی هئزەکەیه واتە لە بنەرەتەوه بەندە بە هەبوونی هئز. ئەم قسەیه یە کسەر و بئ تەئویل وەها رادەگەیه نی کە کەسەرە موختەلەسە بریتی بئت لە هئز چونکە مەعلوومه هئز ناچئتەوه سەر «عدم، هیچ» قسە کە وەک ئەوه یە بلئیی کابرا هئند موفلیسە ئەگەر پارە نەخەیتە گیرفانی فلسئیک لە گیرفانیدا نادۆزئتەوه. دەنگئیک وەها بئ وجودی بەند بئ بە هئزەوه و واتاش نەگۆرئ چۆن فۆنیمئکە؟ ئنجا چۆن بسەلمئین دەنگی وەها سەراوی ئەوه ندە بایەخی بدرئتی نیگاری هەبئ [لەحالیئکدا هەمزەیه کی زەق و زۆپ بئ نیگار بئ] کە نیگاریشی بوو بئتە برای هیچ یان هەر هیچی بئ تەئویل کە بووش بە هیچ بایی زەرەیه ک کاری سەلبی و ئیجابیی لە واتای وشە کە نەکردبئ؟ هەر فۆنیمیش بئ؟

نموونە ی دووهم لە زمانی رووسیەوه هاتوووە کە وشە لە حالی جەردا بزوینە ئاشکراکانی دەگۆرئین وەیا تئدا دەچن.. کە کۆش دەکرئ هەر وه ها.. گۆیا ئەمەش نایئتە بەلگە لەسەر فۆنیم نەبوونی ئەو دەنگانە. هەرچەند د. ئاورەحمان هەر هئندە دەلئ و دیفاعە کە ی لە فۆنیمی «ۆ، ئ» ی رووسیە بەلام شوئنی قسە کە ی دپاری دەخات کە مەبەستی ئەوه یە لەرئیی قیاسە وه بسەلمئین کە تئداچوونی کەسەرە موختەلەسەش نایئتە بەلگە ی عەکسی بۆی.

من رووسی نازانم ئیعتیرازیشم لە نموونەکان نییه بەلام لە کوردیدا نموونە زۆرن تئیی بئالئین:

- لە تۆ دەپرسم - لئت دەپرسم
- بە تۆ دەلئیم - پئت دەلئیم
- لە تۆ دەگەم - تئت دەگەم
- سووتا - دەسووتئ
- نەخوازی ئەللا - نەخوازه لا. نەخەسەلا
- گوتی - دەلئ

ئەم نمونانە و دوو نمونە پرووسپەكە و ھەرچى دىكەى ئەوتۆيى كەلەكە بىكات بارى قورسايى راست ناكەتەوۋە چونكە پتوۋەندىيات پتېوۋە نىيە، ئەمانە سەر بە رېزىمانن و دەچنەوۋە بۇ لاي سىنتاكس نەك فۆنەتىك. نمونەكانى يەكەم و دووۋەم و سىيەم، وەكوو ھى پرووسىيى حالەتى جەپرى راناوى كەسى دووۋەمى تاك لە رستەكاندا نىشان دەدەن ديارە چۆن بە گۆرانى راناوۋەكە لە حالەتى نەلكاويپەوۋە بو حالەتى لكانى شكلى «جار و مجرور» وپكرا گۆران، ھىچ داخوازىيەكى فۆنەتىكىش حوكمى نەكردوۋە «لە تۆ دەپرسىم» بېتتە «لېت دەپرسىم» كەچى «لە تۆ دەگەم» بېتتە «تېت- دەگەم». واتاى «تې گەيشتىن» جودايە لە «لى پارسىن» و پتر بەرەو ناوۋەوۋە «مجرور» دەروات بۆيە بە شكلكەكى گۆرا.

لە ھەندى لەھجەى ئاخوتنى كوردى دەگوترى «دەتۆرادەمېنم- نەك لە تۆرادەمېنم» ديارە «دە» ش نىكتەرە لە «تې». بەو پتېە ئەو لەھجەيە نىكتەرە لە منطقى گۆرانى دەنگ تا ئەوۋەى «لە» بېتتە «تې» بەلام بۆى رېك نەكەوتوۋە پەرە بستىنى. لە كرمانجى سەروددا بەرامبەر ئەو «دە» يە «ژ» بەكاردېت. «سووتا» دەبېتتە «دەسووتى» بەپتې دەستورپكى رېزىمان ھەرچى كارى پروودان و كارا ناديار ھەيە بەرى دەكەوتت و لە ھەمواندا ئەم ئەلفە لە مضارعدا دەبېتتە «ئى» وەكوو:

- سووتا - دەسووتى
- رما - دەرمى
- برزا - دەبرژى
- ديترا - دەدېترى
- خورا - دەخورى...

ھەر عەينى ئەو كارانەى لە رابوردووى بەردەوامدا وەكوو خۆيان دەمېننەوۋە ھەرچەند «دە» ى مضارعىشان بەسەرەوۋەيە:

- سووتا - دەسووتا
- برزا - دەبرزا
- ديترا - دەدېترا

فۆنەتىك چ دەخلى بەسەر ئەم رېزانوۋە نىيە ناشكرى يەخەى كورد بگرين بلىن بۆچى وەھات كرددوۋە؟ «نەخوازى ئەللا» دەماودەم لە ماوۋەى سەدان سالدبا بۆتە «نەخوازەلا، نەخسەلا» و چۆتە ئىدىيەمەوۋە، بەلام دەكرى بگوترى «قبول نەكا ئەللا» بى گۆران و بى دەردى سەر. بە ھىچ تەئويلىك ئەم گۆرانە وەيا «گوتى، دەلى» با نادىتتەوۋە بۇ داخوازىيى فۆنەتىك، زمانە و دەگەپرى و دەگۆرى و ياسا دادەنېت و تپى دەبات و تپى نابات و لەھجە تا لەھجە فەرق دەكات و دەيان رېچكۆلە پەيدا دەبى و دەبنە شەقامەپرى و ئەوۋەى دەقەومى دەقەومى ياساى رېزىمان تپيدا ديار دەبى و ھى فۆنەتىكىش ھەرۋەھا، پەند و ئىدىيەم و مەتەل و فنونى بەلاغەت و... و نازانم چى دەزىتتەوۋە جارومەجرور كارا و بەكار و سەدان كەرتى دىكەى رېزىمان دەورى خۆيان دەبىنن و يەكېك دەلى «بە تاق و تەنيا» و ئەوۋەى دىكە «تەك و تەنھا» سىپەمىان «بەتەنى تەقى» بەپتې رايھاتن.. خولاسە دياردەى زمان بە زەمان و مەكان و ئىنسانىيەوۋە شەپۆل دەدات و فۆنەتىك يەكېكە لە شەپۆلەكانى و ناتوانى حوكمى شەپۆلى لە خۆگەورەترى وەكوو «رېزىمان» بۇ خۆى رايكىشى و رپى تەعبىرى جودا و دەرىپىنى ھەمە چەشەنە لەو خەلقە ھەمە چەشەنە يەستى، ئېمە.. دەزانىن «دەستگرە» دواى سوانى دەنگى «ت» بوو «دەزگرە» چونكە بەپتې دەستورپكى فۆنەتىكى كوردى دەنگى كپ ئاغلب لە جيرانەتى دەنگى ئاوازەداردا دەبېتتە ئاوازەدار بۆيە سىنەكەى «دەسگرە» بوو «ز» بەلام دەستورى دروست كردنى وشەى لېكدرار وەيا داپرېترا بە جورپكى سەربەخۆ لە زماندا ھەزاران وشە پېك دېنى وەك كە «دەستگرە- دەزگرە» ى ھىنا ئېتر فۆنەتىك چۆنىكى كار دەكا با بىكا. سەدان وشەى وەكوو: كلك تەقېنە، بەردەنوژ، دەستەبەرە، كېلەقەپەر، بىماركوت، شىرەخۆر، گورگنەخۆرە، مەلاخۆرە، گورگنەخۆرەى دزەبەر، سەرھەلقەنە، گېرەشىوۋەين، سەرپالە... بى ئەوۋەى فۆنەتىك

وه‌های کردووه وشه‌ی لیكدراوه‌كه به دروستی ده‌میننه‌وه ده‌لین «گاو آهن». كورد ده‌لی «حه‌ماغا- له جیاتی حه‌مه‌د ناغا» هه‌رچی فارسه ده‌لی «حه‌مه ناغا». كورد ده‌لی «ده‌ئه‌نگیوم، ده‌نگیوم» به‌لام ده‌لی «نه‌ئه‌نگاوتن» و نالی «نه‌نگاوتن». فۆنیمی حه‌قیقی له سه‌ره‌تاوه وشه دروست ده‌كات دواتر پیدایستی فۆنه‌تیک ناووتۆی تیدا ده‌كات. ده‌بینی وشه‌ی بیگانه كه چ ده‌خلی ئیمه‌ی تیدا نییه و له پشت حه‌فت به‌حران ترووكاوه كه دیتته نیو كورده‌واری هه‌ر ناوچه‌یه جوړه مامله‌تیک له‌گه‌لدا ده‌كات. به‌نموونه وشه‌ی مه‌ره‌كه‌بی «كویك» له سلیمانی کافی پیشه‌وه‌ی كلۆر ده‌كری له به‌ری سوړان كلۆر ناكری، ته‌نانه‌ت له‌به‌ری سوړان هه‌ر چونكه كاری «پشكوت، گوا، ئه‌نگوت» له سه‌ره‌تاوه كاف و گافه‌كه‌یان كلۆر نه‌بووه. له مضارعا كه ده‌لین «ده‌پشكوت، ده‌گوت، ده‌ئه‌نگوت» كاف و گافه‌كه‌ كلۆر ناكهن كه‌چی له به‌ری بابان كلۆری ده‌كهن. خولاسه فۆنه‌تیک به‌دوا وشه و پرسته‌دا دیت و خزمه‌تکاری فۆنیمه‌كانه، هه‌رچی كه‌سره موخته‌له‌سه‌یه خۆی زاده‌ی فۆنه‌تیکه چونكه به‌پیی داخوایی ده‌ریزینی فۆنیم یان دیت یان نایه‌ت یان كه هات ده‌سویت و ده‌خلی به‌سه‌ر و اتاوه نییه واته ده‌خلی به‌سه‌ر ته‌كوبینی وشه‌وه نییه ده‌نا ده‌بوو به‌سوانی واتا نه‌مینئ.

ته‌كوبینی وشه و واتای وشه دوو پرووی یه‌ك سكه‌ن. ئه‌م قسه‌یه‌م لپی هه‌لناستی بگوتی: پیرگه له وشه‌دا یان بزوین یان قورس كردنی تیدا نه‌بی پیدای نابی چونكه قسه‌كه‌ی من خۆی له به‌ره‌تدا وه‌رامی ئه‌م ئیعتیرازه ده‌داته‌وه كه ده‌یه‌وت له په‌نا به‌هانه‌ی ته‌كوبینی پیرگه‌وه بایه‌خ به‌و قورس كردنه بدات. سه‌رنج بگره ده‌بینی ئه‌و پیرگه‌یه‌ی به‌هۆی بزوینی راسته‌قینه پیدای ده‌بی واتاكه‌ی به‌نده به‌و بزوینه‌وه مه‌گه‌ر جودایی له‌هه‌جه و سوانی عاده‌تی به‌سه‌ر وشه‌دا هاتبی فۆنیمی گۆری بی وه‌ك كه «مر» بۆته «مه‌ل» وه‌یا وشه‌ی «شه‌له» له هه‌ندی له‌هه‌جه‌دا ده‌بیته «شه‌له» كه ئه‌م دیارده‌یه‌كه ده‌خلی به‌سه‌ر فۆنیم بوونی ده‌نگه‌كانه‌وه نییه، پشتریش باسمان کردووه له هه‌موو دنیا‌ش باس كراوه. تپچوونی بزوینی حه‌قیقی ده‌بیته هۆی نه‌مانی واتا وه‌ك كه «سه‌ر» بوو به «سر» واتا نامینی هه‌رچه‌نده ئه‌و قورسایی‌یه‌ش له سه‌ر «س» له‌كه هه‌ر ماوه. وشه‌ی «په‌نیر» بیته «په‌نر، پنیر» له هه‌ردوو باردا واتای نامینی. به‌لام قورسایی له‌سه‌ر «گه‌نم» لاده و بلی «گه‌نمه‌كه» واتا تپك ناچی. ئه‌مه‌ش به‌دییه‌یه‌به.

له هه‌یج پروویه‌كه‌وه قیاسی تیدا چوونی قورسایی له وشه‌دا له‌گه‌ل تیدا چوون وه‌یا گۆرانی فۆنیم ناكری چ له وشه‌دا بی چ له پرسته و باری ریزمانیدا بی، چونكه ئه‌گه‌ر ئه‌و قیاسه بكه‌ین ده‌بی بلین نه‌مانی ده‌نگی ئه‌لفی «ژماردی، سپاردی، رزا» له «ده‌ژمیری، ده‌سپیری، ده‌رزی» دا وه‌كوو نه‌مانی قورسایی لامی «دل» له «به‌دلمه» ئه‌وساش سه‌ره‌رای به‌هه‌له‌دا چوونیکه نه‌وعی سه‌ره‌تایی سه‌رسوورین، ده‌كه‌ویته ته‌ناقوزتیک له حساب به‌ده‌ر چونكه له لایه‌كه‌وه گوتمان نه‌مانی قورسایی و نه‌مانی ئه‌و ئه‌لفانه‌ی وه‌كوو به‌كدین، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه زه‌ق زه‌ق دوو دیارده‌ی ریزمان و سسینتاكس ده‌بینین ئه‌و له یه‌كدی چووانده ناسه‌لمینن: دیارده‌ی یه‌كه‌م ئه‌وه‌یه، ئه‌لفه‌كان له مضارعا نه‌فوتاون به‌لكوو به‌پی یاسایه‌کی ریزمانی بوونه‌ته «ئ» یاساكه‌ش وه‌ها په‌ره‌سه‌ندوو هه‌موو كاری مطاوعه‌ی وه‌كوو «سووتا، رما، برزا» و هه‌موو كاری مبنی للمجهول و هه‌موو كاری ریزه‌ی «نواندی، بواردی، ستاندى» ده‌گرته‌وه ته‌نها «خواردی» ناگرته‌وه كه ریزیه‌ره: ده‌سووتی، ده‌رمی، ده‌برزی، ده‌نوبنی، ده‌بویری، ده‌ستینی، ده‌چینی، ده‌سپیری...هتد. وه‌ك دیاره گۆرانه‌كه به‌ده‌ستووری ریزمان په‌یدا بووه نه‌ك فۆنه‌تیک.

دیارده‌ی دووهم ئه‌وه‌یه، گۆرانی ده‌نگه‌كه له ئه‌لفه‌وه بۆ «ئ» شان به‌شانی گۆرانی زمانی كاره‌كه له رابردوووه بۆ مضارع هاتوو، بی گومان له‌و كارانه‌دا گۆرانی ئه‌لفه‌كه پتر له «ده» ی مضارع به‌شداری گۆرینی زمان بووه چونكه له رابردوووی به‌رده‌وامدا «ده» ی مضارع هه‌یه و ئه‌لفه‌كه‌ش ناگۆری: ده‌گوتی «ده‌سووتا، ده‌رما.. ده‌مبوارد، ده‌تچاند، ده‌مانستان، ده‌یانسپارد.. هتد».

له ستوونی دووهمی لاپه‌ره 67 دا وه‌ها هاتوو كه «ئه» ی كاری مضارع، له ناخاوتنی سلیمانیدا به‌هۆی سوانی «د» ی «ده» ی مضارع په‌یدا بووه، گۆیا كه داله‌كه سووا ده‌نگه‌كه‌ی

فەتھەي پاشىيەو «بەئاسانى ناتوانى تەلەفوز بکرى» [سەرەتاي لاپەرە 68 بەيان]. لە پيشەووە
 کە دەلیم دالەکەي سووا ئەو فەتھەيە نە بە ئاسانى و نە بە زەحمەت تەلەفوز ناکرى، ئەگەر
 بشسەلمېنين دواي سوواني دالەکە هەمزە هاتوو بە جېگر هەر ئەوئەندە مەلوم دەکرى کە
 هەمزە دەنگى چالاکە، پتر خزمەتي زمان دەکا لە «ف، ش، ج» دەنا چ قەيدى دەکرد بگوترى
 «فەرۆم، تەخۆم، جەنووسم». ئەمە با لېرە بېت.

پرايەکەي د. ئاورەحمان تېبيني گرنگى دیکە هەلەدەگري: لە ئاخواتنى سلېمانيدا بە دەگمەن
 نەبى دەنگى دال لە بەرايى وشەدا ناسوئ، دەگوتري: دار، دەزوو، دين... بەو پيشە دەشيا
 بگوتري «دەرۆا»، بەلام خەلقەکە پيرەوي ئەو شىيانەي نەکرد. ئاوناوەيەکی زېدە کەم دەنگى
 «د» لە پيشەووەي وشەدا دەسوئ وەک کە «دای، دېت» دەپتە «پای، يەت». بەبیرمدا ناپەت
 لە ئاخواتنى سلېمانيدا دالى بەرايى و تە لە غەيري «دە» ی مضارعدا کرايپتە هەمزە. وشەي
 «داخۆ، داخوا» دەشى بېتە «ئاخۆ، ياخۆ» بۆيە نالیم دالەکەي بۆتە هەمزە، ديارە شريکى
 هەيە. بچين بۆ بەرەو کۆتايى وشە، دەبينين قەصیدەيەکی نالى سەرلەبەري دەنگى دالى
 پاراستوووە لەو شوپنەدا:

جۆشەش و تاووە لەناو دیدەيى گریانمدا
 چ تەنوریکە لە تەندووهرەيى طووفانمدا

بە عادت ئاخپوهرى سلېمانى دەلئى «گريانمما، گريانما..» ئاخپوهرى سلېمانى وشەي «تېدا»
 دەکاتە «تيا» و هەمزەي تى ناترنجيني. دەشى بلين دواي سوواني دالەکە بزوينى «ى»
 هەيە و دەکريپتە کۆنسانت و بە ئەلفەکەي دوايەو دەلکى، ئەمما لە «تيايا» دا کە گۆراوى
 «تېدادا» يە ديارە دالى «دا» ی دووهم کراو بە «ى». وشەي «لېرەدا» دەکرى بە «لېرەيا»،
 ئەويش دالى بە «ى» گۆراو، «مەبيان» لە «مەيدانەو» هاتوو و دالەکەي بۆتە «ى». «ى»
 «عەودال» دەکريپتە «عەووال» و دالەکەي بە «و» گۆراو. بە پى پرايەکەي د. ئاورەحمان لە
 گۆرينەووەي «دە» بە «ئە» دەبوو لە برى «يام، گريانما، ياخۆ، تيايا، لېرەيا، مەبيان، عەووال» بينە
 «ئام، گريانمنا، ئاخۆ، تيائا، لېرەئا، مەبيان، عەوئال...» وشەي «يەت» چونکە لە «دەيەت»،
 دەهپت «و» پەيدا بوو بەر دەستووهرەکە ناکەوئ.. من رېم هەيە بلیم ئەو وشانەي کە
 هەمزەکەيان دەکەوئتە ناووە ناچايەز چونکە دەنگى هەمزە لە ناوتويژى وشەي ئېستاکەي
 کوردیدا نەماو، بەلام د. ئاورەحمان دەلئى هەمزە لە سەرەتاي پرگەشەو بە پاريدەدەر دېت
 ئېتر بۆ نەيەتە بەرايى ئەو پرگانەو؟

لە سلېمانى دەبيەيت وشەي «بەدەل، مەدەد، ئەحمەداوا» و هى تريس بە جۆريک دالەکەيان
 کلۆر دەکرى لە دەنگى زمانى دەشۆرئ و قابيلەتي نووسيني پيوە ناميني. ئنجا ئەگەر «دە»
 ی مضارع بەو نیازەي د. ئاورەحمان دەلئى بوويپتە «ئە» دەبوو وشەکان بينە «بەتەل، مەئەد،
 ئەحمەئاوا».

راستىەکەي گۆرانى «دە» بە «ئە» هېچ پەيوەندي بە پاريدەربوونى هەمزەو نيبە، هەر
 ئەوئەندە بە ئيسپات دەگەيەنئى کە دەنگى هەمزە پتر بە هانامان دېت لە «ق» هەر وەک «ى»
 ش پتر بە هانامان هات لە «غ». مەبيان، حەفقهەيم و ئەحمەداوا و بەدەل، هەموويان دواي
 سوانى دالەکەيان بەو جۆرەي دەبيەين لە زارى خەلقەکە خۆش هات، نە هەمزە لە توهمە
 دەپەريپتەووە نە پشتگيريش لە پرايەکەي د. ئاورەحمان دەکەن. منش پيم دانەگرت لەسەر
 بەهانە پيوە گرتنيان چونکە مەبەست پروون کردنەووەي مەوزوعە نەک يەکدى سەغلت کردن
 هەرچى بەلگەيەکی لېرەو لېرە بە پيشەووەش نووسيبپتەم لە بارەي هەمزە و قورسکردنەو
 يەخەگيرى سەرچاوەي باوهرە جوداکە دەپت کە مامۆستاکانى زانستى فۆنۆلۆجيبە.
 د. ئاورەحمانکە لە سەرەتاکانى ستووبى يەکەمى لاپەرە 66 دەنووسئ: «... بۆ دانەنانى هەمزە
 بە فۆنيم لە کوردیدا ئەووە نووسيو مەراو بوچوونى خۆمە و مامۆستا مەسعوود محەمەد
 بەخۆرايى وای داناو، کە بە پى پەسەند کردنى "بیرورای فۆنۆلۆجیستەکان لە بارەي

هه مزه وه" له پيشه وه "پرياري ئيعدام كردنى هه مزه م داوه" قسه يه ك به زارى مندا ده هيني. هه رگيز به و شيوه يه له زارم ده رنه چوه.

له ستوونى دووه مى لاپه ره 20 ى «رؤشنبيري نوئى» گوتوومه: «فونولوجسته كان كه د. ئاوره حمان له وان ه وه باسى فونيمان بو ده گيرتته وه نه وه ده لپن كه له وتاره كه دا به كورتى نووسراوه، واته: فونيم به و دهنگانه ده گوتري كه له زماندا وته پيك ده هين و به گوران و نهمانيان و اتا ده گورن». چى له قاموسيش نووسراوه هه ر نه مه يه ئيعدام كردنى هه مزه ش به هيج جورىك وه پال د. ئاوره حمان نه دراوه چونكه به ر له د. ئاوره حمان به ساله ها قسه كه نووسراوه و بيستراوه.

ئه گه ر رابه ره كانى ئه وروپا گوتبايان هه مزه فونيمه زه حمه ته مه ودا مايايه وه له پيش كوردىكى عيراقى كه خوئى خوئندنى له ئه وروپا ته واو كردوه رابه كى ديكه ده ربيرى. ئاسانتره بگوتري هه مزه فونيمه چونكه وه كوو دال و ميم و شين به ره هسته و له وته و رسته دا كار ده كات، به لام دنيا بلئ فونيم نيه به وه هه موو زه قيه ي تيدا به كارىكى ئاسان نيه.

رپكه وت وه ها بوو له ئوتومبيليكدا كه د. كه مال مه زه هر لپى ده خورى بو يه كه م جار له د. ئاوره حمانم بيست كه بيروپاى له باره ي هه مزه وه هى خو به تى، پيشم گوت كه من نه مه م به خه يالدا نه ها تووه ئه وساش گوتاره كه م ده رچوو بوو يان له چاپ كردندا بوو [ده رچوونه كه شى له گوينتره]. من هه ر چونكه د. ئاوره حمان به ئينسانىكى راستگو ده زانم باوه ر به و قسه يه ي ده كه م، ئه گه ر پيشتر ليم بيستبايه له گوتاره كه مدا باسىكى نه و لايه نه م ده كرد. به هه مه حال من هه ر جاره بارى قسه ها تبه ئى گوتوومه له وه ته ي ئه لفوويپى روزه ه لات به ر له 2700 سال په ريه وه بو روزه وا ئيعدامى هه مزه ده رچوو. له به ر نه وه ي جبه ي خوئى نه بوو دواى قسه كانى سه رووى بلئ: «به پيچه وان ه وه بوم هه يه له مه سه له ي هه مزه دا من ره خنه له ماموستا مه سه وود بگرم، چونكه له نووسينه كه يدا ئاشكرا دياره، كه نه وه هه ولى داوه زمانى كوردى بخاته قالىبى عه ره بيه وه و فونيمى عه ره بى به سه ر كورديدا ساغ بكاته وه به مه گيان به به رى هه مزه دا بكات». تى ناگه م من چون و چونى گيان به به ر ده نكيكدا ده هينمه وه كه كورد له وه ته ي هه يه به كارى ده هيني؟ چما هه مزه «ض، ط، ظ» هه رامگوستيبتته ناو كوردى؟ كه به لگه ش له زمانى ئيرانى كون وه يا عه ره بى وه يا ئينگليزى و فره نسه يى به ينمه وه كتويى و كو او كوويى و چوناو چونى زمانى كوردى ده خمه قالىبى عه ره بيه وه؟ سه رله به رى كورى زانبارى كورد پي نه كراوه واوى كه شيدنه دار به سه ر رينوسدا به ينئى چونكه ده سه لاتى نه بوو، گوبا من ته نها ليم ده كرى هه موو زمانه كه له قالىبى خوئى ده رينم! بئى گومان له زه مينه ي جوا به جيبدا به نوكنه نه و قسه يه ها تووه ده نا هه ر وه ك د. ئاوره حمان به و رايانه ي پشتگيربان لئ ده كات نايه وئى كافرستانى دابه ينئى منيش نه مويستوو له رپى بيروبا وه رمه وه خه لق بو حه ج راپيچه ك دم.

به هه مه حال هه رچى پريارىكى بو هه مزه بدرئى كار ناكاته سه ر لايه نى ديكه ي زمانى كوردى، بو ئه گه ر «تيروپشكى...» له چاره نووسى هه مزه به او بين زه ره ر ناكه ين. هه ر نه م هويه ش بوو ناوى نه م گوتاره مى ديارى كرد به «تيروپشكى...» هه رچى پريارىكىش بو كه سه ره موخته له سه بدرئى بارى زمان ناگورى به مه رچيك مانه وه ي له و شوئانه ي تى ده چئى دانسه پئى:

- «گه ن، مه - كه» نه يته «گه - ن - مه - كه»،
- «به - دل - مه» نه كرىته «به - دل - ل - مه»،
- «هه ل - تان - گرت» نه يته «هه - ل - تان - گرت»،
- «مه ز - نه - پياو» نه يته «مه - زه - پياو» نه يته «مه - ز - نه پياو»

ئه گه ر قورسايبكردن به نيگاره وه داسه پا و چارى مان و نهمانى تيدا نه كرا، زمانه كه وه ها ده شيوى عه بيدار يبت. نه م زه ره ره چ قياسى ناكري له وه ي كه د. ئاوره حمان ده يه وئى «ى» وه صف و ئيزافه به دوا نه و وشانه شدا بنووسرين كه كوتبايان به واوى تيژى دريژ ديت، نه م بي يه هه رچه ند له گوتندا مومكين نيه ده ركه وئى، هينده ي يپى نه سلئى وشه و ئيسمى مه عناش

درېژ نېيه، تهنات به دوا ئلف و واو و فتهدا دهشيتهوه كوئسنانت. ديسانوهه خزمه تېكي پروون كردنهوهي رسته دهكات. بهلام مهسهلهكه ههر بريتي نيه له «ي» وصف و اضافه كه له دوا «ي» تيژي درېژدا بزر دهبي، خوشم لهم گوتارهدا به زوري ئه و «ي» انه نووسيوه چونكه نووسينيان بي زهره و بوره دهستوريكيش پشتگيري لي دهكات. كه ئه «ي» له نووسيندا ژبايهوه دهبي زمانسان بير له هه موو «ي» كه وهك ئه وپش بكه ونهوه كه به پي دهستوري زمان دهبي هه پي و له ئاخوتندا به دوا «ي» فاوولدا تي دهچي. ئه مهش چند نمونه يهك:

- له كاري «دزي» دا دهبي ئه و «ي» له دهركه وپتهوه: من نووسيم - ئه و دزي
- له كاري «خشي» دا نابي دهركه وپ چونكه له رابوردوي تينه په ردا راناوي كه سي سپيه مي تاك وجودي نيه: من خشم - ئه و خشي
- له كاري «نووسي، دزي...» دا دهبي بو كه سي دووه مي تاك ته نها «ت» به دوا كاره كه دا به هينين چونكه له وكاراندا ته نها «ت» راناوه: من نووسيم، دزيم - تو نووسيت، دزيت
- له كاري «خشي، جمى رزي...» دا دهبي «يت» بو كه سي دووه مي تاك بيتهوه، چونكه تي نه پهن: من جميم، رزيم، خشم - تو جميت، رزيت، خشيت
- له كاري «نووسي، دزي» دا بو كه سي يه كه مي كو راناوي «مان» دي، دهبي بنووسري: من دزيم، نووسيم - ئيمه نووسيمان، دزيمان
- له كاري «خشي، رزي...» دا چونكه تينه پهن دهبي «ين» يي: من خشم، رزيم - ئيمه خشين، رزين
- له كاري «ده نووسم، ده دزم...» دهبي راناوي كه سي دووه مي تاك و يه كه مي كو بهم جوړه بلكين: من ده نووسم، ده دزم - تو ده نووسيت، ده دزيت - ئيمه ده نووسين، ده دزين
- له كاري «ده ژيم» دا دهبي ئه و راناوانه به دوا «ي» «ده ژي» دا يين: من ده ژيم - تو ده ژييت - ئيمه ده ژيين

ئهمانه به ديهيهي ريزمانن و خو لي دزينه وه يان مومكين نيه: بهلام ده شي بگوتري ئه م سه رشپواندنه مه ته لاويه ي پي ناوي، با ههر يه خه «ي» اضافه و وصف بگرين، منيش به ره له ستي لي ناكه م دواي نه وه ي به چاوي كراوه وه پريار درا. بهلام نه وساش گرفت ي «ي» كه سي سپيه مي تاك له حاله تي اضافه دا ههر ده مي ني:

- ده ستم چاوم ترؤزيم
- ده ستي چاوي ترؤزي

له مه ياندا چ بكه ين؟ ههر پرياريكي بوي بدرئ خراب نيه به مه رجي مه نتيق ي ريزماني تي دا به كار هاتي. پرياري بي ليكدانه وه نابته جي قه ناعه ت. كه پريار درا بنووسري «ترؤزي» نه وساش بي دوو دلي نووسيني راناوي كه سي سپيه مي كو له و باراندا له خووه پروون ده يته وه:

- ده ستي - ترؤزي
- ده ستيان - ترؤزيان

له گه ل «چي» دا به قياس ده نووسين:

- پياوي ديت
- چي ديت
- پياويان ديت
- چيان ديت

من له نووسينيكي كوئندا ئه م لايه نه م پروون كردبووه، و ايزانم گوتبووم به ژپاندنه وه ي «ي» وصف و اضافه يه ك «جدول لوغاريتم» له ريزماندا قوت ده يته وه، وا ئيسناش ده ليم، چاري ئه و

جهدوله دهبي بکري دهن نووسهري نهشارهزا، بگره شارهزاش، له نغوردهکه ير ناکات، خو
تینهگه ياندينيش له کيشهکه مهنتيفي تيدا ناميني چونکه له سهره تاوه ژياندهوهي نهو «ی» له
له پري پريمان زانيه وه هاته ناوه وه، چ ره واي هغه زانينه که هر هتا پينجيهک و شه شيه کي
رينگاکه تيشک بهاوي؟

له مونا سه به يه دا دهليم، جارتيان گوترايوو «يازدهم، دوازدهم...» که من پيره وي لي ده که م
هه له يه، دهبي بنووسري: يازده يه م، دوازده يه م نه م ره خنه يه ش پينجيه کي رينگه کي پريوه چونکه
کيشه که هر به دوا يازده و يازده و نوزده دا نايه ت:

وشه ي «سه ر، دووسه ر» بزويني فهتحي به دوا نايه ت. که «له» ي جهر ي که وته پيش
ده گوتري: «له دووسه ره وه» واته «هوه» ي به دوا دا هات. که واته بو «په نجه ره» دهبي «يه وه»
زياد بکري وه ک «يه م» بو «يازده» زياد کرا: يازده يه م - له دوو په نجه ره يه وه.

وشه ي «کور» که نه داتي ته عريف ي به دوا دا هات ده يته «کوره که» واته «هکه» ي بو ديت.
نه وپش به قياس له «يازده يه م» داوا ده کات نهو فهتحي يه بو پاري پري و بگوتري: يازده يه م -
برايه که م. زوريه ي کورديش وه ها ده لي ته نها نهو له هجه يه ي ده لي «يازده يه م» پيره وي له
ده ستوري خوي ناکات و ده لي «براکه م».

کورد ده لي: ده شتاو ده شت، دزاو دز، ده ستاو ده ست. به پري ده ستوري پاراستني فهتحي
کو تايي «يازده» ده بي نه م نه لفه ي «او» يش پاري پري و بگوتري:

چيايو چيا - نه ک چياو چيا
ده ربايو ده ربا نه ک ده رباو ده ربا

من که ديم ده نووسم «يازده م، دوازده م...» ناگاداري نهو ده ستورانم بو يه ري به خوم ده دم
تا نهو روزه ي پرياري کي چاوساغانه ي شاره زايانه له هه موو پرووي کيشه که ده دري رينگيه ک
بگره به ر که له سه رجه مي ده ستوره کاني نهو کيشه يه ي لا نه دايي.

به راست، که ده نووسري: دووه م، سپه م، نوه م، ده هه م... نوزده هه م ده ستوري کي
فارس ي به کار ده پيري. به هه مه حال دووه م نويه م، يازده يه م... نوزده يه م کورديتره ياني له بارتره.
له و ناوچانه ي وه کوو من ده لين «يازده م» ته نها له و وشانه دا که بریتين له په ک کونسنان ت و
يه ک بزوين، له و حاله تانه دا «ی» هک ده هين بو پاراستني بزوينه که و ده لين: ده يه م -
شه يه که - گايه که.

له ئاست «دوو» دا پويست نابين به و «ی» ه، وواوه که خورد ده که نه وه ده لين «دووه م».
له هجه ش هه يه ده لي: «دوويه م»، «له زويه که وه، به م روويه دا هات...». له «سي» شدا نهو
«ی» ه نايه ت به زياده وه به لکوو «ی» ي وشه که ي «سي» خورد ده کرتته وه به «کسره + ی
کونسنان ت» و ده گوتري «سيه م».

قسه يه کي دواييم ماوه:

فونه تيکناسي و فونولوجي له وه دا بايه خ وه رناگرن فيرمان بکن فلانه دنگ له لووته وه و نه وه ي
ديکه بان له گوپوه ده ردي چونکه دنگه کان بي خويندن و فونه تيک ده ردين و له وه ته ي مروقيش
هه يه به دروستي ده ري پريوون. چ قازانچ به که س ناگات بگوتري له به رايي نووني چاوگدا
قورسايي هه يه چونکه نه م قورساييه له «نووستن، نووستم، کردت، دلت، دلم، کولکن،
جلک...» و به کو تايي صه دان و هه زارهن وشه وه هه يه نه ک هر نووني چاوگ. ئيمه به

دۆزىنەۋە قورسايى سەر نوونى چاوگ و پاشگرى «ن» و «ك» له «كولكن، جلك» دا نابى
ۋەھا داتىن شىرى مووسامان دۆزىۋەتەۋە چونكە ئەم كەسرە موختەلەسەپە له كۆنى ھەرە
كۆنەۋە دۆزراۋەتەۋە.

فۆنەتىكان و فۆنۆلۇجىستى كورد له سەرىەتى ئەو ھەلانە ئاشكرا بكات كە زەق زەق له چاو
دەچەقن. كەسرە موختەلەسە له رىنووسى ئىستاكەماندا بەرچاۋ نىيە: دەمەتەقە لەو باتە
دەپتە بابەتى ئەكادىمى تا ئەو رۆزەى پىتى لاتىنى له نووسىنى كوردىدا بەكار دىت. گریمان
ھەموو دنيا سەلماندى، قورسايى بەراپى نوونى چاووگ و راناۋى كەسەكان... دەپى نىگارى بۆ
دابندىر خۆ ھەر مومكىن نىيە ئەو نىگارە پەيدا بكى. ئەوپەرى ئىمكان لەو رىگەپەدا ئەۋەپە
بچىنەۋە بۆ پىشنىازەكەى مامۇستا ۋەھبى، باۋەرىش ناكەم كەس بەدوا پىشنىازى ئەوتۆپى
بكەۋى.

ئېمە با جارى پەخەى ئەو ھەلە ئاشكراپانە بگرىن كە زەق زەق له چاو دەچەقن. فۆنەتىك و
فۆنۆلۇجى ئەگەر ھەر فېرى زانىارىيە سەراۋىيەكان ۋەكۆۋ: ئاۋازەدار، لىۋى، پووكى، انفجارى...
مان بكات ۋەك ئەو كەسەمان لى دى بزانى بەردى سەر تەختەدامە بىزۆپى بەلام جوغەدار و
ئالتى داش و مەيموون ئۆپىنى فېر نەبى و نەتوانى بەردىك بگەپەپتە خانەى دامە. ۋەپا
كەسىك دەم له كېش و قافىە بدات و نەتوانى شىعر ھەلبەستى.

ئەو تەرزە زانىارىيە سەرەتايپانە له فۆنەتىكدا نەزۆك دەمىننەۋە ئەگەر گەشتى بەرەۋ ناۋەۋەى
زمان نەكەن. دەپى دەستورى ۋەھايان ئېدا بدۆزىنەۋە بشى ھەلەى ۋتە ۋەپا تەعبىرمان بۆ
ساغ بكاتەۋە. ئېمە ئەگەر پى داگرىن لەسەر «يانزە، دوانزە، سىانزە، شانزە، حەققە» چ دادمان
نادا چەند سەرنجەدەرىك لە رېنى فۆنەتىكەۋە ۋەپا لە خۆۋە زانى پىتى، سوانى دەنگى «د» لەو
ۋشانەدا نوونى بۆ چوارپان ھېناۋە و «ف» شى بۆ پەكپان ھېناۋە. زانىنەكە پىۋىستە، بەلام
پېرەۋى لى كردنى فەرمانى سەرشانە، بە تايپەتى چونكە بەشى زۆرى كورد ۋتە راستەكان
دەپتەن: يازدە، دوازە، سىزە، حەقدە.

دەپى بزانىن شكاندەۋەى «ى» تىزى درىژ لە ئىشارەت كردن و كۆ كردن و بارى ئەوتۆپدا
دەيكاتە «كورتە بزۆپى كەسرە» + «ى» كۆنسانت ئېتر ۋەك كە دەلېن «دارا برسىيە، ئەم
كورسىيە شكاۋە» دەپى بلېم «كورسىيەكان، ئىتالىيەكان» نەك «برىسپكان، ئىتالىكان».

له ناۋچەى ئۆتۆنۆمى ئەم ھەلەپە بەسەر دەرگەى ھەموو داپەرەكانىدا له چاۋان دەچەقنى كە
لېپان نووسراۋە «ئەمىندارىتى» له چىاتى «ئەمىندارىيەتى». بەعادەتې دەستورى كورتىزى
زۆرپەى كورد لەو تەرزە ۋشانەدا دەلېن «ئىتالىيەكان، ئەمىندارىيەتى» بەلام دەلېن «برىسپەتى»
نەك «برىسپەتى». چ بلېنى «برىسپەتى كافرە» و چ بلېنى «من برسپە، دارا برسپەتى» فەرق
ناكا له پروۋى شكاندەۋەى «ى» درىژى تىژ.

بە نموونە، دەگوتىر «ھەر ئەم پياۋە خزم و كەسپەتى» و ناگوتىر «كەسپەتى» بەلام
دەگوتىر «خزمىيەتى» و دەشگوتىر «خزمىيەتى». بەھەمەھال «كەسپەتى، خزمىيەتى» بەر
ياساى دەنگسازى و كورت پىژى دەكەون بەلام «ئەمىندارىتى، برسپىتى، ئىتالىكان..» پىۋەندىيان
تەنھا بە زارى ناۋچەپىپەۋە ھەپە نەك بە دەستوراتى پەسەنى ھەمەكىى كوردىيەۋە. ھەر
ئەو زارەى دەلېن «ئىتالىكان» ناچارە له بنای ۋەصفدا بلې «ئىتالىيە زىرەكەكان، برسپىيە
پروۋتەكان».

دەپى فۆنەتىكانس بە خەلق رابگەپەنى «تېدا، جودا» راستن و بەسەر زارى زۆرپەى
كوردەۋەشن چ ئىنساف لەۋەدا نىيە ئاخپوهرى پانپە ناچار بى لە نووسىندا راستە شەقامى
كوردى لەو ۋشانەدا بەجى بھېلى بۆ «تيا، تيايا، جيا».

ئەگەر پىسپۇرى باسى فۇنۇلۇجى بەدەنگ بېت، بگرە جۇرىك بايى بوونيش له خۇيدا ھەست دەكات كه دەبىنى قەلمەكەى لهو جۇرە ھەلەى پەرەسەندودا دەگىرى و خەرىكە بە خۇى بلى: «ئەوہ ئەزم له بانان دەبەزم». له وشەى وەكوو «نوئز، توئ، كوئز، سوئز» دا نووسەران بە پىپى لەھجەى شارى سلايمانى و بەشئىكى دىكەى كوردستانى خواروو دەیانەوئ «دیفئۇنگ» ى ئىوان «وئ» بەسەر نووسىنى ئەدەبىماندا بسەپىنن. بە بەلگەى بئى كەلەبەر ئىسپات بووہ و دەپئى كە دىفئۇنگەكە ناوچەىى پە نەك كوردى رەسەن، وابزانم د. ئاورە-حمانتیش پشتگىرى لەو بەلگەنە كرد. نالى لە شىعدا شئوہ رەسەنەكەى بەكار ھىناوہ:

ھەر جۇگە وو جىگايەك كەوا سوور و سوئز بئى
جئى جۇشەشى گربانى منە خوئ نەرزاوہ

وشەى «سوئز» ئەگەر دىفئۇنگى ئىدا بئى كئشى مصرەعەكە لەنگ دەبئى:

بولبول كە گەرمى نەغمەپە ناگر دەكاتەوہ
غونچە حەزىنە جەرگ و دلى بو دەكا توئ

وشەى «توئ» دىفئۇنگدار بئى ھەم شىعدەكە لەنگ دەكات و ھەم ناشىئە قافىەى «ھوردوئ»، گولئى بوئ» ...ھتد لە قەسىدەكەدا.

ئەمانە نمونەن بو دەست نیشان كردنى رىيازى فۇنەتىك و ئەركى سەرشانى فۇنەتىكان، كەچى بەداخوہ دەبىنم خاوہن شەھادەى بەرزى زمان كە خۇيشى شىرمزى ئەو زاہ ناوچەىىە نىيە لە جياتى «دەرۇم» دەنووسئ «ئەرۇم». من دژى «ئەرۇم» نىم، بەلام نابئى خۇى بەسەر «دەرۇم» دا زال بكات كە رىيازى رەسەن و زۇربەى كوردە.

د. ئاورە-حمان لە بنى دلپەوہ بە پەرۇشەوہ بو زمانى كوردى، ھەموو ھىزى لەش و ھۇشيشى بەو بەخشىوہ تا ئەوہى لە ھىچ بابەتئىكى دىكە قەلمە ناگىرى. بە رۇز خەرىكەتى بە شەویش خەونى پئوہ دەبىنى. لەو شەنگ و تاقەتەيدا، بە باوہرم لئى دەوہ شىئەوہ دەست بو ھەر لاپەئىكى «زمان» ببات بەرھەمى لئى پەيدا بكات. بەولای خەبەردار كردنى نووسەران لە ھەلەى باو، رىيازىكى دىكە ھەپە چاپوكسوارئىكى خۇتەرخان كردووى بەپەرۇشى وەكوو ئەو دلسۇزەى گەرەكە ھاتوچوئ ئىدا بكات ئەویش بەستەوہى كوردى ئىستاكەمانە بە ھى كۇنىنە.

زمانى كوردى لە دواى مادەكانەوہ و لە زەمانى مادىش نووسىنى نەبوو وەيا لئى بەجئى نەماوہ پئەپئى رۇزگار و گۇرانى بارى ئاخاوتن و نووسىن دەقى رەسەن و سەرچاوہى روونى لەھجەكانى لئى بناسرىتە. ھەر ئەم فەلاكەتەيشە بووہ ھوئ نەبوونى زمانئىكى ئەدەبىيى كوردى كە ھەموو ئاخىوہرى كورد تئى بگات. ئىمە كە نەتوانىن مئزوو ھەلگىرنەوہ بو ئەوہى لە نووكەوہ قالبى ئەدەبى بو ھەموو كورد زمان پەرەنگرئز بكەين، رەنگە بتوانىن راپەلە پساوہكانى پئوہندى ئىستاكەى زمانەكەمان بە ئاڧئىستاوہ گرى بدەين وەيا ھەر نەبئى بە شئوہى پسپسۇكىش بئى ئەوہندەى مومكىنە لەو رىشالە كەرت بوانە بە يەكدى بگەپەننەوہ. دەزانم موشكىلەى زۇرە لەو كارەدا، گەورەترىشان ئەوہپە كە دواى سووتاندنى نامە زەردەشتىەكان لە سەردەمى ئەسكەندەرى مەكەدۇنىدا زاہوزار ئاڧئىستا و گاتەكان... گەپىشتەنە پەھلەوى. شئوہ نووسىنى ھزقارشىش دەستى گىرا لە شئواندى ئەوہى پارىزابوو، ھەلسوكەوتى زەمانى ساسانىەكانىش لە نووسىنەوہى دووبارەى ئەو نامانە كارى سەلبى كرد (ھەرچەندە لاپەنى ئىجابىشى ھەبوہ، لئزەدا جئى لئدوانى نايئتەوہ).

لەگەل ئەمانە ھەموویدا كارەكە خۇ بو تەرخان كردن دەھىنى، رىيازىشى كوئز نەبوئەوہ: وەختى خۇى لە سالى 1971-1972 كۇرى زانىارى كورد ئەم فەرمانەى لەقەبەل ئەندامئىكى تەرخانى كۇر كرد بەلام داخم ناچئ ھىچى لئى شىن نەبووہ لە تاكە گوتارىكى كورت بەولاوہ.

گوتاره کەش، راستییە کە ی باپە خدارە بە لām دوورە لە گەیشیتن بە ئامانج. حاجی قادر و نالی بە من سپێردران: ئیستا کە لە گەل خۆمدا دە لێمەوێ صد جارێ خۆزی بەوێ تە کلیفە کە پێچەوانە بوایە و لایەنە زمانییە کە بۆ من مابایەوێ.

هەل لە دەست نەچوو، من نا، د. ئاورە حمان لە باریکدا یە بتوانی خەست خەست هۆشی خۆی بە دەستە چرای زانستی تازەوێ بە ناو تاریکایی رابوردووی زمانیی کوردی پیرۆزدا بخولێنێتەوێ. سەرچاوە چەنگ دە کەوێ. لە لە هەجەکانی کوردیدا زۆر خلتە ی راکە یێن و پروون کەرەوێ هەن... قۆل و باسکی لێ هە لمالە، کۆری زانیاری عێراق و دەستە ی کوردیش، بی گومان، پال پشتیت دە کەن، کوردیکی بشتوانی نەوت بخاتە چراتەوێ نابی درێغی بکات... ئەوسا حەز دە کە ی کارێک بە هەمزە بکە ناوی خۆی لە بیر بچێتەوێ.

پوختە یەکی زێدە کورتی هەندی خالی سەرەکی ئێم گوتارە لەم چەند بەندەدا دە یێتە پالوتە:

- (1) هەبوونی کەسەرە موختە لەسە لە وشەدا بەندە بە داخواری بەستنەوێ! فۆنیمی وەستاو بە فۆنیمی دوا یەوێ لە باری تاییە تیدا. بە نەمانی داخوارییە کە، کەسەرە موختە لەسە دەشی نەمینی و زۆر جارانی دە بی نەمینی.
- (2) هیز stress دیتە سەر کەسەرە موختە لەسە ی مەو جووود لە وشەدا، ئەگەر وجودی بەند بی بە هیزەوێ با یەخی «دەنگ» یشی نامینی چونکە بریتی دە بی لە هیزە کە خۆی.
- (3) هەبوونی کەسەرە موختە لەسە و هاتن و چوونی لە هیچ باریکدا دەخلی بەسەر واتاوە نییە. هەرگیزا و هەرگیز تیدا چوونی ئەو دەنگە تەئسیر لە واتا ناکا بەو یی، موستە حیلە نرخی فۆنیمی هە بی. دانانی نیگار بۆی دە یێتە هۆی خۆش خوینی نووسراو نەک دان هێنان بە فۆنیم بوونی ئەو دەنگە.
- (4) فۆنیم بوونی دەنگ و فۆنیم نەبوونی لە حالاتی ریزمانیدا تاقی ناکرێتەوێ، لە عەینی وشەدا تاقی دە کرێتەوێ چونکە سوان و گۆرانی دەنگ لە بارە جودا کانی ریزماندا دەستوورە کانی ریزمان ساغ دە کاتەوێ نەک «هەوایی» ی دەنگ.
- (5) هەمزە و دەنگی «ه» لە چا و هەموو دەنگە کانی دیکە تاییە تی و چۆناییە تی دە گمە نیان هە یە هۆیە کەش دە چیتەوێ بۆ نزیکایی دەروویان لە پێکی قورگ و ژێ دەنگە کانهوێ. هاتنیان لە بەرایی وشەوێ بە قاولەوێ و تێچوونیان بۆ قاولی ئەلفو بی و بە یە کدی گۆرانەوێ یان بە لگە یە بۆ چالاکییان و خزماییە تی زێوانیان.
- (6) وا دیارە فۆنیمی هەمزە یە کێکە لەوانە ی لە گشت زمانە کاند هە ییت، فۆنیم بوونیشی لە رادە ی بە دیهییە دایە: هەر زمانێکی هەمزە ی لێ سپرێتەوێ کاول دە بی کە چی بە سپرینەوێ «ث، ن، ض، ط، ظ، پ، چ، ژ، گ، ف، ص، ل، ق، ح، خ، ع، غ» کە بریتین لە 17 فۆنیم هەموو زمانێک کاول نابی.
- (7) تاییە تیە تی دەنگی هەمزە و هێ وەها دە کات لە زۆر زماناندا قاول بەدوایاندا ییت، نەک قاول لە هیچە ی ئەو دەنگانە بە ساختە دە خاتە پێش خۆیەوێ. موستە حیلە میللە تان بەر لە هەزاران سال بیریان لەوێ کر دیتەوێ کەوا بۆ خاتری قاول لە بەرایی وشەوێ ییت دەنگێکی ساختە هەلبەستن و بیخەنە پێش یەوێ، هەزاران هەزار وشە هەن فۆنیمی پێشەوێ یان قاولی بەدوایا دیت. چ قەیدی دە کرد لە جیاتی «ئەز، ئیمە، ئەنگوست...» یش بیانگوتایە «شەز، شیمە، شەنگوست...»؟ خۆ هەمزە ناووور نییە پەکی ئاو بەرز کردنەوێ پی کەوێ، چونکە کەسەرە موختە لەسە بە چکە ی ناچارییە بە هەلستانانی ناچارییە کە تێدە چیت.

مەسعوود محەمەد

وہشانی یەكەم: گۆقاری «پروشنییری نوئ» ژماره 101 مارسی 1989
وہشانی دووہم: سایتی www.mamosta.net پاییزی سالی 2009

جاریکی تر گوندى نوره ددین و

گەردێک لە گەردەلوولی نوره ددینی و میراودەلی

له ژماره 53 ږهنگینى كه ژال و دهلالدا باسېكى خوښكه له ى گوندى (نوره ددين) ى پڙده رم خوښده وه، گه لېك بېره وهرى دوور و نزيكى لى به ناگا كرده موه كه پروداوى ناگهان و به سفتوسوى روژگار سووره له سهر سپى پات كرده وه و زرانديان. وهك بلېى به لايه وه نه سته مه، دياربېه وپيشوومه كانى ږهنگېكى ږهشتالې خوږان نه هاوېژنه سهر په لكه زېږينه ى خيال... پټوه ندى خوږم و پشواو پشتمى باب و باپيران تا ده گاته يازده پشتم، به نوره ددين و عه شيره ته كه ى و خاوه نه كه ى هره دوايېنى باپيرى باه كرى مه حموودئاغا و براكانى بوون. هه ستياريه كى سوزناك له دهروونمدا ده بزوت چهنديكى به سهر ناوى ياخود ياديدا بكه وم، له مه شدا حه قم به لايه وه چونكه به لاي كه موه 450 سالېك ده بېت هه وه ل پشوه باى نه وه هريمه بوته هه ناسه ى باپيره گوره مان شېخ برايمى جه زيرى كه يازده مين باپيرى منه. دوو سهد سالېك ده بېت باپيرى پېنجه مم، مه لا عه بدوره حماني كاكى جه لى، له دېى جه ليه وه هاتوته كوېى، كه نه م پېنچ پشته 200 سالى پريپت دياره شهش پشته كه ى پېش نه وانېش 250 سالېكيان رابردوه، به تايه تى كه بزاني مه لا عه بدوره حمان 9 - 10 سالېكى كوټايى عومرى له كوېى به سه ربردوه، هه نه بې پېنچ به شى عومرى پېش هاتنى بو كوېه ده چينه وه سهر حيسابى نه و 250 ساله. كه وا بېگومان نه گهر وردپوى تېدا بكه ين له و ميقداره تېده پهرېنى.

له هه ندى ئاغاي ميراوده ليم بېستوه كه باپيره گوره ى نه وان و شېخ برايم به يه كه وه له جه زير و بوټانه وه هاتوون بو مه ليه ندى پڙده به لام قسه كه هه هى ده ماوده مه، نه له نه وان وه و نه له پېشيانى تېمه وه شتېكى نووسراو له ده سندا نييه نه م لايه ى ساغ كرده يته وه. به هه مه حال، هاندر هه سته ى دهروونى بېت وه يا داخوازيى نووسه رى گوتاره كه بېت ياخود هه ردويان بن، وا لېره دا بايى نه وه ى باسه كه هه لېگريټ خامه گېرى تېدا ده كه م به سپاسه وه بو كاكه حه مه نه حمه د جاف و كاك عومر حاجى خدر نوره ددينى كه يه كه ميان نووسه ر و دوه ميان سه رچاوه ى باه ته.

له لايه ن هه لكه وتى شوېنى گوندى نوره ددينه وه پيوسته بلېم نه و په راوېزه ى ((دامېنى زنجيره چياى ناسوس و چواس و بلغت و هه رمين و قه نديل)) كه له گوتاره كه دا به دهورى نوره ددينه وه كېشراوه، هه موو پڙده ده گريته وه به ميراوده لى و مه نكور و مه نده ميره و ورده تيره و عه شيره تى ديكه ش. له و ريزه شاخانه كه هه ره نزيكيان له گوندى نوره ددين شاخى ناسوسه كه ونوته به رى باشوورى زېى گچكه وه و به ر حيسابى دپوى مهرگه ده كه وېت. ((چه واس)) پش ناچېته هاوشانى ((بلغت و هه رمين)) هوه ده شى له گه ل شاخى ((گرده بيناسه)) ناوى بېت. هاوتاي هه رمين و بلغت له و ريزه شاخه ى پڙده كه سنوورى نېوان عېراق و تېرانه دوو لووتكه ى ((دووپه زه)) و تا راده به ك ((باربرنج)) پش دېته حيسابه وه. هه موو ده شتايى ولاتى سهر به قه لادزه ده كه وېته نېوان نوره ددين و ريزه شاخى باسكراو... له گه ل ((قه نديل)) دا هه ره نزيكى له نوره ددين قه نديلى مه نكوران و لوتكه ى هه ره به رزى ((كورده ش)) ى پى ده لېن، به پېوانه ى عاده تى نېوان نه و خه لكه چ پټوه ندى له به بيناندا نييه و ږه ننگه به سوارى و لاخ هه نه بې 6 - 7 ساعات رېگه له يه كتر دوور بن. به هه مه حال نه م ورده حيسابه كارېك ناكاته سهر نه سلى باهت و مه به سته ى نووسينه كه، به لام چ زه ره رېكيش نييه له تېخوښدنه وه يان.

له لايه ن بارى ميژووبى كوڼى گونده كه و ناوچه كه وه، كه سيك بيه وى به وردى به جوړېكى ميژووناسانه له سهر ى پروات، خوټه رخانكردن و ماوه به كى پشوودارى ده وېت هه رنه بې له پرووى نه و راستيه گرنگه وه كه له وه ته ى ماده كان به ر له هزار سال پتر پېش مه سيحدا نيشته چى كوردستانى ئېستاكه ى تېران بوون و هېزو پېزېكيان پړكه وه نا، بوون به ئامانچى له شكه ر كېشى ئاشوور به كان بو تېك شكانديان به زورېش ره وى ئاشوور بو سهر دپوى كوردستانى تېران له ده ربه ندى ږه مكنه وه تېى كرده وه و به ناوچه ى ئېستاكه ى پڙده تېپه ريوه هه تا له سالى 612 پ. ز ماده كان به يارمه تى بابليه كان توانييان ئاشوور له به ريه ك هه لوه شېن، شه ست ساله ك دواتر كوړشى هاخامه نشى ماددى تېك داو به درېزايى پتر له هزار سال ناوچه كه بوو به پى خوښى نه سكه ندر و نه شكانيه كان و ساسانيه كان... كاتېك عه ره بى

موسلمان دسه لاتی پیکه وه ناو بهر ننگاری ساسانیان و رومه کان بوو، له ماوه یه کی کورتدا ساسانیه کانی ریشه کیس کرد و رومه کانیسی بره و ناسیای بچووک ره تاند.

شهری ناوداری قادسیه له رهمه زانی سالی 14 ی کوچی، بهرانبهر 636 ی زاینی پرووی داو دسه لاتی ساسانیان له پاته ختیان تیک شکا... دواتر له شهری نه هاوهند که عه ره به کان پیی ده لاین ((فتح الفتوح))، سالی 21 ی کوچی، بهرانبهر 641 - 642 ی زاینی، ئیمپراتوریه تی ساسان کوتایی هات. یه زدگورد ده سالان په له کوتکه ی لیره و له وی کرد هتا له 652 ی زاینی به دهستی ناشه وانیک کوژرا ئیتر پرووپه ره ی میژوو به ته وای وه گه را. ئیمه به چاکی نایزاین کوردستان به چند سال و مانگ که وته دهست عه رب په لام دوو شت له و میاندا جی متمانه یه. یه کیان نه وه به که کورد به حوکی بی دسه لاتی و ماف خوراوی به به ریه وه نه بوو بهرگری له هیچ داگیرکریک بکات، بگره له وانه بوو به هووی زولمیکی لپی ده کراو تپیدا ته نگه تاو بوو بوو هاتنی داگیرکری تازه ی به هلی پشوودان زانیوه. له به لگه ی نه مر راستیه شتیک ده هیمنه وه بهر نیگی خوینهر. وه ک به دیهیه ناشکرایه دانیش تووانی ده وروبه ری مه داین، پاته ختی ساسانیه کان که وا له خوارووی به غدای ئیستانکه بوو هه مووی فارس بوو که چی به فه وتانی دسه لاتی ساسانیه کان نه ک هه ر فه پمانه روا و دسه لاتی به لکو هه رچی فارس بوو به ره و دیوی ئیران کشایه وه. کورده که چونکه هاو لاتی چواره م پینجه م بوو نه ک هه ر له چینگه ی خوی مایه وه به لکوو دواي به تال بوونی ده وروبه ره که ی له فارسه کان به شتیکي نه و به تالایه شی بو مایه وه و به ره و باشوور داخزی، عه ره بی تازه حاکم چ خه ته رتیکي له کورده وه هه ست پی نه کرد هه تا حیسانیکي قایمه کاری له دژی بکات، کورده که له خووه به ره و دینی نوک هات چونکه میژوو بو مان باس ده کات دینی زه رده شت به ده ست شاهه کانه وه وه ها دزیو کرابوو چی هه ژار بوو لپی به زا که زاک که وتوبوو ته نانه ت ئاؤیستایه کی نووسراوی ره سمی هه بوو به که لکی سیاست ده هات و له کاردا بوو، یه کی کیشیان له سینه ی هیره د و مووبه ده کاند بوو ده ماو ده م ده گوئزرایه وه. حاشیه و ده ست و پاوه ندی شاهه کان له ره گه زی فارسی سوو ده مند بوون له و شتواننده ی ئاؤیستا، بویه پیشگرییان له یه زدگورد کرد و بو ماوه ی 40 سالیک درژیه یان به هه ولی بی سوو دا. کورد و میلله تی دیکه ی وه ک کورد نه و هانده ره ی شک نه ده برد خوی به قوربانی جه لاده که ی بکات.

راستی دوهم نه وه به، داگیرکهرانی کوردستان له لایه ن عه ره به وه که وا بی گومان بلا بوونه وه ی ئیسلامی له گه لدا بوو بی ته گه ره ی گه وره، له ده وروبه ری 20، 21 ی کوچی مه وداي باشی یری بوو. میلله ته بی دسه لاته که ی کورد هه ره وک له ناست ساسانیه کان بی چاره بوو له ناست دسه لاتی و سه ره ک ئیل و فیودالی کوردیش نه و بی چاره یه بوو، تا نه گه ره یه کیک له وان بهرگری ئیسلامی کرد بی بو پاراستنی سوودی خوی و خه لقه که ی به ره و شهر امال داوه به لام شهری توپزی که گیانی هه لمه ت بهرانه ی تپیدا نیه.

ناوچه ی نوره ددین و پزده ر به عمومی سه ره رتیکایه کی له شکری ئیسلام بوو به ره و دیوی ئیران. له ناوتوپی گوتاره که دا ناوی دانیکورپاشا ده مانباته وه بو نه و سه رده مه ی که له شکری ئیسلام نه و ناوچانه ی کوردنشینی که وتبووه سه ر رتیکه ی به ره و روزه لاتی پرووه و ئیرانی تپیدا فه تچ کرد.

ناوی دانیکورد هه وه ل جار له کتیه ناوده ر کرده که ی مه لا صه مه دی مه رگه یی که وته بهر گوپی بیسه رانه وه. کتیه که بن بوو کرا، مه لا صه مه دی خوی سوور بوو له سه ر هیندی که کتیه که فه وتاوه ئیتر به سووتان بیت یان به هوپیه کی دیکه. من خوم له م باره وه لیم پرسی، وه لامه که ی هه ر نه وه بوو که کتیه که نه ماوه. نه وه ی من خوم چاوم پی که وتبی له سه ره باسه کانی نه و کتیه ته نها نه و به شه بوو که باسی هاتنی سپای ئیسلام، له هه ولیره وه، بو هه رموته و کوپه و روندیات ((رانیه)) و گوندی روسته م ((میرزا روسته م)) و سه نجان مه رجین ((سپ ناچیان و مه رگه)) و قه ربایا ((قه ره ته په)) و دو قمان (دوو گوومان)) و شیده ره ((پزده ر)) و قه لاتی ((داینکور))... هه تا نه و دیوی ئیران بوته وه، ده کات. نه وه ی دیتم ده سنوو سیکي نیوداشی خوش خوین و به قه له می ره صاص نووسرابوو. ناوانه ده بیگوت ((قال الامام الوافدی)) و دیاره حیکایه ت له غه زه واتی و اقدی ده گپرتیه وه و پیوه ی دیاره غه له تی

میژوووی تی که وتوو به لام له لایهن توپوگرافیای ناوچه که وه هه تا بلپی راست و وردپیو بوو. به پپی نهو ده سنوو سه پاش داگیر کردنی ولاتی به رده ربه ند، له شکرکی ئیسلام بو سهر دو قمان ده چیت. حاکمه کهی دو قمان - دوو گوومان - داوا له دانیکور شیده ره ده کات که به هانای رابگات، دانیکور پشت ئه ستوو بوو به مه حکمه می قه لاکه ی خو ی و عه ره ب به هه ند هه لئاگری و گو ی ناداته حاکمی دو قمان. نهو شوینه ی ئیستا پپی ده گوتری ((شه پدان - شه هیدان)) شه رگه ی له شکرکی عه ره ب و حاکمی دو قمان بووه... ناوی دانیکور به ر له کتیبه که ی مه لا صمه د نه بیسترا بوو به لام له پپی هه بوونی ((قه لاتی دینکه)) وه که به سهر ده شتی خاسدا ده نوریت، نهو ده شته ی وا نوره ددینی تیدا بنیات نراوه، زانرا که دانیکور هه مان ((دینکه)) به که له کوندا خاوه ن قه لاته که بووه. نه شده زاندره که دینکه، دانیکور شه ری له گه ل موسلمانان کردووه، ته نانه ت مه رقه دی دوو مردوو به سهر گردی قه لاتی دینکه وه بوو به ناوی شیخ و چاک و پیر رویشتبوو، که چی له کتیبه که ی مه لا صمه ددا ده رکه وت که نهو دوو قه بره هی دوو صه حابه ی عه ره به.

گرده که ی قه لاته که ی دینکه ی به سه ره وه یه ((قه لات شوینه واری دیاری نه ماوه)) نه ختیکی به ناوی زپی بچوو که له بنیه وه ره ت ده ییت داشوراوه و پرماوه به لام به شی هه ره زوری زه ق ماوه ته وه. لهو کتیبه ی مه لا صمه ددا باسی شه ری قه لاتی دانیکور و گرتنی له لایهن ئیسلامه وه مه یله وه به درژی هاتوو.

کتیبه که ده لی له سه ره نادا له شکرکی ئیسلام نه ی توانی قه لاته که بگریت له بهر مه حکمه می دروستکرانی و قایمی چینگه که ی به سهر نهو گرده به رزه وه. له ناو قه لاته بو ناوی زی راره وه هه بووه وه ک بیر که ئیتر تینویه تی چی نیگه رانی نییه، ده رگا که شی له وانه نه بووه به نه بزاری قه لاگیری که له ده ست عه ره به کاندای بووه بشکیت، بو به بوو چه ندیکی قوربانیشیان دا هیچیان بو نه کرا هه تا فیلکی زیرانه یان به کاره یئا.

گردی که وا قه لاته که ی له سه ر بنیات نراوه و لایه کی زپی بچووکه، لای باکوری له شکلی نیمچه که وانه یی مه یله و پیچ ده کاته وه به جوریک نه گه ر پاسه وان له سه ر بانی قه لاره دنیا به سه ح بکاته وه ناتوانی بزانی که سه هه یه له سه شارگه ی پیچه که دا خو ی دانوو ساندییت. موسلمانان کان به شیکی له شکره که لهو پشت ریزه گرده ی پیچ کردوو داده مه زینن بی نه وه ی نه هلی قه لات هه سته ی پی بکه ن. به شی زوری له شکره که ش له پی ده شتی به رده می ده رگای قه لاته وه هیرشی توند ده هینن... دوا ی ماوه به کی نه و تو که بایی نه وه بکات هیرش به ر تیدا شه که ت ییت له شکره که به زاهیر ده شکیت و روو له هه لاتن ده ییت. له شکرکی ناو قه لات به هه لی ده زانن و ده رگا ده که نه وه و به دوا هه لاتواندا به نیازی له ناو بردنی یه کچاره کیان هیرش ده هینن بو پی ده شته که. نهو تاقمه موسلمانان له سه شارگه دا بوون به غافلگیری و زور به سینایی له پشت گرده کانه وه بو قه لاتی ده رگا کرایه وه هروزم دینن. کاتی که له شکرکی دانیکور به ناگا دیته وه قه لاکه گیراوه. ئیتر ده که ونه زیوان دوو ناگری له رووته نی پی ده شتی خاس و ته فروتونا ده بن، دانیکوریشیان له گه لدا...

جاریکیان له گه ل شیخ حسینی حاجی سه ییدا، له قه لاده وه ده چووین بو نوره ددین به سه ردانی پایزاغا که گه یشتینه نیهایه تی بانووی که به سه ر رووکاری قه لاتی دینکه و ده شتی خاس و نوره ددیناندا ده نوریت، لهو شوینه ی پپی ده گوتری ((سه رنیل)) شیخ حسین هه لوه سته ی پی کردم گوتی سهیری نهو دیمه نه بکه. سه حابه کان له په ناو پیچی درپژه ی گردی قه لاته که ی دانیکور که وا له به رچاومانه خو یان دانوو ساندوو که به هیچ جوریک له قه لاته وه نادپترین. له شکرکی هیرش به ریشی لهو دیوی ریزه گرده که له پیده شته وه هجومی هه لئه له تاندنیان هیناوه و خو یانیان شکانده، ئیتر له شکرکی ناو قه لات که دنلیا بووه له نه بوونی هیچ هه ره شه یه کی ناگه هان ده رگای بو مه رگی خو ی کردوته وه...

وه ک کتیبان باس ده که ن نه هاوه ندیش به فیلکی نه و توپی گیراوه له گه ل تبینی نه وه دا که شه ری نه هاوه ند له گه ل سه ره له به ری له شکرکی یه زدگورددا کراوه و لهو شه ره دا، زور به

سەیری، بەکۆک لە ئەسبابی سەلامەتی لەشکری نەهاوەندا لە ئاکامی شەردا بوو بەهۆی تێچوونی لەشکرەکە. بە نیازی ئەوەی هێرشێ عەرەبەکان بۆ سەر شارەکە لە ماوە پیرینی گەیشتن بە نەهاوەند خۆی سارد دەبێت، لەمپەرێکی چروپریان هەلنابوو وەک سەکۆ و کوچکە و بەرد و ئەوەی پێی دەلێن ((عوارض)) کە و لاغ لە غار دەوەستینێ چ جایی عەرەبانە، ئنجا کە عەرەبەکان لەوێشدا بە پڕوالت هەلاتن و لەشکری فارس پراویان نان کاتێک کە باپانداو سەر فارسەکان و پروویان پێی لە شار کردنەووە فارسەکان لەبەر ئەو لەمپەرێانە نەیاننوانی بگەنەووە شوورە و قەلای شار و هەر لە پێی هەلاتندا پامال بوون بەتایبەتی لەبەر ئەوەی سوارە و پیادە ی فارس بە چەکی زۆر قورسەووە شەریان دەکرد، عەرەبەکان لەچاو ئەواندا وەک کارەمامزی بەهاران بوون لە هێرش بردن و خۆزگار کردندا...

لەوێ خستە بەرچاوی خوینەر دەردەکەوێت کە دینکە کورت کراوەی ناویکە بەر لە نزیکە 1350 سال عەرەبەکان بە ((دانیکور)) یان گۆ کردووە، ناشزانین ناوێکە چەندی لێ گۆراوە بەسەر زار و زامنی عەرەبەکاندا چونکە بێگومان وەک کوردەکانی ئەوسایان لەفز نەکردووە. دەتوانم بڵێم ئەو ((ك)) هەر کاف بوو نەک ((گ - گاف)). چونکە بە قیاس لە ((مەرگە)) کە کردوویانە بە ((مرجین)) دەبوو بڵێن ((داینجور)) ئەگەر پیتەکە گاف بواوە. چەندێکی ناوی کۆکی ئەو پڕۆژگارانش بە بیری خۆمدا تێدەپەرێم بەسەر ناویکدا ناکەوم لەمیانەووە نزیك پیت تەنەت ناتوانین بڵێن ئەم کەرتە ((کۆر)) هەمان کۆپری ئەمپۆکە یە وەک کە دەلێن ((پاشای کۆر)) چونکە لێمان پرون نییە لەو سەردەمەدا ((کۆر، کۆر)) چۆناوچۆنی لەفز کراوە. ناوێکە وەک خۆی، لای من، بێسەرۆشوپن دەمێنیتەووە هەتا لە کەلێنیکەووە تیشکێک دێت و پروونی دەکاتەووە. بەلام دەتوانم بێ دوودلی بڵێم ناشی بڵێن ((دانیکور پاشاک)) وەک کە دەلێن ((عەبدوورەحمان پاشا)) چونکە نە بیستوو مانە هیچ سەردارێکی ئەوسا ((پاشا)) ی پێ گوترا بێ و نە وشە ((پاشا)) ش لەو سەردەمانەدا پاشا بوو. وەک بزائم ((پەتخشا)) گوتراوە هەر وەک و ((شاه)) ییش ((خشجتره)) بوو هەرچەند بە شاریش گوتراوە خشەترە، تەنەت شەهەرەبان ((خشتره پاوون)) گوتراوە و یۆنانیەکان کردوویانە بە ساتراب. خشتره پاوون بە واتای ئیستای ((محافظ)) رویشتووە.

دێی نۆرەددین خۆی مەرکەزی عەشرەتی نۆرەددین بوو و هەموو ئەو پروپۆوەی ئیستا پێی دەلێن پۆدەر پێی گوتراوە نۆرەددین. لە نێوان نۆرەددینیان و میرا - دەلییان کە بە لای خەلقەووە لەگەڵ پۆدەر یەک شتن قەول و بریە هەبوو کە مەجلیسی ماقوولان لە نۆرەددینیان پێک پیت و سەرۆکایەتی عەشیرەتیش هی میراودەلییان پیت مەجلیسی ماقوولانیس دەسەلاتی سەلمپنراوی هەبوو لە کاروباری ئەو زەمانەدا.

بەر لەوێ ئەو قەول و بریە هەبێت، ولاتەکە لە ژێر دەستی عەشرەتێکی مەیلەو ڤردا بوو پێی گوتراوە (سەکر) چەند دێیەکیان هەبوو بەلام دەستدرێژیان لەو خەلقە کردووە گەلێک مولکی ئەم و ئەویان داگیر کردووە تا کار دەگاتە جێگە یەک کە پیرار لەسەر هەندی بەدەن چی میراودەلییە لەناوی بیەن... لە پڕۆژیکێ جەژندا کە میراودەلی و نۆرەددینی کۆبوونەووەیان هەبوو بۆ چارەسەرکردنی زولم و زۆری سەکران، ئاگاکانی سەکر دەیانەوئ غافلگیریان بکەن، ئیتر گورج بۆیان دەچن بەو نیازە ی دوا لەناوبردنیان نانی جەژنە بخۆن... خەبەرەکە لە لایەن خێرخوایانەووە بەو مەجلیسە ی میراودەلی و نۆرەددینیان دەگات، ئەوانیش بێ ئاگاداری سەکرەکان بۆیان لە بۆسە دادەنیشن و لەدەمی گەیشتنە یەکترا شەریکی خویناوی پروودەدات و بە شکستی سەکرەکان کۆتایی دیت و لەشکری میراودەلی ئەو نان و پاتە ی سەکران کە بۆ جەژن دروست کرابوو لێیان بوو بە جەمی حەسانەووە... ئیتر سەکرەکانیان دەرکرد ئەوانیش لەو شوپنە ی نزیك گەلالە کە پێی دەلێن سەکر ی سەکران جێگیر بوونەتەووە و کەوتنە سەر باری کەسابەتی بێ دەستدرێژی. دەگێرنەووە دەلێن ئاگای سەکران لە پۆدەر هێندە بە زەر و زەنگ بوون ئاگای پۆدەرییانان ناچار دەکرد کە شەوی هاوینان خەریک بن نەپەلن بۆقی دەم ئاوان بقرینن نەکا ئاگای سەکر ی خەوی بزیت.

یەكێك لە ڕووبەرە بە دەنگ و صدایانی میژووی نزیکى دى نوره‌ددین باس و خواسى ((قۆمیتە))ى سالانى 1941 بوو، دواتریش بۆ چەند سالێك درێژەى كێشا... هەراوژەتای قۆمیتە بە دەنگ هاتنەوه‌ی هەرایەکی کۆتەرە کەوا لێرەدا بۆیان دەچینەوه. کورتەى باسەکە ئەوه‌یه کە میراودەلى و نوره‌ددینی، بەر لە حوکمی ڕەزاشای پەهلەوی، مولک و زەوییه‌کی فرەوانیان لە دیوی کوردستانی ئێران کەوتبوو دەست. ڕەزاشا بە فەند و فیل لە دەستی دەرھێنان. دواى پشووێک میراودەلى و نوره‌ددینی بە لەشکرێکی تەیارەوه هێرش دەبەنە سەر سپای ئێران و دەپەرەتێن هەتا لە سەردەشت ئابلقەیان دەدەن. دواى بئى ئومیدی بوونی حکومەتى ئێران لە ڕزگار کردنی سپا ئابلقەدراوه‌کەى خوایش لە شیخ مەحمود دەکات کە بکەوتنە بەینەوه، ئەویش کاغەز بۆ ئاگانیان دەنوسى و لەسەر ئەمرى ئەو، دواى 45 ڕۆژ ئابلقەدان، سوپاکە ڕەها دەکەن بەرەو دەرەوه‌ی ناوچەکە یرۆن. ئەو مولک و زەویانەى ڕەزاشا بە فیل لە دەست پزده‌ریانی دەرھێنابوو سەرلەنوێ کەوتەوه دەستیان و... ڕەزاشا زانی بە زەبروزەنگ چاره‌ی گرتەکە ناکرێت لە ڕتی مەسلەحەتییه‌وه پزده‌ریه‌کانی بە پارەیه‌کی سککەى زی‌ی چەند جار هێندى نرخى حەقیقی ڕازی کرد و ناوچەکەیان بەجێهێشت و هاتنەوه پزده‌ر ئەمرروداوانە لە سالى 1927 سەریان هەلدا. دواى ئەوه‌ی لە سالى 1941 ئینگلیز و سوڤیەت ئێرانیان داگیر کرد و ڕەزاشا دوور خرایه‌وه و حکومەتى ئێران دەسەلاتى کز بوو بە تاییه‌تى لە خاکی کوردنشین، پزده‌ریه‌کان هەواى وەرگرتەوه‌ی ئەو مولک و دێهاتانەیان کەوتەوه کەللە، بارەکەش وەها‌بوو، لەو بئى حکومەتییه‌دا هەرچى چاپوکی و نەترساوی و دەست پێشخەرى کردبایە، کوردی گوتەنى، ڕیزی سوار دەبوو، لەو ڕۆژانەدا کە سەرۆکایه‌تى پزده‌ر هئى بابەکرى سەلیم ئاغا و هەباسى مەحمود ئاغا بوو، ئەوانیش بە پێى تەجرەبه‌ی کە هەیان بوو لە ئیداره و ڕاهاتووی دوور ئەندێشى بوون و تا ڕادەبەگیش لەوانە نەبوون خێرا بە خێرا لەسەر تەمایه‌کی وەها ڕیکەوت یەک قسە بن، هەل پەیدا بوو بۆ یەكێکی وەکوو باپیری بابەکرى مەحمود ئاغاى خاوه‌نى دى نوره‌ددین کە گەنجێکی پێگەیشتووی خاوه‌ن قوئاغ و ناودەرکردووی پیاوه‌تى و نەترساوی بوو، بە گەرم و گوری و بە پێى داخواریى حال چاکی لئ بەلادا کرد و هەنگاوی هەلینا بۆ وەرگرتەوه‌ی مولک و مالی دۆراو، خەلقێکی زۆری لە دەورە ئالا بوو بە سەرۆکی ئەو گروپه‌ی پێى دەگوترا قۆمیتە، دوو سەرۆکی تەقلیدی لەو ناوه‌ بەرانبەر جموجوولی پئى ئۆقره‌ی خاوه‌ن تەمایان دەست پاچه‌ مانه‌وه، باپیرئاغا بوو بە تاقە سواره‌ی مەیدانى مولک وەرگرتەوه‌ خو ئەگەر بوستبایه‌ لەو گور و بفعدا سەرۆکایه‌تی پزده‌ریشى لە بابەکر ئاغا و عەباس ئاغا، کە مامى باپیرئاغا بوو، شلۆک دەکرد، هەر خۆیشى بۆی گیرامه‌وه کە مامى ترسى لئ نیشتبوو ڕەئاسەتەکەى لئ بستێنى بەلام بە دەموودووی گەپنامزى پزده‌ریانە پێى گوتوو، مامە دلنیا بە ئاسەتى پزده‌رم بە پووشکەبەک ناوێت.

قۆمیتە بەهێزی تەواوه‌وه مولک و مالی لە کيس چووی خستەوه ژێردەستی خوێ و مەرکەزى چالاکیشى شارى سەردەشت بوو. وەها ڕیک کەوت دوواى سالێک، واتە لە 1942، شیخ لەتيفى شیخ مەحمود، بە خیلافى ڕه‌ئى باوکی کە لە هەراى ڕەشید عالی بۆی ڕیک کەوت بگەرێتەوه سەر جێگە و ڕێگەى خوێ و تەماى سەرپێچى نەبوو لە حکومەتى دواى ڕەشید عالی، شیخ لەتيف دەستی چىای گرت و لە حکومەت هەلگەرايه‌وه. داخواریى حال وەهای هئنا شیخ لەتيف بچیتە بانە و میوانى ئاگانى ئەو مەلەبەندە یت. حەمە ڕەشیدخان کە خزمایه‌تى لەگەل شیخ لەتيف بەست و حورمەتى تەواوی لئنا، بە پێى بەرژه‌وه‌ندێکی کە ڕەچاوی کردبوو داواى لە قۆمیتە کرد کە ڕتی پئى بدەن شیخ لەتيف ڕاگوێزى بۆ سەردەشت، هەرچى بانە بوو لە جغزى ئەو ناوچەبەدا بوو کە بەر ئیداره‌ی ئینگلیزه‌کان کەوتبوو. مانه‌وه‌ی شیخ لەتيف لە بانە لەگەل سیاسەتى ئەو دەمەى ئینگلیز بووزى نەدەخوارد. کۆمەله‌ی قۆمیتە بە سەرۆکایه‌تیى باپیر ئاغا شیخ لەتيفیان بە ڕیزه‌وه‌ وەرگرت و شارى سەردەشتیشیان بۆ بەجئ هێشت هەتا دواى سالێک کە شیخ لەتيف لەگەل حکومەتى عێراق ڕیک هاتەوه و گەرايه‌وه بۆ مەلەبەندى سلێمانى، ئەوسا قۆمیتە چوه‌وه سەردەشت. هەراى قۆمیتە بەردەوام بوو هەتا حکومەتى حەمە‌رزا هێزی پەیدا کردەوه و سیاسەتى جیهانیى کەوتە باریکى تازەوه کە ئیتر قۆمیتە چارى نەما و ئەو ناوچەیه‌ی جئ هێشت و گەرايه‌وه دیوی کوردستانی عێراق و لەبەرێک هەلوەشایه‌وه، چونکە هۆی یەکگرتنى کە ملک و دێهاتى دیوی کوردستانی ئێران بوو لە حیسابیان س‌رایه‌وه... لەو چەند ساله‌ی بەزم و ڕه‌زمى قۆمیتەى تیدا لە کار بوو دى نوره‌ددین

به راستی بووبوه مهركهزى پژدهر. من لهو سالانهدا خهريكى خویندنى حقوق بووم، له دوورهوه دهنگوباسى قۆمینه و باپیرئاغام دهبيست که نهوسا شناسايم نهبوو لهگه لیدا، بهلام بهر له بهسه رچوونى چلهکان و پيش 1950 سهره تاي ئاشنايمان دهستی پي کرد تا وه های لزهات باپیرئاغا بوو به دۆستیکى زیده خوشه ويست و باوهر پیکراوم... به داخه وه، نهخوشى زوری مؤلته نه دا، له تهمه زیکى مهيله و زوو پرووپه رهى ژيانى پيچاپه وه.

له پاشماوه کانی دهنگوباسى قۆمینه، که به شى زوريم له عه ولاغای پژدهرى بيستوهه، ئهم سئ به يتهى خواره وه له شيعرى خوالیخوشبووى مه مه نئاغای (فانى) مه شوور به مه مه ندى قايمقام که به شیکن له قه سیده يه کى مه دحى باپیرئاغا دهخمه بهر نيگای خوینهران، ئهو سئ به يتهش ههر له عه ولاغاهه پي گه يشتهه، ههر هينده شى به بير مابوو:

ئهو سهرده شته يا ساحه ی جنانه
که غهم فه وتاوه عالم شادمانه
به سهف وه ستاوه عالم ريزه ريزه
به ریکى ههر وه کوو ئالقه ی زريزه
ئه لپن ههر زينده بيت ئاغایى باپير
به سهر به رزى بزى و ههرگيز نه بى پير

دهگه پيمه وه بو گوتاره کهى ناو رهنگين، به کورتى ده ليم ئه وهى له باره ی ((کانى نهوت)) که وا به پي ده قى نووسينه که ((بو زور له پسپور و زانايان و پشکينه رانيش ده رکه وتوه... شوينى نهوت بيت و کبريتى هه بى)) بو من خه به ریکى نوپيه چونکه نهم بيستوهه پسپور و زانا و پشکينه ر بو ئهو ناوه هاتين و لپيان داينته وه، ته نانهت دوينى که ریکه وتى 29/4/1993 بوو له عه ولاغا و ئه حمه نئاغای حاحى عه باساغام پرسى، که ههر دوويان پژدهرين، ئه وانيش له م باره وه خه به ریکيان پي نه بوو، ئيتير پرسياره که وه کو خوى به جى ده هيلم. به لام له ئاست گوندى نوره ددين که گوتاره که ده لى نه زانراوه له چيه وه هاتوه، ئه وهى مه علومه نوره ددين ناوى عه شيره ته که يه و به سهر گونده که دا دايراوه ههر چه ند نه شزاندرى چ نوره ددين ناويک و له کام زه مانه وه گونده کهى ئاوه دان کردۆته وه ياخود به ناوى خويه وه ناوى ناوه، ده زانين ميراوده لى نه وهى ئاوده لاغای يه که م، له ريزى سه رۆکانى عه شيره ته که ن. ئه وهى ئه وپيش ئاوده لاغا بووه... دريژه ی درهختى خانه واده ی ميراوده لپيان له يادداشته کانی عه ولاغای پژدهرى که له سالى 1992 بلابوته وه باس کراوه، به داخه وه ئه وپيش له ره چه له کى عه شيره تى ((نوره ددينى)) نه داوه. تا هينده هه يه به پي ئه و يادداشته، کاتيک باپيره گه وره ی ميراوده لپيان هاتۆته پژدهر عه شيره تى نوره ددين هه بووه و به خي ريشى هيناهه.

تا ئيره قسه کو تايى ديت، نهک يه کجاره کى، چونکه باسى ئه وه ههر يمه زورى به به ره وه يه ره نغه بهر و باوه شى ره نگينى که ژاليش ئه وه هه موو دهنگوباسه دريژ و به پيچ و په نايه و به سهر و سه دا يه نه گرته خويه وه

سه رچاوه کان:

- رهنگين ژماره 53 ی 1993
- يادداشته کانی عه ولاغای پژدهر، 1992
- فرهنگ ايران باستان (په تخشه ی - لاپه ره 61) به شى يه که م
- پور داد عزدين و ادب پارسى - جلد اول-
- د. محمه د معين چاپى سييه م ل. 13، 14.
- که له پوورى بنه ماله ی جه ليزادان
- به شیک له کتبه کهى مه لا سه مه دى مه رگه يى

• زانیاری شه‌خسی

مه‌سعوود محهمه‌د - به‌غدا 30/4/1993

وه‌شانی په‌که‌م: گو‌فاری پره‌نگین ژماره 55 و 56 سالی 1993
وه‌شانی دووم: ساي‌تی www.mamosta.net سالی 2009

فۆلكلۆر - به‌شی دووم...

له سروشتی فۆلكلوردا چەند تايپه تايپىك و پيكيپنەريكي بنجى هەيه كه له (ئەدەب و ھونەرە جوانەكان) ى ھەلداوئيرت. ھەمووشى لەو راستىيە سەر ھەلدەدات كه فۆلكلور بەرھەمىكى كۆمەلايەتیی زادەى بىر و چەژ و قەناعەتى تېكرائى ميللەتە نەك ھى بەرھەمىكى بەرتەسكى ميللەت، كه ئەديب و ھونەركار و زانايە.

ئەم راستىيە كه لە ھەلداوئيرت بەرھەمىكى راستەوخۆ و پاتەوپات پيمان دەلئى فۆلكلور خەريكى ھەلداوئيرت (تجريد). بەولاي ئەم راستىيە ھە، ھەك لە پيشە ھە گوتم، گەلئىك تايپەتى تری فۆلكلور ھەيه لئى دەبن بە شەقلى پيناسينە ھە كه ئەوانيش پويستە نرخی خويان پئى بدرت و پئى بە پئى و جئى بە جئى لئيان بکۆلرئە ھە، بەلام جارئ لايەنى (روودان و تجريد - مادە و واتا) باس دەكەين بە دوا ئەودا، كه دەرفەت ھەبئى، جەلوى خامە با دەدەينە ھە بۆ سەر چەند و چۆنى تايپەتەكانى تر.

سەرھەلدانى فۆلكلور لە (رووداو) كه بریتىيە لە شتى بەرھەست و بەرچا و مادى، كارى ناچارىيە بە دەست من و تۆ و بە دەست دانەرى فۆلكلوريش نى، ميللەت كه زوربەى زۆرىيە تاکەكانى نەخويئە ھەوار بوو و لە ئاست فەلسەفە و فکر و وئىنەى خەيالئى و تېكبەستنى واتا بە واتا ھە داماو و بېدەسەلات بوو، ھەر رووداو و شتى بەرھەست و زەق دەمئيتە ھە زىھنكارىي و ھونەر ئارايى تېدا بکات و پرى خۆى پئى بشکينئت. لئىرەدا زنجيرەى قسەكانم دەپرمە ھە بۆ ئەو ھە نموونە پيكي ھە بېنمە ھە كه ئەم لايەنەى (بەسترا ھە بە وئىنەى مادى و وئىنەى خەيالئى) لە فۆلكلور و ئەدەبدا خېرا بە خېرا روون کاتە ھە بەر لە ھە لئى دوور بکە ھە ھە:

گويم لئى بوو ھە كچە بلباس لە شەرە دندوو كئى (بالۆرە) دا ئەمەى بە كچەكەى تر گوتو ھە:

ماينئى سەر بئى ريشم
لە براى خۆمت كئيشم

لەمەدا كچە بلباس وئىنە پيكي بەرھەست و بەرچاوى رۆزانەى ناو ھە و لاغى ھۆز و ھۆبەكەى خۆى كردو ھە نموونە و مەشقى لە بەردا كردو ھە، وئىنە پيكي خۆشكەلانەى خەيالئى تېدا ھەبئى، كه ھەنگە نەخويئەى لە ريكەوتە ھە ھاتبئى، ئەو واتا و وئىنە ھە كه لە ھەسفى (سەر بئى ريشم) دا بەدى دەكرئت چونكە ماينى بە حورمەت ھەميشە ريشمەى بەسەر ھە ھە و لەسەر سنگى پال ئاخورد بەسترا ھە ھە، كاتئى كه لەگەل ئەسپيش جوت دەبئى، نەك ھەك ماينى ناو ھە ھە، بئى ريشم و بئى جەل و گرتن و بئى حورمەت لەگەل ئەسپ جوت دئت...

كە بئىن ئەم وئىنە فۆلكلورىيە بگرين بە وئىنە پيكي ئەدەبى ھەكو خۆى دەزانين خەيالئى شاعير چەند خەريك دەبئى وئىنەى ناو ھەلبەست لە سادە وئىنەى واقىعى رووت دوور بخاتە ھە و بەرگى تەجرىدى تئى بئالئىنئى. لئىرە بۆ مەبەستى بەراورد كردن نموونە پيكي يەكجار عادەتى دئىمە ھە كه وا ھەنگە نزيكترين نموونەى ئەدەبى پئىت لە شيواز و وئىنەى ناو بالۆرەكە:

سالم لە نيوە دئرى يەكەمى بە پيكييدا ئەمەى گوتو ھە:

رەشە تيغى شكەمى كەر بە رەشت

دەبينت چۆن خۆى ماندوو كردو ھە ھۆندە ھە وئىنە پيكي ھونەر اوئى تئىك ھەلکئيش و سەرپوش كراو لە حياتى ناو بردنى شتى پاتەوپاتى مادى بەرھەست، بە تايپەتى كه ھاتو ھە وشەى (شکم - شكەم) ى فارسىشى ھئناو ھە جئى (سك، زگ) ى كوردى داناو ھە بۆ پتر بەرەو (تەماوئىيەتى) بردنە ھە تاكو تېكرائى واتاى مصرەكە بەر ئەو دەستوورە گشتىيەى عەوامى كوردەوارى بخا كه زمان دەگرئى لە گوتە ھە وشەى ئەوتۆ كه بەلای خويە ھە دەبئى پەردەى بۆ بگيرتە ھە ھەك كه بە ژن دەلئىن (خيزان، مندالەكان) ھەيا خوشك دەكەن بە (ھەمشيرە). سالم لە ھەش پتر ھونەرى وشەكارى بە كار ھئناو ھە كه لە دوو سەرى

مەصرەعەكەوۈە وشەى (رەش) ى داناوۈ بۇ پارسەنگ كىردنى مۇسىقاي شىعر سەرەرراى خۇلادان لە گفتوگۇى عادەتى بە نىسبەت وشەى (رەش) ى كۇتايى مەصرەعەكەوۈە. ئەم وېنە كېشانەى پىر تەشبیە و تېكپەلكېشان و سەرپۇش كىردنە، بە عادەت، لە جغزى دەسەلاتى فۇلكلۇر بەدەرە و دەشى بەدەرىى چونكە خاوەنى فۇلكلۇرەكە كە تاكىكى نەخوئىندووى مىللەتە ناتوانى و نازانى نەخشى وشە و واتا بھوئېتتەوۈە، گریمان تۈانىشى ئەم ھوئېنەوۈەپە بەكار پېنېت ھەر بە كارى ناپەنېت چونكە دەزانى زۆرىەى مىللەت تېى ناگا لە حالېكدا ئەم ماملەتى ھونەرەكەى لەگەل زۆرىەى مىللەتە نەك لەگەل تاكە بەرەى خوئىندەوارەكانى مىللەت، جگە لەوۈە كە ئەم بە بابەتېكەوۈە خەرىكە سادە و نىكە دەست و لە رېگەپېكىشەوۈە بۇى دەرۈات كە ئەوېش سادە و ھەموارە و چ رېگەپېكى تىرىش شك نابات بۇ تېدا رۇېشتن.

لەم دوو مىسالەدا بە ئانقەست نمونەپېكى فۇلكلۇرى بەرز و يەكېكى ئەدەبى عادەتېم ھەلبۇارد بۇ ئەوۈ لە خالى پېوېستدا بتۈانىرى نمونەى ئەوتۇ بخىتتە بەر چاۈ كە ھەموو نەسەلماندن و بەرھەلستېىك پى شىل بكات و نوختەى مەبەست باوئېتتە بەر قەناعەتى سەلىقە و چەژى مروقى نېوۈ خوئىندووشەوۈە: نمونەى فۇلكلۇرى بەرەزېرتىر و ھى ئەدەبى بەرەزۈورتىر بەسەر زارى ھەموو خوئىندەوارانەوۈەن، چ پېى ناوى من لېرەدا جېگايان پى پىر بکەمەوۈە ھەر ھېندە دەلېم لە بابەتى (ئەدەبى بى پەردە) ى وەك ئەم بالۆرەپە و كەرتە بەیتەكەى سالم سەپىرىكى (مەستورە) ى نالى و شەوۈە مەشۈورەكەى (مصباح الدىوان) بکە و سەرنجيان لى بگرە چۆن واقىعى بەرھەست و وېنەى خوېن و گۇشت لە ئەدەبدا بەرەو (تجرىد) دەچى و لەناو تەمومزى فەندە پەرداۈپەكانى مەجاز و كىناپە و تەورىەى تەشبیهدا دەبنە تارماپى، كە ئەمانە تېكرایان پېگانە و نا ئاشنان لە جېھانە سادە و سافىلكە و بى گەوۈە و پېچۈپەناكەى فۇلكلۇردا.

لەم زەمىنەپەى (سادەپى و بى پېچ و پەناپى) فۇلكلۇر دوو تېبىنى گىرنگ ھەن يەكېكان سەر دەكېشېتتەوۈە بۇ سەر زاتى ھونەرەندەكە، ئەوى تریان دەگەپېتتەوۈە بۇ بابەتەكە، دوو تېبىنەكەش لەوانەن كە وردە ئىعترازىك دېننە بەر ئەم راپەى سادە و بى پېچ و پەنا بوونى فۇلكلۇرەوۈە. تېبىنى لەبارەى زاتى بەرھەمپېنى فۇلكلۇر ئەوۈپە كەوا ھەرۈەك لە نېوان ئەدىب و ھونەركاردا خوار و ژور و بەھېز و بېھېز ھەپە، ئەوانەى بە فۇلكلۇرېشەوۈە خەرىكن يەك چوون و ھاوتان نىن ديارە بەرھەمەكانىشيان ھاوتا نابن، تەنانەت ئەگەر بابەتەكە لە سادەپى و سەرەتايىدا گەپىشتېتتە ئەوۈپەرىش شوېن پەنجەى داھېنەرەكەى تايەتېىكى واى پى دەدا كە لە ھى يەكېكى ترى لە خۇى بەرەزۈورتىر وەپا بەرەزېرتىر ھەلاوئېرت و جوداى كاتەوۈە. ئەمەش ئەنجامىكى چاۈەرۈان كراۈە لە ھەموو مەيدانىكى بەرھەمى مروقددا بگرە لە دوست كىردنى كۇلىتى مرىشك و پېنە لېدانى قۇندەرەش.

تېبىنەكەى تر كە دەربارەى بابەتى فۇلكلۇرە ئەوۈپە بابەتى وا ھەپە خۇى لە خۇيدا زەحمەتە بى ئەوۈى بەرھەمپېنەكەى لە رېى ئارايشت دان وەپا سەرپۇش كىردنەوۈە زەحمەتى كىردى وەك ئەوۈى كە لە (مەتەل) دېتە بەرچاۈەوۈە. مەتەل لە مەيدانى ئەدەبدا دەوۈەستېتتەوۈە بەرانبەر (لغز و معمى) كە ئەوانىش لە بابەتەكانى ترى ئەدەب زەحمەتتەر و سەختتەر.

ئەوۈى راستى بى (مەتەل) ى كوردى گەلېكى وەھای تېداپە زۆر تېھەلكىشېوۈە بەرەو فەندى واتاپى و وشەپېوۈە، ھەر دەلېى وېستۈۈپەتى خۇى لەگەل فەندەكانى ئەدەبدا تاقى بكاتەوۈە، يەكېكان ئەمەپە، دارى شەكراۈى، چوارلكان راداۈى، سېى لەبەر سېبەرئى، دووى لەبەر ھەتاۈى (نوئې مەبەستە) كەوا گوتەپېكى زۆر ورد و مەشۈورى (تصوف) ت بە بېردا دېنېتەوۈە.

چوومە سەر كانى ئاۈ نا
رۆژ ھەلات ھەتاۈ نا
دەستم شۈشت و چاۈ نا

واتاكەشى ئەمەيە (چوومە سەر كانى حەقىقەت واتە ئەو كانيە نا كە ئاوى تېدايە. دەستم لە دونيا شوشت نەك دەست و چاوشوشتنى عادەتى. رۇژى يەقىن ھەلات، كە ئەويش رۇژى ھەتا و نىيە.)

من لېرەدا كە را دەنۆنم بابەتە فۇلكلۇرىيە كە لاسايى ئەدەبىي كوردېنتەو مەبەستم ئەو نىيە بلېم سەرلەبەرى مەتەل پېرەوى لوغز و موعەمماي كوردە چونكە پتر بە دلەو دەنووسى، بە پېچەوانە، ئەدەب بە ھەموو كەرتەكانيەو بەرەژوور چوون و پېشكەوتنى فۇلكلۇر پېت ھەرۈك گۇرانى ئۆپەرا وەيا سەماي بالى زادەى گۇرانى سەرەتايى و ھەلپەركىي كالوكرچن، كاخى ئاوتنەبەندىش نەوہى شېرە زنجى بابەلباپىرى مرقۇە... بەلام پاش ئەہى بەرھەمى ئەدەب وەيا ھونەرى پېشكەوتتو پەيدا دەپت و جېي باوەر كوردنە فۇلكلۇرىش پەندى لى وەرگرى و لاسايى بكتەوہ لە پەراوېزى ئەو دەسەلاتە كەمەى كە بەرھەمپېنى فۇلكلۇر تېيدا دەجمى. كەواتە دەبى لە بنەرەتدا لوغز و موعەمماش زادەى مەتەل بن. بەھەمە حال ئېرە جېگەى دەرھېنانى (قسام شرعى وەيا نظامى) ى فۇلكلۇر و ئەدەب و ھونەرەجوانەكان نىيە تا بزنانن كاميان وەچەى كاميانن ھەرچەند بە شېوہپېكى رۈوكەشېش زرە ئاوتكى باوك و ئەولادەتيمان لى نان.

بگەرېنەوہ سەر فۇلكلۇر و رووداو. ئەم دياردەيەى پەيوەست بوونى بابەتى فۇلكلۇرى بە رووداو و شتى مادىيەوہ كە راستەوخۇ لە پى نەوېرانى مىللەت بە (تجرىد و واتا و نارايشت) ھوہ سەر ھەلدەدات لە گوتەى پياوانى فكر و فەلسەفەى لېرە بە پېشەوہشدا تېخوېندراوہتەوہ. يەككى ھەرە دەست رۇبىشتو لە مەيدانى بىرى كۆمەلايەتيدا كە لە رېبازى تەحلىلى مادىيەوہ بۇ شىكردنەوہى دياردەكانى كۆمەلايەتى و مېژوويى رۇبىشتوہ، ماركسىستە گەرە مەشورەكەى رووس (پلېخانوف)ە. نووسىنېكىم ديتوہ دەلى سەرچاوہى ئېلھامى مىللەتە سەرەتايى و دواكەوتوہكان بۇ بابەتى ھونەرى، ھۆى ژيان و بەرھەمپېنانيانە واتە ئەو كارەى پېي دەژن وەيا ئەو ھۆيە شتى پى بەرھەم دېن دەپتەوہ بنگەى ھونەريان، لېرەشدا چەند مىسالان دېنېتەوہ يەككىيان ئەوہيە كە دەلى نافرەتى ھۆزە دواكەوتوہكانى كۆنە دانىشتوہكانى ئوستراليا Aboridyeons لە شايى و ھەلپەركىدا ئەو جوولانەوہ و ھەلسوور و داسوورانە دەكەن كە راستەوخۇ لە كەسابەتى رۇژانەيانەوہ وەرگىراوہ كە ئەويش ھەلكەندى رەگى گيايە، واتە نافرەتەكان لە شايدا وەھا دەبزوون ھەر دەلىي رەگى گيا ھەلدەكەن... من كە ئەمەم خويندەوہ (بەر لە سى سال) قسەپېكى باوكم بىر كەوتەوہ كە دەيگوت شايى (سى پېي) كوردى لە پېمەرەكارىيەوہ وەرگىراوہ چونكە ھەمان جوولە و قاچ پېش و پاش خستن و ھەنگا و بەرەوېش و بەرەودا بردنى پېمەرە كوردن بۆتەوہ بە ھەنگاوہ رېكخراوہكانى شايى سى پېي. ھەر كە ئەمەشم بىر ھاتەوہ، دواى چەندىن سال، لە لاي خۆمەوہ زەينم بۇ ئەوہ رۇبىشت كە شايى (سى پېي) نەك تەنھا خۇى بەلكو ناوہكەشى لە پېمەرەكارىيەوہ وەرگىراوہ چونكە لە كاتى پېمەرەكردندا سى پى بەيەكەوہ كۆدەبنەوہ دوويان ھى كاپراى پېمەرەدار يەككىشيان پېمەرەكە خۇى. ديارە مىللەت كە ھاتوہ جموجوولى پېمەرەكارىيەكەى خستوتە قالىيىكى رېكوپېكى ھونەرەوہ ناوہكەيشى نارايشت داوہ بەوہدا كە لە (پېمەرەبى) يەوہ گۇرۈبەتى بە (سى پېي) كە ئەميشيان گۇرۈبىكى ئېسك سووكە.

پلېخانوف لېرەدا، پتر لەوہى من بۇ دەجم، بەشېكى زۇرى فۇلكلۇر دەكاتەوہ بە وەرگىرانىكى ئالى (ھۆى ژيان) بۇ ھونەر. من وا دەزانم ھەموو واقع و رووداو و شتى بەرھەست و بەرچا، نەك تەنھا لايەنى ئابوورى، دەبن بە سەرچاوہى فۇلكلۇر بەتايەتى ئەو بابەتە فۇلكلۇرەى كە لە دەمەوہ دەرديت وەك پەند و گۇرانى و سەرگوزەشت و بەند و بالۆرە و ھەلبەست و بەستە و لاوك و ... ھتاد، كە ئەمە راستىكە بۇ يەكەم سرنجى لەسەرەخۇ دەرەكەوت. بە نموونە لە شايى سى پېيدا كە خۇى لە ھۆيىكى گوزەرانەوہ وەرگىراوہتە سەر ھونەر، ھەرچى بەستە و گۇرانى و دەھۆل و زورنا و ھەموو سەرۈبەرىكى شاييەكە ھەيە لە سەرچاوہى ئابوورىيەوہ ھەلدەدەن كە (دلدارى) لە پېش ھەموويانەوہ دېت... تەنانت چاوشى زورنا ئەنگىو وەيا دەھۆل لېدەر وەيا شاباشكەر كە لە نووقتەى ئابوورىيەوہ دەجمىن و دەجوولېن، دەورە دروان بە ئالقەپېكى فرەوانى صەدان كەس كە ھەموويان لە شاباش كردندا دژى بەرژەوہندى ئابوورى خويانەوہ رەفتار دەكەن بۇ مەبەستى خۇ ھەلدانەوہ وەيا راکېشانى نىگاي كچىكى جوان وەيا

موجامه‌له‌ی خاوه‌ن شای‌ی وه‌یا شکانده‌وه‌ی ناحه‌زیک که نه‌توانی به‌ره‌ره‌کانیی پاره به‌خشین بکات به پاره. له زیوان هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی که به شایشه‌وه خه‌ریکن نه‌و سی که‌سه‌ی که پاره‌ی شاباش وه‌رده‌گرن (زورنا نه‌نگیو، ده‌هۆل لژده‌ر، شاباش وه‌رگر) ته‌ن‌ها سی که‌س ریژ لینه‌گیراون، واته لایه‌نی ره‌چاو‌کردنی ئابووری له که‌سه‌به‌که‌یان نه‌بوته هۆی به‌ره‌وییش چوون و حورمه‌ت، به پیچه‌وانه هه‌رچی پایه‌یه نه‌په‌پشتتوه. وه‌ک شای‌ی و هه‌له‌په‌رکی که دیتمان بنیچه‌ییکی مادی هه‌بوو هه‌رچی فه‌ندی سوارچاکیش هه‌یه له بنه‌ره‌تدا هه‌مووی فه‌ندی جه‌نگ و موباره‌زه‌یه که لپی سواوه و مشتومال دراوه بو نه‌وه بشی بیته هۆی خوش گوزه‌ری و که‌یف و گه‌پ، دپاره جه‌نگیش رووداویکی مادی به‌ره‌هسته، چ خه‌یالبازی و وشه‌سازیی تیدا نیه. به‌شیکیی زور له سه‌مای په‌رستگه‌کان نه‌وییش له فکری په‌رستنی غه‌یبه‌وه هاتوه، نه‌و غه‌یبه‌ی که شیرازه هۆنی پرشته و رایه‌لی کومه‌لایه‌تی و ده‌ستوورات و نه‌ریتی مروّفه، به تایه‌تی مروّفی کومه‌لگه‌ی سه‌ره‌تایی و نه‌خوینده‌وار که به‌جوریکی عه‌فوی هه‌موو نه‌و شتانه‌ی تیان ناگات (به راستی له هه‌زاری ده‌ی شتانیس ناگات) ده‌یانگه‌رته‌وه بو غه‌یب، هه‌ر بو‌یه‌شه ده‌بینن نه‌م ته‌رزه مروّفه نه‌وه‌نده‌ی ئاماده‌یه خۆی به قوریانی دار و به‌ردی مه‌رقه‌دی چاک و پیران وه‌یا کوله‌گه‌ی مالی شیخ وه‌یا خانه‌ی په‌رستن وه‌یا په‌کێک له باوه‌ره‌کانی ئابین بکات ئاماده نیه بو به‌رزه‌وه‌ندی مادی نه‌م فیداکارییه بکات، هه‌ر وه‌ک گویشی ده‌کاته‌وه بو نه‌فسانه و ورینه‌کانی دیو و په‌ری و جندوکه وه‌یا پی‌ره‌وی فیلبازیک ده‌کات و زه‌رگ له سینگ و لاگوئی خۆی ده‌دات، به ده‌یان فه‌یله‌سووف و پیاوی ژیر و رابه‌ری شورش ناتوانن دوو بی‌ری مه‌عقول بخه‌نه مپشکیه‌وه وه‌یا دوو درۆی نه‌فسانه له دلی بسپرنه‌وه وه‌یا ئیقناعی که‌ن به راستی و پی‌روزی ری‌ی خه‌بات. تا نه‌م گوتنه راست و دروستانه ده‌چنه مپشکیه‌وه سه‌دان سال تیده‌په‌ریت و هه‌زاران دیو و درنج له نه‌فسیدا زاوژی ده‌که‌ن.

پلیخانۆف بو پته‌و‌کردنی باوه‌ره‌که‌ی خۆی که هونه‌ری میلیه‌تی سه‌ره‌تایی بو بنیچه‌ییکی ئابووری ده‌باته‌وه، دپت و ده‌لپت چونکی بۆرجوازیه‌کان چینی به‌ره‌مه‌پین و په‌یدا‌که‌ر نین سه‌ما‌کانیان لایه‌نی (دلدار) تیدا ره‌چاو ده‌کریت. نه‌م رایه‌ی که په‌رۆشیکیی خۆبه‌خت کردوانه بو لایه‌نگیری چینی هه‌زار پیکیی دینیت پتر له رایه‌کانی پی‌شووتری کرده‌وه‌ی هونه‌ری ده‌کاته‌وه به وه‌رگه‌رانیکیی ئالی واقع بو هونه‌ر. من له‌م چه‌ند گوتنه‌یه‌ی به په‌له‌دا ناچمه هه‌لسه‌نگاندنی نه‌و بیروباوه‌ره‌ی که چه‌ز ده‌کات هه‌موو ده‌وریکیی پپش خستن و فرازی کردن و به‌ره‌مه‌ه‌پنان و سازدان و ری‌کخستن له به‌ره‌ییکی زور فره‌وان و زور پی‌شکه‌وتوو و زور چالاکی میلیه‌ت بسپرنه‌وه‌یه که هه‌موو داھینه‌ر و دۆزه‌ره‌وه و جیهانگه‌ر و شاعیر و فه‌یله‌سووف و هونه‌رمه‌ندی لژره به پی‌شه‌وه له‌و په‌یدا بوون چونکه ژیره جپی نه‌م هه‌لسه‌نگاندنه نیه و پی‌وستیکیشمان پی‌ی نیه، به‌لام ری‌ی نه‌وه‌نده‌م هه‌یه بلیم به پی‌ی بۆچوونی خۆم واده‌زانم نه‌گه‌ر پلیخانۆف تا نه‌م روژگاره مایه‌به له‌م رایه‌ی ده‌کشایه‌وه چونکه ده‌وله‌ته سۆشیالیسته‌کانیش، دواک چه‌سپانیان، به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر داھینانی سه‌ما و مۆسیقا و بابه‌ته‌کانی تری هونه‌ر به‌و جو‌ره‌ی که کومه‌لگه‌ییکی ناسۆشیالیست دایان دینیت. بنگه‌ی په‌کجار رازایه‌وه دروست ده‌که‌ن بو بالی و ئۆپه‌را که چ پی‌وه‌ندی نه‌بی به هۆی ژیان و به‌ره‌مه‌پینان و چینه‌یه‌تی و چه‌وساندنه‌وه و نه‌و ته‌رزه سه‌رچاوانه‌ی که به پی‌ی رایه‌که‌ی پلیخانۆف ده‌بووايه نه‌وان سه‌رچاوه‌ی هونه‌ر بن له ده‌وله‌تیکیی سۆشیالیستدا.

به چاوی خۆمان هه‌موو روژیک له ته‌له‌فیزیۆندا ده‌بینن فیلمی کارتۆنی رووسی پتر له‌هی ده‌وله‌تیکیی سه‌رمايه‌دار خه‌ریکی نه‌فسانه و جنوکه و دیو و نه‌میر و پیاوی ئابین و نه‌و شتانه‌یه که له‌به‌ر تیشکی رایه‌که‌ی پلیخانۆفدا دژی هه‌موو بیروباوه‌ریکی سه‌ر به چینه‌یه‌تین. بی‌گومان هونه‌رکاره‌کانی سوڤیت هه‌نگاوی فره‌وانیان به‌ره‌و پی‌شه‌وه ناوه به‌م خۆره‌ها کردنه له قه‌پیلکی ته‌سکی تاکه سه‌رچاوه‌ی (به‌رزه‌وه‌ند و به‌ره‌مه‌پینان)، هه‌رچه‌ند وا ده‌زانم پتر له پی‌وست ده‌وری جنوکه و دیو و سیح‌ر و ته‌له‌سم هه‌لدین وه‌ک بلپی به جوریکی لاشعووری ده‌یانه‌وی به جیهان رابگه‌به‌نن که نه‌وان پایه‌ندی هه‌چ نیگاریکی ته‌سک نین وه‌یاخود بیرورایه فه‌لسه‌فیه‌که‌یان چ ری‌نگایان لی نابه‌ستیت.

راستی لهم مهسه له پهدا ئه مه په. ئه و چينه كومه لايه تيبه ي كه ده گاته دارايي و ده سلات هر نه و نه ده لى پرچاو ناكړئ كه له تاكه سه رچاوه ي (دارايي و ده سلات) چاوه پروان ده كړئ چونكه دارايي و ده سلات هر چي هوې زانين و دوزينه وه و داهيتان و سازدان هه په به ده وري خو په وه كوده كاته وه و له هه موويان ئيلهام وهرده گري نه ك هر له (بئ نيشي و خهريك نه بوونه وه)، بويه په رپي نه وه مان نيه بلين مروفي پاره دار چ كاروكاسبي نيه جگه له (دلداري) كه روژگاري پيوه رابويړئ وه يا ئيلهامي دانس و گوراني و په يكه تراشي و نه خش و نيگار و سه رجومله ي هونه ري لى وهر گري، هه روه ها رپي نه وه شمان نابئ بلين هونه ركارى كومه لگه يكي سوشاليس تيش چاري ناچاره ده بئ به هه موو عومري خه ريكي فكه ري چاندين و دروست كردن و قوركارى و دروينه و خه باتي چينا په تي بيت. مروف كه خو بنده واري و بنگه ييشتن و بيركردنه وه و فله سه فه ي بوو له نو كه رايه تي تاكه عاميلي (ئابووري) وه يا بئ كراي عاميلي (ده وروبه ري مادي) ره ها ده بيت و ده چي ته پله ي نه و ژوورخانه ي كه برتبيبه له فكر و وينه ي خه يالي و ده ستوور دانان و بئ كه هه لكيشاني واتا و شيوه خسته نه سه ر شيوه و (تجرید) و هه زاران فه ند و فيلي تر كه له ته ك نه وانا عاميلي ساده و سافيلكه ي (به ره مه پيان و به ره منه هيتان) له مه يداني هونه ردا له وه نه ده ي پتر بو نامينته وه كه بيته پاشخانيكي (خلفيه) بئ ره نگ و كه م سه نگ هه ندئ جارانيش هر به جاري ده سپرته وه له نيوان په رده ناو رينگيه كاني ته جريدا.

لهم روژگار هدا بئ كراي مروف توانيو په تي بيري خو ي له كوټ و به ندي ده وروبه ري ته سك رزگار كات و جواني و ناسكي و هونه ر له په روازي خه ياله وه كو بكا ته وه، له مه شدا چه پ و راست و ناو ه ند له په ك ئاسو دا ده خو لينه وه چونكه خه يال هر خه ياله و نه فسانه ش هر نه فسانه په، ليه لئنجانيشي بو هه موان، وه ك ناوي بير، به دولكه ي ميشك ده كړئ. له وه به و لاوه رپي تي ده چي هر په كه له م سي به ره په هه لئنجانه كه و ته جريده كه و سه رله به ري كار ه كه بكات به خزمه تكاري نه و نامانجه ي حه زي لى ده كات.

پوخته ي قسه نه مه په، له نيوان گه لاني پيشكه وتوودا فيرگه و ده زگا و ساختماني تايه تي هه په بو داناني هونه ري تازه وه يا وه رگيراني ديارده كاني جيهان، به مروف و سروش تيبه وه، بو سه ر زماني هونه ر، به خه يالي كه سيشدا نايه ت بلئ ده بي ده زگا كاني سوشاليس ت له هو ي به ره هم هيتان و گوزه ران كړدنه وه ئيلهام وه رگرن له حال پكدا هونه ركار يكي ولاتي سه رمايه دار هر خه ريكي به ره همي دلدارانه بيت تاكو خاوه ن فابريقه و ناو و به راو و پاره و پوول ته رده ماغي خوياني پيوه بكن.

بئ هه لكشيني مروف به ره و پوي فكر و هونه ر و نارايشت و نازگي هر له وه نه ده نه وه ستاوه به ره همي تازه داهاتوو بگه يه نه ته ريكاري زياني تازه. هر چي بابه تي فولكلوري كو ن و نوپش هه په ناخرينه به رچاوي ته ماشا كه رانه وه نه گه ر به رگيكي شوخ و شه نكي نارايشت و ريكخستن و مشتومال دان و به رز كړدنه وه له به ر نه كړئ. له سه رانسه ري جيهان په ك شانوي ريز له خو گرتوو نيه ديمه زيكي ساده و هه ژار و سه ره تايي فولكلور بكات به به رنامه ي شه وانه ي و هونه ركاره كاني پيوه خهريك كات و خو ي پيوه هه لدانه وه له نه زه ر ته ماشا كه راندا. نه وه ي راستي بي فولكلوري ساده له شانوي پشكو ي نه م روژگار هدا نه جي بي به ر ده كه ويټ و نه ته ماشا كه ريشي ده بي له مه شدا كه س سته مي له فولكلور نه كړدوه چونكه دياره هر وه ك فولكلور خو ي كړدوه به (ژوورخان) ي رووداو و به رگي نارايشي پوشيوه، ده زگاي هونه ري نوپش مافي هه په فولكلور به رز كاته وه بو ريكاري خو ي و نه و به رگانه ي له به ر كات كه له كاخي پيشكو ده وه شيته وه.

مه سعوود محه مد

وه شاني په كه م: گوډاري به يان ژماره 35 نيساني 1976
وه شاني دووم: سايتي www.mamosta.net سالي 2009

«...»

تېبىنىيەك لە سايتى مامۇستا. نېت. ئەم گوتارە دەربارەى فۆلكلور بەشى دووھى گوتارىكە كە لە دوو بەش پېك ھاتووہ . تكا لە خوینەران دەكەين گەر بەشى پەكەمى ئەم گوتارەيان لا دەست دەكەوئت بۆمانى بنېرن بۆ ئەوہى لە سايتى مامۇستا بلاوى بكەينەوہ بە سوپاسەوہ.

[1] ئەم گوتارە بەزۆرى لە گەل ئاخپوہرى كوردى عىراق خەرىكە.

[2] زاپەند: جنس Gender

[3] ئەو خستەيەى د. ئەورەحمانى حاجى مارق لە لاپەرە 40 ى كتیبەكەى «زمانى كوردى لە بەر رۇشنایى فۇنەتیکدا/» بۆ دەنگە كۆنسانتەكانى زمانى كوردى رېك خستووہ، دەنگى «ئ» - ھەمزە بە عەرەبى - تېدا نيە، لە راستیشدا دەنگىكى كۆنسانتتى ئاوازەدارە. بەداخەوہ نەبوونى پېتېك بۆ ئەم دەنگە لە رېتووسەكانى رۇزاوادا گەلىك كېشەى ھېناوہتە بەر ئەو كوردانەى پېرەوى زاناکانى رۇزاوا دەكەن. لەمەشدا مەبەسم د. ئەورەحمان نيە.

«...»

مەسعوود محەمەد

وہشانى يەكەم: «گوفارى كۆرى زانىارى كورد» بەرگى 5، سالى 1977
وہشانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2013